உ

சிவமயம்.

விசவபுராணம்.

இஃது,

பொம்மைபுர ஆதீனம் பெரியமடம்

யதீஸ்வர

ஸ்ரீ சிவஞானபாலையசுவாமிகள்

திருவுளப்பாங்கின்படி

[illegible] - குருலிங்கஐயர்

குமாரர்

ஞானசுந்தரஐயரால்.

[illegible]

மேற்படி

[illegible]

[illegible]

அருணாசலகுருக்கள்வர்களால்

சென்னை, [illegible]

பதிப்பித்து

[illegible]

ஸ்ரீமுக வருஷம்

[illegible]

Register copy right

[illegible] நாயினாருக்கு கிழமை [illegible] முகை
கல்லப்பகிராமம் ணியா[illegible]யும்
[illegible]ன்னைத்தண்டையார் பேட்டை
[illegible] ஜஙெபருமான் கோவில் வீதி
[illegible]ராமம்பர் வீட்டில் வசிக்கும்
புலப்பகிராமணியார் மனைவியும் ஆ
[illegible]யெ - மு - செ - அலமேலம்மாள்
[illegible] ருணைம் இயற்றெ பயரினுடைய
டையநாளுயவர்கிருன் வீட்டில்
ரசைவப்பிரதிக்கம் செய்துவந்
ளாரிகர் - கா - இ - இதம்ம[illegible] யா
[illegible]ர்க்கு சுக்ஷிணமாக
[illegible] த்து விட்டேன். இதன்
நிலை / - ரூ ௦.

இருப்பனம்.

இ[illegible]ல் - அலமேலம்
மாள்

உ

சிவமயம்.

சென்னைக் கலாசாலைத் தமிழ்த்தலைமைப் புலமைநடாத்திய திருத்தணிகை இயற்றமிழாசிரியராகிய

விசாகப்பெருமாளையரவர்கள்

இயற்றிய

சிறப்புப்பாயிரம்.

கழிநெடிலடி விருத்தம்.

பொ . . ிகிரியை யலகமாயை யிடைய
புகணரிடி லெனுமுயானைசெ
. டப . ரியையுதைத்துணாந்தமல்
சேவடி . னைமுறையுமா
. பய . சமிலபெருவெள்ளைய
வெடா . ம்மாசகருணைவாரிதிய
. புசப . டாருசமடப . ச்சிச
. வுதி . ணுக . கனிடே.
. வ . கவெகாழிகருவருநடதேசா
பாரியவிய துளாபுரி
. பவபுகழ்முகைகாமா சிராசாக
மிலைச தமாதாமபையா மனைக்கு
. வா . மசபபேறெணவுள்ளுவர்
. பருமாசிறப்புடைவசவ
. வருளும்பரிதருவதரித்த
. முயல் . ப்புப்பாராறுவரே.

வந்தவதரித்தஞானபாற்கரனெம
மனத்திலுருப்பத்திலுந்தணவா
வந்துமிலவீரசைவநற்கோலத
தருமணியாமவனவாயமைம
வந்துநற்சரிதைவகுத்திடிற்சமய
வாதிகள்வாயமதமடக்க
முந்துமெய்ச்சந்தேனக்கண்டொசதெனவி ப
முக்கசகுரீளவசவபுராணம். (௨

இவ்வநற்புராணமிசைக்குமாரிபக்கு
வெப்பிறருக்கண்டமுதலா
யன்றுபாடைகளிலுளாததனாபெயர்பெ
ரோங்குமவ்வணமைமசெ கைமமய
மிக்கலசந்வாமுன திய உரியதோனமி
மைசத்தனபொருபெருந்தவா கிட
மொரனனடையாலின மீ றிஞுல்லைப
யசு மேறொருகாதவே

வேறு

உ பெருந்தனிமுதல்வமையமனமகாசம்
வப்பாநடருசெய்யகருளமொருவனடிக்கம
டறிவிடாபபோனபுபமூசகுரோதாமவேணும
பரிசமகிழ்ந்தாயந்துளபறபலபிரதிகொள
சொறறுகணமாயதஆசசருககநநோறுமிறுந்த [ன
சொலலமைதிபபொருளவிளஙக வாககிய னனடை
முறறுவிரதுசசிவதவசனமுதனூலாகமஙகளை
றபூதுணருமபுதலையருளசலபபோமுனறேன (௫)

வைதநொளிருமிலக்குமிவிலாசமெனவழுத்தும்
வைபபிடைச்சந்திரமௌலிபிரசில்வளஞ்சேரு
திலவெண்மைக்கடிநங்கொண்டுபதித்தனனு
னிமலன்பால்விட்டகலாநெஞ்சமுளனாகிச்
சதியநனெறிவீரசைவசிகாமணியாய்ச்
சமநமமாதிகள்பூண்டுசற்சார்பிலொழுகும்
றறவனாநங்கள்பெருந்துணையெனுங்காயாறு
னணியசிரத்திருவினன்மெய்ஞ்ஞானசுந்தரனே. (௬)

உ

முருகன் துணை.

புரசை அஷ்டாவதானம்

சபாபதிமுதலியாரவர்கள்

இயற்றிய

நேரிசை ஆசிரியப்பா.

மணிநீரப்பசுந்துகில் வளையாவிருநிலத்
தனிகூர்மனனுயிர்க் கவிச்சையிருளிரீஇ
விச்சைபபடரொளி விரவப்பொய்ந்நூ
னச்சறியாமைபோய் நலனுணர்வுதிப்பப்
படிற்றொழுக்கப்பெருங் கடுத்திறன்முரிந்து
நிரியநன்னடை யாரமிர்துசுரப்ப
வவகுணக்குறும்புபோய்த் தவகுணத்திறைவாரப்
பிறமதக்களையொரீஇ மறைமுதலசைவப்
பைங்கூழ்விளையு ளெங்கணுநதழைபப
வைதிகத்தவறெனுங் கைதவமிடிதபச்

சிவசாதனக்கொடை தகவுறப்பெருக
மருட்பகைமறுகி யருட்சார்புகிளைப்பூப்
புறநெறிக்காடொழிந் தறநெறிநாடுறப்
பொய்ம்மைநோய்திகைப்பமெய்ம்மைவான்சுகம்பெறப
பவக்குழிதூர்ந்து சிவத்துறைநிவப்ப
மகதிப்பேரியாழ் வநதமாமுநிவன்
செய்தநன்றிக்குமைதவழ்கடற்புவி
கைம்மாறிது காறும்மாற்றினதெவன்
அன்னமாதவத்தோன் றன்னுடைவேண்டுகோள
காதலிற்பயன்கொளக கேதமிலாததிருக்
கைலையெம்பரமனச் சைலாதிகாரத்
திருநந்திதேவனைப் புரிவொன்றிநோக்கின
யநுவைனாயருளுப்பாட் டினையுளமுவந்தின்
டததனிக்குரவன் முத்தலனுமுய்வான்
வநதவதரித்ததனன் வசவேசனாகி
யென்பநம்பெருமா னிரங்கியளித்தருள்
கருணைக்களவு வரையிடற்கின்பத்
துன்பத்துழக்கு மன்பதைக்குழாத்து
ணம்மனோராற்சொலல் விம்மிதமன்றே
ஆண்டானடிமையென் றருமறையாகம
மாண்புறநொடிக்கும் வகைமைகண்ணாரக்
கண்டுபேருயிர்த்திரள் பண்டைமாமலபபடாந
துமிதனுத்தமது சுதந்தரமென்னவும்
இனமையைப்புலங்கொளு நன்னர்ப்பேற்றினைக்
கைத்தலத்துய்த்ததோர் முத்தெனத்தெருட்டிய
வசவபிரானருள் வளனெலாமொருங்குளத்
திசைவுறத்தோற்றுமா றெவர்க்குறுதலிய

புராணமின்னாள்வரைப் புலப்படாதிருந்ததென்
றுங்காங்கித்தலத் தோங்கிநீடும்பல
வீராகமத்துறை சோராத்திருமடத்
தம்பிற்றுரீஇயவை செம்மையிற்றரவரும்
பிரதிகளைக்கொடு திரைதவழ்வாரிதி
பல்வளந்தரவாண் டொல்வகைப்பொலிவுகூர்

புதுவைவாழ்விப்பிரப் புநிதன்வடநூல்
கதுவுசெந்தமிழ்நூல் கற்றவைக்கேற்ப
நித்தலுநிலைபெறீஇ மற்றையோரங்ஙன்
பயின்றுசால்புறுவான் வியன்றருமொழுக்கங்
கடைப்பிடித்திறைவிபால் விடைக்கொடிப்பெருமான்
திருமேனிதீண்டப் பெறும்பெறலருந்தவ
ரேசமாந்திருவருணாசல குருக்கள்
தன்னொடும்பல்கா லுன்னியாராய்ந்து
புகழ்வளர்சென்னை நகரிடத்தவன்றன்
சந்திரமௌலி யெனப்பெயர்தழைத்து
முந்துறும்அச்சின் முயன்றெஞ்ஞான்றுந்
தன்போலெவரு மின்போடதன்பொரு
ணிலமுதன்மாண்பெலா மலைவறவுய்த்துணர்ந்
தென்றுநயந்தனர் அன்புளங்களிப்ப
வசுந்தரா யுயிர்க்கெலாம் இசைந்தருள்பரம
ஞானவிராச தானியாய்வளர்
பொம்மையபாளைய மென்னும்பெரிய
திருமடந்தன்னின் மருவுவீராகம
சிவகஞ்சிமயூரா சலசதாநிவாச
யதீசுரனெனப்புவி யிறைஞ்சினர்புகழ்மை
பகர்சிவஞான பாலையசுவாமிகள்

பணித்ததிருவுளப் பாங்கின்படித்தான்
கணித்தவவச்சருக் கந்தொறுமிறுதியி
னியற்றியசரிதத்திரச் சுருக்கநதம்முட
னெழுதாவெழுதி லியற்றுவித்தனனால்
சானமேருருடைத்தென ஔவைமுன்சாற்றின
வான்றபுகழக்கோ ரமைதியாய்நிலவுறூஉந்
தொண்டைநன்னாட்டிற் றொன்மைசானறுள
திண்டிறலயிறபடைச் செந்தனுரோரிரு
சத்தியுடனுறைஅண் டேறவீற்றிருப்பப
பிரணவாசலமு மொருபுறஞ்சுலவிய
சமராமாபுரியென வமரராதியராற
போற்றுநாலத்தின் பாற்புடையடுத்தது
பிஞ்ஞகறகிளைய பிள்ளைப்பிரானது
மருளைநயினிளமென மகிழ்தலைக்கிளர்நது
முருகவேள்மருகனென னுருவிலாவாழியம
பகவனகுருபிறந தகைசயாப்பயோதரங்
காருடநடைக்குயில சேணுலாநதண்டலை
சூழவுறவெள்ளனங் கோழிணர்த்துழாய்முடி
வானவன்கைத்தலப் பானிறச்சங்கென
முட்டைபசநதாட் கட்டவிழ்சரோருகப்
பூநதவிசுவீற்றுறை தேநதருமலர்த்தடந
துய்யசொல்விளையுணீள் செய்யுளுடையது
வடபானமேருவினிடையோர்நாவறா
கனியாறுளதென்ன விதகாறும்புவி
கேள்வியுற்றுளதாற் கிளநதவிவ்வர்த்தாய்த்
தென்பாற்காயா றென்றீண்டொன்றுண்
டெனக்கேட்குந்தொறு மனக்களிபெருக்கு

நற்பதியுறையும் பொற்புயர்குரிசில்
குருமுதன்மூன்றனு ளிருமைக்குரியனென
றயர்வறத்தனஇயற் பெயரானிறுத்த
குருலிங்கையன் பொருவருந்தவக்குறை
யானமற்றதனையுந் தான்வந்துநிறைத்துத்
தருவானெனவவன் திருமகவாகி
யததகைமூன்றையு நீத்தலுமோம்புத
றனதுபெருங்கட னெனுநனிநடத்து
மெய்யன்முத்தமிழ்நூல் கைவருதலைமையோர
ரண்பகலாநற் பண்புமிகுசீரியோன்
கல்வியினருமை கற்றுணர்ந்தோரெனப்
பல்வகைத்தானும் பயின்றுளதேர்ச்சியன்
வயற்கட்குடவளை கொழித்தவாணித்தில
மாதர்வாணகைநிக ராதல்தெரிக்கும்
பாளையமெனன நீனிடைப்பயன்றரு
தலனுறைவைசிய குலமணிசைவ
நெறிநின்றறம்பல நிறுவுநல்லூரவோன
கோதண்டராம னெனுங்குரிசிலீன்ற
மாதங்கமுத்தமிழ் வளனனிதேர்ந்த
நன்னுவலர்பாற் பன்னாளும்பயில்
நேயமகலாத் தூயவுளத்தினன்
கச்சியம்பதிவாழ் பச்சையப்பன்
தருமநடாத்துந் தலைவருண்முதலென
வருசற்சனர்குழா மகிழுத்தமகுண
சோமசுந்தர பூமனுக்கினியன்
தேனிருங் குவளைமார்பன்
ஞானசுந்தரமெனு மானவிற்பனனே.

அ

உ

சிவமயம்.

சென்னை நார்மல்பாடசாலைத் தமிழ்ப்புலவர்

சோடசாவதானம்

தி - சுப்பராயசெட்டியார்

இயற்றிய

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

பொன்பூத்த நிறத்தோனும் புகல்பூத்த முகத்தோனும் புல
வுநாறுங், கொன்பூத்த மழுவிலைவேற் பெருமானுந் தத்தமதுக்குறி
யின்றபத், தென்பூத்த விடுக்கிடைக்கூர்ங் குலிசவேற்படைசும
ந்த தேவர்கோமான், மின்பூத்த சுரர்முதலோர் கரங்கூப்பி விண்
ணதொருபால் வலங்கேட்ப.

திருமகளுங் கலைமகளுந் திருநோக்கற் கெதிர்நோக்கிச்
செவ்வனிற்பப், பருமவரக்கல்லக்குறச்சியொருபாலடைப்பைக்
கொடுபணிந்து நிற்ப, அருமறைதோ முனிவர்பன்னியரொரு
பாலறுகொடு வெள்ளரிசி தூவக், கருமவுருத்திரகணிகைமட
மாதர் நடநவின்றுகளுலவோர்பால்.

முழுதுலகுந் திருவுதரத்திடையீன்றுமென்ஞான்று முகி
ழாக்கன்னி, யெழுதருந்தன் திருமேனியிடப்பாகன் வலப்பாலி
னிடமாகக்கொள்ளத், தொழுதகைய பெருந்தனக்கமலப்பதம்
பொன்றுமூழிதொறுந் துளங்காதோங்கும், விழுமியசீர்ப்பெ
ருங்கயிலையோலக்கத்தினிதுவீற்றிருக்குமஞான்று.

பரசியவந்தயன் முதலோர் பளகருமபேறடைந்து சத்தம்
பதியிற்செல்ல, விரசியகாற்றுளர் மகரயாழ்முனிவன் குறிப்ப

போர்ந்துவியன்ஞாலத்துட், புரைசெயமண்குண்டரெனுங்க
ளைகளைந்துபொருவில்வான்சைவமென்னும், உளைசெயும்பை
ங்கூழ்வளரவபரசிவனெனுமுழவனுறுவன்மன்றே.

என்றுதிருக்கடைக்கணோக்கருளியெம்மானந்திமுகமினி
தினோக்கக், குன்றலிலச்சயிலாதிசியகணத்தோடகஞாலங்
குறுகிப்பொய்மை, பொன்றுதலிலமண்முதலாம்புறநெறிகள்
பொன்றவகநெறிநின்றோங்கத், தூன்றியமெய்த்தொண்டுபூ
ண்டியலபூதிசாதநங்கடுளங்கநின்றான்,

அத்தகையவசவண்ணன் முதல்சரணர்திருக்கூட்டத்த
டைவைத்தேன்றாழ், தொத்தலர்பூம்பொழில்புடைசூழ்நாவ
லூர்ப்பெருந்தகைபோற்றொகுத்துவேதக், கௌரீத்தியன்மாபா
டியஞ்செய்சோமநாதப்பெரியோன்குலவக்கூறும்,விததகநற்
றொகைமரபேபவசவண்ணாபுராணமெனவிளங்குநூலை.

எளிதுணர்ந்துமன்பதைகளினிதுய்யச்சரித்திரதோடி
யலுமச்சிற், றெளிவுபெறப்பதிப்பிததுத்தருகவெனத்திருத்
தொண்டர்செறிந்துகேட்ப, விளிதருமிவ்வுடலபெறும்பேறி
ன்றேபெற்றேமென்றுவியந்துமேறகொண், டளிதருநெஞ்சக
மொடுபல்பிரதிகள்கொண்டாய்ந்தச்சிற்பதிப்பித்தானால்.

சேயாறுகடந்துறுவீரிங்ஙனுறீ இக்கனியருந்தித்திருந்து
வெப்புப்,போயாறுகெனச்சுகங்கள்கூய்ப்பயிலும்பூம்பொழி
லும்புகர்வராறாய், மீயாறுபயில்வராலொடுபொருதும்பூந்தட
மும்விளங்குஞ்சோணமைக், காயாறுதவர்புகழுங்காயாறுகடி
நகராக்களித்துவாழ்வோன்.

திருக்கமலைநோக்கொடுவெண் சமலைநோக்கொருங்கு
டையோன்றிகழும்வாரி, சருக்கமலையலையெறியாற்கடலினரு

க்கரியரியான்றட்குந்திமை, யருக்கமலைசிறடிக்குமன்புடை
யான்வீரசைவத்தமுகன்சீர்தகிப், பெருக்கமலையோனுள்ளா
ன்ஞானசுந்தரபபெயரியோன்றன்மன்றே.

௨

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

திருமழிசை - தமிழ்ப்புலவர் - கந்தசாமிஐயர்

அவர்கள் இயற்றிய

கழிநெடில்விருத்தம்.

தருமநெறிச்சமரபுரிதனையடுத்த காயாறுதன்னின்மனை
றுவக, குருலிங்கவேள்தவத்தில வருஞானசுந்தரையனைகுறிக
கொள்நகதி, யருளுடன்வந்தவதரித்த வசவபுராணத்தையச
சிட்டளித்தானென்று, திருமலராம்புலவர்களிதலைசிறப்பத் ச
ல துபுகழ்நிலவமாதோ.

சிறப்புபபாயிரம் முற்றிற்று.

சருக்கவகராதி

பக்கம்.		பாடற்றொகை
௰	பாயிரச்சருக்கம்	௧௬
௬	திருக்கயிலாயச்சருக்கம்	௭௨
௨௫	திருவவதாரச்சருக்கம்	௧௦௫
௫௬	உபதேசச்சருக்கம்	௫௮
[illegible]	நாட்டநாயகச்சருக்கம்	[illegible]
௮௮	சென்னவசவேசுராபுராணம்	[illegible]
[illegible]	அல்லமாபிரபுபுராணம்	[illegible]
௧௦௨	கள்ளர்க் கருளிய திருவிளையாடல்	[illegible]
௧௦௮	வணிகமல்லையாபுராணம்	[illegible]
[illegible]	காட்டுக்கோட்டையாபுராணம்	[illegible]
[illegible]	...ருசனைவடிவமாதவாபுராணம்	[illegible]
[illegible]	வாங்கையாபுராணம்	[illegible]
௧௧௭	சித்தராமையாபுராணம்	[illegible]
௧௨௫	சாமிகைப்பெட்டியமைப்பித்த திருவிளையாடல்	௨௦
[illegible]	நெற்றிக்கண்கேட்ட திருவிளையாடல்	[illegible]
[illegible]	ஆடைவளர்ந்த திருவிளையாடல்	௨
[illegible]	முந்தசங்கையாபுராணம்	[illegible]
[illegible]	பசுபதிநாயனாபுராணம்	[illegible]
[illegible]	கோட்டச்சயவையாபுராணம்	[illegible]
[illegible]	அம்மவையென்னும் பெச்சமாதேவியாபுராணம்	[illegible]
௧௮௨	கலியநாயனாபுராணம்	[illegible]
௧௯௦	...நாயனாபுராணம்	[illegible]

திருக்கூட்டச்சருக்கம்.

திருக்கூட்டச்சருக்கம்.

திருவாதுச்சருக்கம்.

இதுவரையில் முற்றுப்பெற்றது.

ஆ_ திருவிருத்தம் - ௧௭௪௪. *

அச்சியற்றியபுத்தகங்கள்.

* அருட்பா
வசனபுராணம்
கூவத்துப்புராணம்
ஆராத்திரியர்புராணம்
திருப்போரூர்ச்சந்நிதிமுறை
பழமலையந்தாதியுரை
திருப்புகலூரந்தாதியுரை
தில்லைக்கலம்பகம்

அருட்பாவைந்தின்விபரம்.

* அகத்தியர்தேவாரத்திரட்டு திருவாசகம் திருவிசைப்பா திருப்பல்லாண்டு பெரியபுராணச்செய்யுட்கோவை.

இனிபதிப்பிப்பன

பெரியபுராணமூலமுழுமையும்

பிரசித்தபத்திரிகை.

இப்புத்தகம் வேண்டியவர்கள் சென்னபட்டணம் முத்தியாலுபேட்டைத் தம்புசெட்டியார்வீதி மேலண்டைவாடையில் ஆங்கிலோ வெர்னகுக்யூலர் ஸ்கூல் ஸ்தாபித்திருக்கு ௧௩௦-வது நம்பரையுடைய கா-ஞானசுந்தரஐயரவர்கள்வீட்டில் ஷை யாரிடத்திலும்.

பெத்துநாயக்கன்பேட்டை தங்கசாலைவீதிசுமைதாங்கிக்கடுத்த ௨௨௧-வது நம்பர்வீட்டிலிருக்கிற வேலூர் குமாரசாமி ஐயரிடத்திலும் வாங்கிக்கொள்ளலாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

வசவபுராணம்.

பாயிரச் சருக்கம்

விநாயகர்

மாதங்களாண்டுகெங்கண் மாறுமினறுமாறுந்
மாதங்கவசாகசாத்தான் மனந்தருளுமலையாளர்
மாதங்கநேதோன்றங்கபால வந்தாருநேமதியுநலக
மாதங்கமுகத்தானை மறவாமலவழுத்துவாம்

வசவதேவர்

இசையுங்கலவிபுரொணவாகச்சிறந்திடும்
விசையந்தனம்பு மேகநகுசெலவும்
மசைவிலினாமும் மானநாமுந்திடும்
வசவவென்று வசணிக்கயுன்னவாம்

இதுவமது

மெத்தியமுத்தியெய்துரவிநிகருந்திபோற்றி
வத்தித்துவென்னவந்த வசவதேசிகனேபோற்றி
சுத்தியாந்தவந்துதித்த சுகத்தணடநாதபோற்றி
சத்தியநெறியிரண்டாரு சம்புவின்சரணம்போற்றி

சிவஞானபாலையசுவாமிகள்.

பார்விளங்கும்படி யுருக்கொண்டவ
ரோர்விளங்கநின் றருண்டருளின்மலன்
நேர்விளங்கு சிவஞானதேசிக
னோவளாயு மலர்ப்பதமேத்துவாம். (க)

பருப்பதம் அல்லது ஸ்ரீசைலம்.

திருப்பதங்களுஞ் சிந்தித்தசெயபுரியாங்
கருப்பதங்கெடுங் காலன்சனை நாறுக்
தருப்பதங்கொள் புதுமலர்நஞ்செழும்
பருப்பதந்தொழு வாயதுணைடபாணியே. (உ)

மல்லிகார்ச்சுனேசுவரர்.

அளவில்வானவ ராரணராவினர்
புராரிபெறபயிற் பெருந்துயர் போதனர்
வளரப்பப்பரஞ் சோமமல்லிகார்ச்சுன
னுளமுறுபடி யுன்னிநின் றுய்குவாம். (ங)

ப்ரமரகுந்தளாம்பிகை

கலைமடந்தையுங் கந்தக்கமலையு
நிலைமைதங்கட்கு நீடப்பணியவாழ்
தலைமையாலுயர் சங்கரியம்பிகை
மலைமடந்தை மலர்ப்பதம்வாழ்த்துவாம். (ச)

வீரபத்திரர்.

சாரபத்திர மிக்கிலாத்தக்கனைப்
பாரபத்திரம் பாணியிற்பற்றியே
கோரபத்திரங் கொண்டுவதைத்திடும்
வீரபத்திரன் மெய்ப்பதமேத்துவாம். (௫)

கந்தவேள்.

வந்தசூரன் மயில்வடிவாகவே
சுந்தரத்தனி வேலாற்றுணிந்தெறிந்
தந்தரத்த ரருந்துயராற்றிய
கந்தவேளைக் கருத்திலிருத்துவாம். (௬)

குருசமூகம்.

அருளுமல்லம தேவரிரேவணர்
மருளசிந்தர் மலர்த்தாள்வணங்கியே
தெருளிராமைய தேவர்க்கிறைஞ்சியே
பொருவில்பண்டிதா ராத்திரியர்ப்போற்றுவாம். (எ)

நால்வர்.

போற்றிஞானசம் பந்தர்பொலன்கழல்
போற்றிநாவுக் கரயர்புகழ்ப்பதம்
போற்றிவன்றொண்டர் பொன்னடிதாண்மலர்
போற்றிமாணிக்க வாசகர்பொற்சரண். (அ)

சிவசரணர.

பண்டுசெய்த பழவினையிவ்வுடல்
கொண்டுசெய்த கொடுமைகுலையவே
தண்டநாதர் முதலாஞ்சரணர்தம்
புண்டரீக மலர்ப்பதம்போற்றுவாம். (௯)

வாழ்த்துரை

திருப்பருப்பதத் தேசிகர்சங்கமும்
பெருத்தமண்ணிற் பிறங்குந்தவத்தரு
மருத்தவாக்கமு மார்ச்சிக்குமாந்தருந்
தருக்குசெங்கோற் றகையுந்தழைக்கவே. (௰)

தமிழிற்செய்தகாரணம்.

அருளுஞ்சென்ன வசவேசனுதியாம்
பொருவில்காஞ்சி புரஞ்சேர்தபோதனா
மருவுஞ்செஞ்சொல் வசவசரிதைமுற்
றருமநீங்கா துரையெனச்சாற்றுவாம். (௰௧)

நூற்பயன்.

நன்றிமூலத்த னன்னந்திகேச்சுரன்
வென்றி நூலின் விதிவழிநின்றுளோ
ரொன்றியச்சி லூதியாரொழிந்திடா
வொன்றுநற்பர மானந்தமெய்துவார். (௰௨)

அவையடக்கம்.

நிதியவைப்பை மருளினிகழ்த்தல்போன்
மதியிலேனென்றன் வாக்கால்வகுத்தநூ
லதிகநந்திய ரும்புகழாதலாற்
புதியசொல்லிதென் றெள்ளார்புலமையோர். (௰௩)

நூற்பெயர்.

முத்தியேதரு மோகமில்வித்ததாய்ப்
பத்தியென்றெழுபைங் கூழ்பணைக்கவு
மித்தரைக்கண் பொழியுமெழிலியாய்
வைத்ததன்போ வசவபுராணமே. (௰௪)

வழிநூல்.

குலவுபாலக் குறுககிச்சோமீசுர
னுலகின்முன்ன முரைத்ததெலுங்கினை
யிலகுவீமகவிகன்னடந்தரு
நலபுராணந்தமிழானவிற்றுவாம. (௰௫)

நாதனேலக்குமுன் னந்திவந்ததுஞ்
சாதமாய்த்தண்ட நாதராந்தன்மையுங்
கோதிலாத்திருக் கூட்டரால்வாதரை
மோதிவென்றது முத்தியுஞ்செப்புவாம். (௰௬)

பாயிரம் முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கைலாயச் சருக்கம்.

———*———

விதிபடைத்தமனையாளு நிமைமன்னமனையாளுங [கொரு
கதிவிலககாமறவென்றோர் கருத்திலெல்லாமறவென்
றதிகமுத்திவைப்புடையா ரன்பாகுமுவைப்புடையார்,
மதியிருக்குமச்சடையார் வந்தொழியுமச்சடையார்.௰௭

ஏழுமண்டாதொழுட்பகத்தான் றுளக்கமில்லாப்பெ
ருமபகுத்தா,னூழியனைறகிலையாதானுறும்பிறப்பிறகிலே
யாதா, னெழுலகுமறியாதானென் றெனறுமறியாதான்
வாழியெனவந்தபபாா வருந்தாாகள்வழிப்பாா (௰அ)

வே று.

தருமசிந்தையர்பெருமைதங்கிய தவமுறுந்தொழில்ச
துரர்க்குன்றினா ரிருமைகண்டவரிறைவனென்றடியிணை
யணிந்திடவினிதிருந்தரு, ளாருமாந்தனவுருவனைப்பு
னையரவங்கனினமிறைஞ்சிய, கருணைப்பாடகியம் ழி
யினன்புகழ்கயிலையங்கிரிகயிலையங்கிரி. (௰௯)

வே று.

ஆலமுண்டிடனை யாராவரற்குரா
னைலவோர்கிரி யாவனென்றெண்ணிடியே
சீலநல்ல வமுதந்திரண்டுவிண்
கோலமெய்திக குலவியெழுந்ததோ. (௨௰)

வேதசத்தியும் விண்ணவர்சத்தியும்
போதநாரணன் பொற்புறுசத்தியு
மாதவத்தர் வலியுந்திரண்டமர
ரூனக்கிரி யாவமென்றுனதோ. (௨௧)

சந்திரன்முதற் றாரகாநிவ
ரந்தரும்மொளி கூடியமுந்தியே
யெந்தநாளுமிற வாவகைக்கரன்
சந்தவாதன மாகச்சமைந்ததோ. (௨௨)

பரந்தபாற்கடற் சோதிபரிவினல்
வரம்பெறச்சிவன் வைகுந்த. யுதா
யுரந்தரித்து ரண் டங்கிவிண்ணூ டெழுந்
தரந்தைநீங்கி யசஞ்சலமானதோ. (௨௩)

சுரபியாதிய வென்னுந்தொகையுட
னரியதாமரிச் சந்தனமாதியைந்
துரவிதாகவு திக்கவொடுங்கிட
விரிவதாமுபா தானவிலங்கலோ. (௨௪)

செய்யசித்தரியக்கர்திரட்சியோ
துய்யமந்திரத் தந்திரச்சோதியோ
வையகத்தவ[illegible]னவர்மங்கலத்
துய்யவந்த வுருவோவென்றுன்னலாய். (௨௫)

ஓங்குமாகயி லாயத்தினுச்சிமேற்
றேங்குசோதிச்செழு மணியொன்பதாற
பாங்குறச்செய்த பண்பியன்மண்டபக்
தாங்குசந்திர காந்தத்தளவிசை. (உ௬)

மீதிளங்கதிர் கோடிவிளங்கல்போற்
சோதிவீசித் துளும்பிவளங்கொள்சிங்
காதனத்தி லரியயாதம்பிரான்
வேதவோசை மிகவந்திருந்தனன். (உ௭)

வே று.

அந்தவேலையிலம்புயக்கண்ணனு மாதிவேதனுமாயிர
ங்கண்ணனு, மிந்திராதியரொண்மருமாரொடுஞ் சென்
னுருத்திரரும்பன்னிரண்டுவிண், வந்தவாதித்தருமெண்
வசுக்களு மாறிலாவொன்பதுவகைசசித்தரு, நந்திலாத
வெழுவகையோருடனற்சனந்தனனாதிமுனிவரும்.(உ௮)

கருடருங்கின்னரருமியக்கருங் கானவீணையருங்கிம்பு
ருடரு, மூரகரும்வித்தியாதரருமர னுற்றவோலக்கத்
தொவ்வோர்புடையராய்த், தரங்கினேந்துநின்றஞ்சலியத்
தராய்ச் சயசயென்னச்சதுமறையார்க்கவே,யரசிவாசங்
கராபரிபூரணானந்தவென்றங்கனைவரும்போற்றவே உ௯

சங்கரன்றிரு நாயகன்மீதிலே சார்ந்[illegible]கொண்டயன்
மேற்சர்ப்பகங்கணைப், பங்கயக்கரம்வைத்துப்புரந்தரன்

பாதமெல்லவருடமதிபகன்,றுங்கசாமரம்வீசக்குபேரன்
முற்றா யடைப்பையிடத்தந்திரமறை, யங்கமந்திரமாதி
புராணதர்க் கங்கள்வல்லவரங்கங்கமர்ந்துற. (௩௰)

விரும்புகின்னரம்வீணைமிகவல்லோர் மிக்கசச்சரிமத்
தளந்தாளநீள்,பெருந்தகைத்தவர்நின்றுமிழற்றவாழ்பே
ரவைக்கட்பிறங்குபிருங்கிவந், திருங்களிப்புமவிநயவின்
பமு மெய்தநின்றுநடிக்குமியல்பினை, யருந்தவர்க்கயன்
மாற்கரிதாம்பரனன்பினோக்கியலமென்றருளியே. (௩௧)

மாலைநோக்கிமகிழ்ந்துரை செயதயன் வதனநோக்கிவ
சனித்தமரர்கோன், பாலவானனநோக்கிப்பகர்ந்தபின் ப
ரவுந்தேவரைப்பார்த்தருள்செய்தவ, ரோலவேண்டியநல்
கிவிடைகொடுத் தெம்பிரானங்கிருந்தருளெல்லையிற், சீ
ல்மானகணத்தர்தமதுமுன் சென்றுகாதலிற்சேவிக்குங்
காலையின். (௩௨)

தீரநாரதனத்தன்சபையிடஞ் செல்லுநேரந்தெரிந்து
வந்துட்புகுந், தாருமன்பிலணைந்துபணிந்தெழுந் தஞ்ச
லிக்கரத்தானின்றவனிமேற், சேரநீதியைவிண்ணப்பஞ்
செய்யவே சிந்தியாமுன்றிருவுளத்துன்னியே, வாரநோ
க்கினனுகியுமையினை வரவழைத்திடம் வைத்துமகிழ்ந்
துபின். (௩௩)

என்றவன்பத்திநன்மை யிருமையையரன்மகிழ்ந்து
நின்றநீகேட்டவாறே நல்குதுமிந்தநந்தி
யொன்றுநின்மலனாதி யுதித்தவன்றருமரூபி
யன்றியானந்தமோங்கி யஞ்செழுத்துருவாம்யோகி. சுஉ

உத்தமதருமநான்கு மூன்றிரண்டொன்றாய்மண்ணி
னுத்தெழும்யுகங்களன்கி னுறுமிவன்பதமிம்மாற்ற
ஞ், சத்தியமிரண்டாஞ்சம்பு சகமெலாநிறையுநம்மை
நித்தமாய்த்தாங்கலாலே நிகர்நமக்கிவன்வியாபி [சங]

ஆதலாலிவனுண்மைந்த னாகின்றனென்றுநந்தி, நீத
னாமேலிவன்பா னேசத்திற்செனிப்பதல்லாற், போத
நாஞ்செனித்தல்வேண்டுங் காணெனவணங்கிச்சென்று
நீதுறுமுதராஞ்சேரா தயோனிசனாச்செனித்தான். சுச

இவனவண்பிறந்தபோதே யெம்பதச்சிந்தையன்பு
நவமிலானந்தபத்தி நலமெலாமுடன்பிறந்து
சிவபரதத்துவச்சீ ரமுதுசெய்முலைப்பாலாகித்
தவகுருபதத்தியானந் தானுணுமெண்ணெயாகி. (சரு)

பரமறைமிருதிவாய்மை பகர்தருங்குதலையாகி
வரசிவாசாரமேதன் மனத்திலாசாரணையாகிக்
கரவிலாதுதவுநல்ல கருணையேகாயமாகித்
தெருட்டரும்பதத்தின் சிரத்தைநற்பத்தியன்பால். (சகூ)

கடுவிசைபெருகுமாற்றிற் கலங்குதலின்றியோர்தா
ணடுவுறலூன்றியோர்தாண் மேலுறநன்றாய்நீட்டி
யடுபுனற்களமமிழ்ந்த வம்புயமுகமலர்ந்து
கொடுமழையினுநடுங்காக் குளிர்பெருங்காலநின்றே. ()

தலைகடன்மலைநடுங்கத் தாரகைமதியாதித்தர்
நிலைதருஞ்சோதிகுன்றநேமியனயன்விண்ணுள்ளோன்
கலையறுதுயரங்கொள்ளக் கணபணச்சேடன்சென்னி
புலைபடத்திக்குப்பாலரொண்மரும்புந்திலைய. (௪௮)

திக்கயமெட்டுமெட்ட நாகமுந்திசைகள்பேர
மிக்கதிண்பதினோர்பேரா முருத்திரர்மிகத்துளங்கத்
தொக்குறுந்தேவராதி தொகையெலாஞ்சோகித்தேங்க
மிக்கநொந்தயர்மண்ணேரீ தென்னவாச்சரியமென்ன.

அருந்திறனந்திகேச ரருந்தவச்செயலைக்கண்டு
பெரும்பதினெண்கணங்கள் பிரியத்தினேத்திவாழ்த்த
திருந்தரியயன்சுரேசன் றேவர்களெல்லாங்கூடிக்
குருந்திவன்றவந்தானென்ன குறித்தெனத்தம்மிற்கூறா.

தந்தமக்குறுபதங்க டனைவிழைந்தனரேயென்று
வந்தினிதெம்மையன்பாற் றெரிசித்துவணங்கிவாழ்த்தி
நந்தியம்மண்மேற்செய்யு நண்ணருமதத்தவந்தான்
புந்தியிலெதுவிரும்பியென்றுமுன்போற்றிநின்றார்.(௫௧)

தம்மைநாநோக்கிநுந்தந் தாழ்பதந்தனைவிரும்பா
னும்மையுமெண்ணுனந்தமுயர்பதந்தனையும்வேண்டா
னம்மையேநற்றிநந்தி நற்றவஞ்செய்கின்றனீா   [ம·
செம்மைசேர்முகங்கள்வாடித் தேவரோகலங்கவேண்டா

என்றவர்தம்மைநம்பி னெழுமெனவழைத்துக்கொண்டு, சென்றவணிவன்செய்கின்ற திறத்தவந்தன்னை நோக்கி, யுன்றனக்கென்னைவேண்டிற் றுணைதருவோ நாமெனனத், துன்றுநற்பத்தியாலே தொழுதுவீழ்ந்தெழுந்துநின்று.   (ருந)

நிதியினையிகழ்ந்துமண்ணை நேசிப்பாருளரோநல்ல
மதியினைமறந்துபொல்லாமருள்பெறமதிப்பாருண்டோ
திதியினைச்செய்புமாலோன் செங்கமலத்தோன்றேவா
கதியினைநினைப்பரோநின் கழலிணைக்கன்பரானோ. ருச

என்னையாண்டருளவந்த விறைவனேபோற்றிபோற்றி
புன்னையானறியக்காட்டு மொளியனேபோற்றிபோற்றி
பின்னையொன்றறியாநாயேன் பிழைபொறுத்தருள்வாய போற்றி, யன்னையோர்பாகாபோற்றி யத்தனேபோற்றி போற்றி.   (ருரு)

சத்தமாய்ப்பொருளுமான சங்கராபோற்றிபோற்றி
சித்தமாம்புகத்தாய்போற்றி நின்மலாபோற்றிபோற்றி·

யத்தமாதியதாமூன்றி ஞசைதீர்த்தாண்டாய்போற்றி
யுத்தமவுன்னையல்லா தொன்றிலேன்போற்றிபோறறி.()

பதவியென்கின்றபாவப் பரிவிலேனடியேனின்ற
னிதவியபதத்தின்பத்தி யினிமையேஙியதியாக
வுதவியாளென்னையென்ன வுகந்தியாமகிழ்ந்துவாழ்த்தி
மதவினையிலானைநந்தமலர்க்கையாலணைத்துக்கொண்டு

வே று.

நின்னுடற்பரிசன நேசநாங்கொடு
முன்னுனைவாகன முகத்திறகொண்டமை
பன்னுநான்மறை யெனப்பகர்ந்துபல்கணத்
துன்னுநாயகமு மூற்றுணர்வுநல்கினம். (ருஅ)

ஆங்கரியோாபுடை யயனோபாலிபத்
தோங்கரியோருமை யும்பரோரிட
நீங்கருமன்பராய் நின்றுநந்தியைப்
பாங்குறுதுதியுடன பாணிகூப்பினர். (ருகூ)

வே று.

தொழுமிமையோாதமைத் தூயபாாவையால்
வழுவறமுகமிக மலர்ந்தவின்சொலா
லெழுபயமறப்பணித் தேகுமென்றுநாஞ்
செழுவியகயிலையைச் சேர்ந்தபின்னிவன். (கூ0)

உற்றிருந்தவஞ்செயு முயர்பருப்பத
வெற்றிசேர்நிருதி கோணத்துமெய்யறந்
துற்றெழுஞ்சுத்தமாய்ச் சுகங்கொளெல்லையாய்
நற்றுமத்தலப் பெயர்நந்திமண்டலம். (சுக)

வே று.

அந்தமண்டலத்தினுள்ளோர்க் கதிகநன்கதியளித்தோ
மிந்தநந்தியைத்துதித்தோர்க் கிணையிலாமுத்தியின்பஞ்
சந்ததிப்பேறிரண்டுஞ் சதுவிதபத்தியுத்தி
சிந்தையினினைத்தகன்ம சிததிமற்றெல்லாந்தந்தோம்.

துடியிடையுமையேயிந்தத் தொன்மையாநந்திநந்தம்
படிவனெம்முடனேயொத்தபான்மையனென்னநித்தன்
அடியிணையிறைவிவந்தித் தகமகிழ்ந்தந்தநந்தி
வடிவினையன்பினேக்கி மதித்திருந்தங்கண்சொல்வாள்

இச்சதாசாரநீதி யிந்தநன்முத்திஞான
மிச்சலமில்லாச்சித்த மிந்நிராங்காரபுத்தி
யிச்சதுரானபத்தி யிக்குணமிந்தவார
மிச்சிவநேயம்பெற்ற ரெவரிவர்போலவென்று. (சுச)

யாவரீரோழுலோக மெங்குமாய்நிறைந்துநிற்குந்
தேவரீர்தம்மைத்தாங்குந் திடமுளார்தேவரீர்க்கொப்
பாவரீதின்றலோவிங்கடியனேனறிந்தேனென்னச்
சேவரீரங்கொணெஞ்சின் செய்யநாரதனேநோக்கி. (சுரு)

நந்திசீரிதுகாணென்ன நந்திகணையனநீகொண்
டந்திவானனையமேனி யத்தனைப்பணிந்துநின்றே
யிந்தியங்காணமங்க மெங்குநற்புளகமெய்திப்
புந்திநைந்திறைஞ்சவந்தன் புரிவினுலெடுத்துகந்து.௬௬

இதுமறைசைவமூல மிதுசமயத்தின்பேத
மிதுபதிமகிமமேப மிதுபாதத்துவார்த்த
மிதுசிவமந்திரங்க ளிது நன்மவிரதநீதி
யிதுமுதலந்நயீதென் றிறைவிமுனுக்கிசைத்தோம்.

உன்றனுமிந்தப்போத முலகெலாம்விளங்கும்வண்ண
மின்றுனகருளைந்தோநந்த மிறைவிகருங்கணநாதாக்கு
முன்றருமுணாவினுக் குமுதிர்ந்தபேரறிவளித்தோ
மனறுநீநம்மைநீங்காய்மறந்துநாமுன்னைநீங்கோம்.௬௮

தனைமிசைநீயிரண்டாஞ் சமபுவாயசெல்வாய்நந்தி
வினையவேபுலகமோங்கி விளங்கிடும்பொருட்டாயென்
வனைவிலானுளைக்கநந்தி வணங்கியெங்கெங்குநீயே [று
யனையனென் றுவிநீயென் னன்புநீயாகவென்ன. (௬௯

மண்ணிடைகுருவாய்வந்து மனத்தருடருவோங்கையி
னன்னுவோமிலிங்கமாக நற்சலிங்கமாகப்
புண்ணியநின்பாலும் பொருந்துவோம்பொருண்மெ
ய்யாவி, யெண்ணிநீதரயாங்கொள்வோ மெனைத்துநிற்
பிரியோமென்று. (௭௰)

காரணனுரைக்கநந்தி காயநற்புளகமெய்தி
யேரணியங்கமெட்டு மினிதுறப்பணிந்தெழுந்து
பாரணிதருக்கவாதப் பரசமயத்தர்நீங்க
வீரசைவத்தருய்ய விடைகொண்டுபணிமேற்செல்வார்.

பொன்றிகழ்விண்ணோர்மண்ணோர் போற்றவேண்டின
கொடுக்கும், வென்றிசேர்பருப்பதத்தின் மேற்கதாய்வி
புலமுய்யச், சென்றிறையருளானந்தி திருவவதாரஞ்செ
ய்ய, நன்றிசேர்கருநாடச்சீர் நாட்டணிதொகுத்துச்சொ
ல்வாம். (எ௨)

திருக்கைலாயச சருக்கம்

முற்றிற்று.

வெற்றிவேலுற்றதுணை.

திருக்கைலாயச் சருக்கம்

வசனம்.

ஸ்ரீமஹாகைலாஸத்தினுச்சியில் கோடிசூரியப்ரகாசமாயொளிவீசும் நவரத்னமயமானமண்டபத்தில் பக்தானுக்ரஹகாரணமாக. ஹரிப்ரஹ்மாதிதேவர்களும் பதினொருகோடிஉருத்திரர்களும் சனகாதிரிஷிகளும் நவசித்தர்களும் கருடகின்னரர்முதலானவரும் ஒவ்வொருபக்கங்களினின்று ஹரஹர சிவசிவகங்காதர சங்கரமஹாதேவவென்று ஸ்துதித்து நமஸ்கரிக்கவும். வேதங்கள்கோஷிக்கவும், ஸ்ரீஉமாதேவியாரோடு ரத்னசிம்மாசனத்தில்வீற்றிருந்து - சக்தியேவடிவமாகவுள்ள பருங்கிமஹாரிஷிகடிகரும் நடனத்திற் சிறிதுநாழிகை திருக்கண்சாத்தியபின் அவரவர்க்குத்தக்கபடி சிரக்கம்பன மந்தஹாஸாதிகளான குறிப்புடன் அவரவர் விரும்பினவற்றைத்தந்து அருள்செய்து தத்தமிடங்களிற்செல்ல வாஞ்ஞாபித்தனர் தேவரிஷிகளிலொருவராகிய நாரதமஹாரிஷியானவர் சிவகணங்களுக்கருளுஞ்சமயத்திற் சன்னிதியிற்சென்று ஸாஷ்டாங்கமாக நமஸ்காரஞ்செய் தெழுந்திருந்து அஞ்சலிஹஸ்தராய்நின்று பின் அனேகஸ்தோத்ரங்களை வீணையில் வைத்து கானம்பண்ணிக கண்களி லானந்த பாஷ்பம் பெருக மனமுருகித் ததேகத்யானியாய் நிற்குங்கருணத்தில் பரமசிவம் கடாக்ஷித்தருளி நா

ரதமுனிவனே நீசினைத்து வாந்த காரியங்களை யிவவிடத்துத் தடையறவிண்ணப்பஞ் செய்து கொள்ளலாமென்று சொல்ல வே நாரதர் ஸ்வாமி தமது திருவருளால் சகலபுருஷார்த்தங் களையும் பெற்றிருக்கின்றேன் - அயினும் தடநுசஙணிதானத் தில் விண்ணப்பஞ்செய்து கொள்வதாவது. மோக்ஷஹேது வாய்விளங்குகின்ற பூலோகத்தில் - தமது திருவாக்காலருள் செய்த வேதாகமங்களெல்லாம்மாறி-தமது பாபதியுந் தமது சின்னங்களாகிய விபூதிருத்ராக்ஷங்களுமாதி யொருமொ ளிமழுங்கிச சமணசமயமானது இருளபோலெங்கும் வியாபி த்துப்லைத்திருக்கின்றது. எம்போலியனான தமதடிமைச் சை வர்களெல்லாம தமது பஞ்சாக்ஷரமந்திரத்தை யுச்சரிக்கவு மஞ்சிமறைந்து இத்துயாநீங்குவ தெக்காலமோவென்று ஏக்க மடைந்திருக்கின்றனா.

எவ்விதத்தாலாவது அக்கொடியருண்டான நாசஞ்செய்த ற்குத் தேவரீர் திருவுள்ளத்தெண்ணிற லநுவோபோதுமானது அப்போது முன்மாறிய வேதாகமமுதலியனவெல்லாம பழை யபடியேவிளங்கும் அவ்வா றருள்செய்ய வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்துநிறகவே.

ஒமுனிவனே யதாாத்தத்தைச் சொல்லினை பூலோகத்தில் அவ்விடையூறு களையத்தக்கவன இந்த நம்மையே இருக்கிக்கும் எமக்கும் யாதொருபேதமுமில்லை. அந்நாதியே பூலோகத்தில் வந்தச்சமணரையழிபபன், அதற்காக நீ சஞ்சலப்படவேண்டுவ தில்லை நமது சைவமும்யதாபரகாரம் விளங்குமென் றருள் செய்ய.

அப்போது உமாதேவியார் பரமசிவத்தைநோக்கி இரங்கி தேவனே யிவ்வாறுமகிமைபெறக் கூறுதற்குக் காரணம்யாது

தேவரீரிடத்துப் பக்திகாரணமாகவந்த மகிமையோ உமது திருமேனிபோல அந்நந்திககுஞ் சுத்தமேனியுண்டோவென்று கூற·

கேட்பாய்பார்வதி நீசொன்னபடி பசுதியினுலெனக்குச் சமமானுனென்றுஞ் சொல்லலாம். அன்றியும் முற்காலத்தில் பருப்பதமென்னும் ஸ்ரீசைலபர்வதத்தில்சிருதிதுக்கிலசிலாதனென்றும் பெயருள்ள ஒருமுனிவன் சிதேர்தரியனுய் மூன்றுகோடிவருஷம் நீரையுங்காற்றையு முண்டுசீவித்துத் தவம்பண்ணினுன் அப்போது அவனுக்குநாம் ப்ரத்யக்ஷமாய்நின்று நீவிரும்பினவற்றைக் கேளென்றுசொல்ல அவனும் நமஸ்காராதிகளால் வணங்கி யஞ்சலிஹஸ்தனுய்நின்று ஸ்வாமி எனக்குவேண்டுவது மற்றென்றுமில்லை உம்மைப்போ லொருபுத்திரன் மாத்திரம் வேண்டுமென்றிரங்கிநிற்க யாமு மவனிடத்தருளால் அவ்வாறே தருவோமென்றுசொல்ல அச்சிலாதரிஷியும் ஸ்வாமி அந்தவிஷயத்தல் மிகச்சந்தோஷமடைந்தேன் ஆயினும மறறொருவிண்ணப்பமுஞ்செய்துகொள்வேன் எவ்வாறென்னில்இந்தவுலகத்தில் தேவரீரது பாதபக்தியில்லாதவ னெவனுயினும் அவனது சிரச்சேத யுடனேதுணிக்கச்செய்வேன். அவ்விடத்து நீ விலக்ககூடாது அவ்வாறு விலக்குவதுண்டாயின் எனக்குப் பிள்ளையேவேண்டுவதில்லையென்றான

அவனது பத்தியைநோக்கி நீகேட்டபடி தருவோம்நாமேநிச்செல்லு மிந்தநந்திகேச்சுரன் நம்மைப்போலவே நிர்மலனுகவும் அநாதியாகவுமுள்ளவன் தர்மரூபி பஞ்சாக்ஷரரூபியுமாகும். இரண்டாஞ்சம்புவென்றுஞ்சொல்லப்படும நம்மைத்தாங்கிச் செல்லுதலால் நமக்கிணையாயினுன். இந்நந்தியேயுனக்குப புத்ரனுகவருவனென் றருள்செய்து.

நந்திதேவனையுநோக்கி நீ யிந்தச் சிலாதரிஷிகேட்டபடி

பிள்ளையாகவேண்டும். அல்லாவிட்டால் நாமேபோய்ப் பிள்ளை யாகவேண்டுமென்று சொல்லினேம்.

அப்போது நந்தியும் நமது குறிபபின்படி அச்சிலாதரிஷி யினிடத்தில் அயோனிஜனுக வவதாரஞ்செய்தனன்.

இந்நந்தி யந்தரிஷியினிடத்திற பிறந்தபோதே நமது பாத த்திலன்பும் உடன்பிறந்து சிவபரத்துவமே முலைப்பாலாகவும் குருத்யானமே யுண்ணத்தக்கஎண்ணெயாகவும் வேதங்களோ குதலைச்சொற்களாகவும் சிவாசாரமேதனது இளமைக்கோட் பாடாகவும் கிருபையேதேகமாகவும் நமது பாதங்களிற்பக்திபு டன் குரூரமான தவங்களைச்செய்யவே.

அப்போது ஹரிபிரமாதிதேவர்களெல்லாம்நடுக்கமடைந்து இதென்னவாச்சரியம் இக்குழந்தைதப்பருவத்திக் கொடியதவஞ் செய்தற்குக்காரணம்யாதுநமது பதவிகளைவிரும்பினனேவென் று நினைத்து.

எம்மிடத்தில்வந்து அன்போடுநமஸ்கரித்துக் கைகூப்பி ஸ்வாமி நந்திதேவர் பூமியில்தவஞ்செய்யுங் காரணந்நமது திரு வுளத்துக்குத் தெரியவருமே, அதனை எமக்கருளசெய்யவேண் டுமென்று வருந்திநின்றூர்கள்.

நாம் அவர்களைநோக்கித் தேவர்களே உங்களுடைய இழி வானபதவிகளை யெவ்வளவுமிச்சிககமாட்டான். உம்மையும்நோ க்கமாட்டான். எம்மைக்குறித்தே யந்நந்தி தவஞ்செய்கின்றுன் நீங்கள் முகம்வாடிக் கலங்கவேண்டுவதில்லையென்று சொல்லி யத்தேவரை நமதுபின்னே வரவழைத்துக்கொண்டு நந்தி தவ ஞ்செய்புமிடத்துப்போய் உனக்குவேண்டியவற்றைத் தருவோந் தவமொழிந்து கேட்பாயென்ன அப்போது தவத்தைவிட்டெ ழுந்து நமஸ்கரித்துநின்று ஸ்வாமி தேவரீரது பாதங்களிற் பக்தி

யுள்ளவடியார்கள் நவநிதிகளைக்கைவிட்டு மண்ணைவிரும்புவ துபோல திருமால்பிரமன் முதலானவரது பதவிகளைவிரும்புவார் களோ தமது பாதபக்தி நியமந்தவறுது நிற்கு நிலையொன்றே யடியேன்விரும்பினது அதைத் தந்தருள்வாயென் றிரந்துநிற்க அப்போது அவனிடத்துமகிழ்ந்து நமது கைகளாற்றழுவி நந் தியேயுன் னிடத்தன்பால்பரிசிக்க வேண்டிமுன்னமே வாஹன மாகக்கொண்டோம். இதை வேதங்களுங்கூறும். என்றுசொல் லிப் பூதகணங்களுக்குத் தலைமையும் சர்வஞ்ஞத்வமுங் கொடு த்தோம். அப்போது ஹரிப்ரஹ்மாதி தேவர்களெல்லாம் ஒவ் வொருபக்கங்களில் நிரந்தரமானஅன்புடனே நின்றுகைகூப்பி ஸ்தோத்ரம்பண்ணினர்கள்.

அவ்வாறுதொழுததேவர்களை யச்சமொழித்து அவரிடம் போக்ச்செலுத்தி நாங்கைலைக்குச்சென்றபின் இந்நந்தி தவஞ் செய்யப்பெற்ற பருப்பதத்தில் நிருதிமூலை தருமங்களுக்கு நி க்ஷேபமாய் ஸமஸ்தஇன்பங்களுக்கு மிடமாய்விளங்கும். அத ற்கு நந்திமண்டலமென்றுபெயர். அந்த மண்டலத்திலுள்ளவ ர்க்கு மோக்ஷகதியைத்தந்தோம். இந்த நந்தியைத்துதித்தவர்க ளுக்கும் முத்தியின்பமுஞ் சந்ததிப்பேறும் கர்மசித்தியும் உண் டாகும்படி யருள்செய்தோம் ஆதலாலிந்த நந்தி நமது ஸ் வரூபமுள்ளவன் எமக்குச்சமானமானவன் என்று திருவாய்ம லர்ந்தருள.

அப்போது உமாதேவியாரெழுந்து பரமசிவத்தைநமஸ்கரி த்து அகமகிழ்ந்து லோகநாதனே இவ்வாறு சதாசாரமும் மு த்திஞானமும் சஞ்சலமில்லாத சித்தமும் நிரஹங்காரபுத்தியும் இவ்விதபக்தியும் தமது நேசமும் இவர்போல லெவர்பெற்றவர் ஸர்வவியாபியாய்நின்ற தம்மைத்தாங்குந் திடமுள்ளவர்யாவர்

இந்த மகிமையிப்போது தான்றெரியலாயிற்று. என்றுசொல்லி நிற்க. அப்போது சிவபெருமான் நாரதனைப்பார்த்து நந்தியினுடைய மகிமையிப்படிக்கொத்தது - நீயுந் தெரிவாயென்றுசொல்ல நந்தியுஞ்சிவனது பாதாரவிந்தங்களிற்பணிந்து இந்திரியங்களொருமித்துப் புளகாங்கராய் மனமுருகிவணங்கவே பரமசிவமும்மகிழ்ந்து மறை சைவமூலம் சமயபேதம்பர்திமகிமை சோபம் பாக்வார்த்தம் சிவமந்திரம் தன்மவிரதம் நீதி ஆதி அந்தம் இவற்றினுண்மையெல்லாம் முன்னமேதானே இவ்விதமென்றுனக் குபதேசித்திருக்கிறேம் இவையெல்லாம் உன்னாலே தான் உலகத்தில்விளங்கவேண்டும், பூமியிலவதரித்தாலு மெம்மிடத்தில் ஞாபகம்மறக்கமாட்டாய-நாமும் உன்னைப்பிரியாதிருப்போம் பூலோகத்தி லுனக்குக்குருவாகவும் இஷ்டலிங்கமாகவும் வந்துபொருந்துவோம் என்றுசொல்லவே நந்திதேவரும் மனமகிழ்ந்து அஷ்டாங்கநமஸ்காரம்பண்ணிச் சிவாஞ்ஞையைச்சிரசில்வகித்து விடைபெற்றுக்கொண்டு பூமியில் பருப்பதமலைகு மேற்றிசையில் கருநாடதேசத்தில் வந்தனர்.

திருக்கைலாயச்சருக்க வசனம்.

முற்றியது.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவவதாரச் சருக்கம்.

எங்களாதாராதோரா விருந்தயாகாராபோற்றி
வெங்குணதூராதீரா வினைச்செறுங்கோராபோற்றி
பொங்கராலூராகத்தன் புரிநந்திசீராபோற்றிச்
சங்கராமாராரியென் சதுராருயிரோபோற்றி. (க)

அண்ணறன்விடையனேக வடிவமாயங்கங்கே
விண்ணிடைவெளிறிப்பாய்ந்து விழிந்தவன்கண்டகாள
நண்ணல்போற்கருகிவேணி நலமெனமின்னிக்கையி
னெண்ணிருந்துடிவிற்போலத் தொனிதனுவொடுவெற்
பேறி. (உ)

உலவியேயுலகளித்த முறும்படியமுதமும்பர்
பலவிதஞ்சொரிதல்போலப் பரந்தெங்குஞ்சொரிதலா
யிலகியகிரிமுழுங்க விழிந்துமண்ணீத்தமாகி [லே
யலகிலாநதிகடோறு மணைந்தருந்தீர்த்தமென்ன. (௩)

நதிகளினிரண்டுபாலு நற்கரமனேகமென்னும்
விதிகளின்கால்கடோறும் வெவ்வேறுவிரைந்துபாழி

யதிகமாங்கருநாடந்தா னளவிலாச்செல்வமல்கிக
குதிகொளச்செய்கண்முற்றுங் குலவிநீர்பாய்ந்ததம்மா.

பாய்ந்தபின்மள்ளர்கூடிப் பகடுழுமார்ப்புங்காவிற்
றோய்ந்தெழும்வாால்கள்வானை துள்ளுசேலுகளுமார்
ப்பு, மேய்ந்தயலுயர்ந்தகோலை யிணைமலர்வண்டிரைப்
பும், வாய்ந்தவிக்காலைபாய்வோா வாயாாப்புவாரியார்
ப்பாம். (௫)

அறம்புரிந்திடுவோர்தம்பா லாமபொருளறவோாக்கியுந்
திறம்பெறச்சமைந்தநாறு சேறமைசெய்யுமைட்டி
யுறைந்தவத்தருமர்ககின்ப முலவல்போலுலவமள்ளர்
நிறைந்தநீரகலாதாாத்துநேயத்துநின்றுகாப்பர். ௬

மள்ளர்கடம்மேற்பாயும் வராலினங்கயல்கடம்மைத்
தள்ளலாற்களைநீர்கட்டத தானிலைப்போதிங்கொப
ரொள்ளியசங்கமுத்த மொழிவறவாரிவாரித் [பர்.
தெள்ளியவுகெருவால்போற் செய்வரம்பெங்குஞ்சோப்

கன்னலைமுறித்துப்பாயுங் கயலிணையொலிக்கமுத்தந்
தன்னலமேணியங்குந் தடித்திடத்தெறித்ததென்பா
ரன்னிறககரும்படோாகை யம்புயங்கழுநீரோர்கை
மன்னியவுழவொங்கு மதனனைப்போலிபார். ௮

கரும்பினிற்றெறித்தமுத்தங் கதலியிற்புதைந்ததென்

பா, பரமபையிலாகனிபின்றேனு மலாகளுஙகன்னன்மீ
தே, பொங்குதனவென்பாாவிண்ணிற ஞேய்ந்தவெதங்கி
ன்பழாக,வொருங்கியகமுகெருகத ஞெமிர்ந்திடவீழ்ந்த
பெருமையா. (கூ)

வருக கையினகனிகளவிண்டு வந்துவீழதேனுஞ்சூத
த, தருக்கள் வாழைக்கினகளுந் தண்டமைழபோன்றமைத
னபாா, பெருகுதவை மெபாழிலுட்செலவோா பேணிக்கை
கருணை பாடமபோநது. வருததுதஙகாமிறசேறம் மதுவி
ழாமுழ்திருடப்பா. (ய)

ஆகவுயசமுகயபாளே யரிசிவீழமுழகருமணன, யோக
மாவெணடிலாஙகவொளிதவெதழு முழககுமபூக,மோகமா
ாகவியுதிாகது முழககமுமிகுகளகாற்றா, வேகமார்
முழகருமவிணமேறா விழாவெழுமுழககம்போன்ற ()

சாலியகநா டினல்லோா தாமெமணசெசங்கிறத்தின்,
வாலியவெ புவை பமலோா வணஙகமபோல்வணஙகித்
தாழுமவா, மாலுமாதுநிகளபோல விளாங்கெதஙகுமேத்
தருமாககாரு,சீலயாாினபமபோல விளைநதனதேசமெ
ஙகும. (யஉ)

உழவருமளளாதாமு முமபாகோ ணறனேவழூர்கி
லவழிலிஞலாிநதுசூட்டு மேதகவணியாசமசாததிப்

பழகியசும்மைசெய்து பரித்துச்சென் றுயர்ந்தபோர்க
ளழகியநிதிவெற்பொன் றே யனந்தமாய்நிற்றல்போன் ற.

இத்திறமுயர்த்தபோர்க ளினிதுறச்சாய்த்துமீது
பத்தியாய்ப்படுக்குஞ்செய்ய மள்ளர்கள்பகடுபோக்கு
மத்திறம்பசித்தமத்தி னணிகளையகற்றனேக
புத்தியாற்றருமபானு பொற்கிரிசூழ்தல்போன்ற. (மசு)

வையினைத்திகிரிவாளால் வளைபலவென்ன வாங்கிச் [ளை
செய்யநற்கிரியோவென்ன திரட்டிச்சேர்த்துயர்த்தபின்
ணையதாம்பதடிநீக்கி யரசர்பாலளித்துமிகக [ண்டு.
வுய்யவாழ்குரவர்தேவா விருந்தொக்கலுடன்றங்கொ

நிலவுவேதாகமஞ்சேர் நெறிகளினீங்கலாநாற்
குலமுளோர்களுமற்றுள்ள குலத்துளோரொவருமோங
கி,மலைகளோமாடமோங்கு மனைகளோவானூர்மையோ
வுலவுமாகொடியோவென்ன வோங்கினபதிகளெங்கும்.

ஆலயந்தொறும்விழாவி னணிகளேமறுகுதோறும்
மாலைதோரணவிமானவனப்பதேதெற்றிதோறுஞ்
சீலவேதாகமத்தாஞ் செய்தியேயகங்கடோறுஞ்
சாலவம்மனைகளாடித் தருக்கலேதலங்கடோறும்.(மஎ)

சந்தனஞ்சண்பகங்க டாதகிவகுளஞ்சூத
நந்திவத்தனங்களுகை நரந்தைகள்கரவீரங்கள்

கொந்தலர்குரவுகோங்கு கூவிளை தாழைஞாழ
லுந்துநந்தினவனத்தின் மணங்களேயூர்கடோறும். ௰அ

பெயயிலைப்புள்ளாரொங்கும் வெய்யசோம்புள்ளாரொ
ங்கு, மூய்யருட்குலையாரொங்கு முறுபசிகுலையாரொங்கு
ங், துய்யசொற்றோராரொங்குஞ் சோர்ந்துசற்றோராரொங்
குஞ், செய்யவேலைளாப்பாரொங்குந் தீயகோலைளாப்பா
ரொங்கும். (௰சு)

தருநிகாசைகயாரொங்குந் தவத்தனைக்கையாரொங்கும்,
வருபழிப்படையாரொங்கு மறப்பொருட்படையாரொங்கு
ம், பெருகணிகுழையாரொங்கும் பிணியினுக்குழையா
ரொங்குங், கருதினமுடிப்பாரொங்குங் கண்மலர்முடிப்பா
ரொங்கும். (௰உ)

இக்கனசிறப்பினேங்கு மெழிற்கருநாடந்தன்னின், மி
க்கநாயகமதாகி விளமபரும்வளத்ததாகித, தக்கமாம
றைம்யாரவாழுந் தலமதாய்ச்சதுரமவததா, யிக்கவே
வென்றோர்ககாகு மிங்குளாபுரியென்றொன்று. (உக)

சொன்னவிங்குளபுரத்தைச் சூழ்வயற்கதலிசெந்நெ,
லின்னதென்றறியவொண்ணு வுயாவினைவிலையாலன்றி,
கன்னமன்குழாங்களீது கமுகினக்குழாங்களீதென், று
ன்னிரின்றுணரவொண்ணு வுன்னதததைடையாலன்றி. ()

கரும்பினிற்றெறிந்தமுத்தங் கதலியிற்புதைந்துதோ
ன்ற, விரும்புநற்றீபமாலை விசேடமாவன்மையவர்,
பொருந்துமிந்திரன்றனென்னப் பொற்பணியரங்கைதா
னுக், இருந்துமுத்தினுமோமென் னெனையுளைராங்கள
ங்கும். (௨௩)

கனகபாடகங்களெங்குங்கவினர்பாடகங்களெங்கும்,வ
னசமாதிடங்களெங்கு மணிநர்மாதிடங்களெங்குந், தன
யருட்களிப்பாரெங்குந் தணியருட்களிப்பாரெங்கும், பு
னிதகற்பகங்களெங்கும் புகழ்கைகற்பகங்களெங்கும். ()

பச்சைநீழ்பந்தரெங்கும் பணியின்சொற்பந்தரெங்குங்
கைச்சதிற்பணியாரெங்குங் கனகத்பணியாரெங்கு
நச்சவைப்புடையாரெங்கு நயந்தபொற்புடையாரெங்கு
மச்சுயிர்க்கொல்லாரெங்குமல்லவைக்கொல்லாரெங்கும்

கேதனச்சிறப்பினார்ப்புங் கிளர்மறையாகமார்ப்பு, மா
தனந்தரவிளிப்பார் வாயார்ப்புமகளுசெயார்ப்பு மோ
தனம்பகிர்வோரார்ப்புமுணவின்பமுமாப்போரார்ப்பும்,
பொதுணிகுழல்வண்டார்ப்பும் புணர்யார்ப்பொக்கும்
பொற்பூர். (௨௬)

சங்கரன்மகிழ்ந்திரண்டாஞ் சம்புநீயென்னப்பெற்று
ர், வெங்குணச்சமணிருட்கு மிகுசைவமுளரிகட்கும்,து

ங்கமார்த்தாண்டனென்னான்றோன்றியபதியின்மேன்மை,
மங்கலமதனையென்னான் மட்டிடும்பான்மைத்தன்றால்.

அன்னநன்னகரில்வாழுமர்சனர்க்கதிகரானோர்
துன்னருந்தருமசீலர் சோமசேகரன்பாலன்ப
ரன்னவர்க்கனையொப்பாரறுதொழிலகலாநீரார்
மன்னரும்புனிதநெஞ்சார் மாதிராசையனென்பார். உ௮

இத்தகைமாதிராசர்க் கினியராந்தேவியார்பேர்
சுத்தமாதாம்பையார்பொய்த்துகளிலார்குலத்தின்றூயா
ரத்தனூர்பத்திமிக்கா ராருயிர்க்கிரக்கமுள்ளார்
நித்தமாநற்பிறிற்பார் நிகரில்லார்நீதிநீங்கார் உ௯

மகவிலாதொழிதலாலே மனமிகத்தளர்ந்திரங்கிச், சுகமிலாநோன்பனந்தந் தொடங்கிச்செய்தொழிலாலெய்த்தே, யுறுமனைவருமக்க ளுறும்படியெதுவென்றெண்ணித், தகவுறுபதியுந்தாமுஞ் சான்றவர்தம்மைக்கேட்ப. (௩௰)

பண்ணியநோன்பினெல்லாம் பலிப்பதுநந்திநோன்பென், றெண்ணிநற்றவர்கள்சொல்ல வேற்றுக்கொண் டிறைவன்கோயி, னண்ணிமாதாம்பைசெய்ய நந்தியைப்பணிந்துபோற்றிப், புண்ணியமூர்த்தியென்றன் புந்தியினையம்வல்லாய். (௩௧)

எனமதிவாரமாதி யெண்ணுமொன்பதுநாணேற்று
மனமகிழ்நந்தியார்க்கு மறுவின்மஞ்சனநீராட்டிப்
புனிதநற்கந்தஞ்சாத்திப் பூந்தொடையாடையார
நினைவுடனின்றுசாத்தி விதிபட்டநெற்றிசூட்டி. (௩௨)

தணிவுறக்கந்தரத்திற் சதங்கைகிண்கிணிதரித்தே
யிணையடிச்சிலம்புபூட்டி யெழினறுந்தூபதீப
மணியுறக்கொடுத்துத்தூய வைவகையமுதருத்திக்
கணிதமிலரன்றனன்பர் களிக்கவாராதித்தேத்தி. (௩௩)

பன்னகவணியானேறே பசுபதியென்னப்போற்றி
யென்னகமகிழமைந்தனீவையேலிடுவனின்பேர்
மன்னவவென்றுநின்ற மாதினைமதித்துநந்தி
தன்னரும்வலத்துமாலை தந்திடத்தருக்கிவாங்கி. (௩௪)

சென்னியிற்சூட்டியெண்ணஞ் சித்தித்ததென்னநம்பி
நன்னியாயத்திறைஞ்சி நந்தியைவலம்வந்தேத்தி
மின்னிகரிடையார்சூழ மிக்கநன்னிமித்தத்தோடே
தன்னிகரில்லாவில்லிற் றருக்கிச்சென்றிருக்குநாளின். ()

எம்பிரானேவல்சென்னியேந்திமேற்கொண்டுசென்ற
நம்பிராணந்திதேவர் நன்மைமாதாம்பையார்த
மம்பொருந்துதரத்துள்ளேயவதரித்துதித்தெம்மத்தன்
செம்பணிவிடைமுடிப்பேமெனவறிவுடனேசேர்ந்தார்.

அம்மைமாதாம்பைசெய்த வரியபுண்ணியமென்சொல்வா, மெம்மையாளிரண்டாஞ்சம்பு வென்னுநந்தீசனுர்தன், செம்மையாமுதரந்தன்னிற் செறிந்துநற்புதல்வராக, விம்மையிற்பெற்றபேறு யாவர்க்குமெய்தொணுதால். (௩௭)

உண்மையாமமுதங்கொர்ப்பத் துறுதலாற்பசியொழிந்தா,லொண்மைநல்லின்பங்காண்பா ளொழிந்தசிற்றுணவொழிந்தாள், வெண்மையாமமலனுள்ளே மேவலான் விளர்த்தாண்மேனி, திண்மையாம்பரமயோகி செறிதலாற்றுயிலேசேர்ந்தாள். (௩௮)

புனிதனுள்ளுறைதலாலே புசிக்குமூண்பொருதெடுப்பா, டணிமுதுகந்திசேரத்தன்முலைக்கண்கறுத்தாள், கனிமொழியிடையுங்கண்டார் கனத்தனுள்ளுறைதலாலே, யினிதுளேபரமவன்னமிருத்தலாலெழாதிருந்தாள்

இவ்வழிபத்துமாதமெய்தியுள் ளவயவங்கள்
செவ்வழிநந்தியார்தாஞ் சேர்ந்துதாயுதரமாகு
மவ்வழியமர்ந்து நோக்கி யமலனையகலாதுன்னற்
கெவ்வமில்சமாதியோகத் தெல்லையிதென்னவெண்ணி.

சித்திபங்கயாதனத்துச் சேர்ந்தசபையிஞற்பூத
சுத்திதான்செயத்தொடங்கிச் சுத்தன்முன்னருளியோக

சத்தியாணுடிசுத்தி தகச்செய்துமூலத்தீமே
லொத்திதசுழிணைநாடி யுட்கிரந்திகளுருத்தார். (௫௧)

நாலிதழ்க்கமலநின்று நாடுமுக்கோணநண்ணி
யேலுமாசுழுத்திசற்ப மெழுப்பியாறிதழினேகி
மேலினீரைந்தீராறின் மேவியீரொட்டிதழ்க்கண்
சாலவுற்றாராவின்பத் தன்மையாநன்மைகண்டு. (௬௨)

ஓரிரண்டிதழாயுள்ள வொளிதரும்பதும்முற்று
நேரின்மெய்ஞ்ஞானசோதிநிலைகண்டுநெஞ்சங்கொண்டு
சீரியகமலமாறுந் திரும்பிமேனோக்கச்செய்து
நாரிகொள்விற்போன்மேலை நாளத்துநாதநண்ணி. (௬௩)

நச்சியேசொக்கியின்ப நிலந்திகழ்களிப்பினாலே
யுச்சியினிதழீரைஞ்ஞூ றுள்ளபங்கயங்கணோக்கி
மெய்ச்சுவையமுததாரை விழமேன்மேல்விடாதருந்தி
யச்செலாமமுதத்திங்க ளனபெருஞ்சோதியாகி, (௬௪)

இதவிமகிரணகாந்தத்தியற்றிய வெழிலார்பாவை
யுதரநள்ளொளிநீள்தீப மொத்துத்தாயுதரத்துள்ளே
சிதைவிலாவிமலானந்த சிற்பரசமாதியொன்று
மதியராய்மர்ந்துமூன்று வருடங்கண்மகிழ்ந்திருந்தார்.()

இருந்தனர்நந்தியார்தா மினியமாதாம்பைவாடிப்,
பொருந்தியசூலின்பாரம் பொறுமையாற்புலம்பலுற்று

ள், தெரிந்திடுகென்னென்னவெல்லாஞ் சிவன்செயலென் னசயெட்டிபி, யருந்துயருடனேயந்த ஞலயத்தணைந்தி றைஞ்சி. (சுசு)

அனந்தனோன்பனுட்டித்தந்தா லாவதொன்றின்றிநி ன்று, ணினைந்துவந்தேத்திப்பெற்ற நேயநற்கருப்பமேந் தத், தினங்கழன்றிடும்பொறுக்குந் திறமிலேன்மூவாண் டாகக், கனந்தனைப்பரிக்கமாட்டேன் கருணையாற்காப் பாயென்று. (சுஎ)

அஞ்சலிசெய்துபோற்றி யமர்ந்தங்ஙனிருந்தெழுந்து,
விஞ்சம்வயஞ்சிததொஞ்சு மெல்லெனவகத்துமேவிப்,
பஞ்சணைமிசையிராவிற் பரமனைப்பாவிநொந்து
துஞ்சுவாள்சொற்பனத்தோர் தூயசங்கமர்போலத்தன்.

வந்துநின்றுனதுமேனி வருத்தமுந்துயருநீங்கிப்
புந்திமகிழநாளைப் புதல்வனும்பிறப்பனுமஞ்
சுந்தரவசவனென்றுசொல்லுவாயிவன்றனாலே
யிந்தலோகந்தஞ்ஞானவிருளெலாமகலுமென்றார். சு௯

சித்திரைதெளிந்தெழுந்து சேரிழைகேளீர்க்கெல்லா
மித்திரமுறைத்துநெஞ்சி னின்பமுற்றிருந்தபின்னர்
மெய்த்திருநந்தியார்தம்விமலநெஞ்சகத்திற்சோதி [னி
யத்தம்வைத்தெழுப்பினாற்போலநிந்தரன்பணியையுன்

சங்கரன்பதத்தைநோக்கித் தலைமிசைக்கரங்கள்கூப்பி
யங்கனேயுதாநின்று மதோமுகந்தோன்றும்போது
செங்கதிரனையநந்தி சித்தத்துமித்தன்றுனே
துங்கநற்குருவாய்நின்று சுற்றந்தாயுமியாவண்ணம். ௫௧

நந்திகளங்கலிங்க நலம்பெறத்தரித்தபின்ன
ரந்தமெய்யிலிங்கங்கண்ட வன்னையுமருகுளோரு
மிந்தநம்பாலன்றன்மே லிலிங்கமெவ்வாற்றிலே
வந்ததோவச்சேய்நம்பால் வந்ததென்றுளமகிழ்ந்தார். ()

வேறு.

பொருந்துவேணியுமுடிமிசைநாப்பண் பொற்பிலிங்க
மும்புண்டரநுதலுந், திருந்துகண்டிகைமாலைசேர்மார்
புஞ் செய்யதாம்பிரகுண்டலக்காதும், பரந்ததோண்
மிசையோகபட்டிகையும் பாணிபற்றியதண்டமுமுகு
டையு, நெருங்குமாணிக்கக்கம்பளவுடையு நிலவுமூரலு
நீண்டதாடியுமாய். (௫௩)

காணநின்றனர்காதன்மாதாம்பை கையிரண்டிறைக்க
சிந்துகும்பிடவே, கேணிலாறுதலாயநமதிடமுங கிளரு
ங்கூடலசங்கமமதனுண், மாணதாகயாமலர்ந்தாள்ருப்
போ மன்னுகூடலசங்கமனம்பேர், பேணிச்செய்ததவ
த்திறனுலகம்பிறங்க யாமிடும்பணிவிடையதனால். ௫௪

நின்னிடத்தினிற்பிறந்தனனிவன்மே னேசநாங்கொடு

ங்மலலிங்காங்க, மன்னயாமின்றுசெய்தனமிவற்கு மரு வுலிஙகனன்னிவேதனமல்லா, தென்னநீகொடுத்தாலுநம் மாணையென் றியம்பிமின்னெனமறைந்ததற்பின், பன் னகாரனென் றனைவருந்தெளிந்துபரவியத்திசைபார்த்த னர்பணிந்தார். (௫௫)

குலவுமாயிரங்கோடிமார்த்தாண்டக் குழுவதன்னந ற்குழந்தைதன்னுருவா, லலகிலாதவஞ்ஞானமாந்திமிர மற்றதவ்வயிற்றுதையாரணைந்து, விலகிலாதநல்லின்ப மேலிடலால் விரும்பிநோக்கியெம்விமலனாரடியார், பல ருநீடவைத்தணிதிருநீறும், பளிதமாரடைக்காயிவை யிருத்தி. (௫௬)

அலர்பதாம்புயநீரிஞன்மைந்த னரியமேனியையாட் டிநீறணிந்தாங், கெவருமேத்தநல்வாச்சியந்தழங்க வித த்தகோசிகத்தினிதுறச்சேர்த்திச், சிவபிரான்முனமிய ம்பியபேராற் செப்பிநல்வசவேசுரனென்று, நவமதாம ணித்தொட்டின்மேற் சயனநண்ணுவித்துநலங்கொ ளுநாளின். (௫௭)

பின்னர்நின்றிடுமிருளினைக்கெடாத பெருகுசோதி யென்னென்றுதம்மனத்தான், முன்னெரிந்திடும்விளக் கினைப்பார்த்து முன்னிமுன்னியேசிரித்துமெம்மத்தன

ன்னிவேதனமன்றியானருந் தேனகிலெனத்தலிர் ந்திருந்
துகைகாட்ட, வன்னமென்முலையருந்தியுமப்பா லைகடந்
தகைகயெனவக்கரஞ்சுவைத்தும். (௫அ)

வேறு.

நெஞ்சினுட்டம்பிரானைநினைந்தெலாமறந்தாராகி
யஞ்சவாமம்பொறியசங்கா தாலியாதமர்ந்திருந்து
மிஞ்சியபிறப்பிற்றள்ளும் வினைகளைத்துரப்பாராகித்
தஞ்சிறுகரமிரண்டுஞ் சடக்கெனவுதறியார்த்தும். ௫௯

ஒத்தபாசத்தைத்தாளா லுதைத்தெனவுதறியார்ந்து
மெய்த்தமுன்கைய்யஞ்சென்னி யெடுப்பபோறசிரமெடு
த்து, மத்தனுபணியையாமிங் கமர்ந்தறத்தாழ்ததேமெ
ன்று, சுத்தமானைவுகொண்டு துணுக்கெனத்துடிந்து
க்கொண்டு. (௬௦)

துங்கமாகயிலைகாணத் துயரொன க்கலுழ்வாராயு
மங்கமேமற்சிவலிங்கங் கண்டன்பினுலிப்பாராயு
மெங்கடம்பிரானுரன்பர்க்கிறைஞ்சுவாராய்க்கவிழ்ந்தும்
பங்கயாதனத்திருங்கும்படியராய்ப்படிந்திருந்தும். (௬௧)

உத்தமநந்திநானெனன்றுணர்த்துவாராய்த்தவழ்ந்து
நித்தமாஞ்சைவநீதி நிறுத்துவாராகநின்று
மத்தனன்மார்க்கமீதென் றறிவிப்பானெனநடந்து
மொத்தராய்தந்தையின்ப முறும்படிமழலையாயும்.(௬௨)

நிரிக்கிரிவில்லான்போல நித்தனிலென்னவோங்கிக்
குதிப்பவராய்க்குதித்துங் கூறுசொல்லானதெல்லாம்
விதிக்கரியார்க்கேயாக்கி விமலனல்லன்பர்க்கண்டாற்
றுதிப்புட னோடியோடித் தொழுவதேதொழிலதாயும்.

இப்படிவாலராகி யின்புறநடந்தபின்ன
ரொப்பருமறைகள்சைவ முரைக்குநற்புராணமங்குஞ்
செப்பருமிவைமுன்னுன திவ்வியகலைகளெல்லாந்
தப்பறத்தம்பிரான்போற் றமிலுணர்கருத்தராகி. (கூச)

நாலிருவயதராகு நாளிலேதாதையார்தா
மேலிடும்பூணுநூற்கு விதிக்குநாளமைக்கும்போழ்தின்
வாலியவறிவரான வசவேசர்மறுப்பாராகிச்
சூலியென்குருவளித்தான்சுத்தமுன்னூலதென்றே.கூரு

ஒதுமலவெனக்குமுன்னு லெனுமுறைமயிதனைப்போ
டு கருமனந்துறுதேசர்ப்ப கங்கணன்றனையர்ச்சித்து, ம
தமுறுமருளோனங்தோ வந்ததிங்குன்பாலாசான்,பதமல
ர்க்கிறைஞ்சிப்பொல்லாப் பவநரர்க்கிறைஞ்சிறபாவம். ()

பாசவெங்குற்றமற்றோர் பாசத்திற்புகுந்தாற்குற்றம்
பேசிலாசான்கரத்திற் பிறந்தவரந்தனை
ராசுறுகன்மதொந்தத் தடைதல்காணகலாக்குற்றந்
தேசிகன்பதம்பூசிப்போர் தீயர்கால்கழுவிற்குற்றம்.கூஎ

மலமிலன்மந்திரத்தை வடுவெறக்கற்றுமற்றும்
பலசுரர்மந்திரங்கள் படிப்பதும்பழிப்பாங்குற்றங்
குலவுறுஞ்சிவநேசர்க்குக் குவித்திடுங்கரங்களாலே
யலகிலாக்கன்மப்பார்ப் பார்க்கஞ்சலிசெய்தல்குற்றம். ()

கன்மபாசங்களூறு கண்டமாய்த்துணித்தோர்சாதி
வன்மபாசத்தழுந்தி மயங்குதன்மாறுக்குற்றம்
நின்மலன்மெய்யினீறு கண்டிகைநிறைத்துநிதசன்
றன்மைநேரறிந்தோசன்ம முத்திரைதரித்தல்குற்றம்.()

நீரிடைவாதைபூணு நீண்டபாசத்துவாதை
சாருதலில்லாவீர சைவமெய்யுபதேசத்தாற்
பாரபுண்ணியபாவத்தாம் பரப்பகன்றோனைக்கன்மக
கோரவாரியினுட்டள்ளக் குறிப்பதுகுணமோவையா. ()

வேதன்மாசென்னிகொய்த விமலனற்குலமாறேனை
நீதமோவேதியர்க்கு ளொருவராய்நினைத்துக்கூறல்
சாதிகோத்திரமில்லாத சற்குருபுதல்வர்தம்மை
யோதுநீசாதிதன்மமூலகியலுறுத்துமாறு. (௭௧)

குலமிலன்பவமதற்றோன் குரைகழற்கன்புசெய்வோர்க்
குலகினிற்குலமிலென்பதுணர்ந்துநின்னுயர்சாதிக்காம்
பலவிதகன்மமுன்னூல் பஞ்சிநீபகரவேண்டாம்
மலமறுச்சென்மவேது வென்றலுமாதிராசர். (௭௨)

வாதுரைவேண்டாங்கேளாய் மைந்தனேபூசுரர்க்காம்
வேதமோதிடுங்கருப்ப விசுத்திதான்முதலதாகக்
கோதறுபதினாறாகக்கூறுநங்கருமத்தொன்று
நீதவறினையேனைந்தநெடுங்குலங்கெடுங்காணென்றும். []

இப்பதினாறிலொன்றும் விருத்தமன்றிதற்கரன்கா
ணைப்பருங்கண்ணதாகுமுபநயனச்சனைக்குச
செப்பிடும்விசேடநந்தி பிராணவமூசெய்யவீசன்
றப்பில்கெற்பாக்கனென்று சாற்றுமந்திரமலாதும்.(௭௪)

பிடித்தபாத்திரமயன்றன் பெருந்தலைதரித்ததாரம்
விடத்தராக்கரப்பலாச தண்டரிவெங்கிற்றண்டா
முடித்திடுமஞ்சதான சிகைசடைமொழியிலீற
துடற்செறிகோபிசாந்த மொண்கரிபுரிதோற்சன்மம். ()

புரவரன்பிச்சைபண்ணப் புறப்பட்ட போதுகொண்ட
வரமுறுவேடமெல்லாந் தரித்தலான்மறையோனாகா
ணரனெறியன்பர்க்கீது விருத்தமன்றழகாம்பிள்ளாய்
பரவுநங்குடிக்குநன்மைப் பண்புநீமுந்நூல்பற்றின். ()

வசனவல்லமைகள்வேண்டாம் வசவநீநந்தஞ்சொல்லிற்
கிசைவதேகருமந்தள்ள வியல்பன்றுநீதிகிட்டை
திசைகொணஞ்சாதிகன்மச் செயலெலாஞ்செய்துவாழ
ந்திங், கசைவறமறையோர்க்கெல்லா மதிகவுத்தமனாகா
டல். (௭௭)

நீமனந்தன்னிற்கொண்ட நிட்டையிற்சீலந்தன்னே, நாமறியோமீதெந்த நாட்டினுங்காணேங்கேளோம், யாமுமெங்குலமுமுய்ய வெம்மிடத்துதித்தாயைய, காமகிழ்ந்தியாங்கள்சொாககக் கனாப்புறுங்கருமஞ்செயதே. எஅ

மண்ணினறபுத்திரன்றன் வரிறகுலமோங்குமன்றித்
திண்ணியகுலநாசத்தன் செனிமகிலக்குலமுந்தேபு
நண்ணிநகுலத்தின்வேரா நசிகருங்குந்தமிநீயானுய்
புண்ணியமறையோர்சாதிப் புறம்புனேபடுகலாகிற்பர். ()

என்றுநீமண்ணிலொன றுமெய்திட ாயெம்பால்வந்தாய், நன்றினேக்கொடாமற்றீமை நாமுறச்செய்தாலந்தோவின் றுநங்குலங்கெட ாதோ வினிதுநின்பொருட்ட ாவின்பந், துன் றுநறகதியுண்டென்று துணிந்துயாமகிழ்ந்திருந்தோம், (அய)

தக்கதஞ்சாதிக்கேற்ற சரிதநிரஞ்சரித்திரத்திற்
கொக்கவேபுராரிபத்தி யுதிினிகபாத்திலின்ப
மிக்குறவேதுவாகு மனத்துயாவிடுமிரண்டுங் [ம்
தொக்குறின்றென்புலர்க்குஞ் சுரர்க்குஞ்சந்துட்டமாகு

நன்னெறியுபாயஞ்சொன்னே நாமிவையுனக்கொப்பன்றே,னின்னெறிவிரதந்தானு நீயுநின்னிச்சையையா,வுனதெடு மொழிக்காருண்டோ வுனாககிலமினியாமெ

ன்னு, மிங்நெறிவெய்யசொற்கங் கெதிர்வசவேசர்சொ
ல்வார், (௮௨)

வே று.

வேறுவைதிகநெறி விமலசைவமும
வேறிவையிரண்டையும் விரவிக்கூறிமேல்
வேறுதெய்வங்களும் வேறுமந்திரம்
வேறுவேடங்குரு வேறுணாச்சியும். (௮௩)

வே று.

வன்னியேமுகமாயுச்சி மலரவனுபியீசன், சென்னியி
ற்சிகையதாகிச் செங்கண்மாலிதயமாகி, மன்னியவுயிரப்
புக்காலாய் வன்னயோனிகளும்வேறு, புன்னிசீரசெபிக்
குங்காயத் திரியையுமுணாக்கக்கேண்மோ. (௮௪)

இருபதோடிரண்டா மெழுத்தவாய்முடியைந்தாகி
வருபதமூன்றயாறு வயிறவாய்வகுக்கசீங்கண்
மருவுநால்கடவுளொன்றாய் வசனியாவன்றிமற்றுங
கருமமாதங்கள்சாங்கி யாயனங்கழறக்கேண்மோ. ௮௫

பலவடிவிதனுக்காசான் பலகருமச்சடான்மாச்
சொலலுறுமந்திரந்தான் சொன்னமந்திரமதன்றே
நிலைபெறுகன்மபந்த நெறியிலாவெம்பிரானை
விலகிலாவீரசைவ விதியினைவிளம்பக்கேண்மோ, ௮௬

வேறு.

தெரித்திங்ன்மொழிந்திடுந் தெரிசனர்க்கெலாந்
தரித்திட வரியதாய்த் தாவிலாரணம்
விரித்திது விதுவென விளம்பொணாததாய்ப்
பிரித்தருளானவாற் பேசொணாததாய். (௮௭)

இந்தவோர்பொருளைம தெழிற்கரத்தினு
மந்தரங்கத்தினு மமர்ந்துசாணமுன்
வந்திதுவிதுவென வகுத்துக்காட்டியே
தந்தருளாதியெஞ் சமயதேசிகன், (௮௮)

வேறு.

அத்தவென்சோமசென்னி யருந்தவா முத்தியுண்
மை, பெத்தவெம்பிறவிநாசன் பிணங்கியாட் கொள்ளும்
பெம்மா, னொத்தபெண்பாகனேக னெண்கண்மூன்று
டை யோன்வேலை, மத்தகவிழியாற்காய்ந்தோ னெனம
றைவழுத்தலாலே, (௮௯)

இருவினையென்னுங்காரு விறக்கின்றெறியுமெஃகாய்
மருவுமெய்க்கிரியையெட்டாய் வளருமொண்பத்தியா
லே, பொருவருகுற்றமெல்லாம் போக்கியின்முத்தியின்
க, ணுருகியொன்றிடுமிப்பேற்றி னுயர்ந்ததாம்பேறொ
ன்றுண்டோ (௯௰)

இட்டலிங்கத்தொண்சேவை யெனுமுயரனுபவந்தா,
னுட்டருமிட்டமெல்லா முதவிடுமுனாக்கிலுன்னிற், றி
ட்டிசெய்திடிற்கொடுக்குஞ் சிவனன்முத்தியின்சந், து
ட்டமென்றாரணங்கள்சொல்லுமிச்சுகம்போலுண்டோ

கலர்திடேலந்தணாளர் கன்மத்தைச்சன் மார்க்கத்தோ
டிலங்கரனபத்திமார்க்க வியலிதுவேறுதேறி
நிலந்திகழசமயாதந்த நிலைநலமெனத்தாபிப்பர்
சலநகோட்டம்முணர்வாலந்தச் சமயஞாச்சாரலாமோ. ()

அரன்பெரும்பத்தராஞே ரன்னியதெய்வமுன்னிற்
பரந்தயர்நரகமீரொன் பானுநமென்னும்வேதந்
திரந்தரணியன்றீதிங்க ளரியயனிந்திராதி
வரந்தருதேவரொன்று வணங்கிநீவாழ்த்துங்காலை.(கூக)

வந்தியாதொருநாட்டப்பின் மறையவர்நீதிகேடா
முந்தியேயிறைறஞ்சிலீசன் மோகநற்பத்திகுன்றும்
புந்தியாலிவையிரண்டும்பொருந்திலந்தணசீர்பொன்று
மந்திவானிறத்தோனன்ப னந்தணருவதெங்ஙன். (கூச)

மேதினிகல்விமாவின் விதையிடின்வேம்பதாகா
நீதிசேர்சிவன்றனன்பர் நெறியுமப்படியேகுன்று
வேதியாபலதெய்வங்கள் விரும்பலால்வேசியன்னார்
நீதிலாச்சிவன்றனன்பர் செய்யகற்புடையாரொப்பார் ()

கேளையாநந்திமுன்னங் கீர்த்தியாலருச்சித்தெம்மை
யாளையனனேகனேக னுமெனுமந்திரந்தா
னுளுநீயறிந்துமீச னன்மனதேவாயத்த
னீளவேடந்தரித்து நேசமென்பலதெய்வத்தின். (௯௬)

ஒருமொழிகேட்பாயீசனு றவராஙகயுதமேசன்
பிருகிடுசாபத்தாலே பிராந்தராய்ப்பெருமைசேர்க்குந்
திருவெணீறின்றிமண்ணிற் றேவர்தாமென் றுபேசும்
பெருமதத்தோர்க்கெம்மத்தற் பேணுநற்பத்தியாமோ. []

இச்செயறுணிந்துசெய்யு மிரசையான்மேன்மையான
வச்செயலொழிந்துநீயிங் கறைதல்வேதாகமத்து
நிச்சயமூலமல்ல நெடுமொழிப்பதகர்வாத
மெச்செயலத்தன்பத்தி விமலமென்பணவர்க்காகும். ௯௮

மற்றுநின்பணவக்கன்ம வழியினைவலுவிற்செய்யென்
றுற்றுநீயுரைக்கிற்செய்யே னுங்கள்கன்மங்களென்றுங்
குற்றவெஙகொடிவளர்த்த குயிற்குஞ்சு கூவுங்காலைக்
கற்றதங்குரலேயல்லாற் காகம்போற்சாகாவென்று. ௯௯

பரகுருபதமேபார்ப்பான் பரமசைவங்கள்பார்ப்பான்
சரணசொற்செவ்விபார்ப்பான் றற்பிரசாதம்பார்ப்பான்
விரவுநல்வீரபத்திவிதியையேவிரைந்துபார்ப்பா
னிரவுறுமுங்கள்கன்மத் தியல்புசெய்பார்ப்பானல்லேன்

தந்தையே கேளாயீரேழ் தன்மையா முலகிற்கெல்லாந், தந்தையே தந்தைதெய்வந் தானென்று தனங்கனென்போன், றந்தையே முதலாந்தேவர் தமைத்தொழூநீயெனக்குந், தந்தையேயன்றுதுய்ய தந்தைதாயரனைச்சாரவாா. (௱க)

சாரமாபத்திதன்னிற் சாருமெய் மணந்தருக்கும்
வீரமாயேசரோகம் விருப்புடைக்கதியதாவா
தீரமாநமதாசாரத் திறந்திறமபாமனிறபே
நீருநுமமாசாரத்து நின்றிடுநீரார்நாமா (௱உ)

மின்னயராமற்பாகம் விளைந்தருள்விமலனுளா
மென்னையனீயன்றைய வெனக்கையரின்னுர்கேட்பாய்
சென்னையனக்கயன்சிக் கயன்றெலுங்கச்சோமைய
னன்னையர் கொடகூச்சவ்வை யம்மவை யாவரென்முர்.

வசவராசையர்நிட்டை மாதிராசையர்கண்டங்
கசைவிலாமவுனராறு ரவர்கண்மேனந்தியாரு
நசையிலாராகித்தம்பி னுகாம்பையாருந்தாமு
மிசைவினுற்சிவன்றனன்பரிடத்திற்சென்றிருக்குங்காலை

முன்னூலின்செய்திநனமுய் முடிந்ததேயென்றுபார்ப்பார், நன்னூலை மறுத்தானந்தி நம்பனே தெய்வமாகத், தன்னூலைத்தாபித்தானிச் சகத்தினிற்புதுமையென்

னப், பின்னூறு மனத்தராகிப் பேச்சொழிந் தெழுந்து
சென்றார் (௱௫)

திருவவதாரச்சருக்கம்.

முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம். ௱௭௭.

மழையினன்மலையாலாற்றால்வந்துபாய்காலாற்செய்
யாற், பழையசீருழவரோவ மள்ளர்செய்பயிரின்கோப்
பால், விழைவுறுவிளைவால்வேந்தன் விருப்பினுற்குரவ
ராதி, பிழையிலாவைந்துபேணாப் பேணலாற்பெருக்குந்
தேசம் (க)

கரும்பினுற்கமுகாற்றெங்காற் கரவினன்மலர்வனத்தா
லரம்பையானீலவோடை யம்புயவாவிகீரா,னெருங்கிய
மஞ்சளிஞ்சிகிஞறந்தெழுந்துடைவைதன்னுல், விரும்பிய
மற்றுமுள்ள, விளைவினன்மிக்கநாடு (உ)

கோலமாடங்களோங்குங் குடிகளாற்குலவும்வாழ்வா
லாலயச்சிறப்பால்வீதி யணிகளால்விழைவினர்ப்பான்
மாலயற்கரியார்பூசை மாந்தரான்மடவார்கற்பான்
மூலவேதாகமத்தின் முறைமையாற்றிருந்துநாடு (௩)

சிலபிரதிகளில் இம்மூன்றுபாடல்களே நாடுநகரங்களைக்கு
றித்து இச்சருக்கத்தில் முதலி லெழுதப்பட்டிருக்கிறது.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவவதாரச் சருக்க

வசனம்.

மழைமுதலிய வற்றுற் குறைவின்றிப் பலவளங்களுநிறைந் தோங்கிய முன்சொன்ன கருனட தேசத்தில் பல நகரங்களிலுஞ் சிறந்த இங்குளாபுரி யென்னும் ஒரு புண்ணியஸ்தலமாகிய நகரமுண்டு அதன்பெருமை வாக்கு மனங்கட்குட்பட்டதன்று.

அந்த நகரத்தில் அந்தணரிற் சிறந்தவர் சிவனிடத்தும டியாரிடத்து மன்பு மிகுந்தவர் மாதிராச ரென்னுந் திருநாமமுள்ளவர் இவர் பத்தினியார் கற்பினுற் சிறந்த மாதாம்பை யென்பவர் இவர் அநேகஞ் சிவதருமங்களும் சிவசரணராராதனையுஞ் செய்து அதனுல் சகலபாக்கி யங்களையும் பெற்றிருந்தாலும் மகப்பேறு குறைவு பட்டதனுல் மனந் தளர்ந்து அனந்த நோன்புகள் செய்தும் பயனில்லா திளைத்து நமக்கு மகப்பேறு எதனு லுண்டா மென்று கருதி தமது நாயகர் மாதிராசருடனே மாதாம்பையார் அநேகம் பெரியவரிடத்துச்சென்று இக்குறையை விஞ்ஞாபித்து வருந்தி நிற்க.

நீவிர்புரிந்த நோன்பெல்லாம் பயனளிப்பதாயினும் மகப்பேறளிப்பது முதன்மையாக நந்திநோன் பென்றே யப்பெரியவா சொல்ல அவ்வாறே மாதாம்பை யாரும் உத்தேசித்த சுப

தினத்தில் சிவபெருமானது திருககோயிலிற் சென்று திருநந்தி தேவரை நமஸ்கரித்து சோமவாரம் முதலாக வொன்பது நாள் அந்நந்தி நோன்பைச செய்து அந்நந்திதேவர்கருத் திருமஞ்சனமாட்டி வஸ்த்ரகெந்த புஷ்பங்களாலும் நெற்றிப்பட்டஞ் சதங்கை சிலம்பு முதலிய வாபரணங்களாலு மலங்கரித்.து தீபதூப ஹாரத்திகளையுங்கொடுத்து பஞ்சாமிர்தத்தை நிவேதித்துப பின்னரு மருசசித்து அடைக்காய் முதலிய வாசனைத் திரவியங்களையு மருத்திறுதித்துத் தியானித்து நின்று ஸவாமி நந்திதேவரே எமக்குச் சகலசம்பத்துந் தேவரீரது திருவையால் நிறைந்தும்மகப்பேறுகாரணமாகச்சன்னிதானத்தில்வந்தேன் என்மனங்களிக்க ஒருமகவையருளிச்செய்தால் தேவரீரது திருநாமத்தையே யமமகவுககிடுவேனென்றிரங்கிநிற்கவே.

அத்தருணத்துத் திருநந்திதேவரும் மாதாம்பையாரது வழிபாடு காரணமாக திருவருள் மேலீட்டுத்தனது வலப்பக்கத்துப் பூமாலையைக் கீழ்வீழ்க்க அதனைல் அவரதனைத் தெரிந்து அதனைவாங்கிச் சிரத்தில்வகித்து நமதெண்ணஞ் சித்தித்ததென்று மகிழ்ந்து வலம்வந்து வணங்கி அனந்தம்மாதருடனே நல்லசகுனங்க ளெதிர்தோன்றத் தமது மாளிகையிற் சென்றிருக்குநாள்களில் திருநந்திதேவர் ஸ்ரீமகாகைலாஸத்தில் பரமசிவன் திருவாய்மலர்ந்தருளிய கட்டளைப்படி தாமவதரித்துச் சீர்திருதத வேண்டினவ ராதலின் மாதாம்பை யாரது வயிற்றில் தமது பேரறிவு குறைவின்றி கருப்பமாகச் சேர்ந்தனர் அம்மாதாம்பையாரது புண்யத்தை யெவ்வாறு புகழ்வது இவ்வித மகப்பே றுலகத்தி லெவா பெற்றுரா ஆதலால் புகழ்தற்கருகரல்லோம்.

இக்கருப்ப மடையப்பெற்ற மாதாம்பையாரும் நாளுக்கு நாள் ஜாடராக்னிமந்தித்து சிற்றுணவி லிச்சையுற்றதுவுமொ ழிந்து திருமேனியும் விளர்த்தது சோம்பலுந் தாகமும் மே லிட்டு வாந்தி யடைந்து முலைக்கண் கறுத்து பசநரம்பு பரவி தோன்றுத விடையுஞ் சிறிது தோன்றப்பெற்று இவ்வாறு க ருப்பசின்னங்கள் பலவுந்தோன்றிப பத்துமாதஞ் செல் லவே அவயவங்கள் நிறைந்து - ஸ்ரீநந்திதேவரும் சிவத்யா னத்துக்கு இதுவும் சமாதிஸ்தானமென்று நினைத்து பத்மா ஸனத்தை யடைந்து அஜபாமந்திரத்தால் பூதசுத்தி பண்ணி நாடித்ரய சுத்திகளைச் செய்து சுழுமுனையுட் பாசகரந்திச்சே தமும்பண்ணி மூலாதாரம் முதலாகத் தெரிசித்து ஆஞ்ஞை யில சதாசிவத்தைத் தெரிசித்து அவ்விடத்துப புருவ மத்தி யிற்றிருவரு ளுருவா யுண்டாகிய வமுதத்தைப பானம்பண ணி இவ்வாதார மாறுடனே நிராதாரமாறுந் தெரிசித்து மே ற் சிவதெரிசனமும் பண்ணி இவ்வாறு மூன்று வருட மக் கருப்பத்திருந்தனர்.

அப்போது மாதாம்பையார் அக்கருப்பபாரம் பொறுது வா டித்தளர்ந்து மூவாண்டாயு மிக்கருப்பம் வெளிப்படா திருத் தலெல்லாஞ் சிவன்செயலே யென்றெண்ணி ஸ்ரீநந்தி தேவர் துசன்னிதியிற சென்று வணங்கித் துதித்து ஸ்வாமி நந்தி தேவரே அநேக விரதங்களைச் செய்தும் பயனின்றி உம்மு டைய பாதங்களிற் பணிந்து செய்த விரதத்தால் கருப்பவதி யாயினேன் கருப்பமடைந்தும் உலகமுறையாய் பத்தாவது மாசத்தில் பிரசவமாகாமல் மூன்றுவருஷ காலமாயும் கர்ப்ப பாரம் பொறாமல் துன்பப்படுகிறேன் இனிச் சகிக்கமுடியாது

காத்தி ரட்சிக்க வேண்டுமென்று அஞ்சலி செய்து அவவிட ம்விட்டு மந்தகமனத்துடன் தமது மாளிகையிற் சென்று மிகுந்த துன்பத்துடன் சயனித்திருக்குந் தருணத்தில் ஷட்த வாதீதரூபியாகிய பரமசிவம் மாதாம்பையாரது ஸ்வபனத் தில் ஒரு ஜங்கமர்போல வந்துநின்று மாதாம்பையை நோக்கி ஈன் கர்ப்பபாரத்தா லுண்டாகிய துன்பமும் மனோசாஞ்சலிய மும் நீங்கி மனம் மகிழும்படி நாளையதினம் புத்திரன் பிற ன். அந்தப்புத்ரனுக்கு வசவனென்று நாமகரணஞ் செ இந்தவன் புத்ரனாலே உலகத்தில் அஞ்ஞான விருளெல்லாம நீங்கப்போகிறதென்று சொல்ல.

மாதாம்பையாருந் நித்திரைதெளிந் தெழுந்து தாங்கண்ட கனவினதிசயத்தையு மருகிருந்த மகளிர்களெல்லாருணாத்து ம னமகிழ்ந் திருந்தனர்.

நந்திதேவரும் யோகத்தைவிட்டுச் சிவனது பணிவிடையி ல் உத்யுக்தராய் இரண்டு ஸ்ரீஹஸ்தங்களையுந் தலைமேற்குவித் துத் தலைகீழாக பரவசமாகும்போது சிவபெருமான் நந்திதேவ ரது சித்தத்தில் குருவாகத்தோனறி யங்கிருந்த சுறறத்தாருமம மாதாம்பையாரு மறியாதவண்ணம் அவரது சரீரத்தில் சிவலிங் கம ப்ரகாசிக்கும்படி தாரணஞ்செய்தனா. பின்பு இவ்வாச்சரிய மான கிருத்யத்தைக்கண்ட தாய்முதலானவரும் இநத நமது பாலகன் சரீரத்தில்ஜனிக்கும்போதே யெககாரணத்தா லிந்த லி ங்கதாரணஞ் செய்யப்பட்டதோ, இந்தப பாலகனும் நம்மிடத் திற் பிள்ளையாகவந்து பிறந்தனன் என்று சந்தேகத்தோடு மகி ழ்ச்சியையு மடைந்திருந்தனர்.

அப்போது நீண்டுயர்ந்த சடைமுடியும், அம்முடியினடுவிலழகிய சிவலிங்கமும், திரிபுண்டரந்தரித்த நெற்றியும், உருத்திராக்ஷந்தரித்த திருமார்பும், தாம்பிரக்குண்டலந்தரித்த செவிகளும், தோளில் யோகபட்டிகையும், தண்டமும், குடையும், மாணிக்கக்கங்கணத்தையும், பரகாசிக்கின்ற புன்முறுவலும், நீண்ட தாடியுமாகத் திருக்கோலங்கொண்டு முன்மறைந்து தாரணஞ்செய்த [illegible]மான் யாவருங்காணத்தக்கதாய் பரத்யக்ஷமாய்நின்றார்.

[illegible]மாதாம்பையாரும் நமஸ்கரித்து அஞ்சலித்துநின்று ஸ்வாமி, தேவரீர் எழுந்தருளியிருக்குந் திருஸ்தலமிதுவென்றும், எளியேனைப் பரீக்ஷிக்க இங்குநேரிட்ட தின்னகாரணமென்றுந் தெரிய விரும்புகிறேனென்று விண்ஞாபிக்க, கேட்பாய் மாதாம்பை நெடுநாளாக நாமிருப்பது கூடலசங்கமம், நமதுபெயருங் கூடலசங்கமனென்றே சொல்லுவார்கள். நீ நெடுநாள் வருந்திச்செய்த தவத்தாலும், உலகத்திற் சமணழிந்து நமது சிவசமயமோங்கும்படி நாமிடும் பணிவிடையிருளு முன்னிடத்தில் இப்புத்திரன் ஜனித்தான். ஆதலால் இவனிடத்துவைத்த பக்ஷத்தால் நாமே அங்கலிங்கதாரணமுஞ் செய்தோம். பால்முதலிய வுணவுகளுஞ் சிவநிவேதனமல்லாது கொடுப்பீராயின் அதற்குத்தடை நம்மாணையென் றிவ்வாறு ஆஞ்ஞாபித்து மின்னல் மறைந்தது போல மறைந்தனர்.

அங்கிருந்தவர் யாவரும் பரமித்துச் சிறிதுநாழிகைசென்று தெளிந்து பின்பு இவ்வண்ணம் நமக்கருளியசங்கமர் சிவபெருமானென்றே நிச்சயித்துத் திசைநோக்கித் துதித்துப் பணிந்தனர். இந்தக் குழந்தையின் திருமேனியினொளியே யங்கிருந்தவர் தஞ்ஞானங்களையெல்லாம் போக்கிற்று.

தந்தையாரும் மனமகிழ்ச்சியோடு அத்தருணத் தவவிடத்துற்று சிவனடியா ரநேகரைவரவழைத்துப் பூசித்து, அவரது பாதோதகத்தாற் றமதுபுத்திரற்குத் திருமஞ்சனமாட்டுவித்து அவராற் கொடுக்கப்பெற்ற திருநீற்றையுந் தரிப்பித்து, சிறந்த பட்டாடையிற் சயனிப்பித்து, முன் சிவபெருமான் றிருவாய்மலாந்தருளியபடி வசவேசுவரனென்று நாமகரணமுஞ் செய்து, நவரத்னகசிதமான தொட்டிலிலேற்றினர்.

வசவேசுவரரும் சாமானியமான குழந்தைபோல வளாக கைப்பாரதுச சிரித்தும், சிவசிவேகமான முலைப்பாலுண்டும், தமதுகையைச் சுவைத்தும், கைகால்களை யுதறிக்கொண்டு சிலநாழிகையழுது மழாமலும், தமதுதிருமேனியிற் சிவலிங்கத்தைக்கண்டு மகிழ்ந்தும், கவிழ்ந்தும், உட்காந்தும், நின்றும், நடந்தும், ஓடியும், சைவபரிபாஷைகளையே மழலைச்சொற்களாகச்சொல்லியும், புழுதியாடியுங் குதித்தும், சிவனடியார்களைக் கண்டோடியோடி வணங்குவதே தமக்கு விளையாட்டாகவாடியும், இப்படியே பாலப்பருவங்கடந்தபின் வேதங்கள் ஆகமங்கள் புராணங்கள் இவைமுதலிய கலைகளெல்லாந் தாமேயுணருங் கருத்துடையவராய எட்டுவயதுடையராயினா.

தந்தையாராகிய மாதிராசா தமதுபுத்திரர்க்கு பிராமணகுலத்துக்கேற்ப வுபநயனசசடங்கைச் செய்யக்கருதி யெத்னஞ் செய்தனர். அப்போது வசவதேவரு மதைமறுப்பாராகி இந்த வுபநயனச்சடங்கு எனக்கிஷ்டமில்லாதது. சிவபெருமானை யாச்சிக்குந் தொழிலைப்பூண்டும் உமக்கே னிம்மருட்சி, குருப்பிரதங்களைப்டணிபவா பவிகளுக்குப்பணிந்தால் அதுபாவம். சைவவேஷந்தரித்தவா பவிகளைத்துவேஷந்தரித்தல் குற்றமே, அவாகளது

காயத்திரியைஜெபித்தலுங் குற்றமேயென்று சொல்லவே, மாதிராசருங் கேட்பாய் வசவேசனே குலத்துக்குரிய ஸம்ஸ்காரமில்லாதபோது குலங்கெடும். இவ்வந்தணக்கோலமும் விருத்தமானதன்று. உபாயனத்தில் பிக்ஷாபாத்திரமே சிவன்கையிற் கபாலம். உபவீதமே - சர்ப்பாபரணம். பலாசதண்டமே - விஷ்ணுவின் முதுகெலும்புத்தண்டு. முடிக்குஞ்சிகையே - சடாபாரம். கோபிசந்தனமே-திருநீறு. கிஷ்ணாஜினமே-யானைத்தோல். சிவபெருமான் பிக்ஷைக்குப புறப்பட்டபோது தாங்கொண்டகோலமே இதுவாதலால் விருத்தமன்று ஆதலால் நமதுமொழியைத் தடாது இச்சடங்கை யேற்க்வேண்டுவதென்று சொல்ல.

பிதாவே யுலகத்தி லொருகருமமும் வலிதிற்செய்வ தழகன்று நீரெனக்குத் தகப்பனுமன்று, உமதுபத்னியா ரெமக்குத் தாயுமன்று. வீரமாஹேசுவரரான வடியார்களே எமக்குத் தகப்பனாவர், அதிற் பெண்ணாவாரோ எமக்குத் தாய்மார் என்றுசொல்ல, மாதிராசரு மொன்றும்பேசாமல் மௌனமாகப்போயினர். வசவதேவரும் தாய்தந்தைகளிடத்துப்பாசத்தைவிட்டுத் தமது தங்கையாராகிய நாகாம்பையாருடனே சிவசரணரிடத்துச் சென்றிருந்தனா. உபநயனத்துக்கு வந்திருந்த பந்துவர்க்கங்களும் உபநயனச்சடங்கு நன்றாகமுடிந்ததென்று வெறுத்து வருத்தமடைந்து தத்தமிடங்களிற் சென்றார்.

திருவவதாரச்சருக்க வசனம்

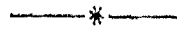
முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

உபதேசச்சருக்கம்.

பத்தியாகத்தாபோற்றி பரமமோகத்தாபோற்றி
முத்தியோகத்தாபோற்றி முனிவர்தாகத்தாபோற்றி
மெத்தியாகத்தாபோற்றி விமலயூகத்தாபோற்றி
புத்தியாகத்தாபோற்றி புனிதர்பாகத்தாபோற்றி. (க)

அருணெறிவசவதேவ ரன்னைமாதாம்பை முன்னோர்
பெருநெறிவிச்சலேசன் பிரியமந்திரியாயுள்ளார்
திருமலிசெல்வமிக்கார் சீபலதேவரொன்பா
ரொருமைசேரீசனேசத் துருகுநன்மனஞ்சமுள்ளார் உ.

நந்திகண்மூந்நூல்சாத்து நலத்தினைக்காண்பான்வந்தார்
தந்திருமகளார்தம்மைச் சங்கரனடியார்க்கல்லாற்
புந்தியினல்கேனென்னும் போதமேபோதவுள்ளா
ரந்தநல்வசவதேவ ராணிடத்தன்புகண்டே. (௩)

தக்கசீர்வசவதேவர் தாமுறுமடத்திற்சென்று
பக்கமொன்றிடப்பணிந்து பண்பினாலணைத்துகந்து
மிக்கமண்விளங்கவந்தீர் விரும்புமென்மகளுக்கே
புக்குய்யவேண்டும்யான்வாழ் புரமதற்கணைவிரென்றார்

பொருந்தினர்நந்தியார்தம் பொற்பதிக்கண்பினுலே
யரும்பொனின்சிவிகையேற்றி யவாபின்புதாமுஞ்சென்
றங், கிருந்துநன்முகுர்நதமிட்டன்றிந்தவிசசலபுரத்தை
த், திருந்தவுற்றலங்கரித்தல் செய்புமினென்ருர்கின்ருர்.

அப்பெருவீதியெல்லா மரம்பைபூகங்களாலு
மொப்பரும்பந்தராலு மொளிருமேற்கட்டியாலுஞ்
சப்பரகிரைகளாலுந் தயங்குதோரணங்களாலுந்
துப்புமாமணியின்றூய தொங்கலினுலுந்துற்றே. சு

தண்பனிநீரிற்றுய்ய சந்தனங்கரைத்திறைத்துக்
கண்கொளாவாறுவீதி கவின்பெறவலங்கரித்தே
விண்பயிறமதுவீட்டின் மெய்ம்மணப்பந்தர்முற்றுந்
தெண்பனிநீர்கத்தூரி சேர்த்துநமெழுக்குச்சாத்தி. எ

வரமுறுவாயிலட்ட மங்கலம்வைத்துவாழ்த்தித்
தரளமேசொரிந்துகும்பம் பாலிகைதாபித்தேத்தி
நிரைமணிவிளக்கினங்க ணிறைத்துத்தோற்கருவியாதி
யிரையுமாகடலதென்ன வெங்கணும்பொலியவார்க்க. அ

எம்பிரானன்பர்தம்மை யிங்கழைத்திடுமின்பாத
வம்புயங்களைவிளக்கும் வணங்குமினுதனச்சீர்க
கம்பளநிரைகள்போடுங் காதலிலிருத்தும்பூதி
விம்பமாரிலையடைக்காய் காப்பூரமிகவும்வைம்மின் (க)

வேறு.

என்றுசிபல தேவரியம்பவே
நின்றபேர்மடத் தோர்க்குநிகழ்த்தினு
ரொன்றும்பண்டா ரியரங்கங்கோடியே
துன்றுபத்தர்க்கு மாயேசுரர்க்கெலாம் (ய)

சொல்லலும்பத்தர் மாயேசுரர்திரண்
டெல்லேயில்லவ ராகியெழுந்தருள்
பல்விதத்தைப் பலதேவர்பார்த்தெழுந்
தல்லறீர வடிகள்விளக்கியே (யக)

அளவிலாதநல் லாதனஞ்சேர்த்தபின்
வளமுறும்படி வைத்தவிபூதியும்
பளிதமுமடைக் காயும்பரிவினு
லெளியராய்வைத் திறைஞ்சியெழுந்தரோ (யஉ)

சகலபத்தர் மயேசர்சரணர்தா
நிகரிலார்கண நேசத்தராகியம்
முகமலர்ந்துநம் முக்கணன்கீர்த்தியே
சுகமதாகத் துதித்துறுங்காலேயின் (யங)

பரசிவானு பவவசவேசுரர்
சரணர்பாதாம் புயநற்சலந்தனின்
முரணமான பவமறமூழ்கியொண்
டரணிபோன்றெளிர் தண்டுகில்சாத்தியே (யச)

பூதிவெண்டிரி புண்டரமேற்றரித்
தாதியாரச் சணிமலர்சென்னியின்
மீதிருத்தி விமலநற்கண்டிகை
சோதிமேனிச் சுகாபரணத்தராய் (௰௫)

வசவதேவர் மகத்தனைக்கண்டுநன்
னசைகொணெஞ்சத்த ராகிநயனநீர்
விசையில்வீழ்வுற விம்மிப்பணிந்துநின்
றிசையுமேற்றவ மெய்திற்றெனறேத்தியே (௰௬)

ஆடைசற்று மசையாதொதுக்கியே
நீடுமங்க நெருங்கவொடுக்கியே
கூடுமஞ்சலி கொண்டகரத்தராய்த்
தேடருஞ்சிவ பத்தித்திரட்சிபோல் (௰௭)

அஞ்சியன்பி னமர்ந்தங்கிருந்தருள்
வெஞ்சமில்வச வேசனைநோக்கியின்
செஞ்சொனுவினர் சீபலதேவாதா
நெஞ்சுவந்துநன் னேயத்திருந்துபின் (௰௮)

வேறு.

சீராட்டிக்கங்காம்பைத் திருநுதலைமங்கலநன், னீரா
ட்டியிடையழகு நிதியாடைக்குறவுடுத்திப், பாராட்டுங்
கவினவட்குப் பணிவேண்டாங்கலியாணப், பேராட்டி
யெனுஞ்சிறப்பாற்பெயர்வேண்டுமெனத்தரித்தார்.(௰௯)

மலர்கமலை யனையமுக வல்லிக்குமலர் மாலை
நலமுறவேகுழற்கணிந்து நன்னுதன்மேற்குங்குமத்தின்
றிலகமதிட்டிளங்கயல்போற றிருவிழிக்கஞ்சனமெழுதி
யுலகமுய்யவந்தார்நெஞ் சொப்பவேயொப்பித்தார் (௨௰)

கவினதனாற்றிருமகளுங் கற்பினாலருந்ததியு, மவனியி த்வொவ்வாக ளணிநடையாலன்னமொவ்வாச், சவி மொழியாற்கிளியொவ்வா, நண்ணகையாற் றரளமொவ் வா, துவரிதழாற்பவளமொவ்வாத் தோகையொவ்வாச் சாயலினால். (௨௧)

கங்காம்பையெனுமமுதைக கவுரிகழற்கினியாளை
மங்காததவஞ்செய்து வசவேசற்காளனைச-
சிங்காரமடந்தையர்கள் செங்கரத்தாலேந்திவந்து
பொங்காவந்தந்தையார் பொருந்தநின்றுகாட்டினார். ()

கன்னியர்கற்பெல்லாமோர் காயமாத்திரண்டாளை
நன்னயமாககுருலிங்க நற்பத்திகேற்றாளை
யென்னைவாழ்விக்கவந்தீ தொன்னகலைகொண்டுசென்று
மன்னுமருந்தவத்தோர்முன்பலதேவர்வணங்குவித்தார்

வணங்கியபின்சிவனுருவாம் வசவேசாதமைஞானக்
குணந்திரண்டகோலத்தைக் குலவுமரியாதனமீ
திணங்குருநற்பத்தியினா லெழுந்தருளியிருக்கச்செய்
தணங்கொருபாகனைத்துதித்தங் காராமெய்யன்பினால்()

கங்காம்பைமுதலாகக் கனகவகையாபரணந்
தங்காதலாகமற்றுந் தம்மனையிலுள்ளவெலாம்
பொங்கார்வமுடனேந்திப்புண்ணியனாவலமாய்வந்
தங்காதவனையணைந்த வமுதமதியெனவைந்தார் (உரு)

எனைக்காப்பீரெனமகளை யிப்பொருளைக்கொள்விரெ
ன, மனைக்காதமிலரோனு மதிச்சடையாரருளென்று, னி
னைத்தாகுதெனக்கொண்டார் நேயத்தாற்பலதேவர், மு
னைக்காலத்தவமெனக்குமுற்றிற்றின்றெனப்பணிந்தார்.

நல்லவிலக்கணமுகுர்த்த மெனநின்றோர்நவின்றளவி
லல்லணியுங்கண்டனருளவனடியாரருளிரண்டுந்
சொல்லரியவிலக்கணமுந் துணையுமுத்திச்சுகமுமாம்
வல்லவர்கட்கெனவங்கண் வசவேசர்வகுத்துரைத்தார்()

இத்தகையவதுவைநல மெங்குமிலையெனவுலகோர்
மெத்தநின்றுபாராட்ட மெய்த்தவர்க்கும்பத்தர்கட்குஞ்
சுத்தமிகுமிட்டானஞ் சுகநிறையவளித்திறைஞ்சி
யத்தமுகிழ்த்தத்தவர்க ளனைவருமங்கறியவே (உஅ)

ஆயிழையார்கங்காம்பை நாகாம்பையாருடனே
யேயமணப்பந்தரிலே பலதேவரிசைவிறைற்
றூயபுகழ்க்கூடலசங் கமர்பாதந்தொழச்சென்று
நேயமுடனுபதேசம் பெற்றசெய்திநிகழ்த்துவாம் (உகூ)

வேறு.

விச்சலபுரத்தினை விரைந்தகலலுற்றே
யச்சமறுபத்தர்க ளனேகாபுடைசூழ
வுச்சிதநல்லற்புதமோ டுன்னரியகாத
மிச்சைதருயோசனையி லேகியெல்லைகண்டார் (௯0)

பத்தியதிகத்தொடு பணிந்துபலகாலுஞ்
சித்திவசவேசுரா சிரங்கரமுகிழ்த்தே
யத்திசையைநாடியரு மந்ததுதிசெய்யா
வெத்திசையுமெண்ணில வொழுந்தருளுகின்றார் (௯௧)

அன்னதிருமுன்னக ரரும்பெருமைதன்னைப்
பன்னகபதிக்குமிது வென்றுபகரொண்ணு
நன்னதியனைத்துமிகு புண்ணியநலத்தா
மின்னதலரும்பரிச வேதிகிரியெல்லாம் (௯௨)

ஆலயமனைத்துமர னாலயமதாகும்
சோலைநலகண்டிகை துதைந்துகனிகொள்ளு
மேலவெழுநந்தவன மேவனமியாவு
மேலணியுநீறதனை மேவுமுயிர்முற்றும் (௯௩)

ஆவினமெலாமமர ராவினமதாகுஞ்
சேவினமெலாமிடப செய்யவடிவாகும்
வாவிகுளமோடைகளும் வானநதிநீரோ
மேவுதொழிலீசனை விரும்புவழிபாடே. (௯௪)

நற்புருடரெல்லவரு நல்லமரராகுங்
கற்புடையமங்கையர்கள் காரிகையரெல்லாஞ்
சொற்செயலனைத்துமரன் ஷேத்திரமதாகும்
பொற்பொலியெலாமமரா பொன்னுலகியங்கள். ௰௫

கோதின்மறுகெங்குமிகு கோலமிடுவாரோ
வேதிகையனைத்துமறை யாகமவிளம்பே
நீதிதருமுத்தநிதி நீணிலமியாவு
மாதிநகரப்பெருமை யாரளவுரைப்பார். ௰௬

பொய்யர்கலர்வீணர்மத போதரபகாரர்
வெய்யவெடிசொல்லர் சிறுபுல்லரறிவில்லோர்
துய்யநெறியில்லரொடு தூடணர்களானோ
ரையமறவப்பதியி லாருமிலையாகும். ௰௭

அங்கண்வசவேசரணை இன்றமையறிந்தே
சஙகரனதப்பதி தருக்குதவரெல்லா
நங்கடுயரிங்கற நடந்ததரிதென்றார்
துங்கநகர்வாழைகொடி தோரணநிரைத்தார். ௰௮

வந்துநகரெய்துவச வேசரெதிர்சென்றே
யெந்தமிடர்தீரவருவீர் சரணமென்றார்
சிந்தைமகிழும்படி திருந்துதுதிசெய்தார்
நந்திகளவர்க்குற நயந்துசரணென்றே ௰௯

அன்னநகரந்தனை யடிக்கடிபணிந்தே
மன்னுதிருவீதியை வலங்கொடுவணங்காச்
சொன்னகிரியன்னசிக ரந்தொழுதிறைஞ்சிக்
கொன்னணையுமெந்தையுறை கோயிலுறுபோதின். ௪0

மைந்தர்வருகின்றமை மகிழ்ந்துமகதேவர்
முந்தைவருதேசிக முகுர்த்தமதுகொண்டே
யந்தவசவேசர்விழி யாரவெதிர்நின்றார்
வந்துகுருதெக்கணை தமைக்கசிவில்வைத்தார். ௪௧

மற்றுமடியற்றமர மென்னமனைநந்தே
பற்றுமிகுநண்பொடு பணிந்துதனாநின்று
தெற்றெனவெழாரையரு டேசிகர்கரத்தா
லுற்றபெருநண்பினுத வொற்றியெழுகென்றார். ௪௨

எழுந்துவிழிநீர்விழ விரண்டுகரமுந்தஞ்
செழுஞ்சிரமிசைக்குவிய வேதெளியுமன்பி
னழுந்தினர்மகிழ்ச்சியெனு மாவிதருநீராற்
றொழுங்குருமலர்க்கழல் விளக்கினர்துதித்தார். ௪௩

நேசமுடனேயரு கிருத்திநிகரில்லாத்
தேசவுபதேசவகை செவ்வியினளிப்பா
ராசிலெதிர்காலமு மருந்தவனைநம்போற்
பூசனைசெய்வாய்நினது புந்திமகிழன்பால். ௪௪

அத்தவர்கடம்மைநர ராகுமெனவுன்று
துத்தமரிருத்தனென வுன்னியவர்செய்யு
மெய்த்தவமனைத்தினையு மிக்கநலமென்பாய்
குத்திவையினஞ்சலிசெய் கூறினியசொல்லே. ௪௫

மேதகுதவத்தர்குல மேன்மைசிறிதென்றங்
கோதுதன்மனத்தினிடை யுன்னுதலொழிப்பாய்
போதவுடலுக்கிறுதி புக்கிடினுநெஞ்சி
னீதிதருநின்விரத நெக்குறவிடாதே. ௪௬

வண்டவரைநிந்தனைசெய் வாயினர்சிரத்தைத்
துண்டியரனூல்விதி துலங்குலகில்வைப்பாய்
மண்டுசிவபத்தியினில் வஞ்சனையொழிப்பா
யுண்டிதுவதில்லையென வுன்னிநகைகொள்ளேல். ௪௭

அன்னியர்மடந்தையரை யன்பினினையாதே
யன்னியர்தனத்துமன மற்பமுமுறாதே
யன்னியர்சுகத்துமன மாதிகள்விடாதே
யன்னியரைநிந்தனை யயர்ந்துமுரையாதே. ௪௮

பத்தசனமெய்திடி லெழுந்துபரிவாலே
யத்தமிகவஞ்சலிசெய் தன்பொடுதுதிப்பா
யித்தரையிலின்பரிவெ னுந்தமனியத்திற்
கொத்தவுரைகல்லெமது ருச்செறிதவத்தோர். ௪௯

அப்பொழுதுநின்னிணைவி னன்புநிலைகுன்று
தொப்பநடவுன்மன முறும்பிரியமெல்லாந்
தப்பறவளித்துமிது சத்தியநமைத்தா
னெப்பொழுதுநீபிறி விலாயஃதியாமும். ௫௰

என்றினிமைசேர்மதுர வாய்மைகளியம்பா
நன்றிருகரத்துடல நண்ணிடவணைத்தே
நின்றுபணிநந்தியென நீடுபணிவார்முன்
முன்றனதுமேனிகொடு மூத்தனுமிருந்தான். ௫௧

ஐயர்சிவலிங்கமய மானவையறிந்தே
வெய்யவரலாதவச வேசுரர்விருப்பா
லுய்யவுபதேசவகை யுண்மையையுணர்ந்தார்
செய்யதிருமேனியொடு சிக்குமுளரானார். ௫௨

உற்றசிவபக்தர்முனி வோருளமகிழ்ந்தா
ரிற்றைநலமேதவ மெமக்குவசவேசா
நெற்றிவிழியானென நிகழ்த்தியெதிர்நின்றார்
கொற்றவிடையானைவிழி கொண்டுதெரிசித்தார். ௫௩

இந்தவசவேசரிறை வற்கிணையராமா
மந்தவவுருக்கொடரு குற்றருளுணாத்தே
புந்திமகிழும்படி புறந்தடவிமற்றுந்
தந்தருமமெய்யொடு தழீஇயினர்தருக்கால். ௫௪

அண்ணலருளிப்படி யணைந்தவரிலென்பார்
மண்ணிலிவர்வந்தது மகாபுதுமையென்பார்
நண்ணியெழுந்துயர் நசிக்கவலலொன்பா
ரொண்ணிவசவேசவென வெய்துநலமென்பார். ௫௫

மக்களொடுதந்தையர்கண் மாதளைவதைத்து
மக்கினியிலுற்றுட லனறகொளுருவநின்று
நக்கனருள்பெற்றனர்க ணந்திகளிதென்றே
விக்கணயதேசிவனை யெய்துநவமென்பார். ௫௬

ஆகமகிழும்பொழு திலங்கண்வசவேசர்
மோகமொடெழுந்துகுரு முன்பணிதல்செய்தே
வாகணையுமண்டபம தொன்றினிடைவந்தார்
நாகபணியற்கினிய நல்லரோடிருந்தார். ௫௭

அன்றுமகபூசைகளமைத்தளவிலன்பாற்
சென்றுதிரிபோதுமுயர் தேசிகர்பதத்தே
துன்றியவிருப்பொடு பணிந்துதுதிசெய்தா
ரொன்றுமிவணின்றகலொணாதெனவிருந்தார். ௫௮

உபதேசச்சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - உ௱௫.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

—*—

உபதேசசருக்க வசனம்.

முன்சொன்ன வடாயனச்சடங்குக்கு வந்தவர்களிலொருவராயும் மாதாம்பையாரது முனோராயும் செங்கோல்முறை வழுவாத விச்சலராஜன் ப்ரதான மந்திரியாயுமுள்ளவர், சிவபக்தியினாலுருகுஞ் சிந்தையுள்ளவர் ஸ்ரீபலதேவனென்னுந் திருநாமமுள்ளவர், தமது அருமையான பெண்ணைச்சிவனடியாரிற்சிறந்தவர்களன்றி மற்றையர்க்கு மனத்தினாலுங்கொடுக்கச் சமாதானிக்கேனென்னுஞ் சங்கற்பமுடையவர், அவ்விடத்து வசவேசுவரரது சிவபத்தியின்மேலீட்டைக்கண்டு அதிசயித்து அவரிருக்கு மடத்தைச்சார்ந்து மனபூர்வமாக நமஸ்கரித்து, ஸ்வாமி நீர் இந்தவுலகத்தனைவரும் நற்கதியடையவே யவதரித்தீர், எளியேனது சங்கற்பமும் பாழ்போகாது எனதுநகரத்திற்சென்று எனதருமைத் திருமகளைத் திருமணஞ்செய்து, எம்மையும் நற்கதியிற் சேர்த்தருளவேண்டுமென்று வருந்திநிற்க.

வசவதேவருந் தமக்குத் திருமணத்தில் விருப்பற்றவராயினும் சிவகாருண்யத்தா லிரங்கிச் சமாதானித்தனர். ஸ்ரீபலதேவருஞ் சதுரங்கசேனைகள் சூழ்ந்துவரப் பொற்சிவிகையிலேற்றி விச்சலபுரத்திற்சென்று அவரவர்க்குத்தக்க ஸ்தலங்களிலிருக்கச்செய்து தமது பரிஜனங்களைப் பந்தல்முதலியவற்றால் நகரத்தையுந் தமது மாளிகையையும் அலங்கரிக்கச்செய்து அநேகமடியார்களையும் வரவழைத்துப் பூசித்தனர்.

வசவதேவருந திருமணக்காட்சிக்கு வந்திருந்த சிவசரணர்களது பாதோதகத்திஞல் திருமஞ்சனமாடி கோடிசூர்யப்ரகாசமுள்ள வஸ்திரத்தைத் தரித்து, நெற்றியில் திருநீறுசாத்தி, ௨ருத்திராக்ஷ மாலேகளேயு மணிந்து, நித்தியகர்மானுஷ்டானத்துடனே சிவபூஜையும்புரிந்து, சிவார்ச்சனேயிலாச்சித்த மலரையுஞ் சிரசிலணிநது, அஙகு சிவசரணரையும் முறையாகபூசித்து நமஸகரித்திருந்தனர்.

அப்போது ஸ்ரீபலதேவரது திருமகளாகிய நாகாம்பையாரையுந் திருமஞ்சனமாட்டுவித்து வஸத்ராபரணங்களாலலங்கரித்துத் திலதமிட்டு மணகோலஞ்செய்து அநேகந்தோழிகளுஞ்சூழ விருந்தனர்.

ஸ்ரீபலதேவருந் தமது திருமகளேயழைத்துச சிவசரணரது பாதங்களில் வணஙகசசெய்து, வசவதேவரையும் மணக்கோலஞ்செய்த சிங்காசனத்திலேற்றி, அவரது திருமுன்னே தமது திருமகளேயழைத்து ஸவாமி வசவதேவரோ எம்மிடத்துக்கருணேயால் இந்தப்பொருளேத் திருககைதொட்டருள வேணுமென்றுவேண்ட.

வசவதேவரும் - இது சிவானுக்ரஹமென்றுகொண்டனர். அங்கிருந்தபெரியோர் - உத்தேசித்த முகுர்த்தகாலமுஞ் சமீபித்ததென்றுசொல்ல வசவதேவர் சிவனருளும் சிவனடியார்களருளும் இரண்டுமே நல்லமுகுர்த்தமென்றுசொல்லி அடியார்களுக்குப் போஜனமுதலிய வாராதனேகளுஞ்செய்வித்து ஸ்ரீபலதேவரது சமாதானத்திஞல் நாகாம்பையார் கங்காம்பையாரிருவரையுமழைத்துக்கொண்டு யாவரும்வணங்கும்படி அந்த விச்சலபுரத்தைவிட்டு கூடல சங்கமஸ்தலத்தை யுத்தேசித்துச்

சென்று அங்கரத்திலுள்ள சிவசரணர்யாவரும் அநேகவாடம்பரத்தோ டெதிர்கொள்ளச் சிவாலயத்திற்செல்ல.

அப்போது சிவபெருமானும் ஆசாரியத் திருக்கோலங் கொண் டெழுந்தருளிவந்து எதிரில்நின்றனர்.

வசவதேவரும் ஸாஷ்டாங்கமாகப் பூமியில் விழுந்து நமஸ்கரித்து எழாதிருப்பவே - சிவபெருமான்றமது திருக்கரத்தாற் றெட் டெழச்செய்யவே எழுந்திருந்து கண்களில் நீர்பெருகத் தலையிற் கரங்களைக்குவித்து அன்பில் மூழ்கி ஸ்துதித்தனர்.

அப்போது பரமசிவமும் அப்பா வசவனே உனக்குச்சிலவுபதேசங்கள் சொல்வேன் அதாவது முதலாவது நம்மடியார்களை நாமாகவேபாவிக்க வேண்டுவது அவர்களை நரராகப்பாவிக்கலாகாது அவருன்னைத் தண்டித்தாலும் வைதாலும் நீயவர்க்கஞ்சலித்து ஸ்தோத்ரம்பண்ணுவதே கடமையென்றிது முதலிய வநேகம் பிரமாணங்களைச்சொல்லி யிதுவேயுபதேசமென்றருள் செய்து என்னைநீமீட்டும்வணங்கென்றுஞ்ஞாபித்து அவர்வணங்குந்தருணத்துச் சிவலிங்கத்தந்தர்த்தானமாயினர்.

வசவதேவ ரிவ்வாறு தமக்கருளிய வாசாரியருஞ் சிவபெருமானென்றேயறிந்து அவ்விடத்தொரு மண்டபத்திருந்து இத்தலத்துத்தேசிகர்வந் துபதேசித்தமையா லித்தலத்தை நீங்கலாகாதென்னுஞ் சங்கற்பத்தோடிருந்தனர்.

உபதேசச்சருக்க வசனம்

முற்றிற்று.

(விகசல ராஜன்)

திருச்சிற்றம்பலம்.

தண்டநாயகச்சருக்கம்.

பெரியவருளோதசரணார்த்தி பிரகிருதிபேதசரணார்த்தி
புரிதருமநீதிசரணார்த்தி புகலருமசாதசரணார்த்தி
யரபரமபோதசரணார்த்தி யதிகவிதகீதசரணார்த்தி
வரிசைதருபாதசரணார்த்தி வசவகுருநாதசரணார்த்தி க

வேறு.

மற்றினிக்கல்லியாண வளநகரதனுளத்த
னற்றியபத்திவித்தா நற்பலதேவர்பெற்ற
சிற்றிடை யாளைநந்தி தேவனார்க்கீயநச்சி
நெற்றியங்கணனழைத்தநீர்மைபோற்கயிலைசென்றார்.உ

விச்சலன்பலதேவர்க்கா மித்திரர்தம்மைநோக்கி
யிச்சதுரங்கதேச மெமையினிப்பரிக்கும்பேரா
யச்சமின்மக்களாய்நன் றுடன்பிறந்தவராயன்றி
யுச்சிதவுறவராகி யுரியராயுளரோவென்றான். ௩

என்னமற்றவர்கள்வேந்த னெழின்முகநோக்கிநின்றும்
மன்னகேளவர்பயந்த மகடனக்கினியகேள்வ
ருன்னரும்பாரந்தாங்கற் குரியவருமையோர்பாகன்
றன்னருளதிகம்பெற்றார் தம்பெயர்வசவதேவர் ௪

கூடலசங்கமத்தே குருவருட்பதங்கள்போற்று
நாடரும்பத்தியாலே நண்ணியங்கிருக்கின் றார்மன்
னீடநின்கருத்திற்கேற்ற நீர்மையாரொன்னவேந்தன்
றேடருங்களிப்புமன்புஞ் செறிந்தநற்சிந்தனுகி ரு

அமைச்சனைவாய்மையாலே யதிகனையமைத்துவேந்த
னுமைக்கினியவர்மேலன்பா லுயர்ந்தநன்னந்திநமபாற்
கமைத்தனுயக்கனுகுங் கருத்தினையிசையப்பேசி
யெமைப்பரிக்கின்றவிந்த யானேமேற்றருவிரொன்ன சு

விரைவுடனவர்கள்சங்க மேசுராந்தள்ளிற்சென்று, வரை
மகள்பாகர்க்கான'வசவதேவேசர்தாளின், றனைமிசைப்
பணிந்திரண்டாஞ் சம்புவேசைவர்வாழ்வே, பிரமன்மா
ல்வாழ்வுமெண்ணுப் பெருமைசேரொருமையுள்ளீர். எ

தேவரீர்சிவானுபோகத் திவ்வியவின்பம்போலப்
பூவுலகாளுமிச்சை பொருந்துமோபொருந்தாதேனும்
யாவருமுய்யநீரிங் கினிதெழுந்தருளப்பெற்றுற்
காவலன்விச்சலேசன் காசினிமுழுதுங்காப்பான். அ

மண்டரிப்பதற்கும்பட்டமல்கற்கும்பொற்பண்டார, மு
ண்டெனநிறுத்துதற்கும் பரிசனமோங்குதற்கும், விண்
டிடாநம்பிக்கைக்கு மிக்கவண்செல்வத்திற்கு, மெண்ட
ரினும்மைப்போல்வா ரில்லையெம்மிறைக்கங்கென்றுர்.கூ

ஒருபடியரிசிக்கோா னுரியன்றுமெல்லாந்தாங்கும் [ன
பெருமையமொன்றுன்வேந்தன் பிரியத்திற்செல்வீரொன்
வருணெறித்தேசிகன்று ளகல்வதென்னெனவயர்ந்தார்
மருவிமுன்னுசான்போந்தாரவணங்கினாவசவதேவர்.௰

அதுவுநம்பணிகாண்செல்வா யஞ்சலெனறையர்செப்ப
ப், பதுமமென்பதமிறைஞ்சிவிடைகொண்டுபத்தர்போ
ற்றக், கதுமெனச்சேனைசூழக் கரமலைமிசையினேறிப்,
புதுமல ரிமையோர்சிந்தப் புரியினும் புறம்புசென்றா.

கண்ட வர்கண்ணுநெஞ்சுங் களிப்புறககரங்கள்சென்னி
மண்டிமுன் கூப்பிநிற்க வானதுந்துமிமுழங்கத்
தண்டருமலரின்மூழ்குந் தகையபாயசசங்கமேசன்
புண்டரீகத்தாணேசம பொங்கியநெஞ்சராகி.　　　　௰உ

மஞ்சனவேழத்தேறி வ நம்வளமவிசசலேச
னஞ்சலானறிந்துவீதி யானவைவெயஙகுமாடி
விஞ்சுதோரணமுஞ்சல்லி மிசுகதோரணமும்வெய்யோ
னஞ்சுமாணிககமாலை யலஙகுதோரணமுமார்த்தே.௰௩

தெய்வமாவிமானத்தோடே தெரிவையர்தனையில்வந்து
கைவருஞ்சதியாலாடுங் காட்சிபோற்சப்பரத்திற்
பைவருமரவவல்குற் பாவையரிருமருங்கும்
பொய்வருமிடையாராடப் புரியலங்கரித்தபின்னா　௰௪

நண்ணினர்புரியைச்சேர நந்திகளென்னவேந்தன்
கண்ணினல்விரும்பிக்காணுங் காதலாலெதிரேசென்று
னண்ணலார்சேனைசூழ வரசன்வந்தணைதல்கண்டு
திண்ணியகளிற்றினின்று மிழிந்துநேர்சேரப்போந்தார்.

வேதசைவங்களோங்க விமலனோர்வடிவனானை
மாதவர்வைப்பைமண்ணோர் வாழ்வினைவாதவேழத்
தீதருங்குழுவைவாட்டுஞ் சிங்கத்தைவீரசைவ
ரூதியந்தன்னைஞான வொளியைநல்லொழுக்கக்குன்றை

மதியினாலொப்பிலானை வாக்கினாலிணையிலானை
நதிமுடியத்தன்பத்தி நன்மையாணிகரிலானை
யெதிரிலாக்கல்வியானை யினிமையாலமுதனானை [டான்
விதியெலாம்வென்றார்தம்மை விச்சலன்விருப்பாற்கண்

வேறு.

களிப்பினாலெதிர்காண் டலுங்காசினிவேந்த
னுளத்திலாதரவெய்தியங் குவப்புளாயனேகங்
கிளத்தியேயிருவோர்களுங் கிட்டிநண்புடனே
வளப்பநீடுநன்னகரினுள் வந்துறுமளவில். ௰௮

மகரதோரணமாட மாளிகைகளின்மீதுஞ்
சிகரமீதினுந்தேரினின் மீதினுஞ்செறிந்தே
நிகரில்பூரணசந் திரனிரைகளோநிலவு
முகுரசாலமோமுளரியோ மடந்தையர்முகமோ. ௰௯

கரியமேகமாகினகளோ காரிருளனேக
முருவமாகியேதிரண்டதோ வொண்ணுதலார்தஞ்
சொருகுகொண்டையோவள்ளேபோ தோகையர்காதோ
வரியநீலமோவேல்களோ வரிவையர்விழியோ. உ0

நிவளுநன்னிறக்குமிழ்களோ வெள்ளிநாட்டிரளோ
துவளுநுண்ணிடைமடந்தையா துண்டமோசுடரும்
பவளமோகொவ்வையோ துய்ய பாவையரிதழோ
தவளமுல்லையோநாளமோ தையலாரகையோ. உக

பணிலமோபசும்பூகமோ பாவையர்களமோ [யோ
மணிகொள்வேய்களோ மடந்தயா தோள்களோமலை
வணிகொள்செவ்விளநீர்களோவரிவையா தனமோ
விணையிலாவனக் குழக்களோதெரிவையரினமோ. உஉ

ஆனயாழினின்முழக்கமோ வரிவையர்மொழியோ
வானமாதர்கள் வசவராகசயாநம்வடிவைப்
பானலங்கணுற் பார்க்கவந்திழிந்தவப்பரிசோ
தேனுலாமலர்த் திருபலவடிவமாந்திரளோ. உரு

என்னவெண்ணிலா மடந்தையரிருமருங்கெங்குந்
துன்னியேவச வேசர்மெய்ச்சோதியைக்கண்டார்
பொன்னிறைந்ததம் புணர்முலைபூரிக்கக்காணு
வன்னமன்னவ ரதிட்டமற்றனமெனவயர்வார். உச

கண்டநீாவச வேசுராகாட்சிலயயுளைப்பி
ரொண்டருங்குழ லீரொணவொப்புநாங்கண்டே
விண்டுபேசிட வேண்டுமேவேளெனிலனங்க
னண்டர்நாட்டினி லுண்டெனிலவனேயாமறியேம். உரு

ஐயநுண்ணிடை யரிவைநங்காம்பையார்முன்னஞ்
செய்யருந்தவந்தவமலா ரைமெலாஞ்செனித்தென்
றையலாயென வல்லகாண்கண்டநேசாலும்
பையநீயுறப்பார்த்தியான் பார்த்திலேனென்பாா. உசு

பார்த்துநெஞ்சகம் பாதவிப்பதனிலும்பாரா
தார்த்துநாமனப் பிடிப்பதேபெண்மைகளாங்கா
ணோர்த்துயாமுமா நிறுத்திடின்கண்களேயோடி
நேர்த்துநோக்கிடி னென்செய்வேமெனவகநெகிழ்வார்.

காத்திலுறைத் தொழுதுயாங்கண்களாற்கண்டுந்
தரிக்குமோமனம் புயங்களேயோடியேதழுவ
வுருக்குநெய்யெனக் கரைந்ததுவுளமவருன்னிப்
பருத்தகண்களாற் பார்க்கிலென்படுவமோவென்பார்.

புண்ணியத்தொழிற் பதிவிரதையர்காம்புயத்தா
லெண்ணிலாலத்தி யெடுப்பவரிருகரமலராற்
றிண்ணிதானபுட் பாஞ்சலிசெய்பவர்தெளிவா
லொண்ணிலாவுபூ வுருத்திரரிவரெனவுரைப்பார். உகூ

விடுகிலார்களா யாடைகண்மிகவரிந்திடுவார்
வடவையோமுத்த மாலையோவெனமனந்தளர்வா
ருடைகுலைந்திரு கரங்களாலெடுத்துடுத்திடுவார்
படைமதன்பக்க பாதியோபாவியேமென்பார்.   ௩0

விரதபாரணவேதியர் வித்தையான்மிக்கார்
பரததாண்டவனன்பர்பல் லாண்டுபல்லாண்டென்
றுரைசெய்வாய்மையி னெலியுடன்விச்சலனுடனே
யரசனீடியவம்மனை யரனுளேயணைவார்.   ௩க

மதிதவழ்ந்தொளிர் மண்டபமதனுளேவைகி
யதிகதன்பெருவரிசை யாயினவெலாமளித்தே
யெதிரிலாவெழிலமைச்சர் பன்னிருவர்க்குங்கடாங்கள்
குதிகொள்பன்னிரண் டாயிரமிபக்குழுவதற்கும்.   ௩உ

வாசிவாசிநூற் றறுபதினாயிரம்வகைக்கு
மாசில்பன்னிரண்டிலக்கமாம் பதாதிகள்வகைக்குந்
தேசிலங்குதன் குடைநிழலுலகிற்குஞ்சேர
நீசிறந்தநற் றண்டநாயகனெனாநிகழத்தி.   ௩௩

தொக்கமைச்சர்க ளிருந்திடும்பீடத்தின்றூய
மிக்கபீடமே லிருத்திநற்கோசிகவிதங்க
டக்கமாமணியாரநற் றண்டநாயகர்க்கங்
கக்கணத்தினில் விச்சலனளித்திருந்தளவில்.   ௩௪

வந்தவஞ்சனை முன்னரம்மன்னவன்காண
வந்தரத்தினின் றரவிபிலிகித்ததோரோலை
சுந்தரத்துடன் வீழ்ந்திடத்துணைக்கையாலரச
னிந்தவோலையிதென்னெனவெடுத்துக்கொண்டிண்பால்

அரியமாவட விபிமுதலாயினவெல்லாந்
தெரியவோதிட வல்லபேர்தமையெலாந்தெரிந்தே
வரவழைத்திது வாசியுமெனவவர்வாங்கிப்
பரிவினெவ்வொரு பேர்களாய்ப்பார்த்தறிந்திலராய்.

இவ்வெழுத்தினை யிதுவெனவறிந்துரைத்திடுவார்
கொவ்வைவாயுமை பாகத்தன்கணபதிகுமர
னவ்வவர்க்கலா லமரர்க்குமறிபொணுவரசே
திவ்வியத்ததிவ் வோலையென்றனைவருந்திகைத்தார். ௩எ

மன்னனீதினை வாசிக்கவல்லராரொன்றே
யுன்னிநந்திக ளொண்கரங்கொடுத்தலும்வாங்கி
யன்னவோலையை யரசன்முன்னோதினரரச
னின்னவாசகத் தத்தமேதென்னவங்கிசைப்பார். ௩அ

நீசெனிக்குமு னின்பிதாதாபித்ததாக
வாசிலெண்பத்தெண் கோடியாமருந்தனமரச
தேசனிக்குநின்செய்ய சிங்காதனத்தடியே
வாசமாயிருக்கின்ற தென்கின்றதிவ்வசனம். ௩௯

797 (4510)

ஐயமில்லேனின்னங்கங்க ளருங்களிப்பெய்தத்
துய்யநன்னிதிகாட்டுவன் ரேூட்டுவியென்ன
மெய்யதென்னவேயகழ்ந்திட விளங்கொளிக்கதிரோ
தையல்பாகத்தன்பாங்கன்முன்வைத்தவத்தனமோ. சய

கனகவெற்பின்மேற் கவிசனேவாங்கியகணக்கோ
வெனமிகுத்தவண் சோதியாயெழுவதுகண்டு
தனகிவிசசலன்றண்ட நாயகாதமைத்தொழுதே
யனகசீயிரண்டாஞ்சம்பு வெண்பநின்றறிந்தேன். சக

என்னவத்தனமெடுத்து நற்றிட்டமதிட லு
மன்னலக்கமாயிருத்தல் கண்டதிகவாச்சரிய
மன்னுநெஞ்சுடன்விச்சல னமாத்தியர்மற்றோர்
பின்னேயுந்தண்டநாதனைத் துதித்தனர்பெரிதாய். சஉ

விச்சலன்வசவேசனை விரும்பியேநோக்கி
யிசைபேசியென்னங்கங்க ளனைத்தையுமெனேயு
நிச்சயந்தரும்பரிவிஞ னிறுத்துதியென்ன
வச்சமில்லராந்தண்ட நா யகருமங்கறைவார். சங

நிருத்தனீடுலகனைத்தையு நிறுத்தரனின்னே
யொருத்தனேப்பரிந் தாள்வதோபாரமோருனைகேள்
கரூத்துணீசிவன்கருத்தனென் றிருப்பையேற்கனமோ
திருத்திமண்புரப்பது வெனநங்கிகள்செப்ப. சச

தருக்கிவிச்சலனுரைசெய்வான் மரங்களிற்றருவுங்
கிரிக்குண்மேருவுங் கிளரொளிமணியினமவையு
ளருத்தியானசிந்தாமணி யதுவுநற்பசுவுட்
டெரித்ததெய்வநற் றேனுவுமிருவருட் சிவனும். ௬௫

போலமைச்சர்களனைவருட் பூச்சியராகிக்
கோலமேவுதிரொன்றரு வளமெலாங்கொடுத்தே
சீலநற்பலதேவனு ரகத்தினிற்சென்றே
மேலராயிருமென் றெதிர்விச்சலனவிளம்ப. ௬௬

எழுந்துநற்றண்டநாயகர் சிவபத்தர்புடையே
யொழுங்கிவந்திடச்சேனையோ டின்னியமுவரி
முழங்கல்போன்மிகமுழங்கி முன்னூர்த்தெழச்சென்று
விழைந்ததங்கணன் மாமனுரகத்துளேமேவி. ௬௭

சிவனருச்சனைசிவத்துதி நேயராயிருந்தா
ரிவரைவிச்சலனெய்தலா விருநிலமுழுதுங்
கவலைநீங்கின கடவுளர்பூசனைகனத்த
தவிகொளாகுதிநிறைந்தன வளமெலாமணைந்த. ௬௮

இனையநாளிலேயெம்பிரான் வசவேசரினிதாய்த்
தினமுநற்சிவ ராத்திரிவிரதமேசெய்வார்
புனிதரன்பரோ புனிதரொன்றெண்ணுமெய்ப்பரிவு
நினைவிலுமவர்குற்றங்க ணினைந்திடாநெறியும். ௬௯

வஞ்சியாதுளதன்பாக்குக கொடுத்திடும்வனப்பு
நஞ்சருந்தினனிடத்தினுங் கேட்கலாநலமு
மஞ்சிமுன்னென் றுபின்னென் று மொழிதராவறிவு
நெஞ்சினுநடுவிலைமையே நீங்கிடாநிலையும். ருய

குற்றமன்பர்பாற் கூடினுந்தமதெனுங்குணமும்
வெற்றியாற்பர சமயஞாவென் றிடும்விறலு
முற்றறிந்தர நிந்தையாக்குட்கொடாவுரமு
நற்றவத்தனை யிகழுநாகேட்கலாநலமும். ருக

திரமிலன்னியர்க் கஞ்சலிசெய்கலாத்திறமும்
பரவுசென்மத்துங் கேதுவாந்தொழிலுருப்பயமு
நிரயவேதுவா மிந்தியவழிசெலாநினைவும்
வரைவில்காமமே யாதியாமாறிலாமறப்பும். ருஉ

நவின்றசொற்படி யெப்படியப்படிநடையு
முவந்துசங்கமத் துயர்ச்சியேசிறுத்துநல்லூாமுஞ்
சிவன்றனன்பர்பா லடிமையேசெய்யுநற்றிறமு
மவன்றன்மேனியே கனவினும்பேணுமெய்யறிவும். ருங

அத்தனன்பர்சொன் னூலையேகேட்குநல்லவாவுஞ்
சுத்தமாதவர் சேடமேயருந்துமாதுணிவு [ஞ
மெய்த்தவத்தர்சொற் கெதிர்மொழிகொடுக்கிலாவெரு
சித்தசங்கமந் தமதுயிரிலிங்கமென்னினைவும். ருச

பத்திநற்பயிர் வேலியாமவர்கண்மேற்பரிவு
முத்தியில்லெனும் புல்லராக்கண்டிடின்முனிவு
மொத்தியேதுவந் தடுக்கினுந்தவர்த்தொழுமுரமும்
புத்தியாற்பவி காண்கிலாப்பூசனையொளிப்பும். ௫௫

துண்டமாக்சிரம் வீழினுமரவெனுஞ்சொல்லு
முண்டநீற்றர னன்பராத்தொழுங்கரமுகிழ்ப்பு
மண்டுநல்விர தந்தராயிவையொன்றுமாறுத்
தண்டநாயகா தருக்கியேசரிக்குமந்நாளின். ௫௬

வரங்கொணந்திகள் பெருப்புநம்மலர்மணமண்மேற்
பரந்தசெய்தியாற் பரமனன்னேயர்கள்பரிவாற்
சிரநகரங்குவித் திறைஞ்சுவமென்பவர்சிலரு
மிரந்துவாழுது மெனவரும்பெயர்களெண்ணிலரும்.

வே று.

நந்திகைப்பூசைகொள்வோ நாமெனநண்ணுவாரும்
புந்தியாற்கண்டாற்பாவம் போமெனப்போதுவாரு
முந்தியேவசவதீர்த்த முழுகுவோமெனச்செல்வாரு
நிந்தியாப்பத்திநேச நேடுவோமெனச்செல்வாரும். ௫௮

வே று.

ஆகவேவையம் பரிவண்டிலானையின்மீதும்
வாகுநந்தியின் சிவிகையின்மீதினும்வருவோர்
மோககண்டியின் முடியினர்தூசுசேர்வேணிச்
சேகரத்தினர் முண்டிதர்சிறுசடைத்திரளோர். ௫௯

செம்மணிகாந்த முரங்கள் கருஞ்செப்பு நகரமிம்மிங்க
பனைவறுவோர்கண்டி யாதியாங்குண லவணைகசோ
கனனரயமணி மாலையாரமாமபிமேருாகாரந்து
மினாலுசக்கர சூணமெ முதநலகொளுமவிந்ததோர். ௬௰

காமிவந்திரங் கமபளஙகஷாயாலலாம்
தாமிலமெலலாமயே யாதியாங்கூரதைசா ரிபபோர்
ரோமிலகிளுமை யானை யாசோவண வுடை யோர்
மேவுவர நிரபு நிசனொனறு புபநதினமேலவிரிபபோர்.

பாலமாநிமியபாலணபுணா ரந ரிபபோர்
கோலையாமுட ண புழுதுமுதராளமேமிராளவோர்
மாமிலாதகற றுறவுளோரடபயபரகமறுநகோர்
சீலசே மெயருநதுவோர் சிவாநநதநதியானா. ௬௨

அவசமுறறநறபிராண லிஙகயிககந்தரவோர்
பலிகளொடுமைாபரிசம தறுசதவாபபாரார்
சிவமதொனறலானபறறொனறுமோககிலாததிடடதோர்
மயுனஞான நாலவாசகர திராநதவாசியாகள். ௬௩

மறைசிவாகமமஙகஙகள புராணஙகளவலலோர்
ரறிவினமிகுமாரிய ராகறுநிபடிபபோர்
ரிறையையலலது பாடலாரமநதிரததினியோர்
றிறையுநலமிசைவீணை யாழாதியாமிபுணர். ௬௪

வடுகுகன்னட மாரியந்தமிழுடன்மலா
மடியதாயுள தேசத்திலருந்தவரெல்லா
முடிவிலாதவர்வருதலை நந்திகண்முன்னிக்
கடிகொளமமனைவீதிகண் மிகவலயகரித்தார். ௬௫

வேறு

நந்திகள்வாழகல்யாண நகரமேநடலதாகச
சந்ததஞ்சிவமாயேசா சங்கநகரை ன்போல
வந்துறவெதிரோசென்று வசவதேசிகாடணிநது
தந்தலைக்கவாதாட்போது சாத்திட்டுக்கொண்டுசென்று.

பொறகலசத்துரோற புனிதாபாதமவிளக்கி
நற்கதியமர்பபரொன்று நல்லவாதனத்திருத்திப்
பிறகனபதியாலே பெரியதாணீதாட்டி
யெறகடிமலாகள்சூட்டி யெழிறதூபதீபங்காட்டி. ௬௬

எழுந்தவர்செய்யுபூசைக்கிருத்தவையெல்லாஞ்செய்வ
தழுந்துநற்பத்தியாலே யறுநூவையைந்துபேதச் [த
செழுந்திருவமுதமூட்டித் தெண்டனிட்டெழுந்துநின்று
தொழுங்கரத்தினராயனபின் றோத்திரமிகவுஞ்செய்து

தாபதரிருக்கசசொல்லத் தாமிருந்தவாகளபாதப
பாபநாசனமாந்தீர்த்தம பரிகலச்சேர மெல்லாஞ்
சோபனமுநதியென்னுஞ் சுகப்பயிரவித்திதென்று
கோபமில்வசவதேவ ரன்பிறைகுலாவிக்கொண்டு. ௬௮

அவர்கண்முனமதுரகீத மஞ்சிறைப்பாடியாடி, புவ்கை சோமுகத்தராகி புத்தமதவத்தோரக்கெய்து, நவமுறு நகுமுலைக்கண்டு நன்மனமுடலங்கம்பித, இவர்கள் வேண்டியதேதென்னவெண்ணி முன்னண்ணிக்கேட்டு.

தனமணியாரமாடை தையலார்தேனுபூமி
கனதிவாகனமபுரங்கள் கந்தசந்தனகர்ப்பூர
மெனவுளவிவ்வையுமற்று மினிபவுர்ச்சனோசாக
கனவரதங்கொடுத்திவ் கன்பிறைற்றொழுதிறைஞ்சி. ௭௧

விரதசீலத்தாக்கேற்ற விதமொலாம்வெவ்வேறாக
வர்முறைவமைத்தமைத்துவைத்துத்தம்மடத்தில்வாராப்
பெரியவர்நமக்குமன்னம பிறங்குகாவடியின்மூடிக்
திரமுறுபத்தியாலே திரிவிதப்பொழுதுநல்கி. ௭௨

வேசியாமனைவிடாத விடர்களாஞ்சிவவேடத்தா
ராசிலாவெண்சேரீரா ருயிரார்லோகமெல்லாம
வாசியாலவர்கள்வகு மனைதோறுமவளங்கணல்கி
நேசராய்வசவதேவா நிகரிலாதிருசகுநாளில். ௭௩

தண்டநாயகச்சருக்கம
முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம - ௭0 அ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

—*—

தண்டநாயகச்சருக்க

வசனம்.

ஸ்ரீவசவேசரிவ்வாறிருப்ப, விச்சலநகரமென்னுங் கலியாணநகரத்திலிருந்த தமதுமாமனார் ஸ்ரீபலதேவர் சிவபதத்தையடைந்தனர்.

விச்சலராஜன் ஸ்ரீபலதேவர்க் கன்பானவரையழைத்து அவர்க்குப் பிள்ளைகளாவது சகோதரராவது மற்று முறவினராவது இந்தப் பூபாரத்தைக்காப்பாற்றத்தக்கவ ருண்டோவென்று வினவினன்.

அவர் ஸ்ரீபலதேவர்க்கு மருகனார் வசவதேவர் கூடலசங்கமத்தில் குருபாதத்தியானஞ் செய்துகொண்டு வீற்றிருக்கின்றனர். அவரே யமைச்சுக்குத்தக்கவரென்று சொல்லினர்.

அரசன் மந்திரிகளிற் றக்கவரையழைத்து வசவதேவரையெமது பட்டத்துயானையின்மே லழைத்துவாருமென்ன, அவருஞ் சங்கமேசரத்துச்சென்று வருந்தியழைக்க, வசவேசரும் நமது குருபாதங்களைப்பிரிந் தெவ்வாறு செல்வதென்று வருந்த சிவபெருமான் முன்போலவே தேசிகரூபியா யெதிர்வந்துநிற்ப, இவரும் வணங்கிநிற்பவே, அவ்வரசன்பணிகளையும் நமதுபணிவிடைகளாகவே நினைத்துச் செய்வாயென் றுஞ்ஞாபிக்கத் திருவரு ளிதுவோவென்று அவர்கொணர்ந்த யானையின்மீதேறிச் சென்று சகலபரிஜனங்களோடு விச்சலபுரத்தரச னரண்மனைக் குச்சமீபத் தரசன்வந்தெதிர்கொள்ளத் தாமும் யானையினின்று

மிறங்கி இராஜசபையிற்சென்று அரசனால் மந்திரிபபட்டமுந் தண்டநாயகமென்னும் பட்டப்பெயரும்பெற்று வீற்றிருக்குந் தருணத்தில்,

ஆகாயத்திலிருந்து எழுதிய வோலைச்சுருள் ஒன்று வந்து வீழ, அரசனதை வரவழைத்துப்பார்த் தின்னபாஷையென்று தெரியாமையால் யாவர்க்குந்தெரிவிக்க வெல்லோருமயங்கி யிந்தப்பாஷை தேவருந்தெரிவ தரிதென்றுநிற்க, அப்போது அரசனதுகுறிப்பால் தண்டநாயக ரவ்வோலையைப்படித் திதன்பொருள்யாதென்னில், அரசனே யுமதுஜனனத்துக்கு முன்பாகவே உமதுபிதாவினால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட பொருள் எண்பத்தெட்டு கோடியாகும், அதுவும் இந்தச்சிங்காசனத்தின்கீழாகவே யிருக்கின்றதென்று இதிலெழுதப்பட்டிருக்கின்றது இப்போதே பரிக்ஷித்துப்பார்க்கலாமென்று சொல்ல, அரசனுமவ்வாறே யெடுப்பிக்க, அநேக சூர்யோதயம்போலக் கனகமிற்குறைவின்றி ப்ரகாசிக்க, அந்த மகிமையைக்கண்ட வரசன்முதலிய யாவரும் வசவதேவரை வணங்கித்துதித்தனர்.

பின்னும் அரசன் வசவரைப்பார்த்து என்னையும் ராஜ்யத்தையு மிங்கிருந்து ரக்ஷிக்கவேண்டுமென்றுசொல்ல, உலகத்தையெல்லாம் ரக்ஷிக்கும் பரமசிவன் உம்மைமாத்திரம் ரக்ஷிக்கக் கடனில்லையோ, சிவனே கர்த்தாவென்று நினைத்திருந்தால் இந்த பூபாரம்பெரிதன்றுஎன்றுவசவேசர்சொல்லி யவ்வரசன் குறிப்பின்படி ஸ்ரீபலதேவரது வீட்டிற்சென்றிருந்து அநேகம் அடியார்களைப் பூசித்துக்கொண்டிருந்தனர்.

தண்டநாயகச்சருக்க வசனம்
முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சென்னவசவேசுரர் புராணம்.

சங்கமாநேயமெல்லாந் தமக்குடலாகியுள்ளார்
மங்கைநாகாம்பையார்தம் வயிற்றில்வந்துதயமானார்
பங்கபுண்ணியபாவத்தின் பரப்பெலாம்பறித்தரீரா
ரெங்கணுந்திகளையொப்பா மியல்புளார்மயலிலாதார். க

மலமிலாதிருப்போர்சென்ன வரவையரொன்னும்பேரா,
ருலகியல்பேசாராசா னுவப்புறுநேயமுள்ளா, ரலைகொ
ள்காமாதியில்லா ரனைத்துமெய்யிலிங்கங்கண்டா, ருல
வுதத்துவஞானத்தா ருயர்ந்துளாருணையான்மிக்கார். உ

ஆசையில்வாழ்க்கையில்லா ரானந்தவனுபவத்தார்
பாசமில்சங்கமேசர் பரிகலத்திச்சைநீங்கார்
தேசுறுநித்தமான சிவபுண்ணியத்தார்நல்லார்
நேசமோடாறுறுறு மூன்றிரண்டொன்றினின்றார். ௩

ஒப்பரும்பரமயோக ருணைக்கருஞ்சிவானுபோகர்
செப்பருஞ்சரணர்மோகர் திரிகாலபரித்தியாகர்
துப்பிலிங்காபிமான தாகர்தூய்தாகுமாகர்
தப்பருஞ்சோகரோகர் சங்கரபத்தியூகர். ச

கூடலசங்கமேசன் குறைகழற்கன்புசெய்து
நீடவங்கிருந்துவாழ்ந்து நித்தராநந்தியார்தந்
தாடொழும்பிரியமிக்குர் சங்கமேசுரத்தினின்றுந்
தேடருங்கல்லியாணச் செழுநகர்வந்துசேர்ந்தார். ௫

தேசிகவசவதேவர் செய்யசன்னிதியிற்சென்றே
யாசைமேல்கொண்டுரோம மானவைசிலிர்த்துமேனி
பேசரும்புளகமண்டிப் பெருவிழியருவியாறாய்
வாசகங்குன்றிச்சென்ன வசவராசையர்பணிந்து. ௬

எழுகெனவெழுந்து நந்தங் கிணைமலர்ப் பதம்பன்னீரா,
லழகினலாட்டிக்கந்த மணிமலர்சாத்தித்தூபஞ், செழு
மணித்தீபமெல்லாஞ் செலுத்திப்பின் சிரத்தையாலே,
தொழுகாஞ்சென்னிகூப்பித்தோத்திரஞ்செய்யாநிற்பார்

வேறு.

அருளாரமுதே சரணஞ்சரண மன்பர்க்கணியே சர
ணஞ்சரணங், கருநாசனனேசரணஞ்சரணங் கண்ணே
மணியேசரணஞ்சரணங், தெருளேபொருளே சரணஞ்
சரணந் திருவேதருவே சரணஞ்சரணந், தருமாகரனேச
ரணஞ்சரணந் தவநற்குருவேசரணஞ்சரணம். அ

வேறு.

எங்குமீசனே டேகுவாய்சரண மென்கருத்திருட்கிர
வியேசரணம், பங்கவாதனைப்பாற்றுவாய்சரணம் பரம
பத்திவிற்பத்தியாய்சரணஞ், சங்கரன்றிரு வுருவமேசர

ணங் தருமஞானமாஞ் சக்குவேசரணங், திங்கள்வேணி
யார்செல்வமேசரணங்தெளிவிலேனருந்தேசிகாசரணம்

முந்தைநன்னெறிமூலமேசரண முத்தியீதெனுமொ
ழியனேசரண, நிந்தையொன்றிலாநின்மலாசரண நிகரி
ல்சைவநன் னிதியமேசரணம், வந்தவெந்துயர் மாற்று
வாய்சரண மதந்தவெஞ்சமண் மறவியேசரணஞ், சிந்
தையின்வழிசசேரலாய்சரணந் தெளிவிலேனருந் தேசி
காசரணம்.   ய

வேறு.

என்றுசென்னவசவதேவ ரிஙஙனந்துதிக்கவே
நின்றபேர்கடம்முளே நினைந்துநின்றுசெப்புவார்
நன்றுநந்திதேவருண்மை நன்மைவல்லரிவரலா
லன்றணந்தனுவிலு லளந்துணாக்கவரியதால்.   யக

எனவுரைத்தபின்னர்சென்ன வசவதேவரியல்பெலா
முனநினைந்துநந்திதேவர் மொழியவல்லரிருவர்தங்
கனமதானமகிமைநீதி கண்டிசைப்பனத்தனென்
றனைவரும்புகழுந்துநிற்கு மந்தநல்லவெல்லையினை.   யஉ

சென்னவசவேசுரா புராணம்

முற்றிற்று.

ஆகதிருவிருத்தம் - கூஉ0.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

---*---

சென்னவசவேசுரர் புராண வசனம்.

சென்னவசவேசுவரர்—ஜங்கமபக்தியே வடிவமாயுள்ளவர் நாகாம்பையாரது திருவயிற்றவதரித்தவர், வசவதேவர்க்குச் சமானமானவர், இருவினைப்பற்றற்றவர், இல்வாழ்க்கையில்லாதவர், ஜங்கமரது பரிகலத்திச்சை நீங்காதவர், லிங்காபிமானியாயுள்ளவர்.

இவர் கூடலஜங்கமேசுவரத்திற் சிவபெருமானது பாதாரவிந்தங்களி லன்புவைத் தங்கு நெடுநாளிருந்து கல்யாணபுரத்தெழுந்தருளியிருக்கும் வசவதேவரது பாதங்களைப்பணியும் விருப்பமிகுந்து அங்கிருந்து வசவதேவரது சந்நிதியில்வந்து ஆசைமிகுந்து ரோமங்கள் சிலிர்த்து விழிகளினீ ராறாகப்பெருக வாக்கானது குழறப்பணிந்து தண்டம்போற்கிடந்து வசவதேவரெழுந்திரென் றுஞ்ஞாபிக்க வெழுந்து அவரது பாதங்களைப் பனிநீராலாட்டி கந்தமும் மலருஞ்சாத்தித் தூபதீபமும் பணிமாறப்பண்ணிக் கைகளைச் சிரத்திற்குவித்து அநேகஸதோத்திரங்களையுஞ்சொல்லி நிற்க.

அங்குச் சன்னிதியிற் கைகட்டி வாய்பொத்திநின்ற அநேகமாயிரமடியார்கள் இந்த வசவேசரதுபெருமை முழுதுமறிந்தவரிச்சென்னவசவதேவரோ நமபோல்வாருளாக குட்பட்டதன்று இச்சென்னவசவேசரது பெருமையையும் வசவதேவரேயறிவரன்றி மற்றையரறியார், இவ்விருவர் பெருமையையுஞ் சிவபெருமானே யறியவேண்டுமென்று புகழ்ந்து மகிழ்ந்துநின்றனர்.

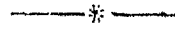
சென்னவசவேசுரர் புராண வசனம்

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அல்லமாப்பிரபு புராணம்.

செய்யசங்கரனல்லமாப்பிரபு தேவனொன்றொருதேகர் போல், வையமுய்யமகிதலத்திடை வந்திறங்கியமகிமை யார், பொய்யெனும்பிரவஞ்சநீதி பொருந்திலாததபோ தன, னையமொன்றற மண்ணுளோர்க ளகத்திலுற்றத றிந்துளார். ௧

கன்மமில்லவர் மாயையாதிடு காரியங்கள் கடந்துளா ர், சென்மாசனர்நூர திட்டி தெரிந்தசெய்திய ரொப்பி லார் நன்மைதீமை பகுத்தலற்றவர் நாடுபொன்மணி யோடெறுங், தன்மையாகவிகழ்ந்துகாமம தாதியாறுத விர்ந்துளார். ௨

உடல்விகற்பமெலாமொழிந்தவ ரூழிநீரனல்காலுரு
தடல்படைத்தொருகாலமுமன மாதிநாலணையாதுளார்
விடலிலாதசிவானுபூதி விழிக்குளேவிழிவிரவுவார்
நடைநிலத்திலுறார்நிழற்றொழி ஞொடாணுதலத்தினர்.

கரத்தலத்திலிலிங்கமும்மலை கரியகுஞ்சி புநெற்றிமேற்
றரித்தபுண்டரமுந்துலங்கிய தன்மையுள்ளவராயரோ

விரித்தவேதசிவாகமாதிக வித்தையுள்ளவராகிநன்
னிருத்தனந்தரியாகயோக நிலைக்கருத்தினராகியே. ௪

பதார்த்தன்னிலிதுவிரத்தா பரந்தபேருள தில்லரோ,
சத்துமுள்ளதுமில்லரோவென நானெனாதவா சொல்ல
வே, யொருதுபாவனை யுள்ளதுமில ரோவெனும்படியு
டையராய், நித்தசிந்தனை யிறரோமறை யிறரோவெனு
நிலையராய். ௫

சரிக்குமெல்லையினுள்ளதாரு வினங்கள்காடுகள் சை
யமா, நிரைந்தெழுங்கடலேரிதம்மி லிறைஞ்சியேறவி
லங்குமே, லருந்திமேனிகொடண்டமூடுவரனுவதாகு
வாமேகமே, விருப்பாரீரிடப்பாவானவ ரோகாணுவி
டமெய்துவார். ௬

இன்னதன்மைய ரல்லமாப்பிரபு வென்னுநற்கலியா
ணமும், மன்னமேனிகொடமலநகிக ளாதிகபத்தியினன்
புகீ, னன்னியாயநிலைந்துவிசசல நகருணண்ணிநயப்பு
டன், மன்னரும்புகழவசவந்தவா மலர்க்கண்முன்னெ
திர்வருதலும். ௭

நந்திகேசுரர்நவமணித்திர ணன்மைவல்லவர்போலெ
ழுந், தெந்தையெய்தினனெனவறிந்தெதி ரெய்தியன்பி
னிறைஞ்சியே, செந்திரட்கதிரொன்னலாமரி யாதனைததி

டைசேரவைத், தந்தமெய்த்தவர்சோதிமேனியி னதிச
யந்தனைநாடியே. ௮

விளங்குபாதம்விளக்கிநீரை விரைந்தயின்று சிரத்தி
லு, முளங்குளிர்ந்திடவேதெளித்துட லுருகுநேயவுயர்
ச்சியால், வளங்கொள்பூதி யிருத்திநின்று வணங்கியெ
ன்னுயிராவாழ்வுநீ, யளந்தமுறபடியன்னமுள்ள தருந்து
மென்பழுதாறுகேன். ௯

என்னநல்லதிடமபணென்ன விலங்குபொற்பரியாண
மே, லன்னமாதியதானதிவ்விய வமுதுடன்கறியமுதெ
லா, மன்னலம்பெறவேபடைத்து மலர்க்கைகொண்டு
திரட்டியே, பன்னரும்புகழல்லமாப்பிரபு தேவர்பாணி
யின்மீதரோ. ௰

வேறு.

ஐயர்சுரிகைச்சவுண்டைய ராஜாகரத்திற்பிடிபிடியா
ய்ச், செய்யநண்பினளித்ததுபோற் றிரட்டித்திரட்டிவ
சவேசர், துய்யால்லமாப்பிரபுவின் றுணைகைகொடுக்
கவேற்றேற்று, வெய்யபசிகொண் டவாபோல மேன்
மேன்மாறுதருந்துதலும். ௰௧

எண்ணுமிலக்கத்தெண்பதினா யிரஞ்சங்கமத்திற்கினி
தாகப், பண்ணுமமுதுகறியெல்லாம் படைத்துத்துலங்
துப்பசிதீரா, தண்ணலமுதுநுகருகென்னுமளவில்வசவே

சுரர்தம்மைத், திண்ணமாகநிவேதித்தார் சிந்தைமகிழ்ந்
துபிரபுதேவர். மஉ

நல்லைநல்லைகணேந்திரனே நாதன்பத்திவித்தனையாய்
நல்லைநல்லைவசவண்ண நாடுமிரண்டாஞ்சம்புவே
நல்லைநல்லைதிருநந்தி நரலோகத்தினுருத்திரனே [தில்.
நல்லைநல்லையுனைப்போல்வார் நாங்கண்டறியோநானிலத்

மருவின்மணம்போன்மாணிக்கவயின்சேரொளிபோ
ற்கரும்பிடத்திற், பெருகுமிரதம்போலமுதம் பிரியாம
துரம்போலநீ, யுருவமெடுத்தவஞ்ஞான்றே யுன்றனுட
னேயுதித்ததோ, பொருவில்பத்திபொறைஞானம்பொ
ன்றுநீதிபுத்திரனே. மச

வேறு.

தேயுவினுடலமெங்குஞ் சேரவாயாறுற்போல
வாயுவின்மேனியெல்லா மன்னியதலையாறுற்போற்
பாயுநீராகமுற்றும் படர்தருகாலாறுற்போ
னீயுறுமுருவனைத்தும் பத்திகாணெனநிகழ்த்தி. மரு

மற்றுநன்மொழிகளாலே வாழ்த்தியபிரபுவின்முன்ன
முற்றமெய்ப்பத்தியாலே நந்திகளுறவணங்கிப்
பெற்றனன்பேறின்றென்னப் பேசிக்கைகூப்பிநின்று
பற்றருநேயராகிப் பாவிப்பின்பகராநிற்பார். மசு

நித்தனே பரமானந்தா நிர்க்குணநிகரொன்றில்லா
முத்தனே முத்தர்வாழ்வே முற்றுணாவுடையமூர்த்தி
சத்தமே பொருளே துய்ய தருமியே பெருமைநீங்கா
வுத்தமாவுனக்குநானே வுரியநல்லமுதளிப்பேன். ௰எ

அன்றுமாகயிலையுச்சி யதனிடைக்கிரியயந்த
மின்றருமிடையாளத்தன் மெய்க்கணநாதர்க்கன்ன
மின்றளித்திடுகேனென்ன வெண்ணியங் கவரைநோக்க
வொன்றியநீலகண்ட னுருவராயிருத்தல்கண்டே. ௰அ

சங்கரனந்தநாதன் றனெவன்கணங்களானொன்
றங்குமையையமெய்த வரனறிந்தவரைநோக்கச்
சிங்கமாமுகத்தராயுஞ் சிம்புளின்முகத்தராயும்
வெங்கயமயிடங்கோமான் மேடவானனத்தராயும். ௰௯

புலிபரிவராகம்பூனை பொருந்தியமுகத்தராயு
மொலிகடன்மகரமாதி யுயர்ந்தமீன்முகத்தராயும்
வலிகொள்பேரண்டன்சேவன் மஞ்ஞையின்முகத்தராயு
மெலிநடையனம்பருந்து விடவராமுகத்தராயும். ௨௰

அழகியமுகமொன்றுதி யாயிரமீறதான, செழுவியமு
கத்தராயுஞ் செப்பியமுகங்கட்கொவ்வா, தெழுமவயவ
த்தராயு மெழினிறம் வெவ்வேறுயும், பழுதறு கணத்
தோர்நிற்கும் பான்மையை யுமையாள்பார்த்து. ௨௧

நம்பனதனையங்கண்டு நற்கணநாதர்தாங்க, ளிம்மகாவ
டிவங்கொண்டா ரென்னவே பணைமகிழ்ந்து, செம்மை
யாரிவர்கட்கெல்லாந் திருவமுதளிப்பனென்று, கொம்
மைவெம் முலையாளத்தற் குறுகிவிண்ணப்பஞ்செய்ய.

நல்லதுபடைப்பாயென்ன நகமயின்மகிழ்ந்துபோற்றி
யொல்லையிற்கடனீராற்று வுயர்பலபாண்டந்தோறு
முல்லையம்முகைபோலன்ன மொழிவருங்கறியின்வர்க்க
மெல்லையிலப்பவர்க்க மிருங்கனிநெய்பாலெல்லாம். ௨௩

மலைகளோவன்னக்குப்பை வன்கனியப்பவர்க்க, முல
வருங்கிரிகடானோ வொண்கறிவர்க்கபாண்ட, மலைகட
லாவையோநெய்பா லரியபானாதியென்னத், தொலைவற
வமைத்துவைத்துத் தோகையாள்கணிக்குங்காலை. ௨௪

குறைவறு கணத்தோர்மற்றோர் குறுங்கணநாதன்ற
ன்னை யுறவழைத்தமுதமாய்த்தோ கேளெனவோடிய
ன்ன, மிறைவியேயாய்த்தோவென்ன வாய்த்தெனவிய
ம்பவன்னே, சிறுபசியாளனொந்தே னெனக்களிசிறிதூ
ணென்றான். ௨௫

சிவைமகிழ்ந்தவனையங்கண்சிவார்ச்சனைசெய்வித்தன்ன
நவமுறுங்கறிபானாதி நலம்பெறப்படைத்தபோழ்தி
லவனொருகரத்தால்வெள்ளி யங்கிரிபோலப்போலக்
கவளமாயனைத்துங்கொள்ளக்கண்டுமையதிசயித்தாள்.

கணங்களிற்சிறியோனேகன் கடும்பசியிவ்வாறுறு, விண
ங்கிலாப்பெரியோர்செய்தியென்னையோவென்னவெண்
ணி, மணந்ததம்பிரானூர்பாற்போய்வந்தவிச்செய்திசெ
ப்ப, வணங்குநீகேட்பாய்கந்த மருங்கணாதர்மேன்மை.

எம்முடலவர்க்குமேனி யவருடலெமக்குமேனி
நம்முயிரவர்க்காதார மவருயிர்நமக்காதாரந்
தம்மைநேரில்லாருன்னிற் சலசரூராகும்போகு
மிம்முறையிவரிமைத்தாற் பிரளயமெங்குமெய்தும்.

ஆதலாலுமையேநம்பா லடியவாபெருமைதன்னை
யோதொணாதொருவராலு மென்றலுமுமையிறைஞ்சி
யீதெலாமுனதுலீலை யெனவிருந்தனளியானே
நாதனேயுனக்கிங்கன்ன நலம்பெறப்படைக்கவல்லேன்.

அனைத்துநின்செயல்களென்றேயம்புவியுறப்பணிந்திங்,
கெனைப்பரிந்தாள்வாயென்ன விருகையாலெடுத்தணைத்
திங், குனக்கிணையானநேய ரின்றெனவுவந்துரைத்தார்,
கனத்ததங்கருணைநோக்காற்கண்டிருந்தருளிச்செய்வார்

காமதேனுவுநினைத்த கடிதருண்மணியுஞ்சங்குந், தாம
ரைநிதியுங்கற்ப தாருவுநின்றன்முன்றிற், சேமமாயிருக்
கத்தந்தேனுஞ் சிந்தையினினைத்தவெல்லாந், தோமறப்ப
லிக்கத்தந்தேஞ் சொல்லெலாம்பலிக்கத்தந்தேம். ௩௧

இன்றுபோலென்றுநிற்க வேதுநீதீண்டிற்றெல்லாம்
பொன்றிரளாகவிண்ணும் பொருந்தியகண்டிப்பாக
நன்றுடனமையும்வெல்ல நற்றவர்வெருண்டுசொல்லுங்
குன்றுணைபொறுக்கவெல்லாக்குலவுசித்திகளுந்தந்தேம்

இன்னமும்வேண்டிற்றீவோமெழில்வரமனைத்துமென்று, மின்னெறிபோலவேகிட் களத்தராம்பியப்புநாடி, மன்னரும்பயத்தராகி வணங்கியஞ்சலிக்கரத்தா, னன்னயமதனுற்கண்டு நயந்துவந்திருக்குநாளில். ௫௫

அல்லமாபிரபு புராணம்

மு ற் றி ய து.

ஆ க தி ரு வி ரு த் த ம் - ௫ ௫ ௫.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

—*—

அ ல் ல மா ப் பி ர பு பு ரா ண

வ ச ன ம்.

அல்லமாப்பிரபுவென்பவர் சிவாமிசமாயுள்ளவா மாயைக ககப்படாதவர் யாவர்மனத்தையு மறிந்தவர். கையிலிலிங்கமுள்ளவர்.

இவர் பூமியிற்சஞ்சரிக்குங்கால் எதிர்தோன்றுந் தருக்கள் காடுகள் மலைகள் ஆறுகள் ஏரிகள் சமுத்திரம், முதலானவைவணங்கி யொதுங்கிச்செல்லத் தாஞ்சென்று மேகமண்

டலத்திலும் நீரினிடத்தூஞ்செல்வர். தேவர்கள்செல்லுதற் க ரியவிடங்களிலுஞ் செல்வர்

அத்தன்மையான திருமேனியோடு வசவதேவரது சிறந்தபத் தியைத் திருவுளத்தினினைந்து விச்சலநகரத்திற்சென்று அவர்க ண்களிற்றோன்றச செல்லவே யவரு மெதிரசென்று வணங்கி யொரு சிங்காதனத்திலேற்றி அல்லமாபரபுவின்றிருமேனியி ன திசயத்தைக்கண்டு அவாபாதங்களை விளக்கி யந்நீரைச் சிறிதுட் கொண்டு சிரத்திற் சிறிது புரோக்ஷித்துக்கொண்டு விபூதியுமெ திர்வைத்து வணங்கி யெனதுயிர் நீவிரோ யெளியேனிடத்து முற்சிகையமுது செய்தருள்க வென்று பிரார்த்தித்து நிற்க அவவாறேயிடமபண்ணலா மென்ன அவ்வாறே யிடம்பண் ணி யமுதெடுத்துக் கையிற கொடுக்கக கொடுக்கக் கொடியப சிகொண்டவர்போ லேறறேற்றுண்ணவே லக்ஷத் தெண்பதி னாயிரஞ் சங்கமங்களுக்குச் சமைத்த வமுது கறிகளெல்லாம் படைத்தும் பசிதீரா தினனுமு படைப்பா யென்ன வசவதே வரு மிவரின்னரென்றறிந்து தம்மையே நிவேதித்தனர். பிர புதேவரு மதைக்கண்டுமகிழ்ந்து.

ஏகாரலோக ருத்திரரோ கணேந்திரரோ இரண்டாஞ்சம்புவே யும்மைப்போல்லாரைகண்டறியேன் கரும்பில்ரஸம்போலவும் மாணிக்கத்தி லொளிபோலவும் பிறபபிலேதானே சிவபக்திமு தலாயின வும்மிடத்துத்தோன்றின. இவ்வாறுபுகழவே வசவ தேவரும பக்திபூர்வமாகவணங்கி யஞ்சலித்து ஸ்வாமி ஸாக்ஷா த்சிவாகாரமின வுமக்கு எளியேனே வமுதுபடைக்கச் சத் திபுள்ளவன.

முன்னொருகாலத்தில் உமாதேவியார் சிவகணங்களுக்க முது படைக்கவேண்டு மென்று நினைத்து நீலகண்டராகிய சிவபெருமானின் வேற்றுமை யுணராது மயங்கிநிற்க சிவபெருமானக் குறிப்புணர்ந்து கணங்களைநோக்கவே சிங்கங் கரடி புலி முதலிய முகமுடையவராயினர். அப்போது வேற்றுமை யறிந் துமாதேவியா ரன்னம்படைக்கவெண்ணக கணங்களிலுள்ளார் ஒருசிறுகணத்தை யுமையாரிடத்து உணவு கேட்கும்படியேவ அச்சிறிய கணநாதனு மவ்வாறு கேழ்க்க உமையாரு மவ்வாறு படைக்க அச்சிறியவ னம்மைசேகரித்த வுணவுகளும்பற்றாது பாகபாண்டங்களையு மெடுத்துண்டு ஏற்றசாமக்கிரிகளையும் மடுத்தனன். இதுகண்டு உமாதேவியார் மனங்கூசி இதுநோக்கிச் சிவானுகரஹம் பெற்றவர்க்கு நாமோ வமுதளிப்பமென்று நின்றனளென்னில் எளியேன் தேவரீருக்கமுதுபடைக்க வல்லனோ என்று வணங்கித் துதித்துநிற்க.

அல்லமாப்ரபு தேவரும் வசவதேவரே நீர் இவ்வாறுசிவதருமங்களைச் செய்தலால் காமதேனு கற்பகம் சங்கநிதி பதுமநிதி யுமதுமுற்றத்தி லெப்போது நின்று பணிகேட்கத் தக்கது நீர் நினைத்ததெல்லாம் பலிக்கக்கடவது தவத்தர்சொல்லுங்கோப மொழிகளைப் பொறுக்கத் தக்க சித்தியையுந் தந்தோம் என்றருளிச்செய்தனர்.

அல்லமாப்பிரபு புராண வசனம்

முற்றிற்று.

மகாமகோபாத்யாய . . . . . . ர்

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

கள்ளர்க்கருளிய திருவிளையாடல்.

அன்பிலென்னாதா போற்றி பவங்கள்பன்னாதாய்போற்றி
துன்பமுன்னாதாய்போற்றி துரிசுமுன்னாதாய்போற்றி
நின்புகழ்நாதா போற்றி நினைவினென்னாதாபோற்றி
வன்புமுன்னாதாபோற்றி வரதண்டநாதாபோற்றி. க

ஒருதினம்வசவராச ரோங்கியமடத்திற்றுய்ய
பொருளினைக்கவர்வான்கள்வா புகவரிதாகியீசன்
றருமகற்றவாபோற்சென்றுற் றவறிலையெனவறிந்து
கருவழுதுணங்காயாடை சேர்த்துத்தங்கழுத்திற்கட்டி.

கொண்டுகெண்டிகைவிபூதி கூடுதலின்றிச்சென்றே
யொண்டவரமுதுசெய்யுங் காலையினுட்போய்ச்சேர
வண்டவரல்லானந்த மடந்தனில்வாராவொன்னத்
தண்டநாயகர்மகிழ்ந்து சரணார்த்தியெனக்கைகூப்பி. ௩

பந்தியிலிருத்திப்பூசை பண்ணுமென் றுரைக்கலங்கண்,
வெந்துயர்கொண்டுமேனி வியர்த்துளநடுங்கிவாடி, வந்
துகாமகப்பட் டோமே மரணம்வந்ததுவேயென்ன, கொ
ங்கொருவரையொருத்தர் நோக்கியுண் ணடுங்குங்காலை.

ஆயிடையவர்கள்கள்ள மறிந்திவர் பவிகளென்று
தீயவெங்கோபராகித் தேசிகரொழுந்தபோது
நேயராநந்திதேவர் சித்தர்வேடத்தாசித்த
ரேயெனவழுதுணங்கா யிலிங்கமாயிருந்த நன்றே. ௫

சோரரோயீசனையந் துன்னியகருத்தராகி, நேரின்மந்தி
ரோபதேச நெறியெலாநிறையப்பெற்று, வீரசைவாசார
த்து விதியுளமிகவிளங்கிப், பாரமாம்பெரியோரொப்பு
ம் பான்மையாமேன்மைசார்ந்தார். ௬

பழுதிலாநந்திதேவர் பாவனைநோக்கினாலே
வழுதுணையிலிங்கமான வளந்தனைமகத்தோரோத்தத்
தொழுதவண்வசவதேவர் தொல்லையோர்செய்தலத்தின்
விழுமியசெய்திதன்னை விரித்துமுன்விளம்பாநிற்பாம்.

கள்ளர்க்கருளிய திருவிளையாடல்

முற்றிற்று.

ஆகதிருவிருத்தம் - ௩௬0.

உ
திருச்சிற்றம்பலம்.

கள்ளர்க்கருளிய திருவிளையாடல்

வசனம்.

ஸ்ரீவசவேசரது திருமடத்தில் திருவமுதுசெய்யு மடியார்களோடு தாரணமில்லாத கள்ளர் சிலர் கந்திரிப்பிஞ்சைச் சிலையில்முடிந்து கழுத்திற்றரித்துப் புகுந்தனர். ஆராதனைககாலத்தி லவர்க்கவ் வாசாரந்தெரியாதமையா லிவரையறிந் தங்கிருந்தவடியார்கள் கோபங்கொண்டு தண்டிக்கப்புகவே வசவதேவ ரடியாரைமறுத்து அவர் கள்வரல்லர். அடியார்களேயென்று சொல்லிச் சாந்தப்படுத்திச் சிவபெருமானைதியானிக்க - கள்ளரெல்லாஞ் சிவஞானிகளானர். கழுத்துணங்காய்கள் சிவலிங்கங்களாயின.

கள்ளர்க்கருளிய திருவிளையாடல் வசனம்

முற்றிற்று.

உ
திருச்சிற்றம்பலம்.

வணிகமல்லையர்புராணம்.

வசியரிற்றலைவரானோர் மல்லையனென்றோன்பர் *
சசிமுடியத்தனைச் சந்தியாதுணைவுகொள்ளா *
ருசிதவத்தகத்தின்மேலே யோரயற்பதியிற்சென்று *
நிசியுமாய்ப்பசியுமாகி நித்தாலயங்காணுமல். க

வருந்திடவுடனிருந்த மைத்துனரிவரருந்தா, தருந்த ஞமொணுதென் றெண்ணி யந்தவூரயலோர் தூற்றின், பெரும்படி யொன்றைவைத்து வாயில்போற் பிரித்துக் கட்டித், திரும்பிவந்திலிங்கங்கண்டேமவருதிொன்றவர்க்குச்செப்ப. ௨

வருதிொன்றுரைத்துநின்ற மைத்துனருடன்றுஞ்சென்றங், கருளுநேயதரராகி யவாவிளக்கேற்றிக்காட்டத், தெரியுமெய்ப் புளகமெய்தித் தெண்டனிட்டெழுந்து போற்றி, யிருமைசேரத்தன்கோயில் வலம்வந்துவிடைகொண்டேகி. ௩

கருத்தினன்னியமமுற்றுங் களிப்பினுணவருந்தித், திருத்தராயிருக்குங்காலை மைத்துனா சிரித்தெழுந்து, பருத்ததோர்செடியுள்வைத்தபடியினைப்பணிந்தாவந்தார், பெருத்ததம்பசிதணிந்தார் பெரியவாவணிகரொன்று. ௪

அளந்திடப்படியின்றேடியச்செடியூடிருக்கும் வளங்கொணுழியையெடுத்து வாருமினெனமல்லையர் கிளர்ந்தெழுகோபராகிக் கிரிமகளகணவரொன்று தெளிந்திலீர் தீயசொன்னீர்சிவாவெனச்செவிகண்மூடி

பண்டரேமிண்டரேயிப் படிபரியாசகந்தான், மண்டிநீருரைக்குமாறென் வாருமின்மதனகால, னண்டர்நாயக

லைக்காட்ட வென்றவாதமையழைத்துக், கொண்டுபோ
ய்க்குறித்துப்பார்க்கச்செடிபெருங்கோயிலாகி.   ௯

சிகரநற்கோபுரங்க டிருமதிலாகியுள்ளே
பகருமங்காழிதானே பரமன்மெய்யிலிங்கமாகி
நிகரிலாநந்திமுன்னே நிகழ்தரவொளியார்தீபம்
புகரிலாதொளிரக்கண்ட புவியுளோர்வணங்கிப்போற்ற.

மைத்துனாவைத்துவந்த வள்ளத்தின்பேரினாலே
நித்தர்வள்ளேசரொன்று நிகழ்த்துவர்மண்ணோரின்றும்
பத்தியேமுத்திமூலம் பகர்தரின்மற்றோரன்ப
ரித்தகைநெறியார்காட்டக்கோட்டையரொன்னும்பேரார்

வணிகமல்லையா புராணம

முற்றியது.

ஆக திருவிருத்தம - ௩௯அ.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

வணிகமல்லையர்புராண

வசனம்.

மல்லையரென்பவர் வைசியகுலத்திற்பிறந்தவர், சிவபத்தியி ற்சிறந்தவர், சிவதரிசனத்துக்குத் தடைவருமாயின் உபவாசம் பண்ணும் விரதமுள்ளவர், வியாபாரத்தை முன்னிட்டு அயலூ ர்க்குச்செல்ல அவ்விடத்துச் சிவாலயமின்மையாலும் அர்த்த ராத்திரியானதாலும் வருந்திப் பசியினாலுந் துன்புற்றிருந்தனர்.

உடன்சென்ற விவர் மைத்துனவணிகர் தாமும்புசித்தற்கு விரோதமிருத்தலால் ஒருபுதரில் தாமளக்கும் வள்ளத்தைக்கவிழ்த்துச் சிவலிங்கம்போ லலங்கரித்துவைத்துத் திரும்பிவந்து நானோர் சிவலிங்கங்கண்டேன் நீர்தெரிசித் துணவுகொள்ளலாமென்றழைக்க, மல்லையரும் மைத்துனர் தீபமெடுத்துவரத் தாஞ்சென்று புளகாங்கராய்த் தெரிசித்துத் தெண்டனிட்டு வலம்வந்து மீண்டுந் தமதுநியமம் நிறைவேறினமையின் றடையின்றிப்புசித்து மனமகிழ்ந்திருந்தனர்.

அருகிருந்த மைத்துனர் நகைத்து உமக்கு நாமளக்கும் வள்ளமே சிவலிங்கமாய்த் தெரிசிக்க வீற்றிருந்தது அளத்தற்கு வேறுவள்ளமின்று விளாவிலோடி யவ்வள்ளத்தைக் கொண்டுவாருமென்று பரிஹாஸஞ்செய்யவே,

மல்லையர் மிகக்கோபித்து சிவபெருமானை வள்ளமென்று சொல்லவு மொருமூடத்வ மும்மிடத்திருந்ததன்றோவென் றவனை யழைத்துப்போய்க்காட்ட, முன்செடிகள் திருக்கோயிலாகவுந் திருமதிலாகவுங் கோபுரமாகவு முள்ளேநின்ற வள்ளமே சிவபெருமானாகவுந்தோன்றி நந்திதேவரு முன்னேதோன்றினர். தீபமும் அகண்டமாக ப்ரகாசித்தது, பூமியில் யாவருந் தெரிசித்தனர்.

வள்ளமே சிவலிங்கமான காரணத்தால் இவ்வுலகத்துள்ளோ ரின்றும் வள்ளேசரென்றுசொல்வர்.

வணிகமல்லையர் புராணவசனம்

முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

காட்டுக்கோட்டையாபுராணம்.

ஆட்டினோநலவெருவினை யழுகுளதேங்கிக்
காட்டினோபுடைவேதிகை செய்ததின்கண்ணே
வீட்டின்மேவுநம்பரனென விருப்பினையிருத்திக்
கூட்டியாவினைமங்கையாய்க் குடங்கரங்கொள்ளா. க

கறந்துபாலினைத்துய்ய நற்கடத்தினிற்றணிந்தே
சிறந்தபாலையனபா லரன்பாலுறசசோத்தி
யுறைந்தகாட்டினுண்மணங் தருமொள்ளியபூவாய்
நிறைந்தநேயராயப்பலா சிலைக்கல்லையினிறையா. உ

கொண்டுவந்தகமலரவம் மலரைமுன்கூட்டி
யெண்டுநம்பரற்கிருத்திய பின்புதாமிருந்து
மண்டுகாதலிற்சாதலைப் பிறததலைமறுப்பா
ரண்டநாயகர்சிரத்தி லப்பாலினையாட்டி. ௩

கண்ணிறைந்தநீர்கொண்டு வண்கண்ணிறைமலரைத்
தண்ணிறைந்தநீர்முடி மிசையழுகுறச்சாத்திப்
பண்ணிறைந்ததம்பல துளைக்குழலினையழகா
ருண்ணிறைந்தபேரன்பினு ளாகினின்றுருகி. ௪

பாடியாடிமுன்பணிந்தபின் வலமுறப்படர்ந்து
நாடிநின்றுளமுருகியே யருவிநீர்நயன
நீடிமெய்மயிர்சிலிர்த்தெழ நெடிதுயிர்த்தடியேன்
றேடரும்பொருளே யருளேயெனச்செப்பி. ரு

இந்தவாறுசில்பகலருச் சித்தபினிவர்தந்
தந்தைபால்சிறிதானவை தனைத்தெளிந்திடுவா
னந்தமாடுறைகாட்டினு ளயலொளித்திருந்தான்
முந்தவாவுடனன்பர்தம் பூசனைமுயல்வார். சு

வேறு.

இத்திறம்பாலெலா மிவன்கெடுப்பனென்
றொத்திவந்தரன்றனை யுதாசனித்தலும்
பத்திசெய்யன்பர்தம் பரசுபற்றினர்
செத்திடுகெனப்பிதாச் சிரத்தைவெட்டினார். எ

வெட்டினாற்றந்தைமண் வீழ்ந்திறந்தனன்
சட்டெனவானர்பூத் தாணிவீசினார்
மட்டறுதுந்துமி வானிலார்த்தன
சிட்டர்கடோத்திரஞ் செய்துவாழ்த்தினார். அ

வெண்ணிலாமுடியினார் விடையிற்றோன்றினார்
மண்ணில்வீழ்ந்திறந்தவன் மரிப்புநீக்கியே
யண்ணலர்காட்டக்கோட் டையனாவாவென
வொண்ணிறக்கயிலையி னுவந்துவைத்தனர். கூ

வேறு.

முக்கண்ணன்பரசோவேழமுகன்கரப்பரசுதானோ
மிக்கவண்பதங்கள்வீர மிகவருள்பரசுதானோ
செக்கரஞ்சடையார்வைகுந் திருக்கயிலாயவாயி
லக்கதவுறுந்தாணிக்கு மரியபொற்றிறவுகோலோ. ௰

பங்கராஞ்சிவத்துரோகர் படவுறும்பரசோதண்டி
வெங்கரப்பரசோகாலன் விடுங்கயிறறுக்கவல்லோர்
செங்கரப்பரசோசென்ம சேதனப்பரசுதானோ
கங்கரனன்பர்காட்டக் கோட்டையர்கைக்கோடாலி. ௰௧

எனச்சிவகணங்கள்போற்ற விழிந்தமேடத்தெருத்தான்
கனச்சிவலிங்கமாகக் காட்டக்கோட்டையர்செய்தி
மனச்சிவநெறியீதல்லான் மற்றும்பாலூரிற்பொம்மர்
முனைச்செயவாதிற்சோளமுத்திலிங்கமதாய்ச்சேர்ந்தார்.

ஆதலாலன்பர்மேன்மைக் களவில்லையடியனேனைப்
போதவோர்பொருளதாகப் புகழன்பினெனவணங்கி
நாதனார்பெருமைநாட்டு நாளிலிச்செயலைக்கேளாப்
போதவேவிச்சலேசன் புந்தியிற்பொருதானுகி. ௰௨

காட்டக்கோட்டையர் புராணம்

முற்றிற்று.

ஆகதிருவிருத்தம் - ௱௮௧.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காட்டக்கோட்டையர் புராண வசனம்.

காட்டக்கோட்டையரென்பவர் - ஆயர்குலத்திற் செனித்தவர், சிவநேயத்திற் சிறந்தவர், ஆட்டின்சாணங்களைக் குவித்து வேதிகையாக்கி யதிற் சிவலிங்கத் திருவுருவத்தைத் தாபித்துப் பசுவினங்களை மந்தையாகமடக்கி யவற்றின் பால்களையெல்லாங் குடங்களிற்சேர்த்து அக்காட்டகத்துள்ள மலர்களையெல்லாங் கொய்து பலாசிலைக்கல்லைகளி னிறைத்துவைத்துத் தமது சித்தியக்கடனையும் முடித்துக்கொண்டு பின்னர் சிவபெருமானுக்கு இக்குடப்பால்களையு மபிஷேகஞ்செய்து மலர்களையுஞ்சாத்தி மகிழ்ந்து தமது புள்ளாங்குழலைக் கையிலெடுத்துப் பேரன்போடு பலகா லூதித் துதித்துச் சிவானந்தமேலீட்டாற் கூத்தாடி மனமுருகிக் கண்களில் நீர்பெருக மெய்ம்மயிர்சிலிர்த்து எனதருமைப் பெரும்பொருளேயென்று இவ்வாறு பலநாளருச்சிக்கவே,

இவர் தந்தையார் பசுவின்பால்க ளளவிற்குறைந்ததுகண்டு ஒருதினம் மறைவிலிருந்து இச்செய்கையையுங்கண்டு எதிரில் வந்து கோபங்கொண்டு சிவலிங்கத்தை யிடறினர். இதுகண்ட அன்பர் மனம்பொறுதவராய்த் தமதுகையிலிருந்த கோடரியை விரைவினெடுத்துத் தந்தையின்சிரத்தைக் கொய்துவீழ்த்தினர்.

உடனே சிவபெருமான் இவரது பத்திமேலீட்டைக்கண்டு இறந்துவீழ்ந்த பிதாவின் மரணத்தைநீக்கிப் புத்திரனாகிய காட்டக்கோட்டையரை வாவென்றழைத்துத் தம்முடன் கைலையிற் சேர்த்தனர்.

காட்டக்கோட்டையர் புராணவசன முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

—*—

வஞ்சனைவடிவமாதவர் புராணம்.

பெருத்தவிச்செயலைநன்றாய்ப்பேதித்தின்றறிவோமெ
ன்றே, மாத்திரனைமண்ணனெண்ணின் மாதவர்வடிவ
மாகத், திருத்தமாய்ச்செய்வித்தஞ்சச் செறியிருள்சேர்
த்திருத்தி, யருட்செறிவசவதேவர்க் கறிவித்தானறிவில்
வேந்தன். க

அவ்வுரைகேட்டவாறே யறநெறித்தண்டநாதர்
செவ்வியமனத்தாற்சென்று சிவதவரிவரொன்றெண்ணி
யெவ்வமிலன்பினாலே சரணார்த்தியெனவிறைஞ்சித்
தெய்விகப்பெரியீர்சென்மின் றிருவமுதருந்தவென்றார்.

செடவடிவானதெல்லாஞ் செறிந்துயிரறிந்துநோக்கி
யடல்பெறுந்தவத்தோராகி யரகராவெனவெழுந்து
திடமிகுந்தண்டநாதர் பின்செலமுன்னேசெல்ல
மடமைசேர்விச்சலேசன் மதிமிகமருண்டருந்தான். ௩

அரமனைபுகுந்திருந்தா னப்பதியுள்ளோரெல்லாம், பா
வினனந்தியாரைப் பன்முறைபணிந்துநின்றே, புரியுமி
ச்செயலைச்செய்வாராரொனப்புகழ்ந்தார்விண்ணோர், மரு
மலர்பொழிந்தாரார்த்தார் மற்றைநாள்வசவதேவர். ௪

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

வஞ்சனைவடிவமாதவர் புராண வசனம்.

விச்சலராஜன் தனதுமந்திரியாராகிய வசவதேவரது மகிமைகளைக்கண்டு மனம்பொருதவனாய் மரங்களினாலும் மண்ணினாலும் சிவனடியாரது திருவுருவம்போ லலங்கரித்துவைத்து ஒருநாளிரவில் வசவதேவர்க்கறிவித்தனன். அவரும் மெய்யாகவேநினைத்து அரன்மனையுட்சென்று அவன் செய்வித்தவுருவத்தைச் சரணார்த்தியென்று சொல்லி வணங்கி யன்பினாலே திருவமுதுசெய்தற் கெழுந்தருளுவீரென்னவே.

மரத்தால் மண்ணாற்செய்த வவ்வுருவங்களெல்லாம் உயிர்பெற்றுத் தவவுருவடைந்து ஹரஹரவென்னுஞ் சத்தத்துடனே முன்னேசெல்ல வசவதேவரும் பின்னேசென்றார். இது கண்டரசன் பயந் துணவுமருந்தா துள்ளேசென்றனன்-யாவரு நந்திதேவனைப்புகழ்ந்து போற்றினார்கள். தேவர்களும் மலர் மாரிபொழிந்தார்கள்.

வஞ்சனைவடிவமாதவர் புராணவசனம்

முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

வங்கையர்புராணம்.

எண்ணெய்கண்ணுதற்குச்சாத்தி யினிதுபின்றமது
சென்னி, தண்ணெனவார்க்குங்காலைச் சங்கமரொருவர்
வந்தே, திண்ணியவருச்சனைக்குத் தினந்தொறுங் குறு
ணிமுத்தத், தொண்ணிறப் பொடியாற்கோல முவந்து
யாம்வரைந்துகொள்வோம். க

வருடமொன்றதற்களிப்பாய்வசவவென்றுரைத்தவாறே
பெருநெறிநந்திகேசர் பிரியத்தாற்றொழுதுபோற்றி
யருகுறுஞ்சோளக்குப்பையவ்வயினையருளாற்பார்க்கத்
திருமலிதரளராசித் திரளதாய்த்திகழ்ந்துதோன்ற. ௨

நினைத்தலக்கங்கள்வேண்டா நித்திலக்குவைகளாகு
மனைத்தையுந்தேவரீர்கொண் டருளுமென்றன்பினாலே
வினைத்திறமில்லாரான நந்திகள்விளம்பிமுத்தந்
தனைப்பலவெருதியானை யொட்டகந்தன்னிலேற்றே. ௩

கொடுத்திறைஞ்சினர்மகேசர் கொண்டுசென்றன ரிருந்
தோ, ரடுத்தநேயத்தாற்சொல்வா ரன்றுவங்கையனென்
பார், மடத்திலோர்சங்கமேசர் வந்துநள்ளிருளார்காலை,
பிடித்தநன்னியமமன்பர் பேசக்கேள் பிறரைக்கேளேம்.

புதியநற்கோவின்பாலும் புனிதநம்முன் பறித்த
வதிககூவிளமுநம்மை யாண்டருளமலர்க்காட்டி
மதியினற்சாத்தியல்லான் மகிழ்ந்தமுதருந்தோமென்னக்,
கதிபெறற்குரியரான வங்கையர்கசிந்திறைஞ்சி. ௫

மடந்தனிற்கட்டிநின்ற மலட்டினைக்கறக்கத்துய்ய, குட
ந்தணிபாலதாயக் கோவினைப்பிணித்துநின்ற, நெடுந்த
றிவில்வபத்திர நிறையவேதளிர்க்கக்கொய்து, விடஞ்
செறிகண்டனன்பர் விரும்பமுன்கொடுத்தானென்பர். ௬

இன்றுநந்தண்டநாதனிணைவிழிக்கருணைநோக்காற்
றுன்றுசோளக்குவாலைத் தூயநித்திலங்களாக்கிச்
சென்றசங்கமாக்களித்த தெய்வீகம்பாரீரென்று
நின்றநற்பெரியோரோதநந்திகணிகழுபாவில். ௭

வங்கையர் புராணம்
முற்றிற்று.
ஆக திருவிருத்தம் - ௩௬௨.

உ
திருச்சிற்றம்பலம்.

வங்கையர் புராண வசனம்.

வசவதேவர் சிவபெருமானுக்கு எண்ணெய்க்காப்பு நிவேதித்துப் பின் றாமெண்ணெய்க்காப்பிட்டுக்கொள்ளுஞ் சமயத்தில் ஒருஜங்கமர்வந்து எமது சிவார்ச்சனைத்தலத்தில் ப்ரதிதினங் குறுணிமுத்துகளாற் கோலமிட்டுப் பின் சிவார்ச்சனைசெய்வது நியமம், ஆதலாலொருவருஷத்துக்குப் போதுமான முத்தங்க

ளைத் தம்மிடத்துப் பெறவந்தேனென்னவே, வசவதேவர் அவ ரைவணங்கி யிருக்கச்செய்து அவ்விடத்தருகிற் குவித்துகிடந்த சோளகுவியலைத் தமது திருவருளால் நோக்கவே யச்சோளங்கள்முழுதும் முத்துகளாகப் பிரகாசித்தன.

ஐயா கணக்கிடவேண்டாம இம்முத்தங்கள்முழுதுந் தமது சிவபூஜாத்தமாகவே யுண்டானதாதலா லங்கீகாரஞ்செய்தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்து யானை யொட்டகம் மாடுகளிலேற்றிக்கொடுத்து வணங்கினர். அந்த வீரமாஹேசரு மது கொண்டு மகிழ்ந்துசென்றனர்.

உடனிருந் திவ்வதிசயத்தைக்கண்ட பெரியோர்சொல்வதாவது, அக்காலத்து அடியார்களிற்சிறந்த வங்கையரது திருமடததில் பத்தியிற்சிறந்த ஒருஜங்கமர் பாதிராத்திரியில்வந்து ஐயா பசுவின்பாலும வில்வபததிரமுமில்லாம லிதுகாறுஞ் சிவார்ச்சனைசெய்தறியேன்இன்றையதின மஃதிரண்டுமில்லாதகுறையாற் சிவார்ச்சனை நடுராத்திரியாயுந் தடையுற்றிருக்கின்றது, உம்மையன்றிப பிறரையுங்கேளேம் என்றுசொல்லி வருந்திநிற்கவே, அ காலத்தில் வந்தமையால் வஙகையா தாமு மிருமடங்காகவ நந்திமடத்திற்கட்டியிருந்த மலட்டுப்பசுவை யருளால்நோககிக் கறக்கச்சொல்லவே யதுவும பாலைப்பொழிந்தது. அப்பசுவைக்கட்டியிருந்த கட்டுத்தறியை யருளாற்பார்க்கவே அந்தவில்வக்கட்டுத்தறியுந் தளிர்த்துநின்றது. அநத வில்வப்பததிரத்தையு மெடுத்துப் பாலுடன்கொடுத்தனர் என்று சொல்வர்கள்.

இன்று நம்போல்வாரெல்லாங் காணும்வண்ணஞ் சோளக்குமபலை முத்துக்கும்பலாக்கி வந்தவொரு ஜங்கமருக்களித்த தெய்வத்தன்மையைப் பாருங்களென்று புகழ்ந்தனர்.

வங்கையர் புராணவசன முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

சித்தராமையர்புராணம்.

---*---

தண்டநாயகமணியனார்சசி தங்குவேணிதருக்கினார்
மிண்டுறும்பரவாதகாலர் விகாரநெஞ்சரைமேவலார்
மண்டலாதிபனைவிச்சல மன்னனீள்சபைமன்னியே
கொண்டபூமிபுரக்குநீதி குலாவியாய்வுறுகாலையின். க

சென்னிமீதொரு செங்கைகொண்டு திடத்தமர்த்
யோரசெங்கையா, னன்னிலத்தினுமருளலென்றுநவின்
றெடுத்துவிறீஇயலு, மன்னசெய்தியமைச்சர்கண்டிதெ
னற்புதமெனவிச்சல, னன்னியாயம தென்னதானுனை
நந்தியென்னவிசைத்தலும். உ

ஓதினாலி துயர்ச்சியாமென வுரைசெயாமலுணர்ந்துபி
னீதிதென்னவிசைத்திடாவிடி லிந்தமன்னனிணங்குறு
னுதலாவிதுசொல்லுவாமென வரசன்முன்னுறவறைகு
வார், நீதியாலுயாசொன்னலாபுரநித்தனார்கபிலேசனார்

நடஞ்செய்வானையோர் நல்லதாபதர் நண்புடன்பதி
னையிரங், குடங்கள்பான்மிகவேகொணர்ந்து குலாவியா
[illegible]டதுரொலா, மடைந்துவீதிகள்சேறதாயின வத்தெ

ருக்களிலாயமா, மடந்தைகாடகனின்றுமோர்கொடுவந்
துமாறியவேலையின். ௪

வழுவுசேறுவழுக்கிவீழ்பவள் வசவனேயெனும்வச
னநாம், விழுமிதாகவறிந்துமண்ணவள்வீழ்தராமலெடு
த்தனன், கழுமுசெய்தியிதென்றலும்புலி காவலன்கன
புதுமையென், றெழுகிரேவலைக்கொணர்ந்திடு மென்
னநின்றவரோடினார். ௫

அன்றுசொன்னலவப்புரத்தி லணைந்தவட்டரவங்கை
யி, னென்றுசேறுடன்மோர்சுமந்துகொ டுலவுமானன
விழியுடன், றுன்றுகொங்கையணின்றுவிச்சலன் வின
வவுள்ளதுசொல்லவே, நன்றுநங்கிகண்மேன்மைநீமுன
நாடலென்னெனநவிலுவாள். ௬

சொன்னலாபுரமென்னுநற்பதி தூயநன்கதியெய்து
வான், மன்னநீடுபெரும்பருப்பத மல்லிகார்ச்சுனவள்ள
ல்போ, லுன்னருஞ்சிவலிங்கமங்க ணுவப்பினோடுபதி
ட்டியா, மின்னுவானணிகோயில்கண்டு மிகுத்தபூசை
யமைத்தரோ. ௭

மற்றுமெண்பதினாயிரஞ்சிவ மந்திரங்கள்வகுத்துமு
ன், சொற்றநஞ்சிவனார்தமக்குயர் சித்தராமையர்தாவி
ழா, வுற்றநண்பினடத்துகின்றமை யுலகுளோர்களறிந்

துபோ, மற்றைநாளெமதூருளோரொடும் யானுமன்பி
ன்மகிழ்ந்துபோய். அ

செய்யவப்பதி யுட்புகுந்து சிவாலயத்திடை சேரலு,
மையர்மெய்த்தவர் சித்தராமைய ரம்பகஞ்செறி பால
ராய், மெய்யினீழலு மின்றியேபத மேதினிக்கணுறும
லத், துய்யர்நிற்பது கண்டுமாதவர் தொழுதுமுன்ன ரி
றைஞ்சியே. ௯

இத்தயபரர்சித்தராமைய ரீசனூர்கயிலாயமே
நித்தமேகுவர்மீள்வர்நந்திகணெறிவிஞவுதுமென்னவே
யத்தபோதனர்சொல்லுவார்வச வேசரம்புவியன்பிறு
லொத்துமாகயிலாயமீதினு முறுவரொன்பர்களுத்தமர்.

போகபூமிபொருந்திமற்றுயர் புனிதனூர்கயிலாயமேன்
மாகராலுமணிந்திடற்கரி தென்னநூல்கள்வகுக்குமா
ஞகபூடணர்வெள்ளிவெற்பரு ணந்திகேசரிருந்தநீ
ராகமாதிகரேயெமக்கிதை யருளுமென்றபினத்தவர்.௰௧

இன்றுசென்றினிதெம்பிரானை யிறைஞ்சிநாளையிறந்
கிவந், தொன்றுநந்திகள்செய்திதன்னையுணர்த்துவாமெ
னவோதியே, கன்றுகண்டர்கணத்தகோயிலகன்றுமாத
வர்கைதொழா, நின்றுகாணவியோமமேறி நிலாவவோ
டிமறைந்தரோ. ௰௨

அந்தநாளிறவத்தர்சன்னிதி யகங்கீணந்ததி காலையே, வந்துமாதவனொதிாசெறிந்து வணங்கிநின்று வழுத்தலு ஞ், சிந்தையன்பொடுசித்தராமைய தேவாதாமுனைசெ ய்குவ, ரெந்தையங்கயி லாயனென்ன விராவில்யானினி தெய்தியே. ௰௩

இனிதுடன்பதிணெண்கணத்தரு மிறைவனென்றுவ ணங்கவாழ, புனிதனன்றிருமுன்புகுந்து பணிந்துநின் றுடல்புளகமாய்க், கனியுமென்மனநினைவறிந் துயிராளி யாகியகாவலன், முனிவவெண்ணியதேதுசொல்லென முன்னிறைஞ்சியெழுந்தியான். ௰௪

அண்ணலேயென தாவியேயடி யாரபெருந்திரு வாம ரா, மண்ணின்மாதவாவாழ்வதாகிய வசவராசையாவந் துநின், கண்ணிருப்பனெனத்தபோதனாகட்டுனைப்பாக ளுண்மையோ, தெண்ணிலாமுடி யாயெனக்கிது திரு வுளஞ்செய்தியென்றலும். ௰௫

அத்தனென்முகமன்பிஞடிய துள்ளதெங்கணுமாகியும் பத்தர்சங்கமர்சங்கமேவிய பாரிடந்தொறுமாகியு மொத்தநங்கணநாயகாக்கதி கத்தனுகியுமுள்ளவன் மெய்த்தவென்னிதயத்துநாடொறுமேவுவனவனுவிநாம

ஐயநீதெளிகாணிதோவெனு மத்தன்மெய்யொளியத னுளே, செய்யசோதியதாகியேயொருசெங்கரதநிலிங

சமுக், கதுப்பமாதவர் தம்மையோர்க்கை தொழுந்திறத்த
ருமாகியே, பொய்யகன்ற நாதிதேவர் பொருந்தல்க
ண்டுபணிந்தனன். ௰௭

கண்டவாசவ னாதிதேவர் கணேசர் மாதவர் நதியர்,
தொண்டர் நதிநதேவி ளம்மை யுவந்துகை தொழுதுந
கியே, பண்டர் கோ யாபதிமுல வசந்தலாதிகரதி
யர், மண்டுகோபிழுளககன்றிந மெய்கொலென்னவெ
ழுந்திறை. ௰௮

அரியாநக யமலைபிறளியு ளிலையுநந்திகளெமவினை
புரிபசயகியருகி நந்தவ குளபகிழந்தெதிராடியே
புரிதருமபல புநபு நன்றுமளபுளிதனன்பொடுபுகலுவா
ணிருவ நந்தவமுறுசிலாத னிடத்தினன்றருணந்தியாய.

மேவிநின்றுயர்வடிவமும்வசவேசனென்றெருநமேனியா
யாவிசங்கமமாகியண்ணரி லமாந்ததுநமதுருவமுஞ்
சீவனுமலதில்லைகாணல சித்தராமதெளிந்தியோ
யாவருந்தொழுநாரிவ[illegible]மிரண்டிலையென்றனன் ௨௰

முத்திநாயகமாகுநாமுயா முத்திமூலமதாகுமா, பத்தி
நாயகநந்தியெம்மன பான்மையன்பரிபூரண, ஞைத்தமு
வுலகத்தருன்னலுனாநதல்செய்தலுணர்ந்துதன், சித்தி
நாமமுனாநதபோதுயர்தெருவினைறுனாசெய்தனன்

என்றுதேசிக சித்தராம ரிசைத்தவெல்லையி லேயவ, ணென்றுமாதவா வசவதேவரை யுன்னியொண்டுதிசெ ய்தபி, னன்றுநந்திகள் செய்திதன்னை யறிந்தனனெனை வங்கவ, ணின்றுசொல்லினள் விச்சலன்னிது நிச்சயம் மெனநம்பியே. ௨௨

அற்புதம்பெரி தூற்றிருந்தன னவ்வமைச்சரு மஞ்சி ஞர், நற்பொருளமோடாடைமன்னவ னல்கலுங்கொடு காடகன், சற்பகங்கணனண்பாநந்திகள் சன்னிதிக்கணி றைஞ்சியே, வெற்பெனுங்குயை தங்கள்சாதியர் வீதியி ன்பொடுமேவினுள். ௨௩

தூரவேவசவேசவென்றவர் துயரமுள்ளவை தூளதா ய்த், தூரவோடலினந்தியாமிகு தூரதிட்டிகள்காணலு ங், தூரசொல்லுமை துணிதலும்வெகு தூரசிந்தனைசொ ல்லலுந், தூரமன்றுயர் தண்டநாயகா பெருமையாவர் துதிப்பவர். ௨௪

சித்தராமையர் புராணம்

முற்றிற்று.

ஆகதிருவிருத்தம் - சகசு.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

சித்தராமையர் புராண

வசனம்.

ஸ்ரீசிவதேவர் ஒருதினம் தமது நித்தியகாமங்களையெல்லாம் முடித்துக்கொண்டு விச்சலராஜன் சபையிற்சென்று தமக்குரிய மந்திரித்தொழிலை நடத்திக்கொண்டிருக்கும்போது,

ஒருகையைத் தலைமேற்றூக்கி மற்றொருகையாற் கீழ்வீழ்ந்தவளை யெடுப்பதுபோலவெடுத்து அஞ்சாதேயென்றுசொல்லி நிறுத்துதலும் இதைக்கண்ட மந்திரிகள் ஆச்சரியமடைந்தனர். அரசனும் இஃது யாதுகாரணமென்றுகேட்க இதனைச் சொல்லலாகாதென்று சிறிதுநாழிகை மௌனமாயிருந்து அரசன் கேட்டமையாற் சொல்லவேண்டுவதென்றே துணிந்து சொல்வதாயினார்.

கேளுமரசனே, சொன்னலாபுரமென்னுந் திருஸ்தலத்தில் ஈடேசரிடத்தன்புள்ளாரொருஜங்கமர் பதினாயிரங்குடம் பசுவின்பால் சேகரித்து அபிஷேகஞ்செய்வித்தனர். அவ்வபிஷேகத்துப் பால்முதலியனவெல்லாம் பரந்து அவ்வூரொங்கும் பெருவெள்ளமாய்ச் சேர்ந்தன, அவ்வீதிவழி லாயர்குலத்துச் சிறுமியொருத்தி மோர்விலைகூறிவந்தவள் வழுக்கிவீழ்ந்தனள். அவள் வீழும்போது மற்றவரைநினையாது சிவதேவரோயென்று வருந்தினமையால் யாமிவ்வாறு தாங்கிநிறுத்தினமென்ன, அரசனும் மிது மிகப்புதுமையாயிருக்கின்றதென்று சொன்னலாபுரத்தவளிவ்வாறிருப்பது மெய்யானால் அழைத்துவாருங்களென் றுஞ்ஞை

யிட, அருகிருந்த கிங்கரர் ஸ்வாமியே யக்கிரமத்துவர வெருநர் மோ
ர்க்கூவிடையுடனே கைகால்களெல்லாஞ் சோர்ந்து வருந்துகின்றனள்.
விச்சலராஜனு மிங்குநடந்தவண்ணங் கேட்க வவரு மவ்வாறு
சொல்ல, வசவேசரது மகத்துவத்தைக் கண்ட தெப்படியென்
று மீட்டு மரசனவரைக்கேழ்க்க.

அரசனே, மல்லிகார்ச்சுனலிங்கம்போல சொன்னலாபுரத்
திற் பிரதிஷ்டைபண்ணி மற்று மெண்பத்துநாயிரஞ் சிவஸ்தலங்
கள்கட்டுவித்துச் சிவலிங்கப்ரதிஷ்டைபண்ணித் திருவிழாவை
யுஞ்செய்விக்கின்றார் சித்தராமதேவரென்று கேழ்வியுற் றுலகத்
தார்செல்ல வப்போது எம்முனிவருடன் யாமுஞ்சென்று சிவா
லயத்திற் றரிசித்துநிற்கும் சமயத்தில், சிலமுனிவர் சித்தராம
தேவர் நெற்றிக்கண்ணுடையராய்க் கால்கள் பூமியிற்றோயாது
நிற்கு மகிமையைக்கண் டதிசயித்துப் பணிந்து இவர் ப்ரதிதி
னங் கைலைக்குச்சென்று தெரிசித்துவருகின்றமையால் அங்குதே
வரது மார்க்கங்களையெல்லாங்கேட் டறிவோமென்று நினைத்து
ச்சொல்லுவார். ஸ்வாமி சித்தராமதேவரே, நந்திதேவர் பூமியி
லுங் கைலையிலு மிரண்டிடத்து மொத்துப் பிரகாசிக்கின்றாரெ
ன்று பெரியர்சிலர் மொழிகின்றார். அவ்வாறிருக்குமியல்பை யெ
மக்கெடுத்துரைக்க வேண்டுமென்னச் சித்தராமதேவரும் யாமி
ன்றைக்குச்சென்று தெரிசிக்கும்போது நீவிர்சொன்னவை நிசமு
மதுகண்டு நாளையுங்கட்குச் சொல்வமென்று அவருமப்பார்த்து
நிற்க, ஆகாயமார்க்கமாகச்சென்று மறைந்து கைலையிற்சென்று
தெரிசித்து மறுதினங்காலையில் அம்முனிவரைப்பார்த்துச் சொ
ல்வார். கேளும் முனிவரே, நேற்றையதினம் கைலையிற் றிரு
வோலக்கத்துத் தெரிசித்து நீவிர்மொழிந்த சங்கைகளையும் நினை
த்துநிற்க, சிவபெருமா னனது கருத்தறிந்து முனிவனே புனை

துகோட்பாட்டை யுணாப்பாயென்றுசொல்ல, நந்திகளது சரித்திரங்களைச் சவிஸ்தாரமாகச் சொல்லினேன், தமது திவ்யதிருமேனியிற் சாயுச்சியமாயிருக்கும் நந்திகளது திருமேனியை ஒருகையி லிலிங்கமும் ஒருகை யடியணைத்தொழுவதாகவுஞ் சிவகிருபையாற் கண்டுதொழுதேன்.

அப்போது சிவபெருமான் சிலாதரிஷியினிடத்து முன்னமவதரித்த விநந்தியின்மேனியும் இப்போது வசவதேவனுசவித்த மேனியும் எமக்குச் சரீரமுமுயிருமாகுஞ் சித்சராமனே யென்றருள்செய்தனர். என்று சித்திராமர்சொல்ல அம்முனிவ ரெல்லாங்கேட்டு மகிழ்ந்து வணங்கினர். யாதவு மவ்விடத்திருந்தரிச்சுதமென் றவ்வாய்ச்சியுகல, விச்சலராஜனு மிதுநிச்சயமென்றறிந்து ஆச்சரியமடைந்திருந்தனன். மற்றையமந்திரிகளுமச்சமடைந்திருந்தனர். அவ்வாய்ச்சியு மரசனிடத்துச் சமமானம்பெற்றுத் தனதிடஞ்சேர்ந்தனள்.

சித்திராமையர் புராணவசனம்
முற்றிற்று.

௨

திருச்சிற்றம்பலம்.

—*—

சாளிகைப்பெட்டியமைப்பித்த திருவிளையாடல்.

——*◯*——

இன்னவற்புதநாளிலே விச்சலனென்பான்
கொன்னவனந்தனபண்டக்கெலாஞ் சீவிதங்கொடுப்பான்
மன்னுசீர்வசவேசர் கைமாதனமளித்தா
னன்னமீனிநியனமச்சரோ டுடனச்செலுமளவில். ௧

உற்றுமற்றொருகுமார சங்கமர்தூர்த்தவுருவாய்க்
கொற்றமாதனையணைத்தையுங் கொடுமகனென்றூர்
சற்றுமவ்வயிற்றூழ்த்திடா தவர்கையிற்றந்தே
முற்றுமன்பினால்வணங்கின ரமைசசர்கண் முனிந்து. உ

வந்துவிச்சலன்முன்னுற வணங்கினாமனைநீ
தந்தவப்பொருளனைத்தையுந் தண்டநாயகன்றான்
சுந்தரத்தமொரூர்த்த சங்கமன்கையிற்கொடுத்தா
னிந்தமந்திரியா லுனக்காவதென்னென்றூர். ௩

கோவெருஞ்சுடன்விச்சல மன்னவன்கொதியா
யாவரிப்படிசெய்பவர் கணாயெனவெதிராய்
மாவரந்தராந்தண்டனா யழைக்கவந்திருந்து
காவலாவெனையழையென்ற கருமமேதென்றூர். ௪

விச்சலன்வசவேசுரர் முகமிகநோக்கிக்
கைச்சவெஞ்சொலாங் கடுமொழிகூறிநீ நனக
மசசமின்றியேயளித்தனை யாசர்தம்பொருளை
யிச்சகத்திலாரமைசசாகள் கொடுத்தனரொன்று. ௫

தேடிவைத்தநின்னிதியெனை நம்பொருட்டிரளை
யோடிவந்தெனக்களியென்ற வொருவிடன்கையி
லூடமின்றியேகொடுத்தனை நம்மையார்தண்டித்
தாடவல்லவரொன்றுநீ யுன்னினதுணாந்தேம். ௬

நம்பினோர்தனந்தன்னையுரசித்திடநினைப்பார்
வம்பரல்லதுநல்லவா மதிக்கிலார்மனத்தா
லெம்பெருந்திருத்தாங்கியே யெமக்கினம்பொருளை
யம்பொருந்திடவளாக்கிலா தழித்தனையந்தோ. ௭

உன்றன்மந்திரித்தனநமக் கமையுநீபுரித்தா
மொன்றுநம்பிக்கையென்பது போதுமெம்முடைமை
யின்றிவண்டருவாய் கண்டியாமுனமென்று
நன்றுநன்றுனைநம்பின நலமெனநவின்றான். ௮

வேறு.

அரசனொந்துரைத்தகாலை யருள்வசவேசர்சொல்வார்
பரசிவபத்தியென்னும் பதுமநன்னிதியுஞ்சங்கும்
சுரபியுங்கற்பதாருச் சோலையுஞ்சொன்னவெற்பும்
பெரிதுளோர்பரதனத்திற் பிரியத்தராகார்மன்னா. ௯

பங்கயமுரலும்வண்டு மத்தம்பூப்பரிந்துதேடா
திங்களின்கிரணமுண்ணுஞ்சகோரமின்கதிர்தேடாதால்
வெங்கயமறிசல்பன்றி மூலையினைவிரும்பித்தீண்டாச்
சங்கரனன்பர்மன்னா பரதனஞ்சற்றுநற்றார். ௰

பாற்கடலன்னமுப்பின் பானியமருந்தார்தேமாஞ்
சீர்க்கனியிருக்கவெட்டிக் கனியினைத்தேடாக்கிள்ளை
மூக்கமாசியம்புல்லை மோகித்துத்தின்றதென்று
மாற்கரியோன்றனன்பர் பரதனமருவார்மன்னா. ௰௧

வேறு.

தெண்கடல்வற்றினுந் சேடன்சாயினு
மண்கடிதலையினும் வடவையாறினு
மொண்குலகிரிநெரிந் துகினு மன்னிய
வொண்கனகங்கொளா ரீசனன்பினோர். ௰௨

சுடர்வடிவாயினோர் சுடடையிச்சியா
ரிடைவிடாஞானர்சிற் றின்பமிர்சியார்
திடமுறெண்சித்திதான் சித்தியாந்தவ
ருடையநல்லன்பினோ னுன்பொருட் கொளேன். ௰௩

விடுவிடிவ்வையமுன் மிக்கபொன்கொளே
னுடையவர்பொருளையென் னுடை யாக்கினன்
கடுகுமின்னிதியமாக் காணிருன்றினும்
படவராப்பணியினன் பத்தனெலேன். ௰௪

பெட்டியிற்சேர்த்தநின் பிணையற்சாளிகை
யொட்டியமுத்திரை யுள்ளவாறுநீ
திட்டமிட்டறியெனச் செப்பப்பேழையைக்
கட்டுடன்முன்னுறக் கண்டுமன்னவன். ௰௫

திறந்தரும்பெட்டியைத் திட்டமிட்டலு
நிறைந்தமுன்முத்திரை நீங்கலின்றியே
யுறைந்ததுகண்டிறை யுவந்துநந்தியார்
சிறந்தநற்பெருமையைச் செப்பியேத்தினன். ௰௬

வானவாமலாமழை வழங்கிவாழத்திரு
ஞானசீலவசவ ராசையாவேந்தன்மு
னூனமில்வாதவூ ரொண்டவாசகரா
ருனரிபரியெனத்தருதல்செப்பியே. ௰௭

ஆதலாலரனருட் கவாவிலென்றனா
மாதலாமன்னவ ரவசவதேவனாப்
போதவேமகிழ்ந்துநீ புனிதனென்றுமண்
ணோதுமாறுனல னுண்மையென்றனரே. ௰௮

கட்டுறுபூட்டினிப்பவர் கரங்களைப்போலவே
கடாந்தருமணியவரி தூசகல்கியே
சடகமெனநதிமேற டப்புனர்த்தபே
ரடக்கபிறவினை யரிவர்செல்லென. ௰௯

மன்னவனுலாத்தனை செவதேவர்தா
மன்னவிசாலமகிழ்ந் தனுப்பத்தமமனை
பன்னகவணியனைப் பரவியேகினா
ரன்னரிநரினதிமேய சரிக்குநாளரே. ௨௰

சாளிகைப்பெட்டியழைப்பித்த திருவிளையாடல்

முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௪௬௯.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சாளிகைப்பெட்டியழைப்பித்த திருவிளையாடல்

வ ச ன ம்.

இப்படிப்பட்ட வற்புதங்கள் நடக்குநாளில், விச்சலராஜன் தனது சைனியங்களுக்குச் சம்பளங்கொடுக்கும்படி வசவதே வரிடத்தில் அநேகதிரவியங்களைப் பெட்டியிலிட்டுத் தந்தனன். அதைப் பெற்றுக்கொண்டு போகுந்தருணத்தில் தூர்த்தவடிவ முள்ள வொருஜங்கமர் குறுக்கிட்டு நீர்கொண்டுபோ மித் தன முழுதும் எமக்களிக்கவென்று கேழ்க்கவே, வசவதேவருமஞ்சா மலத்தனமுழுது மவர்க்குத்தந்து வணங்கினர்.

உடனிருந்த மற்றையவமைச்சர்கள் கோபக்குறிப்பினரா யரசனிடத்துப்போய் மஹாராஜனே, வசவதேவரிடத்துக்கொ டுத்த திரவியங்களையெல்லாம் நடுவழியில்வந்து யாசித்த ஒருவி டஜங்கமர்க்குத் தந்துவிட்டனரென்று வந்துசொல்லினர்.

அதைக்கேட்ட வவ்வரசன் மிகக்கோபமுடையனாய்த் தண் டாதனையழைப்பித்துப் பல கடுமொழிகளைச்சொல்லி யும்மைப் போல இவ்வாறு செய்வாருண்டோ, இதுவனையி லும்மை நம்பி யிருந்த வெனக்கு நல்லபயனளித்தீர். உமது மந்திரித்தன மிது வனையிற்போதும், எமதுபொருளைமாத்திரம் உத்தரவாதம்பண் ணுமென்று சொல்லினன்.

இவ்வாறு கோபித்துரைக்க, வசவதேவரும் சிவபத்தியென் னுஞ் செல்வமுள்ளோர் அநித்தியமாகிய விச்செல்வத்தை விரு ம்புவரோ, உமக்குண்டான வையத்தையொழித்துவிடும், நான்

வசனம்.

கொடுத்தபொரு ளச் சங்கமர்க்கே சொந்தமானதன்றி யுமது பொருளன்று. உமதுபொருளிற் சிறிதுங் குறைவின்றி முத்திரையுடனேயிருக்கும்படி சாளிகைப்பெட்டியை யொப்புக்கொள்ளுமென்றுசொல்ல, அவ்வாறே அரசனுமொப்பநோக்கிப் பிழையொன்றுங்காணுமையால் வசவதேவரிடத்து மிகமகிழ்ந்து நீர் மானுடனல்லன் றேவனேயாகும். என்று பலவாறுபுகழ்ந்து அநேக வஸ்திராபரணபூர்வமான மரியாதைகளையுஞ் செய்தனுப்பினன். வசவதேவரும் பன்னகாபரணனுகிய சிவபெருமானைத்துதித்துத் தம்மகத்திற்சென்றிருந்தனர்.

சாளிகைப்பெட்டியழைப்பித்த திருவிளையாடல்

வசன முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

—*—

நெற்றிக்கண்கேட்ட திருவிளையாடல்.

இத்திறம்வசவதேவ ரினியசங்கமமேநந்த
முத்தியுஞ்சித்திதானு மூலமாமுதலுமென்னும்
பத்தியின்பெருமைதன்னைப் பாருமேளாரறியப்பண்ணும்
புத்தியாற்கல்லியாண புரத்தரன்புகுந்தபின்னர். க

வேறு.

தங்குவெண்பிறையைந்தலைப்பணி தாவுநீர்நகுந்தலையு
ணங்கியோர்விழிகாளநீல மராப்பணித்தொகையுக்

குமான், பங்குநீடலைமாலையாகிய பலவிதங்கள்மறைத்
தரும், துங்கமாதவவடிவமாய்வசவேசர் தம்மெதிர்தோ
ன்றியே. ௨

நம்பியுன்னிடைவந்தனம்மொரு நல்லுறுப்பினைநாடி
யே, யெம்பிரானயனங்களென்ன வெமக்குமுக்கணிவி
ச்சையா, மம்பிகாபதி யன்பனெற்றியி னம்பகந்தரு வா
யென, வம்பிலாமனவசவதேவர் வணங்கிநின்றுவழுத்
துவார். ௩

வீறுமானைமுகத்தன்மூவிழி மிக்கவுக்கிரனன்னகன்,
டேறுமாறொளிர்மாமுகன்னியல் செய்யபன்னிருதுய்ய
க, ணீறில்சங்கரதாசர்முக்க ணிருக்கனெண்கணவ் விந்
திர, னூறொடொன்பது நூறுகண்கொடு நோக்கநல்கி
னைநீயலோ. ௪

இல்லதொன்றையெமக்களித்திடு கென்றுகொள்ளரு
மியல்புளோர், வல்லபேர்முனமில்லையென்கை வழக்க
தன்றுமனத்துளாய், நல்லதம்விழிதங்களுங்குறையத்துகா
ணெவொணதெனுஞ், சொல்லுமக்கிலையென்றொராடிது
தித்துநின்றெதிர்காட்டினார். ௫

காட்டுமாடியுன்முக்கணும்மெதிர் கண்டுகொண்டுக
ருத்தினு, லீட்டுநாணமுளோர்கள்போன்முக மினிமை

குன்றியிறங்கியே, மீட்டுநின்றொருமாற்றமொன்று விள
ம்பிடாதுவிரைந்துட, னொட்டுசெங்கமதேவர்போலுருநண்
ணுமீசர்நடத்தலும். ௬

நடக்குமத்தனைநந்திகேசர் நயந்துகண்டுலகெவையுநீ,
கொடுக்கவல்லையுனக்கொருத்தர்கொடுக்கவுள்ளவொவ
ர்கணின், னிடத்திலில்லவையுள்ளதேலடி யேனளிப்ப
னதின்றிவண், டிடத்தினீவெருள்வோனெனும்படிசெல்
வதென்னெனவுரைசெய்வார். ௭

சுந்தரன்னெனவேமடந்தையர் தூதுசெல்லெனவோ
திலே, னந்தருந்திருநீலகண்ட னணைந்தவாலிபமளியெ
னே, னந்தருநிதிசேடதாசையர் நண்ணல்போலுனைநல்
கெனே, னைந்தவெம்பிடிமாறனாள கைப்பதந்தாநுவ
ல்கிலேன். ௮

சொன்னமாரியெனக்குநல்செனுஞ் சோழர்போலது
சொல்கிலே, னின்னசொர்க்கமதாதியான விருஞ்சுகந்த
ருவாயெனேன், மன்னநின்கயிலாயநீயெனை வைத்ததெ
வ்விடமவ்விட, முன்னலன்பருந்துசேடம துண்டை
யாகுறையொன்றிலேன். ௯

வேறு.

உன்னையருச்சிப்பவர்கண்ணப்பன்றண்டியுடையளிப்
பார்சேடதாசையர்நற்பூக், தன்னைவிடாதேதருவர் புட்

பதந்தர் சங்கிலிமாலைகடொடுப்பள்வாயிலாரோ, நின்னி டமாங்கோயில்செய்வர் கலியனூர்தா நேசத்தால்விளக்கி டுவார்முத்தாலத்தி, துன்னவெடுத்துடன்பாடுஞ்சேர்வ ணன்றான் றூய்யதமிழ்ச்சம்பந்தன் றுதிக்கவல்லோன். ௰

கந்தமணைப்பவர்மூர்த்திகந்ததூபங் கலையரொருவலை யரிவர்கசிந்தளிப்பர், வந்தமுதுபடியளப்பர் தாயனூர்தா மாசிலாக்கர்ப்பூரவடைக்காய்நல்குஞ், சிலைதமகிழ்ந்தி ரோசையர்தீம்பால்வங்கர் தினந்தருவர்திரண்டபால்கொ டகூச்சவ்வை, தந்திடுவெளேகாந்தத்தலத்துச்சாத்தர் ச ங்கரதாசையரிலங்கர்மாஞ்சிதேவர். ௰௧

செலவழியாநினதுநெல்லுக்களஞ்சியங்க டனங்காப் பர்கோட்புலியார்சுங்கம்பார்க்க, வலரியல்சேர்பங்கையர ங்கம்வெட்ட வல்லர்முனையடுவார்நின்கோயிற்காவ, னி லைதிரியார்சிலைநிசிசெய்சங்கிதேவர் நினக்கமுதுபடைப் பள்சிறுத்தொண்டன்றேவி, பலதளிகையமுதேற்றுஞ் சோழர்நெஞ்சிற் பக்கமெல்லாஞ்சென்னையர் பரிந்தளி ப்பார். ௰௨

மிக்விதத்தகச்சாயம் படைக்கவல்லாள் வீரசோளவ் வைநன்னீர்த்தடஞ்சமைக்கத், தருவர்திருவாரூரிற்றண் டியார்தாஞ் சாதமிடச்சாம்பவர்முன்றருக்கிநிற்ப, ரகமு ருகிப்பாடிநிற்க வப்பர்வல்ல ரருங்குளிர்நீர் தந்திடுவார்

பொன்னிதேவர், நெகுமனத்தானின்கோயின்மெழுகவ
ல்ல ணிம்மவ்வைமாளையர்நீள்விற்களிப்பார்.   ௰௩

பிரதானர்கணநாதர்சூதுமின்பாற் பிழையாமலாடவ
ல்லர்மூர்க்கனூர்தாம், திரமானகணக்குவல்லர்வாச்சிதே
வர் செய்யவிசுவாசருயர்கெம்பர்விக்குள், வரமேவுபோ
கையர்மாவின்றுய்யமதுரகனிகாளைக்காலம்மைநல்கும்,
வரமேவுமெய்ப்பொருளாருன்றனீற்றை வணங்குவர்கா
வியம்படிப்போர்சாமவேதர்.   ௰௪

ஆண்டருணின்றிருமேனிகாவலன்பர் பசுபதியாரம்ம
வ்வையன்பாய்போற்றி, வேண்டுறுநற்றுயர்நமித் தண்
டியார்தாம் விமலவயித்தியர்கானவீணைக்காரர், பூண்டு
லகையாண்டகன்றமாதிராசர் புகழுமுருத்திரபசுபதியா
ரென்பார், காண்டகுமந்திரவாதரப்பப்பாச்சர் கசிந்துன
துபிரசாதங் கருதிக்கொள்வார்.   ௰௫

உன்னலமுத்திரையிடுவார்கின்னரைய ருன்வாயிற்ற
ளவாய ரோங்குஞ்சேரா, நின்னருணற்றவசமெலா மெ
ாத்திலேற்பார் நீள்வணிகமல்லையர் நீநன்கார, நன்னெ
றியார்காட்டக்கோட் டையர்காப்பார் நண்ணுபயிர்ச்செ
யல்செய்வோ ரிளைசைமாறர், துன்னருள்சேர்மாமனூர்
மலயராசர் சுரிகைசவுண்டையர்நின்கைச் சுரிகையேற்
பார்.   ௰௬

எறிபத்தர்மின்பூக்கூ டினிதுகாப்பா ரியலுமடியார்து
திப்பாரொழிலாரூரா, நெறிபெற்றுமேகாந்தராமர்மின்னே
நேசிபாச்சமயிகளை நெருக்குந்தீர, ரறுவைந்தீ தகறு
வோர குறிப்புத்தொண்ட ரதிகதிறன்மாச்சையரமலர்
பொம்மர், வெறிபுற்றநந்தவனம்விருப்பிககாப்பார வீசி
றிற்பார்மதவரசராலவட்டம். ௰எ

திருநீலகண்டர்தாஙவபாண்டங்க டினந்தருவர்விறன்
மிண்டாசிவநேசாகரு, வெருவாரைவெட் டவல்லார வி
பூதிதன்னை விரும்பார்க்குக்குலச்சிறையார்சமூர்சமைப்
பா, மருவாருமருவுதற்குவாதஆரர் மாணிநகவாசகந்தா
ன்வருக்கவல்லார, பெருவாயிற்பாலகரோலெச்சகெத்தா
பெரியவிடதாரியாபாம் பினக்கல்லையா. ௰அ

ஏகமுகராதியாயீரைஞ்ஞூறு மெழின்முகந்தரந்தர
மாமிருங்கணத்தோர், மாகவுமைபாகவரசஙகராயமகதே
வமறைமுதல்வமாறுவின்ப, யோகபரசிவமுத்தியுதார
தீரா வொருகாலுமிறவாதாய் பிறவாதாயென், றுகவி
வைமுதலாக வனந்தநாம மன்புடனே துதித்துநிறக வ
மர்ந்துவாழ்வாய். ௰௯

வேறு.

இப்படிப்படியிலாத விரும்பெருஞ்செல்வமுள்ளா
யொப்படிமுடியொன்றில்லா வொருமுதலாகிநிற்பா
யெப்படியென்னைமுக்க ணீயெனக்கேட்டாயிந்தச்
செப்படியென்மேல்வைத்த திருவுளக்கருணையன்றே.

நின்களங்கறுக்குமுன்ன நெடும்புரமெரியாமுன்ன
மன்கனமலையன்பெற்ற மாதைநீவரையாமுன்ன
முன்கசுறியட்ட மூர்த்தநீசெய்யாமுன்ன
மென்கமலத்தோன்மாலுன்விகாரத்திற்சனியாமுன்னம்

அதற்குமுன்னதற்குமுன்னீ யாண்டவனடிமைநானின்
பதக்கமலங்களல்லாற் பற்றிலேனெனப்பணிந்து
மதத்துறைசிறிதுமில்லா வசவேசர்முகமபார்த்தெம்மா
னிதத்தநின்பத்திகாட்ட வெய்தினேமெனமறைந்தான்.

நெற்றிக்கண்கேட்ட திருவிளையாடல்
முற்றிற்று.
ஆகத்திருவிருத்தம் - சுடு அ.

௨

திருச்சிற்றம்பலம்.

நெற்றிக்கண்கேட்ட திருவிளையாடல்
வசனம்.

உலகத்திற் பெருஞ்செல்வமும் பேரின்பமுத்தியுமெல்லாம் ஜங்கமாராதனையேயென்னும் உறுதியுள்ள வசவதேவரது பக்தியை விஸ்தரிப்பிக்குங் கருத்தால் சர்வவியாபகரான பரமசிவந் தமது சர்ப்பாபரணம் முதலிய திருச்சின்னங்களைமறைத்து ஒரு ஜங்கமக்கோலமாக எழுந்தருளிவந்து வசவதேவரோ யெமக்கோரவயவம் புதிதாகவேண்டுவது. அஃதேதென்னில் பரமசிவத்துக்கிருப்பதுபோல எமக்கும் நெற்றிக்கண் வேண்டுமென்றனர்.

௱௬-து நெற்றிக்கண்கேட்ட திருவிளையாடல்வசனம்.

வசவதேவரும் வந்தஜங்கமரைத் தமது சிவஞானத்தால் பரமசிவமென்றேயறிந்து ஸ்வாமி ஜங்கமரோ, விநாயகர் வீரபத்திரர்முதலானவர்களுக்கு முக்கண்ணும், பிரமனுக்கு எட்டுக்கண்ணும், இந்திரனுக் காயிரங்கண்ணுங் கொடுத்தவர் நீரன்றோ, அன்றியுந் தம்மிடத்துள்ளபொருளை யொருவரைபோய்க் கேழ்ப்பது முறையோ என்றுசொல்லி ஒரு கண்ணாடியையெடுத்து முகத்தெதிர்காட்டினர். அக்கண்ணாடியில் தமது நெற்றிக்கண்ணையுங்கண்டு நாணபபட்டவர்போலப் பின்பொருவசனமுங்கூறாது விரைந்துசென்றார்.

வசவதேவரும் பின்சென்று உலகத்திலெவையுந்தரத்தக்க வுமக்கு ஒருபொருளைக்கொடுக்கும் வல்லவரொவர், ஏதோ பயமடைந்தவர்போ லிவ்வாறுசெல்வது யாதுகாரணம். சுந்தரமூர்த்திநாயனா முதலானவரைப்போல வலிதானவரங்களைக்கேட்டேனோ, கைலையிலிருந்து நீரெவ்விடத்திருக்கக் கட்டளையிட்டீரோ அவ்விடத்திற்றானேயிருந்து அன்பரது ப்ரசாதசேஷங்களைப் புசித்துச் சீவிக்கின்றே னென்னிடத்துக் குற்றமியாது, அநந்தவாத்மாக்கள் வேண்டியவரங்களை நின்னிடத்துபபெற்று முத்திபெறவு மெளியேனோ வுமக்கொன்றைத்தருவேன், எளியேனைக் கேட்பதும் முறையோ, இவ்வாறென்னைச்சோதித்ததுந் திருவருளேயென்று நினைக்கின்றேன். நீர் சகளீகரித்து பிர்ம விஷ்ணுக்களைப்படைக்கு முன்னமேதானே நீராண்டானும் நானடிமையுமன்றோவென்று பணிந்துநிற்கும் வசவதேவரது முகத்தைப் பார்த்து ஜங்கமரூபியான சிவபெருமான் பத்தியை வெளிப்படுத்தவந்தோமென்று உடனே யந்தர்த்தானமாயினர்.

நெற்றிக்கண்கேட்ட திருவிளையாடல் வசனம்
முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

— * —

ஆனை வளர்த்த திருவிளையாடல்.

இந்தலிலையிலவச வேசரின்புறுமாறன
வந்தருமபொருளனுக்கின மிவாகையில்வாங்குங்
கந்தவண்புயக்குமார சங்கமபொருண்மடவாள
அந்தமாளிகையிருந்தொரு நாதினையயன்பூயா. க

இன்றுநஞ்செலவதற க நுளவசவேசனீபுய
வென்றிசோபொருளகேட்டு நாமவிடுத்தனமென்னு
சென்றுநீபுனாதருதுவன கைககொடுசெலவாய்
பன்றலங்குழலாயென வுனாத்தனளவருவாள. உ

தண்டநாயகராமனை சாத்தகமபுகுந்தங்
கொண்டரும்பதிவிரதைக் கங்காமபினைகபுடுக்கு
மண்டருமபெருவிலைபெறுமவளங்கொளபட்டானை
கண்டகந்தனில்விருப்பி லில்லாமலேகடுகி ங

திருமபிவந்துதன்றொண்டவ ருறைவிடஞ்சேர்ந்து
விருமபியமமகேணுணாககே னெருவிசேடங
கருத்தடங்கணுணர்த்திகள பன்னிக்ககாமனை
வருந்துநுன்னணிமாடபுடுத்திருக்க இன மலன்பட்டின. ச

ஒளியுநல்லலஙகாரமு மொண்மைபுமொப்பும்
தெளியுமிவ்வுலகத்தினு ளில்லையச்சேலை
பளிதருங்குமருலையுமை கயிலையம்பரமன்
களிகொளும்படியுடுப்பளோ வறிகிலேன்கருதின். ரு

அவ்விசேடநற்றிவ்வியாம் பரிணையனையுஞ்
செவ்விசேர்முகச்சங்கமர் வசவணர்ச்சேர்ந்து
வவ்வியாசையாற் கேட்டலுமகிழ்ந்தளிக்கின்று
னவ்விபோல்விழியவ்வைநீ யுடுக்கலாநயப்பால். சா

வேறு.

நந்தெருவிடந்தொறு நண்ணுசஙகமா
தந்தெரிவையர்க்கு நற்றண்டநாயகன்
சிந்தனைமகிழ்ந்தளித் திடந்தினங்கொடு
வந்தவர்தரத்தர மகிழ்ந்துடுத்திடும். எ

வேறு.

புதியபல்வளஞ்செயரஞ்சி காம்போசஞ்சீனஞ்
சிதைவில்பாவசத்திலக நற்புயனிறந்தேசரி
யுதயராகமிவ்வகைய கங்காம்பிகையுடுக்கு
நிதியினம்பரத்தோரிழை விலைபெறுநினைக்கின் அ

வேறு.

எனவுரைத்தநாதிதனை மகிழ்ந்துநோக்கி யிதமுரைத்
துச் சங்கமர்முனினியராக, மனமுருகும்வகைபாடிக்கூ
டிநல்ல மதனகலைவிதமெல்லா மகிழச்செய்தே, யனகா
வசவேசுரர்முனணைந்துநீரங் கவர்தேவிகங்காம்பையழ

காற்சாத்துங், கனகமிகப்பெறுஞ்சேலை கேட்டுவாங்கிக்
கடிதின்னேவரிலென்மேற் காதலுள்ளீர். ௬

வேறு.

அவளுரைத்தனவச்சொற்கேட் டப்படிசெய்துமென்
று, தவளவெண்ணீற்றுநெற்றிச் சங்கமர்விரைந்துசென்
று, பவளமெய்வசவதேவர் பாற்சென்றுவசவகேணின்,
றுவளருநுண் ணிடைகங்காம்பை யுடுக்குமென் றுகிலீ
யென்றார். ௰

சங்கமருரைத்தசொல்லைச் சங்கமேசுரன்சொல்லென்
றே, யங்கநற்புளகங்கொள்ள வத்தநின் னடியேன்செ
ய்த, துங்கமாதவமின்றன்றோ துணைசெய்ததெனக்கென்
றன்பான், மங்கைகங்காம்பைதன்னை வரச்சொலுகென்
றுள்விட்டார். ௰௧

தாதியர்தூதர்வார்த்தை தன்னைக்கேட்டுண்ணடுங்கி
நீதிசேர்தண்டநாத னிறைந்தபட்டத்திராணி
கோதில்பத்தினியாசாரக் கூடத்தில்வருவதென்னென்
றோதியுள்ளஞ்சிக்கங்காம்பிகைசெவியுறவுரைத்தார் ௰௨

சிவனருச்சனைமேன்மோகி செய்யவெண்பூதியாகி
தவநெறிவிவேகியாகி சதாசாரநீதித்தாகி
பவநெறிவிராகிதுய்ய பதிவிரதத்தாலேகி
யுவமையிலஞ்செழுத்தா யூகிதன்மத்தியாகி ௰௩

தங்கநற்குகையிற்காய்ச்சித் தையலாய்வார்த்திழைத்த
பங்கமில்பாவையாவி படைத்தொளிமணிகள்பூண்டு
மங்கலமுறநடந்து வருதல்போற்றிரண்டுமாத
ரங்கணத்திரண்டுபாலும் வரச்சபையணைந்தாளந்தோ.

வந்தகங்காம்பைதூய மதிமுகம்வசவதேவர்
சிந்தனைமகிழ்ந்துநோக்கிச் செய்யவித்தம்பிராற்கு
னிந்தவண்சேலைதன்னை யிங்ஙனங்கொடுப்பாயென்று
ரந்தமொன்றில்லாநாண மதனிலையர்ந்துநின்றாள்.ம௫

இன்றுமானுபிமான மின்றிநந்திரிபுடுத்த
மின்றுணுஞ்சேலைவாங்கி விளையநாமிவர்க்களித்தால்
வன்றுயர்ப்பிறவிச்சேலை மண்ணின்மேல்மாறிமாறிப்
பொன்றுதலின்றிப்போம்போமென்றுநற்புத்தியன்பால்

உரிந்தனர்தங்கையாலே யொண்ணுதறிரும்பாநிற்பப்
புரிந்தகங்காம்பைகற்பின் பொற்பதோவசவராசர்
பரிந்தகைப்பரிசமேன்மைப்பான்மையோவாங்கவாங்கத்
தெரிந்திடவரிதாநீளச் சேலையாய்த்துலைவதின்றி. ௰எ

வெய்யவனுதிக்கும்வாரி மிசையெழுதிரையோவிஞ்சு
செய்யநற்கொடிமின்றானோ திங்களுட்டுளங்குமின்னோ
துய்யவிச்சேலையென்னத் துலைவறவளர்தலாலே
யையநற்றண்டாத வமைபுங்காணமக்கிதென்றார். ௰அ

அமையுற்றன்றவருரைத்த வளவிலக்குறிகொண்டற்ற
சமமுறுஞ்சேலைதன்னைச் சரணராம்வசவதேவ
ருமையொருபாகர்வேடர்க்குவந்தளித்திறைஞ்சிநின்றார்
கமையுறுங்கருத்தராகிச் சங்கமர்களித்துச்சென்றார்.

அம்மைகஙகாம்பையுள்ளே யன்னமோபிடியோ வெ
ன்னச், செம்மையாநடந்துமெல்லச் சென்றுறுபோதி
ருந்தோ, ரொம்மையாதரவிற்பெற்ற விவளைநாம்விழியா
ற்காண, வெம்மைதீர்தவநாஞ்செய்த மேன்மையேமே
ன்மையென்றார். உ௰

வேறு.

படிமகளிவர்பதப் பரிசுவேண்டியே
முடிவரும்பொறையினை முன்னமெய்தினள்
கடிமலர்மகளிவா கனத்தநல்லியல்
வடிவினைவிரும்பிவாழ் மனையினையினள். உக

கலைமகளிவருரை கற்கவேண்டியே
நலமலரயனிடநாவினையினள்
சிலைநுதலிவர்பதி விரதந்தேடியே
யுலைதலாலருந்ததி யுடலங்குன்றினள். உஉ

வேறு.

இவரபிமானம்பெற்ற விவரருங்கற்பினாலும்
தவநெறிவசவதேவர் சற்பாவனிலையுமென்றே
யவரவரிருந்தஙதேத்த வன்னளாயன்பாற்போற்றிச்
சிவநெறிவசவதேவர் முன்னுளோர்செய்திசொல்வார்.

வேறு.

எந்நெறியுமோர்நெறியாய்த்தேவரீர்கள் இயம்புவதெ
ன்னென்றஞ்சியிச்சையாலே, பன்னிரண்டாண்டிருந்து
நெய்தபட்டோரன்பாபரிந்துதரவெனச்சேடதாசரீந்தா,
ரிந்நெறிவல்லாளரியற்பகையரானு ரிருவருந்தமில்லாளை
யிசைந்தளித்தா, ரங்கிலேயேமானக்கஞ்சாறர்பெற்ற மக
ள்குழலைமணப்பந்தர் மகிழ்ந்துதந்தார். உச

விருப்பமுடனமர்நீதி நேயரென்பார் விமலனன்பர்க்
குடலாதிமிகுவாழ்வெல்லா, மருத்தியினலளித்திலரோ
வரிவைமோக ராந்தவர்க்குநரசிங்கமுனையராவார், பெ
ருத்தநிதியிரட்டிகொடுத்தருளடைந்தார் பெருங்கருப்பி
னெற்கவர்ந்தோர்பேச்சுக்கேளா, விரக்கமுடனிடங்கழி
யார்தமதுசெல்வ மெல்லாநம்மாதவத்தோர்க்கென்றன்
றீந்தார். உரு

என்றுவசவேசர்முன்னோர்செய்தசெய்தி யியம்பியே
தம்மையெண்ணுதிருந்தாரிப்பாற், றுன்றுகுழற்கங்காம்
பையம்மையுந்தந் தூயவந்தபுரத்தரனைத்துதித்தேபுக்கா
ர், நன்றுறுமிந்நாளின்மற்றோர் தூர்த்தவேடா நங்களன்
னைகங்காம்பைநலத்தகன்ன, மின்றிகழ்கா பரஞ்சியோ
லைகேட்டார் விரும்பியளித்தாரவரோர் வேசிக்கீந்தா.

ஆடைவளர்ந்த திருவிளையாடல்
முற்றிற்று.

ஆகதிருவிருத்தம் - சஅ௯.

797
(ഗ്ര10)

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆடைவளர்ந்த திருவிளையாடல்

வசனம்.

ஸ்ரீவசவதேவ ரிப்படியிருக்குநாளில், நாள்தோறு மிவரிடத்துப் பொருள்பெற்றுச் சீவிக்கும் விடஜங்கமரது பொருட்பெண்ணொருத்தி தனது மாளிகையினின்று மொருதாதியையழைத்து நமது சங்கமனாக காணுமையால் வசவதேவரிடத்துச்சென்று நாமனுப்பினோமென்றுசொல்லிச் செலவுகளுக்கு வேண்டும்பொருளைக்கேட்பின் அப்படியே பொருளைத்தருவர் நீ வாங்கிக்கொண்டு வருவாயென்றனுப்ப, அத்தாதியு மவ்வாறுசென்று அவரது பத்னியாராகிய கங்காம்மையார் தரித்திருந்த பீதாம்பரத்தைக்கண்டதிசயித்துத் திரும்பி யுடனே தனது தலைவியினிடத்துவந்து கேட்பாயம்மா வொருவிசேடமிருக்குது, கங்காம்மையார் தரித்திருக்குஞ் சேலையைப்போ லுலகத்தி லெங்குமிராது, திருக்கைலாயத்தி லுமாதேவியார் தரிக்குஞ்சேலை யொருகாலிவ்வாறிருக்குமென் றெண்ணுகிறேன்.

உன்னிடத்தில் வந்துபோகும் ஜங்கமர் வசவதேவரிடத்துச்சென் றச்சேலை வேண்டுமென்றுகேட்டா லுடனேதருவர் நீயும் உடுத்திக்கொள்ளலாமென்று சொல்ல, அப்பொருட்பெண்ணு மவ்வாறே தனக்குரிய விடஜங்கமருக்குச்சொல்ல, அச்சங்கமருமவ்வாறே வசவதேவரைச் சென்றுகேழ்க்க, வசவதேவருந் தமது பத்னியாரையழைப்பித்து ஆடையையவிழ்த்துத் தருவாயென்ன, பத்னியாரும் நாணமடைந்து முகந்திரும்பிநிற்க, வச

வதேவர் தாமேசென் றுடையையவிழ்க்க, அதுவு மவிழ்க்குந் தோறுந் துலையாதுவளர, விடஜங்கமரும் இதுவே போதுமான து இனிவேண்டுவ தின்றெனமறுக்க, வசவேசரு மதனையவ்வள விற் சேதித்துத் தந்தனின்றனர். விடஜங்கமருங் களித்துச்செ ன்றனர்.

மற்றொரு விடஜங்கமரும் நீகாம்பையாரணிந்திருந்த ஸ்வ ர்ணரத்னகசிதமான காதணியைக்கேழ்க்க, வசவதேவரு மவ்வா றுகொடுக்க ஜங்கமரும் வாங்கிச்சென்று தமதுவேசைக் களித் தனர்.

ஆடைவளர்ந்த திருவிளையாடல்வசனம்

முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

—*—

முத்தசங்கையர்புராணம்.

—*◯*—

அமலமெய்தரித்தாய்போற்றியருளையாதரித்தாய்போ ற்றி, எமைகிரந்தரித்தாய்போற்றி யேதமதரித்தாய்போ ற்றி,கமையுழிதரித்தாய்போற்றிகருமமுத்தரித்தாய்போ ற்றி, சமணிலுத்தரித்தாய்போற்றி சைவம்வித்தரித்தா ய்போற்றி. க

வேறு.

அறவராந்தண்டநாயகர்க் கணியராந்தோழா
செறியிலிங்கநன்னிட்டராய் மற்றொன்றுந்தேரா
குறவுவெம்பகைதெரிவைய ரின்பமொன்றுன்னார்
முறைமைசேர்முத்த சங்கையரென்றுருமுனிவர். ௨

தண்டநாதர்பால்விடாகளாஞ் சங்கமாசாரந்தே
யொண்டருந்தமதரிவையர்க் குதவுநன்னிதியுந்
தண்டருந்துகில்குங்குமஞ் சந்தனம்பன்னீர்
கொண்டுகொண்டனுதினஞ்செலுங்குறிப்பினைக்குறியா

இவர்சிவார்ச்சனைபுரிவதற் கிதந்தவைகொண்டு
தவமிராந்தொறுமாதர் பாறசெயயவேசராவார
நவமதாகயாமிவர்களைப்போ லின்றுநன்றருந்
சிவனருச்சனையரிவைய ரிடஞ்சென்றுசெயவாம். ௪

என்றுதண்டநாயகர் தமையழைத்தெதிரிசைப்பார
வென்றிமாதவர்போலயா மாதவபான்மேவி
யொன்றுநறுசிவபூசனை புரிவதற்குடனே
நன்றுமங்கையுமதற்குள பொருள்களுநல்கி. ௫

செல்லுமாதவர்தம்முட னம்மையுஞ்சேர்ப்பாய்
வல்லையென்றலுந் தண்டநாயகருளமகிழ்ந்து
நல்லதென்றுறுநண்பினுன் மெல்லெனநகைத்துப்
புல்லியேயராயிருகரங் குவித்தெதிர்போற்றி. ௬

எனைத்துநெஞ் சினுல்வாக்கினு லிகழ்ந்திடா திசைந்து
வனப்பின்மிக்கதூசாரஙகண் மணவஙகையடைக்காய்
கனத்தநன்னிதிபுதுமல ரிவையெலாங்கட்டி
யனைத்துமின்றுசெய்பரிசனர் கரங்களிலளித்தே. எ

எழுதுமோவிபப்பாவையோ விருந்திய தனுற்
பழுதிலாதுசெய்மஙகையோ பதுமையோபவளக்
கொழுவிதாகியகொடிகொலோ வென்னலாஙகோல
மொழுகுமேனியாளுருத்திர கணிகைபாலுய்த்தார். அ

இதமுறும்பலவளம் பரிசனத்தாகொண்டேக
முதிாமனத்தராமுத்த சஙகையனொனுமுனிவர்
மதனகாலனேமடந்தையா தந்தையாவென்ன
வதிகரூபியாங்கணிகையா ளகத்துறுமளவில். ௯

வசவதேவர் தமிசையெனும் வளரொளிவனப்பி
னசைவிலாமையைப் பருதிகண்டஞ்சிப்பினிடைந்து
விசையில்வீழவதுபோலவே விரிகதிருறைநதெண
டிசையின்மேற்கதாங்கடலிடைவீழ்ந்துகீழ்ச்செறிந்தான்

அவந்தரும்பரசமயாமே னந்தியாரங்கண
சிவந்தபோலவேமேல்கட லிடத்துவிண்சிவந்த
பவங்கொளப்பரவாதர்கள் பலமுகமொடுங்கிக்
குவிந்தபோலவண்பங்கய மலரொலாங்குவிந்த. ௰க

வேறு.

உததியிற்பிறந்தவெம்மோ டுதித்தமாவசவதேவர்
விதமனையிருக்கப்பெற்றாள் விதுவரன்சென்னியுற்று
னிதழுறவெம்மைமண்ணோ ரெச்சில்செய்கின்றாரென்று
கதறுதல்போலக்கோயிற் கண்டொறுஞ்சங்கமார்த்த.

இனியநம்வசவதேவ ரியல்கண்டுசமணைப்பற்றி
வனிதைமார்நகுதல்போல மலர்ந்தனவாம்பலெங்கு
மனியராமமணாமுற்று மடங்குதல்போலத்தத்த
நனியுறுசேக்கைதோறு நண்ணினபுட்களெல்லாம். ௰௩

வேறு.

வெய்யபுன்சமண்கள்ளர்தாம் வெருவிடவந்த
செய்யதண்டநாயக ரெனவெழுந்ததுதிங்க
ளையர்நந்திகளருளினு லனைத்துளோர்நுதலி
னுய்யவந்தவெண்ணீறு போலுதித்தனவுடுக்கள். ௰௪

இந்தவாறிராத்திங்கள் வந்திசைதரும்பொழுதி
னந்தமெய்த்தவர்சங் கையவெழுந்தருள்வாரைச்
சந்தவோவியமுயிர்பெற்றுச் சரிக்குதல்போல
வந்துருத்திரகணிகையா ளெதிருறவணங்கி. ௰௫

கரங்கொடுத்தகங்கொண்டு போய்க்கழலிணைவிளக்கி
யிரங்குமன்பினுற்றீர்த்த மதருந்திநீடெழிலாற்
றிரங்கொளாதனத்திருத்திமுன் னினியனசெப்பி
வரந்தருந்திருநீறடைக் காய்வைத்துவணங்கி. ௰௬

வளந்தரும்பரிசனத் தனைச்செலுமென் றுமகிழ்வா
லுளங்குளிர்ந்தகம்புகும்பொழு துருத்திரகணிகை
தளங்கொண்மாளிகைபடிக மாமணியினாற்சமைத்தங்
களந்திடற்கரிதா மொளிமண்டபமதனில். ௰எ

கிள்ளைசாரிகைகபோதங் கண்முழங்கவேகளித்த
வுள்ளநைந்திடவீணை யாழ்கின்னரியொலிப்ப
வள்ளிதாகியதமனியக் கட்டின்மேல்வனப்பார்
பள்ளியொள்ளியபஞ்சணை மென்மலர்பரப்பி. ௰அ

தூங்குதீபங்கள்புடை தொறுமசைவறச்சுடர்
வோங்குமென்றிரைவிரித்து மேற்கட்டிகளொளிரப்
பாங்குதாதியர்சவரங் களாஞ்சிகள்பற்றி
யாங்குதெண்பனீர்தெளித்தபூ விசிறிகளசைப்ப. ௰௯

வாசநீர்சின்னக்கெண் டிகைநிறைத்துமுன்வைப்பார்
பூசுசந்தனமாதிசேர் பொற்கிண்ணநிறைப்பா
ராசிலாவடைக்காய்தரு மடைப்பைமுனபிடிப்பார்
தேசுலாவுபொற்படிகல விங்கிகைசேர்ப்பார். ௨௰

ஆகுமெல்லையிற் கனகசோபானமேலைய
ரேகுபோதினிலுருத்திர கணிகையாளிருகை
மோகமேல்கொடுகொடுத்திட முத்தசங்கையர்தாம்
போகநெஞ்சினரன்றியே யேறிப்புகுந்து. ௨௧

பைம்பொன்மாமணிப்பரியங்க சயனத்தைப்பார்த்தே
யெம்பிரானிருந்த நளூற்றபீடமீதென்ன
நம்பியன்பிஞனனிமிகப் பயந்ததற்கருகாக்
கம்பளாதனம்போட் டதன்கண்ணிருந்தருளி. ௨௨

நெடியவேணியைவிட்டு முன்கட்டிநேரிழைநீ
சடைகள்கட்டிலையென்னிது சாற்றெனயாங்க
ளடையுமம்பிகையெங்களுக் கஞதியிலளித்த
கடிகொண்மெல்லியசடையிது வெனமயிர்காட்ட. ௨௩

பொறையுறுந்தமதுருவெலாம் பூதியைப்பூசி
நிறைபவிந்தநீறென்முனே நீதரிக்கில்லாய்
யறைதியென்றலுமம்பிகை யெனக்குமுன்னளித்த
முறையினீறிதுவென்றுமெய் மஞ்சனைமொழிந்தாள்.

கண்டிதம்முடற்றரித்துநீ காரிகையிவைமேற்
கொண்டிடாததென்கூறென வுவர்க்கடற்கணாயின்
மண்டுமிம்மணிமாலையன் றரியபாற்கடற்றீ [ள்.
வுண்டிவ்வெள்ளைநற்கண்டிகை யெனமுத்தையுரைத்தா

முத்தசங்கையர்முத்த மூக்குத்தியைநோக்கிச்
சுத்தருத்திராக்கத்தைநற் சிரத்தினிற்றூய்தாய்
வைத்திடாதிந்தமூக்கினில் வைத்ததேனென்ன
வத்தநாரணதீதனே வல்லெனவறைந்தாள். ௨௬

சற்குணத்திரீகச் சட்டமொன்றையேதரியா
தெற்கொண்மெய்யெலாங் கலையினுன்மூடலேனென்ன
துற்பவித்திரட்டுணைவிழிக் கென்னுடறேன்று [த்
நற்கிரமத்திஞற்போர்த்தன னெனமனநயந்து. ௨௭

அரிவையாளிவளனுதிலாஞ் சனமுடையாளென்
றிருகைகூப்பிநின்றிந்தநல் வேடத்திற்கெவர்தாம்
பெரியதேசிகர்நியமமே தாசாரபேதத்
துரிமையேதுநின்குருபரம் பரையெதுவுரைப்பாய். ௨௮

தவங்களெவ்வழிசெய்வை நீயாருடன்சங்க
மூவந்துபண்ணுதியுண்பதே துரையெனநகையா
சிவந்தவாயினள்செப்புவாள் வாமதேவாசா
னவங்கொண்முன்னுபதேசத்தால் வெள்ளிமாநகமேல்.

அகிலநாயகியருந்தவஞ் செய்தவன்றன்னை
மிகமகிழ்ந்திடப்பண்ணித்தன் மேனியோர்பாலுந்
தகுமவ்வேடமுந்தந்திடப் பெற்றவத்தையல்
சகமளித்தருடேசிகை யாமவள்சமயம். ௩௰

தரணிமோகனலாஞ் சனதாரியர்யாங்க
ளருமறைப்புராபுராணங்க ணிறையவன்றான்பால்
வரமுறும்படிகேட்டவ ளனைத்தையும்வகுப்பாள்
பரமகாரணிசந்ததிப் பாவையர்யாங்கள். ௩௧

அட்டமொன்றதாய்க் காய்ந்தபால்சருக்கரையன்பா
லிட்ட லிங்கத்துக்கீந் தியாமருந்துவமினிதாய்த்
தட்டிலாமலொண்கந்தமூ லாதிகட்டவத்தோர்
நட்ட பந்தர்கட்கீந்திடற் கொள்ளுதுநயந்து. ௩௨

தனு மனந்தனம்வந்த சனையின்றியேதவரு
தனுவினந்தருந்தசங்கமர் தம்மையாமனைவோர்
தினமுமியாஞ்செயுஞ் செயலெலாஞ்சிவலிங்கபூசை
புனிதமுத்தியும்பத்தியு மெமக்கவாபுகலின். ௩௩

மூவிதத்தவாம்பொறிகளால் யாங்கள்செய்முறையீ
தாவிபோலுமெம்மாரி யர்மார்க்கமாகிட்டை
மேவுவேடங்கள்விரத நற்சரித்திரமிவையெந்
தாவில்சந்ததிமடந்தையா சிவாலயஞ்சார்வார். ௩௪

ஐயவென்றுமின்னிசைத்தலு முத்தசங்கையர்தா
மெய்யிதென்னவேயவரை நற்றவரெனவிரும்பிச்
செய்யுமுன்வளம்பார்க்கெனத் தெளிசிவார்ச்சனைக்குத்
தூய்யமஞ்சனமலர்தரு வாயெனத்தோகை. ௩௫

இவர்க்கிதத்தனசெய்வதே கருமமென்றெண்ணி
யவர்க்குமஞ்சனமலர் கந்தமாதியாமனைத்து
முவப்பினல்கியே யூழியந்தவறறவுதவத்
தவத்தராமுத்தசங் கையர்சிவார்ச்சனைத்தருக்கால். ௩௬

போதவர்ச்சனைசெய்வதைக் கணிகையாள்புரியா
வாதரத்தினிற்றன்பரி சனத்தனையழைக்கக்
கோதின்மாமயிற்றிரள்களோ வன்னத்தின்குழுவோ
வோதுசித்திரப்பாவையோ வெனப்பலருறலும். ௬௭

ஒத்துமத்தளந்தாளங்க ளொத்துமின்காளந்
சுத்தமாகவேயூதுமின் றோத்திரந்துதிமின்
சத்தநல்லிசைபாடுமி னாடுமின்றவருச்
சித்தமெய்த்தவா பூசனைக்கேவனன்செய்வேன். ௬௮

என்றுதூபதீபார்த்தி நன்னிவேதனமெல்லா
நின்றுருத்திரகணிகையா ணையத்தினளிப்ப
வென்றுமெய்த்தவாசிவார்ச் சனைவிருப்பமேமிகவு
மொன்றுநெஞ்சராயிரவெலாமெழாதிருந்துவந்தார் ௬௯

அரியமாதவர்முத்தசங் கையர்தந்துறவைப்
பரிவுபொங்கியேதோத்திரம் பண்ணுவார்போல
விரியிராவிடைக்குக்குடம் புள்ளினமெல்லாம்
பெரிதுகூவினசிலம்பின பிரிந்ததுகங்குல். ௭௰

பழுதகன்றிலாப் பரசமயாந்தகாரங்கண்
முழுதகன்றிடச்சைவமா முளரிகண்மலரத்
தொழுபதாம்புயத் தண்டநாயகக்கதிர்தோன்றிற்
றெழுமினென்பபோ லாலயந்தொறுஞ்சங்கமியம்ப. ௭௧

ஐயமுத்தசங்கையர்தன் மாயையிடைங்கா
துய்யுமாற்றினையுணர்ந்தஞ் சிபுருத்திரகணிகை
பையவேங்கையொழிந்தவப் பான்மைபோற்குமுதச்
செய்யமென்மலர்த்திரளெலாஞ் செவ்விபோய்க்குவிந்த

முற்றுமெய்த்தவர்முத்தசங் கையரொனுமுனிவர்
வெற்றிவேல்விழியாருட னிருப்பினும்விருப்பஞ்
சற்றுமில்லராந்தன்மைக்குச் சான்றியாமென்றே
யுற்றநேயத்தினிற்றல்போற் பகலவனுதித்தான். ௨௩

தண்டநாயகர் தவநெறிப்பத்தியுந்தயாவு
மண்டர்கோனிடத்தவர்பெற்ற வருளுமுற்றறிந்து
கண்டபேருளங்களிப்புற முகமலர்ந்ததும்போல்
வண்டகன்றிலாப்பங்கய மலரொலாமலர்ந்த. ௨௪

காலையெய்தியகாலையின் முத்தசங்கையர்தாஞ்
சீலநந்திகண்முன்னனைத் தினிதுரைசெய்வா
ரேலவெனனுடனிராத் திரிவந்தறிந்திலையே
நீலகண்டனேவல்லன மடந்தையினெறியை. ௨௫

என்னைசொல்லுவ னிரவெலாந்துஞ்சுதலின்றி
யுன்னையுன்னினன் சிவார்ச்சனைக்காலையினுவந்து
முன்னைநல்வினையுள்ளவ ரந்தமென்மொழியா
ளன்னையஞ்செறிசிவார்ச்சனை யனையினையணைவார். ௨௬

கண்டனன்பலதவத்தனை யிப்படிகாணேன்
வெண்டருங்கண்டிமென் சடைபொன்னனவிபூதி
மண்டிறுஞ்சகலாங்கிகளபி னமம்மடந்தை •
கொண்டவேடங்க ளவள்பரிசனருமக்குறியால். ௬௭

இனையவாமுத்தசங்கைய ரிசைத்திடவிருந்தோ
ரனைவருஞ்சிரித்தார்ந்தனர் நந்திகளன்பான்
முனையினண்பிஞன்முறுவல்செய் தானையேமுன்னிப்
பினையறிந்திலார் பெருமையைப்பேசரிரென்றார். ௬௮

முத்தசங்கையர் புராணம்

முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - ௫௬௨.

௨

திருச்சிற்றம்பலம்.

---*---

முத்தசங்கையர் புராண

வசனம்.

ஸ்ரீவசவதேவரிடத்துத் தோழமையுள்ளவர், லிங்கநிஷ்டாபரர், முத்தசங்கையரென்பவர் உலகவிகார மொன்றுமறியாதவர், அநேக விடஜங்கமர் வசவதேவரிடத்துவந்து வேண்டும் பொருளுடனே வஸ்திராபரணங்களையும் வாசனைத்திரவியங்களையும் வாங்கிச் செல்லுதலைக்கண்டு இவர்கள் சிவார்ச்சனைக்குரிய பொருள்களைப் பெற்றுக்கொண்டு மாதரிடத்துச்சென்று அத்தவங்களை யிரவிற்புரிவார்போலும் யாமுமிவ்வாறு புரிதல்

வேண்டுமென்றுகருதி வசவதேவரிடத்துச்சென்று இச்சங்கம ர்போல் யாமும் மாதரிடத்துச்சென்று தவம்புரிய விச்சித்தே ம், அதற்குவேண்டு முபகரணங்கண் முற்றுந் தருவீரென்று ரைக்க, அவருமவ்வாறே வேண்டும் பொருண்முதலிய சாதன ங்களைப் பரிசனங்களிடத்துக்கொடுத்து ஒருகணிகைவீட் டிச்ச ங்கமரை யடைவிப்பீரென் றுஞ்ஞாபிக்க, அவருமவ்வாறே அ ழைத்துக்கொண்டுபோய் விட்டனர். அவ்வேசியரும் எதிர்செ ன்றழைத்துச்சென்று பாதங்களைவிளக்கி யத்தீர்த்தயருந்தி அ டைக்காய்த் திருநீறுவைத்து வணங்கியுபசரித்துத் தமது பஞ்ச ணையிற்சேர்க்க, அதுகண்ட முத்தசங்கையர் இந்ததிவ்யபுஷ்பா லங்காரசயனம் எமது சிவபெருமானுக் கருச்சிக்கும் பீடஸ்தா னமென்று நினைத்து இதனைநெருங்க யாமருகரல்லோமென்று பக்கத்தோர் கம்பளமிட்டு அதிலிருந்தனர். அக்கணிகை மதன லீலைக் கெவ்விதத்துள்ளாக்கவு மக்குறிப்பொன்றுமறியாது இவ் வேசையையுந் தவமுடையாராகநினைத்து நீவிர் சடைதரியாம ல்.உருத்திராக்ஷமணியாமல் திருநீறுதரிக்காமல் கச்சட்டமுடிக் காமல் உடல்முழுதும் ஆடைகொண்டு மறைத்தகாரணம் யா தென்ன, வேசை யிவர் மோக்ஷகாமியென்றறிந்து யாம் சௌரி மதஞ்சார்ந்தவராதலால் அதற்கேற்ப விக்கோலங்கொண்டனம். எமதுதேகத்தைத் தம்மைப்போல்வாராய ஜங்கமர் காணலாம ன்றி பவிகளானோர் காண்டல்கூடாதாதலால் இவ்வா றுடையான் மறைந்தனமென்ன, முத்தசங்கையரு மிவர் அநாதியான சத்தி ச்சின்னமுடையவரென்று நம்பி மிகவு மவரிடத்தன்புவைத்து அவர்க்குத்தா மளவற்ற வுபசாரங்களைச்செய்து அக்கணிகையு மவள தேவற்பெண்களு முடனிருந் தேவல்செய்ய இரவுமுழு துஞ் சிவபூஜைசெய்து விடியற்காலத்தெழுந்து வசவதேவனைக்

கண்டு நேற்றிராத்திரிபூஜையில் நீருமுடனில்லாததனாற் குறையாகமுடிந்தது.

அம்மங்கையார்போற் றவமுடையாரை யிதுபரியந்தம் நாமெவ்விடத்துங் கண்டறியோம் என்று சொல்லவே அங்கிருந்தவர் யாவருஞ்சிரித்தனர். இவர்பத்திக்கிரங்கி வணங்கி யதிசயித்துத் தாமும் மனமகிழ்ந்து புன்முறுவல்கொண்டிருந்து சிவத்தியானமொன்றல்லது வேறறியாதது பெருமை வாக்கு மனங்கட் கருமையுள்ளதென் றிருந்தனர்.

முத்தசங்கையார் புராணவசனம்
முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

பசுபதிநாயனார் புராணம்.

இன்னவாறுநந்திகேசரினிதுரைக்குமெல்லையின்
மன்னுசென்னவசவதேவர் மாமலாநாடியே
நன்னெடுங்கரங்குவித்து நம்பனன்பின்மிக்கார்
முன்னருந்தவத்தோர்முறைமையானதென்னென. ௧

சோதிசோதிதுற்றகண்ணர் துய்யதாரகைக்குழா
மேதுமுற்றுணர்ந்திடா திருத்தல்போலவெம்பிரான்
மீதிலன்புளோர்களெண்ணின் மிக்கலோகவிதிகளா
னீதியொன்றுமின்மையென்று நிச்சயித்துரைத்திடார்.

பித்தாபாலரொப்பர்நூனர் பேசிலென்றுசெப்பவே
முத்தரித்தவத்தர்போல முன்னுமுள்ளரோவென
வித்தவத்தர்போலனந்த னென்னவெங்கணந்தியா
ரொத்தசென்னவசவராசையர்க்குரைத்ததோதுவாம்.௩

அரனிடத்திலளவினைய ரஞ்செழுத்தினெஞ்சினார்
தனைவிளங்கவந்தவெய் யனூனொனுந்தலத்தினா
விரகிலாதமெய்த்தவத் தர்வீரசைவவிதியினா
ருரமுலாவுளத்தர்பாசு பதிகளென்றொருத்தனர்· ௪

ஓரிடத்துவீரசைவ வுத்தமத்தர்கூடியே
பாராயித்தனதிகநூல் படித்திருக்குமெல்லையின்
வாரியைக்கடைந்தபோது வந்தெழுந்துவந்தமா
கோரமுற்றகார்விடம் பரந்தறக்கொதிக்குநாள். ௫

அஞ்சிவானரசுரர்கூடி யபயமபயமபயமென்
றெஞ்சியோடுமெல்லையி னெழுந்தவெய்யவிடமெலா
நஞ்சிதென்றெணுமலத்த னுண்டசொன்னவிற்றலு
நெஞ்சுபாசுபதிகளா ரழிந்தருண்டனீனவராய். ௬

என்னவென்னசொல்லுமால மெம்பிரானயின்றதெ, னன்னசெய்தி மெய்கொலுள்ள தறையுமென்னவவர்க ளு, மன்னவுள்ளதென்னவே மயங்கிமண்ணின்மேல்வி ழுந், தொன்னலார்கொல் விண்ணனொன் றுலைந்துநைந் துருத்தெழா. ௭

விடமருந்துகென்றொருத்தர் வேண்டிலொன்றி யுண்ப
ரோ, மடமணைந்துளோருமால மனமிசைந்துகொள்வ
ரோ, திடமிருந்தகாளமுண்டுசெர்த்தபேசொணைந்துமோ,
ரடமிதைத்திருப்புமந் திங்கள்வல்லரார்கொலோ. ௮

புக்கவாலமந்தவேலை யிற்புறப்படுத்தமெய்
யொக்கலாகவருகிருந்து ளோர்களில்லையானதே
திக்கெனக்குநீயலாது தேவரில்லையென்செய்கே
னிக்கணத்தினஞ்சுமிழ்ந்தெனக்கிநஞ்செயெம்பிரான். ௯

ஆலமுண்டபோதுதேவி யருகிருந்திலையோ
சாலவேணியுற்றகங்கை தானுமொத்திருப்பதே
ஞாலவோலநந்திகேச ருற்றசுற்றமல்லவோ
வேலனானறிந்ததுண் டெனிற்றவிர்ப்பனென்செய்கேன்

இந்தநூலையிந்தமாத வத்தர்தாமிசைப்பதேன்
றக்திமாமுகத்தர்வேலர் தந்தையன்பிலார்கொலோ
பந்தரானவீரபத்தி ராதிபல்கணங்கணீர்
வந்துகையிலும்பறித் தெறிந்திலீர்மறந்திரோ. ௰௧

இவ்விடந்தலைக்கொள்கின்ற வேலையிற்புகுந்துநீ
ரவ்விடத்துநன்மைசெய்த லன்பதன்றதற்குமுன்
வவ்வியையர்தாளிலே வணங்கியோர்மருந்தளித்
தெவ்விதத்தெனுந்திருப்பு மென்சொலுக்கிரங்கியே.

தீயதத்திதொன்றையுந் திருப்பிலத்தனெம்பிரா
னையுமற்றனந்தநா ளிருப்பனருமில்லையே
நாயகன்விடத்தையுண்ண நானிருக்கிலேனெனப்
போயிருங்கடற்குதிப்ப னென்றுபோதுபோதிலே. ௰௩

தேவதேவன்விடையின்மீது தேவிபங்கனெய்தியே
பூவின்மாரிவிண்ணுளோர் பொழிந்துகைகுவிக்கவே
யாவன்மீதுசிவகணத்த ரரவெனுஞ்சொலொலியுட
னைவதொன்றுணக்கித்தக் கேளித்துமென்னலும். ௰௪

பாசுபதிகளீசர்தாள் பணிந்துநின்றுபகருவார்
தேசவிறைவநீயயின்ற தீயவாலமொத்தியே
நாசமணையிலென்னசெய்வ னஞ்சையிங்குமிழ்ந்திடி
னுசிலாவரமெனக் களித்ததொக்குமென்றலும். ௰௫

முத்தனெம்பிரான்மகிழ்ந்து முறுவல்செய்துநாடியே
பத்தவிந்தவாலநா முமிழ்ந்திடிற்பாரந்துமண்
மெத்தவெந்துவாளிறந்து விடுமிதெம்மிடத்துமே
லொத்திருந்துபோவதன்றி யொன்றுமின்றெமக்கென.

கண்டமுற்றகடுவிழிந்து கடுகிலென்னசெய்குவே
னண்டநாதநம்பகில்ல னவியங்கழிப்பனென்
றெண்டியங்குமன்பர்சொல்ல வெம்பிரானிரங்கியா
முண்டநஞ்சிழிந்திடாது நங்களத்திலுழியலால். ௰௭

நம்பலாதபோதுநம்ம டித்தலத்துநண்ணியே
யெம்பெருங்களத்தினஞ்சு சிழிந்திடாதுபார்த்திரொன்
றும்பர்கோன்வலத்துடைக்கணுற்றநண்பில்வைத்தன
னம்பரத்தர்மாரிபோ லலர்க்கைகொண்டுவீசினார். ௰அ

கங்கைவேணிகொண்டநஞ்சு கண்டம்விட் டிழிந்திடா
தங்கரன்மடித்தலத் தமர்ந்துநாடுமன்பரா
மெங்கள்பாசுபதிகளாரி லங்குமேன்மைதன்னையார்
சங்கைசெய்துரைக்கவல்லர் தம்பிரானையன்றியே. ௰கூ

பசுபதிநாயனார் புராணம்

முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - ௫௫க.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

பசுபதிநாயனார்புராண

வசனம்.

ஒருதினம் ப்ரஸாதமே திருமேனியாயுள்ள சென்னவசவ தேவர் தமதுமாமன் ஸ்ரீவசவதேவரைநோக்கி தவமூடையாரொல்லா மேழையராயினகாரண மென்னையென்றுகேட்க, உலகத்தில் சூர்யோதயங்கண்டவர் கண்களுக்கு நக்ஷத்திரவொளி தோற்றாது, அதுபோல சிவதர்சனம்பண்ணுந் தவமுள்ளார் உலகத்துப்பொருளை யெப்போதும்விரும்பார். பித்தர்போலவும் பாலர்

கள்போலவும் ஞானிகளிருப்பரோன்று சொல்ல, இவர்போலும் ஞானிகள் முற்காலத்துமுளரோவென்று சென்னவசவதேவர் வினவ, இவர்போ லனந்தஞானிகள் உண்டு அவரிலொருவர் பசுபதிநாயனாரென்பவர், வெய்யலூரென்னும் திருத்தலத்தையுடையவர், வீரசைவாசாரமுள்ளவர், இவர் வீரசைவ உத்தமர்கள்கூடி சிவாகமமுதலிய நூல்களைப் படிக்குங்காலத்தில் திருப்பாற்கடலில் கோரமான வாலகாலவிஷமுண்டாய் எங்கும்பரவிக் கொடுமையைச்செய்ய அக்காலத்துத் தேவாசுரர் முதலாயினோர் நடுங்கிச் சிவபெருமானிடத்து அபயம் அபயமென்று அடையுமிடத்து கிருபாமூர்த்தியாகிய சிவபெருமான் அக்கொடியவிஷத்தை லோகரக்ஷணார்த்தமாகத் தாமுண்டனர் என்றுசொல்ல, அதைக்கேட்டு மருண்டசிந்தையுள்ளவராய் என்சொன்னீர் என்சொன்னீர் எமது சிவபெருமான் விடமுண்டாரென்பது உண்மையோ சொல்லுங்களென்றுசொல்ல, அஃதுள்ளதேயென றவர்கள்சொல்ல, அப்போது பசுபதியார் மண்மேல் மயங்கிவிழுந்து பின்னருமெழுந்து கோபாவேசமுள்ளவராய் இத் தேவர்யாவருஞ் சத்துருக்களோ ஒருவர் விஷத்தையருந்தச்சொல்லினுல் அறிவில்லாதவருஞ் சமாதானிக்கார், கொடியவிஷத்தையுண் டிறந்தவ ரெவ்வளவுபே ரிவ்வுலகத்துண்டு, இதைத்திருப்பு மந்திரவாதிக ளெவரிருக்கின்றார், விஷம்பிறந்தகாலத்துச் சுற்றமாயுள்ளவ ரொருவருமில்லாராயினர். ஸ்வாமி சிவபெருமானே உம்மையன்றி யெமக்கும் வேறுதிக்கில்லை, ஆதலா லிந்தக்ஷணமே நீருண்டவிஷத்தை யுமிழ்ந்தருளவேண்டும், அவ்விஷமுண்டபோது உமாதேவியார் அருகிலிருந்ததில்லையோ, கங்காதேவியாரும் ஒத்திருந்ததுண்டோ, நந்திகேசுரருமக்குச் சுற்றத்தாரன்றோ; நானறிந்தேனாயி னுடனேதவிர்ப்பேன், இந்தநூலை யித்த

வழுடையார் படித்தன்றோ இக்கெடுதி கேட்கலாயிற்று. விநாய கர் கந்தரிருவரும் தமதுதந்தையாரிடத் தன்பில்லாதவரோ, வீ ரபத்திராதிகணங்களே நீங்களாவது அவ்விஷத்தைவாங்கி யெ றியாதிருந்தீர், இவ்விஷந் தலைகேறுமுன்னேதானே எவ்வித த்தாலாவது திரும்பும்விதத்தை என்னிடத் திரக்கத்தாலாவது செய்யுங்கள், இபபோதுநேரிட்ட தத்துநீங்கினல் எமதுசிவபெ ருமா னின்னும் வெகுகாலம் ஆயுளோடிருப்பர் என்று பலவாறு கூறி இவ்வாபத்தைநீக்குவா ரொருவருமில்லாமையால் நானினி யுயிரோடிரேன் சமுத்திரத்தில்விழுந் திறப்பேனென் றெழுந்து செல்ல, அப்போது தேவதேவராகிய சிவபெருமான் விருஷபா ரூடராகத் தேவர்கள் புஷ்பமாரிபொழிய சிவகணஙகளெல்லாம ஹரஹரவென்று ஸதோத்திரங்களபணண எழுந்தருளி ஓ பசுப தியே யுனக்காகவேண்டுவ தெதுவானலு மதனைககேளென்று சொல்ல, அபபோது பசுபதியார் சிவபெருமானது திருவடிகளி ல்வணங்கி ஸவாமி தமது கிருபாநோக்கத்தால் யாதொருசஞ்ச லமுமெனக்கில்லை, தமது கண்டத்துவிளங்கும் விஷத்தால்வரு ங்கெடுதிக்கே வருந்துகிறேன் அதை யுமிழ்ந்தீராயின் அபபோ தே என்சஞ்சலமொழிந்தது என்றுசொல்ல, அபபோது பரம சிவமும் மனமகிழ்ந்து பக்தனே, நீசொல்வதுசரியே இதையுமி ழ்ந்தா லப்போதே யுலகத்தை நாசம்பண்ணும், ஆகாயமு முடி வையடையும், இந்தவிஷ மெம்மிடத்தொத்திருப்பதன்றிக் கொ டுமைசெய்யாது, ஆதலால் நாணிறக்கமாட்டேன் நீயும் பயப்ப டவேண்டிய காரணமில்லையென்றுசொல்ல, ஸ்வாமி கண்டத்தி லிருக்கும்விஷம் உள்ளேசெல்லமாட்டாதென்று என்னனிச்சய ம், அப்படிபோனல் நானுமுடனே யிறந்துவிடுவேன் என்று பசுபதியார்சொல்ல, அவ்வாறு உனக்கு நம்பிக்கையில்லாதிருக்

மானால் எமது மடியிலிருந்து எப்போதும் பார்த்திருப்பாயென்று கடாக்ஷித்தனர். பசுபதிநாயனாரும் விஷமிறங்காதபடி மடியிலிருந்து பார்த்துக்கொண்டிருந்தனர். இப்படிக்கொத்த அன்புள்ள பசுபதிநாயனாரது பெருமையைச் சொல்லவேண்டுமானால் பரமசிவமே சொல்லவேண்டும் என்று சொல்லியருளினார்.

பசுபதிநாயனார் புராணவசன
முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

—*—

கோட்கூச்சவ்வை புராணம்.

—*—

தாரணிபுகழுங்கோனா டென்னுமத்தலத்தில்வாழுஞ்
சீரணிசைவவேந்தர் சிவதேவசரணனென்னும்
பேரினாரவர்பயந்த பேதையர்கோட்கூச்சவ்வை
யேரிளம்பருவமின்னா ரிவர்செயலியம்பலுற்றாம். ௧

செந்நெறியினராமந்தச் சிவதேவ சரணனென்பார், நன்
னெறியாயதம்மூர் நம்பாபோகேசர்க்கான்பாற், றன்ன
ருநேயத்தாலே துகளறத்தினநிவேதித், தென்னையாளு
டையாய்காப்பாயென் றுநின்றிறைஞ்சியேத்தி. ௨

ஒழுகுமந்நாளிலோர்நாளும்பர்கோன்கருமமாகச், செழு
விதோராநகர்க்குச்செல்வார் சிறியதம்மகளைநோக்கி, வழு

விலெந்தம்பிராற்கிவ்வள்ளத்திலிந்தப்பாலைப், பழுதிலா
தமுதுசெய்யப் பண்ணுவாய்தினமும்பாவாய். ௩

அன்னையேயுனக்குநற்சிற் ருடையுமங்கைச்சங்குங்
கன்னமாரோலையும்பொற் கடகமுங்கனகப்பொட்டு
மின்னுமம்பாவையுநின் பிறற்குமோதிரமுங்கொண்டிங்
குன்னைவந்தணைவோனாளை யுண்மைநீயொன்றுமஞ்சேல்.

பாலைநம்பிராற்குககாயச்சிப் பரிவினன்னிவேதஞ்செ
ய்வாய், காலமொன்றிடவேயென்றுசென்றனர்கள்ளியா
ர்தா, மேலவப்படியோர்வள்ளத் தினிதுறப்பெய்துகை
க்கொண், டாலமுண்டருள்வாராகோயிலணைந்தவாமுன்
வைத்தன்பால். ரு

குடித்திபாலையவென்று கூறிமுன்குலவுநண்பால்
அடிக்கடிபுபசரிப்பா ராகவுமருந்தாராகி
நெடித்திருப்பதனைக்கண்டு நேசநன்னெஞ்சிறலே
யெடுத்திருகையிலேந்தி யேணையாவிப்பால்வேண்டாய்.

செல்லப்பால்காய்ந்ததின்றோ செழுமணமின்றோவா
றிற், றில்லையோபசிதானின்றோ திரிந்ததோகண்டாரொ
ன்றோ, வல்லதான்றபமென்றோ வறிவிலேன்றந்ததனெ
ன்றோ, சொல்லுற்றேடில்லையென்றோ தூவட்டில்விள
க்கேனென்றோ.

தண்ணெனவாறிற்றென்றோ தண்ணீர்கூடியபாலெ
ன்றோ, வண்ணியாக்களித்தேனென்றோ வரவுநான்றா
ழ்த்தேனென்றோ, வொண்ணெய்கூடியதில் லென்றோ
வோடிமுன்கொணர்ந்தேனென்றோ,வெண்ணியித்தனை
யும்வேண்டா வென்பதோபருகாதென்னீ. ௮

பாலுடன்சற்றுச்சோறு பழங்கலந்தில்லேனென்றோ
சாலவேயினியதேனற் சர்க்கரைபண்ணியாரங்
கோலவெம்மனையிலுண்டுகொணரவோகோவினெய்தா
ன், மேலுறுகுடத்தினுண்டுதருகவோவிருப்பேதன்றி. ௯

என்னையன்குருக்களுளை யெழின்மயேசுராநற்பூசை
நன்னெய்பாலுடனளிப்ப னுனையழைத்துப்போவன்
பின்னையேனன்னையப்பன் பெரிதவறேங்காய்தந்தார்
முன்னுனக்கிடுவெளிப்பான்முந்திநீயின்றுன்மற்றும். ௰

நாளையென்றந்தைதாயார் நற்பொன்மோதிரஞ்சிலம்பு
தோளுறுங்கானன்முத்தின் றாழ்வடந்துலங்கும்பாவை
நீளொளிசிற்றிற்றொட்டிற் றருவரின்னினைகளெல்லாங்
கேளுனக்களிப்பனிப்பால் குடாமுனமருந்துகென்று.

இன்னநான்றந்தபாலை யின்றுநீகுடியாயேலென்
றந்தைதாய்கேட்கிலென்னைச் சாம்படியடிப்பரந்தோ
வந்தவாறியாமுன்ன மருந்துவாயெனவணங்கி
நொந்தழும்வட்டிற்பாலை நோக்குறித்தனையுநோக்கும்,

திரும்பவுமிறைஞ்சியேங்குந் தேம்புநின் றழுந்திகைக்குங்
கரங்களைநெரித்திரங்குங் கானிலங்கோட்டுங்கண்ணீ
ரரும்பினைத்துடைக்குமிவ்வா றுருகுமிப்பேதையன்பை
விரும்பியங்கிருந்தபாலை விளைந்தானமுதுசெய்தான்.

இம்முறைகன்னியார்பா லிறைவற்குநிவேதஞ்செய்து
தம்மனமகிழுநாளிற் றயருந்தந்தையாருஞ்
செம்மையாங்கருமமுற்றிச் சென்றவூர்நின்றுமீள்வா
ரம்மையோர்பாகர்கோயி லருகுறவணையுமங்கண். ௰சு

கோதிலாக்கோட்கூச்சவ்வை கொடியிடைபாகர்க்கா
ன்பா, லாதரவுடனிவேதித் தங்கையின்வெறுங்கிண்ண
ங்கொண், டேதியங்கொளச்செல்வாளை யுன்னிநற்றந்தை
யார்கண், டதென்னதம்பிரான்பா லென்செய்தாய் பா
வியென்று. ௰ரு

எங்குநீசென்றாய்வட்டிற் கினியபாலேதுமின்றி
யங்கையிற்றருவதேதங் கார்க்குணவளித்தாயந்தோ
மங்குறக்கவிழ்த்திட்டாயோ மருவித்தானருந்தியப்பாற்
பங்கமாக்கினையோவென்னே பாவிநீபகர்வாயென்ன.

இல்லைநீசொன்னவாறே யிந்தவள்ளம்விளக்கி, நல்ல
பானிறைத்துச்சென்று நம்பன்முன் வைத்திறைஞ்சிச்,
சொல்லினன்குடிப்பாயென்று தொழுதுநின்றழுதேனு

ண்டான், வல்லிநீசெல்கென்றென்கை வட்டிலேததந்தா
ன்வந்தேன். ௰௭

என்றுகன்னிகையாசொல்லச் சிவதேவரொழுந்துவெம்
பின்றுசாதித்தல்பாரீர் நீலிபோலென்னவையா [பி
மன்றுளார்பாலருந்தன் மாயமீதறிவோமென்று
பின்றைநாட்டம்மடத்து ளமுதையவ்வட்டிற்பெய்து.

அரிவையாகோட்கூசசவ்வையாகையிறகொடுத்துவா
வென்றெரிபுறுசாதந்தாமுனசெனறிருநதியிஙகழுதுசெ
ய்வி, யுரியசினபத்திகாண்பனெனறலுமுவந்துமுன்போ
ற், பரிவினுற்பாலைவைத்துப்பாவையாருபசரிப்பார். ௰௯

பெண்ணிளம்பேதையாதம பெரியநற்பத்திநேயந்,
திண்ணிமையுலகாகாணத் தெரிவிப்பான் செங்கணேற்
றூர், தண்ணிறை பாலருந்தாத் தன்மைய ராயிருந்தார்,
கண்ணிணைப்பிசைந்துபோதக கலுழ்ந்துகன்னிகையார்
சொல்வார். ௨௰

இன்றுநீபாலருந்தேனென்பதென்னெனவருந்தி, யொ
னறியனென்னலிற்பா லுனக்கையசெரித்ததின்றே, வன்
றியிங்கென்னைக்கொல்ல வகத்தினிற் குறித்தாய்கொல்
லோ, வென்றலுஞ் சிவதேவைய ரொரியென வெகுண்
டெழுந்து. ௨௧

தேவியோர்பாகன்பாலைச் சிந்தித்துத்தீண்டார்ன்பாரான்
பாவிநீயெம்பிரான்றன் பருகினனெனப்பகர்ந்தா
யாவிநீயிழந்தாய்சென்னி யரிவனென்றடார்ந்துசெல்லக்
காவியேர்விழியாளஞ்சிக் கதறியேயபயமென்று. ௨௨

ஐயநின்னபயனானென் றத்தர்பாலலறியோடுஞ்
செய்யமான்சிகழிபற்றிச் சிவதேவரீர்க்கும்போது
தையலாடந்தபாலைத் தம்பிரானமுதுசெய்தா
ருய்யநீமதுமார்வத் துறுமினென்றுவந்துவைத்தார்.

இச்செயல்கண்டருண்டு சிவதேவரிளகுநெஞ்சா, னிச்ச
யாச்சரியமெய்தி நின்றனர் நிமலர்மார்பின், கொச்சை
மான்சிகழிதோன்றுங் குறியிறைற்குவலயத்தோர், நச்சி
யேகொப்பிலிங்கமெனவின்றுநவிலாநிற்பார். ௨௪

கோட்கூச்சவ்வை புராணம்

முற்றிற்று.

ஆகதிருவிருத்தம் - ௱எ௫.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

கோட்கூச்சவ்வை புராண வசனம்.

திருக்கோளூரென்னுந் திவ்யஸ்தலத்திலிருந்த சிவதேவசரணரென்பவரது திருமகளார் கோட்கூச்சவ்வையென்னும் நாமதேயமுள்ளவர்.

இவர்தந்தையார் நியமமாகத் தினமும் அவ்வூரிற் போகேசரென்றுசொல்லுஞ் சிவபெருமானுக்குப பசுவின்பால்கொண்டு நிவேதித்துவருவார். சிவகைங்கரியநிமித்தம ஒரூருக்குச்செல்லக் கருதி தமதுமகளார் பேதைபபருவமுள்ள கோட்கூச்சவ்வையாரைநோக்கி தினமும் நைவேத்தியஞ் செய்வதுபோல பசுவிலுண்டாகும் பாலமுதைச் சிவபெருமானுக்குத் தவறாமல் நிவேதித்துவருவாய் நினதுதாயும் யானும் அருகிலிருக்கு மூர்க்குச்சென்று வரும்போது உனக்குச் சிற்றாடை வளையல் காதுக்குப்பொன்னோலை கடகம் நெற்றிப்பொட்டு விளையாட மரப்பாவைகள் கைக்குமோதிரம் இவைவாங்கிக்கொண்டு வருவோம் பயப்படாதிருப்பாயென்று சொல்லிப் போயினர்.

கோட்கூச்சவையாரு மப்படியே நியமந்தவறாமல் பாலைக் கறப்பித்துக் காய்ச்சி ஒருபாத்திரத்தி லெடுத்துச்சென்று சிவபெருமானது திருமுன்பாகக் கொண்டுவைத்து ஸ்வாமி போகேசரே இப்பாலை நீருண்ணக்கடவீரென் றன்போடநேக வுபசாரங்களைச்சொல்லி நெடுநாழிகையாயுஞ் சிவபெருமா னஃதருந்தாமை கண்டு அப்பாலை இரண்டுகையிலுமெடுத்து முகத்தளவா யேந்திக்கொண்டு ஸ்வாமி இப்பாலை யேன் நீரருந்தா

திருக்கின்றீர் இப்பால் செவ்விதாகக்காய்ந்து பக்குவப்படவில்
லையோ செழிய வாசமில்லையோ சூடாகவிருக்கின்றதோ உம
க்குப்பசியில்லையோ முறிந்துவிட்டதோ திருஷ்டிதோஷப்பட்
டதென்று நினைக்கிறீரோ குறைவாகவிருக்கிறதென்றோ விதி
விலக்கறியாத வென்னாற் கொணர்ந்துவரப்பட்ட தென்றோ பாலி
லேடில்லாதிருக்கின்றதென்றோ இப்பாத்திரம் விளக்காததென்
று நினைத்தீரோ மிகவுமாறித் தணணென்றிருக்கதோ தண்ணீர்
கலந்தபாலென்றோ என்றோழிகளுக்குக்கொடுத்தமிச்சமென்றை
யமோ அல்லது நான் வரதாமசப்பட்டதென்றோ செய்யுஞ்சே
ர்த்துகொண்டுவரவில்லையென்றோ ஓடிக்கொணர்ந்தே னென
றோ இவ்வாறுநினைத்து வேண்டாதிருக்கின்றீரோ, அல்லது அ
ப்பாலுடன் சிறிது சோறும் பழமுங் கலக்கவில்லையென்றோ இ
ன்னமும் இனியதேன் சருக்கரை பண்ணியாரவகைகள் எம
து வீட்டில் நிரம்ப விருக்கின்றது பசுவினது செய்யுங்குடங்
களி னிறைந்திருக்கின்றது எமது பிதாவின்பட்டத்தில் மஹேச
வர பூஜை நடக்கப்போகிறது அதற்குரியவையு மழைத்துக்கொ
ண்டுபோவேன் எனது தாய் தந்தைக ளூர்க்குப்போகும்போது
அவல தேங்கா யிரண்டுமெனக்குத் தந்துபோயினர். இப்பாலை
யிப்போது முன்னேயுண்டால் பின் அவற்றையுந்தருவேன் இ
னி யென்றாய்தந்தையர் கொண்டுவரப்போகிற முத்துமாலை
மோதிரங் கடகம் முதலியவாபரணங்களெல்லா முமக்குச்சிறிது
தருவேன் இப்பால் கெடாதமுன்னமே அருந்தல்வேண்டும் நீ
ரருந்தாதுவிட்டால் எனது தாய்தந்தைகளென்னைப்புடைப்பர்
அவர் வரவுக்குமுன் நீரிப்பாலை யருந்துவீர் என்று வணங்கி
மிகவும் வருத்தமுற்று அழுது பாலையும்பார்த்துச் சிவபெரு
மானது முகத்தையும்பார்த்துத் தன்னையும்பார்த்து மீட்டும்

வணங்கி யேங்கித் தேம்பித்திகைத்துக் கைகளைநெரித்து இரங்குவார் கண்ணீரையுர்துடைப்பார் இவ்வாறானகோலத்துட னிவாதன்மையைக்கண்ட சிவபெருமான் அப்பாலை யமுதுசெய்தருளினார். இதைககண்ட கோட்கூச்சவ்வையாரும் மனமகிழ்ந்து திரும்பிச் செல்லுங்காலத்து ஊர்க்குச்சென்ற தாய் தந்தையரிருவருங் கோயிலுககருகேவர அவ்விடத்தே வெறும்வள்ளத்தைக் கையில்வைத்துககொண்டிருந்த தமதுமகளைக்கணடு தாயே பாலையன்றி வள்ளத்தோடுவருங் காரணமென்னென்றுகேட்க சிவபெருமா னுண்டனரென்று கோட்கூச்சவையாருஞ்சொல்லத் தந்தையாரும் பலவாறுகோபித்து மனம்வருந்தி வீட்டிற்சென்றிருந்து மறுநாளுஞ் சிவபெருமானுக்குச் செலுத்தும்பாலைத் தமது மகளாரிடத்தளிப்பித் தாமும் மறைவிற்சென்றிருக்க மகளாருஞ் சுவாமியினிடத்துவைத்து நேற்றையதினம்போலவே வருந்த இதெல்லாங்கேட்டிருந்த தந்தையாரும் இது முடியாதகாரியமென்று கோபித்து விரைந்துசென் றுயிர்த்தண்டமுஞ் செய்யககருத அப்போது மகளாருங் கூக்குரலிட்டு அலறிச் சிவபெருமானிடத்துச் செல்ல, தந்தையாருங் கூந்தலைப்பற்றி யிழுககச் சிவபெருமானு மத்தருணத் தபபாலையெடுத்துண்டு பெணணே நீ பயபபடவேணடுவதுமில்லை உன் றாய்தந்தைகளிடத்துச் செல்லவேண்டியதுமில்லை நமது மார்பத்திலே யெப்போது மிருககக்கடவாயென் றருளிச்செய்தனர்.

இதைக்கண்ட சிவதேவசரணரும் மனமகிழ்ந் தாச்சரியமடைந்திருந்தனா. இக்காரணத்தா லிவ்வுலகத்துள்ளவரின்னமும் அவ்விலிங்கத்தைக் கொபபிலிங்கமென்று சொல்வர் என்று சென்னவசவதேவர்க்கு ஸ்ரீபசவதேவரருளிச்செய்தனர்.

கோட்கூச்சவ்வைபுராணவசன முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

—*—

அம்மவை யென்னும்
பெச்சமாதேவியார் புராணம்.

அண்ணலிடஞ்சேர்கோட்கூச் சவ்வையாரன்றிமற்று
மெண்ணிலிவரொருமடவா ரேழையன்பினின்மிக்கார்
கண்ணுதலையிட் டலிங்கக் காதலின்றலருச்சிக்கும்
பெண்ணினல்லாரிவர்திருப்பேர்பெச்சமகாதேவியார். க

ஏழைமையாற்றம்பிராற் கெழின்மனையார்மக்கண்மற்று
ங், தாழடிமைத் திறம்படைத்துந் தாயிலாத் தன்மைய
னென், றூழுமனத்துயரிஞ லாரிருந்தெநன்னையின்றி,
வாழுமக்கள்சுகமென்ன வெனநினைந்துமயங்குவார். உ

பெண்டகையாம்பேதைசோ பெச்சமாதேவியர்க்கு, ம
ண்டருநற்சிவநேச மனத்தகத்துவளர்தலா, லண்டர்பி
ரான்றிருவருளா லாருயிர்க்காரியமாகக், கொண்டகொ
ண்டதிருக்கோலங் குறித்திரங்கிக்கூறுவார். ௩

அன்னையின்றிவளர்ந்ததெவ்வா றையாநீபிறந்ததற்பி
னன்னையுன்னையிளங்குழவி யாகவைத்துமரித்தாளோ
வன்னையிருந்தாற்பொல்லா வதனுடுக்குமாடலெவ [ன்.
னன்னையிருந்தாலெலும்பாபரணனெனுமவத்தொனியே

அன்னையிருந்தாற்பாம்புன் னுகமுறப்பொருந்தாளே
யன்னையிருந்தாற்சுடுகாட் டாடிவரப்பாராளே
யன்னையிருந்தாற்பேய்க்கூட் டத்திலுறவிசையாளே
யன்னையிருந்தாலால மருந்தாமலகற்றுவளே. ௫

தாயிருந்தாற்றுயிலியேன் சத்தநான்கேளேனே
தாயிருந்தாற்சடைகட்டித் தவம்புகுதப் பொருந்தாளே
தாயிருந்தாற்பிச்சையன்னந் தனையருந்தவொட்டாளே
தாயிருந்தால்வேடனெச்சிற்றசையுணுங்காற்றவிப்பாளே

தாயுளதேலுடம்பெல்லாஞ் சாம்பரேனிறைந்திருக்குந்
தாய்முலைப்பால்வெண்ணெயெண்ணெய் தனையருந்திக்
குளிப்பாட்டித்,தாய்வளவாதிவ்வாறு தான்வளர்ந்ததிரு
மேனி,தாயுளதேலெவ்வாறுதருக்கிவளர்ந்தோங்குமோ.

வதுவையுடனேன்புநன்னாள் வந்தக்காணீராட்டிப்
புதியமஞ்சட் காப்பணிந்து புத்தாடை புனைந்துடுத்தி
விதமுறுநன் பணிபூட்டி விழியாரமிகப்பார்த்திங்
கிதமுறுநல்லமுதூட் டி யெடுத்தணைப்பாரில்லையே. ௮

என்செய்கோநாமேனு மினிததாயாயிருப்பமென
மின்செய்புநுண்ணிடையார் மிகவிரும்பினைத்தளவின்
முன்செய்யவடிவொழிந்து மோகமகவுருவானுன்
றன்செய்யநேயாமனந் தனக்கிசைந்ததம்பிரான். ௯

ஆதலினற்பெச்சமா தேவியாரம்மனையாய
மாதனங்கண்மிகச்சுரந்து மனமகிழ்ந்தேயமுதூட்டிப்
பேதமறத்தவம்பண்ணிப் பெற்றபிள்ளையெனவுவந்து
காதலினற்காணுக்கண் கண்டார்போற்களிகூர்ந்து. ம

இரண்டுருவினும்பரனை யிருத்தியயனறியாத, சிரந்தனி
லெண்ணெயைத்தேய்த்துச்செய்யமூக்கினைநீவிப், பரந்
தகண்ணிலெண்ணெய்சற்றும்படாதவகைபார்த்தன் பா
ற், சுரந்தமுலைமேலொழுகத் தூயசெவித்துணையுருவி.

உரமுதரங்களிற்றேய்த்தேயொண்சிரமெல்லெனவொத
திக், கரமொடுமாலறியாதகாலிரண்டுங்கரத்துருவி, யர
வணிநீங்கியவுடல மானதெலாந்தைவந்து, பொருநம
னையுதைத்தவுள்ளம் புயப்பதமெல்லெனவருடி. மஉ

எண்ணெய்விடுந்திரவியங்க ளிட்டிதத்திற்றேயத்து
வெந்நீர், தண்ணெனுநீர்க்கலந்துகரந் தான்பொறுக்கத்
தொட்டுப்பார்த், தண்ணறிருமுடிமிசையி னள்ளியள்
ளித்தப்பியபி, னுண்ணெகிழன்பினினீர்வாய் மூக்குரு
துகந்தாட்டி. மங

அரிசனந்தந்துளைத்தெழிலா ராகமெலாந்தரித்துநீர்
பெரியநண்பாலாட்டியபின் பெருவிழிகண்மூக்குந்தி
யுரிமையினலூதியுகி ருறுமழுக்குமேல்வாங்கி
யரியகண்ணேநணையாம லந்நீர்சூழ்வரவிறைதடே. மச

நிலத்துமிந்துவிரற்றேய்த்து நெற்றியிலொண்டிலகமிட்
டு, நலத்தவுலைத்தலைத்துவெந்த நன்னீறுநுதற்சாத்தி, வ
லக்கைகொடுசிரங்கழுத்துவளையாமல்வயிறுரத்,தல
த்திலணைத்திருசுடராந் தண்விழிக்கஞ்சனமெழுதி. ௰௫

திருநுதன்மேல்விழியதெனச் செய்பசுட்டிசேர்த்தார்த்
விரலினிதுமோதிரங்கள் மிகச்சாத்திவிருப்பினு [து
லணாவடங்காப்பணிந்துபல கறைவீக்கியாராமொன்
றிருமறைகேட்பார்செவிக ளின்பமுறத்தாலாட்டி. ௰௬

அருத்திமுலையெண்ணெயமுக் கறக்கழுவிவிழுங்கவி
ட்டுச், சிரித்தருளமுகமசைத்துச் சிரிப்பெழுப்பிநகைத்
ததற்பின், றரிப்பருமன்பினின்மகிழ்ந்து தாருமுத்தமெ
னக்கேட்டங், கிருக்கொடுநான்மறையிருக்கு மெழிற்றி
ருவாய்முத்தமிட்டே. ௰௭

மடித்தலத்துநீங்காமல் வைத்திருந்தென் வாழ்முத
லென், றடிக்கமலங்களைக்காவி யனவிழியிலணைத்தேந்
தி, முடித்தலத்துஞ்சேர்த்தெனது முழுமுதலேயென
த்தழுவிப், பிடித்தநண்பாற்பிறவாத பிள்ளைவளர்த்திடு
ம்போதின். ௰௮

பெண்ணணங்காம்பெச்சமா தேவியார்பேதையன்பி
ன், றிண்ணிமையை யுலகோர்க்குத் தெரிவிக்கத்திரிவி
ழியார், வெண்ணெயுணார்பால்பருகார் மெய்த்தாயா மு

லையருந்தார், கண்ணயரார்பிணிகொண்டு கலங்குமகப்
போலிருந்தார். ௰௬

அச்சமுற்றுப்பெச்சமா தேவியாமம்மனையா, ரிச்செய
லென்பாவியென யாவர்கண்ணேறெய்திற்றே, பச்சை
வெண்ணெய் பால்செரியாப் பான்மையோ வெனப்பசி
யாற், றுச்சவனக்கறிக்குற்றஞ் சூழ்ந்ததோதோன்றலே.

முன்னேவினையென்னைவந்து மூடிற்றேகெட்டேனே
யுன்னையிந்தநோய்சூழ வுற்றுப்பார்த்திருக்கவோ
வென்னசெய்கேனையனே யென்றுபெரிதுயிர்த்தேங்கிப்
பின்னயர்ந்துமிகத்தளர்ந்துபிள்ளையைப்பார்த்தரற்றியே

உலையுமனத்தாலுதரந்தட்டிப்பார்த்தோவென்று, முலை
யருந்தாதோவென்றுமோகத்தாற்கொடுத்தழுதும், தலை
கவிழ்ந்ததோவென்றுந் தழுவியெடுத்துறவயர்ந்து, நிலை
யெனக்காரினியென்று நின்றுமுகத் தறைந்தறைந்தும்.

இந்தவெந்நோய்முற்றிவிட்டா லென்செயுமோ விதற்கு
முன, மந்தவெனதாவியினை மாய்ப்பனெனமனந்துணி
ந்து, கந்தரத்திற்படைவைத்துக் கனன்றரியக்கண்ணுத
லா, ரந்தவுருவேபழைய வாகமாய்முன்னின்றே. ௨௩

மெய்ச்சினனுனினையம்ம வேண்டியகேளளிப்பமெனப்
பெச்சமாதேவியார் பேசுவார்பெருமானி

னச்சிலுற்றநோயகன்ற வவ்வளவேபோதுமற்றே
ரிச்சையிலேநீசுகமேயிருக்கவெனக்கிச்சையென்றாள் ௨௪

நம்மவைநீயிருத்தலினு னம்மையேனேய்சேரு
மிம்மையினிலுனக்குநித்த மினிதளித்தேமெம்மைநீ
செம்மையினல்வளர்த்தெடுத்த செய்தியினனீநமக்கு
மம்மவைகாணெனவுரைத்தங்கருஞ்சோதியாயினரா ௨௫

பெச்சமாதேவியார புராணம்

முற்றிறறு.

ஆகதிருவிருத்தம - ௬00.

உ

திருசசிறறமபலம.

பெசசமாதேவியார புராண

வசனம்.

கோட்கூச்சவையாரன்றிப் பெண்ணுவாரில் பெச்சமாதே வியாரென்பவரொருவர் இஷ்டலிங்க பூஜையைச்செய்பவர்.

சிவபெருமானுக்கு அடிமைகளும் மக்களும் மனைவியருமெல்லாமிருந்தும தாயில்லாத குலறையுடையவரென்று வருந்துநெஞ்சினராய் எவரிருந்தும் பயனென்ன தாயில்லாதபோது சுகமில்லாததாகவேண்டும் என்று மனத்திலன்பு மிகுந்து பக்தானுக்ரஹ ரூபமாய் அவர்கொண்ட திருமேனியைக்குறித்து ஸ்வாமி நீர் தாயில்லாமலெவ்வாறு வளர்ந்தீர் அல்லது நீர் பிறந்

தவுடனே தாயும விட் டிறந்தனளோ தாயொருத்தி யிருந்தா
ல் தோலாடை தரிக்கவேண்டுவதென்ன எலும்பாபரணந் தரிக்
கவேண்டுவதென்ன உன்மேனியெல்லாம் பாம்புகள் சூழ்ந்தி
ருக்கச் சகிப்பளோ சுடுகாட்டிற்சென்று நிருத்தமிட வொப்
புவளோ பேய்க்கூட்டத்திற் செல்லவிடுவளோ விஷமுண்டகா
லத்துப பார்த்திருப்பளோ தாயிலியென்னும் பேருமக்கு வரு
வானேன் பிச்சையெடுத்துண்ணுறுவானேன் வேடனெச்சி லுண்ண
ச்சகித்திருக்கமாட்டாள் தலைமயிர் சடையாகவுந் தவசுகோல
ங்கொள்ளவும் பார்த்திருப்பளோ திருமேனிமுழுதுஞ் சாம்ப
லாக விருக்கவேண்டிய காரணமென்ன தாயொருத்தியிருந்து
வளர்க்காமலே யுமதுதிருமேனி யிவ்வளவழகாக விருக்குமபோ
து தாயினது ரக்ஷணத்திலிருந்து வளர்வீராயின எவ்வளவு
வொளியுடையவரா யிருப்பீரோ, கல்யாணம் நோன்புமுதலிய
சுபதினங்கள் வருங்காலத்து நீராட்டி மஞ்சட்காப்புசாத்திப் பு
தியவாடைதரித்து ஆபரணங்களையும்பூட்டிப பார்த்து மகிழ்ந்
து அமுதூட்டி யெடுத்தணைப்பவ ரொருவருமில்லையே இதற்
கு என்னசெய்வோம், அல்லது இத்தருணம் நாமாவது தாயா
கவிருந் திச்செயல்களைச்செய்வோமா வென்று பெச்சவையா
மனமுருகி நினைத்தமாத்திரத்தில் சர்வகாருண்யராகிய சிவபெ
ருமான் ஒருகுழந்தைத் திருக்கோலங்கொண்டு கிடந்துவாய்வி
ட்டழுதனர். அதற்கேற்பப் பெச்சவையார்க்குந் தாய்க்குமு
லைப்பால் சுரப்பதுபோலச் சுரந்து பெருகி வழிந்தது அக்குழந்
தையைப் பெச்சவையுங் கண்ணில்லாதவர் கண்பெற்றதுபோ
ல மகிழ்ந்தெடுத்துப் பஞ்சகவ்யத்தையூட்டித் தமது இரண்டு
தொடைகளினிடமாகக்கிடத்திப் பிரமதேவனுமறியாத வக்குழந்
தையின் சிரத்தி லெண்ணெய்க்காப்புச்சாத்தி நாசியையுந் தட

விக் கண்களி லெண்ணெய்படாதவண்ணஞ் செவிகளையுமுருவி மார்பிலும் வயிற்றிலுந்தேய்த்துக் கைகளையுந் திருமாலுமறியாத கால்களையுமுருவிப் பின் திருமேனிமுழுது மெண்ணெய்சாத்தி எமனையுதைத்தவுள்ளங்காலையும் மிருதுவாகத்தடவி எண்ணெய்போக்குந் திரவியங்களாற்றேய்த்துக் கைபொறுக்கத்தக்கவெந்நீர்கொண்டு குளிப்பாட்டிப் பின் நலங்குப்பொடிகளா லலங்கரித்ததனையுங்கழுவிப பின் திருவொற்றுடையாலொற்றிக காது நாசிமுதலிய ஸ்தானங்களில் நீரறவூதிக கண்ணேறு வாராமல் நீரால் வலமாகச்சுழவிறைத்து நிலத்திற்றேய்த்த மண்பொட்டிமிட்டுத் திருநீறுசாத்திக் கண்களுக்கு மையெழுதி நெற்றியிற் சுட்டியென்னு மணியையுந் தொங்கவிட்டு மற்றைய வாபரணங்களையுந்தரித்து முலையமுதூண்பித்துத் தொட்டிலி லிட்டுத் தாலாட்டி முத்தமிட்டு மடியில்வைத்து இவ்வாறு வளர்க்கும போது சிவபெருமான் இப்பெச்சலையாரது பேரன்பை உலகத்து வெளிப்படுத்துங் கருத்துடையவராய்ப் பால் வெண்ணெய் முதலியன வருந்தாமலுந் தூங்காமலு மழுதவண்ணமாகப் பிணிகொண்ட தொரு குழந்தைபோற் கோலங்காட்டினர்.

இதுகண்ட பெச்சமாதேவியாரும் நடுநடுங்கிப் பாவியேனுடைய தீவினை யிவ்வாறு மூண்டதென்று சகல துன்பங்களையு மடைந்து இக்குழந்தை யினிப்பிழையாது நானும் அதற்குமுன்னேதானே பிராணனைவிடுவேன் என்று ஒரு கத்தியையெடுத்துத் தமது கண்டத்தில் வைத்தரியுஞ் சமயத்தில் சிவபெருமான் முன்போலவே திருக்கோலங் கொண்டுநின்று பெச்சலையே உன தன்பை மிகவும் மெச்சினோமாதலால் நீ விரும்பி யவற்றைக் கேளென் றருள்செய்ய, பெச்சமாதேவியாரும்

பெச்சமாதேவியார் புராணவசனம்.

ஸ்வாமி உமது குழந்தைக் கோலத்துக்கண்ட நோய்போனதே யெனக்குப் போதும் உமது திருமேனி சுகமாயிருக்கவேண்டும் என்றுசொல்லச் சிவனும் நீ நமக்குத் தாயானபோதே எமக்கொரு பிணியும்வாராது உனக்குமதனு லம்மனையென்றுபெயருண் டென்று சொல்லிச் சோதிவடிவாயினர்.

பெச்சமாதேவியார் புராண வசன

முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

கலியநாயனார் புராணம்.

மருவில்செய்தியேழையன்பர் மற்றுநன்றொருத்தனு
ரறையுமஞ்செழுத்தலா லணைந்திலாதநாவினர்
பிறைமுடித்தநித்தனிச்சை பெருகுகின்றநெறியதா
முறைமைகண்டுகலியனென்று மொழியுநாமமுற்றுளார்.

நல்லசீலர்துய்யசைவர் கலியர்மற்றோர்நற்பதி
செல்லவேணுமென்றெழுந்து செல்லுகின்றவதியிலே
வல்லிபாகர்கோயிலின்றி மாவனத்துவைகல்கண்
டொல்லையோடிநீடுதுக்க முற்றநெஞ்சராயரோ. உ

அணிந்துமுன் பணிந்தெழுந் தணைத்துநெஞ்சகங்கரைந்
திணைந்தநேயராயுயிர்த் திரண்டுகண்களொழுகுநீர்
தணிந்துவீழவேதளர்ந்து சங்கையற்றதுன்பராய்த்
துணிந்துகைகுவித்திரங்கி நின்றருண்டுசொல்லுவார்.௩

தக்கன்வேள்விசெற்றபோது தம்முனைந்துதேவர்தா
மிக்ககுற்றமொன்றுசெய்யின் மேவியார்விலக்குவா
ரிக்கன்மேனிகட்டதற்கவ் விக்கனென்றுசெய்யினு
னக்கனென்னசெய்குவன்சொலையனேயெனத்தொழா.

வேதனஞ்சிரந்துணித்த வெம்பகைக்கவன்சீருடர்ந்
தேதமொன்றுசெய்யினு னிறப்பன்மெய்யதெம்பிரான்
பாதமொனறினுலுதைக்க வன்றலந்தபகையமன்
றீதுசெய்கிலென்செய்கே னெனத்தியங்குசித்தராய். ௫

மிகைத்தநாரசிங்கன்மேனி வீயகீபிளந்தவப்
பகைக்கவன்செறுத்துடன்று பற்றிலென்னசெய்குவே
னகைத்துமுப்புரங்கள்சுட்ட னடியந்தவழியுளோ
ருகைத்துவந்தடர்க்கிலென்ன வுத்தரங்களோதுவேன்.

அந்தகாசுரற்பிளந்த வப்பகைக்கவ்வழியுளோர்
வந்தடர்க்கிலவரையான்வதைக்கவெண்ணில்வல்லனோ
முந்துசக்கரத்தினன் முடிந்தவச்சலந்தர
னந்தவர்க்கர்வந்துறுக்கி லையவென்னசெய்குவேன். எ

வலியமுன்னுரித்தவந்த வாரணப்பழிக்குமப்
புலியிறும்பழிக்குமிப் புனத்துயானைபுலிகணீ
மெலியவொன்று செய்யின்யார் விலக்குவார்விளைந்தெ
னக், கலியர்நைந்திரங்கியே கலுழ்ந்துநின்றுகழறுவார்.

நம்மினுஞ்சிறுத்தமானி டர்க்குநம்பதத்தினுஞ்
செம்மைசேர்பதங்களைச் சிவன்கொடுப்பதேனெனத்
தம்முளேவெறுத்திருக்கு மண்டர்நீதனித்துநின்
வெம்மைசெய்வினையவென்னசெய்வனென்றுவிம்மியே

மடப்பமாமலைப்பிறந்த மயிலிருத்தல்கண்டிலேன்
றிடத்துமாதவத்தர்பூசை செய்தசெய்திகாண்கிலே
னெடுத்தொருத்தரொன்சிரத் திருத்திலிக்கணத்திலே
யடுத்தவெங்களூரிலால யஞ்சமைத்துமாற்றுகேன். ௰

நினைத்திடாதவகையெலா நினைக்கிலாவதென்னெனா
வினைப்பகைத்திறங்கள்வல்ல மெய்ச்சகாயரின்றியே
யெனைத்துமொன்றுமெண்ணிடா திருக்குநந்தமீசனே
முனைத்தனத்தனுகுமென்றுகலியர்நின்றுமுன்னியேமிக

ஆடுமையர்தம்மைவிட் டகன்றிடாதிருந்துதந்
தேடுமாதனங்களுஞ் செழுமணித்திறங்களு
மாடுகன்றுமடிமையான வகையுமற்றுமுளவெலாங்
கூடுமன்பிலிட்டரற்கொ ராலயங்குயிற்றுவார். ௰௨

ஆனகொற்பகமொடத்த மண்டபமமைத்தபின்
வானமெட்டுகோபுர மதிற்புறத்திலகழ்சமைத்
தீனமற்றவாயில்கட் கிருங்கபாடமிட்டரோ
சேனைசுற்றுமுத்திகைச்சிதைப்புறாதவகையெலாம். ௰௩

செய்தபின்புகோயிலுட் செழுஞ்சலங்கொள்கூவல்கண்
டையர்துய்யவழ்திலுக் களக்குநெல்லுழுட்செறித்
துய்யநல்லபூமரங்க ளொத்தவன்பின்வைத்தரன்
பொய்யலாததுய்யபூசை நாடொறும்புரிந்துளார். ௰௪

தம்முடன்றமக்கிதத்த தன்மையாரைநேடியே
யெம்முடன்சலிப்பதற் றிபங்கவல்லபேர்களாய்
வம்மினென்றுநம்மையாளும் வள்ளலார்மதிற்புறஞ்
செம்மினின்றிராப்பகற் சினேகமிக்கசித்தராய். ௰௫

மதிற்புறங்கடந்துசத்து ருக்கடம்மதத்திலுங்
கதத்திலுங்கடக்கொணாத காவலாளராகியே
குதிப்பர்நிற்பரார்ப்பரிப்பர் கொக்கரிப்பர்தம்மனத்
திதத்தவன்பினித்திற மியற்றுநாள்கள்சில்செலா. ௰௬

அளவிலாததனமெலா மமர்ந்திடுசிமந்தர்கட்
குளபதாதிகட்குநாளு முதவலாலுறும்பொருள்
சிலவதாகிமுன்னுளோர் சிதைந்துபோயுமத்தர்தம்
வளநிலாவுகோயில்காவல் வழுவிலாதவகையராய். ௰௭

வே று.

தொனிமிகுத்தமணிகளைசூழக்கட்டிச் சுரிகையொ ருகரத்தெடுத்துச் சோதிப்பந்தம், புனிதமுறுகரத்தேந் திப் பிறவிவேங்கைப் புலிவேட்டையாடுவார் போலக் கொண்டே, நனிமணியிலேசைகணிரின் கணினதென் ன நற்கரத்தின்சுரிகைகலின் கலினதென்ன, வனுதின முங்கலியனாரிரவதெல்லா மத்தார்திருவாலயத்துளன்பா ற்காப்பார். ௰அ

பலரிருந்துகாப்பதெனவொருவர்தாமே பலகாலுமா ள்வாரியேறிப்பார்ப்பார், சிலதினமிப்படிசெல்லக் கலிய னார்தாந் திருக்கரத்திற்பந்தத்துக்கெண்ணெய்கொள்ள, நலபொருளொன்றின்றியணி யாடையெல்லா நற்பொரு ளுக்கீந்ததுவுஞ்செல்லபின்பங், குலரும்விறகினைப்பொ றுக்கிச்சுளுந்தாச்சுட்டவ் வொளியினாற்சிலவிரவங்குவந் துகாத்தார். ௰கூ

ஆலயத்தையாமகன்றிந் தனத்துக்கேகி லையர்க்குத் தனியெனத்தாமனையிற்சாத்துஞ், சேலையுடன்றலைவாச ங்கொளுத்திநோக்கிச் சென்றதற்பின்னென்றுமிலாச்செய லராகி, வேலைவிடமுண்டபிரான்கோயில்காக்கும்விருப் பினாற்றலைமயிரைமேன்முடிந்து, கோலமுறுப்பந்தமெ னக்கொளுத்தியீசன் கோயில்வலம்வந்தன்பாற்குலவும் போதில். உ௰

வெந்துமயிரங்கிகபாலத்தைமேவி விரவுறவும்விமலர்
பத்திவிலங்காராகிச், சிந்தைமகிழ்ந்தாலிக்குங்கலியனார்த
ஞ் செய்யதுய்யமனத்துறுதிச்செயலேயெல்லாங், கந்தவி
தழிச்சடையார்திருவுளத்தாற்கண்டுலகர்க்கிவர்தன்மை
காட்ட வேண்டி, யுந்துமழவிடையின்மேலுமையுந்தாமு
முருகுசிவகலியர்முனமுவந்துபோந்து. ௨௧

வேறு.

சடையணி கங்கையாளுநஞ் சந்திரத்துண்டுங் கண்ட
த், தடைவுறுநீலவொலத் தழகுடன்மழுமான்கையும், பு
டை பெயர்கருணைநோக்கும் பொருந்துவார்தம்மேற்பே
ரன், புடையராங் கலியர்தம்மை யுனக்குவேண்டியதே
தென்றார். ௨௨

என்றலும்பணிந்தெழுந்தங் கெனக்குவேண்டியதாமி
ன்ப, மொன்றுவிண்ணப்பஞ்செய்கே னுறுமடித்தேவ
ர்போலத், துன்றுமிவ்வனத்திராமற் றூயநின்கயிலாய
த்தே, யின்றிவண்கணங்களோடுஞ் செல்லுதும்வாவா
வென்றார். ௨௩

உருகினின்றிவ்விண்ணப்ப முரைக்குங்கலியனார்மு
னரியபூவிமானந்தோன்ற வதனிடையாருமத்த
னிருமைசேர்கோயிறுனுங் கலியருமேறித்தேவர்
மருமலர்விழிக்கணங்கள்வாழ்த்தவண்கயிலைபுக்கார். ௨௪

அத்தனையழைக்கச்சென்றார் கயிலையிலன்பரொல்லா
மத்தனைநிலயத்தோடே கலியனாரழைத்துக்கொண்டே
யத்தமாவிமானமேறிக் கயிலையிலணைந்தாரொன்றே
யத்தலோகத்தோர்மண்ணோ ரதிசயமுற்றாரார்த்தார்.

கலியநாயனார் புராணம்

முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - ௬௨௫.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

கலியநாயனார் புராண

வசனம்.

பஞ்சாக்ஷரஜெபபராயுள்ளவர், சிவபத்தியே வடிவமாயுள்ளவர், கலியரென்னுந் திருநாமமுள்ளவர், இவர் தமது நகரத்தினின்றும் வேற்றுநகரத்துச் செல்லுகையில் வழியிலொருகாட்டிற் சிவலிங்கமொன்றுகண்டு விரைந் தருகாகச்சென்று துக்கமுற்றுப் பணிந்தெழுந்து சிவலிங்கத்தை யணைத்துக்கொண்டு மனமுருகிப் பெருமூச்செறிந்து இரண்டுகண்களினும் நீர்பெருகத்தளர்ந்தளவற்ற துன்பத்தமூர்த்தி ஸ்வாமி யிக்காட்டிற் றனித்திருப்பின் உமது பகைவர்களாகிய திரிபுராதிகள் இயமன் காமன் ஜலந்தரன் பிரமன் நரசிங்கன் அந்தகாசுரன் முதலான வநேக ருண்டா யிருத்தலால் அவராவது அவர் வழிவந்தவராவது கண்டு உம்மைப்பழிவாங்க வெண்ணங்கொண்டால் இத்தனிமைக்கெவர் காவலாவர் முன்னந் தாருகா வனத்து

ள்ள ரிஷிகளால் ஏவப்பட்ட யானையையும் புலியையு முரித்து
யபோர்த் திடையிலுந்தரித்தீர் அதுசெய்தி யிக்காட்டி லுள்ள
யானை புலிகளுக்குத்தெரிந்தால் சாதி யபிமானத்தா லும்மைப்
பகைத்துவருமே நானிதற் கென்ன செய்வேனென்று வருந்தி
இப்போ தெனசிரத்தி லாராவது தூக்கிவைத்தா லெம்மூர்க்கு
கொண்டுபோ யாலயமொன்று கட்டி யதில் வைப்பேன் இதெ
ல்லா நினைத்து முடியாதகாரியம இக்கடவுள் இப்பகைகட்கஞ்
சாதவராய் ஒருவர் சகாயத்தையும் வேண்டாதவராகையா லிவ்
வனத்திற்றிடசித்தத்துட னிருக்கின்றா ஆதலால் நாம் பயப்
படவேண்டிய தொன்றுமில்லை யென்று நிச்சயித்து தமது நில
ம் நீ வீடு வாயில் ஆடு மாடு அணிகள்முதலிய போகவஸ்து
க்களை திரவியமாக்கி கையிலிருந்த மற்றைய பொருள்களையுங்
கொண்டு சிவாலயத் திருப்பணிசெய்து சிவலிங்காதி பிரதிஷ்
டையுஞ்செய்வித்து உற்சவாதிகளுஞ் செய்வித்து நித்தியநைமி
த்திய பூஜைகள் விதிவத்தாய் நடக்கும்படி தக்க குருக்கள்மா
ரையும் பிரார்த்தித்து தமக்குரிய மித்திரரோடு தாமுமரோகவா
யுரங்களுடனே காவலாகவு மிருந்தார், சிறிது பொருட்குறை
வால் மற்றையா வாராது நிற்க இராத்திரிகாலங்களில தீபங்
தங்கள் கொளுத்திக் கொண்டு காத்திருந்தனர் விலைகொடுத்து
எண்ணெய்வாங்கச் சத்தியில்லாத காலத்தி விறகாற் பந்தங்க
ட்டி யெரித்தனர். அதுவுங்கூடாத வொருதினத்தில் தமது
தலைமயிரைப் பந்தமாகக்கட்டிக் கொளுத்திப் பிரகாசிக்கச்செய்
து தமது கபாலத்திற் றீப்பற்றிக் கொதித்தெரியவும் கலங்காத
சித்தமுள்ளவரா யானந்தமடைந்து துதித்து நிற்குங் கலிய
நாயனாரது பத்திமையை யுலகத்து வெளிப்படுத்த வேண்டி வி
ருஷபாரூடராகப் பிரத்தியக்ஷமாய உனக்குவேண்டும்வரத்தைக்

கேளென்றருள்செய்ய கலியநாயனாரும் வணங்கி யெழுந்தான ந்தத்திலமூர்த்தி ஸ்வாமி யவ்வாறே விண்ணப்பஞ்செய்வேன் இ ந்தக்காட்டில் ஏழைத் தேவர்போலிராது கைலையிற் சென்றி ருப்போம் என்று சொல்ல அப்போது சிவாநுக்ரஹத்தால் அ வ்விடத்தொரு புஷ்பக விமானந்தோன்ற அந்த விமானத்தில் சிவபெருமானும் பரிவாரதேவதைகளும் கலியநாயனாரும் அவ ர்கட்டுவித்த திருக்கோயிலும் ஏறித் திருக்கைலாயத்திற்சென் றனர். இதைக்கண்ட மண்ணுலகத்தோர் விண்ணுலகத்தோ ரெல்லாம் பேரானந்த வாச்சரிய மடைந்தனர்.

கலியநாயனார் புராணவசனம்

முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

—*—

நமித்தண்டிநாயனார் புராணம்.

அவ்வழிசேர்கலியர்சிவத் தணைந்ததற்பினவனைப்போற்
செவ்வியராமேழையன்பர் சிவநேயத்ததிகனார்
வவ்வியதமிட்டலிங்க வடிவமலான்மற்றறியா
ரிவ்வழிசேர்நமித்தண்டி யடிகளெனுமெழிற்பெயரார்.௧

இக்கடல்சூழ்வையகத்தோ ரொழிற்பதியிற்றிருவெழுச்சி த்,தக்கவிழாத்தெரிசிக்கக்ராமமணைந்துதாண்டவஞ்செய்

விக்கிரகங்கண்டென்ன வியாதியோவெனவஞ்சாப்
புக்கரனைப்பூசிக்கும் பூசுரனைவினவுவார். உ

பரமனடிக்கோடியதென்பாதமொன்றங்கெடுப்பதுவெ
ன், றனையிடையொன்றூன்றியதென் றண்கரமுன்வீசி
யதென், விரிசடைகளுன்றதுவென்விழியிமையாதிருப்
பதுவென், பெரியபொல்லாவாதமெங்கள்பெருமானைப்
பிணித்ததோ. ௩

இப்பொழுதேயிவ்வாத மேகமருந்தில்லையூற்
செப்பமுறுந்திருமேனிக் கென்னுமோதெரியாதே
யப்பனெங்கள் பிரான்முடியு மற்பஞ்சாய்த் திருந்ததை
யோ,விப்பிறவிப்பிணிநீங்கவினையமருந்தேதென்றார். ச

இவர்மிகவுமேழையன்ப ரெனவறிந்துசிவமறையோன்,
கவலைதருமிவ்வாதங் கடுகவிடுமருந்துண்டு, நவநிதியம்
போதவென்கை நல்குதிரேலென்றளவி, லுவகையினுற்
றமதுசெல்வ முள்ளவெலாங்கொணர்ந்தளித்தார். ரு

எனையாள்வான்பிணியின்றுநின்றுவிட்டால்யானுமெ
ன்றன், மனையாளுமக்களுநின் வழியடிமையெனவண
ங்க, வினையேதுவேதியனவ் வெறுக்கைமுற்றுங்கைக்
கொண்டு, நினைவாரமகிழ்ந்திதுந னேர்த்திமருந்தெண்
ணையென்று. சு

உய்யவந்தநமித்தண்டி யுடையர்கையிற்கொடுத்தகன்றா
ன், செய்யசித்தமகிழ்ந்தன்பர்தேவாபிரான்மருங்கணைந்
து,மெய்யதெல்லாநிறையவிட்டு விருப்பினான்மிகவருட
த், தையல்பங்கன்மெய்வாதந் தவிராமற்றளர்ந்தயர்வார்.

அந்தோநின்றிருமேனிக் கணைவதேனிவ்வாத, மெந்தா
யானென்செய்கேனெனமுகத்திலறைந்துகொண்டு, மு
ந்தாவலாலழுது மோகத்தால்விழுந்துபுரண், டிந்தாயா
னென்னுயிராமாய்த் திறக்கின்றேனெனவெழுந்து. ௮

கழுத்தினிடைப்படைவைத்துக் கடுகவரிந்திடும்பொழு
து, மழுக்கரத்தார்மதிப்பிளவும் வானதியுமாசுணமுஞ்,
செழித்தசடைமுடியுநெற்றிச்செய்யகண்ணுஞ்சிறுநகை
யு, முழுக்காளகந்தரமு மாகவந்துமுன்னின்றே. ௯

நில்லுநில்லுகழுத்தரியனின்னைநன்றாயாமகிழ்ந்தே, மெ
ல்லையற்றநேயத்தா யேதுனக்குவேண்டியதா, னல்லது
கேளளிப்பமெனநமித்தண்டியார்வணங்கிச், சொல்லு
மிகத்தழுதழுத்துத் தொழுதுநின்றுசொற்றயாவார். ௰

எனக்கொன்றுமிச்சையிலை யெம்பெருமானின்னுடைய
வனப்பொன்றுந்திருமேனி வாதத்தால்வளைந்ததெலா
முணக்கின்றுகுணமாகி யொண்மைபெற்றாற்போதுமெ
ன, வினைக்கஞ்சுநமித்தண்டி மெய்யன்பர்விளம்புதலும்.

வாதமலநடக்கிநுயாம் வையகத்தைதையைந்தொழிலா
னீதிதாநிறுத்துகின்ற நிருத்தங்காணீயறியென்
றுதாவாலெம்பெருமா னருணடமாடலையறைவான்
பூதலமும்பாதலமும் பொன்னுலகும்பவுரிகொள்ள. ௰௨

அரிபிரமராதிவிண்ணோ ரனைவோருமரகரெனப்
பரிபுரத்தின்றொனிபுவனம் பதினாலுஞ்செவிடுபட
வுரியவுமைகைத்தாள முறமுழக்கவுயிர்ப்பினாற்
றரணியெட்டுக்கிரிசேடன் றலைபுரட்டியலையவே. ௰௩

சடைமுடியின்மதிவெதும்பித் தண்ணமுதந்தாழ்ந்து
தலைத், தொடைமிசையின்வீழவுயிர் தோன்றியவாதோ
த்திரஞ்செய், திடையறமுன்முறையிடயா மெழினட
மாடுதல்புரிவே, மடையுமவாக்கேதுவா மெனக்கேட்ட
ங்கருளுவேம் ௰௪

ஐந்தொழிலாந்தாண்டவத்தை யன்பாறிந்தாலிப்பா
ரிந்தநிலைநாட்டியந்தி னியல்பிதெனவறிவித்தே
நந்தநமித்தண்டிகளை நம்பர்விமானத்தேற்றி
வந்துறுநங்கயிலையென மகிழ்ந்துகொடுமன்னினார். ௰௫

நமித்தண்டிநாயனார் புராணம்
முற்றிற்று.
ஏழைமாதவச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௯௪௦.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நமித்தண்டிநாயனார்புராண வசனம்.

நமித்தண்டிநாயனாரென்பவர் ஏழையன்பரிலொருவர், சிவ
பத்தியி லக்ரகண்யர். இஷ்டலிங்கபூஜாபரர், எங்குமுள்ள சிவா
லயங்கடோறுஞ்சென்று திருவிழாவி லுற்சவத்திருக்கோலந் த
ரிசிக்கும் நியமமுள்ளவர் ஒருதின மொரு சிவஸ்தலத்தில் ந
டேசராது உற்சவகாலத்திற் சென்று தெரிசித்து தமதேழை
யன்பு காரணமாக இந்நடேசப்பெருமானுக்கேதோவியாதி யுண்
டென்று சங்கித்து அவ்வாலயத்தருச் சகரிலொருவனை யழை
த்து ஸ்வாமி யருச்சகரே இக்கடவுளுக்கு இடைவளைந்திருக்கி
றது ஒருகாலுயர்ந்திருககிறது ஒருகை வீசியவண்ணமாக விரு
க்கிறது முகத்திலுஞ்சமமான பார்வையில்லை சடைகளு மவிழ்
ந்தசைகின்றன முடியுஞ்சாய்ந்திருக்கின்றது இந்நோய் எதனா
ல் நீங்குமென்று கேழ்க்க அச்சிவப்பிராமணரு மிவரை யேழை
யன்பரென்று தெரிந்து அவரிடத்தநேகம் பொருளைப் பற்றிக்
கொண்டு தைலமொன்று கையிற்கொடுத்திதனாற் றீருமென்று
சொல்ல நமித்தண்டியாரு மதனைவாங்கிச்சிவபெருமானது தி
ருமேனி முற்றுஞ் சாத்தி யுருவியுந் தீராமைகண்டு ஸ்வாமி யிவ்
வாதநோயுமக்கா வரவேண்டும் நானென்செய்வே னென்று மு
கத்திலறைந்துகொண்டு அழுது விழுந்து புரண்டு இப்போது
நானுயிரை மாய்ப்பேனென்று கத்தியையெடுத்துத்தமது கழுத்
தில்வைத்தறுககுஞ் சமயத்தில் சிவபெருமான் நில்லு நில்லுஎன்
னுஞ் சொல்லுடனே ப்ரத்யக்ஷமாய் உனக்கு வேண்டுமே வர

த்தைக்கேளென் றருளிச்செய்ய நமிநந்தியாரு மமது தி ருமேனியிலிவ்வாதப பிணிநீங்கிற லதுபோதுமெனச்சிவபெரு மானு மிதுவாதநோயன்று பஞ்சகிருத்திய வடிவமென் றருளிச் செய்து ஒருபுஷ்பக விமானத்தேற்றிக கைலைக்கு வருவாயெ ன்றழைத்துச் சென்றருளினார்.

நமிநந்தியடிநாயனார் புராணவசனம்

முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கூட்ட சருககம்.

சகளேசமாதிராசையா புராணம்.

துறந்த மேதகனேபோற்றிசோதிமெய்த்தகனேபோ ற்றி, கறுதநதபாதகனென்போற்றி கைககொள்வித்தக னேபோறறி, யறத்தாசாதகனேபோற்றி யருட்கொள்வ ந்தகனேபோற்றி,மறந்தாபேதகனேபோற்றி வசவபோ தகனேபோற்றி.. க

பத்தருட் பத்தராவார் பரமமாயேசர்தம்மு
ணித்தமாயேசராவார் நேயநற்சரணாதம்பான்
மெத்துமெய்ச்சரணராவார் வேந்தருள்வேந்தராவா
ரொத்தமாபெரியோர்தம்முளுயாதரும்பெரியோராவார்

பரமனைவிரும்பாரதம்மைப் பரிசியார்பண்பான்மிக்கார்
விரவியநாதகீத வீணைநற்பரதம்வல்லார்
திரமறைமுடிவறிந்தார் சித்தாந்தந்தெரிந்துவல்லா
ரரியவில்வாழ்க்கையிச்சை யற்றுளார்போலிருப்பார். ௩

இயமமாநியமமாதி யெண்வகையோகம்வல்லார்
கமையுளார்கருணைமிக்கார் கனத்தநற்சரித்திரத்தா
ரமைதருமிசைபடைத்தா ரணிமையினம்பையென்னுஞ்
சமமிலாத்தலத்தார்தம்போ சகளேசமாதிராசா. ௪

மேதினிபுரப்பார்துய்ய விதரணவித்தையுள்ளம்
போதவேபடைத்துவாழ்வார் புனிதநற்குருவிலிங்கத்
தாதரமிக்கபத்தி யன்பினாலதிகராகி
யோதுநலுபசாரங்க ளளவிலவுவந்துசெய்வார். ௫

அடிக்கடிபெரியோர்தம்மை யன்பினாலகலாதேத்திக்
கடிப்பலமலர்நீர்கொண்டு காதலாற்றம்மகத்து
நெடிக்கிலாதருச்சித்துன்னி நிமலனைத்துதித்துமற்றும்
பிடித்ததண்டிகையின்முப்பத் திரண்டிராகம்பிணித்தே

நேரத்திற்கேற்றராக நித்தாதஞ்சகளேசர்க்கே
யாரத்தாம்பாடிமற்று மகமகிழ்ந்தந்தவாறு
சீருற்றகவுரிவீணை யிராவணவீணைசெய்ய
மேருக்கொள்கரத்தான்வைகும்வெள்ளியங்கயிலைவீணை

அம்பரவீணைமற்று மருந்திறற்பிஞுகிவீணை
நம்புசாரங்கவீணை நச்சுகச்சப்பவீணை
யெம்பிரான்மாதிராச ரினியராகங்களாலே
தம்பிரான்சகளேசன்சீர் தாழ்வறநவிற்றிநாளும். அ

நல்லவரதிசயிக்கு நாளிலில்வாழ்க்கையிச்சை
யில்லராயுலகாளின்ப மில்லராமிவரோர்நாளின்
மல்லிராசையமொன்றோர் மன்னவருலகங்காத்தீ
தல்லலென்றகன்றுசித்த னரும்பருப்பதத்தணைந்தே. ௯

அங்கணிச்சலத்தராகி யானந்தமோகராகித், துங்கவில்
லஞ்சூழ்காவிற் றுணிந்துறுமல்லிராசர், தங்கருத்ததிக
பத்தித் தன்மையுஞ்சமாதியோகம், பொங்கலுஞ்சிவா
னுபோகம் பொருந்தலுங்குணமும்பண்பும். ௰

வந்துமாபெரியோர்சொல்ல மகிழ்ந்துநம்மாதிராசர்
சிந்தையிலன்பாய்க்கேளாத் தேசத்திலாசையின்றி
யந்தமாம்யோகிதன்னை யரும்பெருந்தவத்தினனை
யெந்தநாட்கண்டவன்றா ளியான்வழிபடுவேனென்று.

அப்பருப்பதத்தையுன்னி யஞ்சலிசெய்துபோற்றி
செப்பருமாதிராசர் செப்புவார்கேதாரத்தி
லொப்பினீர்பருகிற்காசி யுற்றிறந்திடிலாமுத்தி
யிப்பெருந்தவம்வருத்த மெளியதன்றென்னவெண்ணி.

அன்னகர்ச்சிகரங்கண்டார்க் கவ்வயின்முத்தியாகு
மென்னல்சத்தியமாமந்தவெழிற்கிரியடுத்துப்பார்ப்போ
மன்னுபுண்ணியத்திலக்க மட்டிலையாதலாலே [ர்
முன்னியத்தலத்துவாழ்வோர் முக்கணராவரன்றே. ௰௩

மிக்கநற்றீர்த்தங்கட்கும் விண்ணவர்முனிவோர்கட்குந்
தக்கமாதானமாகிச் சாதகசித்தராஞேர்
பக்கமானவையளித்துப் பணிந்தமானிடருக்கன்பா
லக்கணத்தின்பநல்கும் பருப்பதத்தளவார்சொல்வார்.

வந்தகத்தியன்புடைக்க மண்ணுள்வீழ்ந்ததுபுதைந்து
விந்தியமந்தரந்தான் விண்டுவின்கரத்தானின்ற
தந்திவானிறத்தோனெந்தை யங்கைவில்லாய்த்துமேரு
வுந்தரிக்கஞ்சிமுன்னீ ரொளித்ததுமைநாகந்தான். ௰௫

வருநதிகங்கைகொய்ய மாவியவந்தங்குன்றிப்
பெருகிலாதாதவன்றன் பெருகுவெங்கிரணத்தாலே
சொரிபனிசுவறித்தோன்று மிமையமல்லாதுதோன்று
திரவியான்விளங்குமல்லா திருள்கொளுமுதயவோங்கல்

வந்துதனுதரம்புக்க தினகரன்கிரணமாற்றி
யந்தருங்கயலஞ்செற்ற தத்தமனஞ்சேரோங்க
லெந்தையையொருநாட்டாங்க மானதோத்ரமிளைத்த
துந்துதன்மணியின்குற்ற முரோகணைத்திரியகற்று. ௰௭

இப்படிமலைகட்கொவ்வோ ரேதமுண்டெந்தையார்வா
ழுப்பருப்பதத்தையொப்ப தாங்கிரியில்லென்றேத்திச்
செப்பருமாதிராசர் சிரத்தையாலெழுந்திறைஞ்சி
யொப்பருங்கிரீந்திரத்தை யுறுவனெனன்னவுன்னி.௰அ

திருப்பருப்பதத்தைச்சேர்ந்து செய்யமல்லையர்தாளைக்
கருத்துறக்காண்பேனென்னுங் காதலான்மாதிராசர்
விருப்புடன்சென்றுவெற்பின் மிக்கமாதீர்த்தத்துள்ளுந்
தெருட்டருந்தானத்துள்ளுஞ் செய்யமாநதிகளுள்ளும்.

மங்கலகிரிதுர்க்கத்தும் வனதுர்க்கஞ்சலதுர்க்கத்தும்
பொங்கிருமுழைகளுள்ளும்பொலிதரும்பிலங்களுள்ளு
சங்கையில்படிகமேம வச்சிரச்சயிலத்துள்ளுங் [ஞ்
கொங்குலாங்கிரியுட்டொன்று வனசரர்குறிச்சியுள்ளும்.

பாதலவுழைகளுள்ளும் பஞ்சலோகக்குன்றத்துஞ்
சீதமார்பரிசவேதித் திரளினுந்தெரிசித்தோர்க்கு
நீதியாமுத்திநல்கு நிலயத்துமலர்வனத்துஞ்
சோதிசேரிந்துகாந்த நவமணித்தொகைக்குன்றத்தும்.

உரகமாவிலங்குபுட்க ளுறைவிடத்துள்ளுமோங்கற்
சரிவுகளிடிந்துவீழுஞ் சாரினுந்தங்கித்தங்கிக்
காமுறுமிலிங்கபூசை காதலிற்செய்துவாழ்த்தி
வாமுறுவில்லமோங்கு வனங்களைச்சமீபமான. ௨௨

கண்டிகைநகத்துங்கண்டி தருசிலைக்கணங்களுள்ளும்
வெண்டிருநீற்றுவெற்புத் தருச்சிலைமிகுமிடத்து
மொண்டருமிலிங்கவோங்கன் மரஞ்சிலைசெடிகளுள்ளு
ம்,புண்டரநுதன்மாயேசர்போலுமாகிரிகளுள்ளும்.உ௩

சங்கமம்போலுந்தாருக் கொடிபுதற்றலங்கடோறு, மிங்
கிதந்தம்முட்பேசுங் கிரிகொடிப்புதல்கடோறுந், தங்க
ளிலிதங்கள்பேசுந் துணைமலர்த்தருக்கடோறும், பொங்
கெரிபோலவிண்ணிற் பொருந்துமாவனங்கடோறும்.

நடிக்குமாகிரியினங்க ணற்கொடிசெடியிடத்து
நடிக்குமாவிலங்குபுட்க ணஞ்சராவிடங்களெங்கு
நடித்தெழுசிலையினங்க ணண்ணினவிலங்கண்முற்று
நடித்துயர்தருவினங்கணணியுறுந்தலங்களெல்லாம்.உ௫

பாடுமங்கிரிமரங்கள் பலகொடிநெருங்கிடத்தும்
பாடுநீண்மிருகம்வண்டு பற்றறுப்பலவிடத்தும்
பாடுமொண்சிலைகண்மந்தி பல்லரிதங்கிடத்தும்
பாடுமாகிரியினங்கள் பறவைகணெருங்கிடத்தும். உ௬

மின்னெறிகாட்டப்பாலு மின்னெறிபுட்கட்பாலு
மின்னெறிவாலுகங்கண் மிக்கெழுகுவையின்பாலு
மின்னெறிநதியினங்கண் மேவுதீர்த்தத்தின்பாலு
மின்னெறிபலநீரோங்கன் மரஞ்செடிமேவும்பாலும்.

பலநிறத்தருவின்பாலும் பலநிறக்கொடிசூழ்பாலும்
பலநிறப்புதலின்பாலும் பலநிறச்சிலைசேர்பாலும்
பலவுருப்பாதவங்கள் பல பலபணைக்கும்பாலும்
பலவுருக்கொடியினங்கள் செடியினம்படரும்பாலும்.

கேசரத்தருவின்பாலுங் கேசரச்சிலையின்பாலும்
பேசுறிற்கேசரஞ்சேர் பெருங்கொடிசெடியின்பாலு
மாசிலாமிருகஞ்சுபர் மணிமரச்சயிலப்பாலுந்
தேசுலாம்பறவைபோலுந்திரண்மரப்பொதும்பர்பாலும்

ஒளிவிடும்பறவைபோலுமொண்மையாமோங்கற்பாலுந்
தெளிதருந்தேவர்போலும் பாதவச்சினையின்பாலுங்
குளிர்நிழற்றிரும்பாத்தாருச் சிலைகளின்குழுவின்பாலும்
வளர்நிழலின்றிநிற்கு மரமலையினத்தின்பாலும். ௩௰

தூரத்தினிழலாய்த்தோன்றுந்தோகைமாமலையின்பாலு
ஞ்,சேரப்போய்ப்பார்ப்போர்க்கெல்லாந் தினமொருவடி
வாய்த்தோன்றும், பாரப்பூதரத்தின்பாலும்பாதவத்திர
ளின்பாலுஞ்,சீருற்றமாதிராசர்மல்விராசையனைத்தேடா

மரங்களைமரங்களேறி மரங்கள்சேவிக்கவாழும், பெரு
ந்தருவினத்தைப்பார்த்தும் பிரியத்தினேறிப்பார்ப்போ
ர், நெருங்குலகனைத்துங்காண நிற்கின்றதருக்கள்பார்த்
தும்,பொருந்திலப்படியேநிற்கும்பொருப்பினமலையை
ப்பார்த்தும். ௩௨

ஓரிடமுன்னியேறிலவ்விடத்துய்க்கும்வெற்பைத்,தே
ரிலப்படியேசேர்க்குந் திரண்மரக்குழுவைப்பார்த்துஞ்,
சாருருவுடையோரேறிற் றமைக்காணுத்தருவைப்பார்த்
துஞ், சூரியன்போலத்தோன்றிச் சோமனுந்தருவைப்
பார்த்தும். ௩௩

பாதிமாமிருகமாயும் பாதிமாமலையதாயும், பூதரம்பாதி
யுள்ளோர்பாதியாய்ப்பொருந்தும்வெற்பை, மேதருவே
லைதோறும் வெவ்வேறுபழுத்துவீழுங், கோதிலாமரத்
தைவெட்டிற்கூடுமாசெடியைப்பார்த்தும். ௩௪

தூரவேயெடுத்துப்போடிற்றொடர்ந்துவந்தவ்விடத்தை
சேருமாகல்லைவெய்யோன் செறிந்தெழிலெழுந்துவீழிற்
பாரிடையடங்குந்தாருப் பகுதியைப்பரிவாற் பார்த்துஞ்
சூரியனெழிலவ்வாறேதோன்றிவீழ்கிரியைப்பார்த்தும்.

நாற்றிசைக்கொம்பிலேறி நாடுங்காற்கயிலாயத்து
நாற்றிசைவாயிருேன்று நல்லமாமரங்கள்பார்த்து
நாற்றிசைச்சிகரமேறி நாடுங்கால்வெள்ளிவெற்பி
னாற்றிசைத்துவாரத்தோடு புரந்தெரிநகங்கள்பார்த்தும்.

மீதுறுமாந்தர்தம்மை மிக்கபாதாளகங்கை
கோதறவாட்டுவிக்குங் கோத்திரந்தருக்கள்பார்த்து
மாதரவுடனேசேரி னறுபத்தெட்டானதீர்த்த
மீதிதுவென்னக்காட்டு மினக்கிரிதருக்கள்பார்த்தும்.

ஒண்ணறையொன் றுரிஞ்சித்தோன் றுமொளியெரியதனை
ல்வேகு, முன்றிகழ்மரயபோய்வேறே முளைத்தெழுதரு
க்கள்பார்த்து, மின்றியுஞ்சிதமிஞ்சு மிடையிருள்வெயி
லைத்தம்பாற், சென்றபோக்கொிக்குந்தாருக் குழுஉக்கிரி
த்திரளைப்பார்த்தும். ௩௮

வெயின்மிகும்போதுதமபான் மேவினோர்விரும்பத்திங்
கள், பயிலவேசெய்யுமோஙகற்பகுதிபன்மரங்கள்பார்த்
து, மயிலுறும்பாலாறேறி யருஞ்சுனைபருவிபார்த்துங்,
சயிரநிறைதடாகஙகூடந் தண்சுனைநதிகள்பார்த்தும்.

நெய்யுறுமருவியாறு சுனைநதி நின்றுபார்த்தும், பைய
வேமாநிராசா பலவில்லவனம்புகுந்து, பொய்யில்பொ
ன்கிரிமரங்கள் கொடிசெடிவிலஙகுடபுட்கள், செய்யவம்
மணநதுக்கோயில் செறியும்பாலனைத்தும பார்ததும்.

நவமணியினங்கள்போலு நாஙகணணணிப்பாரத்து
நவமணியினங்கள்போலு நறுங்கொடிசெடிகள்பார்தது
நவமணியினஙகள்போலு நாற்பதம்புட்கள்பார்த்து
நவமணியினங்களபோலு நன்மலாத்தருக்கள்பார்த்தும்

ஒருமுதலாகிப்பல்வே றுற்றபல்கொடிகள்பார்த்து, மரு
வொடுவாயுமிங்க மந்தரம்விளங்கல்பாரத்தும், பரிவின
ன்னீர்தெளித்துப் பணியுமாமழையைப்பார்த்துந், தரு
வினமலராற்கோலஞ் சமைக்குமந்தகைமைபார்த்தும்.

வந்துசங்கரனையாட்டு மஞ்சனத்தீர்த்தம்பார்த்துஞ்
சந்தனந்தினமுஞ்சாத்துஞ் சந்தனத்தருக்கள்பார்த்துங்
கொந்தலர்தந்துசாத்து மலர்வனக்குழுக்கள்பார்த்து
மந்தருந்தூபங்காட்டு மருந்தூபமரங்கள்பார்த்தும். ௪௰௩

தீபம்பரற்குக்காட்டுந் திரண்மணியரவுபார்த்து
மேவுநற்பலநிவேதம் விரும்பிச்செய்தருக்கள்பார்த்து
மாவலொலடைக்காயேற்று மம்மரக்கொடிகள்பார்த்துந்
தாவரமாதிராசர் தருக்கியேசெலுங்கான்மற்றும். ௪௰௪

பாதவவரவென்றேத்திப் பாதவம்பலவிறைஞ்சுங்
கோதிலாத்தருவிலிங்கங் குலவிடங்குறுகிப்பார்த்துந்
தீதறும்பறவைமன்ன வெனச்சொலிச்செய்யபுட்கள்
பூதலமுறவிறைஞ்சும் புள்ளிலிங்கங்கள்பார்த்தும். ௪௰௫

மிருகமன்னவவென்றேத்தி விரும்பியேயிறைஞ்சநாளுந்
தெரிதருமிருகலிங்கஞ் சேரிடஞ்சென்றுபார்த்து
முரகவல்லபவென்றேத்தி யுரகங்கள்பணியநாளும்
வரமருளுரகலிங்க மன்னிடமகிழ்ந்துபார்த்தும். ௪௰௬

அளிக்குலமன்னவென்றே யரியினமிறைஞ்சியேத்த
வெளிப்படுமளியிலிங்க மேவிடம்விரும்பிப்பார்த்துந்
தெளிந்தநீர்மன்னவென் றுசெழுஞ்சலமிறைஞ்சநாளுங்
களிக்குநற்சலலிங்கத்தைக் காதலிற்சென்றுபார்த்தும்.

சவரவல்லபமென்றேத்திச் சவராகளிறைஞ்சநாளுந்
தவறைவரமளிக்குஞ் சவரலிங்கங்கள்பார்த்தும்
விபுதவல்லபமென்றேத்தி விபுதர்களிறைஞ்சநாளு
மவர்களுக்கினிமைநல்கு மமரலிங்கங்கள்பார்த்தும். ௪௮

மலையெனப்புற்றுமூடி மறையுமாதவனைப்பார்த்து,மலை
மரமுடிந்தாரு வெனவுறுந்தவனைப்பார்த்துஞ், சிலையெ
னசசிலைமேன்மூடிச செறியுமாதவனைப்பார்த்துந், தொ
லைவிலாமயிர்மேன்மூடித்தோன்றலாதவனைப்பார்த்தும்

பரமயோகத்தாற்காட்ட ப் பான்மையாந் தவனைப்பார்த்
சிரநிலமூன்றிக்கைகால் சேணிடைநீட்டிவாயுப் [துஞ்
பருகுமாதவனைப்பார்த்தும் பாதவங்குட்டமொன்றே
தனையிடையூன்றிநின்றுசலிப்பிலமாதவனைப்பார்த்தும்.

பரந்தபஞ்சாங்கியூடே பற்றுமாதவனைப்பார்த்து
முரந்தரவோடொற்றி னுற்றிருயகளமமிழ்ந்த
நிரந்தரமகிழ்ந்துநிற்கு நிதத்யாதவனைப்பார்த்து
மருந்துநீர்த்துளிவாலூகத்தமையுமாதவனைப்பார்த்தும்

மரங்களையயங்கேட்கவளைந்திடும்பலங்களுண்டும்,பெ
ருங்கிரிவணங்கிநல்கும் பெருமரத்தேனையின்று, மிருந்
துமாதவங்கள்செய்வோ ரிடங்களிற்சென்று பார்த்துந்,
திருத்துநற்ரலகிரீடை செய்யுங்கந்திருவர்ப்பார்த்தும்.

செய்யநற்சிவார்ச்சனாவற் சித்தனைப்பார்த்துந்தேவர்
தையலாருடனேயாடுஞ் சமுகங்கடம்மைப்பார்த்து
முய்யநீரமினார்க ளூறுபிலங்களைநேர்பார்த்தும்
பையரவுலகராடும் பாதலமுழைகள்பார்த்தும். ருங

கரியரிபுண்டரீகங் கரடிகண்முதலாயுள்ள
தெரிவருமிருகந்தம்முட் செறிபகையொழிந்துசேரு
முரிமையைமாதிராச ருகந்துபார்த்துயர்ந்துவில்ல
விரிவனந்தன்னைப்பார்த்து மிகமனமுருகிப்போற்றி.

மெய்த்தவமல்லிராசர் மேவிடமேதென்றெண்ணி
யத்தகைவில்லஞ்சூழு மருவனமனைத்துந்தேடி
முத்தராமாதிராசர் முறைமையையறிவாமென்னுஞ்
சித்தராயத்தவத்தர் திருவுள்ளத்துன்னித்தேர்ந்து. ருரு

வேறு.

நல்லதோர்பெரு வடிவினைநண்ணிமுனடுவே
மல்லன்மாமலைதொடங்கி விண்ணளவதாய்வளர்ந்து
தொல்லைதீற்றருங் கிரியதோசோதிமாயமோ
வெல்லையற்றருத்திராக்க மாமரம்படரியல்போ. ருசு

கோரசம்புவின்வடிவமோ குறித்துயாமொருகா
லோரிடத்திலுஞ் சொல்லொணாதென்னவுணர்ந்து
தீரமாதிராசையர்தாஞ் சென்னியேதென்று
தேரவேணுமென்றுண்டு மூன்றியங்கியுந்தெரியார். ருஎ

பத்திதப்பினம் பதமுனந்தேடிலாதென்னுஞ்
சித்தமுற்றயர்ந் த்னுதினஞ்செம்பதந்தேடி
யத்திறத்தினி லேயிரண்டாண்டுழன்றறியார்
முத்தவிப்படி யடியனேமுனிவதோமுறைமை. ௫௮

உன்பெருந்திருவடி வினையீதெனவுன்னி
யென்பெரும்படியறிவிலு லறிதரவெளிதோ
நின்பெருந்திரு வருளினுனின்பதங்காட்டென்
றன்புடன்றுதித்தொருதிங்கள்பணிந்தெழாதழவே. ௫௯

மெல்லவேதிருமுறுவல் செய்தருண்மிகுநோக்கான்
மல்லிகார்ச்சுனயோகர்முன் வடிவினைமாற்றி
நல்லதந்திருவுருவினைக கொண்டுமுனண்ணி
யல்லனீயறவவ்வடி வானமென்றறையா ௬௰

சரணநீயினியெழுகெனத் தன்னிருகரத்தா
லருளின்மாதிராசையனை யெடுத்துகந்தணையாப்
பரமபததியானம்மை யிக்கிரிமிசைப்பார்க்க
வுரமிகுந்தவஞ்செய்தனை வருதியென்றுவப்பால். ௬௧

தன்சிநேகநற்ற வாச்சிரமங்கொடுசொர்ந்து
நன்சிவாசனனை வேளையிற்சேடமுநல்கிப்
பின்சிவானுபவத்துனை யெருகவேகாட்டி
முன்சிறுநிகைவைத்திருந் தினியனமொழிவார். ௬௨

இன்னரீதனாமீதினிற் சிலதினமிருந்து
பன்னருந்தவஞ்செய்தலா னம்மிடம்பலியா
தொன்னலத்தினுற் செல்செனமல்லிகார்ச்சுனர்மு
னன்னலம்பெறப்பணிந்தெழுந்தழுதன்பினவில்வார்.

பிறவிமாமிடியாயினோர் பெருநிதிகண்டா
லுறவினுற்கொள்வரல்லது விடுவரோவுன்ற
னிறைவயானின்று கண்டினிமண்செலேனென்ன
வறவன்மென்னகை தன்னினனன்றெனவறைந்தே. ௬௪

பத்தர்நன்னிதியாகிய பரமன்மாதிராசர்
சித்தமொப்பயாந்திட்டமிட் டகற்றுமென்றே
மெத்துமோர்கருவேனிழன் மெல்லெனக்கொடுபோ
யத்தலத்தினிலிருவெனமறைந்தொராயனைப்போல். ௬௫

வே று.

முருட்டுவன்காலினிட்ட மொய்த்தவார்ச்செருப்புஞ் சுற்று, மிருட்கொள்கம்பளமேலார்த்த விருங்கயிற்றனை யுமாடு, வெருட்டுதிண்கோலோர்கையும் வெறுங்கட மொருகரத்து, மருட்டுறுவிழியுங்கோணல் வதனமும் பாசிப்பல்லும். ௬௬

தடித்ததிண்காதுங்கட்டைத் தாடியும்பருத்தமூக்கு
மெடுத்தகோல்பின்னிறுத்தி யதனிடைச்சார்ந்தோர்கா
மடித்தொருகாலினின்று வலக்காநுதற்கவித்தே [லே
யடிக்கடியாடுபொர்க்கு மக்கமுமதட்டுவாயும். ௬௭

கொடுமைசேர்பரசினேடுங் கூர்முடங்கணிமருங்கு, மு
டையராய்நாய்விளிக்கு முனையராயுள்வளைந்து, செடி
தொறுமேயுமாட்டைத் திரட்டிவந்திவரிருக்கு, நெடிய
மாவேலின்கொம்பை ஞெமிர்த்துமை தின்னவிட்டார்.

விட்டிடமாதிராசர் வெகுண்டியாமிருக்குநீழ, விட்டமா
மரத்தைவெட்டி யிப்படிநிழற்கெடுத்தாய், மட்டறுகா
ட்டினிந்த மரமலாதிலேயோசொல்லாய், துட்டனீகட்
டன்முட்டன் றுசசனன்மதத்தாய்கொல்லோ ௬௬

பாவிநீயிடையாவுன்னைப் பதறியான்சபிப்பனென்று
ரோவமிலாய்ராகு மிருடியாசிரித்துச்சொல்வார்
கோவிநீநன்றுநன்று கோபியேபாவியல்லா
லுவினல்வெம்மைசொல்ல நாணலன்பாவியென்று. ௭௰

கோபமேவதைக்குங்கூற்றங் கோபமேதுன்பமூலங்,
கோபமேதிருவையோட்டுங் கோபமேகுணத்தைக்கொ
ல்லுங், கோபமேநிந்தையேது கோபமேகொடுஞ்சொற்
கூட்டுங், கோபமேநரகஞ்சேர்க்குங் கோபமேகொடுமை
யாமால். ௭௧

சலமெனுந்திரையாற்றுய்ய தவமரக்கலஞ்சாயாதோ, சல
மெனும்வெயிலானெஞ்சத் தாமரைதான்கன்றுதோ, சல
மெனுநெருப்பாலெல்லாத் தருமமும் பொடியாகாதோ,
சலமெனுங்காற்றுன்ஞானத் தருவினஞ்சாய்ந்திறுதோ.

ஞானமேலீடோவுன்ற னல்லவதானக்கல்வி
யானவாங்காரந்தானோ வருந்தவத்தகந்தைதானோ
நீநல்லனல்லன்கோப நெஞ்சினனீயிருக்கக
கானமிங்கிதனுள்வேறு கருதினன்னிழல்களின்றோ.௭௩

நல்லனீசாந்தமேவு நற்றவருன்னைப்போல
வில்லையிக்கிரியின்மேவு மிருந்தவர்தம்முளெல்லா
மொல்லையினெல்லாமற்ற வுனக்கிந்நிழலினாசை
யெல்லையற்றிருந்ததென்றுற்றெளிவுதானெளியதன்றே.

நேசமாய்த்தீயில்வீழு நேரிழைபுடுத்துச்செல்லும்
வாசமாரழல்வேமென்றுமனத்திடைமதித்தல்போன்று
கூசுதலின்றிச்சாகக் குறித்தவள்கூபம்வீழ்ந்தங்
காசையாற்றெப்பர்தேடு மறிவுபோலாய்த்துன்னாசை.

மருளெனக்கிலையுலகளை வாங்கிவாவிளையவென்றன்
சிரமிசைசுற்றவென்போர் செய்திபோற்சன்னாசஞ்செ
யொருமறையோன்றன்வாழ்வையொருவன்கையொப்பி
த்தேகு,மருமயல்போலுமுன்றனாசையையறையுங்காலை

கடுவிசைபெருகுமாற்றின் கரடிகம்பளமதென்று
முடுகிநீந்திப்பிடித்த மூடனையதுதான்பற்றி
யடுதலிற்கனாயிருந்தோர தனைநீவிடுவிடென்ன
விடுகினும்விடாதென்செய்கேனெனறவன்வீழ்ந்தபோல

விட்ட வன்றனையுமாசை விடுகிலாக்காலமானு
லொட்டுமோநன்றாய்நீங்கவுனக்கியாமுரைப்பதென்னுந்
தொட்டதோரிருப்புலக்கை சூதினூற்றுணிக்கத்தப்பி
லெட்டருமளவதேனுந் தோல்விகாணெனவுரைப்பார்.

நாணியேயாசையெல்லா நழுவினோர்திரும்பப்பற்றி
னுணியாய்ப்பற்றுஞ்சென்மத் தருவினையெனத்தவத்தர்
பேணியங்குரைத்துமுன்னைப்பெருகருள்வடிவங்காட்ட
பாணியாற்றொழுதிறைஞ்சிப்பரவிமுன்வெள்கிநின்றார்.

அதிகதுக்கத்தராகி யஞ்சிமெய்நடுங்கவென்பாற்
கதிநெறியில்லைநீதிக் கருத்தில்லைப்பத்தியில்லை
மதியின்மெய்ச்சாந்தமில்லையதமுளேனெங்குற்றேனின்
விதிசகளேசவென்னை விடுங்கொலோ விடாதேயையா.

கருமமுள்ளளவுமந்தக் கருமத்திற்கேற்பசெய்து
திரியுமதன்றியென்றுஞ் சிவனருள்சிந்தியாது
நிருமலநெறியாகாது நீண்டவாதரவாற்காயை
மாநுவியேகொய்தாற்றுய்ய மதுரமென்கனியாகாதால்.

பரதபோதனனேபோற்றி பத்தர்பாக்கியமேபோற்றி
சரணநின்சரணையல்லாற் சார்விலேனென்றுநின்ற
வரமுறும்மாதிராசர் மனங்கொளுமிரக்கநோக்கி
யருளுறுமல்விராச ரன்பினைத்துகந்து. அ௨

அஞ்சநீவேண்டாந்துக்கத் தழுந்துதலொழிவாயற்ப
நெஞ்சிலடையகந்தையுள்ளோர் நம்மிடைநிற்கொணாகா
ணஞ்சொனீகேளேனென்று நவின்றதாலிவ்விகற்ப
விஞ்சையாஞ்செய்தோமென்று மல்லிராசையர்விளம்ப.

மன்பரன்கருணையாலே வந்தவன்வசவராச
னென்பவன்பத்தியென்னு மிரும்பொருணிறுந்தவேண்
துன்பமண்ணகலநம்பாற்றோன்றினன்சுகானுபூதி [டித்
யன்புனக்கவன்றனாலேயாகுநீயவன்கண்செல்வாய். ௮௪

வாசிவாசாரவாரி வைகியேசரிப்பாயென்ற
னானருளாற்பதிற்றைந் தாண்டுகளாறுநூறாண்டு
தனையிடைவசவேசன்பாற் றங்கிப்பினுமழைக்கப்
பரிவினாலெம்பால்வந்தைம் பதுவருடங்கள்சென்று.

ஆகநிற்கெழுநூறாண்டி னந்தத்திலன்றிமுத்தித்
தாகமுண்டாகாதிங்ஙன் றருவதேதேனுங்கேட்பா
யீகநாஞ்சொல்வாயென்ன மாதிராசையரிரங்கி
யோகராமல்லிராசர்க் குறப்பணிந்துரைக்குகின்றார்.

திருவையிச்சிப்பனென்னிற் பிறர்திரியாயுவென்னி
லருளுறுமாயாரூப மண்டர்போகங்கள்வேண்டுந்
தரமலவனித்தத்தாலே தாழ்விலாமுத்தியென்னிற்
பரமனற்பதவியாகும் பற்றிலேனென்றுமென்று. ௮௭

ஐயமுற்றுணர்வாரீர மகத்துளாயத்தனேயென்
றுய்யமண்மீதுநன்று யுறப்பணிந்தெழாதமுன்னஞ்
செய்யநற்கல்லியாணச் செழுநகர்நந்தியாரா
மெய்யர்பான்மாதிராசர் விரைந்துமுன்னிற்கநோக்கா.

கூடலசங்கமேச னென்னவேகுலவிநோக்கா
நீடவட்டாங்கமாக நேசத்தாற்பணிந்துபோற்றித்
தாடலைமீதுசாத்திச் சகளேசமாதிராசர்
சீடராம்வசவராச னென்னநற்சேவைசெய்யா. ௮௯

நறசிவலிங்கபூசை நண்பராயகத்துமுள்ளு
மற்புகத்துடனேசெய்தங் கானந்தவமுதமார்ந்து
சிற்குணமாதிராசர் தேடரும்பத்தரான
பொற்புறுநந்திகேசர் பொருவறவெங்குநாளின். ௯௰

சகளேசமாதிராசையர் புராணம்

முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௭௯௰.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

சகளேசமாதிராசையர் புராண

வசனம்.

திருவம்பை யென்னுந் திவ்வியஸ்தலத்தை யுடையவர்
சிவநேய மில்லாதவனைப் பிணமென்று நினைத்துப் பரிசிக்கவ
ஞ்சித் தூரத்திற் செல்பவர் பரதசாஸ்திரங்களிலும் வீணைவா
த்தியங்களிலும் வல்லவர், வேதாகமமுடிவை நன்றாகவறிந்தவர்
யோகமார்க்கத்திற் பயிர்ச்சியுள்ளவர், இல்வாழ்க்கைப் பற்றில்
லாதவர், போதுமான கீர்த்தியையுடையவர், சகளேசமாதிராச
னென்னுந் திருநாமமுள்ளவர், உலகத்தையாளப்பட்டவர், இவர்
குருலிங்க ஜங்கமபத்திமிகுந்து சிரத்தையோடுபூசித்து அநேக
உபசாரங்களைச்செய்பவர் சிவபூஜைமுடித்துப பூஜாந்தத்தில்
கௌரிவீணை கைலாசவீணை இராவணவீணை பினாகிவீணை கச்
சபவீணைமுதலிய வநேகம் பேதமுள்ள வீணைவாத்தியங்களிற்
காலத்துககுத்தக்க ராகங்களையிசைத்துச் சகளேசனென்னுஞ் சி
வபெருமானுடைய கீர்த்தியைப்பாடுவாராய் இல்வாழ்க்கையை
முற்றத் துறந்து ராஜ்யபாரத்திலு மிச்சையற்றனர். இவர் இ
படியிருக்குநாளில் மல்லிராசையனென்னு மரசனொருவ உல
கத்தைநெடுநாளாண்டு இது அல்லலுள்ளதென்று அவ்வரசா
ட்சியைவிட்டுநீங்கி சிவஸ்தலங்களிற்சிறந்த பருப்பதத்தைய
டைந்து நிச்சலசித்தராய்ச் சிவானந்தமேலிட்டு ஒருவில்வவனத்
தில் தனித்துத்தவஞ்செய்யுமவரது பத்தித்தன்மையையும் சமா
தி சாமர்த்தியத்தையும் சிவானுபோகத்தையும் தபஸ்விகள் ப
லர்வந்து சொல்லக்கேட்டு பேரானந்தமடைந்து அவரது பாதங்

களை யெப்போதுகாண்பமென்னு மேக்கமுடையவராய் பருப்ப தமலையையடைந்து அங்குள்ள தெய்வீகங்களைக்கண்டுமகிழ்ந்து மல்லிராஜர் தவஞ்செய்யும் வில்வவனத்தையுங்கண்டு அதிகமகிழ்ச்சியோடு அவரைத்தேடும்போது அவரு மாதிரா சையரது முறைமையை யறிவோமென்று தமதுதிருவுள்ளத்திலெண்ணி மலைமுதலாகாயமுள்ளளவும் விசுவரூபமொன் றெடுத்துப் பிரமிக்கும்படி நின்றார். அநேகவருஷகாலந்தேடியும் அவரது அடிமுடியைக்காணுமல் இளைத்துவருந்தி ஸ்வாமி மல்லிராஜரோ யுமது விசுவரூபத்தைச் சிற்றறிவையுடைய வெளியேனறியவல்லனே, உமது திருவருளா லும்மைத்தெரிசிக்க வருள்செய்வீரென்று தண்டாகாரமாகப் பூமியிற்பணிந் தவ்வாறே ஒருமாதம்வரையி லெழாதுகிடந்தழவே அப்போதுமல்லிராஜரும் அருண்மேற்கொண்டு இதுதான் எம்முடைய வடிவமென்று தமது சுபாவவடிவத்தோ டெதிர்நின் றினி யெழுந்திருப்பீரொன்று தமது ஸ்ரீஹஸ்தங்களா லெடுத்தணைத்து அழைத்துக்கொண்டுபோய்த் தமதாச்சிரமத்திற் சென்று சிவநைவேத்தியசேஷத்தைக்கொடுத்தருந்தச்செய்து இவர்க்கனுக்ரகிக்கக்கருதி மாதிராசனை ஒரு வேலமரத்தடியி லிருக்கச்செய்து மறைந்துபோய் ஒரிடையனைப்போல் வடிவமெடுத்து ஆட்டின் மந்தையைச் சாய்த்துவந்து மாதிராஜரிருந்த கருவேலமரத்தை யொடித்துத்தள்ள மாதிராஜர்க்குக் கோபமுண்டாக அதுமூலமாக அக்கோபத்தைத்தணித்து ஞானத்தைப்போதித்துத் தமதுதிருவுருவை யதாப்பிரகாரந்தெரிவிக்க, அப்போது மாதிராசரும் நாணமடைந்து அதிதுக்கிதராய் நடுநடுங்கி ஒன் றுந்தெரியாத அபக்குவனையாள்வதற் கிதுசமயமென் றிரக்கமுற்றுநிற்க, மாதிராஜரே நீர் அஞ்சவேண்டுவதில்லை துக்கத்தினின்று மொழிவீர், சிறிதா

யினும் அகந்தையுள்ளவர் எமதுமுன்னே நிற்கக்கூடாது உம தபக்குவநிமித்தமாகவே இந்தவித்தையைக்காட்டினோம் என்றருள்செய்து அன்பர்க்கருணிமித்தமாகச் சிவானுக்கிரஹத்தாற் பூமியி லவதரித்தவராகிய ஸ்ரீநந்திகேசுவரரிடத்தில் ௬௦௦ ௵ சென்றிருந்தால் பின்பு நாமழைப்போம் அப்போது நம்மிடத்தில்வந்து ஐம்பதுவருஷமிருந் தானபின் சிவானுக்கிரஹத்தால் இப்போது சென்றவயதோடு ஆக ௵ - ௭௦௦, இந்தவருஷம் எழுநூற்றினந்தத்திலன்றி உமக்கு மோக்ஷத்திலிச்சையுண்டாகமாட்டாது வேறொருவிஷயத்தி லிச்சையுண்டாமாயின் அவ்வாறே தருவோமென்றுசொல்ல, மாதிராஜரு மற்றொன்றினுமிச்சையில்லாதவராய்ப் பூமியில் தண்டாகாரமாய் நமஸ்கரித்து எழுந்திருக்கு முன்னமேதானே கல்லியாணபுரத்தில் ஸ்ரீவசவதேவர்க்கு எதிரில்நிற்க, வசவதேவரும் வணங்கி யிவரோ குருவாகிய கூடலசங்கமேசரொன்று பாவித்துப் பத்திபண்ணிக்கொண்டு மாதிராஜருந் தாமுமாக இருக்குநாளில்,

சகளேசமாதிராசையர் புராணவசனம்
முற்றிற்று.

உ
திருச்சிற்றம்பலம்.

—*—

சிக்கமாதையர்புராணம்.

திண்ணியகாலனைத் தீக்கண்மீதிலே
மண்ணினையிறைத்தவன் வாய்மடித்தயன்
பண்ணியவிதியினைப் பறித்துமாயையின்
கண்ணியையறுத்தநற் கருத்தராயரோ. ௧

யாணிடர்தமக்குறும் வருடநூறெனத்
தானுலகுறைப்பதைத் தவிர்க்கவல்லரா
யீனமதுறும்வய தேழுநூறதா
யானுகந்தேறுவார்க் கதிகநண்பராய். உ

முப்பொழுதருச்சனை முயலுநெஞ்சரா
யெய்ப்பறுநிட்டரா யிலிங்கசங்கமந்
தொப்பருநேயரா யுற்றபத்திசெய்
தப்பருமகிழ்ச்சியா மமுதருந்தியே. ௩

தத்துவஞானராய்ச் சரணராகியங்
கித்திறஞ்சரித்திவ ரியலுநாளிலே
யுத்தமபத்தரா யுண்மைநீங்கலாச்
சித்தரோரன்பர்போ சிக்கமாதையா. ௪

மருவுதமனைவியு மகனுந்தாமுமா
யருளுறுமாதிரா சையராந்தவ
ரிருகழலனுதின மிறைஞ்சுஞ்செய்தியே
கருதருமுயிருநங் கதியுமென்றரோ. ௫

உன்னியநெஞ்சரா யுற்றதந்தொழி
லன்னிலைவருபொரு ளற்பமாயினுந்
துன்னியதாயினுந் துக்கநற்சுக
மன்னியல்பின்றிநீண் மகிழ்ச்சிபொங்கியே. ௬

தங்தொழில்சாயினுந் தவறுசேரினு
மங்தருமாதிரா சையர்சேவைமேற்
சிங்தையுநேயராய்ச் செய்யுநாளிலே
பொங்தனவுடலினைப் போட்டகன்றனர். எ

அவரிடமனைவியா ரந்தவாக்கையைச்
சிவதவர்பாதநற் றீர்த்தத்தாட்டியொண்
டவளவெண்பொடியினைத் தணியச்சாத்தியே
துவளுநெஞ்சில்லராய்த் துணிந்ததூயமையால். அ

தக்கநல்லணையொடு சாயத்திருத்தியே
யக்குறியயலவ ரறிவுறாமலே
மிக்கதஞ்சிவார்ச்சனை விரும்புமெல்லையின்
றொக்குறுசமாதியைத் தொட்டுமோசையால். கூ

துஞ்சியவம்மகன் றுணுக்கெனத்தெளிந்
தஞ்சியீதென்னதா னன்னையெம்மையன்
பஞ்சணையொன்றியோர் பகர்வுங்காண்கிலேன்
வெஞ்சமெம்முட னுளவெலாம்விளம்புவாய். ய

ஐயனம்முடையர்க ளருகென்போகிலன்
செய்யநற்சிவார்ச்சனை செய்யுமெல்லையின்
கையுறவகமுழ மிக்கருமமென்னதா
னய்யநம்பரர்க்குநல் லூற்றம்வேண்டியோ. யக

உன்னுடன்கோப மென்றொருதினத்தினி
னின்னுடன்வெம்மைநா னிகழ்ந்ததாயினும்
பின்னுடன் றீர்வணிப் பெற்றியின்றியு
மென்றொடும்பேசில னென்னையன்னையே. ௰௨

வேளையிற்சிவார்ச்சனை விரும்புங்காலையி
ளொருதாயொன்றுநீ யமைத்திலாய்கொலோ
நாளுநின்சீலநீ ணன்மைகுன்றியோ
தாளுறத்தவத்தர்பாத றாழ்ந்திலாய்கொலோ. ௰௩

திருமெழுக்கிடுகையிற் செந்துசெத்ததோ
வொருபுடைகோமய முறறதில்லையோ
வருமைசேராங்கநல் லாலயத்தழ
கொருவியேயிடையிடை யூனமானதோ. ௰௪

விஞ்சியவுமழுக்கலம் விளக்கிலாய்கொலோ
மஞ்சனசாலையின் மலினமுற்றதோ
வஞ்சிநீவிந்திகை யழுக்கலுத்திடா
தெஞ்சியாசரணையி னிழிவுவந்ததோ. ௰௫

வத்திரங்கொண்டுநீர் வடித்திலாய்கொலோ
சுத்திநற்கந்தநீ துவளவைத்தியோ
யொத்திராதக்கதை யொடிந்திருந்ததோ
கொத்தலர்புழுக்கடி கூடியுற்றதோ. ௰௬

எடுத்தநற்றூப தீபார்த்திபின்மணம்
படைத்தொளியொன்றுபோற் பரவிற்றில்லையோ
சுடர்த்தருவிளக்கினைத் தூண்டிலாமலே
கெடுத்தனையோவிதென் கிளர்த்தியன்னையே. ௰எ

பரமன்முன்னமுதுநீ படைக்குங்காலையின்
முரலுநின்ஞசியின் மூசசனைந்ததோ
வரனருஞ்சேடமோ டருத்திலாதன
விரவிநீபடைத்தியோ விளம்புகன்னையே. ௰அ

உற்றதோமூவித வுதகமொன்றொடொன்
றெற்றெனவழைத்ததற் கென்னென்றில்லையோ
சற்றுநீயையன்முன் சாற்றிடாதவிக்
குற்றமேனின்றெடேன் கூறிலான்சொலாய். ௰௯

ஐயநின் சினத்தினை யாறுகென்றியாங்
கைதொழுதின்சொலாற காலின்வீழ்ந்திடின்
வெய்யதன்வெகுட்சிபோய் விரும்பிப்பேசுவன்
செய்குதுமிச்செயல் செய்தியன்னையே. உ௰

பரமனற்சேடமேன் பசியிலார்கிலன்
றிரநமதுடையர்பால் சென்றென்சேர்கிலன்
கரமலர்பற்றியான் கசிந்தழைக்கவோ
வுளாயெனவன்னேதா ஞெண்டுணைக்கையால். உக

பற்றிமுன்வாங்கிநீ பத்தரிற்றெறு
முற்றவாசிவார்ச்சனை யுரையையூன்றியே
கற்றனையல்லது கருத்திலாயெனச்
சொற்றியிவ்வேதிகை தொட்டிலுன்னையன் ௨௨

சினமொழிந்துன்னுடன் செப்புமையநீ
நனவொழிசித்திரை நண்ணுகென்றுளங்
கனிவுறத்தலைவனைக் கண்டுநககபின்
முனமுறுஞ்செய்திதான் முயலுங்காலையின். ௨௩

புதல்வனுட் புறப்படாப் புறத்துவாயிலின்
கதவினைத்திறந்துளங் கலங்கிமுன்புதா
ஙிதமுறத்தந்தைபி னேகும்வீதிபோய்
மதமுறுத்தவத்தரா மாதிராசர்முன். ௨௪

அன்புடன்வணங்கினின் றையவையகே
ளென்பிதாவென்னையோ வேதும்பேசிலான்
முன்பெனதன்னைபான் முனிவிலாதவன்
வன்புறுசினந்துடன் மவுனமாகியே. ௨௫

நீற்றினைநுதல்புய நிறையச்சாந்தியே
நேற்றுநீயளித்தமெ னீளத்தூசினை
மேம்மரித்தலைபின்மேன் மேவிப்பேர்கலான்
சீற்றமுற்றென்றன்மேற் சினைகமெண்ணலான். ௨௬

அன்னைநற்சிவார்ச்சனை யகத்தைக்கொட்டினா
னென்னையோவகழ்ந்துமண் ணெடுக்குகின்றனள்
பின்னைவேறொருவராற் பிணக்குத்தீர்கலா
னுன்னையானழைக்கவிங் கோடிவந்தனன். ௨௭

நேற்றளவென்னைநன் னேசநெஞ்சுடன்
காற்றுடைமீதினுங் காத்தினுங்கொடு
போற்றியின்சொல்லினாற் புறத்துமீதுற
வேற்றுகந்தணைத்தெனை யிருகணொற்றியே. ௨௮

விட்டபினெங்குநான் மேவினும்முடன்
மட்டறுமன்பினால் வாலலிங்கவா
விட்டமேவாவென தெந்தைவாவெனக்
கட்டிமார்பணைத்திரு கண்ணதென்னவே. ௨௯

சிறியவென்சிகையினைச் சிக்கறுத்தொரு
குறியதோர்கயிற்றினாற் கூட்டியார்த்துமெய்
யுறுதுகளறத்துடைத் துவந்துபார்த்தபி
னிறையவேநெற்றியி னீறுபூசுவன். ௩௰

மருவியஞ்செழுத்தினை மைந்தவென்பனா
னுரைசெயுங்குதலைகேட் டுவந்துமோந்துநீ
யருள்வசவேசுர னகத்திற்றொண்டனே
சுரிகைநற்சவுண்டையன் றொழும்புத்தாதனே. ௩௧

இசைந்தமாதிராசையர்க் கினியசீடனே
முசுண்டிவாழ்சவுண்டையன் மோகமைந்தனே
வசுந்தராபுகழ்மடி வாலையன்றனக்
கசங்கிடாதேவல்செ யடிமைப்பையலோ. ௫௨

சங்கரதாசையன் ருளிலங்கனே
வெங்கடஞ்சேரமா னேவற்றெண்டனே
வங்கருலூரில்வா ழுபயற்காளதாந்
துங்கநற்றெழும்பனே சொற்றியென்றபின். ௫௩

சிம்மவைபெற்றநன் னேயமைந்தனே
நம்மவைகாரைக்கா னங்கைப்பிள்ளையோ
வம்மவைபுதல்வனே வார்கொனீயெனச்
செம்மையாற்பாரத்தெனைச் செப்புமென்னையன். ௫௪

ஏதுவேண்டியதுனக் கென்றுகேட்டென
தாதரவுடன்பசி யறிந்தெனன்னையைப்
பேதுறப்பசியினாற் பிள்ளைநொந்தனன்
காதலால்வாலலின் கனுக்கனம்படை. ௫௫

என்றபினன்னைதாழ்ந் திருக்கினின்னமு
தொன்றியகண்பிலிட் டேட்டியென்புறந்
தன்றிருக்கரத்தினாற் றைவந்துன்னிடஞ்
சென்றுறினென்னையுஞ் செய்யகைக்கொடே. ௫௬

வந்துநின்மலர்ப்பதம் வணங்கியுற்றபின்
மைந்தனல்லிச்சையான் மடியில்வைத்துயா
ணந்தருந்தன்குரு நாமமாகையாற்
சந்ததமென்றனைச் சற்றுநிந்தியான். ௩௭

இப்பொழுதழைக்கினு மேதுசொல்லினுஞ்
செப்பலனென்னுடன் றேவிதன்னுடன்
வெப்பமதிப்படி மேவலாகுமோ
வப்பனேனிக்குண மடைந்ததன்மைதான். ௩௮

பூசனைபுரிந்திடும் போதுமேல்விழு
ஞூசையார்பூசைமு னமுதிடென்றிலே
னேசமோடரற்குநா னிவேதித்தன்றுனே
னேசுறுவீதியங் காடிக்கிச்சியேன். ௩௯

என்னிடைதப்பிலை யிப்பிணக்கெலா
நின்னிடநிமித்தமா நீங்கினல்லது
பின்னையாரொருவர்தம் பேச்சுங்கேட்கலா
னுன்னடிகண்டிடி னொழிவன்றன்சினம். ௪௰

தாமதமின்றியே சரித்தின்றெம்மட
நீமகிழ்ந்தனையென நின்றுவேண்டியே
பூமியிற்பணிந்துமுன் புலம்பிப்போற்றியே
காமுறுமனத்தினற் கலுழ்ந்துகைதொழா. ௪௧

ஐயர்தாஞ்சாத்திய வரியவேட்டியைக்
கையிலெடுக்கடி தலும்ப்த்துவாங்கியே
துய்யதாள்பற்றிமுன் சோதித்தென்பிதாச
செய்யுமம்முனிவுநீ சென்றலால்விடான. ௪௧

கடிது ன்வாவெனக் கரமபிடித்திழா
மடைசோகருத்தமை வாலலிங்கனே
விடுவ ரகுதுமென விளம்பிமெய்த்தயா
வொடுமனமுருகியே யுரைசெய்கின்றனா. ௪௨

வேறு.

தனைமிசைவிரதமிலா தம்மிடங்களிலேகோபம், விளைய
வேவந்தாலில்லாள் விமலனாசசனைசெய்வீட்டைப், பு
ரையடத் தோட்டுகின்ற புதுமையாங் காணேங்கேளே,
முனையிதின்விவரமுண்மை துற்றுடனுனாதுமென்று.

வாலலிங்காவாவென்று மாதிராசையர்தம்மைச
சாலவேயாண்டுகொண்ட சகளேசர்சரணமுன்னி
நீலகண்டாவுன்னன்பா நெஞ்சகந்னைதததெல்லா
மேலநீயறிந்தனிக்கு மிறையவறைதலாலே. ௪௩

நம்புமினடியேன்சொல்லு நற்றிருவாக்குப்போல
வெமபிரான்பணிக்கும்வண்ண மின்றருளென்றோர்செய்
டமபிரான்மாதிராசா தஞ்சகளேசராய [புரட்
செப்பரன்றிதிறப்பாடிச் சிக்கமாறைநயிற்சென்றா. ௪௪

மனையகத்தென்செய்கின்றாய் மாதேயிவ்வாலயங்க, ளினைவருமிருளிற்செல்லநீயறிந்திருந்ததென்னை,சினமுனதுடனென்சொல்லாய்சிக்கமாதையனுக்கென்று, வினவலுமனையுண்மாது விரைந்துவந்திறைஞ்சிநின்றார். ௪௭

அருமைசேர்மாதிராச ரகத்திவனணைந்துமைந்தன்
றெருமால்விலக்கிடாதே சிங்கமாதண்ணுமோன
மருவிநீயிருப்பதென்ன வாசிவார்ச்சனைக்குவேலை
யொருமைசேர்பத்தியேகாண் முத்தியினுபர்ச்சிவாவா.

என்றுதங் கருணைநோக்கா லின்மொழி யுரைத்தவாறே, சென்றவப்பிராணன்வந்து தேகத்துட்புகுந்துதூக்கம், பொன்றினார்போலெழுந்தார்பொறிபுலன்பொருந்தினார்மு, னின்றமாதரசர்தம்மை நேர்கண்டார்நேசங்கொண்டார். ௪௯

பயந்தருபத்திபொங்கிப் பணிந்தவர்பதாம்புயங்க
ணயந்தருநுதலிற்கண்ணி னற்புயத்தொன்றச்சாத்திச்
சயந்தருபுளகங்கொண்டு சலசமென்கரங்கள்கூப்பி
வியந்தெனையாளவந்த விமலனேபோற்றிபோற்றி. ௫௰

பாவநாசனனேபோற்றி பத்தர்தம்வாழ்வேபோற்றி, மாவரங் கொடுக்கவல்ல மாதிரா சையாபோற்றி, சிவனேபோற்றியென்னுஞ் சிக்கமாதையர்முன்னு, மூவரும்பணிந்துநின்றார் முன்னுமுந்தவத்தோர்சொல்வார். ௫௧

தந்தைதன்பத்தியாலே தனயன்றனுவியத்தன்
வந்திடச்செய்தானிந்த மைந்தன்றன்பத்தியாலே
யந்தமார்தந்தையாவி யளித்தமையுனக்கேசெல்லுந்
தொந்தபாசங்களுன்னைத் தூரத்திற்கண்டாக்கின்றல்.

செவிடர்காதுஞ்சொல்லுற்றுத் தெளிந்தெலாங்கேட்ப
னுவமையினையனமுற்ற வூமருமுரைப்பரோபுன் [ரோகின்
பவமுறுங்குருடரெல்லாம பார்த்தறிந்திடுவரோமு
னவமுறுமாயத்தோ ரனைமயராவரன்றே. ௫௪

விருத்தருங்கருணைநோக்கின் வெளிப்படினவாலராவார்
மரித்தவரெழுந்துபோற்றி மண்ணிடைநடத்தலாலே
யருத்தலாவிடமுந்துய்ய வமுதமாமையாயாங்கள், விரி
த்துனைப்புகழுந்தூனாக்குமவிளமபலமெய்யேயென்றார்.

அழுதபிள்ளைக்குத்தந்தை யருந்தனமளித்துரண்மை
தழுவுகின்பெருமைதன்னைச் சங்கரன்வல்லனென்றா
வழுவிலாநண்பர்சிங்கமாதையார்வாழசெய்த
விழுமியமாதிராசர் வினைந்துதம்மடத்தணைந்தார். ௫௫

சிங்கமாதையர் புராணம்

முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௫௫.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிக்கமாதையர்புராண வசனம்.

மாதிராசரென்பவ ரிவ்வாறிருக்குங்காலத்தில், உத்தமபத்தியுள்ளவராய்ச் சிவார்ச்சனையிற் சிறந்தவராகிய சிக்கமாதையரென்பவர் தமது மனைவி புத்திர ரிவர்களோடு ப்ரதிதினமும் மாதிராசையரது பாதங்களில் வணங்கித்துதித்து அதுவே முத்தியென்னும் விவேகமுடையவராய் தமது தொழிலில் வரும் பொருள் சிறிதாயினும் பெரிதாயினுஞ் சுகதுக்கமின்றி தமது நியமந் தவறாதிருக்குங்காலத்தில் பிராணவியோகத்தை யடைந்தனர். அவர் மனைவியாரும் அவரதுதேகத்தை சிவசரணரது பாதோதகங்களால் திருமஞ்சனமாட்டுவித்து விபூதியையுநிறையத்தரித்து எவ்வளவுந் துக்கியாதமனமுடையவராய் பஞ்சணையோடுசேர்த் துட்காரவைத்தசக்குறிப்பு அயலார்க்குத் தெரியாதவண்ணமாகப் பூசித்துச் சமாதிக்கிடம்பண்ணுங்காலத்தி லிவற்றையெல்லாம் பார்த்திருந்த இளமைப்பருவத்தையுடைய விவரதுபுத்திரன் தமது தாயைப்பார்த்து இதென்னவாச்சரியம் தாயே எமதையர் இவ்வணையிற் சாய்ந்துகொண்டு ஒருவார்த்தையுஞ் சொல்லாதிருக்கின்றார் நம்முடையவ ரிடங்களிலெங்குஞ் செல்லாதிருக்கின்றனர் இவற்றினுண்மையைச் சொல்லவேண்டும்*, இவர்க்கேதேனுங் கோபமுண்டோ உங்களிருவரிற் கோபமேதேனு மிருந்தாலு முடனேதீர்வது இதுகாறும் வழக்கம், இப்போது நீடித்துப்பேசாதிருப்பது யாதுகாரணம், எம்மிடத்தும் பேசக்காணேம், சிவார்ச்சனைக்காலத் தேவல்செய்யா

இருந்தனையோ, அல்லது அப்போ தாசாரமின்றியிருந்தனையோ, அதிதியாகவந்த பெரியோரை யேதேனு மவமதித்திருந்தனையோ திருமெழுக்கிடும்போது செந்துக்கள் சேதப்பட் டிருக்குமோ, பாத்திரங்கள் விளக்கவில்லையோ, திருமஞ்சனம் வடியாதெடுத் தனையோ, பத்திரபுஷ்பங்கள் தோஷமுள்ளதாக விருந்ததோ, இதுமுதலிய தோஷங்களோதேனுமுண்டோ என்று புத்திரன் கேழ்க்க, அதற்குத் தாயாரும் குழந்தையைப்பார்த்து நீ சிவார்ச்சனைசெய்யு மிடந்தோறுஞ்சென்று அந்தவார்த்தையை நன்றுகக் கற்றுக்கொண்டாயாதலாற் றெரிந்தவன்போலிந்தவார்த்தையெல்லாம் பேசுகிறாய் கருத்தறியாதவனாக விருக்கின்றாய், இவ் வேதிகையையிடித்துக் குழிபறித்தா லுன்றந்தை யிப்போது பேசுவார், நீ படித்து சித்தினைசெய்வாய் என் றக்குழந்தையைப் புறத்திற்செலுத்திப் பின்பு முன்போலவே தமது கிருத்தியத்தைச்செய்ய, அப்புத்திராகிய வாலலிங்கையரும் தாழிட்டகதவைத்திறந்துகொண்டு வெளியேபுறப்பட்டு தமதுதந்தையோடு நாளடோறும் வழக்கமாகச்செல்லும் வீதியிறசென்று குருவாகிய மாதிராசையரிருக்கு மிடத்திற்குப்போய் அன்போடு வணங்கித்துதித்து ஸ்வாமி எமதுபிதாவானவர் யாதொருவார்த்தையுஞ் சொல்லாதிருக்கின்றார் அதுகாரண மறியேன், இதுகாறு மெமதுதாயினிடத் தொருகோபமுமில்லாதவர் இப்போது வலியகோபத்துடன் மவுனமாகி விபூதியை நெற்றியினிடத்தும் புஜத்தினிடத்துந்தரித்து நேற்றுத் தம்மிடத்துப்பெற்ற வஸ்திரத்தையும் போர்த்துக்கொண்டு அசைவற்றிருக்கின்றார், என்னிடத்துள்ள பக்ஷத்தையு நினைக்கவில்லை, எமதுதாயும் சிவார்ச்சனாஸ்தானத்தில் மண்வெட்டிகொண்டு குழிவெட்டுகின்றாள், எமதுபிதாவும் பேசுகிறவரால் அப்பிணக்குத் தீர்மாட்டார் ஆ

தலா லுட்மை யழைத்துப்போதற்கு ஓடிவந்தேன், தேவரவ்வி டத்துச்சென்றாலல்லது அப்பிணக்குநீங்காது, ஆதலா லிப்போதே தாமசமின்றி யெழுந்தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க. மாதிராஜையரும் பூமியில் புருஷனிடத்துக் கோபம்வந்தால் பூஜாக்கிரகத்தைவெட்டிக் குழியாக்கும் புதுமைகேட்டதில்லையென்று நினைத்து அவரது பிரார்த்தனைப்படியே சிக்கமாதையரது திருமடத்துச்சென்று அவரது பத்தினியாரையுமழைத்து நடந்தவிருத்தாந்தங்களையெல்லாம் விசாரித்துத் தமது உபாசனாமூர்த்தியாகிய சகளேசனைத் தியானித்து ஸ்வாமி நீலகண்டரே நீர் அடியார்நினைத்ததை நினைத்தபடி யளிக்கின்றவராதலால் அடியேன்சொல்லும் வாக்குப்போல வருள்செய்யவேண்டுமென் றொருசெய்யுளை பாடிச் சிக்கமாதையரைத் தமது திருவருளால் நோக்கிச் சிவார்ச்சனைக்கு முயற்சியொன்றுமில்லாமல் மௌனமாகவிருக்குங் காரணமென்ன அந்த மௌனத்திலும் பத்தியே முத்திகாரணமாகும் சீக்கிரத்தி லெழுந்திருந்துவாரும் என்றழைக்கச் சிக்கமாதையரும் தூங்கியெழுந்தவர்போல எழுந்துவந்து தமது மனைவி புத்திரரோடு மாதிராஜரைவணங்கித் துதித்துநின்றார். மாதிராஜரும் சிக்கமாதையர்க்கு அநேகஞ்சித்திகளை யருளிச்செய்து தமதுமடத்திற் சென்றார்.

சிக்கமாதையர் புராணவசனம்

முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

—*—

மடிவாலமாச்சையர் புராணம்.

மற்றுமொருபேரன்பர் மடிவாலமாச்சையர்
நெற்றிவிழியாரன்பர் நேயாதிவீரத்தார்
வெற்றியுள்ளார்காலகன்ம மேவாதார்மெய்ச்சீலர்
பற்றியென்றும்பவிகளைத்தாம்பரிசியாப்பான்மையார். க

சிட்டர்கன்மஞ்சேராதார் திருந்தியமெய்ப்பத்தியினு
ருட்டருகாமாதியா றொன்றுமில்லார்சிதேந்திரியர்
விட்டர்சுகர்விட்டோர் வியாயத்தர்விமலமுத்த [ர்.
ரிட்டமுறுங்கோட்டிநன்றாயிசைக்கவல்லவிருந்தவத்தா

தர்க்ககரிக்கரியன்னார் சன்மார்க்கமன்றியொல்லா
ரெற்புயத்தின்வலிமிக்கா ரிப்பரிகபுரியென்னுந்
சொற்பதியார்தவராடை தூய்தாக்குந்தொழிற்குலத்தார்
நற்சரணார்நிதியனையார் நம்பனைநெஞ்சகலாதார். ௩

வந்துசிவதவராடை மகிழ்ந்தளிப்பாயெனக்கேட்கிற்
சிந்தைமகிழ்ந்தவர்க்குதவிச் சென்றுடையோர்கேட்குங்
லந்தவுடையேகொடுக்கு மதிகவரம்பெற்றுள்ளா [கா
ரிந்நிலைமடிவால மாச்சையனெனும்பெரியோர். ச

வசையறியாவசவேசர் வண்பத்தியெனும்பெருமை
யிசையுலகமெங்கெங்கு மெய்தக்கோ டின்புற்றே
விசையமிகுமாச்சையர் நந்திகள்பான்மேவியா
மசைவிலருந்தவராடை யழுக்கறுத்துய்வாமென்றே ௫

சென்றுகம்பியாணமுற்றுத் திருநந்திகளைப்பணிந்தார்
வென்றிவசவேசுரரு மிகச்சரணமெனத்தொழுதா
ரொன்றுபெரியோர்க்கிவர்சீ ருவந்துரைத்துமடங்கொடு
த்தாரன்றுமுதற்றவராடை யழுக்கறுத்தநகமர்நாளில்.

பரவிடத்தும்பணியாச்சொல் பத்தியலவென்பதனைந்
திரநலத்தாரறிவிக்க நந்தியார்தெளிந்துன்னிக்
கரதலத்தாங்கண்ணுதலைக் காதலினாலருச்சிப்பா
ருரவுளத்தாலேத்துவா ருணரார்போலோதுவார். எ

என்னையொன்றுகேட்குமன்ப ரில்லாமலென்னுடல
நன்னயம்போயினைத்தனை நம்பர்மேலொருவசனமுந்
சொன்னயத்தால்வசவேசர் சொலக்கற்றோர்மாச்சையர்
முன்னயந்துபாடுதலு முனிந்துகையாற்செவிமூடி. அ

அரகராவிந்தவுரை யார்கேட்பாரவசவேச
ரிரவலர்கள்போற்றவனை யெண்ணினரோயிந்தமொழி
திரநலோர்வாக்கினிற் செப்புவதோதீனரோ
பரனையாதரிக்குமன்பர் பாவியேனெனப்பகர்வார். ௯

முத்திநெறிபுத்தியல்ல முதிர்ந்தபேரறிவல்ல
பத்தியல்லசிவனன்பர் படிக்குநல்லதுதியல்ல
புந்தியுளாநந்திகட்கிப் புத்தியென்னபோகீனோன், றெருத்
திமொழிந்தரனன்பருடையொலிக்கவுவந்துசென்றார்.

அவ்வசனமாச்சையர்முன்னணைந்துரைத்தோரகன்றஞ்
செவ்வியராம்வசவேசர் திருமுன்புசெப்புதலு [சிச்
மெவ்வமுறுமனத்தரா யாமறியாதிசைத்தலிந்த
வெவ்வியம்பின்குற்றமெந்த விதத்தினால்விடுமென்று.

மடிவாலமாச்சையர் மலர்ப்பதத்தில்வந்திறைஞ்சி
யடியேனபராதி யபராதியாண்டருள்வாய்
கடியேனங்காரிநொய்யன் கடுங்கோபியசடன்மெய்ந்நூ
ல்,படியாததுராசாரி ப்ராந்தினனிற்பாக்கியத்தேன். ௰௨

அவகுணியனறிவில்லே னசைவலையகத்துறுவேன்
சிவகுருவின்வழிநில்லேன் றிறல்விடயத்தொழுகுவேன்
பவமதியன்வெங்கீதர் பாற்பிரியேன்பகரறியேன்
கவலைநெறியேயென்றன் கருத்தகந்தையகற்றுவாய். ௰௩

நாலிலக்கத்தெண்பதினா யிரம்வசனநவின்றதெல்லாந்
தாலமலையினைச்சுணங்கள் சந்தித்துக்குரைத்துநின்றாற்
போலுமெனதடிமைநெறிப்புன்மைநீபொருட்கொள்ளா
க், காலமெலாமென்பத்தி கண்ணுதலோர்க்கிதமன்றே.

அஞ்சலெனவெனத்தெருட்டி யரும்பத்திகாட்டாயேற்
றுஞ்செனச்சொலேயதுய்ய சொற்குருவேநற்பொருளே
வஞ்சகனேனவகுணத்தை வாட்டுகெனுமிரங்குஞாயாற்
றஞ்சமளியெனிற்பார் தம்மொழிகேளாதவர்போல்.

அறிவிலார்தம்மனம்போ லாவதென்னவரனன்பர்
வறியருநாஞ்செல்வருமோ வசனமறிந்துணாயாதென்
னெறிதெளிவிப்பாரில்லா நீதியோநன்றுநாஞ்
செறியுநல்லவிதரணமோ சிவனடியாரிரவலரோ. ௰௬

வாங்கறிஞர்க்களிப்பவர்த மனத்தகந்தை யென்னுமைப்
போ, நாங்கொடுக்குமிபங்குதிரை நல்லாடைநாரியர்பொ
ன்,றுங்கரும்பேராசாரத் தவத்தோர்க்குசசாககலவென்
றேங்கியதங்கரத்தாடை யுதகந்தோய்த்துதறினா. ௰௭

உதறியவத்திசைதோறு மொளிருநவமணியினங்கள்
சிதறியெங்கும்பரந்தகுழுத் திரடிரட்டியெடுக்கலாய்ப்
பதறியமின்னிறம்போலப் பல்கதிராய்விளங்குதலாற்
கதறியகன்றணைபசுப்போல் வசவேசர்கருத்தழிந்தார்.

பொங்கியவங்கலியாண புரந்தருடன்விச்சலன்வந்
தங்கியலுமணிக்குவைகண் டதிசயமுற்றஞ்சினின்றே
தங்கியசீர்ச்சிவகணத்தோர் தங்கருணைமாச்சையர்போ
லிங்கிலைபெற்றவரென்ன வேத்திமகிழ்ந்தேகினன். ௰௯

வளர்பெருமைமடிவால மாச்சையாவண்பதமேற்
கிளர்பயத்தாற்பணிந்துவச வேசுராதாங்கீர்த்திப்பா
ரளவிலபராதியா யறிவிலியாயாக்கத்தாற்
றளர்வுறுவேனின்மேன்மை தனைப்பாக்கத்தக்கவனே.

நின்மலனீதுன்மலனீ தன்மியானதமன்
சன்மமிலிநீவெய்ய கன்மியான்கடும்பாசப்
புன்மையிலானீபாசப் போதனென்பொறைஞானத்
தன்மையனீயஃதில்லாச் சடநீசிச்சழுக்கனென். ௨௧

சுத்தனீயசுத்தனென் சொற்குருநீசீடனு
னுத்தமனீயதமனு னுதாரனீயற்போனென்
பத்தியுயிர்நீபத்திக னனென்பற்றார்பாற்
பெத்தகுணமுற்றக்காற் பெரியோர்கள்பார்ப்பரோ. ௨௨

பணிமொழியும்பத்தியுமென் பாற்பார்க்கிற்சிறிதுமிலே
றுணியமொழியேனகந்தை நூறியருள்வாழ்வளிப்பாய்
துணிபுநலசன்மார்க்கத் துநெறிநந்தனையாள்வாய்
தணிபுசிறையறிவிலெனைத் தரும்பத்திப்பெருந்தருவே.

நூறுயிரங்குற்ற நோக்கிலென்பாலுண்டவற்றை
நீறாக்கியாளென்று நின்றவசவேசுரனை
யாறுதபுன்முறுவ லாலணைத்துமாச்சையர்
வேறாகாதுகந்திடலும் விரும்பியருந்தவரெல்லாம். ௨௪

ஆராமினமனிட நந்து மநகோபாலுக்கிக்க
பேராழ்வுணலகா பேறுநற்றனியக் குறநத
சாராமனீக்கிப்பணபார் தம்மடியார்களங்கத்திற
சேராமற்கழியனறோ செல்லிந்தலைலோர்ரட கொளவார்

உண்டியதனமேற சோபமனமே யொழிக்கலழுக்
கோடவனமேறு, வண்டைகளங்கமறவனேறு வருமிதியைச
சுடுகினறார், விண்டயுடையார்க்கினியவச வேசுவர்தாம
விருமபுபத்தி, கண்டசெலமெ மாசசையா கழறுதலுங்க
ணைக்கெனறார் ௨௬

இங்கிலியங்கி நந்தவ நம்பந்தர்களுமே கத்திரகு, மண
ணிலேயேதொழுங்கர்க்கரானவசவேசுரரை, நனனிலயா
மாசசையா நாடியனத்தங்கசரித்தாற, புணணிலையாபப
த்தியனப புகனறுமுனனோசெயலுணாபபார் ௨௭

மடிவாலமாசையா புராணம

முற்றிற்று

ஆக திருவிருத்தம் - ௮௧௨

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

மடிவாலமாச்சையார் புராண

வசனம்.

இன்னமு மொருசிவபத்தர் மடிவாலமாச்சையனென் னுந்திரு
நாமமுள்ளவர், ஈரங்கோலியர்குலத்துத் திருவவதாரஞ்செய்த
வர், அடியார்களாடை யழுக்கைப் போக்கும் விரதமுள்ளவர்,
இப்பரிகபுரியை யிடமாகவுடையவர், இவர் வசவதேவரது புக
ழைக்கேள்விப்பட்டு அவரது சன்னிதியிற்சென்று அடியார்க
ளாடை வெளுத்துக் கடைத்தேறுவமென் றெண்ணிக் கலியா
ணபுரியிற்சென்று வசவதேவரை வணங்கித் துதித்து நின்றார்.
வசவதேவரு மவர்க்கெதிர்வணங்கி மடத்திலிடங்கொடுத்தனர்.
அன்றுமுதலாக அடியார்க ளாடையை யழுக்கைப்போக்கி யி
ருக்குநாளில் ஒருபொருள் வேண்டுமென்று கேழ்க்கு மடியா
ரில்லாமையா லென்னுடல மிளைக்கின்றதென்று வசவதேவர்
சொல்ல, இதைககேட்டிருந்த வடியார் மாச்சையரிடத்துச்சொ
ல்ல அவருஞ் ஹரஹரவென்று கைகளாற் செவிகளைமூடி இந்
தவார்த்தையை யார்கேட்டுச்சகிப்பர் பாவியேனுதலாற் கேட்
டுச்சகிக்கின்றேன், வசவேசர் அன்பனை யாசகர்போல் நினைத்
ததாகத் தோற்றுகின்றது இங்ஙந்திகட்குப் புத்தி யிவ்வாறுனகா
ரணமென்னென்று தமதுதொழிலிற் சென்றனர்.

அந்த வார்த்தையைக் கேட்டிருந்தவர் வசவதேவரிடத்து
ச்சொல்லுதலும் நாமறியாதுசொன்ன விந்த வார்த்தைக்குற்ற
மெவ்வாறு நீங்குமென்று ஆலோசித்து மடிவாலமாச்சையரிட
த்துச்சென்று அவர்பாதங்களிற் பணிந்து அடியேன் அபராதி

அகங்காரி பொறுத்தருளவேண்டும், பத்திமார்க்கத்தையு மின்ன தென்றருள்செய்ய வேணடும் எமது குருவேயென்று வணங்க, வசவேசரோ அரனன்பர் வறியரும் நாஞ்செல்வருமென் றுநினைத் திரோ, சிவனடியாரிவரல்லவென்றுநினைத்திரோ, நாங்கொடுக்கு ம் யானை குதிரை வஸத்ராபரணங்கள்முதலாயின சிவஞானிகளு க்குப் பொருளல்லவென்றுசொல்லி தமதுகையிலிருக்கு மடியார்கள ஆடையிலொன்றையுதறினா. அதிலிருந்துவீழ்ந்த நீர்த்து ளிகளெல்லாம் நவரத்னங்களாக அந்தத்திகம்பமெலாம நிறைந்து மலைபோலக்குவிய வசவதேவரு மொன்றுந்தோறறுமற் பிரமித் துநின்றார். இதைக்கேட்ட விச்சலராசனுமவந்து பலவாறுபுகழ் ந்து அதிசயித்தான். தேவர்களும் பூமாரிபொழிந்தார்கள். வசவ தேவர் மீட்டு மடிவாலமாச்சையனைபபணிந்து உமதுபெருமை யையெளியேனறிவேனோ,நீசத்தன் நான்அசத்தன் எவ்வளவுகுற றமெனனிடத்திருந்தாலும் பொறுத்தருளவேண்டுமென்று பிரா ர்த்திக்க,மடிவாலமாச்சையரும் புன்முறுவலோடு வசவதேவனா யணைத்துக்கொணடு கைவிடாமல் மனமகிழ்ந்தனர். அங்கிருந் த சிவனடியார்கள் மடிவாலமாச்சையர் கோபித்ததன்று சிவனி டத்துங் கோபானுக்ரஹ மிரண்டுமுணடு அதுபோலவுந்தகோ பமும் அனுகரஹ நிமித்தமே, எதுபோலென்னில் ஆடையை யடித்தலும் பொன்னைச்சுடுதலும் அவற்றின் களங்கத்தைப் போக்குதற் பொருட்டன்றோ வெனறனா. இந்தச் சமயத்தில் வசவதேவரைப்பார்த்து உலகத்தில் எவ்வளவுபத்திசெய்தாலும் அகங்கரித்தா லுடனே யந்தப்பத்திமுழுதும் நாசத்தையடை யும் என்று ஒருசரித்திரத்தைச் சொல்லததொடங்கினார்.

மடிவாலமாச்சையா புராணவசனம்

முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

—*—

சங்கரதாசையர் புராணம்.

இளைநரைமூப்பிடர்மரணஞ்சேராத்தீராசேயிழையா
ரிடையின்பஞ்சிந்தியாதார், தளையிலெதிர்பரவாதார்தர்க்
கம்போதச் சங்கரித்ததன்மையர்சங்கரதாசையர், பரநெ
றிசித்தானந்தாகாலகன்மப் பற்றிலார் பவித்திரத்தார்பர
தெய்வங்கள், வெருவவருபராக்கிரமர்வீரோசன்றன் வீர
மன்னவுக்கிரததார் விசயத்தோளார். க

சங்கமாபுரியென்னுந் தலத்துவாழ்வார் தாவாதபிறவி
மார்க்கனைத்ததிததா, ரங்கவர்தங் தொழிறவத்தோர் கங்
கைதைப்பா ரஃதுதினமைஞ்ஞாழிநெற்கொடுப்ப, மங்
கையொருபாகனன்பா வந்தோர்க்கெல்லா மாறுமலமு
தளிக்கும்வரம்பெற்றுள்ளார், பொங்குலகோரிவர்செய
ற்கைபுதுமையென்று போற்றிமகிழ்ந்திறைஞ்சவேபொ
ருந்துநாளில். உ

செங்கிலையச்சங்கமாபுரியில்வாழுஞ் சேடதாசையரொ
ன்றுந்திருப்பேருள்ளார்,பன்னிரண்டாண்டாகநெய்தோர்
பட்டின்றுாசு பார்த்திபன்முன்விலைக்களிக்கப்பரிந்துசெ
ல்லு, மங்கிலையோர்சங்கமர்வந்தெமக்குத்தாவென்றதைக்

தளவிலளித்திறைஞ்சவவரிலெல்லா,நன்னிதியுநெற்கூடு
நிறைந்தெந்நாளு நாசமுறுவகைபெற்றார்நம்பனன்பால்.

தங்கியவித்தன்மையார் சேடதாசையா சங்கரதாசை
யர்தம்மைச்சந்தித்தன்பா, னங்கவலையறத்தொழுவாமெ
ன்றுசென்று நண்ணியவர்பதத்திறைஞ்சி நண்பாப்பேசி,
யங்கவர்தமகத்தக்க மொன்றுமின்றி யாயிருத்தல்கண்டு
டன்றம்மனையுளேகி, யிங்கதிகச்செல்வரா முறறிருந்து
மீந்திலஞ்சங்கரதாசர்க் கென்னவெண்ணு. ௪

தப்பருநற்சிவானுபவச்சதுரராகுஞ் சங்கரதாசையர்ம
டத்திற்றவிடுதானு, நொய்ப்பிளவுமுமியுமிலை யெனவு
ரைத்து நடங்கிடைத்தமனையார்க்குநுவன்றதற்பி, னப்
பொழுதங்கொருகூடை நெற்கொடுத்தோ ராளின்கைய
னுப்புதலுமவன்கொண்டேகி, யொப்பருசங்கரதாசர்மு
ன்வைத்திங்கெ லுவந்துசேடத்தாசருமக்களித்தார். ௫

என்றலுஞ்சேடர்தாசர்நம்மேற்போதவினியமொனவி
ன்றறிந்தோமெம்பாலின்மை, குன்றவிந்தநெல்லளித்தா
ர்நன்றுநன்றோர் கோசிகமெய்த்தவர்கனிந்துகுறையாநெ
ற்கூ, டன்றுபெற்றாரின்றிதனையாங்கைக்கொண்டாலற
மிடியனுந்தமக்கொன் றளிக்கமாட்டோ, மொன்றியதம
னத்தன்பாலுகந்திந்நெற்று முதவினத்தாலுத்தமருத் த
மொன்றோதி. ௬

அந்தநெல்லையோரபிடியுளடங்கும்வண்ண மங்கையா ற்சங்கராசாரியர்பிடிக்க, முந்தையகத்துள தனதானிய ஙகளெல்லா முற்றுமற்றுச்செல்வமொன்று முன்னிலா ம, லுந்துகளஞ்சியங்தோறும்பாராகப்பார்க்க வொருநெ ல்லுமருந்திற்குமுளதாகாமல், வந்தமிடிகண்டுமிகச்சே டதாசா வருந்தவதறகவாதேவிவாடிசசொல்வாள். எ

தரமறிந்துசெய்யாதபத்தியெல்லாந் தவறுநம்மனத்த கந்தைத்தன்மையாலே, யரனையனையசங்கராசா சையர்க்கு நெல்லின்றின்கையனுப்பநமக்காமோநன்மை, பரமத வர்பசிதீாக்கும்பத்தாங்கின்மைப் பகுதியிலையவரிடத்து ப்பரன்முனின்று, வாமுனகருவேண்டியதே தென்ன வென்முன் வந்துநின்றதேவரமறமுறல்லேன். அ

என்னமற்றுநாங்கொடுத்தல்வேண்டாமென்ப தியல் பல்லவேதேனுங்கேட்டாயென்று, நன்னயத்தாலருளுத லுமாகிலையா நாட்டமெனக்கிரண்டுமிராப் பகற்போற் றோன்றி, மின்னுகரத் துசிபினிற் சரடுகோக்க விளங் கொளிதாவெனவத்தன் விருப்பினோக்கித், தன்னயனம் போனெற்றிக் கண்ணுமீயத தாமபெற்றதலைமையர்சங் கராசாரியா. கூ

குத்திரதெய்வங்கண்மதங குலைப்பாராயுங குலவுமத மெனுங்கிரிக்கோர் குலிசம்போன்று, மத்திரராம்பாசம

31

யக்கயங்கட்கெல்லா மடற்சிங்கமெனநெற்றியம்பகத்தா, லொத்திவிழித்திடப்படியென்பொடிந்துநெக்கங் குருவ மறமெறநெறென வுடைந்துவெந்தே, யத்தனைமேற்சித றியெங்கும்வீழ்ந்துதூளா யழிந்ததுகண்டறபமெய்வமா மனைத்தும். ௰

அஞ்சிமிகவிரைந்துவந்தங் கவர்முன்னின்றுன் னடி யோங்கட்கானதொழிலருள்வாயென்ன, நெஞ்சினிடை யருள்கூர்ந்தங்கவரைக்காத்து நீயினதுநீயினதுசெய்வா யென்ன, நஞ்சிறுமைநீங்கியுய்ந்தேமென்றுநந்த நல்ல டிமைத்தொழிலனைத்து நயந்துபற்றி, வஞ்சிநடுக்காளி முதலானதெய்வ மடந்தையர்கள்பணிசெய்து வணங் குநாளில். ௰க

இப்படிசங்கராசாரிசன்கீர்த்தி யெங்குநிறைத்திருப்ப தனை யெண்ணுகி, யப்பெரியகலியாணப் பட்டணத் தோ ரரிதாசன்சகதேவமல்லனென்பான், வெப்பமிகும ரிகரியைக்கோறல்போல மிக்கதேவரையடர்த்தல்வீரம ல்லாற், றப்பறியாச்சிறுதேவர்தம்மைச்செற்றென் சங் கரன்பாற்பெற்றநெற்றித் தழற்கண்ணுலே. ௰உ

ஆதியெம்மாரவனேவென்றுலன்மேருவென்றி யதுமா ட்டானஞ்சவின்றி மாயன்றன்னைப், பூதிதருநுதற்கண் ணுலெதிர்த்துப்பார்த்துப் போவனேற்போதுமெனப்பு

கன்றிகழ்ந்து, தீதியலுமனத்தினனாப்பட்டணத்துட்செய்யதொருகேச வாலயத்தைச்செய்யா, கோதரியுழுக்கிலரியுருவமாகக் குயிற்றியதன்மேற்பஞ்சலோகங்கூட்டி.

நிறுத்தியதற்கேற்றதுகிலாரமாதிநேசத்தாற்றரித்தருச்சித்தேத்திமேளங், கறுத்தகடலெனவிரவும்பகலுமார்க்குங் கடுமொலியைக்கேட்டதனைக்காண்பமென்று, செறுத்தபெருங்கோபத்தாற் சென்றுவென்றிச் சித்தராய்ச்சரணரொடு சேர்ந்துட்சேறி, யொறுத்தநெற்றிக் கண்ணினானூன்றிப்பார்க்கவுயருமரியுருவானதுக்குநெக்கே.

பிறிதுற்றபஞ்சலோ கங்களெல்லாம் வெள்ளமாய்மிகவுருகிவிளைந்துவந்து, மாதவத்தர்சங்கரதா சையர்தாளின் வணங்குவார்போற்கிடந்த வாறுகண்டு, பூதலத்திற்பரசமயர் கூடிக்கூடிப் புகன்றஞ்சலறிந்து நல்லோர்போதங்கேட்டு, மோதவத்தைப்பின்புள்ளவறியும்போய்த்தென் றுரைப்பதுபோன்முன்னுணர்வு மொழிந்தேமென்று. ௰௫

வேறு.

வல்லையாஞ்சங்கரநாசர் வயின்சென்றவர்தாள்வணங்கிமுன்னருந், சொல்லுமின்பாலானதெல்லாஞ் சொல்லித்துதித்தானமைச்செல்வம், புல்லும்படியாமெனத்தம்முட்பொருந்திப்பேசிப்போந்தவர்பா, லொல்லும்வகையாற்பணிந்தெழுந்தெம் முடையாய்கடையே முன்னடியேம். (௰௬)

செய்தபிழையைப்பொறுத்தருள்வாய் திக்குங்கதியுநீ
யெம்பாற், கைதவங்கள்வந்தக்கால் காக்கவுனைக்கேட-
ணேயா, வைதமக்கண்மடியேறின் மாதாதள்ளின்வளர்ப்
பார்யா, செய்தவரியவருட்கடனீ யாங்கள்பசுக்களினிதா
ள்வாய். (௧௭)

உய்யுந்திறமீதெனவருளி யுன்றாட்கடிமை யுகந்தியா
ருஞ், செய்யும்படியீதெனக்காட்டித் தெருட்டிவளர்ப்பா
யெனப்பணிந்து, ஐயமனைத்தாணிற்பவரா நாடிச்சிறி
துநகையராய்ப், பொய்யுமெய்யுங்கலந்தபத்தி புகல்வீ
ரெங்குப்போகின்றீர். ௧௮

கொடையாற்பெரிய வுத்தமர்நீர் கொடுப்பீர்நும்பால்
வருகுவோ, முடையாரல்லவெவ்வூர்போ யுற்றுத்திரும்
பியிங்கணைந்தீர், படையாவகந்தை யுறும்பத்தி படைத்
தீர்பத்தர்பாக்கியமே, விடையார்நேயமும்மிடத்தின்மே
விக்கீழாய்வீழ்ந்ததால். ௧௯

அன்றுசயுமற்றவத்தோர்க்கோராடைமாறிநீர்பெற்ற,
பொன்றுவந்தக் களஞ்சியத்தைப் பொருந்தும்பண்டம்
போயிற்றே, வின்றுதாவிலெமக்கினிய வேதுந்தந்தீரி
லையெனமு, னின்றீர்தம்மையிவ்விடத்தைத் தொட்டுங்
கொட்டானீரொன்றார். ௨௰

காண்டற்கரியவிருநிதிய மகழவகழக்கணிப்பின்றி, நீண்டபெருமைகண்டஞ்சி நின்றுவாழ்த்துமிருவோரும், பூண்டநண்பாலட்டாங்கம் பூமிபொருந்தப்பணிந்தெழுந்தும், காண்டருருசங்கரதாச ரடிமேல்விழுந்தங்கழுந்துதலும். உ௧

கேளீர்மிடியரடிகளின்மேற் கிட்டிப்பணிந்தாற்கிட்டுவதே, நீடுஞ்செல்வம்படைத்துண்ண நேசத்துடுக்கக்கொளக்கொடுக்க, நாளும்படைத்தோர்தமைவணங்கி நன்றாய்வாழநமக்குள்ள, தாளும்பெருமானருளுமக்கிங் ககழ்ந்தநிதியமவையமைத்தேம். உஉ

எருத்திலேற்றிக்கொடுபோவீ ரிதனோடெழுந்தமண்ணினையுங், கருத்திலிச்சையுளதாகிற் கடுகக்கொடுபோமெனத்தாசர், விருத்தமுடனிப்படியடியேன் வெருவத்திருவாக்கருளாதென், பெருத்தபிழையைப்பரிகரித்துப் பேணியருள்வாயெனப்பணிந்தார். உ௩

வணங்குஞ்சேடதாசனையும் வாழ்த்துமவர்தமனைவியையு, மிணங்கிலாச்சங்கரதாச ரினிதுநோக்கியெழுங்கருணைக், குணங்களாலேவரவணைத்துக் குறையாச்செல்வநுமக்கியாம், மணங்கோர்பாகனருளாலே யமைத்ததோமென்றாரவர்பெற்றார். உ௪

இந்தநெறியாலெழுங்காம மேதக்குரோதமிலையென்ணு, மந்தலோப மருமோக மாகாமதமற் சரமிவைதான், வந்தகருத்தர்க்கில்லையா மனத்துக்கருணைவசவண்ணை, நந்தமானைப்பெற்றகந்தை நண்ணுந்தவனாயினிநவில்வாம். உ௫

சங்கரதாசையர் புராணம்

முற்றிற்று.

ஆகதிருவிருத்தம் - ௮௯௭.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

சங்கரதாசையர் புராண

வசனம்.

சங்கமபுரியென்னும் பட்டணத்துள் வாழ்பவர் சங்கரதாசையரென்னும் பெயருடையவர் சிற்றின்பத்தைக் கடந்தவர். பரமசிவம்போல திரிநேத்ர முள்ளவர் இவரடியார்களது கந்தைகளைப்பொத்திச் சரிப்படுத்துவதே தொழிலாகக்கொண்டு அதனால் தமக்குக் கிடைக்கும், ஐந்நாழி நெல்லைக்கொண்டு வருகின்ற அநேகஞ் சிவனடியார்கட்கு அமுதுபடைக்கும் வரம்பெற்றுள்ளவர் நரை திரை மூப்பில்லாதவர் பரதெய்வங்களெல்லாம்பயப்படத்தக்க வுக்கிரமுள்ளவர் தமது செயலைக்கண்டு உலகத்துள்ளோரதிசயிக்கும்படி வீற்றிருக்குநாளில்.

அந்தச் சங்கமபுரத்துவாழுகின்ற சேடதாசையரென்பவர் பன்னிரண்டுவருடத்தளவாகத் தாம் திறமாகச்செய்த ஒருபட்டுவஸ்திரத்தை அரசனிடத்துக் கொண்டுபோகுங் காலத்தில் வழியில் ஒரு சங்கமர்வந்து இந்தப் பட்டாடையை யெமக்குத்தரக்கடவீ ரென்ன, அவ்வாறே சேடதாசருங்கொடுத்து வணங்கித்துதிக்க வவரது கிரகமுதலிய விடங்க ளெல்லாம் திரவியங்களும் நெற்குவியல் முதலிய தான்யக் கும்பல்களும் பசுக்களும் நிறைந்தன.

இத்தன்மையரான சேடதாசையரென்பவர் ஒருதினஞ் சங்கரதாசையரைச் சந்தித்து நமது கவலைநீங்கத் தொழுவோமென்றுநினைத்து அப்படியே சென்றுவணங்கித் துதித்துவருங்காலத்திற் சங்கரதாசையர்வீட்டில் தான்யமுதலிய செல்வமொன்று மில்லாமலிருப்பதைக்கண்டு விரைந்து தமது வீட்டிற் சென்று நம்முடைய செல்வம் மிகுந்திருந்தும் சங்கரதாசர் விஷயமாய்ச் சிறிதும் பயன்படா வாயினவென்று தமது மனைவியாரிடத்துஞ்சொல்லி யிரக்கப்பட்டுப் பின்பொருகூடையில் நெல்லைநிறைத்து ஓராளின் வசமாகச் சங்கரதாசர் மடத்துக் கனுப்ப அந்த ஆளும் அவரது மடத்துச்சென்று சேடதாசர் கொடுத்தனர் என்று கொண்டுவைத்தனன் இதைக்கேட்ட மாத்திரத்தில் நம்மிடத்துச் சேடதாசர் மிகவு மன்புள்ளவர் ஒருசங்கமரிடத்துப் பட்டாடைகொடுத்து நெற்குவியல்முதலிய வளத்தைப்பெற்றனர், இப்போது எமது தரித்திர நிவிர்த்தியின் பொருட்டு இந்நெல்லைத்தந்தனர் பின்னேகொடுக்கச் சத்தியில்லாத வெமக்குத் தமது மிகுந்த வன்பால் இந்த நெல்லைத் தந்தனுல் இவருத்தமரென்றுசொல்லி அந்நெல்லைத் தமது கையிலொருபிடியி லடங்கும்படி பிடித்தனர். அப்போதே சேடதா

சர்வீட்டிற் சகல வஸ்துங்களுங்குன்றின இதுகண்ட சேடதாசர் இது என்ன காரணமென்று வருந்தினின்றனர். இதைக்கண்ட வவர் பத்தினியார் சொல்வார் சங்கரதாசையர் மகிமை தெரியாமல் அவர்களிடின் வசமாக செல்லறுபபத்தகுமோ பரம சிவமேவலியவந் தமக்கென்னவேண்டுமென நருளிச்செய்யவும் நீர்வந்ததே போதும் என்ன சிவபெருமான் வலிந்து கொடுக்கப்பெற்ற நெற்றிக்கண்ணால் அகங்கரித்த தேவர்களையெல்லாஞ்சுட்டு சகதேவமல்லனென்னும் ஒருவிஷ்ணுபக்தன எத்தேவரையும் நெற்றிக்கண்ணாற் சுட்ட விச்சங்கரதாசர் எமது நாராயணனைச் சுடுவரோவென்று ஒரு நரசிம்க விக்கிரகத்தை வார்ப்பித்துப் பூசித்துக் கொண்டுவர ஒருநாளிவர்சென்று அந்த விக்கிரகத்தைப்பார்க்க அது உருகித்தானாயாகவோடிப்போயிற்று. இப்படிக்கொத்த மகிமையையுடையவரை வெளியராகநினைத்து செல்லையாளின்வசமாகக் கொடுத்துவிட்டபின கொடுமைக்காக இப்போதே அவர் பாதங்களிற்சென்று வணங்கித் துதித்திரங்கி நிற்போமாயின் நமது தரித்திரமெல்லாம் ஹதமாகுமென்று சொல்லச் சேடதாசரும் தமது பத்தினியாருடனே சங்கரதாச ரிடத்துச்சென்று வணங்கித் தமது குறைகளைச் சொல்லி பலவாறுதுதித்து அடியேங்கள் பெரும்பிழையை க்ஷமித்தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்து அவரா லனுக்கிரகிக்கபபட்ட சகலபாக்கியங்களையு மடைந்திகத்தில் வாழ்ந்திருந்து மோக்ஷ சாம்பிராச்சியத்தையு மடைந்தனர்.

சங்கரதாஸையர் புராணவசனம

முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

நிம்மவைபுராணம்.

எந்தமவ்வைநிம்மவ்வை யென்னும்பேராமொழிற்சாணர்
புந்திக்கினியசெய்தியினாபுதலையெனுமூர்பொருந்துவார்
சந்நந்தாசாரத்தொழிலார்சாரரில்வாழ்க்கையின்மயக்க
நிந்தையில்லாமெய்ப்பத்தி வீரவிரதநிறைந்துள்ளார். க

நித்தனன்பரகந்தோறுகீா தானளிக்குநிலைத்தொழிலார்
மெய்த்தமைந்தனைவர்பசுக்கண் மேய்க்குந்தொழிலாற்றி
னந்தோறுஞ், சித்தமகிழவருந்பொருளாற்சிவபுண்ணி
யத்திற்றிரியூடே, யத்தனேயாக்கமுநளித்தங் கமர்ந்து
வாழுநாளின். உ

குற்றமகன்றசெங்காட்டங்குடிபுண்மறையோர்சிறுத்
தொண்டர், பெற்றமகனைக்கறியாக்கிப்படைக்குமகிழ்ந்த
பிரானருளான்,, மற்றுமனைநமகனொருந் தாமுமத்தன்
னொருமென, வுற்றகயிலையிடத்தெம்மா னேலக்கத்திலு
றுங்காலை. ௩

அமலனிருககுமலங்கார மதனைப்பார்த்தங்களைகண
க்தோர், கமலமுகங்க டமைப்பாரத்துக், காதன்மகனைப்

பார்த்தவனே,யுமையோர்பாகர்க்கரிந்தாக்கியுவந்துபடை த்தவுறுதியைப்பார்த், தெமதுபெருமைக்கொப்பவரிங் கில்லையெனவேயெண்ணினர். ச

எணனுமளவிலரன்சிறிதே யினியமுறுவல்வதனத் தா, லண்ணும்பரையையங்கிருத்தி, யணைந்தகணத்தோ ரனைவரையு,நண்ணுமிடங்கள்செலவிடுத்து,நன்மைச்சி றுத்தொண்டருந்தாமு, மண்ணிலிழிந்தார், நிம்மவ்வை மனையைக்குறித்தாரவந்தணைந்தார. ரு

அணையுந்தவத்தோரடிகளின்மே லட்டாங்கத்தாற்ப ணிந்தெழுந்து, தணியுமன்பாற்பதம்விளக்கித், தருக்கி யுள்ளாதனத்திருத்தித், துணியுமுறுதியுடனின்று, தூ யோர்மகிழத்துதித்திறைஞ்சிப், பணியு[illegible]ரற்பசி த்தனரொம் பரமரொன்றுபரிந்தடிசில். சா

முடுகியமைத்தங்குள்ளிருத்திமோகநன்னீரதரவணை ந்தார், வடுவொன்றில்லாரிருவருங்கண் வளர்வார்போன் றூர்மைந்தன்வந், தடுவெம்பசியாலன்னேயென் றழைத் துக்காறைதுட்புகுந்து, கடிதினெடுத்தோர் பணியாரங் களதலாலககருந்துதலும். எ

தாயாரர்ந்துட்புகுந்தத் தன்மைகண்டு தண்ணீர் வைத், தேயாவெம்மையெழவெகுண்டிங் கென்னேயெ

ன்னேயிதுசெய்தாய், நாயானதுவோகெட்டேனென்று தனமுறைநாண்ணுமெனத், தீயாங்கோபத துலக்கையி னுன்மைந்தனுவி செலப்புடைத்தாள். அ

இறந்தமகனேக்கதுமெனவே யீரத்துப்புறத்துமூடிய வன், றிறந்தபாண்டத்தமுதுகறி சேரவப்பாற்செலவெ றிந்து, நிறைந்தபயந்தான்மடமெங்கு நேயநிறைவான் மெழுகிபபி, னறந்தங்கன்பாமுன்போலங் கடிசில்சமை க்குமமயத்தின். கூ

அந்தோவையாபசித்தனரொன் ஞவிக்காவியினர்பசித தா, ரந்தோவந்தோவிந்நோ மமுதுசெய்யாதிருப்பதே, யநதோவென்னகுறைசெயதே னந்தோநாயேனறகொ டியே, னந்தோவென்பாலொருபுதல்வ னுகிப்பாவியவத ரித்தான். ௰

வேண்டிப்பாதகவிழியைப்போய் வேலாற்கிளறிவி டுகேனே, தீண்டுங்கரத்தைத்துணிக்கேனே தின்றவா யைக்குடைகேனே,கோண்டங்கிருந்தகுணனுடலைக்கொ ந்திக்கொந்தியெறிகேனே, வாண்டபிரானூர்பசிப்பபோ ய தினும்பொழுதையகற்றினுல். ௰க

என்னவயர்ந்துபயந்தன்பா வினியவமுதஞ்சமைத்தி டனும், மன்னபததியுறுதியினே யரனூர்தொண்டர்க்கருள்

விழியாற், சொன்னவளவிலதிசயித்தார் தூயவடிசிஸ்ச மைத்தனளவி, லுன்னவரியாதிருமேனிக் குவந்துதிரும ஞ்சனங்காய்சசி ௰உ

அங்கீரனன்றுபாட் டியபி னரியசிவபூசனைசுகிருத்தி, ந ன்னீமைமயிஞ் சிலவல்செய்து நமபாக்சமுதுபடைத்தி டலும், பொன்னீர்சடையாரபுகலுவார மின்னைநீாகரு ப்போய்த்தாழதத, தென்னீயந்தமகன்பசிபா லுன்னை த்தேடியிந்நேரம. ௰௩

அலறிப்பசியாலழைத்தங்கு னகன்றனந்தோவந்தோ நீ, யுலகர்பிள்ளைப்பசியையறிந் தூட்டுகருணை காணு யோ, விலகுமகனெங்கணுந்தனளே விளாந்துதேடிய ழையவனை, நலவாதரவால்வரவனைத்து நன்றுவளாக்க வேண்டாவோ. ௰௪

என்னையென்னையரசரா விநயமைந்தர் தமைநீக்கி, முன்னையருந்தக் கைகயெழுமோ யோகமைந்தர் தமை யாமு, நன்னையத்தாற்பெற்றிலமோ நல்லசமைக்குநன் ஞளின், றன்னையத்தாற்றனயருட ஞண்பாபிள்ளைத்த யாவிலிநீ. ௰௫

பரிவின்மைந்தன்பசித்தகல நமக்கேனமுதுபடைத்த னைபோய்த, தெரியும்படியத்திசைதோறுந் தேடிமகனை

யழையாமற், பிரியமிழந்துநிற்பதெல்லாம பிழைகாண் விளிப்பாயெனநகையா; வரிவையென்குநீயேகா ணோர்க குன்மாவையயறைகின்றாய். ௰௬

பெண்ணென்றறியாளொனினைந்தோ பிள்ளைக்கதை நீபேசுகின்றாய்; திண்ணமுடையேனெனைபந்தச் சிறுத் தொண்டனாப்போற்சிந்திக்க; லெண்ணமலகின்பெருந் தன்மைக இதுதானியல்போவெம்மானே; யண்ணலேபு ன்னடியாகத தடியாணியமறியாயோ ௰௭

முடியவிந்தவமுநினைநீ மோகத்திங்ஙனருந்தாயே, ல டியொன்றுன்னையிடவொட்டேனாக்குச்சமைத்தேனே யனே; கொடியகுற்றஞ்செய்தோனைக் கொன்றேன்றி ருமபககூவென்றாற்; படியிலுயாந்தநின்கயிலைப் பதமே வேண்டேன்பரம்பொருளே. ௰௮

செய்யாவெய்யகுற்றமாஞ் சிவத்துரோகஞ்செய்திறந் தா; னையாவந்தப்பாவியையா னறுவாயழையேனென்ற லுமே; னையானையாப்பெரிதுயிரா னாணாணத்தலையிற ங்கா; மெய்யார்நடுக்கத்தினராகி வெருளுற்றிருந்தார் சி றுத்தொண்டர், ௰௯

கண்டாமொழியார் நிட்மவ்வை கருத்தினுறுநிகண் டாரு, கொண்டார்பழையகாலத்தைக்கொலைடவார்

கூறுவா; ரண்டாதிபகேளுனக்கிதுதா னதிகமலககாண திகர்க்கீ;தெண்டானலக்காணியல்பலகா ணினியோரோ ருவிண்ணப்பம். உ௰

ஒழுகுமுலைப்பாறனேவேண்டி யோலோலென்னததா ளுதறி; யழுதுகுழந்தையாய்க்கரத்தா லன்பின்வருடிய ருந்திமற்றும;பழுதில்சங்காலத்தனப்பால் பருகியன்னே ப்பயோதரத்தை; முழுதுமகன்றுசென்றுற்போன் மோ சம்போக்கிசசெலவரிதால். உக

ஆவிக்குடலாமாதார மதனுக்காவியாதார; மேவிக்கொ ளல்போற்குருலிங்க மேனியிலற்றைவிட்டுநீ;சேவுற்றிரு ந்தவடிவெடுத்தாற் செய்யவந்தவுருவினதாய்ப்; பாவிப் போர்களுன்றனேயு மென்னேயுஞ்சிரித்துப்பழிப்பாரோ.உஉ

இந்தநிலைமைக்குடனுகே னிந்தவெகுரூபேனுனக்கென், சிந்தையிடத்துமுன்வடிவைச்சிறிதுமிகந்ததில்லைகா,ண ந்தவிகற்பமென்னிடநீ யமரிந்ததில்லையறுவாக, நிந்தையு ளதோர்வடிவென்று மிலதொன்றென்றுநினேககிலேன்.

வேறு.

இக்கண்மூன்றிவைக்குமேலேயின்னமுக்கண்ணுண்டே னு, மக்கணதன்றிமற்ேறு றாயிரங்கண்ணுண்டேனும், பொக்கமானுடாதங்குற்றம்போம்படிபோதிக்குங்கான், மிக்கநீமுன்னங்கொண்ட வேடமேவேண்டுமென்றே.உச

வாஷிபநீலகண்டா மகிழவேகொடுக்கப்போம்போ
தாலமாாகண்டஙகொண்டோ வணைந்தனைசேடதாசா
சேலேநீகேட்குமஙகண் சென்னியிறகங்கையுண்டோ
பாஷிலாரணஙகுடைததோ பாலனுானருந்துஙகாலே.உரு

அன்றுவல்லாளன்றேவிக் காகநீசெலுங்கால்வேணி, மி
னறிகழதிஙகளுண்டோ விரும்பிமானகககுஞ்சாறா, மன்
றல்செயமகளாாகூந்தல் வாஙகமுன் போஙகால்பாலத்,
தொனறியநயனங்கொண்டோவுறறுளிாபந்தாஙின்றுய்

தேறியகுறிபபுத்தொண்டா சேருமததுறைக்கணந்தி
யேறியோசென்றுயுன்ற னிருகையின மழுமான்கொண்
வீறியபசியானமாறா வீடுறறுப்கோவணதது [டோ
மாறமாகீதியாாபால் வாங்குநாட்புயநாலுண்டோ. உஎ

சின்னுவிதஙகளான செருங்குமந்திரங்களொன்றும்
பனுமறறவிாவாயையா வுனக்கெனப் படைததவன்ன
மெனனுணையமுதுசெயவா யெனறலுமுறுவல்செய்து
பொன்னனதிருவாயாரப் புரிந்திருநதமுதுசெய்தார்.

அந்தமொனறில்லார்தொண்டர்க் கறைகுவார்தண்டியா
தி, முந்தையாஙம்பொருட்டான் மூனிந்துதந்தையாகண்
மகக,ணந்தவேகொன்றாமற்றுநாமளித்தனவும்பெற்று
ரிந்தஙிம்மவ்வைபததி யினிமைகண்டாயோவென்று.

நாமிவட் கினியதெல்லா நல்குதுமென்னிலொன் றுவ
காமியாள்சற்றுமன்பிற் கருத்திணுங்கருதாள்பாராய்
சேமமாமமலபத்தி செய்யுநிம்மவ்வைசெய்நி
யாமலாப்பதங்களெல்லாமிலயமென்றிதயதெண்ணுள்

வேறு.

குற்றமுற்றார்தமைக்கோறல் குற்றமல்லக்கொடியாத
மை, மற்றுந்திரும்பவனைழயென்ன மாட்டேனென்றவா
ய்மையுநன், றுற்றயாளிற்கிதத்தவையே துணைப்பாய்த
ருதுமெனவொல்லாள், பெற்றபத்தியரிதென்று பிரிய
த்துவந்துகொண்டாடி. ௱௩

இப்படிநம்பாலன்பி னிருமையோரனந்தர்நீயே
யொப்பெனக்கில்லையென்னயுனைவியந்தனையென்றேறி
யப்படியில்லாநேயத் தரியநிம்மவ்வைமைந்த
னப்பொழுதெழும்பவதத னங்கயிலாயஞ்சேர்ந்தான்.

ஆசிலாவிலிங்கபூசை யரியமாதவத்தர்பூசை
பேசிஞற்பதத்துமேலாய் பெரியதென்றொருமைநெஞ்சி
னேசியாவிருந்தாண்மன்னி நிம்மவ்வைநித்தனன்பர்
மாசியலகந்தைசேரின் வருகுற்றம்வசவகேண்மோ.

நிம்மவை புராணம
முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - அஎ0.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

நிம்மவை புராணம்

வசனம்

நிம்மவையென்பவர் பெண்பாலாவரி லொருவர், புத்லே யென்னுங் கலத்தைப்புடையவர், வீரசைவ வாசார பத்திமார்க்கங்களிற் சிறந்தவர், சிவனடியாரிடங்கடோறும் நீர் கொண்டு கொடுக்குந் தொழிலுடையவர், இவரது புத்திரன் ஆசசிவனடியார்களுடைய பசுக்களை மேய்த்துவருபவர், இருவருடைய தொழிலாலும் வரப்பட்ட ஆதாயங்கொண்டு சிவனடியார்க்கமுதுடைப்பர், இவரிப்படி யிருக்குநாளில்

ஸ்ரீமஹா கைலாஸத்திற் சிவானுக்ரஹத்தால் வீற்றிருந்த சிறுத்தொண்ட நாயனார் சிவபெருமானைத் தெரிசித்து அங்கிருந்த வடியார்களையுந் தம்மையும் பார்த்துத் தம்மைப்போல வலிய தொண்டுசெய்தவ ரொருவருமில்லையென்று எண்ணினார். இதுநோக்கிச் சிவபெருமான் புன்முறுவல்கொண்டு உமாதேவியார் முதலான சகலரையும் நிறுத்திச் சிறுத்தொண்டரை யழைத்துக்கொண்டு நிம்மவையாரது திருமனையி லடியார்போற் கோலங்கொண்டு சேர்ந்தார்

நிம்மவையு மஷ்டாங்க காமமாக வணங்கிப் பாதங்களை விளக்கி யாதனத் திருக்கச்செய்து ஸ்தோத்திரங்கள் பண்ணிப் பசித்துக் களைத்து வந்தனமென்ன நதிக விளாவோடு அநேக சிற்றுண்டியுடன் அன்னஞ் சறி முதலியவை யமைத்து வைத்துப் பின்னும் நீர் திரட்டச்சென்றனர் அடியார்போல

வாரிருவரும் கண்வளாவார்போலிருந்தனா. நிம்மவையாரது பு த்திரன் வநதுபார்த்துக கூபபிடடுந தாயைக் காணுமையாலுங கொடிய பசியினுலு மங்கமைதநிருந்த திருவமுதில ஒரு அதிர சத்தையெடுத்துத் தின்றனா. அபபோது நிம்மவையாருந் தண ணீாாக கிழேவைத்து மகனது செய்கையைககண்டு பாவி யெ ன்னகாரியஞ் செய்தாய் என் றதிக கோபங்கொண்டு அங்கே யோருலக்கையை யெடுத்தெறிய அதுவநது வீழ்ந்து மைந்த னிறந்தனன்.

நிம்மவை அப்போதே தமது புத்திரனை யிழுத்து ஒருபு றத்திறவிடத்தி மூடி அப்புத்திரன ரெட்ட அமுதெலலாவ ற்றையும் பாண்டத்துடனே எடுத்தெறிந்து பின்னு மடமெ ல்லா மெழுகி நீராடி ஐயோ சிவனடியார் நெடுநாழிகை செ ன்று மமுதுண்ணத் தடையுண்டாயிற்றே இக்கொடிய பாவி யென்னிடத்துப் பிள்ளையாகப பிறக்கவேண்டுமோ என்று அ ப்புத்திரனிடத்துக கோப மாறுமலே முன்போலப பாகஞ்செ ய்தனா. அந்தச் சிவபத்தியினுறுதியைச சிவபெருமான் சிறுத் தொண்ட நாயனாக்கு விழியினுற் குறிப்பாககாட்ட அவருந தமது செயலைக கீழ்ப்படுத்தி யதிசயித்தார். நிம்மவையாா சமைத்தவுடனே நெடுந்தூரத்திருந்து வெய்யிலில் வந்திளைத்த படியால் வெந்நீர்கொண்டு திருமஞ்சனஞ் செய்வித்துப பூஜைக் குமிடஞ்செய்து உடனிருக் ததற்கேற்ற வேவல்களைச்செய்து உ டனே விதிபபடி திருவமுது படைத்தலும் ஜங்கமாபோல் வந் த சிவபெருமான் நிமமவையே தண்ணீர்க்குச்சென் றெத்தனை நாழிகையாயிறறு உன்மகன் இத்தனை நாழிகை பசியினுல் வா டி யலறிச்சென்றுனே பிள்ளைகளைப் பசியறிந் தூட்டாமற் போனுல் அப்பிள்ளை யெபபடி பிழைககும், ஹாஹா இதெ

ன்ன காரணம் பசியோ டழுதுபோன பிள்ளையை விட்டு நாங்கள் புசிப்போமோ, நாங்கள் பிள்ளைகளைப் பெற்றறியோமோ. நமக்கு இவ்வழுது விருப்பமாமோ, புத்திரன் சென்றவிடங்கண் டழைத்துவந்தா லல்லது ஒன்றும் முடியாதென்ன, அப்போது நிம்மவையாரும் ஸ்வாமி யுமது மாயவார்த்தையை யார்க்கு சொல்கின்றீர் இவள் பெண்பாலாதலால் நம்மையறியாளென்றோ நீர் பிள்ளைக்கதையைப் பேசத்துவக்கினீர் நான் அந்தச் சிறுத்தொண்டர்போலச் சபலித்த மனமுடையவளல்ல அடியேனது நியமவுறுதியை நீரறியீரோ நானருமையாகச் சமைத்த வமுதை நீரருந்தாவிட்டால் அடியெடுத்துமமைச்செல்லவொட்டேன் இவ்வளவு பிரயாசைப்பட்டு யாவர்க்கு நான் சமைத்தேன் இந்தவிசையத்திற் கொடிதான குற்றத்தைச் செய்தமையால் அவனைக் கொன்றுவிட்டேன் இரும்ப வவனையழையென்று ஆஞ்ஞாபித்தால் உம்மாற் றரப்பட்ட கைலாஸபதவியையும் விரும்பேன், சிவத்ரோகஞ் செய்த பாவியை மீட்டுமழையே னென்றுசொல்ல, இதைக்கேட்டிருந்த சிறுத்தொண்டரும் நாணப்பட்டு நடுநடுங்கிப் பயந்திருந்தனர். நிம்மவையாரது உறுதியைக்கண்ட சிவபெருமான் பழைய திருக்கோலமாய் விருஷபாரூடராக நின்றனர்.

நிம்மவையாரும் இந்தரூபமெடுப்ப துமக்குப் பெரியகாரியமல்ல இந்தரூபத்தை யெடுத்ததனுன் முன்னமே நான்றியானித்தரூப மெண்சிந்தையைவிட்டு நீங்காது அடியார்வேடங் குறைவென்று இவ்வாறு திருக்கோலங்கொண்டீரோ எமக்கந்தப்பேதமில்ல முன்னைய திருக்கோலமேவேண்டும், அன்றியும் திருநீலகண்டநாயனூர் முதலான வடியார்கட் கனுக்கிரகஞ்செய்யும்போது நாளுடக்கோலமன்றி யிந்தத் திருக்கோலமுண்டோ உனக்கா

கட்பண்டத்த வன்னத்தைத் தீயே யுண்ணவேண்டுமே என்று பிரா ர்த்தித்துநிற்க, அப்போது அவர்படைத்த திருவமுதுமுற்றுஞ் சிவபெருமா னமுதுசெய்தருளி முன்னுள்ளா ரொண்டர்க ளெல்லாம் இவ்வாறு பத்திசெய்தாலும் நாமருளிச்செய்ததை மறுத்து பெற்றனர் இஸ்ரீமலையின் விசேஷகாமியபத்திமையைக் கண்டீரோ வென்று சிறுத்தொண்டர்க்குத் தெரிவித்து இப்படி நம்மிட்டத் தன்புள்ள வடியார் அநேகருண்டு சிறுத்தொண்டரே நீர் உம மை வியந்தீரோ வென்று சொல்லி அந் புத்திரனை யெழுப்பி யி ருவர்க்குங் கைலாச பதவியைச் சிவபெருமா னந்தனர்

ஸ்ரீமலை புராணவசனம்

முற்றிற்று

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

—*—

அலாயுதா புராணம்

அங்கண்ணனங்கண்கனறுறுதொண்டரோ டன்பாகளவே
டமொட்டேயங்கரிங்காரார்குமலாயுதமமனைச்சாருதலுங்
தங்கியமாதவர் தாள்கள்பணிந்துயா தமபிரியத்துடனே
யிங்கிதபாதம்விளக்கினராதன மெய்த்தவிருத்தியபின். க

அத்தருணத்தருள்வாரொமதிச்சையறிந்துள மாதவரோ,
டொத்துமக்கிதமாகியபக்க ருழிக்குறுவோமவரு' ஸ்ரீத

தகரத்தலலிங்கமதென்னவினைத்தெமையேவினவா, ரித்
திறமுற்றவர்தம்மையுநாமுமெழிற்பெறவேபுகழ்வோம்

உன்னியசேரனுடன்சுபசையனுறுங்கருவூரபயன், சென்
னியனன்புறுபொம்மையன்ஞானசிகாமணிசம்பந்த, னி
ன்னவரோமுத லாகியபத்தர்க ளெம்மையருச்சனைசெய்,
தன்னியமின்றியிருக்குமவர்க்கிதமாகுமருந்தவர்யாம்.௩

யாமறியாவுலகங்க ளருந்தவரின்புறுபத்தருமிப், பூமிசை
யின்றிலவெம்மறியா துளபுண்ணியருமிலைகா, ணுமுறும்
வேலைதனக்குளியங்குத லுளுமனேகமதாங், காமுறும
ன்பனையொப்புதுமல்லர் கணங்களையோவினையேம். ௪

இம்முறையேபுறுநாள்களகற்றுது மெம்மைவளர்ப்பவ
ரு, நம்மிடசித்தமறிந்துநமக்கித நல்லவையீபவருஞ்,செ
ம்மைநெறிச்சிவபத்தர்மயேசர் இருந்துதிருச்செங்காட்,
டம்மகிமைத்தலமுற்றருளுமி மரந்கநிகழ்த்தொண்டன்.

ஈசனதன்பரொளிர்பதமீதி லிறைஞ்சியிதத்தமுத
நேசமுடன்றினநல்கு மவன்றிடநெஞ்சினிகழ்ந்தநலந்
தேசரறிந்திடநாதனருந் தவதேசிகனுகவனைந்
தாலைசதரும்புதல்வர்க்கறியாகவமைத்திடுவாயெனலும்.

அவ்வுரைகொண்டருமைந்தனெனுமல ரிந்துயர்பத்தி
யினுற், றிவ்வியவின்சுவை சோகறிசெய்து தெளிந்துப

டைத்திடலுஞ், செவ்வியமைந்தனுமங்கனுறும்படி செ
ய்தனனன்பனுடன், வவ்வியசுற்றமுமங்கயிலேக்கண் ம
கிழ்ந்துறவைத்தனனல். எ

மண்ணிடையிப்படி பத்தி செய்பத்தர்மகத்துவகல்ல
தலா, னுண்ணியபத்திவிசேட மிருந்துநுவன்றிலென்
னெனலுங், திண்ணியராகுமலாயுதசீதென செய்நிசிவா
யசிவா, வெண்ணியவித்தொழில் புன்னரியமோவிடவி
த்தையுரைக்குமதென். அ

வெங்குணராகிய துங்க வரக்கர் விரும்பியருந்தலலாற்
சங்கரன்மானிடர்வெந்தசை தேடற்கும்படியோகெடுவா
யங்கணனன்பனிடத்துறுமைந்தனுமவ்வுரனன்பனவன்
பங்கமிலாகமரிந்திடுதாஸதை பரிந்துசெய்பத்தியதென். கூ

இந்தவிசேடமெனக்கயமாகியிருந்ததெனப்பெருமா,னந்
தணாமீதுமடந்தையர்பத்தரும்புதல்வோர்கடமைச், சி
ந்தவெறிந்தவொத்தனேபேருளர்திண்ணமலாயுதனே, ச
ந்தமதன்றுசிவன்பெருணன்பர்தவஞ்சிறிதென்பதெலாம்

நல்லவையானவைசங்கரனன்பர் நயந்துவிரும்பியுறி,
னில்லையெனும லரிப்பதுபத்த ரியற்கையாற்குமிதஞ்,
சொல்லியமெய்ச் சிவபத்தியதச் சிறுதொண்டரிடத்தில
வோ, வொல்லையுதித்தது சம்பலேயாகி லொருத்தனைவி
ட்டறிவாய். யக

அவ்வுலகத்திலகங்தொறுமிக்கதை யன்பர்களாயின
பேர், செவ்விபெறத்தினமுந்துதிசெய்வர்க டிண்ணம
லாயுதகே, ளெவ்வுலகததிலுமெய்த்தவர்சித்த மிதம்பெ
றவேபகர்வார், கொவ்வையெனும்மிதழ்மங்கையர்கெற்க
ள் குறும்பொழுதும்பகர்வார. ௰உ

சென்றவரோதுசெயற்கைவிடும்படி செப்பவுனல்வச
மோ, வென்றலுமங்கணெழுந்துறுகோபம தெய்தியலா
யுதரு, நன்றிதுசங்கரனுந்தசைகொண்டிட நச்சியிருந்த
னனே, கொன்றுமகன்றடிபொன்றவரிந்து கொடுத்தன
னேமறையோன். ௰௩

பத்தசனத்தை வளர்ப்பவனத்த னெனும்பகர்பாவம
லோ, பந்தருயிர்கருமிரண்டுகினைத்துறு பாதகமென்
சொலுவாய், பத்தனெனும்பெயர்சொன்னளவேயுயிர் ப
ற்றல்பரன்றொழிலோ, பத்தனுமெய்த்தறி வாளனவன்
பெறு பத்திபடைக்கரிதால். ௰௪

பெற்றிடுமன்னை யரக்கியெனிற்பெறு பிள்ளைபிழைக்
குமதென், சிற்றறிவற்றசிவன்வயதித்தனை சென்றுசிறு
பிளையோ, நற்றியதேவர்முனங்கதிகேட்டுறு நன்மருளா
யினனே, முற்றுதலற்றவிளஞ்சிறுபிள்ளை முடிந்திட
வெண்ணுமதோ. ௰௫

வே று.

கண்ணினூற்றசையைப்பார்க்கக் கையினூற்றீண்ட னெஞ்சி, னெண்ணினூற்பாவங்கெட்டே னிதுதொழில்பத்தன்செய்தான், மண்ணிலாமதிப்பார்த்தன் வந்துநன்னடியார்நெஞ்சிற், றிண்ணிமை யறிவானின்ன செயமெனுஞ்செப்புன்றே. ௰௬

மகன்கழுத்தரிந்தமேலெலஞ்சம்மைத்தவவ்வளவேயொப்பிப், புகழுந்துமீவண் டினகொடுத்துப் போவதுகங்கைமையூனே,யகந்தனில்விரும்பிக்கண்ணுமறுககவும்பொறுத்திருந்தானே,சகந்தனின்மககடம்மைத் தானுமபெறுறிலனேவந்தோ. ௰௭

பத்தனுந்தமனேயல்ல பரருயிர்செகுத்தறகொன்றி
நித்தமத்திமபாவதைதை நினைதிலனெஞ்சிற்சற்று
மெத்ததன்னுடலைப்போத விரும்பிந்தீவினைக்கஞ்சாம
லத்தமெப்படியெழுந்த தாருயிர்கொல்லற்கந்தோ. ௰௮

அன்னியரில்விற்றீபா லன்றிதநனகத்திலுள்ள
வன்னியாற்றனும்வேமே மனையெனமறுத்திராதே
தன்னியன்மகனைக்கொன்றாற்றனக் குறும்பாவமின்றே
வென்னிதுநல்லோர்கேட்கிலேலுமோவேலாதென்றும். ௰௯

இந்நாவிறைச்சியன்றி யிறைவனுக்கிறங்காதன்றோ
தன்னரும்பத்தியிந்தத் தாழ்வுசெய்தாலோதோன்று
மன்னமும்பாலுந்தேனு மரியநற்கறியுமின்றோ
பன்னகாபரணாக்கிந்தப் பத்தியிற்பரிவாமாறென். உ௰

வேறு.

மெத்தியகயிலை மேன்மிகுங்கணர்க்கெலா
மித்தனைப்பத்தர் மாயேசுரர்க்கெலாஞ்
சுத்தனும்புறம்பு தொண்டனும்புறம்பதென்
றத்தமதறைந்தறைந் தாரலாயுதர். உக

புறம்பெனுமுறைசெவிப் புலன்கட்சேர்தலு
மிறங்கியசித்தரா யிருவரும்பயந்
துறங்கியமனத்தரா யுன்னித்தந்தமி
னிறந்திரிமுகங்களை நின்றுநோக்கினர். உஉ

மண்டனிலடியவர் மகிமைகாட்டவோ
தொண்டுசெய்நெறிச் சிறுத்தொண்டர்காணவோ
வண்டநாயகன்றன தடியாக்காப்பயங்
கொண்டுநின்றருடிருக் குறிப்பையார்வலார். உங

அலாயுதர்பகருவா ளாயவையகீ
புலாலுணுங்கதையினைப் புண்ணியங்கள்போழ்
சொலாதொழியொழியெதிர் செல்வனென்னவே
நிலாநுதலுமையினை நித்தனுன்னினன். உச

மங்கைபார்ப்பதிமன மயங்கியங்கெழுந்
துங்கவெண்காட்டுட னெண்டவத்தர்போற்
பொங்கியவடிவொடு போந்தலாயுதர்
தங்கியமணியனை தருக்கிப்புக்கனள். உரு

புக்கலுமலாயுதா போற்றியஞ்சலித்
தககணட்டாங்கமு மகலிடத்துறப்
பக்கமொனறிதயராய்ப் பணிந்தெழுந்துபின்
மிக்கபாதங்களை விளக்கியாவலால். உ௬

அருந்தவராமுதுசெய் மடத்துட்கொண்டுபோய்ப
பொருந்தியவாதனம் புரிந்திருத்தியே
விரும்பிநற்றுதிபல விளம்பிநின்றன
ரருந்தவையலாயுதர்க் கருளிச்செய்குவாள். உ௭

பொருளுடலாவியாப் பொருந்துமூன்றையு
மிருந்தவர்க்களிக்கு நின்மகிமையெங்கணும்
பெருகவண்பெரியவர் பேசக்கேட்டியாந்
தெருளுணைப்பார்க்கவே சென்றமென்றனள். உ௮

யாமுனேயொருபொரு ளெண்ணிக்கேட்குது
நீமனமகிழ்ந்துதா நித்தபுண்ணியா
சேமமாாசைவநூற் செய்திதப்பலாய்
தோமிலாச்சிவாதிகச் சுத்தநீஙகலாய். உ௯

பத்திமாணிக்கமே பத்தித்தீபமே
மெத்தியசுத்தமே விளையும்பூமியே
சத்தியநெறியனே தவத்தாசெல்வமே
யத்தியாபரணனே யலாயுதாவென. ௩0

சங்கமாராதனைத் தாதனுமெனை
யிங்குநீ துதிப்பதற் கெந்தனைக்குளே
னுங்குநின்னடியவ ருதவும்பாக்கியம்
பொங்கியவிதிதரும் பொருளைக்கேளென. ௲க

இவள்சிறுத்தொண்டன் மேவினியதேவியான்
புவனநாயகன்சிவன் பொருந்துமம்பிகை
யவளைநீபுறம்பென வகறைந்தகன்மையாற்
றவனமுற்றனமறத் தளாந்தயாந்தனம். ௲உ

வேறு.

பதியிலாமாதரும் பண்பிலான்செல்வமு
நிதியிலாளிளமையு நேரதாநித்தன்மே
லதிகமாரேயமி லாளருமன்பெனும்
புதியமாமலரிலான் பூசையேபோலுமால். ௲௲

வேறு.

எமககருமபுரு . தானங்களீந்ரவர்
தமக்குறுய்நசுத்நவா சாரநல்குவாய்
கமைட்பெருங்காயனே கனத்தபததியாற்
சமத்தனேயலாயுதா தருமசீலனே. ௲ச

என்னமுன்னுமைபுகழ்ந் தினியசெப்பலு
மன்னவெண்காடுபோ யவ்வலாயுதர்
பன்னலவடியின்மேற் பணிந்துபோற்றவே
புன்னலமுறுவலாற் புறம்பிலென்றனர். ௲ரு

அண்ணல்விண்மதியொடா றணிந்தவேணியுந்
திண்ணநாற்புயங்களுஞ் செய்யசெங்கையி
னண்ணுமான்மழுவு மென்னகையுநெற்றியங்
கண்ணுமாவிடையின்மேற் காணநின்றனன். ௫௬

அரியயன்புரந்தர றிசைப்பாலக
ருரியருத்திரர்பதி னொருவரொண்மதி
தெரிதருபன்னிரு செய்யசூரியர்
பரிவுறுவசுக்கண்முனை பரவிநின்றனர். ௫௭

தெருடருங்கின்னரர் சித்தர்வித்தியா
பொருவருங்கருடர் கிம்புருடர்போற்றின
ரருடருமுனிவர்க ளாசியார்த்தனர்
மருவுகந்திருவர்தா மகிழ்ந்துபாடினர். ௫௮

தேவதூரியங்க ளெத்திசையுஞ்செம்மின
தாவலாலலாயு தரத்தன்பாதமேன்
மேவருமன்பினால் விரும்பிநோக்கியே
தூவலார்கரங்களாற் றொழுதுநின்றனர். ௫௯

தொழுதுநின்றவர்தமைத் தூயநண்பினா
றழுவியங்கணைத்துறத் தருக்கிவாழ்த்தியே
பழுதுறுநேயநம் பத்திமார்செலாங்
கழுவுவானேயெனக் களித்துச்சங்கரன். ௬௰

ஆளுமானவபுர மலைவாமுதநவர்ந்
தாளுறுமண்டலனுஞ் சயிலக்கன்னியு
நீளுறாயிரங்கதிர் நிகர்பொற்றோபுரா
வாளுலாங்கயிலை மாமலையின் மன்னினார். ௬௧

அலாயுதர் புராணம்

முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௬௧௧

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

அலாயுதர் புராண

வசனம்.

சிவபெருமான் சிம்மவையாரிடத்துப் பிக்ஷைகொள்ளவந்த திருவுருவத்தோடு சிறுத்தொண்டரையு மழைத்துக்கொண்டு சிவலிங்கரராகிய அலாயுதநாயனாரது திருமனையிற்சென்றனர். அலாயுதரு மிவர்களைக்கண்டவுடன் பணிந்து பாதப்ரக்ஷாளனம்பண்ணி ஆசனந்தந்து வீற்றிருக்கச்செய்தபின்.

சிவபெருமான் அலாயுதரே, நாம் இதமுள்ள பத்தரிடத்திற்செல்வதல்லது மற்றவரிடத்துச் செல்வதில்லை அவரும் எம்மையேநினைவார், நாமறியாத தேசங்களுமில்லை நம்மையறியாத வடியார்களுமில்லை இப்படியே காலக்ஷேபம் பண்ணுவோம், எம்மை யுரிமையாகவளர்ப்பவரும் நமதுகுறிப்பின்படி நடப்பவருமான சிவபத்தர்களுக்கு இடமான திருச்செங்காட்டங்குடி

யிலிருப்பவர் சிறுத்தொண்டரென்பவர் அவர் சிவனடியார்களு க்கமுதுபடைக்கும் பெருமையை யுலகத்தாரறிவார் இவ்வாறி ருக்குநாளில் சிவபெருமா னொருகாலத்து ஒரு சைவதேசிகர் போலவந்து சிறுத்தொண்டரோ யுமதருமைத் திருமகனைக் க றியாக்கி யமுதுபடைப்பீரென்று கேட்க, அவ்வாறேதொண் டருங் கறியாக்கிப்படைக்கப் பின் அந்தபுத்திரனுஞ் சிவானு க்கிரகத்தால் உயிர்பெற்றனன். இந்த அன்பரோடு அவர் சுற றத்தாரையுஞ் சிவன் கைலையில் வசிக்கச்செய்தனர்.

இப்படிச்செய்வதல்லவோ பத்தி மற்றபத்திகளைச் சொல் லுதலாற் பயனென்னை யென்றுசொல்ல விதனைக்கேட்டிருந்த அலாயுதரும் மிகுந்தகோபத்துடனே சிவசிவ இதென்னசெய்தி சொல்லுகிறீர், கொலைத்தொழிலைப புண்ணியமென்று போதி ப்பரோ நரமாமஸத்தை யரக்கர்தின்னுவரல்லது சங்கரனாகிய சிவபெருமான் றின்னுவதும் முறையோ, தகப்பன் பிள்ளையை க்கொன்று லதுவும்பத்தியாமோ இது எனக்குச் சந்தேகமாக த்தோற்றுகின்றது என்றுசொல்ல, அலாயுதரோ இப்படி பெ ண்பாற்பத்தரும் ஆண்பாற்பத்தரும எத்தனையோபேர்கள் த மது பிள்ளைகளைக்கொன்று பத்திசெய்தவர்கள் இதுசத்தியம். சிவபத்தியைப்பழித்து மறுபடி அடியார்க்கழகன்று, அடியா ரொன்றைக்கேட்ட சமயத்தி லில்லையென்னாது கொடுப்பதே பத்தர்கட்குச் சுபாவம், பரமசிவத்துக்கு மிது பிரியமாகும், இ ந்தப்பத்தியென்ப தந்தச் சிறுத்தொண்டரிடத்தல்லவோ விள ங்கிற்று. உமக்குச் சந்தேகமானால் உமக்கானவனைக்கொண்டு விசாரித்துப்பாரும, அவரிருந்தநாட்டில் வீடுகடோறு மிச்சரித் தி ்த்தைச் சொல்லுவார்கள், செல்லுகுற்றும்பெண்களு மிதை

ப்பாடுவார்கள், அதைப்பழித்துரைக்க வுமதுவசமோ என்று சிவபெருமானசொல்ல, அலாயுதர்க்கு முன்னிலு மதிகமான கோபமுண்டாய் சிவன் நரமாம்ஸபக்ஷணம் பண்ணுவதும், பிராமணன் பிள்ளையைக்கொன் றுண்பிப்பதும் வெகு நன்றாயிருக்கின்றது, எப்போது கத்தியைக் கழுத்தின்மேல்வைத்தாரோ அப்போதே யச்சிறுத்தொண்டர்க்கு விரும்பியபொருளைத்தருவதே நன்மை, அவ்வாறன்றி யூனையறுக்கப்பார்த்திருந்தால் நன்மையோ, இச்சிவன் பிள்ளைகளைப்பெற்றவரல்லவோ இந்தச் சிவபெருமானுக்குஞ் சிறுத்தொண்டனுக்கு மிவ்வாறான குணம் வந்தகாரணந் தெரியவில்லையாதலால் இந்தப் பூலோகத்திலுள்ள வடியார்களுக்கும் கைலையிலுள்ள சிவகணங்களுக்கும் இவ்விருவரும் புறம்பு என்று கையையறைந்து மிகுந்த வுக்ரத்துடனே சொல்லினர். இந்தச்சொல்லைக் கேட்டவுடனே சிவனுந் தொண்டரும் நடுநடுங்கிப்பயந்து தலையிறங்கி முகத்தொளிகுன்றி ஒருவரையொருவர் பார்த்தனர்.

அப்போது அலாயுதரும் ஐயா இனி யிப்புலாலுண்ணுங்கதையைப் பேசவேண்டாம் இதற்குப் பதில் சொல்லவேண்டிவரும் என்றுசொல்ல, அப்போது சிவபெருமான் உமாதேவியாரைநினைக்க அவ்வுமாதேவியாருங் கைலையிலிருந்த சிறுத்தொண்டர் பத்தினியுடன் தவக்கோலங்கொண்டு அலாயுதரிடத்துச்செல்ல அவரும் உபசரிக்க உமாதேவியாரும் அலாயுதரே நீரடியாருட் சிறந்தவரென்று கேழ்விப்பட்டோம் நாமொருபொருளைக்கேட்கின்றோம் நீர் அவ்வாறு தரல்வேண்டுமென்ன அவரும் நீர் விதிதவறாது கேட்கி னவ்வாறே தருவோமென்ன என்னுடன்வந்த விவர் சிறுத்தொண்டரது பத்தினியார், யாமோ இ

வபத்தினி எமதுகணவரிருவரையும் புறம்பென்று நீர் சொன்ன படியால் அதுபொறுது துயருற்றுவருதோம் ஆதலால் நாங்கள தனித்திருப்பது முறையன்று எங்கட்குபபுருஷதானம் பண்ணி யவரைத் தூய்மையராககவேண்டுமென் றுரைககச் சிறுத்தொ ண்டர்மனைவியாரும் அலாயுதரைவணங்கித்துதித்தனர். அபபோ து அலாயுதரும் அவ்விருவர்கரு மினிப் புறம்பில்லையென்று அ ன்போடு இவ்விருவர்க்குஞ் சொல்லினர். அபபோது சிவபெரு மானும் விருஷபாருடராக ப்ரத்தியக்ஷமா யலாயுதர்ககருளிச் செய்து உமாதேவியாரோடும் அடியாரகளோடும் புஷ்பவிமா னத்தேறிக கைலையிற்சென்றனர்.

அலாயுதர்புராண வசனம

முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

—*—

சுந்தரப்பெருமாணயினா புராணம்.

மற்றுநாவலூர்ச்சுந்தரன்மாதை மணஞ்செய்பந்தரின் வந்தரனமக்கே, பற்றுமேவல்செய்தொண்டனென் று ண்டுபாடுநம்பதமென்னாநற்பதிகஞ், சொற்றவன்செங்க ல்பொன்னெனச்செய்தோன் றேறுகைபாகனைத்தூதென விடுத்தோன், குற்றவெங்கராவிழுங்கியமகவைக் கொண ர்வித்தாற்றிட்டகிதிதடத்தெடுத்தோன். க

அணங்குபாகனைக்கோட்டினுண்மறித்தோ னத்தனூரிணுலையத்தவனை, வணங்கிடாமலேயகந்தையாற்செல்லு மறத்தையவ்விறன்மிண்டா நாங்கண்டு, துணிந்துசெல்பவனுமொனைநிந்தன்றேழனென்ன விதமெநாண்டானுமிவனைப், புணர்ந்தவத்தனும்புறம்பெனாதவனைப் போற்றுகென்றான்புகன்றிடப்புகழ்வான். ௨

நாசமில்லவனடம்பயில்பெருமானு மவர்க்குமேலையொருவராமென்னும், தேசுபெற்றுயாபெருமையார் தெருள்சோதில்லைவாழு மூவாயிரர்க்கடியே, னீசனாணையெனுந்தையலாள்பாலின்பநீத்தறமுத்திறையருளாற், காசில்காளையானவன்றிருநீல கண்டனுங்குயக்கருணையற்கடியேன். ௩

அன்பர்போலரணணைந்துநின்மாதை யளிநமக்கெனக்கொடுத்துளமகிழ்ந்த, வின்பன்காவிரிப்பூம்பட்டினத்தி னினிதுவாழ்ந்தவியற்பகைக்கடியே, னென்பசிக்கழுதளியெனுந்தவத்தர்க் கின்மையென்றிடா திருண்முளைவாரித், துன்பநீங்கமுதுதவியவிளைசைத் தூயமாறன்றனடியவர்க்கடியேன். ௪

பொய்த்தவத்தனோர்புத்தகமேந்திப் புகுந்துவந்துயிர்போக்குமவ்வளவிற், றத்தன்வந்தவற கோறன்முன்றடுத்த தன்மைக்கோவலூர் மெய்ப்பொருட்கடியே, னத்த

னேயலாவணங்கிடாதேகு மறிவிலேனையுமானையும்வெ
குண்டு, மெய்த்தயாவர்க்கும்புறம்பென்றதீரன் விளங்
குசெங்குன்றைவிறன்மிண்டர்க்கடியேன். ௫

கோவணத்தினோதவர்தருகென்னகோதில் செல்வ
த்தைக்கோதையைத்தன்னை, மேவியீந்தவனியற்பழை
யாறை விளங்கவந்தருளமர்நீதிக்கடியேன், பூவரற்கென்
றோர்மாதவன்கொய்துபோதுங் காற்கரப்பொருப்பதை
ப்பறிக்க; வேவமென்றிபங்கொன்றவன்கருவூ ரொன்னு
மாநகரெறிபத்தர்க்கடியேன். ௬

காதுமாற்றலனெற்றிவெண்ணீறு கண்டுகைப்படை
விட்டாற்கண்டோ, னீதியீழக்குலத்தோனெயினனூரா
நீடுமேனாதிநாதனுக்கடியே, னாதியார்திருக்காளத்தியா
கண்ணடைந்தசோரிகண்டங்கையம்பாற்றன், சோதியம்
பகமிடந்தணிந்துடுப்பூ துலங்கவந்தருள்கண்ணப்பர்க்
கடியேன். ௭

சாய்ந்துறும்பனந் தாளானோராந் தன்மையேயறீஇ
மனைவியின்றாலி, வாய்ந்ததூபத்திற்கீந்தவன்கடவூர் வ
ள்ளறெள்ளிய கலையனுக்கடியே, னைய்ந்தநன்மணப் பந்
தரின்மகளா ரரியகூந்தலை யரிந்துமாதவருக், கீந்தவன்
புகழுந தஞ்சைநன்னகர்வா ழினியமானக்கஞ் சாறனுக்
கடியேன. ௮

தமதராற்கென்று நண்டுலந்தருங்காற்சாய்ந்துமண்புகத் தங்களங்கொய்தங்; கமுதுசெய்வித்தவர்கணமங்கை யா ரபெறும்பயன்றுயனர்க்கடியேன், கமகல்வேயினிலீசண ன்புகழேகசிந்து சொற்றுளங்களாந்துநின்றாதிச், சம மிலாகங்கிதங்கெசய்தமங்கலம்வாழ்தாவிலாணுயரடியவர் ககடியேன். கூ

வேறு.

ஆரமீசாழ்கமணராண்முட்டலு மங்கைசந்தனமாகவ ரைநதான், வாசமுறறுலகாண்டவாமதுரா வாழவந்த ருண்மூர்த்தி பார்க்கடியே, நேரில்பஞ்சாக்கரந்திகழ்காவா ஷிகரில் சமபந்தன்றேமனம்மலாத்தார், மூரியேற்றற்கு தலொடுப்பவன்புகலூா முத்தியெய்தவாழமுருகனுக்க டியேன். ம

புனலினல்லும பகலும்பொருந்தியே போதருத்திர போதுரபுரிவிஞ, னிணைவுமைந்துதிருத்தலையூரிட நின்ற ாத்திரபசுபதிக்கடியேன், றுளரிலாத திருப்புறத்தொ ண்டனற் றுபவாதனூாவாழவான்புலையொழிந், தினிய தீயிறசிதமபாஎனன்பிஞ லெழுந்துநாளைப்போவான்றன க்கடியேன். மக

உமையிடத்தினன் கச்சியிலன்பாதா சொலித்துலத் தற்கொழியாமழையினு; லமையவினெஞ்சாற் சிலையிற்ற லையறைந் தருள்கொளுங்குறிப்புத் தொண்டாககடியே;

னைமையுடைப்பரனார்ச்சனை செற்றனனென்றுதந்தையி
ருதாடுணித்தர; னமதுசேடங்கொளென்னமுன்பெற்ற
வனாடுஞ்சேய்ஞலூர்நற்றண்டிக்கடியேன். ௰௨

கன்மிதப்பக்கடுவெமுதாகவெங் கரிவணங்கமறைக்கா
ட்டடைத்திடும; வன்மைமிக்கதவந்திறந்திட வன்னிநீ
ற்றறைகுலைதன்னெனன்றற, வனமிகுந்தபிறவியகலவே
யதிகவீரட்டாக் காளாகிப்பாடினே; னன்மைமிக்குயர்
வாய்மூர்வருந்திரு நாவினிற்கரையன்றனக்கடியேன்.

அரியபாண்டியன்றன்னதிகாரியா யமணரோறற்கருங்
கழுச்சேர்த்தவன், குருசிலாமணமேறகுடிக்காவலன்கு
லச்சிறைக்கடியார்தமக்கடியேன், புரியுநற்சிவயோகமெ
க்காலமும் போதநெஞ்சிற்புரிந்துணர்ந்தென்னையு, முரி
மையாகநினைப்போன்மிழலையோ ருய்யவாழ்குறும்பன்
றனக்கடியேன். ௰௪

மாவினன்கனிமாதவர்க்கிட்டிறை வாழூம்வெற்பிற்ற
லையாழ்செலவர, னாவலாலெமதம்மையெனப்பெற்ற வ
ன்னைகாரைக்கா லம்மைக்குமடியேன, ருவினாவிற்கரை
யன்றன்பேரினாற் றண்ணிலாவுநீரப்பந்தரோடேனையும்,
பாவினன்பி னமைத்தவன்றிங்களூர்ப் பனவர்வேந்தனா
மப்பூதிக்கடியேன். ௰௫

சிலம்பிநம்முடற்சேரனின்பன்னிதான்சென்றுமிழ்ந்த
தாற்றீர்ந்ததுபோவெனச்,சொலுஞ்சொலத்தர்பாற்பெற்
றவன்சாத்தைவாழ் தூயநீலநக்கன்றனக்கடியே; னிலங்
குமேமப்பேறூரனூராற் கேற்றுதீபநெய்க் கேதஞ்செ
ய்வெஞ்சமண், கலங்கவென்றுநன்னீரால்விளக்கிடுங் க
ரவிலாதநமிநந்திக்கடியேன். ௰௬

மண்டழைக்கச் சமணர்வலிகெட வந்துசெந்தமிழ்ப்
பாடவுமைமுலைக், கண்டரும்பயமுண்டுபுகலிமுக் கண்
ணனைத்துதித் தங்கம்பெண்ணாகவும, பண்டுநீங்கு கத
வ் மடைக்கவும் பாலைநெய்தலாய்ப் பாம்பதிறக்கவு; மி
ண்டுபுத்தர்கெடவிடிவீழவு மிக்கபாச்செய்தசம்பந்தர்க்
கடியேன். ௰௭

எந்தைதன்றந்தை யேமுதலாயினோ மெல்லவர்க்குமி
றைவன்வன்றொண்டனே, வந்தநோயையொழிப்பனெ
னப்படைவாங்கிவாழ்ந்தகலிக்காமர்க்கடியே, னந்துசாத்
தனூராயன்குரம்பையி னண்ணியத்தர்க்குநான்மறையி
ன்படி, முந்துசெந்தமிழ்மூவாயிரஞ்செய்த முத்தனாகிய
மூலனுக்கடியேன். ௰௮

விழிகளின்றிக்கயிறுகுறியதாய்வித்தகர்க்கந்தடஞ்செ
ய்யவெஞ்சமண், பழியர்நிந்தித்துக்கண்ணறததாளவிழி
படைத்தவாரூர்ப் பதிதண்டிக்கடியே; னழகுநீர்வயல்

வேற்காட்டூர்மன்னவனூடுகுகிலணைந்தபொருள்வர, மூ
முழுதுமன்பாற்பெறற்கு தந்தையின் மோகத்திற்றந்தமூர்
க்கனுக்கடியேன். ௰௯

அந்தெச முழுமுகூறந்தலைலாளமொழிகலா வனபரந்த
ணுனுவொன்றாள வேள்விக்கு, நெஞ்சவந்தரன்வந்திடப்
பெற்றமா நேயனாசோமாசிமாறனுக்கடியேன்; வஞ்சிபா
கனருட்கரசிக்கமேபண்மேல் வந்து செங்கற்றினமூமெறிந்
தவன், மபாமெனறமைட ந்சேரனசங்கமங்கையிற் சாக்கி
யனறனடியவாக்கடியேன் ௨௰

பூசிசாதன மேவுபுவிதராம புண்ணியத்தனைப் பூ
சிக்குபுபுதியன, வேதியகுலனைக்கூறதிபனு மிக்கபத்
தன சிறப்புலிக்கடியெ; ஞுதியநாக்கமுதாய மகனற
ணையாகமொறறு பரணமழையென்னவே, நிதிலனபினமழை
த்தருள்பொறபசெங்காட்டிடன்சிறுத்தொண்டனுக்கடி
யேன். ௨௧

எதிர்த்தவண்ணனுடலுவா நீறதென் றிறைஞ்ச நான
டிவண்ணுறனென் றேத்தலு, மதித்து நானடிச்சேரனென்
றேத்திய வஞ்சிமன்னன்கழறிற்றறிபவன்; றுதித்தரன்
றிருத்தாண்டவப்பூசனை தொலைவிலித்தலுந் தோன்றப்
பெறுமெம்பிரான், விதித்தசன்முகபாணராற்பெற்றரு
ளை மேவுமவெந்தனெஞ்சேரனுக்கடியேன். ௨௨

நீதிலன்பர்கள் செய்யுந்தொழிலெலாஞ் செப்பிச்செய்வித்தரன்கணநாயக,நீதிபெற்றவன்கொச்சைக்கதிபனன் ளேயஞங்கணநாதனுக்கடியே, ஞதன்பாதமுடியாய்க்கவித்தரு ணற்கருத்திலமைத்ததுகொண்டுமண், போதவாண்டவருட்களப்பாளஞம் பொய்யில்கூற்றுவனடியவர்க்கடியேன். உ௩

சங்கமேவித் தமிழார்மதுரையிற் சங்கரனியற்சொக்கர்மேற்றண்டமிழ, பொங்குமன்பின் வகுத்தவராகிய பொய்மையற்றபுலவர்கட்கடியேன், வெங்கயத்துடனென்னையுங்கொல்லென மிக்கவாளளித்தருஞ்சடை முடிக்காய்ச், செங்கணற்புகுந்தருள்பெறுகருவூர்ச் செய்யசோழனடியவர்க்கடியேன். உ௪

அருட்டருந்தவர்க்கம்பொனேகொடுப்போனன்னமன்னவர்க்கிடுங்குறிபுடலர்க், கிரட்டிபொன்றருநரசிங்கமுனைய னென்னுமன்பன்றனடியவர்க்கடியே, னிருட்கடற்குண்மீன்படிக்கின்முன்மீனை யெம்பிரார்க்கெனவிடுத்தின்மையாநாட், பொருட்செய்மீன்வரவிட்டரனருள்சேர் போதநாகைவாழதிபத்தர்க்கடியேன். உ௫

தொண்டன்பொய்ச்சிவவேடமாய்வரத்தான் றுணைப்பதங்கள்விளக்கநீர்வார்க்கக், கண்டுநாணுமின்கரஞ்செற்றபெண்ணை கடத்தலக்கலிக்கம்பனுக்கடியே, னண்டா

நாயகர்க்கணிவிளக்கேற்றக் கைப்பொனின்றிச்செக் குழந்துகந்தருங்கொய், தொண்டரும்விளக்கேற்றிநன்றருள் சேரொற்றியூர்வருங்கலியனுக்கடியேன். ௨௬

சங்கரன்றனக்கன்பரையிகழ்ச்சி தன்முனஞ்சொலிற் றுணவர்நாவை,யங்கரிந்திடுவோனியல்விரிஞ்சியணிகொணன்னகர்ப்புகழ்ச்சத்திக்கடியேன், மங்கைபாகத்தன்றலங்கடோறுமாசிலொவ்வொருவெண்பாவருத்தவன்; கங்கைவேணியர்க்கன்பனையடிகள் காடவன்றிருவடியவாக்கடியேன். ௨௭

இருக்குவேளூரொருந்தலத்திருந்தே யின்மையெய்திப்பொனம்பலத்தேகி, யருட்புலீச்சரத்தாற்குப்புற்சிகையா லணிவிளக்கிட்ட கணம்புல்லர்க்கடியேன், சுருக்கமாயினசெய்துலகோரைத் துதித்தயாவையு நலமெனச் செய்து; திருத்தனற்கிரியடைந்தவன்கடவூர் நீடவந்தருள்காரிக்குமடியேன். ௨௮

கொச்சைவேந்தனை யெதிரமலைந்திடைந்த குண்டர்தங்களைக்கொடுங்கழுமிசையின, வைச்சபஞ்சவனெல்வேலிவென்ற மாறனாகியவழுதிக்குமடியே; னிச்சயாலயமனமெனவறிவே நீள்விளக்கெனத் தனைமலரொன்ன, நச்சுமன்பினாற்றொழுதவன்மயிலை நகர்விளங்கவாழ வாயிலார்க்கடியேன். ௨௯

ஒன்னலார்களைமலைதலையறியா ருதவுகூலிகொண்டவ
ர்களைவென்றப், பொன்னெலாஞ் சிவதவர்க்க நணிசேர்
பொருந்துசீர்முனையடுவாருக்கடியே; னன்னைபாகத்தரா
ரூரர்க்காய்ந்தவந்தப்பூவினைமோந்தவத்தேவித், தென்ன
ர்மூக்கினைத்தவர்கொய்யக்காமுஞ் சென்றரிந்தவன்கழ
ற்சிங்கற்கடியேன். ௬௰

நிலந்தியங்குவெங் கநப்பின்மெய்த்தவர்க்காய் நெற்க
வர்ந்தவர் சொற்கரன்றமர்க்கெ, னிலங்குசெல்வங்களை
னப்பறையறைந்த விருக்குவேளூரிடங்கழிக்கடியே, ன
லங்கொண்மன்னவன்கழற்சிங்கன்றேவி நம்பன்பூவினை
மோந்தனளென்னச், சலஞ்செறிந்தவண் மூக்கினையரிந்
தோன் றஞ்சைமன்னவன்செருத்துணைக்கடியேன். ௬௧

தென்றரும்பொழிற்செருவிலிபுத்தூர்ச் செய்யவேதி
யன்சிறுவிலையாலூன், பொன்றிமஞ்சனகரம்பொருது
கப் பொன்புனிதனற்பெற்றபுகழ்த்துணைக்கடியே, னன்
றரற்கெனவாணைசெய்நெல்லை யயின்றசுற்றத்தைமகவி
னைவாளாற், கொன்றநாட்டியத்தான்குடிமன்னன் குல
வுகோட்புலியடியவர்க்கடியேன். ௬௨

பரவியன்புசெய்பத்தர்கட்கடியேன் பரமன்றுளையே
பாடுவோர்க்கடியே, னானைநெஞ்சகத் தழுத்தினோர்க்க
டியே னமலனூரிற்பிறந்தவர்க்கடியேன்; திருமெய்மு

ப்போதுந்தீண்டுவார்க்கடியேன் றிருந்துநீறணிதேகத்த ர்க்கடியேன், பொருவிலன்பராய்ச்சிவன்கழன்முன்னம் புகுந்தமெய்யடியாாகட் குமடியேன். ௩௩

கொண்டல்போன்மிடற்றெந்தையாாவைகக் கோயில ன்பிறைற்கோலியேயிதயப், புண்டரீகத்திலமைத்தரற்சே ர்த்தோன்பொலன்கொணின்றவூாப்பூசலுக்கடியேன், ம ண்டருங்குழலுமைதிருமுலைப்பான் மகிழ்ந்துசம்பந்தர யின்றனமொன்னத், தண்டருந்தனஞ்சுராந்தவள்சமணைச் சாய்த்தமங்கையாக் கரசிக்குமடியேன. ௩௪

ஈசனன்பர்க்குக் கீளுடையுடனே யேற்றகோவணநெ ய்தளித்தெம்மான், வாசநற்பதம்பெற்றகாம்பீலி மன்னு சாலியநேயனுககடியே, னேசநெஞ்சிறைலானேயேகருதி நீள்சிலம்பியாய்ப் பந்தாசெயதருளான், மாசிலாலயம் பலகண்டசோழன் மன்னுகோத்திருச செங்கணுற்கடி யேன். ௩௫

பொன்றலாப்புகழெருக்கத்தம புலியூர்பொருந்திசசம் பந்தன்றமிழிற்றன்னிசையை, யொன்றவேபுணேந்தரனி டத்தணைந்தன் றுயர்ந்தநீலகண்டப்பாணருககடியே,னெ ன்றுநாவலூர்ச் சடையன்முன்றவத்தா லினியதையலா மிசைஞானிதவத்தா, னன்றுறப்பெற்றசுந்தரன்றுதிக்க கற்றவத்தரும் புறம்பிலேயென்றூர். ௩௬

வேறு.

மனத்திடையகந்தையிவ் வாறுமன்னியே
நினைத்துளோர்பத்தியை நின்றுநேசியான்
றனகனெதிரில்லவன் சம்புநப்பர
னெனச்சொலநந்தியா ரினிதினேததினர். கூஎ

எத்தியாந்திக ளேனையோர்களை த
தேத்துறுமாச்சையா செலவிடுத்தபின்
மாததவராடைகள் மாசறுத்தா
தோத்திரநாவராய்த துறையினின்றனா. கூஅ

சுந்தரபபெருமாணயனார் புராணம
முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - கூசகூ.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுந்தரப்பெருமாணயனார் புராண

வசனம்.

திருநாவலூரிற் சடையநாயனாருக்கு மிசைஞானியார்க்கும் புத்திரரூபமாகத் திருவவதாரஞ் செய்தருளிய சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் நரசிங்கமுனையநாயனா ரபிமான புத்திரனாகவிருந்து திருமணமபுரியுமிடத்துச் சிவபெருமானே மானுடகோலங்காட்டித் தடுத்தாட்கொள்ளபபெற்ற பெருஞ்செலவமுள்ளவர்,

தம்பிரான்றோழனென்னுந் திருநாமமுள்ளவர். சிவபெருமானை ப் பரவையாரிடத்துத் தூதனுப்பினவர். இவரொருகாலத்துத் திருவாரூரிலாலயத்தில் முதலிலுள்ள தேவாசிரிய மண்டபத்திருககு மடியார் திருக்கூட்டத்தை வணங்காமல் சன்னிதானத்திற்செல்ல.

அத்திருக்கூடடத் தொருவராகிய விறன்மிண்டநாயனூர் திருககூட்டத்தைவணங்காம லசுந்தையோடுசெல்லு மிவனூெ ன்ன, அங்கிருந்தவரிற் சிலர் தம்பிரான்றோழனென்று சொல்ல விறன்மிண்டர் மிக்ககோபமுடையவராய் இத்தொணடரு மிவ ணையாட்கொண்ட கடவுளும் இருவரும் புறம்பென்றனர்.

இதைக்கண்ட சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளும் சிவபெருமானிடத்து விண்ணபபஞ்செய்ய சிவபெருமானும் திருக்கூட்டத்தைவணங்கித் துதித்தாலல்லது முடியாதென்றருள.

அப்படியே தில்லைவாழந்தணர் திருநீலகண்டநாயனூர் முதலியவடியார்களைத் திருத்தொண்டத்தொகைப் பாவாற்றுதித்து வணங்கினபின் அவ்வடியா ரிரககமுற்றுப புறம்பில்லையென்றருளிச்செய்தனர். அதற்குப்பின் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் அடியரிலொருவராகவந்துகூடினர். ஆதலால் அடியராய்ப பத்திசெய்து அகந்தைவிடாதிருந்தால் செய்தபத்தியெல்லாம் வியர்த்தமாகும் என்றிந்தச் சரித்திரங்களையெல்லாம் மடிவாலமாச்சையர் ஸ்ரீவசவதேவர்ககுச்சொல்லி மற்றையவடியார்களையும் வசவதேவரோடுசெல்ல வனுப்பித் தாமுஞ் சிவனடியாராடைகளை யழுக்கொழித்துச் சிவத்தியானத்துடன் அந்நீர்த்துறையிலிருந்தனர்.

சுந்தரப்பெருமாணுயனூர் புராண வசனம

முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

—*—

கின்னரப்பிரமையர் புராணம்.

செல்வநற்பக்தியாலே தெரியணிவீரசைவர்
நல்லதோரமுதமன்னார் நற்கதிமகேசனொன்று
புல்லுவார்பாவதூரர் பொருந்தியவித்தைமிக்கார், சொ
ல்லரும்பூதிமெய்யார்கருணையார்கொடையாற்றூயர். ௧

உன்னிலுமகந்தையில்லா ரொழிவிலாவிரதசீலர்
கின்னரப்பிரமனென்னும் பேரினார்கிளரும்வாத
ரொன்னுமாகிரிகள்வீழ்க்கு யிடியனார்மடியொன்றில்லார்
மன்னருமூலகர்போற்றுஞ் சரணரின்வரிசைமிக்கார். ௨

பொங்கியவிசையான்மிக்கபொருவில்பொண்டேரில்வைகி
துங்கநற்காரகத்தாந் தூயதம்பொருளையெல்லாஞ் [த்
சங்கமசங்கநண்ணிச் சங்கையிலன்பினாலே
யங்கவர்க்கவஞ்சகத்தா லனுதினமளித்தலாலே. ௩

உள்ளநற்பொருள்களெல்லா மொழிந்துநல்குரவராயும்
வள்ளன்மைகுன்றாராய மனத்தர்தங்கின்னரத்தைத்
தெள்ளிசைப்பாகர்முன்னந் திருந்தவாசிக்கநச்சிக்
கொள்ளுநீபொற்காசென்றுதினந்தரவாங்கிக்கொள்வார்

உலகராச்சாரியமெய்த வுவந்துமாதவரைப்பூசித்
திலகுநாணந்திகேச ரிருஞ்சிவபத்திகீர்த்தி
நலமுறக்கேட்டுநச்சி நற்கலியாணநண்ணச்
சலமிலாவசவதேவர் சங்கமேசுரன்போற்கண்டு. ரு

அதிகநேயத்தராகி யம்புவியுறப்பணிந்து
விதியுபசாரமெல்லாம் விரும்பியேசெய்துவாழ்த்திக்
கதியெனத்தொழுதுபாத கமலநீர்ச்சேடமார்ந்து
பதியரனுண்மையாய்ந்து நந்திகள்பண்பார்நாளின். சா

ஒருதினங்கல்லியாணத் தொண்டிரிபுராந்தகேசர்
மருவுமாலயத்துச்சென்று பிரமையர்வைகுங்காலை
விரவியோர்விடன்றனக்காம் வேசிக்குமேடங்கொண்டு
தெருவிடைவருங்காற்றப்பிச்சிவாலயம்புகுதக்கண்டு. எ

பின்றொடர்ந்தம்மேடத்தைப் பிடிபிடியெனவிடன்றான்
சென்றுறக்கின்னரையர் செய்யநற்கருணையாலே
நன்றுறநோக்கிமேட நம்பரன்கோயில்புக்க
தின்றுநீகோறற்கஞ்சி யெம்பிநீதொடேலென்று. அ

கொல்லுதல்வெய்யபாவங் கொண்டவவ்விலையீதென்று
சொல்லுதியதிகமான சொன்னநாற்றுமன்றி
யல்லணிகண்டனன்ப ரடைக்கலமானசீவன்.
வெல்லவேகாத்தனீதி நினைக்கிலுமிகுத்தாண்மை. கூ

காரியங்தேவையின்றிக் காளையுங்தேவையின்று
ஞரியாம்பரத்தைக்கீந்து நன்றுனாத்தொப்பச்செய்வாய்
சீரியபொருளிரட்டித் தருகுதுஞ்செல்தியென்ன
நீரியும்பொருணென்கொள்ளேன் மேடமேநேயமென்ன.

இவ்விலையன்றிமற்றென் றிரண்டுவேண்டினையேலனு
மவ்விலைதருவேன்கொள்ளென் றளித்தலுமாயிரம்பொ
செவ்வியவிலையென்மேட மென்றலுஞ்சீவனேயம் [ன்
வவ்வியகின்னரைய ராயிரம்பொன்னும்வைத்தார். ௰க

வைத்தலுமவன்மகிழ்ந்து வாங்கிக்கொண்டேகமேட,
மித்தையாங்கொண்டோமத்தன் முத்திரையிடுவோங்க
ண்டா, யொத்தனையாகிற்சொல்லென் றுரைத்தலுமொ
த்தேனென்று, நித்தர்தஞ்சன்னிதிக்க ணின்றுரைசெய்
துசென்றான். ௰உ

மேடமுன்னும்பின்னுக மேவுதலின்றிச்செய்தா, லூடு
வள்பரத்தையென்ன வுன்னியோரதிகமையா; யாடகங்
கொடுத்துக்கொண்டங் கவண்மனைகொடுபோங்காலைத்,
தோடலர்குழலியிவ்வா றனைத்தையுந் துணிந்துகேளா.

வெம்பிநீயெனதுவீட்டின் மேவலென்வெள்காதென்று
கொம்பியிவ்வூர்விடர்க்குக்கூறுங்காற்சிரித்தெள்ளாரோ
வம்பவிங்கென்றன்முன்னம் வந்துநின்முகங்காட்டேலு
னம்பொனேவென்றன்வாழ்க்கைக்கானதாயுள்ளதென்று

என்பெருஞ்செல்வம்பார்ப்பா யென்னினித்தெருக்க
ளெல்லா, நன்பொனேபரப்புவிக்கே னாட்டுளவிடர்களா
னோர், பின்புமுன் படப்பையிட்டுத் திரிந்தவர்க்கொவ்
வாய்பேயா, மின்பொருமிடையார்முன்னான் வெள்கவெ
ன்செய்தாயென்ன. ௰௫

இக்குறியுடனேபொன்னா யிரமுமிட்டனேகமேடம்
புக்குடன்றருவனோன்பு போதநீசெய்வாய்காயேற்
றக்கபொன்வேண்டிலின்னந் தருகுவனெனனச்சீறி
யக்குறிதந்தானோன்பின் றனுட்டிப்பனல்லாலாகா. ௰௬

என்னையத்தெயவஙகொல்லுமென்னவேவெகுண்டா
ளந்த, மின்னையொப்பவள்சொற்கஞ்சி மிக்ககாமனுக்கு
ககண்ணின், றுன்னிலென் றுரைக்குஞ்சொல்லையுறுத்து
வான்போனறுமூட, னிங்கிதிகொள்விர்மேடம்விடுவிரொ
ன்றெதிரிசைத்தான். ௰௭

றூர்தயாஙகுறிககுலிங்க முததிரைதரித்தோநீயேன்
வந்தனைவிடுகிலென்போ வென்றலுமதியிலாதா
னந்தமேடததையோடி யடாந்தனன்கின்னரையா
வெந்திறற்கோபமாகி வெகுண்டிதேனேடாவென்று

மறியைநீபிடிததாயாகில் வசவராசையனுனை
சிறியனீபோபோவென்று செப்பவுந்தெளியானாகி

குறியினைத்தொடரலிங்கக் குறியுள்ளவிதனைத்தீண்டிற்
றறியுமுன்றலையென்கையாற்சத்தியமஞ்சேன்கண்டாய்.

அச்சமிலீசனன்பர்க் கடைக்கலம்புகுந்தோர்தங்கள்
வச்சிரபஞ்சரங்கா ணின்றலைமறையினுளம்
பிச்சுடன்பிடுங்கும்வேழ மென்னவேபெரிதுபேசிக்
கைச்சவன்றலையையோடி வாளினாற்கண்டித்தார்த்தார்.

விசையினாற்சென்னியத்தன் விமலவாலயத்துவீழ
வசிதமன்றென்னவோடி வீழ்வதுபோலவீழ்ந்த
தசைவிலாவீசன்கோயி லத்திரனுடனங்கொணாத்
தசைகொடாதீர்ப்பமென்னமதிற்புறந்தந்திட்டாரால்.உக

இறந்தவனுற்றார்வந்தா ரவன்றனையெடுத்துச்சென்றார்
சிறந்தவிச்சலன்பாலிட்டார் தெருமந்தாரபயமென்றா
ரறந்தகுவேந்தேதப்பின்றாலயத்தாட்டின்பின்னர், பிறிந்
திடாதோடிச்சென்றான் பிரமையர்கொன்றானென்றார்.

இனியநந்திகண்முகத்தை விச்சலனேறப்பார்த்து; நனி
தயாபரனுமீசனற்பத்தராகியுள்ளோர், மனிதரிற்பிழை
யிலாரை வதைப்பதோபெருமையிவ்வூர், தனிசிருநீரோ
யென்று தனாமன்னன்வெகுண்டுசொல்வான். உரு

நம்மையார் தெண்டிப்பார்க ணமக்கெதிரில்லையென்
ன, வும்மைநீர் மதித்துச்செய்தீ ரல்லதங்குடையோன்

மேடஞ், செம்மையிற்கொடுபோகென்றுவிடாவகைசீறி க்கொன்ற, வெம்மையன்றவத்தனென்று விளம்புதன்மி கவுங்குற்றம். உ௪

வேறு.

கால்கொடத்தனேயுதைத்தலுமூனேக கடிதருததலுந் தனயனேக்கொலலுஞ், சீலமின்றியே தந்தையைக்கொ லலுந் தெரிவையைத்தவர்க் களித்தலுங்குலத்தான், மே லாகீழினரகத்தினிலுணலு மிககல்லினு லீசன்மேலிட லு, மேலுநன்மையோ பாவகீாநாவா லியம்பலேயறங் கொடுமைஞேயயியற்றல். உ௫

அவனியெம்மைநீ ராளவேபொருந்தீ ரஞ்சினேமும தாண்மைக்குமிகயாம், புவனிமுற்றுநீர்கைககொளுமெ ன்றுபுரவலன்சொலநந்திகள்புகல்வார், தவஙியாயராங்கி ன்னரப்பிரமர் தம்மைநீயறியாமலீறுனைத்தாய், பவஙி யாயராமுலகனைப்போலப் பதறலாரவா பராமரித்திசை ப்பாய். உ௬

பன்னகப்பணியத்தனற்றருமப் பான்மைகுன்றலாப் பரமநற்பதர்,இன்னரப்பிரமையர்தமபெருமைகிளத்தி லெண்படாப்பாலரோமிகைககண், டுன்னியல்லதுகோ றலரவணிற் குரியபேர்களேயோடவிட்ட றிந்தே, பின்ன ரொன்றிணேச்செய்யெனவேந்தன் பிழையுடன்படுமறிவி ஞள்விடுத்தான். உ௭

விடுத்ததூதினர் கடுச்செறிகண்டன் மிக்ககோயிலின்
விரைந்துசென்றணைந்தங், கடைக்கலத்துயிர்க் காம்பிர
மையாரியதாண்மிசைப்பணிந்துநின்றையா, கிடைக்கரு
ம்பெரியோய்சிறியோன்மேற் கிட்டியிப்பழி வந்ததேனை
ருளென், றெடுக்கமுற்றுநின்றறைந்தனரன்பருள்ளவா
றிதுவிதுவெனவுரைத்தார். ௨௮

இதற்குநற்றிரிபுராந்தகன்றனை யினியசான்றிதையி
சைவிப்பன்றெரிந்து, விதிக்கநம்மிறை வல்லனேற்செ
ன்று விளம்புமென்றலுமவர்மிகவேரீஇப்போய்க், கொ
டுத்தகோபனும்விச்சலன்முன்னங் கூறமற்றவன்கொடு
ஞ்சொலானகையா, மதத்தனிவ்வுரைகாண்டுமென்று
வளங்கொடன்பரிசனத்தொடும்வந்தான். ௨௯

வேறு.

வந்துநந்திகள்கின்னரப் பிரமையர்மலர்த்தாள்
பந்தநெஞ்சராய்ப்பரவினர் தொழுதுமுன்பணிந்தா
ரந்தநன்னகர்ப்பத்தாக ளனைவருமணைந்து
புந்தியன்பொடுதொழுதுற விறைஞ்சிமுன்புகுந்தார்.

மங்கலங்களினிறைவு சிங்காரத்தின்வனப்புத்
துங்கநற்பத்தர்நற் றுணையரன்காச்சுடர்வாள்
சங்கமாகளுக்காளரு சான்றவாக்கினியார்
பொங்குவீரமதங்களின் றிருச்சையப்பொருப்பு. ௩௧

அரியபத்திமெய்யாயினார் சரணார்நெஞ்சாசை
பெரியரிச்சையார்சத்தி யத்தருப்பெருவயிர
மெரியனார்பரவாதர்புற் கிடியனார்கலர்கட்
குரியசாந்தியா லுயர்ந்துளார துயரமொன்றுறுதார். ௫௨

என்றுதோத்திரபனைவருஞ் செய்தங்கங்கிறைஞ்சி
யொன்றுகாலையின்விச்சலன் கோயிலினுள்ளே
சென்றுசோதனைசெய்து நின்றோர்களைநீக்கி
வன்றிறற்கபாடங்களைத் தாழ்செறீஇவந்து. ௫௩

பகர்ந்திடச்சொலும்பரமனைக் கரியெனப்பணிக்க
முகங்குளிர்ந்தவன்கின்னரப் பிரமையர்முன்னி
யுகந்துசென்றருங் கதவினிற்புழையினூன்றி
மகிழ்ந்துநோக்கினா திறந் தனகதவொலிமல்க ௫௪

கின்னரப்பிரமையர் தங்கிடைக்கருந்தவத்து
நன்னயப்பினையுரைப்பதே னாடியவளவே
பன்னகக்கரனாலயப் பல்கணிக்கதவந்
தன்னிலேதிறந்தன வினிக்கரியரன்சாற்றும். ௫௫

ஐயமில்லெனநின்றவர் துதித்தெழுமளவில்
பொய்யில்கின்னரப் பிரமையரத்தன்முன்புகல்வார்
செய்யதாசமையற் கெறும்புரைசெயச்செய்தா
யுய்யுமன்பர்பாலூரப்பொம்ம ருரையெனவுரைத்தாய்.

இச்சகத்தாமுன்கரி யெனக்கப்பாடியிசையென்
றச்சமின்றியேகரத்து வாளசைத்துநின்றார்த்தார்
முச்சகங்களுஞ்செவிடுற வொலித்ததம்முழக்கங்
கச்சபத்தின்மேற்சேடனுங் கணபணங்கலங்க. ௫௭

ஏழுநாழிகையிப்படி முழங்கவேயெம்மான
சூழுநேயரல்லாரெலா மூர்ச்சித்தங்கொழியா
தாழுநெஞ்சராய் விச்சலனவசமுற்றதனால்
வாழுநந்திகள்பிரமையா கழன்மிசைவணங்கி. ௫௮

பெருமையாக்கிதம்பிரியலா யல்லைபப்பிணியாய்
மருவுபுண்ணியவாரியே யகந்தையைமதியாய்
சரணாகதியாதாரமே தருவனகரத்தாய
துரியமாயையின்றூரனே தீரனேதூயாய. ௫௯

பத்திமாதனைத்தலைவனே பரசிவயோகா
மெத்துசாதகமேவலாய் விமலதேசிகனே
சுத்தசித்தியாய்தவர்பத கமலத்தொள்சுரும்பா
நித்தகின்னரப்பிரமையா கருணையைநினைப்பாய். ௬௰

என்னுநந்திகளானன மினிதுடனோக்கித்
தென்னுறுந்தவர்பிரமையர் திரிபுராந்தகனே
யுன்னுநண்பினேக்கியே புரையொழிகென்றா
மன்னுமவ்வொலியடங்கின மண்ணுளோர்தெளிந்தார்.

திருந்துவிச்சலபுரியுளோர் நன்மையேசேர்ந்தார்
பெருந்திறத்துயிர்புண்ணியம் பெற்றனபோரா
திருந்திறற்செறிவிச்சல னவசமற்றெழுந்தா
னருந்தவத்தாம்பிரமையர்க் கிறைஞ்சினனன்பால். சஉ

வேறு.

அதிகவற்புதபுகழுளாயபய மளவில்பத்தியினங்கமேயபாய, மதியிலார்பிழைபொறுத்திநீயபயமன்னுகின்னரப்பிரமையவபயங், கதியின்மூடனைப்புல்லனைப்பொல்லாக் கவலைநெஞ்சனைக்காத்தருள்செய்வாய்; நதிமுடிச்சிவனெமக்குநீயல்லா னுடையாமறியோமவனுருவம். சங

திரிபுராந்தகனின்னுனைகேளாச் செப்பெனக்கரிசெப்பினன்றேசம், பெரிதுமூர்ச்சிதமெய்தலிற்கருணை பெருகிநீயலமென்றலுமொழிந்தா, னுரியனின்பெருங்கருணையாலியாங்களுய்ந்தெழுந்தனமென்னவேதுதித்தான், பிரமர்விச்சலன் முகத்தினைப்பார்த்து பிஞகபாணியைப் பேணிவாழ்கென்றார். சச

தலைபிழந்துயிரழிந்தவன்றன்னைத் தாமெழுப்பினர்தனைமன்னன்மகிழ்ந்தங், கலைவில்கின்னரப் பிரமையர்சிவனென்றன்பினேத்தினரன்மனையணைந்தா; னிலைமைநீங்கலாத்தண்டநாயகரு மின்றபக்கருநேயத்தினிறைஞ்சி;

மலையெனுந்தமதகங்களினடைந்தார் மன்னுகின்னரப்பி
ரமையருடனால். சரு

கின்னரப்பிரமையர் புராணம்

முற்றிற்று.

ஆகதிருவிருத்தம் - கூகூச.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

கின்னரப்பிரமையர் புராண

வசனம்.

சிவனடியார்களிற் சிறந்தவராகிய கின்னரப்பிரமையரென்பவர் அளவற்ற செல்வமுடையவர், இவர் தமதுசெல்வமுழுதும் ஜங்கமாராதனைக்கே செலவுசெய்து அதனாற் பொருட்குறைவுநேரிட்டும் தமது உதாரகுணம் நீங்காதவர் தமது கின்னரவாத்தியத்தைச் சிவபெருமானுடைய சன்னிதியில்வைத்துச் சிவகீர்த்திகளைக் கானம்பண்ண, இதைக்கேட்ட சிவபெருமான் மனமகிழ்ந்து கின்னரப்பிரமையர்க்கு நித்தமொரு பொற்காசுபெறக் கட்டளையிட்டனர். அதைக்கொண்டு தமது ஜங்கமாராதனை நியமந்தவறாது காலங்கழித்துவந்தனர்.

இவர் கல்யாணபுரத்தில் வசவதேவர்செய்யும் ஜங்கமபத்தியை யடியார்மூலமாகவறிந்து அவ்விடத்திற்செல்ல, அவ்வசவேசுவரரும் தமதுகுருவாகிய ஜங்கமேசுவரரென்றே பாவனைபண்ணி யுபசரிக்க, அவ்விடத்திருக்குநாளில் ஒருநாள் அவ்வூரி

லிருக்கும் திரிபுராந்தகமென்னுஞ் சிவபெருமான தாலயத்திற் சென்று தெரிசித்து மிறங்கும்போது ஒருதூர்த்தன் ஓராட்டுக்க டாவைத் துரத்திக்கொண்டுவர அந்தவாடு சிவாலயத்துட்செ ல்ல அதுகண்ட கின்னரபபிரமையர் அவனைத்தடுத்து அபய மென்றஞ்சிவந்தபடியால் அதன்விலைகொட்டிபபாகப பொன் கொடுபபேனெனன, அநதத் தாசிதூர்த்தன் அதன்விலையாயி ரம்பொனனென்றுசொலல பிரமையரும் அவவாறே கொடுக்க அததூர்த்தனு மதுகொண்டு வேறுசில ஆடுகளைவாங்கித் தன ருசிவீட்டிறசெல்ல இவையெலலா மறிநதவாததாசியும் அந் தவாடே என்குலதெய்வத்துககு பரிதியாயுளளது அதுவேண் டுமென்ன பினனுங் கின்னரையரிடத்துசசென் றுட்டைபபற் றபபோக அவாதடுககு இவன்வலிந்து சென்றுபிடிகக அடபோ துகின்னரையர் மிகுந்தகோபத்துடனே அவன்றலையைவெட்டி க கீழேவீழ்கக அந்தத்தூர்த்தன சுற்றத்தார் விச்சலராஜனி டத்துமுறையிட அவன் வசவதேவரிடத்துக கோபித்து அவ ரோடு மநேகசிவபத்தரோடும் ஆலயத்திற்புகுந்து பார்ககுங்கா லத்துச் சிவபெருமான் இநத அன்பரிடத்து யாதொருகுற்ற முமில்லையெனறு சாக்ஷிசொல்ல இவர்மகத்துவத்தைக்கண்ட யாவரும் வணங்கினர். பிரமையர தருட்பார்வையால் இறந்த தூர்த்தனு முயிர்பெற்றெழுந்தனன். தேவர்களும் பூமாரிபொ ழிந்தனர் பிரமையா வசவதேவர்விச்சலன் சிவனடியார்களெல் லாரு தம்மிடங்களிற் சேர்ந்தனர்.

கின்னரபபிரமையர்புராண வசனம

முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

—*—

கலைக்கேத்தபிரமையர் புராணம்.

மற்றுமொருபேரன்பர் மதிமுடிப்பார்தமக்கினியார்
கற்றவரொண்ணிலைமையினர் கலைக்கேத்தபிரமையர்
நற்றவரோசிவமென்பார் நண்ணிலிங்கவபிமானர்
சொற்றசித்தப்பிரசாதர் சுகதுக்கந்துறந்துள்ளார். க

உலகியலையெண்ணாத வொருமையினரோகாந்தர்
சிலைமணிபொன்னென்றுகத் தெரிசிக்குந்தீரத்த
ரலைவறுமாயாதீத ரங்கலிங்கஙிட்டையினர்
தலைமையுள்ளசத்தியமே தருஞ்சீவன்முத்தனர். உ

முன்றலையிற்சிகைமுடிந்து மோகவெண்ணீறணிந்து
தன்மேற், சுன்றியவொண்டிலகமிட்டுக் காதுறச்செந்த
ளிர்சேர்த்தி, யன்றியுநற்கருந்துகிலையணிந்தொருதானா
புரஞ்சேர்த், தொன்றிவிணைசதங்கைபுனைந் துடலைவளை
த்துறநகையா. ந

சிலம்புசதங்கைகளார்ப்பச்செய்யவயன்றலைக்கோடென்
றிலங்குகலைக்கோடதுவொன் றிடக்கரத்திலேந்தியே
வலங்கொள்கரத்தரிவெங்கிற் றண்டென்னமரத்தண்டு
கலங்கலின்றிப்பற்றிவெற்றிக் கலைக்கேத்தகோலராய். ச

அத்தனடியாரவைபு ளாடவல்ல பிருஙகிவந்தா, ஸிந்த
னாயெண் ணிலிஙகாங்கர்க் கேறறலஙக ளிங்குவந்தான்,
மெய்த்தநெறிவெண்காடு வியந்துபெற்றபின்னைவந்தான்
முத்திவல்லதுக்களவ்வை மோகநல்லமகனவந்தான். ரு

அரனன்பரகந்தோறு மன்னைந்துமுகததவினயஞ்செய்
துரமொன்றுகரத்தண்டி னுபாகலைக்கோடொத்தியே
பரனன்றுபரசமயர் படவெறிந்தவடல்பகரா
திரமொன்ருநதக்கன்மகத தேவாபட்டபடிபாடி. சு

காமாதியாறென்னுங கரியினஙகளரிவந்தா
னுமாவாகனனன்பர்க் கானவடியானவந்தான்
மாமாயையற்றபத்தா மனக்களிப்பாமகன்வந்தான்
சாமாறுநீங்குதவா தருஞ்சேடத்தாகிவந்தான். எ

அன்னையரோயெனமகிழந்தங கவர்கஂரிடுமரிசிகறி, முன்
னையினுங்குறைந்தாலு மொழிவரிதாய்வளாந்தாலு, நன்
னயத்தாற் கொணர்ந்தன்பா நயக்கசித்தமமுதுபடைத்,
தென்னையவர்செய்தாலு மிறைஞ்சியுள்ளமினிதுறுநாள்

மிடியினுலொருபத்தன் மிகநொந்துகின்னாய
ரடிகளணைந்துய்வமெனு மாவலாற்றேடிமிக
வடிவுதளர்ந்திவரிருக்கும் வழிவந்துவைகுதலு
முடலினைத்துநீயிவ்வா றுற்றதெனவுனாயெனன. அ

கோட்டன் வில்வனம் புகுந்தது கலைக்கோட்டுப்பிரமையாமுன்
வாட்டமிலாதுசெய்வான் வனமுருண்டாக்கரன்முன
னாட்டிந்திருக்கொடும்பவனைப்பரிக்காலங்களின்னாய ரா
ட்டைகமைத்ததனைப்பொன்னனைந்நின்முமளிப்பனென்று

சொன்னாரகளினைவருமச் சொற்கேட்டவவ்வளவே
யென்னொரமுடிப்பாப்பலைய தியினறுதீர்ப்பனென்று
முன்னேவழுவா வொண்ணெனமொழியுமவாமடமேதங
கன்னோரகாணியெல்லாரு மருமிலையபாராறுவேன ௰௧

மன்மொழியுமவனைப்பாரத்தின் முறுவலசெய்தியமோ
லனைவரநமரன்கூலி யளிக்கக்கினனரமபெறறுந
தனமயலனறனக்ககதிக் சமாந்திதானுமிலலனா
கனகுகநிச்சிநதனைலலன காணவனைககணிப்பரோ. ௰௨

எம்பெருமானமெய்யடியாரச் சிதுவுமொருமேன்மை
யோ, நமபனமகிழ்நதிடுவகூலி நாடோறுமோரபொற்கா
சாந, தமபெருமையறக்கேட்குந தவதமிதாரைக கெடுப்
போனை, பழபுவியினமெய்யன்பாறியினமிகநகைப்பரால்

இன்னானையடிக்கடிநீ இளரணப்பாறறுதிப்பதுவெ, னன
னைபங்குனிடததுமன மடங்கிநேராருயபுகழை, முனனி
னறுபாராட்டின முநதியுணடதனறியீ, தெனனங்ன
மைபொன்னவனே தநதுனறனிடரொழிப்பான. ௰௩

அவன்மடமோவருந்தூர மஞ்செனிவேண்டுநிதி
கவலையறக்கோடியென்று கரத்தண்டிற்கலைமருப்பைச்
சிவனினைவிற்றட்டுதலுஞ் செழுநிதியக்குவையாக
நவமுறமுன்சொரிதல்கண்டுநல்குரவோன்பணிந்தேத்தி

வேறு.

உடையினைவிரித்துவப்பாலொளிதருநிதியையெல்லாம்
படியினுமெடுத்தெடுத்துப் பரிவினுற்சேர்த்தங்காத்து
முடிமிசைதாங்கிசென்று முதுகணமாதலாலே
வடிவநொந்தெம்பிரானூர்நந்திகள்கடைமுன்வைத்து௰௬

அரன்மனைபுட்புகுந்தா னருள்வசவேசாமுன்னம
வரநிதிவந்ததுந்தான் வந்ததுங்கலைக்கேத்தைய
ருளைசெய்தவாறுஞ்செப்பி யோங்குமததனமெடுத்தற்
கரிதெனக்கோராள்விட்டோக் கனுப்புதியையவென்ன.

நந்திகளதிசயிக்கு நற்களிப்புடையராகிச்
சிந்தையின்மகிழுந்திவ்வாறு சிவனறிந்திடுவனென்று
சந்தநற்காமதேனு தன்னைவேண்டினர்க்கேநல்கு
மிந்தநம்பிரமையர்ப்போ லெவர்க்குநின்றருள்வாரில்லை.

கலைக்கேத்தபிரமர்போலக் கனத்தகின்னரையர்சீரை
நிலைக்கேற்றதல்லவென்று நிந்திக்கவல்லர்யாவர்
சிலைக்காமநாசனென்னத் தெரிதராச்செயலார்தம்மை
யலைக்கேத்தவுலகராலே யறிவதற்கெளியதன்றால். ௰௯

ஏனப்போற்றிநின்றடத்த விருந்தனமெடுத்தற்காள்விட்
டேனப்பாகர்க்கன்பரான வத்தவர்க்காண்டலென்னுங்
களக்காதன்மனத்தாற்சென்று பிரமையர்கழலிறைஞ்சி
வனப்பாரக்கரங்குவித்து வாழ்த்துநந்திகளைநோக்கி. உய

சொலக்கேட்டிதண்டநாத தூயநற்பத்திமாநி
னிலக்கான நலைவனை நின்னிடைக்கின்னரையன்
மலக்காயமெண்ணனல்லோர் மதிக்கின்றவழியனன்றே
விலைத்தாவென்றானைகேட்கு நம்பிபோலிவனுமானன்.

படிக்காசையுற்றுக்கேட்டும் பரமனைப்பகர்வாயென்றும்
பிடித்தாடிப்பெறும்பேறீதேபெரிதுநம்பிரானைப்பேணி
ச்,சடக்காகப்பெற்றானன்றேதனமதிப்படிவேண்டாவோ
படித்தாவதென்னிருந்தும் பரமனைவழிபடாமல். உஉ

கிட்டுமோபலநாளாயாங் கெண்ணையங்கண்ணிபாகர்க்
கிட்டமாயினசெய்யாவாறினிதெயக்கொன்றுமீயா
னட்டவர்செய்தபத்தி நன்மையைக்கண்டாநன்றாய், மூ
ட்டயாமிடித்தோமத்தன் மோகத்தாற்பெற்றார்செல்வம்

காலையிலெழுந்துமாலை காணுமவ்வளவுந்தொண்டு
கோலமாயுழைத்துமஃகங்கொள்வதோர்படியொன்றில்
லேஞ்,சீலநின்பிரமையன்சீர்செப்பநம்மளவோவோர்கா
லேலவேயிராகப்பாடி யிருந்தனம்பெற்றசெல்வன். உச

மண்ணுமீளார்க் கண்ணலசான்று மகிழ்ந்துணாதரச்
செய்தன்னை, யண்ணிமேகாணவந்தோர்க்கனமிடத்தன
ம்வேண்டாவோ, கண்ணுதறனக்களிக்குங் காசுடன்கல
ந்துகொள்வா, னண்ணுநங் காரகத்தா நன்னிதியிவண்
டாபித்தேம். ௨௫

வண்டிஸ்கள்பலகொண்டெய்பால் வரச்சொனீநண்பனு
கக்,கொண்டகின்னரனையென்னக்கூறிநங்கலைக்கேத்தை
யர், மண்டனிலத்தம்வைக்கமட்டறுகனகமாகக், கண்டு
நந்தண்டநாதர் கசிந்துமின்றிறைஞ்சுங்காலை. ௨௬

அறிந்துடன்கின்னராய ரஞ்சியஞ்சலிக்கரத்தா
னிறைந்தபத்தியினல்வந்து நெடிதுறவிறைஞ்சிநின்றார்
மறங்கொளாக்கலைக்கேத்ததபர்வரவணைத்தருகிருத்திப்
பிறந்திறப்பதற்குவேராம் பிராந்தறவுபதேசித்தார். ௨௭

கிளர்புகழ்நந்தியார்க்குங் கின்னரப்பிரமையர்க்கு
முளமகிழ்லிங்கபூசை யுவந்துறச்செய்தமைத்தாங்
களவிலாவுபசாரஞ்செய் தவர்களையகலாநண்பான்
வளமுறுமினியபத்தி மனத்தராய்வைகுநாளின். ௨௮

கலைக்கேத்தபிரமையர் புராணம்

முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௯0௨௨.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கலைக்கேத்தபிரமையர் புராண

வசனம்.

இன்னுமொரு சிவபத்தர் கலைக்கேத்தபிரமைய ரென்னுந் திருநாமமுள்ளவர், லிங்காபிமானியாவர், சீவன்முத்தர், இவர் முன்குடிமியைமுடிந்து சர்வாங்கமும் விபூதியைத்தரித்து நெற்றியிற்றிலதமிட்டு காதுகளின்மேற் றுளிர்களைச்சாத்தி கரிய வாடையொன்று இடுப்பிற்றரித்து ஒருதாளில் சதங்கையுந்தரித்து உடலைக்கூனிநகைத்து இடக்கையில் மான்கொம்பொன்று தரித்து வலக்கையிற் றண்டமொன்றுபற்றிக் கலைக்கேத்தகோலங்கொண்டு அதற்கேற்ற பாடல்களைச் சொல்லிக்கொண்டு முகத்தாலபிநயஞ்செய்து சிவபத்தர்கள இல்லந்தோறுஞ்சென்று அவர்களிடு மரிசிகறிமுதலிய பிக்ஷைகளை ஏறினுங்குறையினும் மனமகிழ்வோடேற்று அவற்றைக்கொண்டு சிவனடியார்க்கமுதுபடைத்து அவ்வடியார் நன்மைசெய்தாலுங் கொடுமைசெய்தாலு மதற்குமகிழ்ந்து சீவிக்குநாள்களி லொருநாள்,

ஒரு சிவபத்தர் தரித்திரத்தால் மிகவுமிளைத்து இம்மிடி தீரும்படிக் கின்னாயனை வணங்குவமென்று சென்று இந்தக் கலைக்கேத்தபிரமையர் திருமடத்துவழியாய் வரும்போது அவரைக்கண்டு நீரிவ்வா றுடலிளைத்து முகமழுங்கியிருக்குங் காரண மென்னென்றுகேழ்க்க, அவரும் இல்லாமை காரணமாக நொந்து யாசித்தற்பொருட்டுக் கின்னரப்பிரமையரிடத்துச்செ

ல்கின்றேனென்ன, அப்போது கலைக்கேத்தபிரமையர் நீர்சொல்வது சரியன்று அக்கின்னரபபிரமையர் வறுமையற்றுச் சிவனிடத்துயாசித்து அவர் தினமொன்றுக் கொருபொற்காசுகொடுக்க அதனைககொண் டமுதளிககின்றார். நீ ரவ்விடத்துச்சென்று பெறுவதுயாது, அவரதுமடமும நெடுந்தூரமிருக்கின்றது உயகருவேண்டும் நிதிகளை யிவ்விடத்திற் பெறுவீரென்று கையிலிருநத கலைக்கொம்பைத் தண்டிஞற்றடடிச் சிவத்தியானம்பண்ண அஃது அளவற்ற திரவியத்தைச்சொரிய, அதைக் கண்ட தரித்திரா வணங்கித்துதித்து தமதாடையை விரித்து திரவியத்தை வாரிக்கட்டித் தலையிலெடுத்துச்சென்று சுமைதாங்கமாட்டாது வசவதேவர்மடத்துச் சென்றிறக்கி வசவதேவரைவணங்கி தமதுவர்த்தமானங்களைசசொல்லி யொருசுமையாளித் திரவியஞ்சுமக்க வருள்வீரென்று கேட்க, அவர்க் கவ்வாறனுப்பி அபபோது வசவதேவரும் மனமகிழ்ந், ததிசயித்து இபபடிககொத்த தபோபலமுள்ளவரைக்கண்டு தெரிசிக்கவேண்டுமென்னுங் கருத்துடையவராய்க் கலைக்கேத்தபிரமையரைச் சென்று வணங்கித் துதித்துநிற்க, அவரு முபசரித்திருக்கச்செய்து கேளும் வசவதேவரோ கின்னரபபிரமையர் நடைகளெல்லாம் உலகத்தைபபிரமிக்கச்செய்யு நடையாகத் தோறறுகின்றதல்லது முத்திசாதன மொன்றையுங்காணேம், சிவபெருமானருளிருந்தும் அவரிடத்துப பொற்காசுபெறுதலும் சாக்ஷிசொல்லுவித்தலுமோ புத்தியாவது இந்தத்திரவிய மெவ்வளவு வேண்மொறுலுந் தருவோம் வண்டிகளைக் கொண்டேற்றிக்கொண்டு போகச்சொல்லுமென்ன.

இதைககேட்ட கின்னரபபிரமையரும் மனமகிழ்ந்துவந்து கண்டு வணங்கித்துதித்தனா. கலைககேத்தபிரமையரு மனமகி

ழ்ந்துபசரித்துப் பூசைக்கிடம்பண்ணிப் பூசைமுடிந்துபின் திரு வமுதுசெய்வித்துப் பின் கின்னரயபிரமையர்கரு லோகபபிரா நதி நீங்கும்படி யுபதேசித்தார். இவர் மூவரு மொருவனாயொ ருவர்விட்டு நீங்காதிருககுநாளில்.

கலைககேத்தபிரமையர் புராண வசனம

முற்றிற்று.

௨

திருசசிறறமபலம்.

மோளிகைமாரையார் புராணம்.

நீளறிவார்சிவ விங்கங்கிட்டனர்
மோளிகைமாரைய ரென்னுமுத்தனு
ராளதிகங்தரு மன்பின்வித்தனர்
மீளரும்பிறப்புரு வீரசைவனர். ௧

ஒருமைசோதருமர்கின் மலத்தருத்தமர்
சரணர்சங்கரன்புகழ்த் தாகநீங்கலார
பெரிதரன்பூசையுட் புறம்பும்பெற்றுளார்
விரதமண்டுள்ளர்மெய் விகாரமற்றுளார். ௨

அறுவகையுட்பகை யற்றகத்துளே
யுறுசுடர்நீங்கலா வுளத்தர்தீயசைச

செறியலார்மயக்கிலார் திடமகத்தர்பாற்
பிறிவரும்பூசையுந் தொழும்பும்பேணுவார். ௩

பரசுகொண்டரும்பெரும் பரந்தகான்புகுந்
துரவியவிந்தன முறத்தடிந்துபின்
பெரிதெழிற்சுமையெனப் பிணித்துச்சென்னிகொண்
டுரியநல்விலைகடை யுற்றுமாறியே. ௪

அப்பொருளான்மகிழ்ந் தளவின்மாதவ
ரொப்பவின்னமுதளித் துவக்கநந்திகள்
செப்பருஞ்சுவையனந் தினமளிக்கவார்ந்
தெய்ப்பறுதிவரிடத் தினிதருந்தியே. ௫

சென்றுநந்திகண்முனஞ் சேர்ந்துசெஞ்சொலால்
வன்றிறன்மாளையன் மகிமைபோலுளா
னின்றெனவிசைத்துநீ யிடுமிட்டானத்தி
னன்றிமாளையனிற் புற்கைநன்றுகாண். ௬

இன்னநாளென்றிடா தென்றுமொப்பறத்
தன்னருந்தொழிலினாற் றருக்கித்தான்றரு
நன்னெறிப்பண்டமோ குருணிநற்றவ
ரொன்னிலோவளவிலை யிருந்தருந்துவோர். ௭

எனப்பெரியோரொலா மேத்தக்கேட்டருண்
மனத்தராய்நந்திகண் மகிழ்ந்துமாளையர்

கனத்தமாயமடந்தனிற் கடிதுசென்றவ
ருனற்கருமனேவினைய புவந்துகும்பிட ார.   அ

வேறு.

மாதுநந்திகளேவணங்கி மஞ்சனங்காட் கேக்கிநிற்க
வாதரவாலங்கீரை யஞ்சிசின்றுவாங்கித்தம்
பாதமலர்களேத்தாந்தம் பாணியிஞல்விளக்கிக்கொண்
டேடதமிலென்பரற்கன்ன மிடுகன்னேயெனவிருந்து.   கூ

அநங்கைதயிலார்சிவார்ச்சனேப்போதாதரத்தீராயிரம்பொ
மகிழ்ந்துறுமஞ்சனச்சாலே வழிமனுறையவிருத்தியே [ன்
புகந்தரன்பூசனேபுரிந்தங் கொண்ணுதலாமம்மடவார்
தருகுகழற்குச்சரணென்று தம்பிரான்சேடமுண்பார். ௰

மிடியனிதிகண்டாற்போன் மிகமகிழ்ந்தங்குடல்புளகித்,
தடியவனுங்கிதுவன்றோ வரும்பிறவிமருந்தென்று,முடி
வில்பத்திவித்தென்றுமுத்தியென்றுஞ்சித்தியென்றுங்,
கடிதருந்தி யெழுந்துமுன்றிற் கண்சென்றுசெப்புவார்.

இம்மடத்தைப்பார்த்தோர்கட் கில்லேயேமுன்றீமை
யிம்மடத்திற்கருகாக வியங்கினேர்முத்தரன்றோ
விம்மடத்தைச்சூழவந்தோர்க்கெண்சித்தியெளிதாகு
மிம்மடத்திலணுமீதி லேற்றினேர்பிறப்பிலரால்.   ௰௨

இம்மடத்திலன்னமின்றே யினிதாகநீரோனுங்
கைம்மடுத்திங்கயின்றூலுங் கடும்பிணிகள்விடுமென்றே

தம்மிடத்துவசவேசர் சாரவுச்சிக்காலத்தே
யம்மகிமைமாறாயரிந்தனச்சுமைகொண்டங்கணைந்தார்.

இந்தனர்தங்கடையிருத்தி யெழின்மடத்துட் புகுங்காலை
வந்தடிகண்மனைவியார் மகிழ்ந்துநின் றுவிளக்கியபின்
றந்தருமத்தவர்க்கமுதந் தருக்கியளித்தருச்சனையிற்
சிந்தைநயந்துறும்போதுசிவார்ச்சனைசெய்படியகத்துள்

வேளரியார்க்கினியவசவேசுரர்முன்வைக்கவுற்ற
சாளிகையைக்கண்டிதென்ன சார்ந்தவராரிவ்விடத்தி
லாளுடையானர்ச்சனைசெ யகத்தென்னவம்மடவார்
நீளறிவாலவ்விடத்து நிகழ்ந்தசெய்திசெப்பினார். ௰௫

பாவனையான்மாறாயர் பார்த்துவசவேசனைத்
தாவகலவறிந்துநந்தி சற்பத்தியுயிரன்றோ
மேவுநமதிலம்பாட்டை விடுவிப்பார்வேறெவர்தாம்
பூவுலகிற்புண்ணியத்தோரா வறியர்துயர்போக்குவரால்.

திண்ணியநற்கருணைநிதித் திருநந்தியெம்மிடத்து, நண்
ணியதுதன்மக்களைமென் னுநண்பினு, லெண்ணியன்
றோவுய்ந்தனமியா மிதுபோதுமெம்பிரான், றண்ணளி
யாலளித்ததொழிற் றரும்பொருளேசாலுமென்று. ௰௯

இன்மையென்பதியாமறியோ மெல்லாந்தான்வல்லனெ
ன்று, நன்மைநிதியினையிரண்டு நற்றவர்க்கீந்தவர்களரு,

மென்மலர்த்தாள்விளக்கியந்நீர் விறகுகட்டின்மேல்வீச
ப், பொன்மயமா மிந்தனத்தை மாறாயர்போற்றுராய்.

ஆயிரம்பொனிறையாக வரிந்தரிந்துசங்கமத்திற்
கோய்வதின்றிக்கொடுக்கவவரொண்கரத்திற்கொடுபோ
நேயவசவேசுரர்மு னிகழ்ந்தவறிந்திசயித்துத் [ந்து
தூயபத்தித்திருவான மாறாயனைத்துதிசெய்யா. ௰௯

சடக்கெனவேபயந்துவந்து சரணராமோளிகைய, ரடிக்
கமலங்களிற்பணிந்துன் னடைக்கலங்காத்தருளென்று,
முடிக்கண்மலர்க்கரமிரண்டு முகுளிதராய்நின்றளவி, ல
டற்பெரியோர்மாறாயர் நந்திகண்முன்னருள்செய்வார்.

இப்படியேயுனக்குமதென் னேதுசொன்னேனின்னையா
மெய்ப்புடையமிடிப்பத்தர்க் கினியவுயிராகுமுன்னை
யொப்புடையாரிப்பாரி லுண்டோவெம்போலிகட்கு
வைப்பளித்துவாழ்விக்கும் வள்ளன்மைவசவேச. ௨௧

கேட்டியின்றுயாமறிந்தேங் கிளர்கனகச்சாளிகைநம்
வீட்டில்வந்ததுன்பொருட்டால் விடிந்தனநாமிகநல்லை
யீட்டுசெல்வப்பிரியைநல்லை யிணையிலாக்கருணைநல்லை
நாட்டிலுயிர்க்கிதந்தருவாய் நல்லைநல்லையெனநவில்வார்.

தருக்கியெனக் களித்தனபோற் சற்பத்தர்க் களித்தனை
யோ, வரத்தின்மிகுமடிவாலமாச்சையன்மைந்தனெனை

யிரக்கமுடன்வளர்த்திகண்ட ா யென்றினியமுறுவல்செய்யக், கருத்திரங்கிவசவேசர் கலங்கியன்பாற்கழறுவார்.

பரிசமிரும்பினடைக்குறையைப் பார்க்குமோபொன்மேரு கரியகொடியினக்குற்றங் காணுமோகடியேன்றன், பெரியகுற்றம்பெரியோய்நீ பிறித்தறியிற்பெரிதறியா; தரியதன்மைமோனிகைமானாயவென்னையாண்டருள்வாய். ௨௪

இலவதனிற்கனியுண்டோ வெரிசூலைச்சீதமுண்டோ சலமதனின்வெண்ணெயுண்டோதழற்குழியிற்சலமுண்டோ, வலியகல்லினெகிழ்ச்சியுண்டோ மறையுண்டோ புலையரிட, மலைமனதகேனென்னிடைநல் லறிவில்லையாண்டருள்வாய். ௨௫

என்றுவசவேசர்பணிந் தெதிராகவின்முறுவ, லொன்றியருண்மானாயரொழிவிலன்பாலெடுத்தணைத்து; நன்றுணைத்துவிடைகொடுப்ப நந்திகடம்மடத்தணைந்தார்; முன்றமதுதொழிற்கொண்டு மோனிகைமானாயரிருந்தார்.

மோனிகைமானாயர் புராணம்

முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - ௪௦௪அ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மோளிகைமாராயர்புராண

வசனம்.

மோளிகைமாராயர் சிவபத்தியினால் மிகச்சிறந்தவர், காமாதிகுற்றங்களைத்துறந்தவர், அடியார்க்கடியார் சிவகீர்த்தியைக் கேட்டலிற்ருசமுள்ளவர், உள்ளும் புறம்புமொத்தவர், பிரதிதினமுங் காட்டகத்துச்சென்று விறகுகட்டிக்கொணர்ந்து விற்றதனால் வரும்பொருளைக்கொண்டடியார்களுக் கமுதுபடைப்பவர்.

இவ ரிவ்வாறிருக்குங்காலத்தில் வசவதேவரது திருமடத்திற் றிருவமுதுசெய்தவடியார்கள் இவரது மடத்திற்புகுந் தமுதுசெய்து பின்பு வசவதேவரிடத்துச்சென்று சுவாமி வசவதேவரே மோளிகைமாராயர் விறகுகட்டுக்கொண்டுமாறி தினங்குறுணி தானியங்கொணர்ந்து ஆயிரத்தின்மேற்பட்ட வடியார்களுக் கமுதளிக்கின்ருர் தமது மடத்தி லுணவின் வகையவ்வளவு வளம்பற்ருது என்று அவரது தெய்வீகத்தைச்சொல்ல வசவதேவரு மதனைக்கேட்டு மகிழ்ந்து ஒருதினந் தனியே சென்று அவரது மனைவியாரிடத்துப் பாத்துக் கன்னம்வேண்டுமென்ன மனைவியாரும் உபசரித்து பூஜைக்கிடம்பண்ண வசவதேவரும் பூஜாக்ரகத்திற் பெட்டகத்துடன் றிரவியத்தை வைத்துவிட்டு அமுதுசெய்தருளித் தமதுமடத்துச்சென்றனர்.

விறகுகொண்டுவேரப்போன மாராயரும்வந்து விறகுகட்டைச்சார்த்தி நடந்த வர்த்தமானங்களையெல்லா மறிந்து அடி

யார்களுக் கருச்சித்துத் தாள்களைவிளக்கி யந்தப் பாதோதகத்தை விறகுகட்டின்மே லிறைக்க அதுமுழுதும் மாற்றுயர்ந்த தங்கமாயிற்று. ஆயிரம்பொன்கொண்ட தொருவிறகை ஒருஅடியார்க்கென்று விதித்து விறகுகளையெல்லா மடியார்களுக்குத் தானம்பண்ணினர். அதைப்பெற்ற வடியார்கள்சொல்லக்கேட்ட வசவதேவர் மோளிகைமாறாயரையடைந்து உமது மகிமை தெரியாதென்று வணங்கித்துதித்தனர். அவருமெதிர்வணங்கி யுபசரித்து மடத்திற்செல்லவிடுத்துத் தாமுந் தொழிலி னியமத்திருந்தனர்.

மோளிகைமாறாயர்புராண வசனம்

முற்றிற்று.

௨

திருச்சிற்றம்பலம்.

—*—

கன்னப்பிரமையர் புராணம்.

தன்னேரிகரில்லாத தம்பிராற்கினியநண்ப
ருன்னருநற்சங்கமத்திற் குரியவன்னம்படைத்தற்கா
மென்னதொழில்செய்தாலுமீனமில்லையெனுமெண்ணம்
பின்னமிலார்பேர்கன்னப் பிரமையரெனப்பெற்றார். ௧

பொருளாகமாவிதவர் பொருளென்னப்புரிந்திருப்பா
ரருளாளனடிப்பூசை யகம்புறம்பினகலாதார்
வெருளாதவீரசைவா சாரமேவிரும்பியுள்ளார்
தெருளாருமற்புதஞ்சேர் செய்கையார்சிவஞானர். ௨

முகமாயமிடுந்திகை முட்குல்லாக்கத்திரிகை
வெகுஞாளிவாய்க்கட்டு விழிக்கட்டுவீசுமண
லகமேயோர்நாக்கட்டங் கவர்கண்கட்டருஞ்சொக்குப்
புகவோட்டுநாராசம் போடுகல்லுப்பொறிவண்டு. ௩

கரியவுண்டைகரிக்கலசங் காராடைதுறட்டுக்கோ, லரிய
பொருடெரியவிழி யஞ்சனமேல்வழுக்கெண்ணெய், யுரு
வுபடையிவைமுதல்கொண் டோரடிவார்ச்செருப்பணிந்
து,மருவுகன்னக்கோல்கொண்டுவாய்த்தசகுனங்கண்டு. ௪

அணியுமிகுசெல்வமுள்ளோர் சீகமுலைமறைவறிந்து
தணியிருள்போய்நிலக்கன்னஞ்சுவர்க்கன்னந்தாழுதறத்
துணியுமிவையாற்சென்றுட் சூலியன்பர்களைக்காணிற்
பணியுமுறையாற்பணிந்து பரவிமற்றுந்திரும்பியே. ௫

அல்லாதபவிகண்மனை யடைந்தவரிலடைந்தபொரு
ளெல்லாங்கைக்கொண்டேகியீசனன்பர்க்கினிதளித்தே
நல்லாவலாற்பணிந்து நயந்தேத்துநாளினலம்
வல்லாராந்தபோதனர்கள் போதவரவணங்கியே. ௬

இருட்கன்னமிடுவதென்ன விப்பகலேஷிச்சலனிற்
பொருட்கன்னமிடுவமெனப்பொருந்தியநன்மனத்தராய்
வரத்தன்பர்பிரமையர் மறுகில்வரவசவேச
ரருட்கண்ணுற்கண்டுபணிந் தஞ்சலித்துநின்றளவில். ௭

நந்திகளையுறநோக்கி நகைத்தின்றுபகற்கன்னம்
பிந்தலின்றியிட வேண்மெம் பிடிகன்னக்கோலநீ
வந்தரசன்பண்டார மனைக்காட்டுவசவவெனத்
தந்தருமஞ்சங்கமச்சொற் றவமுமையாதலால். அ

முறைமைவழுவிதுவென்று மொழியாமற்பிரமையனை
யிறைமனையிற்கொடுசென்றங் கிருநிதியபண்டார
நிறைமனையிதெனக்காட்டி நீடுகன்னக்கோலுமளித்
தறநெறியாம்வசவேச ரகன்றரசன்முகனைந்தார். ௯

வெளிக்கன்னமிடிசின்ன வினையாமோவென்னும,
வளித்தெம்மையாண்டதவரரும்பசியாவிளைப்பவொன்று,
வொளித்தங்கோர்புடையிலிருந் தொண்கோல்கொண்டே
க்கத்தாற்; றளிர்ச்செங்கைவருந்தவுற்றுத் தந்தொழிலைச்
சாதிப்பார். ௰

நிலக்கன்னமிடும்போதி னிதிக்குவையாய்நிறைந்திடவுங்
கலக்கங்களில்லாதார் கன்னத்தாலுட்புகுந்தே
யிலக்கஞ்செய்பொற்பெட்டி யெடுத்துக்கொண்டின்பத்
தா, னலத்தன்பர்பிரமைய ரவ்வாயினண்ணுங்கால். ௰௧

துய்யசெய்கைவசவேசர் சொற்சித்திதோற்றற்கோ
வையர்கன்னப்பிரமைய ரரும்பெருமைவிளங்கற்கோ
செய்யகன்னமண்டனமாய்ச் சிவனருளாற்றேவர்க்கு
மெய்யறியக்காண்பரியார் காவலர்முன்வெளிப்பட்டார்.

விச்சலன்முன்னறிவிக்க மிகவெகுண்டுவசவேச
னச்சுறவன்சிக்கினனே நன்றெனமீசையைமுறுக்கித்
தைச்சுறவெவ்விதழ்கவ்வித் தக்கதிதுதன்னைநம்பி
வைச்சநமக்கிரண்டென்னக் கண்டநாயகன்மதித்தான்.

சிறியனெனவன்றுதன்னைத் தேராமன்மன்னித்த, மு
றைமைநன்றி தனையாற்றின் முழுதுமின்று கனொந்தன
னென், றறியவொன்றிப்பகற்கன்ன மாண்டியைக்கொ
ண்டிடுவித்தான், குறியவனுக்கிதுவென்ன காட்டினனை
ங்குடிகேடன். ௰௪

தன்னகத்திற்கினியகள்வன் றனக்குத்தான் கொடுப்பது
லான், மன்னனகப்பொருள்கவர வழிகாட்டும்வகையெ
ன்ன, வென்னுயிர்க்குமினியேத மெண்ணுவனுமென்றி
கழ்ந்து, கன்னமிடுமவ்வாயிற் கடுகவந்துபார்க்குதலும்.

கன்னந்தால்வாங்கியமண் கற்கனகமணியாக
மின்னத்தான்விச்சலனும் வெகுளிவிட்டுவிரும்பியவண்
டன்னத்தவிரன்மூக்குத் தனின்வைத்தித்தனமேது, மு
ன்னுற்றகள்வனெவன்மொழியென்னமுறையென்றான்.

நிருபன்முனம்வசவேசர் நிகழ்ந்துவார்பிரமையர்
பெருமையினையானறிந்து பேசினல்லானரர்க்கடங்கா
தருளுடை யாரிவர்பதத்தி லமரர்தருபிறப்பதிவர்
திருவிழிகளிரண்டன்றே சுரதேனுசெனிக்குமிடம். ௰௭

வேறு.

இவரருட்சித்தத்தன்றே வெண்ணியதருங்கற்றேன்று
மிவர்கரப்பரிசத்தன்றே பரிசவேதிகள்வங்தெய்து
மிவர்பெருங்கருணையன்றே சித்திகளீயவல்ல [ம்.
திவர்கருத்துவப்பச்செய்தார்க் கெளிதுநன்முத்தியின்ப

இவர்நிலைகன்னமிட்ட பொருளலாதெவையுங்கொள்ளா
ர், சிவனருளன்பரோது செய்யினுஞ்சிவனுக்கின்ப; மவ
மிவர் செய்தியென்றிங் கறிவினிற்கொள்ளோல்வேங்தே,
தவறலகித்தனன்பர் செய்வதேதருமமாகும். ௰௬

பாண்டவர்சூதாற்பூமி பற்றற்றார்மூர்க்கர்முத்தி
பூண்டனர்வேட்டையாலேதசரதன்பொல்லாங்குற்றான்
வேண்டருங்கயிலைபெற்றார்கண்ணப்பர்வேந்தர்மின்னார்
நீண்டமாமயலாற்கெட்டார் சுந்தரர்நித்தர்க்கானார். ௨௰

கொன்றுமாண்டவத்தோனுற்றான்கொடுங்கழுத்தண்
டியார்தா, நன்றருட்பெற்றார்பொய்யா னாகத்தைத்தரு
மன்பார்த்தான், சென்றருட்கயிலைபெற்றார் சிறுத்தொ
ண்டர்செய்யவேந்த, ரொன்றினர்நரகமன்னருயர்ந்தனர்
சேரர்சோழர். ௨௧

வேகமாங்களவால்வீந்தான் சூத்திரவீரனென்போ, ஞ
கலைவத்தியத்த னச்சுநல்லாளதானு; ஞைகயாலிவர்செய்
மார்க்க மதுவுஞ்சன்மார்க்கமாகும், தோகையோர்பாகர்
கொச்செய் யதன்மமுந்தூய்தாந்தன்மம். ௨௨

எனச்சொலுஞ்சிவாகமங்க ளிவரரியயர்க்குமிக்கார்
நினைத்திவர்மடத்திற்செல்லுந்தவர்க்கிந்தநெறியாலன்ன
மனத்தவர்க்கிதத்தநல்கி மாழைகண்மாண்டகாலை
யனத்திடற்கன்பரல்லா ரகத்தினிவ்வாறுசெய்வார். ௨௩.

அத்தவமுடையாரத்தர்க் கன்புறவீதுசெய்யுஞ்
சுத்தராமிவர்தாள்சேர்ந்த மண்ணெலாஞ்சொன்னமாய்
த்திவ், வுத்தமரிவ்விடத்துமுன்னைவாழ்விக்கவுற்று, ரித்
தகையிவர்க்கெண்செல்வ மென்பதையெளிதாமென்ன.

இவர்கையிற்கன்னத்தாலே யெய்தியபொருளைநல்கித்
தவரிவர்பரிசத்தாலாந் தமனியமனைத்துங்கொள்ளென்
றுவமையில்வசவதேவ ருரைத்தவப்படிமன்னீந்தான்
சிவனருணந்தியார்பாற் பிரமையர்நண்பாற்சென்று.௨௫

சங்கமந்தமக்கிறைஞ்சித் தம்மனையாருந்தாமு
மங்கவர்க்கிதத்தூய வறுசுவையமுதமைத்தே
பங்கமிலன்பினாலே படைத்தவர்பரிகலங்கள்
பொங்கியநேயத்தொன்றியருந்திமுன்போலிருந்தார்.௨௬

கன்னப்பிரமையர் புராணம்

முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௧0௭௬.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கன்னப்பிரமையர் புராண வசனம்.

கன்னப்பிரமையரென்பவர் வீரசைவசிகாமணியா யுள்ளவர், உடல்பொருளாவி மூன்று மடியார்களுக்கே தத்தம்பண்ணினவர், நெற்றியில் மாயப்பொட்டும் முட்குல்லா கர்த்தரிக்கோல் வேட்டைநாய்கள் வாய்க்கட்டு விழிக்கட்டு மருந்துகள் வீசியெறியும் மணல்கள் சொக்குப்பொடி மனிதனாக் கைகால்களைக்கட்டிப் பாய்ச்சு நாராசங்கள் எறிகற்கள் பொறிவண்டுகள் வில்லுண்டைகள் கரித்தோண்டிகள் கரியவஸ்திரம் துறட்டுக்கோல் பாதாளாஞ்சனம் சறுக்கெண்ணெய் உருவியகத்திகள் கன்னக்கோலிவற்றைத்தரித்து காற்குக்கழலணிந்து சிவனடியாரல்லாதவர்வீட்டி லிருட்காலத்துச்சென்று கன்னமிட்டு அடியார்களுக் கமுதுபடைக்கும் நியமமுள்ளவர், இதனால் கன்னப்பிரமையரென்று சொல்லப்படுவர். இப்படியிருக்குநாளில் சிவனடியார் வரவர அதிகமாகவருதலைக்கண்டு இனி யிருட்கன்னஞ்செய்துவரும் பொருள்கள்போதாது பகற்கன்னமிட்டுப்பொருள் கொண்டுவரவேண்டுமென்று கருதி பகற்காலத்தில் விச்சவராஜன் அரண்மனையிற் கன்னமிடச்செல்ல, அப்போது அவ்வீதியில்நின்ற வசவதேவ ரிவரைக்கண்டு வணங்க, அவரிடத்துத் தமதுகருத்தைவெளியிட்டு கன்னக்கோலை வசவதேவர்கையிற்கொடுத்து அரசனது பொக்கிஷமிருக்கு மிடத்தைக் காட்டவாருமென்று கூப்பிட வசவேசரும் அடியார்மொழிகளை மறாதவராதலால் அப்படியே அரண்மனைப்பொக்கிஷ ஸ்தானத்தை

க்குறிப்பித்து விச்சலனிடத்துச் சென்றிருந்தனர். பிரமையரு ம் பயமின்றி யடியர்பசித்திருப்பரோயென்று மேக்கத்தோடு த மது கன்னக்கோலத்தைக்கொண்டு நிலக்கன்னமிட்டு பொக்கி ஷத்தில் நுழைந்து இலக்கம் பொன்னிறைந்த பெட்டியொன் றையெடுத்துக்கொண்டு புறப்படுங்காலத்தி லங்கிருந்தகாவலா ளர் தெய்வீகமாக விவரைக்கண்டு அரசனிடத் தறிவித்தனர். அந்த விச்சலராஜனும் கோபாக்கினிமிகுந்து பற்களைக்கடித்து மீசையைமுறுக்கி இந்தத்திருடரெல்லாம் வசவேசர் கூட்டத்த ராகவே யிருத்தல்வேண்டும் வசவனை நம்பிவைத்ததற்கு அவ ரே நமக்குத் துரோகம்நினைத்தார் முதலிற்றனே யித்தன்மை யரென்று தெரிந்திருந்தபோமாயி னிக்கேடுசூழ்வதின்று, ஆத லா லிவ்வாண்டியைக்கொண்டு பகற்காலத்திற் கன்னம்வைக் கச்செய்தார் என்றுசொல்லி விரைந்துபுறப்பட்டு கன்னம்வை த்த இடத்தைவந்து பார்த்தபோது அக்கன்னத்தாலிடிந்த மண் கல் முதலியன சுவர்னரத்தினங்களாகப் பிரகாசிக்க, அப்போ து விச்சலராஜன் கோபந்தணிந்து மூக்கிற்கையைவைத்து இ ந்ததனங்களேது இதற்குமுன் கள்ளன் எவனுவது வந்தனனே என்றுகேழ்க்க, அப்போது வசவதேவர் சொல்லுவார் கேளும் விச்சலராஜனே இவர் மகிமை யுமக்குத் தெரியவராததலால் நாமேசொல்வோம் தேவர்நாட்டுக் கற்பகவிருக்ஷங்கள் இவர்பா தங்களிற் பிறந்தன, காமதேனு இவர்கண்ணிற்பிறந்தது, சிந் தாமணியும் இவர்நினைத்ததன்றி யொன்றுங்கொடாது, இவ்வா று மிக்கசெல்வமிருந்தும் கன்னமிட் டடியார்கட்கு ஆராதனை செய்வ திவர்நியமம் ஆதலா லிவ்வா றச்சமின்றிச் செய்தனர். அது நமக்கு லாபமாகவே யெண்ணவேண்டும், இவரொருவரை யிலுஞ் சென்றுவந்தனரோ அந்தப்பூமியெல்லாம் மாற்றுயர்ந்த

பொன்னாகும், ஆதலாற் கன்னத்தில்வந்த பொருள்களை யவரி டத்திற் கொடுத்துவிடுமென்றுரைக்க, அவனு மவ்வாறுகொடுத் து அவர் பாதம்பட்டவளையிலு முண்டான பொன்னையெல்லா ம் லாபமாகக்கொண்டனன். கன்னப்பிரமையரும் முன்போல ஜங்கமபத்தியாற் குறைவின்றித் தமது மனைவியாருட னிருந் தனர்.

கன்னப்பிரமையர் புராணவசனம்

முற்றிற்று.

௮

திருச்சிற்றம்பலம்.

முசுண்டிச்சவுண்டையர் புராணம்.

குண்டவிநாயகர்பாதமலாது குறிக்கொள்ளா
ரெண்டருபேருமுசுண்டி சவுண்டையரொன்றுள்ளார்
பண்டிதர்நேயர்தவர்க்கினிதான பரிந்தீவார்
மிண்டியவாதர்களைக் கடிவாருடல்வீயாதார். ௧

நல்லவையான முகங்மெதர்வித்திடுநல்லாடி
யெல்லவருந்துதிசெய்பவர்வெம்பவமில்லாதார்
புல்லலரிச்சைகணற்குண மின்செயல்போடாதார்
சொல்லருஞானசுகத்த ரிரண்டுரைசொல்லாதார். ௨

மிக்குறுதிட்டமொடெ ன்றனுமான விதங்கண்டார்
தக்குயர்சாபவனுக்கிரகஞ்செய் சமர்த்துள்ளார்
பொக்கமின்மாதவர்வீர தவத்துறை பொன்றுார்
ரக்கரவாரப்பணாக்கி னிபாப்பூ தலத்தார் ௩

எற்றிசைநாமப் பகரிப் பச்சி லெழச்செயலா
ராறுடனங்கிவழிக்காணவிலக்கி லாக்குள்ளா
ரீறுடலிறக்குறினுஞ்சிவபாதிலைய யெள்ளார்கா
பாற்றினமுசுண்டியென்று பகிர்ந்திவர் வாழ்நாளின ௪

நப்பிகள்செப்புசமேழன்றேறு சோதிநயந்தெங்குந
தொக்கமதான தறிந்து சவுண்டை பாதூயநண்பாற
புத்திமயிழந்தவணாத நெரிசி நதலபுரிந்தோர்ந
ளாந்தவாதம்புமென புராகாலங்வாறுற்று ௫

அங்கணுயர்தெழுதெட் டிங்கைநந்நவலங்கரா
செங்கனிக்கணு தன்மேன மனமுற்றுதுதிவாக
நங்கரலிங்கடி கொவதன பினறினினானலகிச
சங்கரசே மருந்துதுமென்று நமிறசொலலா. ௬

ஐயா முசுண்டிச்சவுண்டையா நெஞ்சகமாலிப்பால
வெய்யனவாகிப்பெட்டி மரத்தடிமேவுற்றே
கையகவேலவிதிர நதொணி ரக்கனிகைக்கொள்ளாத
துய்யசிவாயவுனக்கமு தாகவெனச்சொலலி. ௭

அக்கனிபோதவருந்தவர்கையி னளித்தன்பான்
மிக்கனதம்பரமற்குநிவேத மிகச்செய்தார்
தொக்கமகத்தருடன்சிவசேட சுகத்தாராய்
மைக்கடறந்ததிருந்தமுதென்ன மகிழ்ந்துண்டார். அ

முன்னிமுசுண்டி யருந்தமுசுண்டி சவுண்டைய
பொன்னுநன்னுமமுடன்கலியாண மெனும்பேரா
மங்கைவீதியணைந்தருணந்திக ளாரவாழும
பொன்னணிமாளிகைவாயில்கடந்து புகுந்தாரால். ௰

நித்தர்சவுண்டை யதேவாமகதத்துவ நேரொல்லாம்
பத்தர்சிகாமணிகநிதிகள்கண்டு பயந்தனபா
லொத்தநலத்தொடுகூடலசங்கம ருற்றுப்போன்
மெத்தநிகாதரவுற்றுயர்பதநி விதத்தாலே. ௰

சடக்கெனவங்கணெழுந்துபணிந்து தருக்கன்பான்
மடத்திலெழுந்தருளப்பணியாதன மன்னப்பின்
விடற்கரிதாகியநல்லுபசார விதங்கொண்டு
நடத்தவிருந்தனர்பின்னோமடத்து நயந்துற்றார். ௰௧

மெய்த்தவராசசவுண்டையர்வீர சிவாசார
மத்தலமொப்பநடந்துகிடந்திடு மங்காளி
னித்தவர்முன்னமோர்பத்தன்விபூதி யிருத்தாவெ
னத்தவெனில்லினோர்நற்கலியாணமமைககின்றேன். ௰௨

அக்காலியாணநலம்பெறவென்பதி யன்பாலே
மிக்கருளுற்றி டவங்கணெழுந்தருள் வீரென்ன
நக்கனதன்பாசவுண்டையரொப்பி நயந்தார்பின்
சிக்கனவானதிடங்கொண்மகத்தர் செறிந்தெங்கும். ௰௩

எண்ணில்சிறப்பு டனெண்ணில் களிப்பொடெழுந்தார்ப்
பநண்ணிமுருகண்டிசவுண்டையாசெல்லுறுநன்மார்க்கத்
துண்ணிலவும்பயமெய்தி வுநறி யொலிதெதெங்குந்
தண்ணிலவோாநதிவந்ததுகண்டு ...வுண்டையா. ௰௪

ஆபநதிகளைநின்றொருந்தவ னவ்வாரி
யேயவந்நீரையருந்தியொழிததல் விளங்காயோ
தீயபவித்திரள்விட்டிடுமப்புனை சேராதே
பாபுநதிப்புனலுரைசையாசெறறது பாராயோ. ௰௫

வேறு.

மன்னுநற்கேசசொனனும வளளலைவசுந்தனைக்க
ணுன்னருமசனிதேவ னொனபவருளததாற்கொள்ளா
நன்னெறித்தியானராகி நயபபுடனிருக்குங்காலை [லோ
முன்னிநீ யவாமேல்வந்து முடிந்தனை முன்னுய்கொல்

என்றுநின்மோகரிப்பை விடுவிடுவதியென்றெய்தித்
துனறுதங்கரத்துவாளைவிதிர்த்துநீர் துண்டித்தார்த்தார்
சென்றிடுமாறிரண்டு செய்யமேகங்களென்ன
நின்றநீாமலைபதென்ன வழிவிடாநெடிதுதூரம். ௰௭

அந்நதியாகாயத்தி லணைந்தமையரன்மெய்யன்ப,ருன்ன
ரும்பெருமைதன்னை யுயாசுரநதிபாற்கேட்டே, மென்ன
மேலெழுந்துசென்று சவுண்டையாக்கிறைஞ்சு மாபோ
ற்,றன்னரும்பாதாளத்து வீழமன்றவத்தோர்கண்டார்.

கண்டமாதவர்கணீரைக் கடிந்நடிததாலிரண்டு
துண்டமதாமோவென்னுஞ்சொல்லினைத்தவிர்த்தாரொன்
கண்டவராசராச சவுண்டையாமகிழ்ந்துசெல்ல [பாா
வண்டாநாயகனைப்பாடி யாடுவாகளிப்பாரார்ப்பாா.௰௯

கரம்புபங்களிறபுடைப்பாாகரணஙகள்களித்துக்கொ
ள்வாா, திரும்பியந்நதியைநோககிச சிரிததுமேலெழுந்
துபாய்வார், பரம்பிமாகரஙகள்கொட்டிச் சவுண்டையர்
ப்பாடாநிற்பா, ரிருஞ்சுடாப்பரசுசூல மெறிந்துநின்றெ
திரோயேறபாா. ௨௰

காளமாாகண்டாரென்பாா காலனைக்காய்ந்தாரென்பாா
வேளினையெரித்தாரென்பார்வெம்புரஞ்சுட்டாரென்பா
ர்,நாளளவில்லாரென்பார்நரவரிபிளந்தாரென்பாா, நீள
ராப்பணியாரென்பார்நெடுந்தலைத்தொடை யாரென்பாா

ஆகவெல்லோருங்கூடி யாகங்கள்புளகங்கொண்டங்,கே
கநாயகனைநீங்காச்சவுண்டை யர்தமைபுமேத்த,மாகலோ
கத்தோர்போற்றமண்ணவர்மகிழ்ந்துவாழ்த்த,மோகமா
ம் மைகையைக்காய்ந்த சவுண்டையா முனைந்துசென்று,

பெருங்கலியாணமெய்தும் பெரும்பதிதன்னுண்மேவி
யருந்தவரனேகர்சூழ வளவில்வாச்சியந்தழங்கப்
பொருந்தருஞ்சிறப்பிஞேடு புண்ணியவதுவைதன்னின்
விருந்துபசாரநல்க வருந்தினர்மீண்டுசெல்வார். ௨௩

அப்பெருவதியின்மற்று மளப்பருங்காட்சிமன்ன
செப்பருந்தவத்தர்நாவிற் சிவத்துதிமுழக்கமோங்க
வெப்பருங்கல்லியாண புரத்தவரெதிர்கொண்டேத்த
வொப்பரும்விரதசிட்டசவுண்டையருவகைபொங்க.௨௪

வீதியுட்புகுந்துசெல்லும் வேலையின்மங்கோர்கன்னி
நீதியார்சவுண்டையர்க்கு நேயத்தாற்பணிந்துநிற்பத்
தீதிலாயுனக்குமின்னே தீர்க்காயுவெனப்புகன்று [ர்.
கோதிலாமகிழ்ச்சிபொங்கக் குலவித்தம்மடந்துட்புக்கா

புக்கபின்சிவார்ச்சனைக்குப் புகுந்துளநெகிழ்ந்துபோற்றி
மிக்கமெய்யன்பினெட்டு விதார்ச்சனைபதினாறென்னுந்
தக்கநல்லுபசாரங்க டாழ்வறச்செய்துவந்து
செக்கரஞ்சடையார்க்கண்டுசிவானந்தத்திருக்குநாளின்.

சின்மயசவுண்டதேவர் திருமொழிதப்பாதென்னு [கோ
நன்மையை விண்ணோர்மண்ணோர் நலம்பெற நம்புதற்
மென்மொழித்தந்தைதாயர் வினைத்திறநீங்கியத்தன்
றன்மலரடிக்காளாகுந்தன்மையோசின்னாட்பின்னர்௨எ

அந்தநல்வாழ்த்துப்பெற்ற வாயிழைமரிக்கவங்கண், டந்ததாயழுதுவீழ்ந்து தனைமிசைப்புரண்டெழுந்து, கொந்தலர்க்குழலையேந்திக் கொண்டுவந் தையர்முன்னி ட், டிந்தமி னுன்றுண்முன்ன மிறைஞ்சுமின் னென்று சொல்வார். ௨அ

ஐயநின்வாழ்ந்துப்பொய்யா தடியனேறக நள்செயெ ன்னத், துய்யதன் றுளில்வீழ்ந்து துயரிப்பார் தம்மை நோக்கிப், பொய்யதொன் றில்லாமெய்ய ரொழுமினீமொ னப்புகன்று, செய்யதங் கருணைகூர்ந்து திருவுளமகிழ்ந் தென்செய்வார். ௨௯

புண்ணியவயது நூறு புக்கிருமென்பதல்லா லுண்ணிலவுயிர்ப்பிணைக்கு மொப்புவருளரோவென்று நுண்ணியர்நின்றுசொல்லு நுவலினைப்பரிகரிப்பார் திண்ணியசவுண்டதேவர் தெரிவையைச்சிறிதுதட்டா. ௩௦

கரத்துவாள் விதிர்த்தெழுந்து கனவயி ராக்கியத்தா, லுரத்துவாமின்னேயென்று பெயரிணையுரைத்தழைத்தா ர், சிரத்தொனிகேளாமுன்னஞ் சவுண்டையர்திருநோ க்கத்து, வரத்திறற் றுயின்றெழுந்தோர் வண்மைபோ ன்மதித்தெழுந்தாள். ௩௧

பார்த்துநற்சவுண்டதேவர் பதுமநற்பதம்பணிந்து கூர்த்தமெய்யன்பினுலே கும்பிடுங்கரத்தளாகி

நேர்த்துமுன்னிற்குமாதை நேயத்தாற்பிதாவுந்தாயு
மார்த்தெழுந்தணைத்துக்கொண்டா ரங்கங்கள்புளகரீட.

துதித்தனர் மண்ணோர்விண்ணோர் துந்துமியைந்து மார்த்தார், மதித்தெழும்பிதாவுந்தாயுஞ் சவுண்யைர்ம லர்த்தாள்போற்றி, விதித்தவட்டாங்கமெல்லா மேதினி யுறப்பணிந்தார், நிதித்திரள்கண்டாற்போலநெஞ்சகமு ருகிச்சொல்வார். ௩௩

தருந்தவராசராச சவுண்டையவெமக்குநீசெய்
பெரும்பிராணோபகாரப் பெருமைக்குநேரதாக [ம்
வருந்தியேயாங்கள்செய்யுங்கைம்மாறுமற்றொன்றில்லே
பொருந்திநின்னடிமையாகப் புகுவதேகருமமென்றார்.

மடிந்தெழுந்திருந்துநின்ற மாதிற்குந் தாதையார்க்கும், வெடிந்தன னெனப்புகன்ற தாய்க்குநல் விருப்பினுலே, படிந்தசீ ரிலிங்கநேசப் பார்வையாற் றரித்துப்பின் னுங், கடிந்துதுற் சமயம்வெல்லுங் கருத்தினர் மடத்தி ருந்தார். ௩௫

முசுண்டிச்சவுண்டையர் புராணம்

முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௧௧0௬.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முசுண்டிச்சவுண்டையர் புராண வசனம்.

சிவபெருமானது பாதகமலங்களையல்லது மறறொன்றையும் மனத்திற்குறியாதவராகிய முசுண்டிச்சவுண்டையரென்பவர் முசுண்டியென்னும் நகரத்திலிருப்பவர், சிவனடியாரகட்கே யினிதான வெப்பொருளையும் பரிந்துகொடுப்பவர், துர்மதவாதிகளைக் கடியுஞ் சங்கற்பமுள்ளவர், இறவாத தேகமுள்ளவா, சத்தியந்தவறுதவா, சாபாநுக்கிரஹ சாமர்த்தியமுள்ளவர், வீரசைவத் துறையில்நின்று தவஞ்செய்பவர், விருஷபங்களாவது சங்கமராவது இறந்துகிடப்பககண்டால் அந்தப்பிரேதங்களையெடுத்துச் சமாதியிலெழச்செய்யும் நியமமுள்ளவர், ஆற்றுவெள்ளமாவது அக்கினியாவது மார்க்கங்களில் தடைபண்ணுமாறல் அவற்றை வலிந்து கடந்துசெல்பவா. இவரிவ்வாறிருந்து வாழுநாளில்,

ஸ்ரீவசவதேவரது பெரும்புகழைக் கேட்டு மனமகிழ்ந்து சென்று அவரைத் தெரிசிக்கவிரும்பி அநேக மடியார்களோடு தாமுமொரு காட்டுவழியிற் செல்லும்போது அவ்விடத்து ஒரு எட்டிமரமானது நிறையப்பழுத் தலங்காரமாகவிருப்பதுகண்டு இந்த அழகிய கனிகளைக்கொணர்ந்து எமது இஷ்டலிங்கரூபியான சிவபெருமானுக்கு நிவேதித்துப் பின்னர் அந்தப்பிரசாதத்தை யாமுமுண்பது நிச்சயமென்று தம்முள்ளேநினைத்து மிகவுங்கைப்பான அக்கனிகளை யநேகமாகக்கொய்து இது சிவப்பிரீதியென்று தம்முடன்வந்த வடியார்க்கெல்லாஞ் சிவநைவேத்தியத்துக்குக்கொடுத்துத் தாமு மிஷ்டலிங்க நைவேத்தியஞ்செய்து

அந்தச் சிவப்பிரசாதங்களையுந் தேவாமிர்தமுண்பதுபோல அடியார்களோடிருந்துண்டு மகிழ்ந்தனர், அந்த எட்டியாகிய முசுண்டிக்கனியை யுண்டமையால் முசுண்டிச்சவுண்டைய னென்னும் திருநாமத்தோடு கலியாணநகரத்திற்சென்று ஸ்ரீவசவதேவரெழுந்தருளியிருக்குந் திருமாளிகை வாயிலினைகடந் துட்புகுந்தனர். இச் சவுண்டநாயனாரது பெருமைமுழுதும் தமது ஞானநோக்காலறிந்த வசவேசரும் பாத்திரவுடன் மிகவும் பயந்தெழுந்து தமது குருமூர்த்தியாகிய கூடலசங்கமேசுவரரே யெழுந்தருளிவந்ததாகப் பாவித்து அதிகமான அன்புடனே வணங்கி யஞ்சலித்து ஆசனமிட்டு இருப்பச்செய்து, சகல வுபசாரங்களையுஞ்செய்ய வவற்றையெல்லாமேற்று வேறொரு தலத்துச்சென்று மவ்விடத்துள்ளாரு மநேக வுபசாரங்களைச்செய்யப் பெற்றிருக்குநாளில், வேறோர்நகரினின்றும் ஒரு சிவபக்தர் அடைக்காய்த் திருநீறுகொணர்ந் தெதிரேவைத்து வணங்கி ஐயனே, எமதில்லின்கண் கலியாணமொன்றுசெய்ய நிச்சயித்தேன் அது இனிதாகமுடியும்படி எனதுகிரகத்திலெழுந் தருளசெய்வீரென்று பிரார்த்திக்க, சவுண்டையரு மங்ஙனமாகுகவென் றருள்செய்து விடைதந்து பின்னர் அநேகஞ் சிவனடியார்கள் புடைசூழ்ந்துவர வக்கலியாணத்துக்குச் செல்லுமார்க்கத்தில் ஒருநதியானது பிரவாகத்தினு லிருகரையு மொன்றாகத் தோன்றக்கண்டு அடியார் எவரும் மனங்கலங்கிநிற்க, அவ்விடத்துச் சவுண்டையர் அந்நதிக்கரையில்நின்று சொல்லுவார்.

முற்காலத்தொருநாள் அகத்தியமுனிவர் பிரசித்தமான சமுத்திரநீர்முழுதும் ஆபோசனநீராகவுள்ளங்கையி லேற்றுண்டொழித்தசெய்தியையறியாயோ, ஒருகாலத்துத் தாலசயனென்பவர் பலிகளால்விடப்பட்ட தெப்பத்திலேறலாகாதென்னுஞ்

சங்கற்பத்தால் ஆற்றுநீர்முழுதும் வற்றச்செய்த தறியாயோ, முற்காலத்து அசனிதேவனென்றுஞ் சிலயோகி தமது ஆத்மார்த்ததெய்வமாகிய கேசேசுவரனைத் தியானித்துக்கொண்டு உன்னிடமாக ஜலத்தருகே யெழுந்தருளியதருணத்து ப்ரவாஹரூபமாய் அவர்க்கிடையூறுசெய்ய அப்போது அவர்கோபாக்கினியால் தவறினை, அஃதிப்போது மறந்தனையோ?

என்று பெரியோர்தன்மையையெல்லா மெடுத்துக்கூறி அந்நதியின் மோசனிப்பொழியச்செய்து, பின்னர் தமது காத்துவாரை விதிர்த்து வெள்ளத்தைத் துண்டித் தாரவாரஞ் செய்தனர். அப்பொழுது வெள்ளமான சுவர்ப்ரஸ்மலைகள்போலத் தாஞ்செல்லும் வழித் திருபுறத்துமஞ்சு யுயர்ந்துநின்றதெத்தன்மைத்தெனின், சிவனடியார்களது அமிதமான மாஹாத்மியத்தைத் தேவாதியாகிய கெங்கையினிடத்திற்சேழ்ப்போமென்று மேலெழுந்ததுபோலிருந்தது. பின்னும் யதாப்பிரகாரங் கீழிறங்கினதெத்தன்மைத்தெனின், சவுண்டையரது பெருமையைத்தெரிந்து அவரை வணங்கினதுபோலு மிருந்தது. இதுகண்ட வடியார்கள் உலகத்தில் தண்ணீரை யிருதுண்டமாய்ப்படி பேதித்தால் வேறுருமோவென்னும் பழமொழியைத்தவிர்த்தன ரிச்சவுண்டையரென்பர். தவராஜராஜராகிய சவுண்டையர் மனமகிழ்ந்து முன்னேசெல்லப் பின்னே சிவனாயகிர்த்தனையோடு நடித்து ஆரவாரிப்பர், ஆனந்தத்தால் தமது கரங்களாற் புஜங்களிற் றட்டுவர், சரணங்களிடுவர், பின்னுமந்நதியைத் திரும்பிப்பார்த்துச் சிரித்தெழுப்பிப்பாய்வர், பின்னுங் கும்பல்கும்பலாகக்கூடி தவராஜராகிய முசுண்டிச்சவுண்டையரைப்புகழ்ந்து பாடாநிற்பர், மழுவாயுதஞ் சூலாயுதங்களை யுயரவெறிந்து கையிற்றாங்குவர், இவ்வாறு அகமகிழ்ச்சியோடு சிவபெருமானையும் அடியரிற்சிறந்த

சவுண்டையரையும் பலதரந்துதிக்கவும், நேரும் மற்றைய மனிதரும் பலவாறு துதிக்கவும் மங்களகரமான கலியாணஞ் செய்யும் வேறுநகரத்திற் சென்று அலங்கிருத மணக்கோலங்களையுங் கண்டு பின்னுந் தம்மொடுசெல்லும் அடியார்களிற் சிலத்துதிமுழக்க மோங்க அந்தக் கலியாணபுரியிற் பெரியர்முதல் யாரு மெதிர்கொண் டேத்தும்படி விருத்தசிஷ்டராகிய சவுண்டையர் மகிழ்ச்சிமீதூர வீதியிற்புகுந்து செல்லும்பொழுது, ஒரு கன்னிகையானவள் மிக்க நேயத்தோடு சவுண்டையரை வணங்கிநிற்க, அதுகண்ட சவுண்டையரும் பெண்ணே யுனக்குத் தீர்க்காயுவென்று ஆசீர்வதித்துத் தமது மடத்துட் சென்று மெய்யன்போடு சிவார்ச்சனையின் மனமுவன்று அஷ்டவித அருச்சனையுடன் ஷோடசோபசாரங்களையும் புரிந்து சிவபெருமானைத் தெரிசித்துத் தியானித்துக் கொண் டிருக்குங் காலத்தில், சிலநாட் சென்றபின் முன்னஞ் சவுண்டையரா லாசீர்வதிக்கப்பெற்ற கன்னிகையானவள் அகாலமரணத்தையடைய, அதுகண்ட தாய்தந்தையிருவருங் கீழேவீழ்ந்து அழுது புழுதியிற்புரண்டு எழுந்து தவராஜராகிய சவுண்டையரது ஞாபகம்வந்து அந்தப்பிரேதத்தை யெடுத்துக்கொணர்ந்து அவரது திருமுன்னேபோட்டு சுவாமி சவுண்டதேவரே, இந்தக்கன்னிகை முன்னாள் தேவரீரது பாதபத்மங்களில் நமஸ்கரித்தவளாகும், தமதுதிருவாக்கால் தீர்க்காயுவென்று வந்தவசனம் பொய்யாதேயென்று தேவரீரது சன்னிதியிற் சவத்தைக் கொண்டுவந்தனம், இந்த வாபத்தைப்போக்கி யெம்மைப் பாதுகாத்தருள்கவென்று தமதுபாதாரவிந்தங்களில்வீழ்ந்து துக்கிக்குமவர்களைச் சவுண்டதேவர் திருநோக்கம்புரிந்து நீங்கள் துக்கிக்கவேண்டாம் எழுந்திருங்களென் றருள்புரிந்து, பின்னர் அந்தப்பிரேதரூப

மான கன்னிகையைத் தமது ஸ்ரீஹஸ்தத்தால் சிறிதுதட்டி தமது கையில் வாளைவிதிர்த்து ஆரவாரஞ்செய்து ஓகன்னிகையே எழுந்துவரக்கடவாயென்று அப்பெண்ணின் பெயரைச்சொல்லியழைக்க, இவரது கண்டத்தொனி கேளாமுன்னமே அக்கன்னிகை தூங்கினவர் எழுந்திருப்பதுபோல வெழுந்து சவுண்டையரது பாதங்களில் பூர்வத்திற் பணிவதுபோல பணிந்து தலையன்போடு அஞ்சலிஹஸ்தையாய் நிற்குமவளைக்கண்டு தாய்தந்தையிருவரும் அளவற்ற வானந்தத்தில்மூழ்கி ஆரவாரித்து எடுத்து மார்பிலணைத்துக்கொண்டு புளகாங்கிதரானார்.

அப்போது பூவுலகத்தவர் யாருந்துதித்தனர், தேவலோகத்தார் துந்துபிமுழக்கினர், தாய்தந்தையிருவரும் சவுண்டையரை அஷ்டாங்கக்கிரமமாகத் தண்டாகாரமாய்ப் பூமியில்விழுந்து நமஸ்காரித்து எழுந்துநின்று கைகூப்பி சுவாமி தேவரீர் திருவருள்புரிந்த இந்தப் பிராணோபகாரத்துக்கு அபாத்திரராகிய எளியேம் ப்ரதியுபகாரம் யாதுசெய்யவல்லோம் உமக்கு அடிமையாகப்புகுவதே காரியமென்றுநின்றனர். அப்போது தமது திருவருளாலெழுந்துநின்ற பெண்ணுக்கும் அவளது தாய்தந்தைகட்கும் நேத்திரதீக்ஷையோடு இலிங்கதாரணமுஞ் செய்வித்து அவர்களை யதாஸ்தானஞ் சேர்ப்பித்து, பின் துர்மதங்களைவென்று உயிர்களைச் சன்மதத்திற்புகுவித்துக் கதிபெறச்செய்விக்குங் கருத்தோடு தமது திருமடத்தில் வீற்றிருந்தனர்.

முகண்டிச்சவுண்டையர் புராணவசன

முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

சரிகைச்சவுண்டையர்புராணம்.

மருவமலவொளிவீசும்வண்புகழாரொண்கருணைப்
புருடமணிகலியாணபுரத்துறையும்விரத்தனார்
பெருகுநெறிச்சரிகைசவுண்டையனெனும்பேர்பெற்றார்
குருவருளாலவர்மனத்துக்கொண்டநிட்டைகூறுவாம். க

வேறு.

இட்டலிங்கத்தட்டவிதார்ச்சனையினிட்டையீரெட்டா முபசாரத் தியல்பினிட்டை, மட்டறுநற்குருபத்தி மகிமைநிட்டைவருஞ்சரலிங்கத்தினிட்டைமருவுசேடம், விட்டகலாநிட்டைபர தத்துவங்கள் விளங்கவறிந்திடுநிட்டைவிமலநிட்டை, துட்டமனைவாழ்க்கையிச்சைதுணிக்குநிட்டைசுகானந்தபரவசத்தாற்றுங்குநிட்டை. உ

பரவுசிவவீரவிரதத்தினிட்டை பகரிலிங்கவபிமானம் பற்றுநிட்டை, விரவுகாரணாகாரவிந்தியத்தின் விதியொழுகாம்குநிட்டைவிசிலநிட்டை, கரவுகனவிலுமில்லாக் கருணைநிட்டை கருதுசகலாங்கலிங்கங்காணுநிட்டை, சிரமுதற்பஞ்சாங்கசுத்தி சேருநிட்டை தேகத்துமோகமிலாத்திரநிட்டை. ௩

இந்தவெகுவிதநிட்டையனைத்தாலாசா னின்னருளாற்சங்கமத்தையினிதுபூசித், தந்தமுறைவைத்துவகையமு

துந்துய்ய வறுசுவையும்படைத்ததிகபத்தியாலே, வந்த
னைசெய்தாகமத்திற்பத்தர்நாவின் மகிழ்ந்துண்பேமெனு
மின்றன்வாக்கினாலே, பந்தமிலன்பர்களுவினமுதுசெய்
வாய் பரமவெனச்சவுண்டையர்பகர்ந்தங்கம்மா. ௬

அன்புடன்மாயேசரொராமமருங்காலை யத்தலிங்கமரு
ச்சிப்பானமர்ந்திருந்து, முன்புறுமஞ்சனமாட்டா முன்
னநெஞ்சின் முதுமகிழ்வாமஞ்சனத்தைமுழுதுமாட்டி,
நண்புனிதமலர்சாத்தாமுந்தவுள்ள நளினமலரினைச்சாத்
திநாறுந்தூப, மின்புறநல்காமுதலேயந்தரங்க விருங்கா
ணைவாதனையையினிதாலீந்து. ௭

ஒளிதிகழ்திபார்த்திபணிமாமுமுன்ன முள்ளறிவாஞ்
சோதியினை யுவப்பாலேற்றித், தெளியுமறுசுவையமுத
ஞ்செலுத்தாமுந்தத் திகழ்தருமான்மாவையிலே யிந்து
ப்பின்னும், களிகொண்மனமுருகியுடற் சேட்டையெல்
லாங் கழன்றுலிங்கச்சோதியினைக் கண்டுகொண்டு, நளி
னமுகமலரவரும்பரமானந்த நல்லமுதுண்டுண்டுசுவை
நயத்தானையா. ௮

வேறு.

நற்சுகாகரத்தின்வீழ்ந்துநலம்பெறமூழ்கிமூழ்கித்
தற்சுகவந்தரங்கத்தன்மையாஞ்சோதிதன்னைச்
சிற்சுகப்பிராணலிங்கத்திர்ங்கரமொன்றச்சேர்த்தங்
கற்சனைபுரிந்துதுய்யவமுதுசெய்விப்பாராகி. ௯

தொட்டுநற்றுணிவினாலேசுரிகையையுறையின்வாங்கி
யடலுறவலப்பால்வைத்திவ்வமுதினையமுதுசெய்யா
விடிலுயிர்துறப்பேனென்றுமெய்விரதத்தராகித்
திடமுடனமுதுசெய்யுந்திறமுன்பின்றெரிந்திருந்து. ௮

கையினாலிதத்துநல்லகறியமுதமுதனைத்துஞ்
செய்யதமன்பினாலேதிரட்டிமுன்னென்றென்றாக
வையநீயமுதுசெய்யென்றடிக்கடிதரவேற்றற்று
வெய்யவெப்பசியர்போலவிருப்பினாலமுதுசெய்து. ௯

மிக்கலிங்கத்திற்சேடமெய்த்தவர்சேடமெல்லாம்
பக்கமொன்றிடமுக்காலம்பரிவினாலருந்திவாழுந்
தக்கசீர்ச்சவுண்டதேவர்பெரும்புகழ்நாணியெங்கும்
புக்கபின்னவனைநல்லோர்புகழ்ந்தவாபுகலலுற்றேன். ௧௦

உறுநெறியபயன்முன்னாளைழுக்கரர்க்கமுதுசெய்ய
மறுவிலாவசனத்துக்கொண்வாலியவரிசிமுன்னாற்
றறுபதின்கலங்கறிக்காமிளகுமுக்கலமளந்து
நறுவியநெய்பால்சீனிநறுங்கனிமிகவுநல்கி. ௧௧

அளப்பருஞ்சிறப்புநல்கியரியபொற்றளிகையெல்லாம்
வளப்பமெய்துறப்படைத்துமறையவர்மந்திரங்க
னுளப்பரிவுடனங்கோதவுயர்திணைக்கப்பாணிற்குந் [ம்.
துளக்கமிலன்பிற்சோழன்கண்களிற்றென்றும்வண்ண

கையினாற்படைத்திருந்தகறியமுதரும்பாகுஞி
யையனார்கடித்துறிஞ்சிக்குடித்தமுதன்றுசெய்யுந்
துய்யநல்லோலைசோழன் றனைச்செவிமகிழ்ந்துகேட்
வையகர்சொலவறிந்தேமன்றியுமற்றோரன்பர். [டல்

பரிவின்மாநிராசசென்னர்பசித்திருந்தருந்துங்கூழி
னரியவின்பாற்பரர்க்கென்றுரைத்திடவவரொண்ணுவே
யரியபொற்கலமாயுண்டதமுதமாயயின்றோமென்று [ம்.
சுரிகுழல்பாகர்வாக்குத்தொனித்ததென்றுரைப்பர்மற்று

வீரசோளவ்வையென்றுமென்கொடிதாக்காராமத்
தேரியறனையறிந்தன்றிநந்தரும்பிட்டிற்கேற்கச்
சேருநற்றிரவியந்தான்சேர்த்திருந்தருந்துங்காலை
நேரிலாமதுரநாவினிகழ்ந்தலாணிமலர்க்கென்று. ௧௫

அஞ்சியப்பிட்டைநல்லவதிகவத்திரத்தான்மூடி
விஞ்சியவிஞ்சிக்கோயில்வீமேசர்க்கமுதுசெய்ய
வஞ்சிசெலுத்திவாவென்றளித்திடவாங்கிச்சென்று
நஞ்சினிதுண்டார்கோயினண்ணிமுனையந்துநின்று. ௧௬

என்னமைதேவரீர்க்கிப்பிட்டினையினிதளிக்கச்
சொன்னதாற் கொணர்ந்தேனென்னச் சோமசேகரன்ற
னன்னயப்புடனேவாங்கிநண்பினுவுதராமார [ன்கையால்
முன்னமுதுண்டானென்றுமுதறிவுடையோர்சொல்வார்

வேறு.

இன்றுசுரிகைச் சவுண்டைய ரினியவமுதம்பிடிபிடி
யா, யென்றுமன்பாற் றரத்தரமு ணுமையோர்பாகரேற்
றேற்றுத், துன்றுபசிகொண்டவர்போலச்சுவைத்தாரெ
ன்றுதவத்தோர்கள், நன்றுதுதிப்பக்கலியாணநகர்க்குளி
ருந்துநயந்திடுநாள். ௧௮

சுரிகைச்சவுண்டையர் புராணம்
முற்றிற்று.
ஆக திருவிருத்தம் - ௧௪௨௭.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுரிகைச்சவுண்டையர் புராண.

வசனம்.

உலகத்தில் நகரநாயகமாகவிளங்குகின்ற கலியாணநகரத்தி லெழுந்தருளிய ஸ்ரீவசவதேவர்துதிருக்கூட்டத்தில் தலைமையாக விளங்குமவர், சுரிகைச்சவுண்டைய ரென்னும் அபிதானமுடையவர், இஷ்டலிங்கார்ச்சனைமுதலிய வெகுவிதவிரதங்கைவந்தவர், இரதிஷ்டைகளாலும் தமது பரமாசாரியனை நற்குருவிருலும் ஜங்கமபூஜைசெய்து, ஜவகையமுதும் அறுசுவைப் பதார்த்தங்களும் படைத்து வணங்கி, தமது இஷ்டலிங்கபூஜையிலும் விளைந்து இலிங்கத்தைநோக்கி சுவாமி சிவபெருமானே, கேவலத்தில் கிடக்கதியாகக்கிடந்த உயிர்கள் சுதிபடையவேண்டி திருவாய்மலர்ந்தருளிய காமிகாதியாகமங்களில் பத்தர்களது நாவினிடமாகநின்று மகிழ்ந்து புசிப்போமென்றருளிய திருவாக்கால் இப்போது தாமும் பத்தர்களுண்பதுபோலவே புசிக்கவேண்டுமெ

ன்று பிரார்த்தித்து, அந்த வீரமாஹேசுவரர் திருக்கூட்டமத்தியில் இஷ்டலிங்கத்தைப் பூசிப்பான்றொடங்கி, பகிர்யாகமாகிய புறப்பூஜையைத் திருமஞ்சனமுதலிய திருவியங்களாற்செய்து முன்பாகவே அந்தர்யாகமாகிய மானசிகபூஜையைச் செய்வான்றொடங்கி தமது மனமகிழ்ச்சியே திருமஞ்சனமாக வாட்டி, உள்ளமே தாமரைமலராகச் சாத்தி, அந்தக்கரணங்களின் வாசனையே தூபமாகப் புகைத்து, உள்ளறிவே நீராஞ்சனமாக வேர்த்தி, ஆத்மாவே நைவேத்தியமாக நிவேதித்து, மனநெக்குருகி உடலமைசைவறவிருந்து சோதிமயமான லிங்கத்தை யகமுகத்திற் றரிசித்துக்கொண்டு முகமலர்ச்சியோடிருந்து பரமானந்தமாகிய வமுதத்தையுண்டு, அச்சுவையையப்புடன் சித்சுகசமுத்திரத்திலழுந்திப் பின்னர் அவ்வந்தரங்கச்சோதிலிங்கத்தைத் தமது கரலிங்கத்தில் ஆவாகித் தெழுந்தருளப்பண்ணி பகிர்யாகமாகிய புறத்திப்பூஜையையும் ஸாங்கமாகப்பண்ணிப் பின் திவ்வியமான வறுசுவைக்கறியமுதோடுகூடிய திருவமுதுந் திருமுன்னர்ப்படைத்து, வைராக்கியங்காரணமாகத் தமது ஹஸ்தத்திலிருந்த வுடைவாளை யுறையினின்றுங்கழற்றித் தமக்கு வலப்புறத்தில் வைத்துக்கொண்டு சுவாமி எளியேன்படைத்த வித்திருவமுதைப் புசித்தருளாவிடின் இப்போதே இச்சுரிகையாலுயிர்துறப்பேனென்று உறுதிமொழிந் திரங்கிநிற்க, அப்போது அடியர்துயர்பொறுக்கவியாத வெம்பெருமான் அருளுஞ்செவ்வியுஞ் சிறிதுணர்ந்து அப்போது சிறிதலருந் தாமரைப்புதுமலர்போல் சிறிது முகமலர்ச்சியுடனிருந்து மஹாநைவேத்தியத்தையுஞ்சாகபாகவகைகளையும் முறைதவறாது இனியசொற்களோடு ஒன்றொன்றாக வெடுத்தெடுத்து நிவேதிக்க, சிவலிங்கப்பெருமானும் தமது ஸ்ரீஹஸ்தங்களால் வாங்கிவாங்கி வெய்யபசியாளிகள்போ

ல விளைந்து விருப்பத்தோடுபுசித்தனர். அதுகண்ட சவுண்டையரும் நமது இஷ்டலிங்கத்துக்குச் சித்தித்ததென்று அளவற்றவானந்தத்தில்மூழ்கிப் பின்னர் இலிங்கசேவையும் பக்தசேவையுமென்றுமிருவகை ப்ரசாதங்களையும்புசித்து வாழ்ந்தனர். இவரது புகழ் திரிலோகங்களிலும் பரவிற்று.

பின்னர் அங்கிருந்த பெரியோர்சொல்வர், முற்காலத்துச் சோழராஜன் ஒருநாமித்திக விசேஷதினத்தில் ப்ரபூதஜலிங் என்று திவ்யசிவாகமங்களில் விசேஷித்துக்கூறுந் திருப்பாவாடைநைவேத்தியஞ் செய்வித்தற்பொருட்டு வெள்ளிய சம்பாவரிசி முந்நூற்றறுபதுகலமும், அதற்கொத்த கறிவகைகளுக்கும், அதற்குதவியாகும்படி மிளகுமுக்கலமும், திவ்வியமான [illegible] பால் சருக்கரைகளும், பலரசவர்க்கங்களும், கனிவகைகளும், அடைக்காயமுதும் பூசிக்கின்றமறையவரிடத்துக்கொடுக்க, அவரும்வாங்கி யவ்வாறே திருவமுதமைத்து அந்நிவேதனமெல்லாம் சிவபெருமானது சன்னிதியிற்படைத்து வேதாகமமந்திரங்களை பூஜகர் உள்ளப்பரிவுடனுச்சரிக்க,திரைக்குப்புறத்திருந்துருகுகின்ற சோழராஜனதுபேரன்பைக்கண்டு அவனதுகண்களிலுந்தோன்றும்படி படைத்திருந்த கறிகளுடன் அன்னபானாதிகளையும் சிவபெருமான்புசித்தவோசையைக்காதுறக்கேட்டும் நேராகத்தரிசித்தும் மகிழ்ச்சியடைந்தனனென்று பெரியோர்சொல்லக்கேட்டோம், அன்றியும் மாதிராஜசென்னனென்னும் ஜங்கமமூர்த்திகளொருவர் பசியினால்வாடி அப்போதுகிடைத்த கூழமுதத்துண்டான ருசியினின்பத்தால் இது சிவப்பிரீதியென்று சொல்லவே அப்பொழுது அவரதுகலமே பொற்பாத்திரமாகவும் உண்ணுங்கூழே தேவாமிர்தமாகவும் புசித்தனமென்று சிவபெருமானது திருவாக்கு அசரீரியாய் யாவராலுங் கேட்கப்பட்ட

றென்று பெரியோர்சொல்லக் கேட்டோம், அன்றியும் வீரசோளவ்வையென்னும் ஒருசிலபக்ஷத்தை பல வாசத்திரவியங்களும் ரசங்களுஞ்சேர்த்துப் பிட்டமுது அமைத்து தாமருந்துங்காலத்து அது எண்ணைத்துக்குமேலான திவ்வியருசியைத்தர, இது சிவப்ரீதியென்று அப்பிட்டமுதை வஸ்திரத்தால்மூடி தன் பெண்ணின்கையிற்கொடுத்து இதை நமது கடவுளாகிய பீமேசுவரர்க்கு நிவேதித்துவாவென்று சொல்ல, அப்பெண்ணும் அப்படியேவாங்கிச்சென்று பீமேசுவரர் சந்நிதியிற் கொணர்ந்துவைத்து எனது தாயார் இப்பிட்டமுதைத் தேவரீருக் கமுதுசெய்விக்கச் சொன்னதுகாரணமாகக் கொணர்ந்தேன் சுவாமியென்று விஞ்ஞாபிக்க, அப்போது சிவபெருமான் கையாரவெடுத்து நாவாரவுண்டாரென்று பெரியோர்சொல்லக் கேட்டோம், இப்போது இந்தச் சுரிகைச்சவுண்டையர் இருவமுதைப் பிடிபிடியா யெடுத்துத்தர சிவபெருமான் வெய்யபசியர்போல அவற்றையெல்லாம் வாங்கிவாங்கியுண்டு சுவைத்தனனென்று புகழும்படி, கலியாணநகரத்தில் எழுந்தருளியிருந்தனர்.

சுரிகைச்சவுண்டையர் புராணவசன
முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

தெலுங்கச்சோமையர் புராணம்.

திருமலன்பாதமல்லானினையலார்மற்றோரன்பர்
பெருமலமூன்றுஞ்சேரார்சங்கமப்பிரியமுள்ளார்
தருமநன்னேயமிக்கார்தாழ்விலாச்சிவாசாரத்தார்
துரிதர்பாலுறார்தெலுங்கச் சோமையனென்னும்பேரார்.

கலியுகமிலையொன்றில்லார்கருதுருத்திரரோவென்று
மிலையுளார்பரமானந்தமித்தினைநீங்கலாதார்
நலகுணமணிபிறக்குமற்கடல்விடயநாடா
ரிலகுதிவ்வியசரீரமொன்றுலகேத்தப்பெற்றார். ௨

புவனபாவனராயத்தன்பூசனைதவத்தோர்பூசை
யவதாரந்தன்னிற்றம்மையறியலாதவிழ்ந்தவிழ்ந்து
நவமிறைகல்வியாணநன்னகரிவர்வாணாளின்
சிவனுறைபருப்பதப்பாற்சிவானந்தமொன்றோரன்பர். ௩

சாற்றருந்தவம்பொருந்திச்சமாதியோகத்தராகிக்
காற்றருநகங்கணீண்டுகாசினியுறப்பரந்து
மேற்றிகழ்கானங்கண்டுவெள்ளிவெண்கொடிகள்போன்
நீற்றுமெய்மறையரோமநிறையவேர்வீழ்ந்திருக்க. ௪

இத்தவர்க்கினியசீடரிவனைவிட்டேகாராகிப்
பத்திமோகத்தான்மூலபலமதுண்டிருக்குநாளின்
மெத்துகாந்தருவர்தங்கண்மெல்லியலாருந்தாமு
மத்தருவனத்தில்வந்தங்கன்பினாலாடுவாராய். ௫

சத்தியமுனிவர்வாழுந்தபோவனஞ்சார்ந்தவர்க்கண்
டுத்தமவெள்ளிவல்லியொழுங்குகொள்புதலோகல்லோ
வத்திறக்கொடிபல்கல்லன்றாந்தருப்பன்னங்காணே
ணித்திரைகொள்ளும்பொல்லா நெடுமுதுகரடியென்றார்.

இப்படிகேசரத்தாரியம்பியசொல்லையைய
ரொப்பியசீடர்களெவவர்களையுன்றிப்பார்த்து
வெப்பமாங்கோபமெய்திவீணையீர்காணீர்கொல்லோ
செப்பருந்தவத்தோரெங்கள் சிவானந்தமுனிவர்தேகம்.

அருமையானந்தமேனியதனைநீரவமதித்துக்
கருமைசேர்கரடியென்றகடியவிப்பாவத்தாலே
பொருவிலாக்கேசரம்போய்ப்பூதலம்புகுந்திப்பொல்லா
மிருகமாயுழலுமென்றுசபித்தபின்வீணையோர்கள். ௮

அஞ்சிவந்தடியில்வீழ்ந்தின்றடியரோமவைருணத்தால்
வெஞ்சநீர்கொண்டுசெய்தமிக்கசாபம்போமென்னா
ணெஞ்சுவந்தருள்வீரென்னநீர்கலியாணைஞ்சூழ்ந்த
மஞ்சணிவனத்திற்சென்றுவன்னியமாகிச்சின்றார். ௬

சரித்தபினவ்வனத்தோர் தவத்தர்சோமையரென்பார்
தெரித்தலோகங்களுய்வான்செனித்தவர்கையினம்பான்
மரிக்கிவிச்சாபநீங்குமற்றுநன்முத்திசேர்வீர்
விரித்தவிம்மாற்றமெய்யென் றுரைக்கவம்மிருகமானார்.

சென்றருங்கல்லியாணத்திருநகர்ச்சமீபக்காட்டிற்
றுன்றியங்கியங்கித்துய்யசோமையர்வரவுபார்த்து
நின்றிரங்கிடுநாளையர்நிமலர்சோமையர்பூசைக்
கின்றுமென்மலரெடுப்பமென்றந்தவனத்திற்சென்றார்.

செம்மலர்கொய்யும்போதத்திரண்மிருகங்கள்கண்டு
சொம்மையரிவராமென்றுசூழ்ந்துறநெருங்கிநின்றங்
கம்மறவிலங்கிலொன்றெம்மையன்கையினாலே
வெம்முடலொழிந்தானீங்குமெங்கள்சாபந்தானென்று.

சாபமதனைந்தவாற்றைத்தங்கண்முன்சனனந்தன்னை
யேவமதறமுன்கூறியிரங்கியேயிறைஞ்சிநின்று
நீபலதினமாவேட்டைநினைந்தமைக்கொல்லையாயின்
கோபமொன்றில்லாய்முத்திகூடுவெங்கூடுங்காலே. ௧௩

நிதிமணிவிமானமேறிநீயுநீணிலமுங்காண
வதிகமாநதிகொள்வேணியத்தனங்கயிலைசேர்வே
மிதுவுமெங்களைச்சபித்தமுனிவரரிசைத்தவாய்மை [ன.
கதியெமக்கருள்வாய்விண்ணோர்வணங்குநற்கழலாயென்

ஐயர்சோமையரச்சொற் றையமுற்றறிவானோக்கிப், பொய்யலவெனத்தெளிந்தேயவைகண்முன்பொருந்தப் பேசிச்,செய்யதஞ்சிவார்ச்சனைக்காஞ்செழுமலர்கொண்டுசென்று, மெய்யர்தம்மடத்திருந்து மற்றைநாள்வேட்டைசெல்வார். ௧௫

பச்சையொன்குப்பாயத்தைப் பசிதமெய்ப்புறவேசாத்தி
யச்செழுந்தூசுசென்னியார்த்தங்கைச்சிலையம்பேந்தி
முச்சுமவ்வனத்தைநோக்கிமுனிவிலாமுனிவர்வேட்டை
நச்சுவாராகப்புக்கார்நல்விலங்கினமுஞ்சூழ்ந்த. ௧௬

வில்வினையேற்றிப்போசைமிகவெழநாணெறிந்து
கொல்லுமாசரந்தெரிந்துகொண்டெழுவிலங்கினங்கள்
வல்லெனத்தம்மேற்செல்லவாளியொன்றொன்றிலொவ்
சல்லியமுதல்விலங்குசாய்ந்தவணிறந்தவாறே. [வோர்

வீணையர்வடிவமெய்திமெய்யர்சோமையர்தாளில்
நீணிலமுறப்பணிந்துநிற்கமேதினிவிமானஞ்
சேணிடைத்தோன்றவேறித் திருக்கயிலாயஞ்சென்றார்
மாணயமுனிவர்பார்த்தார்வனசரர்மகிழ்ந்துகண்டார்.

கண்டவர்காட்நொயுங்கயிலையிற்சென்றதிந்த
வண்டவர்பெருமையென்றார்மற்றுளசாபமாக்கண்
மிண்டியவனத்துவேடர்விடுங்கணைக்ககப்படாதித்
திண்டவர்கரத்தினாலே தினஞ்செத்தப்படியேசெல்ல.

அப்பெருவனத்துவேடரதிசயித்தெங்கையப்பிற்
றப்பியித்தவத்தரம்புதனக்கெதிர்நிற்பதென்றே
செப்பியிவ்விலங்கினங்கள்சென்றவாறென்றேவாரு
மொப்பிலம்முனிவர்தாமேவல்லதொன்றுனாப்பராகி. ௨0

பூவுருத்திராமிந்தப்பொருவிலாமுனிவரம்பிற்
சாவதென்வீணையோராய்த்தமனியவிமானத்தேறி
மேவருங்கயிலாயத்தின்மேவலெனிவ்வாறெல்லாந் [ர்.
காவலன்விச்சலன்பாற்கழறுதுமெனப்போய்ச்சொன்ன

விச்சலன்வரவதேவர்விச்சலபுரியோரெல்லா
மச்செயலறியவந்தாரவர்முனமந்தவாறே
யிச்சையம்பெறமேற்செல்லுங்கிரியைதிருபன்கண்டு
நச்சினான்றெழுதுநின்றானந்தனைவிலாதிற்பார். ௨௨

குருபதசேவையென்னுங்கோலகற்சரிகையாலே
மருவுமில்வாழ்க்கையிச்சைமனைவியைமாயச்செய்தும்
பரவுபிரிக்கமென்னும்பாரவெங்குந்தத்தாலே
கருமமாஞ்சராசரங்கள்கலங்கியங்கிறக்கச்செய்தும். ௨௩

ஈசனல்லானையாகுமெழிற்றருப்பரசினாலே
பாசவாதனைகளென்னும்பகர்புலிக்கணம்படுத்தும்
தேசுறுஞானமானசெய்யகட்கத்தினாலே
ஆசையஞ்ஞானவெய்யவடவிமேதியையடர்த்தும். ௨௪

துய்யநற்கிரியையென்னுஞ்சுடர்தருவாளினாலே
மையல்கொண்மாயாபேதவன்கலம்பினையறுத்து
முய்யநற்றியானவிட்டியொன்றினுமொழியாசன்மக்
கையுடைக்கரிகளங்கள்கட்டறக்காழ்ச்செற்றும். ௨௫

வீரமெய்ப்பத்தியென்னுமிக்ககட்டாரியாலே
யாரவெங்காமமாதியாயவெண்சினத்தைக்காய்ந்து
நேரில்சத்தியமதாகுநெடுங்கலைதவிடாமனின்று
பாரிலேடணைகளாயபாம்பினம்படவடித்தும். ௨௬

நேயநீள்சமயாசாரநெடியதோர்மரத்தாற்பாவத்
தீயகோணையைவீழ்த்துஞ் சிவனருட்சினேகமென்னுஞ்
சாயகஞ்சிலைகொண்டோடித் தாவுமிந்தியப்புள்ளெய்து
மேயநற்காட்சிவேலாற்றக்கசியங்கள்வீழ்த்தும். ௨௭

இம்முறைமாயாரூபமெனைத்தையும்வென்றதீரச்
சொம்மையர்க்கிதுவோபார மென்னவேதுதித்திறைஞ்
தம்மிலேமகிழ்ந்திருந்தார்தண்டநாயகர்கல்யாணத் [சித்
தம்முறைநீங்காராகிச்சொம்மையரருளால்வாழ்ந்தார்.

தெலுங்கச்சோமையர் புராணம்
முற்றுப்பெற்றது.

ஆக திருவிருத்தம் - ௧௧௫௫.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

தெலுங்கச்சோமையர் புராண

வசனம்.

தெலுங்கச்சோமையர் சிற்கனராகிய சிவபெருமானே சர்வகர்த்தாவென்னும்பொருட் டெளிவுடையர், மலமூன்றுமொழிந்தவர், ஜங்கமமூர்த்திகளிடத் தன்புடையர், தருமநேயர், சிவாசாரமுடையர், துரிதராகிய பாபிகளிடத் தெக்காலத்து நெருங்காதவர், இவைபோல்வன வின்னு நற்குணநற்செய்கைக ளனைத்துமுடையர், இவர் சிவபூஜைஜங்கமபூஜைகளைச் செய்யும்பொழுது அளவற்ற வானந்தத்தின்மூழ்கித் தம்மைமறந்து மகிழ்ச்சிமிகுதியோடு கலியாணநகரத்தில் வாழ்ந்திருக்குநாளில்.

சர்வகாரணராகிய சிவபெருமான்வீற்றிருக்குந் திருஸ்தலங்களிலொன்றாகிய பருப்பதமலையென்னும் ஸ்ரீசைலபர்வதச்சாரலில் சிவானந்தமுனிவர் தவத்திற்றொடங்கி சமாதியினின்று அவர்கைகால்களில் நகங்கள்வளர்ந்து அம்மலைச்சாரல் முற்றும் படர, மயிர்கள் மிகவளர்ந்து விபூதியைத் தூளனஞ்செய்திருக்கும் அவரது மெய்முற்றும்மறைக்க, இவர்சிஷ்ராகிய அநேகமுனிவர் கந்தமூலங்களையும் கனிகளையும் புசித்துக்கொண்டு அருகிற் பத்தியோடு பணிவிடைநோக்கியிருக்க வாழுநாளில்;

ஆகாயமார்க்கத்தில் கந்திருவர்கள் தமது மகளிருடன்சென்று அம்மலைச்சாரலில் விளையாடக்கருதி அம்முனிவரது தபோவனத்திலுற்று அவரைக்கண்டு இன்னவுருவமென் றறிதற்கரிதாய் இஃதியாது வெள்ளிக்கொடிகள் ஒழுங்குபெறப்படர்ந்த புதரோ, அன்றிக் கற்பாறையோ, இவ்விரண்டுமல்ல அன்றி மரமென்போமாயின் இலைகளையுங்காணோம், ஆதலால் கண்ணுறங்குமொரு பொல்லாத கரடியென்னுமிருகமே இதிலையமில்லையென்றார். இவ்வாறுகூறிய பலமொழிகளையுங் கேட்டிருந்த சிஷியர்களாகிய முனிவர்கள் அவரை யூன்றிப்பார்த்து மிகக்கோபித்து எம்மையர் சிவானந்தமுனிவரது திருமேனியைக்கண்டு அவமதி செய்து கரடியென்றபாபத்தால் உமது கந்திருவமேனிகெட்டு நீர்கற்பித்துரைத்த கரடியுருவமேதாங்கிப் பூமியில் வனங்களில் உழலக்கடவீர் என்றுசபித்தனர். பின் அக்கந்திருவரும் நடுங்கியம்முனிவர் திருவடிகளில்வீழ்ந்து சுவாமி முனிவர்களே எமது தெரியாமையே காரணமாகத் தம்மிடத்து இச்சகித்தற்கரிய கொடியசாபத்தை யேற்றனம், இது விமோசனமாகுநாள் எந்நாள் ப்ரதிசாபமும் வகுத்துரைக்க வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க,

மிருகண்டமுனிவர் இரக்கத்தால் சந்திருவர்களே, நீங்கள் கலியாணபுரிக்கைச்சூழ்ந்த வாரணியத்தில் மிருகங்களாக சிவரான்சன்னிதியில் அவ்வனத்தில் சோமையனென்றொருமுனிவர் உலகாண்மை காரணமாக ஜனித்தவர், அவர்சையனைப்பாலனிப்பிராயின் இச்சாபங்கிய மேல் முத்தியையுடைவீர்க ளாவீர்கள், அவருமப்படியே அசூக்கொன்று கலியாண நகரத்தைச்சூழ்ந்த வனத்திற் சஞ்சரித்துக்கொண்டு சோமையர் வரவுக் கெதிர்பார்த்திருக்கும்போது, சோமையர் ஆத்மார்த்தபூஜைக்கு மலர்கொய்தல்வேண்டிச்செல்ல, அப்போ இம்மிருகங்க ளவனைக்கண்டு இவரே சோமையரென்னும் பிரஞ்ஞையுடனெருங்கி அவற்றிலொரு மிருகமானது சோமையரைப் பார்த்துத் தமக்குற்ற சாபத்தின் காரணங்களைச்சொல்லி உமது ஸ்ரீ ஹஸ்தங்களால் எமதுதேகங்களொழியுமாயின் எங்கட்குச் சாபவிமோசனமுண்டாம், முத்தியையுமடைவேமென்றுசொல்லி இரங்கி வணங்கிநின்று எம்மைச்சபித்த முனிவாரு மிவ்வாறு பரிசாபம் வகுத்தனர். ஆதலால் எமக்கு நற்கதி யருள்வீரென்ன; சோமையரும் அச்சொற்கள் சத்தியமென்று தமது ஞானநோக்கத்தாற் கண்டுணர்ந்து அம்மிருகங்கட்கு அநுகூலமாக நயந்தேதிர்மொழிந்து பின் மலர்கொய்துசென்று அன்றுதினஞ் சிவாராதனையைமுடித்து மடத்திலிருந்து, மறுநாள் மிருகவேட்டைக் குச்செல்வாராய் தமதுதிருமேனிமுற்றும் விபூதியையுத்தூளித்து, பச்சைநிறச் சட்டையொன்று மேலேசாத்தி, அம்மாதிரியான மற்றொருவஸ்திரத்தால் தலைச்சாத்துமணிந்து, கைகளிலம்பும்வில்லுமேந்தி அவ்வனத்திற் சென்றனர். அம்மிருகங்களும் நெருங்கிச்சூழ்ந்தன. அப்போது முனிவர் வில்லிலவ்வானைத்து நாணையேற்றியெறிந்து குணத்தொனிகாட்டிக் கொல்லும் பகுதிய

வாய பாணங்களையேந்தி மிருகங்கள்மேற்செல்ல, மிருகங்களு
மெதிர்த்து முனிவர்மேற்செல்ல, முனிவர் ஒவ்வொருபாணங்க
ளினுல் ஒவ்வொரு மிருகங்களையுமெய்ய, அந்த பாணப்ரயோகங்
களால் அம்மிருகங்களெல்லா மிறந்து உடனே முன்னைய கந்தி
ருவவடிவத்தை யடைந்து சோமையர் திருவடிகளிற் பணிந்துநி
ன்று ஆகாயத்தில்வந்திருந்த தேவவிமானத்திலேறி ஸ்ரீமஹாகை
லாசம்போய்ச் சேர்ந்தன. அவ்வனத்தி லிதுகண்ட முனிவர்க
ளும் வேடர்களு மதிசயித்தனர். பின் வேடர் தங்களம்புக்ககப்
படாத விம்மிருகங்கள் இம்முனிவர்கையம்பின்மாண்டவகை மி
கவியப்பென்று சிந்தித்து இம்முனிவ... ரா மிருகங்கள்வந்தகா
ரணம்யாதோ, இம்முனிவர் வில்வித்தையில் தொன்றுதொட்டு
வேட்டம்புரியும் நம்மினுமாயிரமடங்கதிகர்; அன்றியுஞ் செத்த
மிருகங்கள் கந்திருவவடிவமடைந்து தேவவிமானத்திலேறிச்செ
ன்றன. இவ்வற்புதங்களையெல்லாம்நமதுராஜாதிராஜனுகிய விச்
சலமகாராஜனுக்கு அறிவிப்போமென்றுசென்று தெரிவித்தனர்.

இவ்வற்புதத்தைக்கேட்ட விச்சலராஜனும் மந்திரியாராகி
ய ஸ்ரீவசவதேவரும் அந்நகரத்திலுள்ளாரும் அம்முனிவரத தற்
புதச்செய்கையைக் காணவந்தனர். அம்முனிவரும் வர்த்தமா
னத்தைச்சொல்ல அரசன்முதலியோ ரதிசயித்திருந்தனர்.

அப்போது ஸ்ரீவசவதேவர் ஞானமாகிய வாயுதத்தினலே
அஞ்ஞானமாகிய மிருகத்தைக்கொல்லவல்ல இந்தச்சோமையரு
க்கு இம்மிருகவேட்டமு மொருபாரமோவென்று துதித்துவண
ங்கி யுபசரித்தனர். சோமையரும் முன்னைய முறைமையாகவே
கலியாணநகரத்தில்சிவகாருணியத்தோடெழுந்தருளியிருந்தார்.

தெலுங்கச்சோமையர் புராணவசன

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஏகாந்தராமையர் புராணம்.

பேராதவமலகுணம்பெற்றபெருந்தோற்றத்தா
ரோராருந்திருநாமமேகாந்தராமைய
ராராதசிவநேயரப்பாலூரொனுந்தலத்திற்
சீராகவாழ்ந்திருப்பூசிச்சேசர்தொழுந்திருத்தாளார். க

உலகவுருத்திரனென்னுமுறையுடையாருக்கிரன்போல்
விலகரியவீரத்தார்விமலகுருவிருப்புள்ளார்
பலபரவாதனைத்துணிக்கும்பரசன்னார்பரஞானர்
நிலவியதஞ்சிவசமயநீதியேநிறுத்துவார். உ

வாதமுறுஞ்சமண்சமயமாசறுக்குமனத்தினர்
பேதமுறும்பவிச்சனத்தைப்பேணதபெருமையார்
நீதிதராமாயாங்கநெறிசெல்லாநெஞ்சினர்
நாதனெழுத்தஞ்சல்லானவிலாதநாவினர். ௩

அத்தனருச்சனையந்தத்தமலமதிராமைய
ருத்தமநற்கயிலேயில்வாழுருத்திரனுரோலக்க
மத்தியினற்றெரிசித்தங்கமர்ந்தசிவகணத்தோரைப்
பத்தியினற்றொழுதவனைப்பரிவினற்பரவியரோ. ௪

சங்கரன்மேனையத்தாற்றத்துவநற்சுகானுபவத்
திங்கிதத்தாலேகாந்தத்தினிதிலிருந்தின்புற்றே
யங்கமெலாம்புளகமெய்தியங்கணனார்கயிலையினும்
பொங்குநெறிப்புலியிடத்தும்பொருந்தியிவர்வாழ்நாளில்

வசவேசர்குருலிங்கமலர்ப்பதத்துவண்பத்தி
யிசைநீடுயேகாந்தராமையர்கேட்டின்புறு
நசைமேவிநந்திகளைநாங்காண்பமெனக்கடகந்
தசையாதநண்பினலவர்க்கண்டுங்க[illegible]ந்திருந்தார். ௬

வாச்சையர். சிவநாகமையர்.

மற்றுமொருபேரன்பர்வாச்சையனெனும்பேரார்
நற்றவஞ்சேர்நல்லசிவநாகமையனெனுநாம
ருற்றநண்பானந்திகளையொன்றியுய்வாமெனவந்து.
பற்றியமேனையத்தாற்பரவிமகிழ்ந்துடனிருந்தார். ௭

ஏகாந்தராமையர்புராணம்
முற்றுப்பெற்றது.
ஆக திருவிருத்தம் - ௧௧௬௨.

௨

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஏ கா ந் த ரா மை ய ர் பு ரா ண

வ ச ன ம் .

உலகத்தில் நிருமலகுணாதிகத்தினால் பெருந்தோற்றமுள்ளவர், சிவநேயர், அப்பாலூரென்னூர் தலத்தில் வாழ்பவர், பூ

லோகவுருத்திரரென்று யாவராலுந்துதிக்கப்பெற்ற புகழுடைய வர்; வீரபத்திரர்க்குச் சமமான வீரமுள்ளவர், இராமதவாதிக ளாகிய யானைகளுக்கு அங்குசம்போன்றவர், சிவச்சின்னங்களை த்தரிக்கப்பெறாத பவிகளை விரும்பாதவர், சிவபெருமானது ஸ்ரீ மஹாபஞ்சாக்ஷரமல்லது மற்றொன்றும் புகலவறியாதவராயினர் ஏகாந்தராமையரென்னும் பெயருள்ளவர்.

இவர் நித்தமுந் தாஞ்செய்யுஞ் சிவார்ச்சனைமுடிவில் ஸ்ரீம ஹாகைலாசத்திலெழுந்தருளிய சிவபெருமானது திருவோலக்க ந்தெரிசித்து, அவ்விடத்தமர்ந்த சிவகணங்களைத் தொழுது துதித்து, மற்றைய வ[illegible]ள பரிவாரங்களையுந்துதித்துப் பின் ஏகாந்தமான ஸ்தலத்திலிருந்து தியானித்து, சிவாநுபவசுகமே லீட்டால் தமதுதிருமேனிமுற்றும் புளகாங்கிதராயிருந்து பின் ஸ்ரீகைலையினின்றும் பூவுலகிற்செல்வர். இவ்வாறேவாழுங்கால த்தில் ஸ்ரீவசவதேவர் குருலிங்கஜங்கமங்களிற்புரியும் பத்திமை மிகுதியைப் பெரியர்பலர்புகல ஈரடோறுங்கேட் டானந்தபரவச ராய் ஸ்ரீவசவதேவரையுந் தெரிசித்துத் தளராநண்போடு அவ் விடத்தமர்ந்திருந்தனர்.

அன்றியும் வாச்சையரென்னுமொரு சிவபத்தரும், அன்றி யும் சிவகாகையயரென்னு மொரு சிவபத்தரும் ஸ்ரீவசவதேவரி டத் ததிகநட்புடையராய் அங்குச்சென்று உய்வோமென்று கரு தியவந்து தரிசித்துத் துதித்துக் கலியாணபுரியில் மகிழ்ச்சியொடு உடனிருந்து வாழ்ந்தனர்.

ஏகாந்தராமையர் புராணவசன

முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கூட்டச்சருக்கம்.

சங்கமப்பிராணியானபுராணம்.

நந்தியாரருணற்றவர்பூசைநண்ணிமுற்றியபின்புதாங்
கசிந்து, புந்தியாவலாலிட்டலிங்கத்தைப்போதவின்புறு
பூசனைசெய்வா, ருந்திமேலிடும்பரவசமதனாலும்பர்கோ
ன்றனையொழிவறநோக்கிச், சிங்[illegible]ாருநற்சிவானந்தவெ
ழுதஞ்சென்றுசென்றுறத்தெவிட்டிடாதருந்தி. க

பரிவினாலடிக் கடியுபசாரப் பரிசஞ்செய்தனற் படு
மெழுகினராய்ப், புரியுநேயமேபொருந்தியுண்ணெக்குப்
புளகமெய்யராயையர்தாம்புலம்பி,யரியமேனியின்குண
ங்களொன்றின்றி யதிகவானந்தராகமேலரும்பி, யுரிய
தோத்திரங்கண்கணீரொழுக வோதியோதியன்புதநியு
ளூறுங்கால். உ

என்றுமெய்திடாச்சங்கமர்புநியோ ரெய்திநந்திகளிரு
ஞ்சிவார்ச்சனையி, னென்றுசெய்தியைத் துவாரபாலக
ராலுணர்ந்துநீங்கவவ்வுத்தமருடனே, சென்றடைந்து
நண்டநாயகனார் செய்யவாவியச்செய்தியாலுடல, மின்
றகம்பமதென்னவேயோகசித்தரானந்தநிலையராயிருந்
தார். ங

புதியமெய்த்தவத்தம்பிரானிடத்தே புக்கவாருயிர்புற
ப்படாதாகி, யதிகசங்கமாராதனைப்பத்தி யமுதருந்துவா
ரத்தவரடிக்காம், விதியினென்றியங் கரங்களாற்செய்யு
மேவுசெய்கையுமெல்லெனவொழிந், துதியுநாவிடைமற
ந்திருகண்ணீர் தொலையவப்பெருஞ்சோதியுட்டங்கி. ௪

நான்றவூசலின்கயிறற்றுப்போனவன்னுடம்பிந்தியங்கர
ணங்களடங்கிச், சான்றவன்விழிக் கதிர்களுமவன்பின்
சாருந்தன்மையபோற் சுருங்கமாடிசுகி, மூன்றுசிந்தையினு
டனறிவினைத்து மெய்க்காவியுட் புறம்பொன்றையுமறியா,
தூன்றவெட்டிடுத ரிதயவெப்புயமே யவர்பதாம்புயமாகவ
ங்கழுந்தி. ௫

மண்டொளுதவற்புதவனுபவத்து மன்னிமேனிமிர்ந்
திருந்துபேரின்பங், கொண்டருட்சிவயோகமுத்திரையு
ட்குலவுநந்திகள் குறிப்பினையறிவாற், கண்டுமெய்ச்சென்
னவசவேசர்பணிந்துகழறுவார்சற்றுங்காண்பரிதாய்நீர்,
மொண்டமிழ்ந்தநற் கடமெனச்சோதி மூழ்கியேபுறமு
ன்னலாச்சுகமோ. ௬

பாசமித்திரைநீங்குபேரின்பப் பரமசித்திரைநந்திய
ன்றுசான், வீகமத்திரையற்றதோர்கடற்கால்விரவிடாத
விளக்கெனவசங்கா, தாசைமெத்துமிந்தியமெலாமகன்
றேயருமேகங்களற்றவின்போன்று, நேசநற்சிவானந்
தமிக்கியத்துமைக்கமகத்திருந்தனமறந்தனரே. ௭

நன்னலர்க் ரமத்நல்மேலியின்மேற் றுக்கிகொங்கிடு மென்றுநன்னிநய, மைனறுமப்புயச் சகாநனத்திருநதி வாயுவெய்யில்சேர் மற்சனமாடி, நு ன்னருந்திருமே னிகன்றிடுமென றுன்னமதீனெசசொரிறுமன்றுறிக கு, மின்னமாமலர் நடினமென்றண்டத்திலங்குபங்கயவி தழ்தரிப்பதுவோ. அ

காதுவன்னியிற்றாபதாமநநாற் கறுக்குமெய்யெனக் கருதிமெய்ந்ஞானந், நிநிலநிறுக்கொறைமெறுக்தா பஞ்சோநநிநநிநநிபககலா, மாநமெய்க்கண லென்றுநன்னறிவா மரியசோதியை யெடுநிந்தவமுத ங், கோதெனக்கொடாரவொண்பநிக் குணநகைநல் லமுதாய்க்கொடுப்பதுவோ. கூ

திட்டிகொண்டுதான்விரும்பியேநோக்கின் செய்யமே னிக்குநன்மையன்றென்று, நட்டபாவனை கொண்டுபார் ப்பதுவோ நற்கைநீண்டுபார்ாக்களதறும், றட்டிறனு றுத்திடுமெனவினைந்து சக்கெனுபகயாற றைவருந்தர மோ, விட்டமெய்புளகிதநிடில்வோவாமென்றுளேபுள கிதநிடுமியல்போ. ய

கிறியையாலுடலிந்தியமனந்தற கிளர்வனைத்தையுங்கி ரமத்திலொழித்தே, குறுகியநுதமேறு மெனறுமெய்ச் சமாதி கூடுநறசிவ யோகமுதநினாயோ, வறிவையாதி

யார்க்களித்தறிவிக்கு மறிவெனும்பிரசாதமார்நிலையோ,
மறுவிலாதவவ்வறிவிலுற்றுடல மனமுறுந்தொழின்மற
ந்திருப்பதுவோ. ௰௧

என்றுதங்குருநந்திகடிருமுனிலறைஞ்சியேசென்னவச
வேசரோதி, நின்றுநெஞ்சமுமுடலமுமுருகிநேயமெய்
யராயநீரவிழிதது மபித், துனறுமேனியி லுரோமங்கள்
சிலிர்தத் தோன்றலாப்பெரும புளகமேற்றுன்றி,
யொன்றிடும்பரவசத்தானையைய முற்றசித்தராயுலாவுமக்
காலை. ௰௨

வேறு.

இந்தநெறிகலியாணந் திருக்கும்பத்த ரிருமைசெறிந
வதநோக ளெல்லாங்கேளா, வந்தீணந்துவசவேசர்பூ
சைக்காலை வந்தசிவயோகநிலைமகிமைகண்டு, தந்தமில
ற்புதமெய்தி யிந்தத்தன்மை சார்ந்தகாரணமதனைத் தம்
முளாய்வார், முந்தியநட்பினரறிஞர்துவாரபாலர் முத
லோரையழைக்கவவா முடுகிவந்தார். ௰௩

வேறு.

இங்குவசவேசர்சிவபூசனையிலின்பாற்
பொங்கமகிழ்போதெனபொருந்துசெயனும்பாற்
றங்கியவர்போனவர்சடக்கெனவறிந்தே
யெங்கண்முனமிங்ஙனமியம்பிடுமினென்ன. ௰௪

மற்றவர்கடம்மிலுயர்வாயிலுறுகொல்ல
ருற்றசெய்தியொன்றுளதுனைக்குதுமதென்று
நற்றவரொருத்தரொமைநண்ணியெதிரின்றார்
வெற்றிவசவேசருறுவேலையெனவென்றார். ௰௫

நித்தசிவபூசனைசெய்கிட்டையிலடைந்தே
யொத்தசுகமேவியயர்வுற்றுறைகின்றா
மெய்த்தவவெனப்பெரியர்மீளவுநடந்தா
ரித்தனைகனமயாமறிவதென்றெ[illegible]சத்தார். ௰௬

துய்யவுரையங்கணவர்சொன்னளவினல்லோ
ராயவசவேசரவசத்தறைதிறந்தே
யையவவர்சொல்விரதபான்மையறிவேநாஞ்
செய்வதிதுவென்னவெதிர்சென்னவசவேசர். ௰௭

இந்தமுறைமெய்யடியனென்றறிவனென்று
வந்தனைசெய்தவ்வுரைவகுத்துமொழிகின்று
ருந்தியவிலிங்கவுயிரோதுகுருலிங்கம்
பந்தமறுபத்தர்கள்பரிக்குமுயிர்பன்னின். ௰௮

வேறு.

பொங்கருநண்பாலென்னைப்போதிக்குநந்திக்கென்றுஞ்
சங்கமமுயிரிதற்குச்சங்கமேசுரனேசான்று
துங்கநம்பாததீர்த்தந்தூயசேடத்துநேயந்
தங்கியபெரியோர்கிட்டைத்தன்மைகீர்வல்லீரொன்றார்.

அப்படி தப்பாதிந்தவரும்பிரமாநதிட்டை
யொப்பவும்வாக்கினுமேல புணைக்கவுமுறைத்தாற்போலத்
தப்புதலின் றிசன்றுய்ச்சரிக்கவும்வல்லநந்திக்
கிப்பட்டிமிதிலொப்பாரில்லையென்றேநதினுரால். ௨௰

நந்திகள்சிவபூசைக்கணயந்துறுங்காலைவந்து
சந்தியாதேகுந்துப்பசங்கமாநமமைநேடிப் [த
புந்தியால்வணவிக்கொண்டு போதுமென் றுரைக்கத்தா
ரந்திவாணனையமெய் ''ந லயமடங்கஙெ்ளங்கும். ௨௧

ஓடினர்தேடிக்கண்டங்குவப்புடன்வணங்கிமன் று
ளாடியாரனையார்தமமையழைத்துவந்தருந்தவத்தோர்
கூடியகுழுவிற்கொண்டுகுறுகலுமாவிபின்றி
வாடியவசவதேவமொழுந்தனாவணங்கிநின்ருர். ௨௨

மன்னுமாசபையிருந்தமாதவரனைத்துளோரு [ருர்
மன்ன வெம்பெரியோர் செய்யுமருந்தவமென்னேவென்
பின்னமொந்தண்டநாதாபெருமையேபிறங்கவேத்தி
மின்னவெரிமாடநீடுதம்ம மேவிச்சென்ருர். ௨௩

சங்கமப்பிராணியான புராணம்

முற்றுப்பெற்றது.

ஆக திருவிருத்தம் - ௧௧௮௫.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

—*—

சங்கமப்பிராணியான புராண

வசனம்.

ஸ்ரீவசவதேவர் ஒருநாள் ஜங்கமபூஜையை முதலிற்செய்து முடித்துக்கொண்டு, பின் இஷ்டலிங்கபூஜை செய்வான்றொடங்கிப் பூதசுத்தி யந்த்ரயாகங்களைத்தொடங்கி முடித்துப் பின் பகிர்யாகமென்னும் புறத்திற் பூஜையையும்முடித்துப் பூஜாவசானகாலத்தில் நிஷ்களசகளரூபங்களைத் தியானித்துத் துதித்து வணங்கி யானந்தபரவசரா னமையானந்தமே மேலரும்பிய தென்னத் திருமேனிபுளகித்து உள்ளுருக்குருகி ஆனந்தபாஷ்பமென்னுங் கண்ணீர் தாரைதாரையாக வெள்ளங்கொண்டோடப் பத்திக்கடலில்மூழ்கி யிருந்தனர்.

இவ்விதமான சிவபூஜைவேளையில், என்றைக்கு மங்குவரப் பெறாத புதியர் ஜங்கமமூர்த்திகளொருவர்வந்து ஸ்ரீவசவதேவர் சிவார்ச்சனைநிஷ்டையி லிருக்குந் செய்தியைத் துவாரபாலகரென்னும் வாயில்காப்போரா லுணர்ந்து அவ்விடத்தினின்றுஞ் சென்றனர். சிவார்ச்சனைநிஷ்டையிலிருந்த ஸ்ரீவசவதேவரதுபிராணவாயுவும் அவ்வுத்தமமான ஜங்கமமூர்த்திகளுடன் சென்றடைந்தது. அதனால் அவரது அருமைத்திருமேனியுந் தாணம் போலசைவற்றுநின்றது.

அந்தப் புதியராய ஜங்கமமூர்த்திகளிடத்துப் புக்க இவரது உயிரானது வெளிப்படாததினால், ஜங்கமாராதனையில் தமது திருக்கரங்களாற்செய்யும் நன்முற்றலோடு இன்சொல் இன்முகமும், நாவினிடத்துத் துதியும், கண்களி லானந்தவெள்ளமும் ஒன்றுமின்றிக் கயிறற்றஊசல்போல இந்திரியங்கள் கரணங்க

ளெல்லாமடங்கிச் சான்றவனாகிய சூரியன்செல்லக் கிரணங்களுமவன்பின்செல்வதுபோல வப்புதியஜங்கமரது திருவடியி லூன்றியசிந்தையுடன் அறிவனைத்துமொடுங்கி உள்ளும்புறம்பும் ஒன்றுமறியாது அஷ்டதளபத்மமாகிய இருதயபத்மமேயவரது பாதபத்மங்களாகவமுந்தி, அளவற்ற அற்புதானுபவத்தில் நிலைபெற்று மேலோங்கியிருந்து பேரின்பத்தையடைந்து திருவருளால் வலிதினெய்திய சிவயோகமுத்திரையில் ஸ்ரீவசவதேவர் பொருந்துங்குறிப்பை,

ஸ்ரீசென்னவசவேசர் தமது பேரறிவா லுணர்ந்து பணிந்து, எம்முடைய ப[illegible]ரியனாகிய ஸ்ரீவசவதேவர் அசைவற்று இவ்வாறு நெடும்பொழுது தியானித்திருக்குங் காரணம் யாதோ? ஜோதிர்மயமான சிவத்திற்கலந்து புறநோக்காத பேரின்பமோவென்று பலவாறுகத் துதித்து வணங்கி நெஞ்சோடு உடலுமுருகிக் கண்களில் நீர்ததும்பி உரோமங்கள் சிலிர்க்கப்பெற்றுப் பரவசராய் ஐயமுற்றசிந்தையுட னிருக்குமிடத்து,

இந்தவதிசயத்தை அந்தக் கல்லியாணநகரத்தி லெழுந்தருளிய பத்தர் சரணர்முதல் யாரும் கேள்வியுற்று விரைந்துவந்து ஸ்ரீவசவதேவர் பூஜையில்நேரிட்ட சிவயோகமகிமைநிலைமையைக்கண்டு தந்தம்மில் அற்புதமடைந்து இதன்காரணமறியவேண்டினராய், அவரில் ஸ்ரீவசவதேவர்க்கு ப்ரதானநட்பினராய அறிஞர் துவாரபாலராய வாயில்காப்பாளர் முதலியோரை யழைப்பித்து இங்கு ஸ்ரீவசவதேவர் சிவபூஜைநிஷ்டையி லெழுந்தருளிய காலத்து நடந்தகருமங்கள் யாவை, இந்தஸ்தலத்தில் உம்மிடத்து யாரேனும்வந்து தங்கி வார்த்தையாடிச் சென்றவருண்டோ அதை விரைந் தெம்மிடத் தறிவிப்பீரென்று புகல, அவ்வாயில் காவலரிற் சிறந்தவரொருவர் அங்குக்குழுமிய பத்தர் சரணரை

நோக்கி, சுவாமி ஒருசெய்தியுண்டு என்னெனின், இவ்வுலகத்து என்றுங்கண்டறியாத வற்புதத் திருமேனியுடையராய சாமூர்த்திகளொருவர் எம்மிடத்துவந்துநின்று ஸ்ரீவசவதேவர் யாதுபுரிகின்றனரென்றுவினவினர். அதற்கு அடியேங்கள் ஸ்ரீவசவதேவர் சிவபூஜைநிஷ்டையிலெழுந்தருளிப் பரவசத்தினராயிருக்கின்றனரென்றுத்தரம்புகன்றேம்; அம்மூர்த்திகள் யாதும்புகலாதுசென்றனர் இது யாமறிந்ததென்றுபுகல, இதைக்கேட்டவர் யாரும் ஊகித்து இனிச் சிறிதுந்தாமதாது அவர் நிஷ்டைபுரியும் பூஜாக்கிரகத்தைத்திறந்து அந்நிஷ்டையின்றன்மையறிற்றெனவறிவேம், இதுவேசெய்யற்கக்கது என்று ஆலோசித்து, எதிர்நிற்குஞ் சென்னவசவேசுவரரோ ஸ்ரீவசவதேவர்க்கு மெய்யடியர் அவரோ யறியவேண்டுமென்றுசொல்ல, இதுகேட்ட சென்னவசவேசுவரர் அடியர்குழுவைநோக்கி உலகத்தில் குருலிங்கஜங்கமங்கள் பத்தர்கட்குயிரோயாம், எமதுகுருவாய ஸ்ரீவசவதேவர்க்கு ஜங்கமமேயுயிர், இதற்கு ஜங்கமேசுவரரோ சாக்ஷியாகும், பெரியோரதுதன்மையை நீவிர் இயற்கையானேயறிவீர். இப்பிரமாதநிஷ்டை அவ்வண்ணம் புகல்வதற்குங் கூடாது. ஆதலால் இங்குவந்து மீளச்சென்ற சாமூர்த்திகளைக்கண்டு அவரைப்பின்சென்று யாமுணர்வதே முறைமையென்றார். உடனே யறிஞர் பலருந் தூதரையேவிச் சாமூர்த்திகளைத் தேடச்சொல்ல, அத்தூதுவரும் தேவாலய மடாலயங்கள் எங்குமாராய்ந்துதேடி நடேசரேயென்றநுமானித்து அப்பெரியரைக்கண்டுபணிந்து நடந்தனவனைத்தும் விண்ணப்பம் புரிந்து மகிழுச்செய் தழைத்துவந்து அடியர் திருக்கூட்டத்திற் சேர்ப்பித்தனர். சேர்ந்ததுவாயிலாகவே ஸ்ரீவசவதேவரும் உயிர்பெற்றெழுந்து வணங்கி நின்றார்.

அங்குச்சென்ற பெரியர்யாரும் இப்புதிய சரமூர்த்திகளது திவ்வியசத்திக் கதிசவியப்புற்று இப்பெரியரது தவம் எத்தன்மைத்தெனவியந்து ஸ்ரீவசவதேவரது பெருமையையுந் துதித்துப் பின்னர் தமதுதமது திருமடங்களிற்சேர்ந்து வாழ்ந்திருந்தனர்.

சங்கமப்பிராணியான புராணவசன
முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

இன் [illegible] யர் புராணம்.

இன்னநாளில்வசவதேவரிட்டமானநண்பராங்
கின்னரையருடலகன்றுகிரிமினத்ராடியுற
வன்னநண்பர்பெருமைநாடிவசவராசரன்பிறன்
முன்னருந்துயர்க்கடற்குண்மூழ்கிலைநந்துமொழிகுவார்

என்னையாமெனக்குநல்லவின்பமேயெனுவியே
யென்னையாளுமெம்பிரானெனைத்தெருட்டுதேசிகா
வென்னையாவிசோரவிங்கிருந்திபெங்கணைந்தனை
யென்னையானினிச்செய்கெனனக்கிசைந்தசெல்வமே.

பரிசவேதியேதருப்பணைத்தெழுந்தசோலையே
யுரியகாமதேனுவேயுயர்ந்தசங்கநிதியமே
மருவினோர்கினைத்தகல்குமணியொடானவனசமே
பொருவின்மேருவேயருட்பிறந்தநல்லபூமியே. ௩

விரும்புநல்லசுற்றமேயென்மெய்க்குலத்தர்தெய்வமே
திருந்துபத்திமேவிதஞ்செறிந்தநன்விதானமே
பெருந்தவத்தர்நாதனேபிஞுகியென்னைவிட்டெனைப்
பரிந்தழைக்கநீயகன்றபான்மையென்னபான்மையே. ௪

நம்பனன்பகின்னரப்பிரமையாநலங்கியா
னிம்பரொன்புனைந்திருக்கவென்னைவிட்டகன்றுநீ
யும்பர்கோனையுற்றதென்னவுத்தமாவெனக்குறுந்
தம்பமேயுனைப்பிரிந்த [illegible]மியனேனை[illegible]னைவையோ. ௫

பிரமஞானவமுதமேபலிப்பெனக்குநீயலோ
திரமதாகவென்மனந்திருந்துசோதிநீயலோ
வரமலோவெனக்கணீர்மருந்துமாரிபோல்விழுந்
துரமிழந்துவசவதேவருடன்மறந்தவுணர்வராய். ௬

ஐயர்கின்னரப்பிரமராறிவையுமகந்தைதீர்
துய்யசொல்லையுமனந்துலங்குதூய்மைதன்னையு [ய்ச்
மெய்மையையும்விரும்பியங்கி மேவுவெண்ணெயென்னலா
செய்யமேனியுருகியேதியங்கியுண்மயங்கலும். ௭

வசவதேவர்துயரமெய்திமனநடுங்குமெல்லியி
னிசைநிறைந்தசங்கமேசரெங்கணுநிறைந்துளோ
ரசைவிலாதசிவமதமணைந்தருந்திறற்செயும்
விசையரானமாச்சிதேவர்விளையலங்கிலாரதென். ௮

வேறு.

படியாரிப்பாச்சையனைப்பார்த்தழுத்துட்பரிவினுன்
மடிவாலமாச்சையனைவணங்கியிந்தவாறெல்லாங்
கடிதோடியுரைத்தவனைக்கடிதுகொண்டுவருதியென்று
ரடிவேகத்தேகியவரடிக்கயலந்தாழ்ந்தரோ. ௯

இந்தவுரையியம்பவுறிக்கெழுநிறவத்தர்மாச்சையர்
வந்தவராரவ்விடத்தில்வசவேசர்செய்வதுவென்
சந்தமுறவுரைத்தியெனச்சகளேசமாதரசர்
முந்தையர்தாமகத்தர்பெருஞ்சமுகத்தினைந்தியார். ௰

பிரமையர்தந்திருவுருவைப்பிரியாமலணைத்துக்கொண்
டிரமமதொன்றுமின்றியவிழுந் துருகுகின்றுமொன்றலுமே
வரமிகுத்தமகத்தோர்முன்வாடியழும்வருத்தமெ
னரதவத்தோர்தமக்காவியரனைத்தெல்லாமிவ்வளவோ. ௰௧

சங்கமந்தமுயிரொன்னுஞ்சாற்றெலாமிவ்வளவோ
சங்கமந்தங்கதியென்னுஞ்சற்குணமுமிவ்வளவோ
சங்கமந்தமதியென்னுந்தருக்கெல்லாமிவ்வளவோ
சங்கமந்தங்கரத்திலிங்கர்தானெனுஞ்சொலிவ்வளவோ.

பிடித்தநிட்டைமறந்துடலைப்பேணியின்றுபற்றினரோ
வடித்தபத்திமயராகி வளம்பெறுஞ்சொல்வகுத்திருந்து
படித்தவுரையறியாமற்பரிந்துயிலைப்பரிந்தனரோ
துடித்தபத்திதலையேறிற்சொல்லிமற்றுஞ்சோர்வரோ.

அதிகதவர்க்கதிகதவரருணெறிசேர்பிரமையர்
மதிகலத்தாலானவனைவரவழைக்கவழக்கன்றோ
நதிமுடியானிடத்தணைந்தநன்மையெனநயந்துகந்து
புதியபெருமகிழ்ச்சியுடன்புளகிக்கும்படியலால். ௰௪

அழுவதுவென்விழுவதுவெ னங்கோவென்றரற்றுவதெ
னெழுகுகண்ணீர்மாறுமனுற்றுகச்சாப்பதுவென்
பழுதிலத்தனன்பர்முனம்பத்தர்செயும்பான்மையோ
நழுவுநெறியுலகத்தோர்நண்ணுதொழிலைமக்கதெனா. ௰௫

ஆயிடைவந்தவர்துயரமாற்றறியேமருங்கண்ணீர்
நேயமுடன்றுடைக்கறியேநெடிதுயிர்க்கும்படியறியேம்
வாயதனாற்பகர்ந்திட்டைமறந்தோரைப்பாரோநீ
போயவர்கள்செயுந்செயலைப்புகுந்தியற்றப்புகலென்று

பணித்தளவிற்படியாரிப் பாச்சையர்வினாந்துவந்தங், கணித்தொகையாமருந்தவத்தோர்க் கஞ்சலிசெய்தஞ்சியே, துணிந்தவர்சொல்வைராகஞ் சொன்னளவிற்றமதுநிட்டை, கணித்துவசவேசருயிர்பிரமையர்பாற்கலந்ததால். ௰௭

கலந்தளவில்வசவேசர்காயத்தைக்கண்டெல்லோர், புலந்தமுகராயிதென்ன புதுமையெனப்புலம்பியே, வலங்கொணிட்டைமடிவால மாச்சையர்சொற்செவியுறலும், விலங்கலின்றித்தமதுயிரை விட்டதனை வியந்தயர்வார்.

மாச்சையரோவன்மரிட்டைவருத்துரைக்கவல்லரந்தப்
பேச்சரியநந்திகளிப்பெருமைசிவனையறிவன்
வாய்ச்சொல்லேயென்றியிந்தமாபத்திவல்லவரா [ர்.
ரோச்சுடலம்விரும்புநமக் கிதுவெளிதன்றெனவுரைத்தா

பார்ப்பதற்குமுறைப்பதற்கும்பாவிக்கும்படியதற்கு
மார்க்குமிதுசெயவரிதாலாகராவெனத்தொழுதார்
நேர்த்துநின்றபடியாரிப்பாச்சையனாகின்றநல்லோர்
சீர்த்திமடிவாலையற்குச் செப்புகெனச்சென்றுரைத்தார்.

வே று.

கேட்டபொழுதே மாச்சையர் கிளர்ந்தவின்பமனத்த ராய்க், கோட்டமறுநற்சங்கமமே குலவுமுயிரொன்றுரை த்தவுரா, நாட்டவல்லநலதீராநமுவாவிரதநந்தியே, யா ட்டமொழிந்தமணிவிளக்கே யரனோர்க்கினிதாமன்பனே.

என்றுபுகழ்ந்துமாச்சைய ரொழுந்துவர்தமொனுமரங்க ள், பொன்றமுறிக்குங்கடகளிறே பொருந்தாரொன்னுங் கரிக்குழுவைச், சென்றுமுறிக்குஞ்சிங்கமோ சிவத்துரோ கச் சிலோச்சரயங்கள், குன்றவடிக்கும் பெருங்காற்றே கொடியவினையின்கூற்றமோ. ௨௨

தக்கன்வேட்விதகர்த்தவனே சமனையுதைக்குந்தாளி னனே, பொக்கவெறியாம்பெருங்காட்டைப்பொடியாயெ ரிக்கும்பொங்கழலோ, தொக்கபுரத்தையெரித்தபரன் கு

லாயுதமோசுடர்மழுவோ, மிக்கவீரவிருதகலா விமலன் கணத்துளொருவனே. ௨௩

என்னநடக்துசிவகணத்தோ ரிருக்குமவையிலிறைஞ் சியெழுங், கன்னர்பாதம்பிடித்தவர்த மத்தம்பாலமனை த்ததற்பி, னுன்றுமவர்நாளுள்ளங்கொண் டுந்தாங்கொ ண்டுறுதிகொண்டு, மின்னனையருக்கினைந்து மாச்சிகே வர்கினத்துவார். ௨௪

பத்தருயிரோமெய்ப்பொருளோ பத்திமணியாகந்திெய னு, முத்ரமனைநீபுடன்கொண்டீங் கும்பர்கோனையுறலா மோ,வித்தனையின்மேலரன்பெருமையெங்குநிலைத்துக் காட்டாதே,சித்தமிருவீர்களும்பொருந்திச்செல்லும்படி தான்செல்லுமோ. ௨௫

சிவபாகணத்தோரதிபாமற்சிவனுக்குமைக்கொண்டே குமதெ, னவமாமூன்றுவிதபத்தி நயக்கவளர்க்குநந்திக னைத், தவமாகேசரிடத்தகற்றிக் தன்பாற்கொண்டுசார்த னன்றே, புவிமேற்றனது பெருமையார் புதுக்கிநின்று பொலிவிப்பார். ௨௬

நந்தியகன்றுன்மண்மீதி னட்பானன்பின்பேரகலு, மிந் தமுறையானும்மனத்தி னிச்சைப்படியே செலவொண் ணு, புந்திமகிழ்ந்துநந்திதனை பொருந்துங்காலமெல்லா

நீர், சிந்தைமகிழ்ந்தங்குடனிருப்பீ ரொழுவீரென்னத்தெ
ளிந்துரைத்தார். ௨௭

தனுமெல்லெனவேயசைந்தசைந்துதவக்கின்னரையர்
சயனக்கண், கனவுதெளிந்தங்கெழுவார்போற்கடிதினெ
ழுவக்கணத்தினிலே, மனமாதிடத்தர்மாச்சைசயர்மலர்த்
தாள்மீதில்வசவேச, ரனகாவெனமு னெழுந்திறைஞ்சி
யருகிற்றவத்தோரடிபணிந்தார். ௨அ

எழுந்தவிருவோர்களுமகத்தோர்க் கிறைஞ்சிநின்றுரி
ருந்தவத்தோ, ரொழுங்குதிராமாச்சைசயனா யுவந்துபுவ
னியுருத்திரா, வழுந்துவீரதவந்திரா வருளாகரனேயற
முதல்வா, வெழுந்தகுரசிங்கார மெழிலாபரணமெனவு
டையாய். ௨௯

ஊறுதியுளாக்கிற்கோபியா யுவந்தவிடத்தி லுயிரளிக்
கு, மறுதிமானே யசஞ்சலனே யரியசீலமாதரிப்போய்,
பெறுதிசிவமே யெனத்தெளிந்திவ் வுலகநீதிபேணுதா,
யிறுதிவரினுஞ்செய்யாத தென்றுஞ்செய்யாவெண்ணத்
தாய். ௩௰

மாறுநலத்த வெலற்கரிய மடிவாலைய வெனப்பெரி
யோர், கூறுகின்றாரவர்தம்மைக்கும்பிட்டேத்திக்கொடி
யேனேத், தேறுவென்னையொருபொருளாய்ச்செய்யும்ப

டியெனடியனே,னேருவிண்ணப்பந்தருவீரென்றுநின்ற
ங்கிறைஞ்சினர். ௩௧

இறைஞ்சியதற்பின்வசவேசரொழிலார்முகத்தையெதி
ர்நோக்கி, நிறைந்ததவத்தோர்புகல்கின்ருர்நிதியங்கொ
டுக்கலாமுடலந், செறிந்தகொடுக்கமுடியாதுசெயலா
ற்கொடுக்கலாமனத்தைப்,பிறிந்தகொடுக்கமுடியாதுபி
ரியமதனைப்பிடித்திடலாம். ௩௨

மருவுமுயிரையளிக்கொணுவைராக்கியத்தாற்கொடுக்
கலா,மருவுமுயிர்சங்காரந்துடனேயகன்றுலகறவணவு
ற்றால், வருதலிந்தநந்திகட்கே வருமென்றெந்த வசவே
சர், பருவினிறைஞ்சி யிம்மொழிக்குப் பற்றேனடியே
னென்றிருந்தார். ௩௩

இருந்தபெரியோரிருவரையுமேத்தித்தமிடத்தணை
ந்தார், திருந்துதவத்தர்மாச்சையர்வசவேசுரரிற்செல்வி
டுத்தே, பொருந்துபுகழ்த்தம்மடம்புகுந்தார் கின்னரை
யர்தம்புனிதவகம், பெருந்தன்மையராய் மகிழ்ந்துற்றார்
மடிவாலையர்சீர்பேசியே. ௩௪

கின்னரையர் புராணம்
முற்றுப்பெற்றது.
ஆக திருவிருத்தம் - ௪௨௧௯.

திருச்சிற்றம்பலம்.

—*—

சின்னையர் புராண வசனம்.

இதற்குப்பின், ஸ்ரீசைவதேவர்க்கு உற்ற நண்பரான சின்னையரென்பவர் தேகவியோகமடைந்து சிவனது திருவடிகளையடைந்தனர். இதுகண்ட ஸ்ரீசைவதேவர் அந்நண்பரது மிதமற்ற பெருமைகளை எண்ணியெண்ணித் துயரக்கடலினமிழ்ந்தி மனநெக்குருகி எம்மையனே, எம்மின்பவடிவமே, எமதாவியே, எம்மையாளும்பிரானே, எம்மைத்தெளிவித்த நேசகனே, ஆவிசோர்ந்துருக விங்கெம்மையொழிந்தெவ்விடத்துற்றாய், எமது செல்வமே யாமினியென்செய்வோம் என்றின்னும்பலமுறை பிரலாபித்து, இடையின்றிக் கண்ணீர் தாரைகொண்டுபெருக வலிமையாவுங்குன்றி யுடலையுமறந்து சின்னையரது அறிவினையும் பணிந்தசொற்களையுந் தூய்மையையுஞ் சத்தியத்தையும்விரும்பி அழலிற்பட்டவெண்ணெய்போலாய்த் திருமேனியுருகிவருந்தித் திருவுள்ளமருண்டவளவில், அவ்விடத்தெங்ஙனும்நிறைந்த ஜங்கமமூர்த்திகளெல்லாருங்கூடி எவருமிரங்கத்தக்க இக்காலத்து எல்லோரும்வந்தனர். சைவமதஸ்தாபனத்தில் வெற்றியடைந்த மாச்சிதேவர்மாத்திரம் வாராதிருப்பது யாதுகாரணம், அவர் வந்தல்லது இதற்கொருமுடிவுந் தோன்றாதென்று நிச்சயித்துப் படியாரிப்பாச்சையரென்பவரை யழைப்பித்து நீர் மடிவாலமாச்சையர்க்கு வணக்கத்துடன் இங்குநடந்தனவெல்லாமுரைத்தவரைக் கடிதில் வருவிக்கவேண்டுமென்றனர்.

இதுகேட்ட படியாரிப்பாச்சையரும் மிகவிரைந்துசென்று அவரது திருவடித்தாமரைகளில் வணங்கி நடந்தவண்ணமுரை

ப்ப, மாச்சைய ரவனைநோக்கி அவ்விடத்துவந்தவர்கள் யாவர், வசவதேவர் என்செய்தனர் தெளியச்சொல்வாயென்று வினவவே, சுவாமி மற்றையவெல்லாம் ஆதியந்தமாகவறியேன், சகோசமாதிராஜர் முதலிய பெரியோரது திருக்கூட்டத்தில் ஸ்ரீவசவதேவர் இன்னாயாரது திருவுருவத்தை யிறுகத்தழுவிக்கொண்டு வலியுஞ்செயலுமழிந் தறிவுகலங்கித் துக்கிக்கின்றார். இதுகண்ட ஜங்கமமூர்த்திகள்யாவரு மென்னைத் தேவரீர்க்குத்தெரிவிக்கக் கடிதிற் றூண்டினமையில் விரைந்திங்குவந்தேன் காரணமொன்றுமறியேனென் றுபுகல, அங்கு மாச்சையர் பாச்சையனை நோக்கி வசவதேவர் வருந்துங்காரணம் யாது, சிவயோகிகளுக்கு உயிரொன்றுசொல்லப்படுவ திவ்வளவிற்றே, ஜங்கமர் தாம்பிடித்தவிரதத்தையைக் கைநெகிழவிட்டு உடலத்தைவிரும்பி வருந்துவரோ, மிகு தவமுடையாரிற் சிறந்த இன்னாயார் சிவபெருமானது திருவடிநீழலை யடைந்ததுகொண்டு புதிதான பெருமகிழ்ச்சியோடு புளகிக்கவேண்டுவதையல்லது அவரைத் திருவடியைவிட்டு மீட்க விரும்புவாருமுண்டோ, இவ்வாறன்றி அழுவதும் மேல்விழுவதும் ஐயோவென்று ஓலமிடுவதும் முறையோ, இது சிவபத்தர்கட்குச் செயலோ, இவையெல்லாம் பாசபந்தமுள்ளவர்க்கே யுரியதன்றி நம்மவர்க்குரியதல்லவே, அவ்விடத்துற்று அவர்துயரத்தை யாற்றவுமறியேம் அவர் கண்ணீரைத் துடைக்கவுமறியேம், விரதத்தைமறந்து புலம்புகின்றாரைக் காதாற்கேட்டதே மிகை, இனிக் கண்களினாலும்பார்க்க வல்லோமல்லோம். ஆதலால் அவர் செய்யுஞ்செயலையே செய்யச்சொல்லியென்றனர்.

இதைக்கேட்ட பாச்சையரும் விரைந்தோடிவந்து திருக்கூட்டத்தில் ஜங்கமமூர்த்திகளை வணங்கி நின்றனர்

லித்து மனத்தின்கண் மிகவச்சத்துடன் மாச்சையர் கண்டித்துப்புகன்ற வைராக்கியமொழிகளை யெடுத்துக்கூறியவளவில், இதுகேட்ட ஸ்ரீவசவதேவரது பிராணவாயுவும் நிஷ்டைவழியாய்க் கின்னரையரிடத்துக் கலந்துநின்றது. இதுகண்ட வடியாரியாரும் ஸ்ரீவசவதேவரது திருமேனியைக்கண் டிரங்கியமனமும் புலந்த முகமுமுடையராய் இஃதென்ன புதுமையென்றுபுலம்பி, இச்செய்தி மடிவாலமாச்சையர் செவிகளிற்பொருந்தின்இந்தவுயிர்கொடையை மிக நினைந்துவருந்துவர், இப்படிக்கொத்த நிஷ்டைகளின்பெருமையை மாச்சையரோ வகுத்துச்சொல்லுதற்கு வல்லவர், வசவதேவரது பெருமையைச் சிவனே யறிதல் வேண்டும். உலகத்திற் சகலபத்திமார்க்கங்களையும் வாக்கினாற்புகல்வதன்றி அநுபவத்தி லிவ்வல்லமை யெவர்க்குண்டாம். அநித்தியசரீரத்தைப் பொருளாகவிரும்பும் நம்மவர்க்கு இஃது சிறிதுமெளிதன்று. இதனைப் பார்த்தற்கும், உரைப்பதற்கும், நினைப்பதற்கும் யார்க்குஞ் செயற்கரிது. ஹரஹரவென்று தொழுதுபின் எதிர்நிற்கும் படியாரிப்பாச்சையரைநோக்கி இதனை மடிவாலமாச்சையர்க்குச் சொல்லுமென்றுரைக்க, அவருமவ்வாறேயறிவிக்க, இதுகேட்டபொழுதே மாச்சையர் மிகவின்பநிறைந்த மனமுடையவராய் ஜங்கமமே யுயிரென்னுமுரையை நிலைநாட்டவல்ல தீரரோ, தாழாவிரதமுடைய நந்திதேவரோ, அசைவில்லாத ரத்தினதீபமே, அரனுக்கினிதான வன்பனே என்று பலவாறுப்புகழ்ந்து, அதிவேகத்துடன் சென்று சிவசரணரது திருக்கூட்டத்தையடைந்து அவர்களைவணங்கிக்கொண்டு, பின்பு கின்னரையர்க்கருகேசென்று அவரைநோக்கி பத்தர்க்குயிர்போன்ற கின்னரையரே, தேவரீர் சிவசாயுச்சியத்தையடைந்தாலும் ஸ்ரீவசவதேவராவது இப்பூமியின்கணிருந்தன்றோ சிவபெருமானது மகி

மை விளங்கவேண்டும். நீவிரிருவீருஞ் சித்தமொருமித் துடன் சென்றால் அஃதடுக்குமோ, நீவிரொத்துச்சென்றாலும் நம்மை அச்சிவபெருமானு மொத்துக்கொணர்ந்துசெல்வது நீதியன்று. நிலைபெறச் செய்யாதவிடத்து அவரது அபாரமகிமையை உலகத்தில் உத்தாரணஞ்செய்பவர் நந்திதேவர்க்கு வேறாரிருக்கின்றார். நந்திதேவ ரிவ்வுலகத்தைக் கடந்துசென்றால், சிவபத்தியென்னும் பேர்மாத்திரமு முலகத்தைக்கடந்துசெல்லும். இந்தமுறைமைபற்றி நீவிரிச்சைப்படி செல்வது நீதியன்று. நந்திதேவர் இவ்வுலகத்தில் எவ்வளவுகாலமிருந்தாலும் அதுகாறும் நீருமுடனிருத்தலே நன்று. ஆதலா லிருவீரு மெழுந்திருப்பீரென்று சொல்லிச் சிவத்தியானம்புரிந்தனர்.

இதுநிகழ்ந்த வவ்வளவில், கின்னரையர் கைகால்முதலிய வவயவமெல்லா மெல்லமெல்லவசைந்து கனவுதெளிந் தெழுபவர்போலச் சயனத்தினின்று மெழுந்தனர். அக்கணத்திற்றானே ஸ்ரீவசவதேவருமெழுந்து மாச்சையாது திருவடிகளிற்பணிந்து அருகிலிருந்த திருக்கூட்டத்தாரையும் வணங்கினர். பின்னரிருவரும் மாச்சையனைப் பலவாறுதுதித்து வணங்கிப் புகழ்ந்து நின்றனர்.

பின்னர் அங்கிருந்தவடியார் ஸ்ரீவசவதேவர்முகத்தைப்பார்த்து இவ்விதமாக வுடலோடு உயிரையுமளிக்கத்தக்க பத்திமார்க்கம் தேவரீர்க்கே சிறந்ததன்றிச் சாமானியர்கட்கு இச்செயல் முடிவுபெறாது என்று துதித்தனர். ஸ்ரீவசவதேவரும் அவரை வணங்கி யெளியே னிம்மொழிக்குப் பாத்திரனல்லனென்று வணங்கிநின்றனர். அடியாரொவரு மிவ்விருவரையும் வணங்கித்துதித்துத் தமதுதமது வாசஸ்தலங்கட்குச் சென்றனர். மாச்சை

யரும் ஸ்ரீவசவதேவரா லனுப்பப்பெற்றுக்கொண்டு தமதுமடத்திற்சென்றனர். கின்னரையரும் மடிவாலமாச்சையர் பெருமையைத்துதித்துத் தம்மிடஞ்சென்றனர்.

கின்னரையர் புராணவசன
முற்றிற்று.

உ
திருச்சிற்றம்பலம்.
மேதாரகேதையர் புராணம.

பெருமூவிதபத்தியெனுந்திருவைப் பேறுந்திருநந்திகள்பேருயிர்தான், கருணாகரசங்கமமென்பதைமுக் காலுமுலகத் தவர்காண்டகவே, வரமேதாகே தையராவியைமாமதிவேணியர்வவ்வகன்றிடலுந், தருமேவியவிச்சலநன்னகர்வாழ் சற்பத்தருடன்வசவேசுரரும். க

உவமிக்கவொணாதுயர்சங்கமமு மோலக்கமிருத்தொழியின்னியமோ, டவனுற்றபி னம்மடிவாலையர்வந் தாரில்லையழைத்திடு கென்றனவின், பவமற்றுளமாச்சையர் தம்மிடைபோய்ப் படியாரிகள்பாச்சர்பணிந்துகரங், குவிவுற்றையமேதாகேதையாநங் கோமானடிகூடினரொன்றனவின். உ

வேறு.

அவ்வழியார்பெரியோர்கள் வந்தாரொன்ன வல்லையர் மதுவையரல்லமையர், செவ்வியராஞ்சகதேவத்தண்ட

நாதர் சகளேசமாதாரசர் தெசரிதேவ, ரெவ்வமிலா விப்
பையர்கின்னணைய ரியற்றெலுங்கச்சோமையர்கேசிராச
ர், கைவருநற்பாச்சரசர்தாசிமையர் காசிநாதையருடன்
கல்விதேவர். ௩

வரமுகுண்டிச்சவுண்டையர் சங்கணையர் மாயிதேவை
யர்கண தாசிமையர், கரிகைசவுண்டையர்மொறட வே
மிதேவர் துய்யகன்னப்பிரமையர் கலைக்கேதையர், கர
வில்சிவநாகமைய ருடன்கொக்கையர் கருணையராங்கக்
கையரோகாந்தராமர், திராடப்புபத்தண்ணரொடு செய்ய
ஞானத் திரளனையசென்ன. .வேசர்முன்னும். ௪

பத்தர்சங்கமேசருடன் வசவதேவர் பரிந்துவந்து மே
தாகேதையர்முன்ன, மொத்தசமுகத்தரா யின்னியங்க
ளொழியாதுமுழங்கவிருக்கின்றுபொன்னச், சுத்தமடிவா
லையர்நகைத்துநந்தி தொல்லையுளதன்விரதந் துறந்துமற்
று, மிந்தணையிமிருப்பதெனவவரோடாவியேகாமணு
ன்கொலென்னேயென்னே. ௫

அங்கணுறுந்தவத்தோரொன்சொல்வரிவ்வாறவன்றனை
க்குச்சங்கமமே யாவியென்னுந், துங்கவுணாயினைமறந்த
விரதகீனன் றெல்லையுடல்பார்க்கவொண்ணு தொடவு
மொண்ணுச், சங்கரன்மேதாகேதர்தமையழைக்கத் தா
ன்சென்று லவருடனே தானுஞ்செல்லாப், பங்கணுறும

வையினையும் பார்க்கக்குற்றம் பாவியேனிம்மாற்றம்பகர் வதென்னே. ௬

அளவிறந்தபத்தருந்தவத்தோரெல்லா மவணிருக்க மாம்வந்தங்காவதென்ன, கிளர்கருமமக்குண்டு நீசெல் லென்னக் கிளத்தளவிற்படியாரிப் பாச்சர்கேளா, வுளந டுங்கியுடல்கம்பித் தோடிவந்தங் குற்றமகத்தோர்கடம் மையுறவணங்கி, வளர்பயத்நானின்றளவிற் சங்கமேசர் மாச்சியமோன்வந்ததில்லை வரச்சொல்லென்ன. ௭

அஞ்சுவனனந்திகண்முன் றுரைக்கவொல்லே னப்ப டியேன்பயமின்றி யறைவாயென்ன, நெஞ்சமுகந் தவர் பகர்ந்த நேர்மையெல்லா நிகழ்த்தளவில்வசவேசர் நினை வுதோன்றிச், செஞ்சொன்மடிவாலையைாத் தோத்திரஞ் செய் திறத்தராய்ச்சிவன்கயிலை சேர்ந்தவாறே, துஞ்சி னர்நந்திகளென்றுதவத்தோர்பத்தர் தூயவந்தகருளோ ர் துயரராகி. ௮

மேதாகேதையருடன்வசவதேவர் மிக்கவுயிரினைப்பர மன் விளித்துக்கொண்டான், பூதலத்திலினியென்னசிவ நற்பத்தி போய்த்தந்தோவரகரா வெனப்புலம்பி, மாதவ த்தோர்படியாரி தன்னைநோக்கி மாச்சையற்கிவ்வாறுரை த்து வருவாயென்ன, வாதரத்தாலோடியவர்க் கங்கைகூ ப்பி யையர்தண்டநாதர்செய்தி யறைந்தவாறே. ௯

கேட்டளவின்மடிவால மாச்சர்சித்தங் கிளர்மகிழ்ச்சி யுடனங்கம் புளகமெய்தித், தாட்டருதாமரையென்னமு கமலர்ந்து சாற்றுவார்நன்னியமந் தவருவண்ண, நாட்டி னனைபிறவிவேர் களைந்திட்டோனே நவின்றவுரைசிலா லிபியினலம்போலாய்ந்தா,லோட்டமின்போற்புற்புதம் போலோடுங்கால்போ லொளிர்மதிபோன்மாறும லொ ருதன்மைத்தாய். ம

மறந்தசிட்டை நினைவித்த மாத்திரத்தான் மகிழ்ந்துயி ர்போய்மேதாகே தையர்பாலே, செறிந்தானைச் சேர்ந்த தனுற்செப்புமாறென் செயற்கரியசெய்வனந்திதேவனெ ன்று, நிறைநததுதிசெய்துமடகின்றுபோந்து நீண்மகத் தோர்திருமுன்பு நேயநீட, விறைஞ்சிநிற்ப மாச்சையரி ங்ஙன்வம்மி லிருந்தருள்வீரெனப்பெரியோரியம்புகாலை.

வேறு.

சங்கமர்பத்தர்நொந்து சாற்றுவார்தண்டாதா
சங்கமாதாரமான் தாருவேவசவதேவா
சங்கமாராதனைககார் தாபரஞ்சகத்திலையா
சங்கமர்க்குற்றநின்போற் றுழ்ந்துளந்தருக்குவாரார். மஉ

பானுவில்பகலுந்துய்ய பனிமதியில்லிராவு
மானமில்லாதமாதும் வண்சுடரில்லாவில்லுந்
தானமில்லாதான்வாழ்வுஞ் சதுரங்கமில்லாவேந்து
மானதேவசவதேவ ரகனறரன்பத்தியந்தோ. மங

அண்ணனீவிடுப்பவந்த வருள்வசவேசர்தம்மை [டான்
யெண்ணியிவ்வகாலந்தன்னி லிப்படியழைத்துக்கொண்
மண்ணிலுன்புண்ணியந்தான் வளங்கெடும்வரவிடுப்பா
ய்,கண்ணுதற்கடவுளானே யெனப்பத்தர்கழறுகின்றார்.

ஆரினியிலக்கத்தெண்ப தாயிரந்தவர்க்கிதத்தோ
ராரினியெமக்குன்பத்தி யருமையையறிவிக்கும்பே
ராரினிச்சிவத்துரோக மகற்றுவாரஞ்செழுத்தை
யாரினிவளரச்செய்வா ரத்தவென்றரற்றுகின்றார் ௰௫

அலமருமவனைநோக்கி மாச்சையரறைவாரஞ்சல்
பலதுயர்மாற்றம்பேசிப் பரிதவித்திரங்கலெல்லா
நிலவுமாவீரசைவ நிட்டையர்க்கேலாநீங்க
ளுலைதலுங்கிலேசஞ்செய்யுமோசையுமொழிமினென்று.

அமலசங்கமப்பிராணி யருள்வசவேசனென்னுங்
கமழுணர்விக்கவேண்டிக் கருணைமேதாகேதையர்
நிமலமாமுயிரையத்த னீக்கியேதன்பாற்சேர்த்தான்
விமலனுநந்தியாவி விடுத்துத்தன்விரதங்காத்தான். ௰௭

பத்திகாரணமதாகப் பாரிடையுற்பவிப்பா
யுத்தமசிவாசாரத்தை யுயர்விப்பாயெனவிடுத்தா
லத்திறம்வசவதேவ னுக்குமுன்னழைத்ததன்றி
மெய்த்தவர்க்கிதத்தபூசை விக்கினஞ்செய்தாணத்தன

உருத்திராறிக்கையின்றி யுயர்கணாறிக்கையின்றித்
தருக்குமையறிக்கையின்றித் தபோதனாறிக்கையின்றி
யருட்டருபுராதனத்தாறிக்கையுமின்றியதன்
றெரித்திருவனையுங்கொண்டான் றிருவுளக்கருணைமாறி.

மேதாகேதையாதம்மை விரைவுடன்வரவிடாம
லாதரவுடனோநந்தி யவருடனங்கணைந்தா
னீதியோதண்டநாத னித்தசங்கமப்பிராணி
யோதுமூவிதநற்பத்தி யுருவமாயுலகில்வந்தோன். ௨௰

சங்கமச்செல்வந்தக்கோ தருக்கனசரீரன்றன்னை
யிங்குநீயிருத்தாதங்ங னிருக்கவேயிசைந்திருந்தாற்
றுங்கனேநீயிரண்டு சொல்லுடைக்கடவுளாகி
லங்கணுவென்றன்செய்தி யறிவையேயறவும்பொல்லே

என்றுமாச்சையருரைத்ததெம்பிரான்வெள்ளிவெற்பிற்
றன்றிருவுளத்திற்கண்டு சகலதன்கணத்தைநோக்கி
மென்றிருமூறுவல்கொண்டு விளம்புவான்விமலபத்தி
யொன்றினனம்மேலன்பா லுயாமடிவாலமாசசன். ௨௨

வேறு.

இந்தமேதாகேதையன்றன்னையாமழைக்க
வந்தனனிவன்றன்னெடுநந்தியும்வரலா
லந்தமாகிலத்தமலநம்பத்திபோய்த்தென்றே
யெந்தமேல்முனிநின்றனன்யாமெனசெய்தும். ௨௩

என்னவீரபத்திராதிபல்கணத்தருமிறைஞ்சிப்
பன்னகாபரணநின்றன்பதத்தினிற்பற்றுந்
துன்னுபத்தியாற்சங்கமார்ச்சனைசெயுந்தொழும்பாற்
பின்னைநந்தியையொப்பவரெங்குளார்பேசின். உ௪

நின்பதத்தினுக்கியன்றநன்மைமந்தனைநின்போற்
றுன்பமில்லனைச்சுகானந்தஞானர்தந்துணையை
மன்பெருந்தவர்வைப்பினைமாச்சையர்மகிழ்வ
ரன்பர்மண்ணிடைமல்குவானங்கணீவிடுப்பாய். உ௫

என்றிறைஞ்சநம்பிரானிருவோரையுமழையா
சென்றுறுங்கடகத்தின்றுநீரெனச்செப்ப
நின்றிறைஞ்சியேநின்னிடைநீங்கலமென்று
ரன்றுசொல்லுநாநும்மிடையற்பமுமகலேம். உ௬

நம்பெருந்தவர்பூசையேநமக்கிதபூசை
யம்புவிக்குணீர்செல்விரென்றணைத்துகந்தருளத்
தம்பிரான்கழலிருவருந்தாழ்ந்துறப்பணிந்தங்
கெம்பிரான்றிருக்கருணையால்விடைகொண்டங்கேத்தி.

இறைவர்தந்திருக்கூட்டராங்கணங்களையிறைஞ்சி
நிறையுமங்கவரருள்கொடுநீங்கினர்கடக
முறையுமாதவர்முன்னுறுந்தமதுடனுற்றார் [ர்.
தறையினின்றெழுந்தன்பர்மெய்ச்சமுகத்தைத்தாழ்ந்தா

பற்றுநேயராய்மாச்சையாபதத்தினும்பணிந்தார்
மற்றுநன்மடிவாலையாதவத்தனைவணங்கி
யுற்றுநும்மடியார்கள்வந்தாநுமக்குரிய
நற்றிறத்தொழும்பானவைகொளுமென்றுநவின்றார் உ௯

திருந்துநந்திகள்சங்கமப்பிராணியாஞ்சீரை
யருந்திறற்றருமாச்சையாபுகழினையங்க
ணிருந்தமாதவரோத்தலுமிருவருமிறைஞ்சிப்
பொருந்துமன்பினும்மடஞ்செலுமின்னெனப்புகன்று.

வேறு.

ஐயர்மாசசையர்தாளிற்கஞ்சலிசெய்துபோற்றிச்
செய்யதம்மடத்திற்செல்லச்செப்பியேநந்திதேவ
ருய்யமேதாகேதையருடன்சென்றுதம்மடத்து
மெய்யராமடிவாலையாபெருமையையியந்திருந்தார். ௩க

மேதாகேதையர் புராணம்
முற்றுபபெற்றது.

திருக்கூட்டச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - கஉ௱௦.

திருச்சிற்றம்பலம்.

—*—

மேதாகேதையர் புராண வசனம்.

ஸ்ரீவசவதேவரது உயிரானது ஜங்கமரூபமென்பதனை இவ்வுலகத்தவர் முக்காலுமறிதறபொருட்டுச் சிவபெருமான் தவத்திற்சிறந்த மேதாகேதையருயிரைத் தம்பாற்சேர வருளசெய்தவளவில், விச்சலநகரவாசிகளாகிய பத்தஜனங்களோடு ஸ்ரீவசவதேவரும் இன்னும் மற்றைய ஜங்கமர்களும் ஒலக்கமாகி வாத்தியகோஷங்களோடு அங்குச்சென்று, மடிவாலமாச்சையர் அவ்விடத்துவரத் தாழ்த்ததனால் அவரையழைமின்களென்று ஆஞ்ஞாபித்தவளவின், இதுகேட்டருகேனின்ற படியாரிப்பாச்சையர் மாச்சையரிடத்துச்சென்று வணங்கி யஞ்சலிஹஸ்தராய் நமது மேதாகேதையர் சிவபதமடைந்தனரென்று அறிவித்தவளவின, மாச்சையர் அவ்வுழிவந்திருக்கும் பெரியர் யாவரென்று வினவ, வல்லையர், மதுவையர், அல்லமையர், சகதேவத்தண்டநாதர் முதலிய பத்தர் ஜங்கமமூர்த்திகளுடன் ஸ்ரீவசவதேவரும் மேதாகேதையர்முன்னே சமுகமாய்க்கூடி வாத்தியங்களெல்லா முழங்க விருக்கின்றனரென்று விஞ்ஞாபிக்க,

இதுகேட்ட மடிவாலமாச்சையர் நகைத்து வசவதேவர் தாம்ஸங்கற்பித்த விரதத்தை நெகிழவிட்டு இத்தனையில் சீவிப்பது யாதுகாரணம், நாணமென்பது சிறிதுமிலராயினர், தமக்கு ஜங்கமமே யுயிரென்னுஞ் சீர்த்திமொழியை மறந்துநின்ற விரதபங்கராய வவரதுதேகத்தைத் தரிசிக்கவும் பரிசிக்கவு மொண்ணாது மேதாகேதையர் சிவபதமடையவும் அவருடன்செல்லாததோர் பங்கமுடைய வவரது அவையைக்காணினுங்குற்றமேயா

ம். இம்மொழி யான்புகல்வதுந் தகாது. அவ்விடத்து அனந்தம் பெரியர்வந்து நிறைந்திருக்க யா னவ்விடத்துவந்தத ஞலாவதெ ன்னபயன், எமக்கும் புரியுங்கடமைத்தாய கருமங்கள் அநேகமி ருக்கின்றமையால் இனிநீர்செல்லுமென்றுபுகல, இதுகேட்ட பா ச்சையர் உள்ளமுமுடலமு நடுநடுங்கி யோடிவந்து திருக்கூட் டத்தில் மகத்தோரைவணங்கி யச்சத்தால் பேசாமல் நின்றவளெ வில், அங்கு ஜங்கமரெல்லாம் மாச்சையர் வாராதகாரணம் யா தென்றுவினவ, ஸ்ரீவசவதேவா முன்பு புகலவஞ்சினனென்று நி ற்க, அதனைப் பயமின்றிப்புகலலாமென்று யாருஞ்சொல்ல, படி யாரிப்பாச்சையர் மாச்சையருரைத்ததெல்லாம் விளங்கவுரைக்க வே, ஸ்ரீவசவதேவர் தமது சங்கற்பஞானமுண்டாய் மடிவால மாச்சையரைத் துதிக்குந் திறத்துடன் ஸ்ரீபரமசிவனது மஹா கைலாசஞ்சென்றனர்.

இதுகண்ட தவத்தோர் பத்தர் மற்று மந்நகரவாசிகள் யா வரும் துககமுகராய், மேதாகேதையருடன் ஸ்ரீவசவதேவனையு ம் ஸ்ரீபரமேசுவரன் தம்பாற்செல்லத் திருவுளம்பற்றினர், இனி பூலோகத்தில் சிவபத்தியென்பதேது என்றிரங்கி, ஹரஹரவெ ன்று உச்சரித்துவருந்தி இவ்விதத்தை மடிவாலமாச்சையர்க்குத் தெரிவிக்கச்சொல்ல, பாச்சையர் விரைந்துசென்று நடந்தபடி யுரைக்க.

இதுகேட்ட மாச்சையர் மனமகிழ்ந்து புளகாங்கிதராய் மு கமலர்ச்சியோடு ஸ்ரீவசவதேவனைப் பலவாறுபுகழ்ந்து துதித்து தமதுமடத்தினின்றும் புறப்பட்டு மகத்தோரது திருக்கூட்டத் திற்சென்று வணங்கிநிற்ப, அவருமெதிர்ந்துவந் துபசரிக்கவிரு ந்து அங்குப் பலவாறு புலம்பிப்பரிதபிக்கும் அடியார்களைநோக் கிக்கையமர்த்தித் துயரத்துக்கேதுவாயபலமொழிகளைப்புகன்று

இவ்விதமாக விரங்குவதெல்லாம் வீரசைவநிஷ்டையில் நிற்கும் நம்மவர்க்கழகன்று அவையொழிந்து நிற்கக்கடவீர். ஸ்ரீபரமேசுவரனும் வசவதேவர் ஜங்கமப்பிராணியென்று தெரிவித்தற்கே மேதாகேதையருயிரைக் கவர்ந்தனர். அதுகண்ட வசவதேவரும் அவருடன்சென்று தமதுசங்கற்பத்தைக் காத்தனர். உலகத்தில் நமதுபத்திக்குக் காரணசொரூபமாய் நீயுற்பவித்துச் சிவாசாரத்தை யுயர்த்துவாயென்று அன்று கைலையில் ஆஞ்ஞாபித்து அதுமுடியுமுன்னே நந்திதேவரைச் சிவபெருமான் கொண்டு செல்வது முறையோ? அன்றியும் மெய்யன்பினையுடைய ஜங்கமாராதனைக்கும் சிவனே விக்கினகர்த்தாவாக வெண்ணவேண்டும் என்று பலவாறுசிந்தித்து, சுவாமீ சிவபெருமானே ஜங்கமப்பிராணியாகவும் பக்திவடிவினராகவும் அவதரித்த ஸ்ரீவசவதேவரை இந்தவுலகத்தின்க ணிருப்பச்செய்யாது அங்குக்கைலையின்கண்ணே யிருத்தற்கே சம்மதிப்பீராயின் முன்னுக்குப்பின் விரோதமான கபடவார்த்தையைக்கொண்டு நடிக்குங்கடவுளென்று உமக்குமொரு பெயருண்டாமென்பதிற் சந்தேகமில்லை. அதுவும் வேண்டுவதுதானென்று சம்மதிப்பீராயின், சுவாமி அடியேன்செய்தியு முமக்கு நன்றாகத்தெரியுமன்றோ? நானோ அறவும்பொல்லாதவனே என்று மாச்சையர்புகன்ற கடுஞ்சொல்லையும் ஸ்ரீமஹாகைலாசத்தில் உமாதேவியாரோடு வீற்றிருக்கும் பரமேசுவரன் தந்திருவுளத்திற்கண்டு தமதுகணங்களைநோக்கிப் புன்மூறுவலோடு சொல்லுவார்.

பூலோகத்தில் நம்மிடத்து விமலமான மெய்யன்புள்ளவன் மடிவாலமாச்சையனென்னு மோரன்பன், இந்தமேதாகேதையனை யாமிங்கழைத்தது காரணமாக நந்தியு மிவ்விடத்து வந்தனன், இருவரு மிவிடத்துவந்ததேகாரணமாக நமதுபத்திமார்க்கம்

பூலோகத்திற் போய்விடுமென்று எம்பால் கோபிக்கின்றனன் அதற்கு யாமென்னசெய்வோம் என்று திருவாய் மலர்ந்தருள; அங்கு வீரபத்திராதி பலகணநாதரும்வணங்கி, சுவாமீ தேவரீர து திருவடிகளிற் பத்தியினாலும் ஜங்கமாராதனைத் தொழும்பி னாலும் ஸ்ரீநந்திதேவர்க்கு ஒப்புமொழிதற்குப் பூலோகத்தில்வே று யாவரிருக்கின்றனர். ஆதலால் பூவுலகத்தில் அடியர்யாரும் மகிழ்ச்சிமிகும் வண்ணம் மாச்சையரது கோபமானது சமன மாம்பொருட்டும் இவர்களைப் பூலோகத்தில்விடுப்பதே நன்மை யென்று விஞ்ஞாபிக்க, உடனே பரமேசுவரன் அவ்விருவரையும ழைப்பித்து நீங்களிருவீரும் பூலோகமேசென்று வசியுமென்று திருவுளம்பற்ற, அவ்விருவரும் சுவாமி தேவரீரது திவ்வியத்தி ருவடிநீழலை யடைந்து பின்னும் மீள்வது எவர்க்கு மெளிதாகு மோ யாம் நீங்கலமென்றார். பூலோகத்தில் நம்மன்பரைப் பூசிப் பதே நமக்குரிய பூஜையாகும் ஆதலால் அவ்விடமேசெல்லுமெ ன்று ஆஞ்ஞாபிக்க, அவ்விருவரும் மறுத்தல்கூடாமையின் சிவ னதுதிருவடிகளை வணங்கித்துதித்துச் சிவகணங்களையும் வண ங்கித்துதித்து அவரதருளைப்பெற்று, அவ்விடம்விட்டு நீங்கிப் பூலோகத்தில் திருக்கூட்டமத்தியில் நிர்ஜீவியாய்க் கிடக்கின்ற தமதுதேகத்திற்சென்று பொருந்திப் பூமியினின்றுமெழுந்து அ டியர்திருக்கூட்டத்தை வணங்கிக்கொண்டு மாச்சையரது திரு வடிகளிலும் வணங்கினர். மடிவாலமாச்சையரும் திருக்கூட்ட த்தைவணங்கி உம்பால்பற்றுள்ள அடியாரிருவரும்வந்தனர். இ னியவர்புரியும் பத்திமையாவு மங்கீகரிப்பீரென்று புகன்றனர். அடியார்களும் ஸ்ரீவசவதேவர் ஜங்கமப்பிராணியான சீரினையும் மடிவாலமாச்சையதேவர் புகழினையும் துதித்தனர். மேதாகே தையர் ஸ்ரீவசவதேவரிருவருமவரைவணங்கித் தமதுதமதுமட

ங்களிற் செல்லவிடுத்துப் பின் மாச்சையரது திருவடிகளிற்பணி ந்து அவரையு மடத்திற்செல்லவிடுத்துப் பின்பு தமதுமடத்திற் சென்று மடிவாலமாச்சையர் பெருமையை நினைந்து வியந்து து தித்துக்கொண்டிருந்தனர்.

மேதாகேதையர் புராணவசன
முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாதுச்சருக்கம்.

சிவநாகமையர்வாது.

எதிகள்சதுரார்த்த வினியசரணார்த்தி
விதிதமதிகாத்த விரதசரணார்த்தி
யதிககதிபார்த்த வமலசரணார்த்தி
வதியதவிதாச்சொல் வசவசரணார்த்தி. க

வேறு.

இப்படிதவத்தோர்பத்த ரிணையிலாமகத்தோரன்பா
லொப்பருந்தண்டநாத ருடன்றிருக்கூட்டராகிச்
செப்பருமஞ்செழுத்தாஞ் செழுஞ்சுடர்வாளால்வாத
வெப்பமதறத்துணித்த வாதினைவிளம்பலுற்றும். உ

சிவநாகமையனொன்னுந் திருப்பெருங்குலத்தோரன்பர்
பவநாசருண்மைஞானப் பரிவினரரியசீரார்
தவநாயகத்தர்சுத்தர் தயாநிதியானுபூதர்
புவனதிபதியாந்தண்ட நாதர்பாற்பொருந்துநாளின். ரு

மறையவரிதனைக்கண்டு மனம்பொருராகித்தம்மு
ளுறைதருஞ்செவிச்சொற்பேசியுருத்தெழுங்கருத்தராகி
யிறைவனும்விச்சலேச னெதிர்நின்றுநந்திகேச
னிறைதருமந்தணாளர் நெடுங்குலநீங்கிற்றென்றார். ௯

திருககுலா திருக்குலத்தோர் திருக்குலமொன்றவர்க்கே,
பெருக்கவேவணங்கிச்செய்யாப் பிரியங்களெல்லாஞ்செ
ய்வ, னுருத்திரனென்னக்காண்பனுண்டுமிக்கனவுமுண்
டன்,குருக்களுமவரோமேலாங்குலத்தருமவரேயென்பன்

மேதினிமன்னவெங்கள் வேழ்வியேமுதலாங்கன்ம
நீதிபோய்ச்சாதிதன்ம நிலைமைபோய்க்கல்வியாண
வீதியுள்யாங்கள்செல்ல வெருவினேமிலிங்கங்கண்டி
பூதியேசாதியாகப்புலையுனாபோய்த்தென்சொல்வாம்.௬

தனையினர்செய்யுங்குற்றந் தாரணிவேந்தர்க்காகும்
புரவலர்செய்யுநீதி புரோகிதர்க்காகும்யாங்க
ளுனைசெயினிந்தத்தீமை யுனக்கலாதெம்மைச்சூழா [ளு
திரமிவையுன்றன்சித்தந்தெரிந்துகொள்செங்கோன்மன்

உன்னைநீபேணிக்கொள்ளென் றுனைத்தனர்வெகுண்
டுவேந்த, னிந்நெறித் தண்டநாதன் றனையழையென்ன
ச்செல்வார், சென்னெறி கோடாராய சிவநாகமையர்த
ம்மைக், கொன்னருஞ்சிவிகையேற்றிக் குலவிக்கைகொ
டுத்துச்செல்ல. ௮

தூரத்திற்கண்ட பார்ப்பார் சொல்லுவார்பாராய்வேந்தே
யாரித்தாழ்வியற்றுவாரிங் கரும்புலைகலக்கவேண்டிப்
பாரத்தண்டிகையிலேற்றிப் பாரத்திபன்முன்னஞ்சாமற்
சேரத்தன்கரங்கொடுத்துச்செல்கின்றான்சிறிதுநாணன்

கொற்றவன்றனையெணாதிக் கொடுமைசெய்நந்திகேசன்
மற்றவர்க்கஞ்சுமாறென் னென்றனர்வன்னிபோல
முற்றியசினத்தனாகி விச்சலன்முனிந்தெழுந்து
தெற்றெனப்புறவோலக்கஞ்சேர்ந்தங்கணிருக்கலுற்றான்

கடிதுபோய்வசவதேவர் காவலன்சபையுட்சென்று
படிமிசைதாமேற்சாத்தும் படாத்தையாதனமதாக்கித்
திடமுறுநாகமைய ரிருந்திடச்செய்தபின்னர்
முடிமனுவெனையழைத்த முந்துகாரியஞ்சொலென்றார்.

என்றலுமதிககோப மெய்திவிச்சலனுரைப்பா
னன்றுகாண்டண்டநாத நற்குலருடனேநீதி
பொன்றியசாதியான புலையருங்கலந்துபோன
துன்றனென்மேல்கீழென்ப தொழிந்ததேயிந்தவூரும். ௰௨

சங்கரன்பத்தியுன்பாற் சனித்தபின்சாதிநீதி
மங்கினநீயிருந்த மண்ணிடைமழையும்பெய்யாப்
பொங்கியவிளைவும்பொன்றும் போதுநாநீயிருத்தி
யிங்கெனமன்னன்முன்ன நந்திகளியம்புகின்றார். ௰௩

மன்னவகேட்பாய்கீச மங்கையைப்பார்ப்பார்கூடி, நன்
னெறியரசியாகநாட்டுதுமென்றுதாங்கள்,பொன்னினே
ர்பசுவைச்செய்வித் ததனிடைப்புகுத்திமாதைச்,சொன்
னவக்கோவின்மீது தனத்தினைச்சொரியச்சொல்லி. ௰௪

அக்குலனைம்போய்ப்பி னரசியாயினளென்றெண்ணிப்
பக்கமுற்றந்தமாதைப் பரிந்தவண்மிச்சிற்பாலை
யெக்கிலாதருந்திமற்று மிச்சையாலிழிவாங்கோவின்
மிக்கவவ்வுறுப்பையெல்லாம் வெட்டிவெவ்வேறதாக்கி.

நெற்றிசோமயாசிகட்கு நேர்பாகம்வலதுபாகம்
வெற்றிவேதாந்தர்பாக மிக்குறுமிடதுபாக
முற்றபண்டிதர்கள்பாக முபாத்தியார்பாகநாப்பண்
சொற்றறிஞனனந்தான் றாயதீக்கிதர்தம்பாகம். ௰௬

நலத்திருமுன்குறங்கு நாலாயவேதர்பாக
மிலக்குறிளிடதுஊரு வெச்சவேதியர்தம்பாகம்
வலத்துடைகலையின்சன்ம மார்பினர்பாகநாப்பண்
பலத்தராமத்தியான பட்டர்தம்பாகமாகும். ௰௭

அளவுறுமுதரமெல்லா மாரணப்பட்டர்பாகம்
வளமைசேர்வெந்நிற்றண்டு மந்திரர்பாகமாமற்
றுளபரதேசிகட்கென் றோதியப்பசுவின்மெய்யைக்
குளமுதற்பகுந்துகொள்ளுங் கொடியசண்டாளகோலர்

வே று.

வேதமுன்ன முறைத்திடுஞ்சாதிகள் விதியிதென்று விரித்துவிளம்புசி, ஞேதுமாரணந் தன்னிலுதித்துமண் ணுலவுசாதி யிரண்டவையுன்னிஞற், றீதில்வத்தகமொ ன்றுசிவத்தகச் செய்தியோமொன்றுஞ் செப்புமிருவரின், சாதகன்மவிசுத்தனேவத்தகன் சங்கரனுபதேசனிவத்த கன். ௰௬

என்றுவேத மியம்பியநீதிவிட் டிடையிலுற்ற குலவு ஊாயென்பெறத், தன்றநாட்டுறுமன்னன்வகுத்தவிச சா திசங்கரமெங்கட்குத்தானிலைத், துன்றுபுண்ணியனோர கத்துறுஞ் சொன்னமோடதுபோலவேதோன்றிடு,மொ ன்றுமீசனுருவினர்மேனியு மூலகர்கண்ணுக்குலகர்போ ற்றோன்றிடும். உ௰

வாமரிக்கிணையோவூர்ச்சுவாவெலாம் வாரணங்களன வோவராகமிப், பூமியுற்றமரங்கள்விண்டாருவைப் போ லுமோவொண்புவியிற்சிலைகள்சிந், தாமணிக்குநிகரோ சமுத்திரந் தன்னையொத்திடுமோநீர்த்தடமெலா, மேம வெற்புக்குங்கங்காநதிக்குமொப் பெய்துமோமண்டரும லையாறெலாம். உக

உம்பர்தேனுவோ டேர்ப்பசுவன்னவோ வுமையிடத்த ர்க்கிமையோர்களொப்பரோ, வம்பராஞ்சிவநிந்தைப்பு ன்வழின் மன்னருட்சிவநாகமையர்க்கொவ்வா,ரமமொ

ஞசியசீட்திபண்டித ரொன்றெரன்ப ரிறையடியார்தமக், கிம்பர்கோடி மறையவரொப்பரொன் றிசைத்தநாவரி வே னென்றிறைமூ ணம். ௨௨

நெருப்பைபயோரம்பரத்தினிற்கட்டியோர் நீண்டவன் னியிற் றூக்கமறையவ, ருருத்தலூரிற்றழலென்றிராமலே யுலந்தசெய்தியுலகமறியுமே, தருக்குபாம்பின தாளமெ ன்றேர்பதி சங்கராலய முற்றதவத்தனை, விருத்தமாய ராக்கவ்வித்தினங்கொலும் விதியறிந்தொருமெய்த்தவர் கல்லையர். ௨௩

அந்தவாலயத் துற்றங்கிருந்துவா ழமயந்தன்னிலவ ைக்கடித்தரா, வந்திறந்தமைநோக்கிக்கருணையான் மதி த்தெழுப்பியமாநகர்தன்னிலே, யிந்தமாதவர்தாமுறுநா டணி லிவர்மடத்தடி யாண்மஞ்சனந்தரச், சந்தவோர்கு டங்கொண்டுநடக்கவோர் தக்கவேதியன் றன்கரந்தீண் டலும். ௨௪

தாதிகண்டக்கடத்தைத்தகர்தரச் சங்கராவெனத்தார ணிமோதியே, பூதிமெய்யிற்புனைந்தோர்புதுக்கடம் புக் கெடுத்துமுன் போற்செலும்போதவண், காதிவேதியரி ந்தவெள்ளாட்டிநங் கையணைந்தகலம்பழு தாய்த்தென, மோதிமண்ணி லுடைத்தனளன்னியர் முட்டிலந்தணர் மூழ்குவதன்றியே. ௨௫

அந்தணுளர் பரிசித்தசூத்திரர்க் காமசுத்தமென் ருகமங்கூறுமோ, விந்தமாநிலந்தன்னிற்புதுமையென் றிவளோமம்பிடித் தீர்த்துறக்கட்டியூன், சிந்தமோதுவங்கலலையர்க்கோர்மொழி செப்பியென்னத்திரண்டவாசேர்விடம், வந்தமெய்த்தவர் முன்னமறையவா மதித்தவின்சொலவமதிப்பாயரோ. உசு

கல்லையர்க்கிணை யில்லெனச்சொல்லுவர் கடித்திறந்தவக் கட்செவிதன்னைநீர், நல்லநேயத் தெழுப்பியவன்றுமை நாங்கள்கண்டனமின்றுபின்கண்டனம், பொல்லிரல்லீர்நற்புண்ணியமொன்னவே புகழ்வமொல்லவருமிப்புகழினு, லெல்லையற்றமகிழ்சசியராகியாமெண்ணிநும்மையினிதுகொண்டாடுவேம். உஎ

துய்யநும்மிற்றெருழும்பிபயந்ததோர் தொழுத்தைநீர்க்கோர் கடங்கொண்டு செல்குவாள், செய்யநான்மறைவல்லசற்பாத்திரன் றிவ்வியாறங்கத்தர்க்கசிகாமணி,கையணைந்த தெனவக்கடந்தனைக் கடிதுடைத்தனள் பார்ப்பார்கடையரோ, வெய்யசூத்திரர்தீண்டின்மறையவர்மிக்கநீர்புக்குமுழ்கவிதியலால். உஅ

ஈனசாதிகட் கந்தணர்தீண்டினு விழுக்கதென் றுசிலநூலியம்புமோ, நானிலத்திலிது வென்றருமநீர் நாட்டுசாத்திரமேதுநற்புத்தியே, தானவிந்தப்பிழையைப்பொ

றுப்பதே துத்தமத்தர்கீரொள்ளிதல்லாநெறி, மாவிலத்
தில் நடத்துகின்றீரிது மகிமையோதர்க்க மாகின்மறுப்
பிரோ. ௨௯

என்றலுங்கல்விதேவரிவர்க்குயா மெதிர்த்தோருத்தா
மிட்டுக்கொடுப்பமென், றென்றுமச்சபை தன்னிலமல
னை யுன்னுமன்பாகந்துறுஞானியுஞ், சென்றுநும்மைப்
பரிசிக் கொணுதவ! சேவைத்நாதியர் தீண்டத் தகுவ
தோ, பின்றையொன்றுரைப்பம்வெகுளாதிரும் பேசுநீ
ங்கள்பிராமணரொப்படி ௩௰

பிரமஞானி பிராமணனென்பவன் பிரமகீனன்பிராம
ணனுவனே, பரமவேதம்பரப்பிரமம்பரம் பரசிவன்பர
மேசனெனும்பெய, ரான்மகேசுரர்க் கன்றிப்பசுக்களா
மரியயர்க்குப்பரசத்தமாக்கியே, வரமுறத்திரிவீர்நீர்பர
த்துறு மனத்தராகுமயேசுரர்க்கொப்பிரோ. ௩௧

ஆதலாலுஙமயீசனடியவ ரணைந்துநெஞ்சினு மங்கீக
ரிக்கொணு, தோதுமூததர மென்றலுநன்றுநன் றுன்ம
டத்து ஞமலியுமுன்மடத், தாதிதன்னினுந் தாழ்வென
வெங்களைச் சாற்றுநின்குலத்தாருத்தறிப்பதோர், பாதக
ப்பரசாயினைமுன்ளினைப் பரிந்தொராப்பைப் பதித்தது
போன்றதால். ௩௨

எனவுரைத்து மறையவர்ஞானியை யெம்முறைரண
மோதுவியென்னவே, யன்கர்நற்கல்விதேவர்சுணங்கனை

யங்குலத்திஞெடித்தழைத்தார்சுவா, வெனுமன்னனை
ழைத்தனனென்றுவந் திறைஞ்சிலக்கணமெய்தவிருக்க
ின், றனதுநெஞ்சிற்சதுமறைதன்னிலோர் சாகையோ
துசடக்கெனவென்னலும். ௩௩

ஓதிலக்கண மெல்லாம்பெறமறை யோதுகின்றசுவா
வினைநோக்கினர், வேதபாரகர் நாணிப்பயத்துடன் மெ
த்தவேகல்விதேவர்க்கிறைஞ்சின, ராதியீசனடியார்பெ
ருமையை யந்தணாளரறிந்திலிரோவெனப், போதவேத
ப்பிதாமகனேயினிப் பூணையென்னப்புகன்மறையோய்ந்
ததால். ௩௪

காளிதேவர். சிவசித்தர்.

காளிதேவர்சம்பூரின்மறையவர்கடிந்தவாதிற்கடிந்தெ
ழுந்தாரண, ஞாளியோதெனவோதுவித்தார்மற்று நம்ப
னன்பர் சிவசித்தர்வாதியர், தூளியாகப் பறக்கப்படிட்ப
வர் சுத்தநேயனைச் சூத்திரனென்றிடுங், கோளிவேதிய
ரொவ்வாரரன்புகழ்கூறுநேயந்திருக்குலக்கென்றலும்.

எங்கள்காலிற் செருப்புக்கொவ்வாதவ ரெங்களுக்கு
மேலென்னுமதென்னென, வெங்கதத்துமறையவர்கூற
லு மெயத்தவத்தர் சிவசித்தரென்பவ, ரங்கணன்புகழ்
பாடாதவந்தண ரத்திருக்குலத்தார்களடிகளிற், றங்கும
ந்தச் செருப்பிற்கொவ்வாரிது சத்தியஞ்சத் தியமெனச்
சாற்றவே. ௩௫

என்னவந்தண ரெல்லாம்வெருண்டெழுந் திவ்வாவந்து பிடித்துத்தரஞ்சொலப், பின்னிடைந்தொரு காட்சியைக்காட்டெனப் பெரியபத்தர் செருப்போர்புடையதாய்ச், சொன்னமாமறையோரிலொருவனைத் துலையிலோர்புடை வைத்துறந்தூக்கினு, ரன்னவேதியர்தோற்றனராதலா லத்தனன்பரதிகர்மற்றன்றியும். ௫௭

பிப்பபாச்சையர்.

குருமகேசரிலிங்கநற்சேடமேகொண்டுமேனிகுலவியகொள்கையா, ரொருவராலுமளப்பருமேன்மையா ரொப்பில்வீர விரதத்தினுற்றுளார், பெருகுமந்தணர்தம்முளொருவர்பேர் பிப்பபாச்சையர் கொப்பூ ரெனும்பதி, மருவிவாழ்பவர் தங்குலநீதியின் மன்னுசீர்மை மறுத்தநெறியினர். ௫௮

செக்கரஞ்சடையீசனடியவர் செய்யதாளின்செருப்பின்குணுக்கினை மிக்கசென்னிகளங்கரஞ்சேர்த்தவாமேவுபாதத்துகடிருநீறதாய்ப், பக்கமாகவணிந்தப்பூரப்புடைப் பாவுமூவிருகாதத்துட்பத்தர்தா, முக்கணெந்தைதவத்தினர்பூசனை முயலக்கேட்டிடின்மோகத்திலேகுவார்.

சூலவண்டியின் மீதுவிடைக்கொடி தோரணங்கள்சவரந்துலங்கவண், காலுலாவுமெருக்கங் கழுத்தெலாங்கண்டைகண்டிகை கூட்டிக் கனகப்பூண், மேலதாமிருகோட்டினிலேற்றியே மிக்கதாளிற் சதங்கைகளார்ப்பு

டன், கோலமேவிநடக்கமுன்சென்றுதாங் குலவிச்சாங்குபலாவெனக்கூறியே. ௬௰

சென்றுசங்கமபூசனையூருமிச் சேர்ந்தமாதவர்தாளிற் பணிந்தவ, ரன்றருந்திமிருந்துறுஞ்சேடம தாவிபோல வகத்துளிச்சோதநிடாத், துன்றுவண்டியின்மீதினிலே ற்றிவண்சுத்தபுஜிப்பதமிதுவென்னவே, யொன்றுதம் மடங்கொண்டுபுகுந்தபினுற்றநண்பிலருந்தியுவக்குநாள்

இன்னசெய்தியை யந்தணர்கண்டுகண் டென்னிதெ ன்னவெனச்செவிப சொல்லரா, யுன்னுநாளிலவ்வூரிற்றி ருக்குலத் தொருவரிலவிலிச்செய்தியுறுதலா, லன்னசெ ய்தி யறிந்திவாரென்றவ ராருஞ்சேடங்கள் வண்டியிற் பெய்துபின, மினனுமமபரமேலுறவேமறை மிக்கவேதி யர்வீதியுட்செல்லலும். ௬௨

அந்தணளரதுகண்டடர்ந்தெழுந்தையர்பிப்பபாச்சை யனைநோக்கியே, யிந்தவண்டியின்மேற்கொடுசெல்லும தென்னிதென்னச் செனவிருததங்கடான், சந்தவெள்ளி க் கயிலையினின்றுதான் சாரப்போகின்ற தன்மையதோ விது, யிந்தையின ரதமர்தமிச்சிலெ நெடியவீதியு ணீர் கொடுசெல்வதென். ௬௩

இத்தையோர்பொருளாகமறைத்துமேவிடபமாக்கொ டியேற்றியெம்முருளை, சுத்தர்போலவருகின்றவும்மை

யாஞ் சொல்லவஞ்சுதுந்தூரவிவ்வூனைவிட், டெத்தலத்
தி. 'டயாகினுமேகுநீ ரெங்களுக்கிதுசற்றுமிதமல, வொ
த்துநும்பெருமைக்கிங்கநிகரா முன்னென்றைதென் றுண
ர்ந்துபொறுத்தனம். ௪௪

புலையையிப்படி தந்துகலப்பரோ போதுமெங்கள் பு
த்தினுமென்னவே, யுலையிலங்கி யெனப்பிப்பபாச்சைய
ருள்ளீடு சினத்தினராகியே, யிலையமில்லரனன்பர்கள்
சேடமீ தெச்சிலெச்சிலெனுமுனாயினரோ, யலையுமந்தர
ரகினுக்காளரோ யழிவுகாலமலைந்ததுமக்கென. ௪௫

எச்சிலல்ல விதுநம்பினோர்க்கமு திகழ்ந்தபேனாயிற
ப்பிப்பதென்றலுங், கச்செழும்விடமோசிங்கமோவெய்
ய காலனோவெங் கதப்புலியோவென, வச்சமின்றிமறை
யவர்கூறவே யையர்பிப்பபாச்சையராதனே, முச்சுமா
டையைநீக்கிக்கரத்தினன் மொண்டுவேதிய ரில்லின்மு
னிந்திட. ௪௬

பல்விதத்தில் விழுந்தீயிடிகளோ பரவுமின்னினமோ
வடவங்கியோ, சொல்லுதற்கரி தாம்வடவாவனற் றெ
னியதாகச் சொடில்படிலென்றெழுந், தில்லமெங்குந் தி
ரிபுரமோவெழி லீசனெற்றிவிழியங்கியோவெனப், புல்
லரந்தணர் கொப்பூர்த் தெருவெலாம் புகைந்தெழுந்து
பொடிபடவேகவே. ௪௭

துட்டராமையரில்லுந்தாமோதரர் றுய்யவில்லமுமச்
சுதரில்லமு, முட்டவெந்ததுபாற்கரபட் டரில்முடியவெ
ந்ததுநாரசிங்கையர்தம், பட்டசாலையுமாரணப்பட்டரப்
பண்ணரில்லும் பரந்தெரிக்கொத்ததே, தட்டிலாதசன்
னியாசிபுராணிகர் சாமவேதர் மடம்வெந்ததென்றபின்.

ஓடுவாரு மொளிக்கும்பெயார்களு முள்ளமஞ்சியுளறி
டுவார்களு, மாடுதங்கள்சிகழியெரியுதென் றங்கையானி
ன்றவித்திடுவாகளும், பீடைகொண்டர லயம்புக்கு
யிர் பேணுவாரும்பெருத்ததந்தாடியு, நீடுமீசையும்வெந்
ததென்பார்களு நீர்க்கிணற்றை நிலைந்துறுவார்களும்.

உடுத்தவாடை யெரிகின்றதேயென வோடியோடியுத
றிடுவார்களு, மடைக்கலஞ்சிவ னன்பர்க்கென்பார்களு
மவர்புறங்கடை யங்கொளிப்பார்களுந், றுடைத்துநாம
த்தை நீறிடுவார்களுஞ் சூலிநேயர்க்குத் தொண்டரொன்
பார்களு, மெடுத்தகையின ராய்த்தொழுவார்களு மெரி
யுதேயுட லெங்குமென்பார்களும். ௫௰

தப்புமில்லுடைத் தாமோதரருடன் சாதுவேதியர்த
க்கணர்தம்முடன்,செப்புநாரசிங்கையர்புரோகிதேவர்
கேசவ தேவரிவரொலாம், பிப்பபாச்சையர் முன்பணிந்
தியாங்கள்செய் பிழைபொறுத்தி பெரியோயெனத்துதி
த், தொப்பியன்று சனமயனீந்தவிவ் வூரொமக்கின்றுதக
ஞ்செய்தாயென. ௫௧

மற்றுமுள்ள மறையவர்கூடியே வந்திறைஞ்சவவர்த மைநோக்கியே, சற்றுநெஞ்சிற் கருணைபிறந்துமுன் மூழ்ந்துளோர்க்குத் தயாச்செய வேணுமென, றற்றமற்ற வராம் பிரபபார்ச்சைய ரங்கையோரிரண் டேற்றாசேடமே, யுற்றிடென்கர மென்றன்பிற்போற்றலு மோடிவந் தவ ரொண்கையிலுற்றதால். ௫௨

அந்தவிப்பிர ரில்லமுன் போலதா யங்கியற்றதெல் லோருமறிவரோ, யுந்துசேவினன் மாதரசென்னரோ டுண்டகூழெச்சி லென்னவுணர்ந்திலீ, ரிந்தவாறதறிந்தறிந்தந்தண ரெட்பிரானடியார்க்குக்குலஞ்சொலின், வெந்தெரிந்தெழு நீரகெய்துவர் விச்சலேசுர வேறுமொரு ததர்மேகள். ௫௩

மாதரத்துடையர்.

இனியமாதரத்துடையரொன்பவ ரீசனேசர்க்கிதத்தக ருததினோர், புனிதராடும் புனல்புறப்பட்டுறும் பொங்கு சேறறினிற் பூசுரன்குட்டநோய்த், துனியனோர்பசுப் பின்றுடர்ந்தக்குழி துடையமிழ்ந்த விழுந்தெழுந் தோடியே, நனியிராவிற் கழீஇயங்குறங்கின னுடுங்காலையி னல்லுடலானதால். ௫௪

கண்டுவிப்பிர னற்புதநெஞ்சுடன் கடிதுவந்தக்குழியிற்புரண்டெழ, பண்டைமேனி படைத்துப்பின் றுடையா பதம்பணிந்த பனவனைப் பாண்டுநோய், கொண்ட

பேர்கண் டிதென்னெனக்கூறவே குலவியோடிக் குதித்துமுன்கோலமே, மண்டினுேெழு நூறுமறையவர் மன்னமற்றுமோர் சைவமறையவர். ருரு

புலவர்போற்றுமெ யுற்படனென்பவர் போசராசனைப் போதிக்குந்தேசிக, ருலவுசோமவ்வை யென்ருெரு பாணிச்சி யோங்குவேந்த னுவப்புறப்பாடுவா, ளிலகுமீசன் பதாம்புயத்திச்சையா ளினியளெவ்வனத் தாலெழிலுற்படர், குலவுமன்பினிற் கூடியசெய்தியைக் கோளர்வேதியர் மன்னன்முன் கூறலும். ருசு

அறிந்துநெஞ்சி லவமறியாதரோ வன்பில்வந்திக்கச் சின்னுளமர்ந்தபி, னிறைந்தநீதிய ருற்படர்செய்தியை நிலத்தர்காண நிமலன்விளக்குவா, னறைந்தவந்தத் தவத்தினராவியை யழைக்கச்சென்றுறு மன்றின்றிமற்றிரச், செறிந்தவோர்வட தாருவின்மேலொரு தீயபூதந்தியங்கிக்கறங்கவே. ருஎ

தரையதிர்ந்திட விந்தவடத்தெழுஞ் சத்தமேதெனத் தாரணிமன்னவன், பொருவின்மாந்தருந் தானுமவ்வாவிடைப் போந்துநீயார்புலம்புதியென்னவே, யரசகேள் பன்னிரண்டுவருடமா யையருற்படரந்தியைநோக்கியே, கருதுபூதங்களோடொழு நூறுயாங் காத்திருந்துறுங்காலத்தினேற்றிரா. ருஅ

என்பெரும்பசியாலெங்குமெய்தியா னின்றணைந்தன னிங்குறுபூதங்க, ளன்பருறப்பட ரங்கப்புகையிலே யார்ந்தநீதியா லத்தன்கயிலேயிற், றுன்பநீங்கி யணைந்தனரீ யவர் தூயவென்பினஞ் சுட்டிடினங்கெழு, மென்புகைக்கு ளணைந்தரன்வெற்பினினி மேவுவன்னென வேந்தன் விருப்பினுல். ருசுடு

நீயரன்கிரி மேவும்படிகதொரு நிச்சயக்குறி செய்துநிகழ்த்தெனத், தூயவாலினை நான்பிடுங்கிக்கொடு தூக்கிச்செல்குவ னென்னத் துணிந்துமன், மேயவந்த வடத்திற்றனதுடன் மிக்கவொக்கலு மேவியவ்வென்பினைத், தீயில்வீழக்கப் புகையுறும்பூதமால் செல்லவேந்தன் சிவன்கிரிசேர்ந்தனன். ருய

இந்தவூரின்முன் கக்கையொன்பவ ரீசனன்பரிருசெவி தான்புகப், புந்தியற்ற புராணிக னென்பவன் பூசுரக்குலன் பொககவுரையின, னெந்தமத்தன் கரத்தாலரிபடு மீனமொன்று மிசைக்குதலின்றியே, யந்தமாலே யுயர்த்துரைக்கின்றபொய் யானநூலே யவைமுன்னறைதலும்.

இத்தைகநஞ்செவிகேட்கவறிந்திருந் திச்சழக்கனையாம் வதையாவிடி, னத்தனித்தன் பதத்திற்குத்தூரனு மாவமென்ன வறிந்தவனச்சிர, மொத்தியேபடை கொண்டரிந்தமெய் யுட்செறிப்பவநோவுடல் விண்டுசீ, மொய்

த்தவெம்புழுக் குப்பைதனையெலா மூடவிந்தநின் மூது
ரறியுமால். சுஉ

அன்றிவேறுமோரன்பர்கெம்பாவிவாழையர்போகை
யரத்தனருள்மிகத், துன்றியுள்ளவ ரந்தணச்சாதியர் சு
த்தன்றெண்டர்மேற் றுன்னியபத்தியே, பொன்றிவாழ்
வுறு நாளிலிவர்செய லும்பர்கோனுலகத்தர்க்குணர்த்து
வான், மன்றிறுதன் குறியுடனீசர்போன் மாண்டகன்
றை யெருத்தின்வயின்கொளா. சுஙு

வருதல்கண்டு வணங்கியக்கன்றினை வாங்கிவைத்தும
லர்த்தாள்விளக்கியே, பொருவிலாதனஞ் சேர்ந்துள்வி
ருப்பினுற் போற்றிநிற்கப் புனிதன் முறுவல்கொண், டு
ணசெய்வானமக் கிந்தமரித்தகன் றானருந்தற் குவப்பா
னதென்றுநாங், தருமிசேடர தாசன்முன் சென்றிதைச்
சாற்றத்துக்கவை த் தாழ்த்தங்கிருந்தனன். சுசு

நாம்பசித்தன நீயாகிலுமினி நாணமின்றிச் சமைத்தி
டுவாயெனச், சோம்பதின்றிப் புலாலதெனுமே(தூய
நேயத் தரிந்துவெவ்வேறதாய், வாம்பிணைக்கரர்க் கின்ப
ம்பிறக்குமவ் வகையறிந்து சமைத்துப்படைத்தலுந், தீ
ம்பரந்தணர் கூடிக்கரங்களிற் றீயகற்கதைகொண்டுசின
த்தராய். சுரு

மடத்தைவெம்பி வளைந்துமதிலினை வந்திடித்து கபா
டங்களைவாங்கியே, திடத்துவேதிய ருட்புக்குப்போகை

யர்ச் சேரலென்றந்தத் தீயபுலையனைப், புடைத்தவன்ற லைதன்னைக்கதைதயினுற் போகமோதிடு மென்னப்புனித னுஞ், சடக்கெனத்தெரி யாமன்மறைந்தனன் சைவநே யத் தபோதனர்சாற்றுவார். ௬௬

புலையர்நீசரொன் றந்தரமின்றிவெம் பொய்புனைக்கின் றீ ரொப்படிநம்மகத், தலையுநீசர் புகுவர்நும்வீதியி னவ ர்புகுந்திட வொண்ணுதறிவிலீர், மலைவிலாற்புரஞ்செற் றவனேயனை வந்துநிந்தித்தீர்மாயாநரகரா, யுலையுநீரெம் பிரானுடன்போதுநா மும்மைநோக்கியிவ் வூரிலிருக்கொ ணு. ௬௭

என்றுபோகையபோகுமளவிலவ் வினவந்தணருறிலிரு ப்பதாம், வென்றிலிங்கமும் பூசுரர்பூசிக்க மேவுலிங்கமு மிக்குளலிங்கமு, மொன்றிடுந்தங்கள் பீடங்கள்விட்டுவி ட் டொன்றுமின்றியவ் வூரினும்போகையர், பின்றுடர்ந் துநிலத்தினும்விண்ணினும் பேர்ந்தெழுந்து பிரியத்திற் சென்றதால். ௬௮

இத்திறத்தி னிலிங்கங்களேகலா லீசனேசமி லீனப்ப னவர்கள், வைத்தசெல்வங்க ளேரிகுளங்கயம் வற்றியு ள்ள பயிர்களும்வாடியங், கொத்தமண்ணு மதிர்ந்துமர ங்களா யுள்ளவெல்லா முலர்ந்துபசுக்களு, மெத்திடும்ப யங் குன்றிநரிக்குல மிக்கவூனே மறுகெங்குமேவின. ௬௯

அந்தகாரம தாகியுற்பாதங்க ளாதல்கண்டு மறையவ ர்கூடியே, வந்துபோகையர் தாளின் வணங்கிமுன் வா ழ்த்திநின்றுமயங்கியசித்தராய்ப்,புந்தியீனர்பிழையைப் பொறுப்பதே போதஞானத்தா போற்றுங்கடனதா,மெ ந்தமூனாயு மெம்மையும்வாழ்விக்க வீசநீயங்கெழுந்தரு ளென்றலும். எ0

அன்பர்போகையர் வேதியராயினோர்க் கபயவத்தங் கொடுத்தஞ்சலென்றெழுந், தின்பமேவி நடந்திடலிங்க மா மெம்பிரானுரு வங்களிவருடன், பின்புமுன்புமுன் போலமகிழ்ச்சியாற் போந்துசென்று பெரும்பத்திநேய ஞ, மின்புகுந்த விடத்தனைமுதன் மேவுபீடங்கண் மேவாதுவேறதாய். எக

பெரியலிங்கஞ் சிறியபீடத்தினும் பிறங்குவிந்துவின் மேற்குறுலிங்கமும், வரிசைசேர்நற் படிகலிங்கங்கடாம் வாணலிங்கபீ டத்தும்வளரொளி, விரியுமந்த வுவலமெ ய்ப்பீடமேன் மிக்கவாண லிலிங்கங்களாகவும், பரிவிலு ற்றின மப்படிமண்ணுளோர் பார்க்கவர்ச்சிக்க வாழ்கின் றுபார்த்திபா. எஉ

இன்னுமோரவை குட்டவையென்றுபே ரெய்துவா ளப்பெருங்குலச்சாதியா, டன்னுடம்பில்வெண்குட்டத் தளாயர சங்கராவெனச் சாற்றுமொழியளாய், மன்னுநா

வடி கையெனுமந்தணர் வாழூமூரின் மறுகுறவேதியர், துன்னுமேனியிற் குட்டத்துநீசியெந் துய்யவீதிபுகலெ னச்சாற்றலும். எ௩

பாவகன்ம மறையவர்க்கென்னுடற் பாண்டுரோகம்ப லிக்கவெனச்சொலிச், சாவமிட்டுச் சவுராடசோணமையன் சன்னதிக்கணை தென்றன்சரீரமே, ஞைவகற்றிக்கொ ண் டல்லாவிவ்வூரையா ஞெக்கியேபுகு தேனெனுநோ ன்புடன், றேவர்கோவெனுஞ்சோமசிரத்தனைச் சிந்தை கொண்டு திடத்தானடக்குநாள். எச

அடியுடைந்துடைந் தற்பமுஞ்செல்லொணு தாகியே மூழந் தாள்கரத்தாற்றவழ்ந், துடலினுற்புரண் னேற்று திரமா யோயவுஞ்சலி யாமலுருண்டுபோம், படியறிந்து கருணைநிதியன பரசிவனெதிர் சென்றுமு னின்றுமின், கொடியநோயை யகற்றிநற்றிவ்விய கோலமாகக்கொடுத் தபின்குட்டவை. எ௫

பணிந்தெழுந்து பரவியபின்பரன் பாவையேயுன்றன் பத்திமகிழ்ந்தனந், துணிந்துவேண்டிய கேடருவேமெ னத் தோகையாளுரைப் பாள்பெருவைப்புமு, னணிந் திருக்கவெம் மண்ணையரிப்பரோ வத்தநின்னை யடியே ன்விழியெலாந், தணிந்திடும்படிகண்டமைபோதுமென் மூழ்வகன்றனன் சாரோன்பதமென. எசு

ஆயினீயந்தநாவடிகைப்புரத் தந்தணாளரறியும்படிக்க
வண், போய்மகிழ்ந்துநம்பால்வருவாயெனப் பொருந்து
நாளந்தப் புல்லர்தம்மேனியிற், றீயமாண்டுச் செறிந்து
தியங்கினர் செய்யவந்த மடவாள்செயலிதாற், பேயரந்த
ணர் வெய்யவர்சொல்லெலாம் பேணொணாமன்ன பின்
றையுமொன்றுகேள். ௭௭

சாமவேதிக னென்றோர்மறையவன் முன்வியோமந்த
னிலேசரிக்குநா, ளேமவில்லின னன்பாசுபசய னொன்று
நாம ரிசைந்தோர்வனத்திலே, சோமசேகராக கென்றங்
கமுதினைத் துற்றநேயத்தமைக்கின்றகாலையின், பூமிமே
னய னத்தனுய்மேல்வரும் பூசுரத்தவன் போதரல்கண்
டுடன். ௭௮

இவன்கணத்த னமுதினைக்காணுமென் றெடுத்துமு
டவொன்றின்றிசசெருப்பினுற, சிவன்பதத்தைநினைந்து
டன்மூடமேற் செல்லுமாதவன் கண்டுசிரித்திது, நவம்
பறைக்குல நங்கண்படுமென நாறுதோற்செருப் பான்ம
றைத்தானெனு, மவங்கொணெஞ்சி னகந்தையின்மந்தி
ர வரியசத்தி யழிந்துமண்வீழ்ந்தரோ. ௭௯

அஞ்சிவந்து சுபசயர்தாளின்மே லட்டமெய்பு முறப்
பணிந்தேத்தின, னெஞ்சுவந்தவா டாலுபதேசமு நேய
சேடமுங்கொண்டநெறியினால்,வஞ்சிபாகன்கயிலையணை
ந்தனன் மன்னகேளத்தன்வண்பதத்தன்பரோ, விஞ்சுசா
தியரீசன்மேலன்பிலா வேதவேதியா நீசனெனச்சொல.

ஒள்ளியர்க்கு மிதப்படாவிச்சல னோங்குகோபத்த னு கவுரைசெய்வான், றெள்ளிதான பழங்கதை பேசிலெ ன் சிலமரங்களைச் செங்கையாற்கிள்ளினல், வெள்ளிதா கிய பால்விழுமானிடர் மேனிகிள்ளின் விழுந்திடாப்பா லென, வெள்ளிவெவ்வுரை கூறவிருந்தபே ரிதுவுமுள் ள தெனமெல்லெனாக. ௮௧

வே று.

வசவேசராசன்சொன்ன வார்த்தையைத்தாபிப்பாரா
யிசைவேறவந்திருந்த விருந்தவர் சிவநாகைய
ரசைவேதுமில்லாரத்தாங் குலத்தினைப்பிடித்தழுத்த
நசைவேயகாமதேனு நன்முலையெனப்பால்சிந்த. ௮௨

சிவநாகமயனாவேந்தன் செங்கரங்குவித்துப்போற்றிப்
பவநாசரிவராமென்று பயந்தனன்பார்ப்பாராளோர்
தவநாயகத்தரான தண்டநாயகரையஞ்சி
யவநாமிங்கணைந்ததென்று ரரிகண்டவிபம்போலானார்.

திருத்தவர்சிவநாகையர் செய்யதண்டிகையிலேறித்,தரு க்கினன்முன்னஞ்செல்லத்தண்டநாயகரும்பின்னே,யரு த்தியாஞ்சிவிகையேறி யரண்மனைசென்றுபுக்கார்,விருத் தமாமறையோர்போத வெள்கினார்வெருண்டுபோந்தார்.

சிவநாகமையர் வாது
முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - கஅஅ௪.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வாச்சையர்வாது.

*வரசிவனென்றுலகுணாப்பார்வாச்சையரொனும்பேரார்
சரணர்பதகமலசித்தந் தருக்கினலருச்சிப்பார்
விரவியகாமாதியெனு மிகுமாறின்விதியொழுகா
ருரவியவிந்திரியவழி யொழிந்துணர்வோடொன்றுவார்

சாபவனுக்கிரகசித்த சவுரியத்தார்தஞ்சமயப்
பாபலவுமிகவல்லார் பணிகுணத்தார்படர்புகழார்
சோபசென்மமரணநெறி தொந்திக்குங்கன்மமிலார்
கோப*நமனெனுமஞ்சிப் புறங்கொடாக்கொள்கையார்.

புத்தர்முதற்புறச்சமயப் பொருங்கரிகட்கரியன்னார்
மெத்துபிரமாதிதெய்வ விலங்கல்கட்கோரிடியன்னார்
சத்தியநற்சித்தாந்த வேதாந்தச்சதுர்வல்லார்
சித்திணாயிணிடத்துமவ நெறிகாணுநிலைமையார். ௩

மோகமிலாநந்தியார் முற்றுணர்வும்பிருங்கிச
ரோகலிங்கசிட்டையுட னெழிற்பிருகுததீசியெனபார்
தாகமறுந்தவபலனுற் சாபமிடுஞ்சத்திகளும்
யோகநெறிக்கவுதமனர் தருக்கமுமோருருவானர். ௪

---

* பரமனெனவுலகுணைப்பார் பாச்சையரொனும்பேரார, என்றுபாடாந்தரம். * நமனேனுமென நீடற்பாலது நமனெனுமென விகாரமாயிற்று.

சுருதிமொழிவிதிவழியாற் றூயசிவாகமச்சொல்லான்
மிருதியினாற்புராணத்தால்வாதசெற்பவிதண்டையினாற்
றருமநெறிநியாய நூல் வைசேடசாத்திரத்தா
லருமருத்தாபத்தியனு மானமுதலளவைகளால். ௫

படைத்தலளிக்குதலொழித்தல்பரமனலாற்பிரமன்முத
ற், கடைக்கடவுளான்முடியாக்கனபுவனமுழுதுமென
விடைக்கொடியான்பெருமையினை மிகநிறுத்திவெவ்வா
த, நடைக்கிரிகள்விழவெறியுநற்குலிசமெனநடப்பார். ௬

மாகமதியாண்டுதொறும் வருஞ்சிவராத்திரிவிரதந்
தோகைபங்கன்சவுராட்டச் சோமீசனிடத்தணைந்து
மோகமுடன்பலநாள்கண் முன்னியனுட்டித்ததற்பி
னாகவந்தச்சிவநிசிநா ளணுகவியாமணைவமென. ௭

மன்னவனுக்குணர்க்கவவன் மனத்தெண்ணனாகியிவ,
னென்னுடையபடைமுழுதிற்கிசைந்தபடியிடவேண்டு
ம், பொன்னையெண்ணியெண்கருமம்போற்றிப்பின்பரத்
தைபர்போ, னின்னினைவிற்கிதத்தசெயனீங்குவதேநீங்க
லென்று. ௮

காவலன்ற னூழியமுங் கண்ணுதலோன்பத்தியன்பு
மேவிலென்றுஞ்சவுராட்ட மிகுநகருக்கிப்பொழுதே
போவதெனவவ்வூரிற் பொருந்துசிவனிங்கிலனோ
வேவமிலாப்பெரியயுனக் கென்னசிவநிசியென்று. ௯

எனாவிகழ்ச்சிக் குறிப்புடனிங் கென்கருமஞ் சிதைய
வொண்ணு, நினதுசிவராத்திரிவைய நீயனுட்டிப்பாயொ
ழிவாய், பினேயொருவர் சொற்கேட்டுப் போகலெனவா
ச்சையர், மனனுணாத்தவாதுவென்றென் மதிவியமமுடி
ப்பவே. ௰

உலகிறைஞ்சவிண்ணேத்த வுவந்துசிவகணம்பரவ
வலகில்பலவாச்சியமு மாரணமுமிகவார்க்க
நிலவுசிவராத்திரிநா ணீடுமன்பர்நேயத்தா
லிலகுபுகழ்ச்சோமீச னெழுந்தருளுமென்றரோ. ௰௧

எண்ணியுளங்களித்திருந்தா ரெழிற்சிவராத்திரிமுன்ன
ட்,டிண்ணியநற்கணநாதன் றிருவுருவமேவியே, யண்ண
றிருமுகமெனவொன் றங்கையிற்கொண்டான்கொடிகொ
ண்,டொண்ணிலவுநெற்சாலேயுழைவினையவோடிடுவார்

படியளப்பித் திடாநிற்கும் வாச்சரசர் பாற்சென்று,
துடியிடையாள்பாகனெங்கள் சவுராட்டச்சோமேசன்,
விடிவதன்முனேயுன்பான் மேவுவனிக்களஞ்சியநெற்,
கடிதொழிச்சென் றேலேயினேக்கைக்கொடுத்துமறைந்த
னனல். ௰௩

வெளியானவளவிலெங்கள் வாச்சரசர்விழிநீர்கொண்
டொளியாருஞ்சோதியென்பா லுவந்தணேதலுணர்த்து
வான், களியாமுன்வந்தகன்றுன் காரசுரர்பதிவாயி, லெ
ளிதாய்வந்திருந்தானக் குட்டவைபா லெதிர்சென்றுன்.

ஆமேன்மையானதையா னன்பிறகாய்ப்புலிக்கறையிற்
சோமேசனெனவந்து தோன்றியங்கணிருந்தனும்
பூமேவுமடியார்பாற் பொருந்தவருளியுமைவன்று
சேமேவியேறுவார் திருவெருக்கண்ட முவாரார். ௰௫

திருமுகத்தைச் சென்னிமேற்றாங் சொற்கவையான் றுந் தெரியாராய்ப், பெருவிநிர்வாகப் பெருகின்று சோபித்தே, மருவியென்பால்வந்தவுர்தன் வாடிவையுள் ளியலிருந்தும், திருவினையேற்கேவிதன்று லெனிருப போந்தியே. ௰௬

வாசகத்தையுனாய்படு யவிழ்ந்திராவைகன்றதற்பி
னுசிவமுந்திராபுச னனைவினன்றுமறுதியினற்
பாசமிலநந்தினும் பந்நவைருந்தாமுமா
யீசனருளெந்தியபி விருந்தசபையாயிருக்குங்கால்.

தனார்ந்துமலர்மாரி தவிரா தபொழிந்திழியத்
தினைபெறு வ வொலிபோத் திங்கியவாச்சியமுழங்கச்
சுரலோகர்கனொதார் மறைமுழுயாற்றுதித்தார்க்க
வினையேறுகநினைபோ செங்குமொளிநெருங்கவே.

மண்ணணியாங்கலியாண வளாகமேசார்வந்தித்துக்
கண்ணிறையப்பார்த்துள்ளாங் களிகூரச்சபுராட்டித்
தண்ணவெனுஞ்சோமீச னனைந்தருளவாச்சைய
நுண்வனிறையுமன்பினு லுருகியின்றுதரிசித்தார். ௰அ

நந்திகளுமளவில்லா நயப்பினாற்றொழுதேத்திச்
சிந்தைகளித்தெதிர்நின்றார் செய்யபுகழ்விச்சலனும்
வந்திறைஞ்சியாச்சரிய மனத்தினான்மானித்தான்
பந்தமிலாப்பத்தர்களும் பணிந்துநின்றுபரவினார். ௨௰

அன்றுசித்தராமையர்க்காவரியபருப்பதநாதன், பொன்றலருஞ்சொன்னலிகப் புரத்தணைந்தான்வாச்சையர்க்காய்த், துன்றுபுகழ்ச் சவுராட்டச் சோமீசன்கலியாணத், தின்றணைந்தானெனப்பெரியோர் வாச்சையனையேத்தினார். ௨௧

களஞ்சியமேலாலயமாய்க்கடிதமைத்துக்கனமதில்கண்
டளந்திடுதற்கரியபத்த னையர்வாச்சையர்தாம்
வளங்கொள்சிவநிசிவிரத மாறாமலனுட்டித்தா
ருளங்களித்தார்பத்தியுள்ளோர்க்குதவாதபதமுண்டோ

மட்டாருந்தொடைப்புயத்தார் வசவேசர்வாச்சரசர்
நிட்டாதிகத்தையுன்னி நேசத்தாற்போற்றியயர்ந்
தெட்டாதபேரின்பமெட்டிநின்றாரெம்மான்பேர்
கொட்டாரச்சோமீச னெனவுலகோர்கூறினார். ௨௩

பரசமயகோளரியாய் வாச்சையரிப்படித்தாகுங்
கரவறுநற்பத்தியுடன் கலியாணஞ்செறிநாளின்
வரமுறுமிங்கிவர்செய்தி மனத்தகத்திற்பொருந்தா[illegible]
லரசுரிமைவிச்சலனங் கவர்பெருமையளந்தறி[illegible]

பெரியவந்தநகரதனுட் பிரதாபநாரணனென்
றரியுறையுமாலயமொன் றமைத்தரியைப்பதிட் டிப்பான்
பரிவினுடன்றனக்கொத்த பாகவதர்களுந்தானும்
விரவியிருந்திவ்விடத்தென் வாச்சையன்மேவிலான்.

இந்தவுரைகேளாஞே யிவ்வுரைகேட்டின்னிலையை
நிந்தனைசெய்தோபரம நிலயமலாற்சேராஞே
வந்தநமதோலக்கம் வாராதெனென்னவெருண்டா
னந்தவமயத்தணைந்து தண்டநாயகரறைவார். உசு

நின்கருமத்தகன்றக்கா னின்பொருளைச் சிதைத்தக்கால்
வன்புறுமிக்கோபமுற வழக்காகும்வறிதேநீ
யென்பெரியசினம்பொருந்த வியல்பல்லவீசனிடத்
தன்பர்பிறதெய்வங்க ளருகணையாரகத்துன்னுர். உஎ

முத்தனிடத்துமையவளை முதலாகப்பிருங்கியென்பான்
சித்தமிசைந்தெண்ணுமற் சிவமொன்றேயெனநின்ற
னத்தனையல்லாததெய்வ மற்பதெய்வமென்றெண்ணு
ருத்தமநற்பத்தரொலா முலகாளுமன்னகேள். உஅ

ஆரியமாராயர்.

வேறு.

ஆரியமாராயனென்றோ ரருந்தவர்மகேந்திரமென்னும்,
புரியதிற் பொருந்திவாழ்வார் பொருவிலா வருணையத்
தார், பெரியநம்பரன்பேரல்லாற் பிறதெய்வப் பேர்செர

ன்றுரை, யெரியெனவெருண்டுகொல்லு நியமமேயியல் பாயுள்ளார. ௨௧

அருணெறியிவரகத்தோ ரந்தணனையம்வேண்டித்
திருவுருத்திரத்தையோதுஞ்செய்பாவினருய்வர்நான்
மருவுநற்பிச்சைசொல்லென்று வழங்கிட வறியோரன்னந்
தரைமிசைவீழக்கண்டு சாற்றினன்பிறசெய்வப்பர்.

படித்தவன்சென்னிசிந்தப் பாணியிற்சட்டுவங்கொண்
டடித்தவன்மரித்தபின்பங் ககநதினூர் புறங்கடிட்டார்
வெடித்தவிச்செய்திகண்ட விப்பிரகுழுவியெழுந்தவ் (ம்.
கிடித்தசொல்லினராய்வெம்பி யிவன்பிரமஹத்திசெய்தா

இதனையார் செய்வாரந்தோ விதயனாவுனையைக்கேட்டா, லுதவிடாநில்லைபோமென் றுரைப்பநேயுலகநீதி, மதமுடன்மறைபோன்றன்னை வகுத்ததவன்வமிசனென்று, கதமுடன் முறையிட்டேங்கக் காவலன்கடையிற சொன்னார். ௩௨

என்னவென் றரசன்கேட்ப விங்கெறி யின்றுனைசெய் தான், மன்னவென் றுரைப்பவேந்தன் மனிதனாவிடுத்த தைததங், கன்னவைவசெய்துவந்த வரியமாளாயனைநோக்கிக், குன்னமின்மறையோன்றனைக் கொல்வதென்கருமமென்று.

சிவனையாதரிக்குநேயர் செய்கின்றதவமாயுள்ள
துவமையில்பிரமகத்தி யூக்கியேசெய்தருளே
வெவனவன்செய்தகுற்ற மியம்புநியிறவாதென்று
னவனுறும்பிழையான்சொல்லலாவதன்றரனேவல்லன்

காப்பவன்வதைப்போனெங்கள்கண்ணுதனின்றுகா
க்கத், தீப்பெருஞ்சினத்தாற்கொல்லச் செல்லுமோவெ
ன்னமன்னோர், கோப்பலாவெய்யசொற்கள் கூறியேமரி
த்தோன்முன்னஞ், சேப்பரன்வன்மைசொல்லுந் திடத்
தனைக்கொல்கிறொன்றுன். ௩௫

கொல்லெனவுரைத்தவாறே கொண்டுசெல்பவனைக்
கூடச், செல்லுமென் றழைத்துச்சென்று சிவன்றிருக்
கோயிற்சேர்ந்து, சொல்லுவா ரென்னையந்தத் துரோகி
முன்கொண்டுபோத, னல்லதோபரனேநம்பாநம்பிரே
ர்க்கினியாயென்ன. ௩௬

என்றவர்கிட்டைதன்னை யெம்பிரான்மகிழ்ந்துநோக்கி
யொன்றியகருணைகூர்ந்தே யுரத்தகத்துறுவாயென்னச்
சென்றரிமாரரத்தன் றிருவுருச்சேர்ந்தவாறே
பின்றுடர்காவலாளர் பெரிதுயிர்த்தயர்ந்துநின்றார். ௩௭

மண்ணிடையத்தனன்பர் மற்றொருதெய்வமெண்ணத்
திண்ணிமையாலேயாது செய்யினுஞ்சிவனுக்கேற்ற
புண்ணியமாகுமென்பார் பொன்றரியமதர்சாத்துந்
தண்ணிறைதலையின்றுய்ய தலையரனுரமேற்கண்டார்.

வீரசங்கரர்.

தரைமனுமற்றும்வீர சங்கரனொன்றோரன்பர்
வரைமகள்பாகனல்லான் மற்றுளதேவர்தம்மைப் (ரோ
பரிசியேன் சொற்பனத்தும் பார்க்கிலே னவர்க்காம்பே
டுரையுறேனென்னுநீர்மை யுறுதியாயொழுகுநாளின்.

சொற்பனந்தன்னில்வந்தோர் தூயனல்லாதபுத்த
வற்பனைத்தீண்டக்கண்டங் கரகராவெனவெழுந்து
நற்பவமில்லாப்பொல்லா ஞமலியைத்தீண்டிமிந்த
வெற்படருடலைச்சுட்டா லிப்பழுதகலுமென்று. ௬௰

பருப்பதக்கிரியிற்சென்று பாடகேசுரத்துமுன்ன
நெருப்பினைவளர்த்துநெஞ்சி னித்தனையுனனிவீழ்ந்தா
ருருப்படாதீயில்வேமபோ துமையொருபாகன்முன்னி
ன்,மருட்பெருந்திருமேனிக்குளடக்கினன்மற்றோரன்பர்

மஞ்சையர்.

கஞ்சனைச்சென்னிகொய்த கண்ணுதலுடையார்தொண்
டர்,மஞ்சையனொன்னுமபேரார்வரும்பரசமயர்க்கெல்லா
நெஞ்சகத்திடியையொப்பார் நிச்சங்கரச்சமில்லா
ரஞ்செழுத்தணையும்வாயா.ரமலநீறணியுந்தூயார். ௬௧

வெங்கனல்விழியோன்காசி விசுவநாதன்றன்முன்ன
மங்குலிபத்துதித்த மரிந்துமுக்காலந்தோறுஞ்
செங்கடிமலராவேத்தித் திரும்பவும்பெற்றுவாழ்வார்
துங்கநற்பெருமைகண்டு தொழுதுலகேத்துநாளின். ௬௨

சென்னியின்மதிமுடித்த தெய்வமேதெய்வமென்று
வன்னியசமயர்நாசி யரிந்திடுமெஃகமீதென்
றுன்னியேபத்திராலம் பனமதொன் றூர்க்குநாப்பண்
மன்னியங்கார்த்துத்தீர மஞ்சையர்மகிழ்ந்திருந்தார். ௬௪

பத்திராலம்பங்கண்டு பரசமயத்தர்கூடி
யுத்தரவாதம்பண்ண வுவணவாகனன்றன்கோயின்
மத்திமத்திருந்துமஞ்சி தேவனைவரச்சொலென்று
ரத்திறங்கேளாமஞ்சி தேவருமங்கணைந்தார். ௬௫

இருந்தபொய்ச்சமயர்தம்பாலியைந்தநூலளவைகொண்
டு, வருந்தினருடன்படத்தா மஞ்சையர்மறுத்தபின்னர்,
கருங்கணன்சமயரான கபடரொவ்வாதுயாங்கள், பொ
ருந்தியகாட்சியுண்டேற்பொருந்துமேவமெனப்புகன்றார்.

புகறலுநன்றுநுங்கட்புண்டரீகாக்கன்சென்று,சகந்தொ
ழும்விசுவநாதன்றனப்பணிந்திடச்செய்கின்றே, னகந்
தைவிட்டெழுமினுங்க ளாண்டவனுருமிந்த,முகுந்தனை
யாண்டோனெங்கள் முதல்வனென்றரியைநோக்கி. ௬௭

நீயருச்சிப்போனெங்க ணித்தனேயாவனுயி
னீயலர்க்கரங்கொளெஃக நிமலனதாமேயாயி
னீயனித்திடுந்தொழிற்கெ னெஞ்சிறைகத்தாவாயி
தீயரன்விசுவநாத னிலாமுன்பணிவாவென்றார். ௬௮

தலையினரதிசயிப்பச் சங்கரனன்பரானோ, ரரகரவென
க்களிப்ப வகந்தைசேர்வாதர்வெள்கி, வெருவியுண்மரு
ண்டுநிற்ப மெய்த்தவர் மஞ்சிதேவர், வருதியென்றுரை
த்தசொல்லை மாதவன்றலைமேற்கொண்டே. ௪௰௯

அஞ்சியங்கோயில்விட்டங் கடிபெயர்ந்தகன்றவீதி
விஞ்சியவெளியிற்சென்று மேதினிமதித்துச்செல்ல
மஞ்சையர்முதலாநல்லோர மகிழ்ந்துமுன்விரைந்துசெ
ல்ல, வஞ்சகச்சமயவாதர்மயங்கினர்பினனேசெல்ல. ௫௰

வேறு.

வந்துகோயிலுட்புகுந்து மாதவன்விசுவநாதன்
கந்தமார்மலர்த்தாண்முன்னங் காதலிற்பணிந்தங்கின்ன
மிந்தமாநிலத்தோர்காணக் கிடப்பதையெழுப்பமாட்டா
ரந்தமால்சமயத்தோர்களாதலானரனேமேலோன். ௫௰௧

ஆதலாலரனைநம்பு மடியவராருளுண்டாகின்
மாதவன்வாழ்வனின்றேன் மடிவனென்பதற்குச்சான்று
நீதனைமன்னகேட்பாய் நித்தர்சங்கராதாசையர்
காதருநெற்றிக்கண்ணுற் சகதேவமல்லன்கண்ட. ௫௰௨

மோகவாலயத்துவாழு முகுந்தனுக்குடலாம்பஞ்ச
லோகமுமெரிந்துவீழ்ந்த துரைப்பிரமாணமன்றே
போகவேயிந்தநீயாள் புரத்திலுளரிக்குத்தாதர்
சோகமேமிடவிருக்குஞ் சூனியாலயத்தைக்காண்டி. ௫௰௩

மதிமுடியத்தனன்பர் மகிமைதானறிவைபத்தி
நிதியனவாச்சிதேவர் நியமநீவிலக்கத்தேவர்க்
கதிகளுமெங்களத்த னணைந்துநெற்கொட்டாரந்தன்
பதியெனவிருந்தசெய்தி பார்த்தன்று துதித்தியன்றே.

மன்னனின்பரிசனர்க்கு வழங்குபொன்வரையுங்காலே
யன்னர்பேரெழுதாதேயங்கஞ்செழுத்தமைத்துக்கேட்கி
னுன்னருங்கணககுததப்பா துரைப்பதுதெளிந்திருந்தும்
பின்னுநீவாச்சிதேவா பெருமையேனறியாயென்று. ௫௫

மச்சரவிச்சலேசன் வாதுரைவசவதேவ
ரச்சமில்வாச்சிதேவர்க் கறிவிததற்காள்விடுத்தார்
நிச்சயதர்க்கமென்றூற் செல்வதேநிபாயமான
மெய்ச்செயலென்னவந்தார் விச்சலனவரைநோக்கி ௫௬

வேறு.

புவனபதியாகித் திருப்பதியாய்த்திதிபதியா
மர்பதிட்டைகாணவென்றிங கந்தணரோயாதியாம்
பெரியரெலாம்வந்திருப்பப் பேதஞ்செய்திவ்விடநீ
தெரிசனஞ்செய்யேனென்ற தெளிவேது செப்பென்ன.

அபராய்ப்பரசமயக் கொடுங்கரிகட்கரியன்ன
ரூபராய்வாச்சைய ருத்தரமுன்னுரைசெய்வார்
சோபராய்ப்பிறப்பிறப்பிற் றுளங்கிமுனிசாபத்தாற்
றூபராய்ச்சலிக்குமவர் கருத்தரோதரைமன்னே. ௫௭

அதிககத்தர்க்கதிககத்தர்க் கதிககத்தனத்தனெங்கள்,
பதியொருவனல்லாதார் பதியலக்காண் பார்த்திபகேள்,
விதிதிதியென்றேவற்செய் வேதனரவணைய னெங்கண்,
மதிமுடிப்பார்க்கிணையலக்காண் வைக்கவுற்றோர்வலிய
ரோ. ருசு

வானவர்கோவிந்திரனவ் வச்சிரற்குமாதவன்கோ
வானவரிக்கரன்கருத்த னரியமைசசனனைத்துமாய்
மேனலத்தவெங்கள்பிரான் மிகும்பதிமால்பதியாயிற்
றுனளித்தமகனுடலந் தரமாட்டாதிருப்பதென். சுஎ

விதிக்குமயன்றெய்வமெனின் விமலனரிசிரந்திரும்ப
வுதித்திடச்செய்யாததென்ன வொருகோயிலுண்டாக்கி
மதிப்புறுநற்பூசைகொள்ள மாட்டாதென்சினன்புத்தன்
கதித்ததெய்வமெனின்மனித்தர்காயமென்பசுவறமென்.

வேதமிக்கதெய்வமெனின் வெய்யசோமுகன்றிருடி
யோதமெத்துகடலினிடை யோடியுற்றங்கழுந்துமோ
பூதலத்தைத்தெய்வமெனிற் பொல்லாத மலஞ்சலங்கட்
கேதமுற்றவிடமாகி யசுத்தமுடனிசையுமோ. சுஉ

நீரதுதான்றெய்வமெனி னெருப்பதற்குச்சுவறுமோ
வாரமுழக்கொழிந்தொருவ ரங்கையினங்கடங்குமோ
கோரவங்கிதெய்வமெனிற் குறைக்கரமாயசுத்தசுத்தந்
சேருமலையனைத்தினையுந் தின்றுகொண்டெரியுமோ.

மோதனிலன் றெய்வமெனின் மூலையொன் றிலுற்றிடுமோ
வோதுமண்டங்தெய்வமெனி லுற்றவதன் வடிவாமோ
வாதவனேதெய்வமெனி லாராமற்றிரிந்திடுமோ
சோதிகலைகுறைந்திடுமோ சோமனேதெய்வமெனின்.

ஆவிதனைத்தெய்வமெனி லணைந்திடுமோசுகதுக்க, மே
வியொன்றுக்கொன்றிவைக்கு வேண்டுவதென்றெய்வங்
கள்,பாவபுண்ணியங்களெனப்பகர்கன்மந்தெய்வமெனி,
லோவிலசேதனமொன்றை யுணர்ந்தளிக்கவல்லதோ.

தனையணைந்தவடியவரைத் தான்கொலுமோதன்னைத்தா
ன், வினைவகைதத்துக்கொள்ளுமோமேவுமுயிர்சுகதுக்க
மினையதெனவறிந்தணையா விவ்வகையாலனைத்தினையு
நினைவிலறிந்தளிப்பனெங்க ணித்தனவனிகரில்லோன்.

சகலதெய்வமனைத்தினுடன் றருமஞ்செய்தக்கன்றன்,
மிகுதலையென்றகர்த்தலையாம் வெகுண்டுதந்தைசிரந்து
ணிக்கு, மகமொழித்துக் காட்டகோட் டையர்முனமர
னெய்தி, முகமலர்ந்துசிவகணமா முந்துபலன் கொடுப்
பனே. ௬௭

ஆகையாலரன்பதியா மரியயன்பஞ்சமாவரணத்
தோகையாலுருரி னுறுங்கோயிலுற்றிடலாற்
சாகையாவிவர்தொழிற்குஞ் சகலவுயிர்த்திறங்கட்கு
மேகஞ்செய்ங்களத்த னிறையாசவின்னுங்கேள். ௬௮

ஆலமெழும்பொழுதஞ்சு மண்டலொலாமஃ துண்ட
நீலகண்டர்க்கொப்பரோ நின்மலர்க்குத்துன்மலங்கள்
சாலவுள்ளோரிணையரோ தணிசுரமாகாமாரிக்
கேலவென்றுநேர்ப்பரோ வெதிரிலகாணிறைவனே. ௬௯

இலகுலிங்கமூலகமெலா மிவ்விலிங்கமத்திமத்து, நலம்
பெறவேயுலவுமவர் நம்பரனுக்கிணையரோ, சலங்கொளு
மப்பிருகுவிடுஞ் சாபத்தாற்றலைசயோனிப், புலன்கடொ
றுமச்சுதப்பேர் பொருந்துமதென்புவிவேந்தே. ௭௰

வேறு.

அயன்குதஞ்செனித்தலாலேயதோக்கசனதிதியன்று, ப
யந்ததாலிந்திரானு சன்றுவாபாரந்தன்னி, னயந்துபோ
தாயனப்பேர் நணிப்பரா சரன்பாற்றோன்றி, யியைந்த
வவ்வுகத்தின்மற்றுங் கிருட்டினனெனப்பிறந்தான். ௭௧

வேறு.

இப்படியொவ்வோரிடத்தி லெய்தியெய்திப்பிறந்ததற்பி
னப்படிவந்தொறுமாலோ ஞெகும்பேரவையுற்றே
செப்பிடுதற்கரியவெங்கள் சிவன்பதங்களருச்சித்துத்
தப்புளவையகற்றுமரி தாழ்வின்னஞ்சாற்றக்கேள். ௭௨

ததிசிபதத்துதையுண்டான் றும்பிறைற்கட்டுண்டான்
பதிதசலந்தரனுக பாசத்தாற்பிணிப்புண்டா
னதிகவுபமன்னியன்று னருந்தியபாற்கடலொடுபோ
யிதழுறவேயுமிழ்ந்தசெய்தி யெவ்வுலகுமறியுமால். ௭௩

ஒண்கொள்சராசரந்தன்வந் தொறுட்பனெனவஞ்சியே
யெண்பதினுயிரந்துருக மிய்ற்றியமாற்கித்தனையென்
புண்களுறவரக்கர்வந்து புடைக்கப்போய்க்கதவத்துட்
கண்கலங்கியவ்வுருவா யொளித்துயினாக் காத்தனனே.

கண்ணுதலோனுலத்தைக் கண்டத் திற்றரிக்கவன்று, பெண்ணுருவாய் நின்றிலனோ பிணங்கிவிட்ட சக்கரத்தை, யொண்ணிறையுந்ததீசிவெருண் டெண்டுமிழக்கரஞ்சிரநாப், பண்ணுறவைத்தோடியரி பாற்கடலுளொளித்திலனோ. எரு

வேறு.

சீதையையரக்கன்கொண்டு செல்லுமவ்வேலைதன்னை
யீதெனவறியமாட்டா திரங்குமக்குற்றமன்றி
யேதமாங்கிராதனெய்த வம்பினுலிறந்தவந்தப்
பாதகந்தனையுமெங்கும் பாரதம்பகருமன்றே. எசுரு

நந்திகேசுரனுயிர்ப்பா ஞரணன்விண்ணிலோடி
வந்துபூமியில்விழுந்தான் மகற்பெறுவிருப்பினுலே
யந்தருமேகரூப மாகியாங்கரனைநோக்குஞ்
சிந்தையாலனந்தகாலஞ் செய்தவத்தவங்கேளாயோனன

மச்சமாங்காலைவந்து மலர்விழிமணியைவாங்கி
யச்சடைமீதிலெங்க ளரனணிந்ததுகேளாயோ
கச்சபத்தோட்டையெங்கள் கண்ணுதலாரநாப்ப
ணுச்சிகம்பெறத்தரித்த வுனையினையுணராய்கொல்லோ

சிம்புளாய்வந்துநார சிங்கத்தையுரித்ததோலே,யம்பரமா
கவெங்க ளரனுடுத்தனன்வராகக், கொம்பணிந் தகிலங்
கொண்ட கோலத்தின் வெங்கெலும்பை, யெம்பிரான்க
ரத்திற்றண்டா யெடுத்ததிம்மறையோர்வல்லர். எ௯

மேலெழுந்தகங்கரித்த விட்டுவச்சேனன்றன்னைச்
சூலங்கொண்டன்றுகுத்தித் தூக்கினசொற்கேளாயோ
சாலமாதேவரோடத் தக்கன்றன்வேழ்வியதனின்
மாலவன்சிரந்துணித்த வாறுகேளாயோமன்னு. அ௰

அச்சுதனுநிவிண்ணோ ரரக்கரைவென்றுதம்மை
நச்சியேபுகழுங்காலை நம்பனேரியக்கன்போல்வந்
திச்சிறுதிரணந்தன்னை யெடுமெனவெடுக்கமாட்டாக்
கைச்சவலையரோவெங்கள் கண்ணுதற்கிணையராவார்.

சிலைநுதன்மகளைக்கண்டு சிந்தையில்விரும்பிவேதன்
கலையெனவடிவங்கொண்டு காதலிற்புணருங்காலைக்
கொலைசெயுங்கிராதவேடங் கொண்டரனந்தப்போதன்
றலையினையரிந்தசெய்தி சதுமறைசாற்றுமெங்கும். அ௨

மாதவனத்தன்முன்ன மதமனந்தன்னிற்கொண்டு
போதலாலொட்டகத்தைப் போலுடலெடுத்தான்மற்று
ம், வேதவியாதன்றெய்வம் விண்டுவேயென்னகந்தி
காதிவந்தவன்கரத்தைக் கண்டித்தகதைகேளாயால்.

அத்தனைச்சுவேதன்றன்னை யடர்ந்துறுங்காலனங்கங்
குதறியேசூலத்தேற்றுக் கொண்டனன்வேழ்விசெய்யு
மத்தனுந்தக்கன்சென்னி மறிந்திடமறிச்சிரத்தை
யொத்தியன்றெழுப்பிநின்றதுளையன்றேகாட்சியன்றே

சலசமேலாசனனவ்வேழ்வி தன்னிலேதலையிழந்தா
னுலகெலாமுடிமுன்னு ளோங்குவானதியைச் சென்னி
மலரெனமுடித்தானத்தன் மண்முதற்றுங்குஞ்சேட
னலகிலாவெங்களீச னங்குலிக்காழியானான். ௮௫

இச்சிறுதேவர்க்கெல்லா மெங்கண்முக்கண்ணனன்வேண்டா, முச்சிதமாமவனறன் கணத்தரு ளொருவர்போது, முச்சகமுழு துஞ்செய்ய வளர்த்திட முருக்கவேண்டின், சச்சிதானந்தனறுய்ய கணத்திலோர் சிறியோர்சாலும். ௮௬

குனித்தருள்பரனேவித்தன் குலவியபுனிதன்மற்றோ
ரனித்தவொன்பதற்குமாலோ னயனிவர்சிரக்கப்பாலங்
தனித்தனிமாலையாகத் தரித்தவர்தங்களங்க
நனித்தொடையாய்த்தரித்த நன்மையேசான்றதாகும்.

சங்கரியஞ்சவேநற் சலந்தரன்றன்னையோர்தா
ளங்குலிகொண்டுசெய்த வாழியாலழித்தானத்த [ற்
னெங்கடம்பெருமான்பாதத்திறைஞ்சியேபெற்றபெற்று
றங்களைமதிக்குந்தேவர்தம்மையாஞ்சரக்குப்பண்ணோம்

மன்னுபமன்னியன்றன் மலர்ப்பதம்வணங்கி மாலோன்
முன்னுபதேசமெய்தி முகத்திலிந்திரநீலத்தா
நன்னிறலிங்கம்பெற்று நளினத்தாற்பூசைபண்ணித்
தன்னுறுநயனஞ்சாத்துந் தவத்தினாலாழியுற்றான். ௮௯

இருபதுபுயத்தானென்னுமிராவணன்றன்னைக்கொன்று
பெருகுமப்பிரமகத்தி பிரிவித்துக்கொளமாட்டாம
லருளுறுமிலிங்கபூசை யாலன்றேவகற்றிக்கொண்டான்
றிருவுரனிவன்பூசித்த வாலயந்திரளாஞ்செப்பின். ௯௰

நான்மறைமலரோன்மாலோனுன்மருப்பிபத்துமேலோ
வானவர்மக்களானோர் மறைமுனிகணங்கண்மற்றுந [ன்
தானவரிவர்களெல்லாஞ் சங்கரன்பதமேபூசித்
தானதம்பதம்பெற்றாரா லவரிடத்தரன்பெற்றானே. ௯௧

உரகவாபரணர்க்கொப்பொன் றின்றுலகுள்ளதெல்லா
மரனரியுடனேயத்த னபேதமேயாகுமென்றுந்
தரைமுதலட்டமூர்த்தஞ் சங்கரனவன்றனேயர்
நரினுமுனைகளெல்லா நரகங்காணார்க்குவேந்தே ௯௨

வருகவென்றெனையழைத்த வாறெனமன்றுயாஞ்செய், கருமமேதுனாத்தியென்னக் கயலமெனமுகங்கள்வாடிப், பெரிதுளங்கவலேயெயதிப் பேய்பிடியுண்டார்போன்று, ஒருமொழிசற்றுமற்றூமர்போலுளோர்திருந்தான். ௯௫

சேடன்முனைக்கூடப்போன்றுஞ்செல்வர்முன்மிடியர்போ
ன்றும், வாடியதர்க்கவாத மறையவரானோரெல்லாங்
கூடியசமுகம்விட்டார் குவலயமன்னனெஞ்சி
னீடியநாணமெய்தி நெடியதன்கோயிற்சென்றான். கூசு

வாச்சையர் வாது
முற்றிற்று.
ஆக திருவிருத்தம் - கசஉஅ.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

மடிவாலமாச்சையர் வாது.

மற்றொருநாண்மடிவால மாச்சையர்முன்புபோ
னற்றவத்தோருடைப்பொதியை நண்பினால்வெந்நேந்தி
வெற்றியினாற்சேகண்டை மிகமுழக்கிப்பலிகளெம்பா
லுற்றிடலுற்றிடலென்று மனைவியாரொடும்வந்தார். க

இத்தகையால்வருந்தீர்க் கெதிராகவோரலிங்கி
மெத்தவிடஞ்சுருங்குதெரு விலங்காமன்மேவுதலு
மத்தகவிலான்றலையை யடல்வாளாலறத்துணியா
வொத்தியருங்ககனத்தி லோடவெறிந்துலவுங்கால். உ

அவ்விடத்தி லணைந்துநின்றோ ரனைவோருமுடன்கு
றீஇ, வெவ்வியனாம்விச்சலன்முன் விரைந்துசென்றுவி

ளம்புவா, ரெவ்வமிலுன் பட்டினத்து ளிழிரொழில்செ யொருவண்ணான், செவ்வியநற்பதநனென்று நனேயொ ருவர்சேரவொட்டான். ரு

விலங்கல்செயான் கரத்திலொரு வெய்யவொளா வா ள்பற்றி, யுலந்தமடிப்பொதியருகா யுற்ருேரைவதைப்ப னென்பன், வலம்பெரிய மதம்பட்ட யானேயெனமறுகு தொறுஞ், சலந்தருமெய்த் தீரரையுஞ் சறறுமெண்ணு ஞுற்றெறிவன். சு

அங்கடிவீதிகளற்ற வரியவியாபாரமற்ற வெங்குமொருபூதரையு மியங்கவொட்டானெறிராகத் துங்கவிபமெருதுபொதி துரங்கமொன்றுஞ்சேரவொணு ப், பங்கமுறப்பயந்திடைந்து பரதவிக்கும்பார்த்திபனே

இன்ருெருவன்புதியனவ னின்னதெனவிசைந்தறியா ன், சென்றுகடைமறுகுதனேச் சேர்ந்தனனென்றவன்சி ரத்தை, வென்றியினுற்றுணித்துவிண்ணில் வீசினனவி ழாதண்டங், தின்றதுவோ காண்கிலேஞ் செய்யமன்ன வெனவுரைத்தார். சா

தண்டநாயகர்முகத்தைத் தரைவேந்தன்ருேக்கிக் கொண்டபெருஞ்சினத்திறற் கூறுவான் கொடியநுங்க ள், மிண்டதனுலொருவரையும்வீதியினிலியங்கவொட் டீர்,வண்டுகிலதழுக்கறுக்கும் வண்ணுனுக்கிவ்வாறேன்.

ஈதுமிகப்புதுமையன்றோவெங்கெங்குமியாமறியேம்,பே
தைபரதேசியெம்மூர்ப் பெருந்தெருவில்வரவொண்ணா
ச், சாதியிலானிவனுக்குத் தகைகொடுத்தோனீயலவோ
வீதியினிற்றனைத்தீண்டு முலகர்தம்மை வீட்டுவதென்.

இறைவனெனயானிருக்க வெண்ணுமலென்னூரு, ணி
றைமறுகிலொருபூதர் நில்லாம லடாக்கின்று, னறுவை
தருபொதியினையோரறியாதான்மூட்டினனென், றுறுவ
கையாலவன்சிரத்தை யொட்டிவெட்டியெறிவதுவென்.

விண்ணெறிந்ததலைபுடவி வீழ்ந்ததில்லைவீழாமு
னண்ணமுறத்திறந்தெதிர்நின றங்காந்துவிழுங்கினனே
வெண்ணணிலிவனிராக்கதனோ வேதமொன்றுசெய்யாம
லண்ணியுடை தீண்டினனை யருளின்றியழித்தனனால்.

எனவெகுண்டு மன்னவன்ற னெதிரநின்றோர் தமை
நோக்கி, வினையனந்தவண்ணனை விழவெறிமினிறந்தவ
னேன், றனையுமிழ்ந்தாற்றிரும்பவம்மின்சகலர்க்குமிதம
தென்ன, மனமுளைந்துவசவேசர் மன்னவன்முன்வருத்
துரைப்பார். ௰௧

மேலிதுவென்றறியாமல் வெய்யசொலாலாகுவதே
னூலமனதீயர்வந்திங் கறைந்தசொலையுட்கொண்டு
வாலியநலறிவின்றி வண்ணான்வண்ணனென்று
சீலமிலாதுரைப்பதுவென் சிவபரமன்றனைநோக்கி. ௰௨

அவனன்றோவதிககுல னதிககுலத்தப்பாலா
னவனன்றோ குலத்துவே ராவதெலாமறவெறிவோ
னவனன்றோமுக்கண்ண னமலனித்தனுதருமத்தோ
னவனன்றோவனைத்துளோ னவைக்கெலாமேலானோன்

முன்னமயன் றலைசசடையை முன்னூலாய்த் தரித்த வன்கம், பன்னகஞ்சேர் கரத்தேந்திப் பலிகொள்ளும்ப னவனவ, னன்னெறியா னந்நமுத்தி நன்றுடா ளாசன வன், மன்னுயிர்களுடறசோங்கின் வரவேற்றும்வசியன வன். ௰௪

பலவுலகைவிளைவித்துப் பக்குவத்தாலறுத்தொடுக்குந்
தொலைவிலருமபாதில்வல்ல சூத்திரனுமவனன்றோ
விலகுமிடமாதிரா யெறும்பிறுமுயிர்களெலாங்
குலவுபலகடங்கடருங் கும்பகாரனுமவனே. ௰௫

அரிதிரிவிக்கிரமவுட லமர்தண்டேகோலாக
மருவுபரிவராகவுரு வன்னரயபேகயிறாக
வெருவுசிங்கவுகிர்முள்ளாய் மென்குடரோயினையாகச்
சொருகியமமான் மச்சவுருத் தூண்டிலிடும்வலையனவன்

அனைத்துயிரின்கன்மமெனுமம்பொன்மாற்றினையறிந்து
தனக்கிசைந்தவிலைகொடுக்குந் தட்டானுமவனன்றோ
வனத்தினெடுங்கலைவடிவாமகட்புணர்ந்தவயன்றலையை
ச், சினத்திலறவிற்கொடெய்த தீரவேடனுமவனால். ௰௭

சக்கரத்தோனயன்முதலாஞ் சகலபசுவினங்கடமைப்
பக்கமுடன்மெய்க்குமான் பாலிடையன்றனுமவன்
பொக்கவுடலெனும்பொறியைப்புனைநரம்பாங்கயிற்றினு
லக்கருங்காற்கரங்கொடுநின்றுட்டுநாட்டியனுமவன்.

ஆருயிராமாடைகளி னுணவமாமழுக்கதனைச்
சாருமுடலுவர்க்கொடருட் டண்ணீராற்றப்பியே
வாரமுடனறுக்கவல்ல வண்ணானுமவன்மன்னு
பாருலகிற்பத்தர்க்குப் பத்தனும்பரனுமவன். ௰௬

மாதவத்திலதிகனு மடிவாலமாச்சையனே
நீதமலகுலமெடுத்து நிகழ்ந்தநல்வேந்தனே
தாதுமலர்ப்பாணத்தோன் றனையெரித்த சிவன்பெரு
மை, யாதரவாலாயிரநா வனந்தனுமுரையமாண்ணு.

வேறு.

கருவூரிற்சிவகாமமொன்னும்பத்தர் காதலினுலரர்க்கெ
டுத்தகரத்திற்பூவை, வருமேகமனையவிபமதத்தால்வாங்
கி மண்ணிலிட வெறிபத்தர் மழுவாற்கொன்று, மருண்
மேவுமெறிபத்தர் காத்திற்சோழனாயுதத்தைக் கொடுத்
தெனையுங் கொல்லுமென்று, வெருவாது பணிந்தளவி
லெழுந்ததானை விமலனருளவர்பெற்றார் விளம்பின்மற்
றும். ௨௧

வேறு.

பாரநெறியறிவுடையார் பாலூர்ப்பொம்மையரொன்பா
ராருநெறியரும்பத்தி யாசாரச்சீருடையார்
வீரசைவவிதியொழுகு மேன்மையினார்வெகுளியிலார்
பேருலகர்க்குபகாரம் பெரிதுடையார்தயிரியத்தார். ௨௨

குருலிங்கசங்கமத்துக் கோலமலர்ப்பதபூசை
மருவுஞ்சன்மார்க்கநிலை வழுவாதுவளர்விப்பார்
தருவுந்துநந்தவனந் தாம்வைத்தங்கம்மலர்க
ளருளன்பரகந்தோறு மளித்தவர்ந்தனபொருளால். ௨௩

நல்லோரொண்குருலிங்க சங்கமத்தைநாடோறுந்
தொல்லோரின்பூசிக்குந் தொன்னெறியாரொருவாதிற்
கல்லோர்நந்தியையெழுப்பிக்கடிதெனப்புன்மேய்வித்தா
ரொல்லோர்முன்சோளத்தை யிலிங்கமாவுருச்செய்தார்.

இத்தகையார்பாலூரி னினிதுறையுநாளினொரு
மெய்த்தலையாளிறைதன்னை வேண்டாதவேந்தன்மே
லத்தலத்துவழியாக வணைந்தவ்வூர்க்கிழக்கவர்செ
யுத்தமநந்தனவனஞ்சே ருயராற்றங்கரையுற்றான். ௨௫

அந்நகரில்வேந்தனிப மரியபெருமதத்தினாற்
றன்னிருந்தாட்டளைமுறித்துத் தாவிப்பாகனைக்கொன்று
மன்னிருந்தனிழல்சீறி வாயலறிதனைமறந்து
முன்னணைந்தோரனைவரையு முருக்கிநந்தவனமுறித்தே.

மதமிகுந்தன்கோபந்நால் வருங்கரிபாவூர்ப்பொம்மர்
பதமலாகைக்கொண்டுவரப பரநிய வர்பிமல்வராலுங்
கதமுடனைப்கெதிரிமை வு கசரிவீழ்நதமவா
யுதவியிலாவிபமியென லுக்கிரத்நாலுறுக்குதலும். உள

அடல்மதமுறுகோபமுந்தன் முரம்பரிப்புமழிந்தலறிக்
கடுவிசையிற்பின்வாஙகிக் கரமுசிரமேற கொடுசுழன்று
நடுநடுங்கிமதவேழ நதிக்கரையிலிறந்திடலும் (ர்.
வடுமொழியையப்பாகாமன்னவன்முனவருத்துரைப்பா

வணங்கிமன்னநீயேறுமாவேழமு றௌ,விணங்கரியபா
கனைக்கொன் றெநாதநோனவரைந்தநகக், கணங்கொ
ணந்தனைம்பிடிஙகிக் கடுவிசையி லவந்தகாலைப், பணங்
கொளராப்பணியனன்பா பாலூரபொம்மையொன்பார்.

அந்தநந்தவனந்துமல ரரற்கெடுந்தகைதற்கெதிராய்
வந்தனரங்கவாமழு மதியாமனடந்திடலு
முந்ததிகசினநதினட லுற்றந்நாதுமுக்கிஞர்
நந்தமிபஙகதறியந்த நதிககரையிலிறந்தென்றுர். ௩௰

கேட்டளவினமனந்தளாந்து கிளக்கரிய புயத்தினுல்,
வாட்டமுறு முகநநரசன் மதிரசடையா ரடியார்பாற்,
காட்டடன்மாதங்கமிநதக குறைசெயுமோவென்றன்ப
ர், தாட்டனில்வந்திப்பிழையைத தாழ்ந்தருள்வீரெனப்
பணிந்நார. ௩௧

மற்றுமந்தவேழுந்தை யனந்தினெழுங்கருணையினு
னற்றவர்பாலூர்ப்பொம்மா நாடியெழுப்பியவளவிற்
கற்றவருமற்றோருங் கைதொழுதுவாழ்த்தினார்
கொற்றவனத்தவரருளாற் குலவியபுண்ணியனானான்.

வேந்தியல்புபெரியோர்க்குமிகைசெய்யாமேன்மைதருஞ்
சாந்தமரியிந்திரன்பாற் றவத்தோராற்சார்ந்தகுற்றம்
போந்தபெரியோரிடத்திற் புகலக்கேட்டறிந்துமற்று
மாந்தரொனமாச்சையனா மதிப்பரோமன்னவனே. ௰௫

கோட்டுவிடையினனன்பர் கூறையல்லா லொம்பியாதார்
நாட்டுலகிலவராடை நணுகவென்றுமிசையாதார்
கேட்டுவந்தவர்க்காடை கிளரன்பிலளித்துமுன்பு
போட்டவர்க்குமத்தூசு புரிந்தளிக்கும்புனிதனொன. ௰௬

காவலன்றானந்திகளைக் கனன்றுபழங்கதையுரைக்க,நீவ
லைகாணென்றனைப் பாகர்தமைநேர்நோக்கித், தீவரமா
ய்வீரவன்போந் தெருச்சென்றுதிறன்மதநஞ்சேர், கோப
விபத்தாலடர்ந்து கொல்திரனைக்கொதித்துரைத்தான்.

கூறைதீண்டியவளவிற் கொன்றவரையிவர்களோ
வீறினூற்றேறவல்லார் வேண்டுவதில்வேந்தநீ
மாறுகொண்டங்கவர்மீது மலையவென்றுசென்றாலுந்
தேறியவர்க்கெதிர்நின்று திரும்பரிதுதீரனென்றார். ௰௭

மடிவாலமாச்சையா வருப்வீறுமாவுத்தர், கடவேழங்க
ளைக்கொண்டு கடிதுசெல்லக்கண்டன்ப, ருடைமேவும்
பொதிச்சுமையோ டுக்கிரத்தா வுருத்தெழுந்து, படை
யானைகளைவெருவப் பாாந்துடற்றுஞ்சீயம்போல். ௫௭

கல்விநாதன்படைத்த கடவீரக்கயமெனமு, னில்லநீர்நி
ன்றுயிரா நீங்காமற்பதடிகாள், செல்லுமெனவார்ப்பரி
த்துச் சேகண்டைமுழக்குமுட, னெல்லெனவே வெரு
ண்டிபங்க டிசைதோறுமோடுங்கால். ௫௮

உரவேழங்களைப்பாக ருக்கிரத்தாறுறி ரப்பிமேல்
வரவேழந்தீண்டாமுன் மடிப்பொதியைவிண்ணிலெறிந்
தரகாலகாலவெனவங்கைகளைத்தொடைப்புடைகொண்
டெரிபோலவடாத்தெதிராந மாயுத்தரிறவெறிந்தே. ௫௯

கரியினங்கள்கரமபற்றிக் கடுங்கலங்கவெதிரா தூக்கி
வரவீர்த்துத்துரொலிக்கும் வாறெதனவெடுததடித்து
நரவரியையுமுக்கண்ண னற்கரத்திலம்மனைபோற்
றரையில்விழாதெறிந்தனைய நாள்விசிந்தனாயிலிடா ௬௰

கயமுகனை மாக்கனைமான் கண்ணுநலோ னுயித்ததெ
னச், சயமுறவீர்ந்தரிவெங்கிற் றன்மெட னுமெட் டெலு
ம்பதனைப், புயவலியாற்பறித்ததுபோற பிடுங்கியென்பு
போகட்டு, மயமதுமர்செனலிகளந் தந்தத்தானருக்கி
யே. ௬௧

வே று.

இறைச்சியினைநீசர்கொள்வீர் சன்மமெல்லா மெடுத்துபோமூச்சியர்கா ளென்பமேபோலத், தறைக்கணுறவெங்கெங்கும்வீசிநின்று நமையெதிர்ந்தார்க்கொதுங்காதார் சாற்றுகின்றார், பொறைதருமமில்லாரென் மேற்கயங்கள் பொரவிடுத்தகாலெனைப் புடைப்பனென்று, கறைக்கதிர்வாள் விதிர்த்தார்த்தா ரிந்தனைப்பர் பாச்சையமாயேத்தினர் கரங்குவிந்தார். சஉ

இன்னசெய்கிமன்னனறிந் தானனந்தி யேறுமமையனவாடி யிறந்திறானிப், பன்னரும்சீர்நந்திகேனைப் பார்த்துநெஞ்சிற் பயப்படாவென்னைகைசெய்ய வந்தவதேவர், மென்னைகையாலுமையசெபவிதவர்மேல்வெம்மை விடுகயங்கள்விடேலென்ன மிகவமொழிந்தே, னென்றுமாகேளாமலபி மானப்போன திறமதிலபமெய்திற்றே சிவத்துரோகம். சந

இத்தகையாலத்தனன்பர் சவுரியங்க ளியப்பரிதாமாச்சைய ரிகலும்வாதர், சத்துருவா யன்னையின்றிச் சனித்தாரல்லாற் றாணியின்மனிதரென்று சாற்றுறுதாற், சத்தியமீதவர்க்குநீ சரண்புகுந்தாற் றருக்கினினைவாழ்விப்பா ரெனப்பொருந்திக், கத்தவியமிதுவென்றே யமைச்சர்நல்லோர் கற்றுவல்லோருடன்செல்லக் கடிதுவந்து. சச

சேரவரநாலரிபிகர் சேய்த்நிறைநுசுங் திருவேந்தனை
பூாமுன்னங் தண்டநாதர், பாரசெறிமாச்சையர் பதாம்பு
யத்திற் பணிந்தெழுந்து பயவிரின்று பகர்வார்மன்னன்,
பேருணர்வுள்ளவனன்றுநும்மேல்வுரப் பெருந்திரளை
விடும்போது வேண்டாமென்றேன், போருறுமாகதத்தி
ஞல் விடுத்துமானம் போய்ப்பணிந்து கிடக்கின்றுன்
பொறுப்பீரொன்று. சரு

பரணியைநேவரீர பறவைமிது பாகபநாத்திரம் விடி
லென் பாரொன்றுறும், புரவலரீறுவெதிர் நுமக்குப் பு
ரந்தராதி புதசேனா நுமநருளைப் பொருந்தி வாழ்வா,
ருருளுதிரொன்றுளாத்தளவின மடிவாலைய ரன்புகொண்
டங்காசவெழு கெனவெழுந்தான், றலாயடிந்தகரியினைத்
திலனொலும்பூன்பீதே தவளவெண்ணீ றிடவுயிருன் றரித
தெழுந்தே. சசா

முன்றுணிந்து வில்லெனறிந்த சிரமூமன்னன் முன்
வீழ்ந்ததற்குமுயிர் யோககதிந்தார், மின்றசபை யனை
வோருந் தொழுதுபோற்ற நெறவிருப்பிற் றுகிற்பொதி
க்குப்புறம்பாலிகக, வென்றிபிசவந்திருநளவே மடிவா
லையர் விரைந்துசெலநந்திகளும் விருப்பாற்பின்போய், ந
ன்றிமடம்புகவிடுத்துத் தொழுதுமீண்டு நன்னெறிசேர்
தம்மடத்து நயந்துபுக்கார். சஎ

வேறு.

அரசனமைச்சரறிவாளரனைவோர்களுமங் கற்புதரா
ய்ப், பரவிமகிழ்ந்திப்புதுமையினைப் பண்ணவல்லாரொ
வரொன்றே, விரவிமன்னனுடனைவன்றார் மிக்கமடிவாலை
யர்முன்போ, லுரமதகலாத் தவராடை யொலிக்குரியம
மூற்றிருந்தார். சஅ

மடிவாலமாச்சையர் வாது
முற்றிறறு.
ஆக திருவிருத்தம் - கசஎக.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

முசுண்டிச்சவுண்டையர் வாது.

வெற்றியின்நாட்டவராச ரென்றோர்முனிவர் மிகுமூப்
பா, லுற்றவுடலைவிட்டகல வோயருங்கடகத் துறுந்தவ
த்தோ, ரற்றைநாளின்விமானத்தி லவனைக்கொண்டங்க
ளவில்சங்கந், துற்றுமுழங்கவோர்மறுகிற் றுறைந்துசெ
ல்லுந் துணையத்தின். க

முத்தர்முசுண்டிச்சவுண்டொனு முனிவரந்தத்தெரு
வதியா, யொத்துவருவாரிதனைக்கண் டோடிவந்துசரண்
சரணென், றித்தன்மைய ரென்றேவரி ரிழிந்துவம்மின்
வம்மினிந்த, வெத்தகரவாகனாலமோ விடைவாகனத்து
மேவாதே. உ

என்றுசிரித்துக்கரவாளை விதிர்த்துமுனையிட்டெதிர் நின்று, குன்றமனையபுயம்புளகங் கொள்ளப்பயந்துசிவ னன்பர், பொன்றலாமோ வெனப்பதங்கள் போற்றிப்ப ற்றப்புன்முறுவ, லொன்றுமுகராய்த் தவராச ருயிர்பெ ற்றுள்ளங்களித்திறங்கி. ௩

சாணார்க்கியெனச்சவுண்டையருஞ் சாணார்க்கியென த்தாமொழிந்தார், காணுதரவாற்றழீஇக்கொண்டார் கா தற்றுதிகள்பலசெய்தார், நாணுதஞ்சேர் சங்கொலியுஞ் செய்யதவத்தோரொழுந்தரவார, பாணுவாவென்றேத்தொ லியுங் கடலேழொலியிற்பரந்ததால். ௪

ஒழுக்கமுசுண்டிச் சவுண்டைய ரொப்பொன்றில்லா விற்றிலைமை, யழுக்குமனத்தா லமண்குண்ட ரறிந்தங்க தனையவமறியா, விழுக்கஞ்செய்வா மெனவெண்ணி யி ணியதவர்போற்சோணிகையாற், ஏழுத்துச்சிரநற்கரங்கா லாய்க் கட்டிக்கண்டிரேணிந்து. ௫

ஊர்க்குப்புறத்தோர் பாழ்ங்கோயி லுள்ளோர்மூலையு ட்கிடத்தி, மூர்க்கச்சமணர் பலர்கூடி முதியதவத்தோ ரொருவனென்னற், பார்க்கப்பயமாயிருப்பதொருபாழா லயத்தி லிறந்தனர்தோ, போர்க்கத்துணியுமொன்றின்றிப் பொதிபோல்வீங்கிக் கெடநாறி. ௬

எடுப்பாரின்றிக்கிடக்கின்று னிவ்வூருள்ளசங்கமர்தா ங், கொடுப்பாருண்டேலோடுவரோ கொடியமரண மெவ

ர்க்குமுள்ள, துடற்பாலெவர்க்குநிந்தியமோ வொன்று
மற்றபரதேசி, முடைப்பாற்பிணத்தை யையையோ மு
சுண்டிச்சவுண்டர் காணாரோ. ௭

என்னமொழிந்தவ்வஞ்சகத்தையெய்திதோர்விமானத்
தேந்திக்கொண், டின்னபிணத்தினாற்றந்தா னென்னகெ
டுவாயெனச்சிரித்தே, யன்னகோயினாறமினி யடங்கு
மென்னவமணொலா, மன்னர்முசுண்டிச்சவுண்டையர்
மடத்துவழியாய்வருங்காலை. ௮

வருவாதர்களைத்தூரததே மகிழ்ந்துகண்டுசவுண்டை
யர், பரவாதிகடாஞ்சுமந்துகொண்டு பரவிவருதல்வஞ்
சகமென், றருளாலறிந்தேயிதனையுட லாக்கியுயிருமளிப்
பமென, வுரமாபுயங்கள் பூரிதது நகைத்துக்களிப்பாலு
ளைசெய்வார். ௯

வேறு.

மலரவனண்டம்பற்றி மலர்க்கையா லெடுத்துடைத்
துச், சலமதிற்படைத்தளிக்குஞ் சங்கரனடியார்க்கீதோ,
சிலபொருளென்னவுன்னிச் சிவகணங்களைத்தியானித்,
திலகுவாளுருவிக்கைக்கொண் டெதிர்விதிர்த் தெய்திச்
சென்றே. ௰

எட்டிவஞ்சனையின்கையை யெடுத்தெழுகெனவழைப்ப
ச், சட்டெனவுயிர்வந்தாகஞ்சடக்கெனக்குதித்திறைஞ்சி
முட்டிவாரிட்டர்சிட்டர் முசுண்டிவாழ்சவுண்டராயர்
திட்டிமுன்றெழுதுநின்று திருந்தன்பாற்றுதித்தவாறே

வஞ்சனையுடல்கூடிவந்து வந்தவாதியர்கண்மானித்
தஞ்சினர்வெருண்டுபோனா ராவிபெற்றணைந்துநின்றோ
ன், விஞ்சியவிமலபத்த னேகவேவிருப்பானேகிக், கஞ்
சனைப்பழித்திருந்தா சவுண்டை யர்கருத்தார்வல்லார்.

அச்செயல்விச்சலேச னறையக்கேட்டவ்வியத்தான்
மெய்ச்செயனந்தியானா வினவியேயனந்தனாண்மு
னச்சழிந்தோகடம்மை யழைக்கவும்வலரோவென்ன
விசெயலவர்புதத்து மொயதினோகளெளிதாமென்றார்

என்றலுமருகிருந்த சமண்குண்டரிடபமொன்றோ
டொன்றுபாய்ந்தேதாம்பொனறிப்புதைத்ததின்மீதிலோ
ரால்,குன்றெனவெழுந்துநிறகுங் குறியிடங்கூறக்கேளா
நன்றெனநந்தியாருநற்சவுண்டையாக்காள்விட்டார். ௰௪

போயவருணாத்தவாறே புறப்பட்டுச்சவுண்டதேவா
மேயவவ்விடமெதென்று விரைந்தெழுந்தருளவேந்தன்
றூயகந்தண்டநாதா தொன்னகாதுறறிருக்குந்
தீயவெஞ்சமணர்மற்றோ ரனைவருந்திரண்டுசென்றார்.

வடமரங்கண்டவாறே சவுண்டை யர்மனங்களித்துத்
திடமுடனருகுசென்று செய்யநர்திகளைநோக்கி
யுடனடல்வாளையாவி னூன்றியேவரவாவாவா
விடபமேவாவாநிந்த னேறுவாவென்றுரன்னம்.

சேடனுயிரஞ்சிரத்தாற் சீறிமுட்டினபோற்றின்பார்
நீடவேபிளந்தவாலி னெடியவேர்நெறநெறென்று
தாடலையதுவாய்ச்சாய்ந்த தழிசமண்டலைமைக்குன்றங்
கேடணைந்திந்தவாறு விழுமெனக்கிளத்தல்போன்று.

சம்புவின்சமயமேருத் தானெனவிடையெழுந்தே
யம்புவிநின்றுநில்லா தடிகளிட்டாலேமோந்து
கொம்பினைக்கோட்டினாலே கோபித்துமுறித்துப்பாய்ந்
பம்புடன்மயிர்சிலிர்த்துப் பாரினைப்பதத்தாற்கீறி. [து

இக்கிறுக்கிட்டெருத்தா ளிட்டுபேரிட்டங்கார்த்து
மிக்கதங்கிழலைப்பார்த்து வெகுண்டிருகோட்டாற்குத்திப்
புக்கழுச்செறிந்துசிந்திப் புற்றின்றுசெவிநெறித்து
மிக்கதிண்களமிமிர்த்து வாலினையெடுத்துவீசி. ௰௯

சலமுடன்றனைப்படைந்த சவுண்டையர்பதத்திற்றாழ்ந்
து, வலமிடமகிழ்ந்துநோக்கிவசவதேவையர்க்கிறைஞ்சி
நிலமன்னன்வெருவக்காலா னிலத்தினைக்கீறிச்சீறி
யலகிலாவமணர்கூட்ட மலறமேலடர்த்துப்பாய்ந்து.

தலையினன்முட்டிக்கோட்டாற் சாம்படிகுத்திக்காலா
லுலைவுறவுதைத்துவாலாலொலித்தொலித்துட
ற்றி, யிலையெனச்சமணர்நின்ற விடமெலாமேறியேறிக்
கொலைமிகச்செய்துகொம்பு குளம்பெலாமுதிரஞ்சோர

குதித்தமண்குண்டர்மார்பு குழிபடக்குடர்பிதுங்க
மிதித்துநின்றுமித்தோடி மீண்டுயர்சவுண்டதேவர்
மதிக்கமுன்வந்துவந்து மலர்ப்பதமோங்கெல்லோருந்
துதிக்கநந்தண்டநாதா துணைக்கையாற்புறந்துடைக்க.

நின்றமர்விடையைநோக்கி நேயந்தாற்சவுண்டதேவ
ரொன்றமெய்களந்தழீஇக்கொண் டொண்பதநீராலாட்
துன்றலர்மாலைசூட்டித் தூபதீபங்கள்காட்டி [டித்
நன்றுறநெய்பால்கூட்டி நண்பினுணவளித்தே. ௨௩

திவ்வியவிடையுந்தாமுஞ் சவுண்டையர்மடத்திற்சென்
றவ்வயின்றண்டநாத ரகன்றுதம்மடத்தணைந்தார் [ரு
வெவ்வியவிச்சலன்ற னரன்மனைவெள்கிப்போந்தா
னிவ்வதிசயமாசெய்வா னெனமற்றோத்தினால்.

வாடியவமணர்தம்மால் வராவினையில்லையென்று
நாடுணாசெய்புஞ்சொல்லை நாம்புதிக்கினமேயென்பா
ரோடீயிட்டசேடு யானிட்டகேடதென்பா
ரோடியவ்விடையைக்காணிலொளித்தகமுறுவாரானார்.

முசுண்டிச் சவுண்டையர் வாது

முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - ௪௫௰௧.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஏகாந்தராமையர் வரலாறு.

இவ்வதிகவாதின்பி னேகாந்தராமையர்
திவ்வியநற்கலியாணத் திருநகரோர்சிவாலயத்து
ளவ்வியதஞ்சிவானந்த மாருராதித்தினையாய்
வெவ்விடயங்கரணங்கண் மேவாமலிருக்குங்கால். க

ஒருசமணன்செருப்படியோ டும்பர்கோனாலயத்துண்
மருவியதஞ்சமயருடன் வருமாரவத்திராமையர்
கருணைவிழிதிறந்தவனைக் கண்டேடாகடும்பாவி
தெருமராநீபெருநரகஞ் செலுங்கருமஞ்செய்தனையால். உ

இப்பாவந்திரவன்ற னிணையடியிற்செருப்பகற்றிச்
செப்பாருமுமை பங்கன் றிருமுன்புபணிந்தடியேன்
றற்பாவமகல்விகென்று சாற்றுவாயல்லாயேற்
றுப்பாலுன்காலிரண்டுந் துண்டிப்பன்காணென்ன. ங

அரப்பணியன்கோயிற்குநானையொன்றுண்டானதெங்க
ளூரப்பணியான்காறுணிப்ப மென்றுமிவ்வுரையானின்
சிரத்தையரிந்திடுகென்னச் சிரித்தெமக்கின்மரணமென
த், தரத்தனீனைதுதலை யரிந்துய்யப்பெறிலென்றே. ச

பெற்றனையேற்றவத்தோரிற் பெரியோய்நீபிறங்கியன்பு
முற்றியவன்சங்கரனே முத்திபுத்திதருந்தெய்வம்
வெற்றியுனதெனமொழிந்தான் மெய்யன்பரிராமையர்
சற்றனிவன்றனைக்கோறல் சால்பல்லவெனவுரைப்பார்.

இவனுரைத்தபடியறஞ்செய் திஙசவிப்பமல்லாக்காற்
சிவனதிகனென்பதிந்தத் தீச்ரமணரறியாரொன்
றவமிகுத்தவாருகதரறியவரனம்பர்முன்னை
நவமிகுத்தபெருவாது செய்தபடிநவிலுவாம். ௬

வேறு.

தனையுளோர்புகழுஞ்சம்பூர் தன்னிலேதங்கிவாழ்வார்
வனைமகள்கேழவனன்பர் மாகாளரொன்னும்பேரார்
சிரமரிந்தரற்கொப்பித்துந் திரும்பவச்சிரத்தைச்சேர்த்
தங்குரமுடனெழுந்தூரிற்கவுலகுளோர்துதிக்குங்காலை

வேறு.

மேவுமிந்தச்செயலினைககோ விந்தபட்டாரகரொன்பார்
நாவிலிகழந்தங்கணர்க்கு நல்கியவத்தலைதன்னைச்
சாவகலத்திரும்பவைத்துத தாளெழுதல்சமக்கென்று
பூவணியாமிக்கடகம் புகுந்தாரக்குத்தந்தலையை. அ

அரிந்தரனையருச்சித்தங் கமர்ந்திருந்தமூன்றுநாட், பிரிந்
தசென்னியன்றிமற்றோர் பேரழகாஞ்சிரம்பெற்றுப், புரி
ந்தமையமொறட்மென்றோ பொற்பதிவங்கையரொன்
பார்,தெரிந்தாலமன்றிநெனச செப்பியரன்திருமுன்னம்

மூன்றுநாளளவுபரன் மூர்ச்சித்தங்கிருந்தானே, வான்ற
நலமன்றெனத்த மருந்தலையையரியவுடன், றோன்றுசெ
ன்னியறுக்கமற்றுந் தொடர்ந்தெழுகந்துணிக்கவே, சா
ன்றறிவான்மறித்துமுறத் தம்பத்திதளர்விலபோல். ௰

அங்குரிப்பவங்குரிப்ப வரிந்ததலையரன்கோயி
லெங்குநிறைந்தெழுந்தார்ப்ப விணையிலிதழ்கடித்தார்ப்ப
ச், சங்கையின்றிக்கொக்கரிப்பத் தமிழ்சிரிப்பபற்கடிப்ப
மங்கைபங்கன்றனைத்துதிப்ப வந்தொன்றியரியுண்ப. ௰௧

கொய்யமற்றும்வந்தொன்றிக் குறைப்பவிழுந்தாலிப்பச்
செய்யபுகழன்பாசெயுந் தீரபத்தித்திறலினு
லையர்திருமுன்னிறைந்தங் களவில்சென்னியடைதலாற்
பொய்யிலனபவங்கைய பூளையிளிப்போதுமென்று. ௰௨

வேறு.

தடுத்துநாந் தோற்றோம்வென்றாய் தவறிலாநீயென்றத்
தம், பிடித்தரன்மகிழ்சிபொங்கிப்பிறங்குமத்தலைகடம்
மை, யெடுத்தணியாலையாக வெழிற்றிருமேனிசாத்தி, ய
டற்றருமொறடமேவும் வகைகையாக நருள்புரிந்தார். ௰௩

அன்றியுமற்றோரன்ப ரதிகர்கோலூர்ப்பொம்மையர்
கன்றியறுங்களாரு கதருடன்கனன்றவாதின்
வென்றிநூலதனுல்வெல்ல வெள்கிப்பின்வெஞ்சராகி
யொன்றியகாட்சியாலேயன்றியாமொப்பேமென்ன. ௰௪

திடமிகுங்கோலூர்ப்பொம்மர் செப்புநுங்காட்சியென்ன
வடமாமிதனையாங்கள் மந்திரங்கொண்டுசுட்டாற்
படாநின்றெய்வத்தாலிப் பழுமரந்தளிர்ப்பித்தாயேல்
விடுதுநாமெங்கள்பாழி யனைத்தையும்விரையவென்றார்.

நல்லதப்படியேசெய்யு நாமுநீர்சொன்னவாறே
வல்லமேற்செய்துமென்ன வஞ்சர்தமந்திரத்தா
லொல்லையிற்சுட்டார்வெந்த வொளிதருஞ்சாம்பறன்னே
யெல்லையிலன்பர்கோஹூர்ப் பொம்மையரிசைவாஞேக்கி

விரும்பியவெல்லாநல்கும் விபூதியைக்கரத்தாலள்ளி
யெரிந்தவச்சாம்பன்மீதே யெறிந்தனரொறிந்தபோழ்து
பெருந்தழைக்கோடுகொண்டுபெருகமுனையர்விலோங்கி
விரிந்துவீழ்தூங்கிநிற்கச் சமணர்கள்வெரீயிரிந்தார். ௰௭

தீரர்பொம்மையர்கோஹூர்ச் சிஞலயத்துருவமெல்லாம்
வேரறப்பறித்தார்தந்தாள் விரும்பிஞேர்க்கபயாத்தந்தந்
தாரவேயுபதேசிந்தா ரங்கணன்பெருமைநாட்டி
நேரிலராயிருந்தார் நெறியிலீரறியீர்கொல்லோ. ௰௮

இன்னுமொன் றுரைப்பன்கேண்மி னெழுறாறுபுத்தன்
பள்ளி, யன்னிலையன்றிப்பாடி யாயிரமனைந்துவாழும்
பொன்னணிமாடமோங்கும்பொட்டலச்செறுவென்றே
ரூர், மன்னவனவன்றனுமம் வல்லபராயனென்போன்.

அனையவூர்ச் சமணர்க்கெல்லா மதிகனுங் குருவின்
போத, வினையனு மிவன்றன்றேவி மிக்கசற்குணமாதே
வி, தனைபுபதேசஞ்செய்யத் தருமசேட ரதாமசையர்க், க
னையமின் கேழ்வன்வெண்ணீ றிகழ்தலையிசைத்தான்வி
ட்டாள். ௨௰

சேடரதாசரிந்தச் செய்தியைக்கேட்டவாறே
நீடியவெஞ்சராகி நேயமெய்த்தவருந்தாமு
நாடருஞ்சிறப்பிற்றாய பொட்டலச்செறுங்கவநண்ணக்
கோடுவெஞ்சமணராஞேரனைவருங்கூடிக்கொம்பா. உக

இப்பதிசைவனெய்த லெப்படியெனவெறுப்பா
லப்புரவலன்முன்கூற வவர்வந்தாலப்புறத்தே
யொப்புடனிருந்துபோவ ரொட்டன்மினெனத்தடுத்தா
ன்,செப்பருமன்பர்போந்தார்சேயிழைமற்றோர்தேர்ந்து.

சிறப்பளித்திறைஞ்சிவைக்கச் செயினர்கள் வேந்தன் முன்போய், மறுத்துடனிவணம்மூரின் வருவதென்னெனவுரைத்தா, ரறத்தினேரீங்கிவேந்த னணியிழையாளை நோக்கிக், கறுத்தநெஞ்சுடையவுகிக் கனன்றுமுன் கழறுநிற்பான். உரு

மதியிலாமாதேகேளாய் வையகந்தன்னிற்றத்தம்
பதியொருசமயமாகிப் பாவையர்வேறென்றுறைற்
கதியதுண்டாகாகேழ்வன் கடவுளேபன்னிக்காயி
னதிகநீணன்மையாகு முனக்குவேறுசாருகா. உசு

அவரையிங்நேரமேநீ யகற்றுவாயெங்களாசார், கவலைவந்துறத்திதேது செய்வரோகாணெறுகா, றுவகையாற்செலச்செய்வாயென் றுரைக்கவொண் ்றுதலாள்கோபித், திவரையெம்மாசார்வேறற்கென்றலோவந்தாரென்று.

என்னையல்லாமன்மற்றோ ரேந்திழையாளைக்கொள்வா
யன்னையோர்பாகனல்லாக் கடவுளையகத்து முன்னேன்
பின்னையொன்றுங்களாசா ரெங்களாரியர்முன்பேசி
மன்னவவெல்வாராயி னவர்களுன் வணங்குந்தெய்வம்.

என்றுசற்குணமாதேவி யியம்பலுமிறைவனன்றென்
றன்றிருதிறத்துளோரா யழையெனவந்தாரங்கண்
மன்றிருவலப்புறத்தோர மணிமயப்பீடமீதே
தன்றிறலாசார்தம்மைத் தையலாடருக்கால்வைத்தாள்.

சரணர்சேடரதாசையர் சரணாரவிந்தநோக்கி
யருணெறிமடவாணின்று ளமணர்தமகந்தையாலே
மருவுதுன்மந்திரத்தான் மயேந்திரசாலநூலாற்
றருநெறித்தந்திரத்தாற் றந்தமிற்சதுரரொன்று. ௨௮

ஆரணமுடிவாற்சித்தாந் தத்திறற்றர்க்கநூலா
லோருநன்னியாயவைசே டிகத்திறனுத்திதன்னாற்
சேருமாவாததிட்டச் செய்தியாற்சிவனேயல்லா
னேரிலாத்தெய்வமில்லை யென்றனாஸித்தனன்பர். ௨௯

உலகமுமுலகாள்வோனுமுலகினைப்படைப்போன்றானு
மலகுறுமவைக்குணர்த்தி யருடருங்குருவாவோனுஞ்
சலமறப்புத்திநல்குந் தருமியுஞ்ஞானியாகி
நிலவுவோனெங்களத்த னெனமறைநிகழ்த்துமென்றா.

சகலமுஞ்சிவனேயென்னிற் சராசரந்தனைவணங்கா
தகல்வதென்கோயிறேடி யஞ்ஞானிசெய்வதென்னீ
ரிகலுறுமுலகிற்குங்க ளீசனுருயிரோமெய்யோ
புகலுதிரென்னைச்சேட நாசையர்புகலாநிற்பா. ௰௧

ஆலயமேதுச்செல்லா மரனெனிலென்றீர்விண்ணிற்
கோலமாமதியின்சோதி கூடியசிலைகளெல்லா
மேலவேயுருக்காணே மேற்புடையிதுகாந்தம்
போலவேயல்லாக்கன்மேற்பொருந்திலெனிந்துச்சோதி

சூதலாலனைத்துமத்த னருளிலடங்கிநின்றுங்
காதலாமன்பருள்ளங் கனையுமெங்கடவுளாலே
பேதராமாந்தரீசன் பேரொளிக்குட்சரித்து
மோதுமசிலைபோற்சற்று முருகலாருழின்குற்றம். ௰௩

உலகனைவக்குயிரோமெய்யோ வும்பர்கோனென்றீராவி
மலமுறுட்பிறந்திறக்கும் வருவதிதென்னவொண்ணு
நிலைமையானாம்யாவல்ல விலமுதற்பூதமைந்தா
லிலகுலகசேதனத்தா லிறுதலாமிறையோனல்லன். ௰௪

எள்ளியெம்பரன்விசேடமில்லதெனுயிர்கட்கென்றீ, ரெள்ளிடத்தெண்ணெய்ச்சோதியெள்ளிடையெய்தவற்றோ, வெள்ளிடத்தசெண்ணெய்த்தன்மை யெள்ளினுக்கிசையாவெண்ணெ, யெள்ளிடத்திருக்குமாபோ லெங்குமெம்பிரானிருக்கும். ௰௫

அங்கணன்குணமவைக்கெனணையுமெய்ப்பிடத்திலெ
ண்ணெய, தங்குமெண்ணெயிற்பாலென்றுரைச் சாலாச்
சகலத்துளளரு, மங்கையோர் பாகனுமன்னி மன்னிலா
னெவ்விடத்தும், பொங்கி யுலகினையமான்பொருந்து
மாறித்தனைமைத்தாம். ௩௰௬

அத்தனீறிலாததென்னிவ் வாருயிரிரப்பமென்னா
பத்திசெய்பரனேதேவோ பகருயிரேதேவாவெனறீ
ரொத்ததவெமமலகனமறறி ஞானிலாருயிரிறக்கு
மித்தகையாங்களங்க மின்மையமிறவாமெயமான். ௩௰௭

ஆருயிர்வினைமுற்றோர்ந்திட்டறிந்தலாலரனேதெய்வ
மோரியலுணாத்தகன்ம முறைகையாறபகுவாமான்மா
காரணன்சகலமேலாக கருததினைகபாவாகும்
பேரறிவில்லிரின்னமபோத்துனாகிலைபேனசேண்மின்

திலத்தினுளெண்ணெய்பாலிற சேருநெய்காட்டத்தங்கி
கலததாபபணக்குறீரல் நயனத்துநண்ணுருபருந்
சலததினிறகதிரோன்விதநிறறுசந்ததந்தம்போலும்
புலததினுளொளிகடஙகள பொருநதுமாகாயமபோல.

அனைத்துடனணைந்துங்கூடா ததிகருககுமமதாகி
நினைத்திதுவென்னவொண்ணா நிநயாநிலையதாகி
வினைப்பயனுயிர்களார மேவுமுளளறிவாயககண்கட்
கனைத்தடியுறிவிரதப்பா லாகியகதிரோபோலாவன். ௪௰

இப்படிசிவனெங்கெங்கு மிடையறவியாபியாதல்
செப்புநான்மறைபுராண மாகமத்தெளிவாற்சொல்ல
வொப்பியநினைவராகி யுள்ளத்திலழுக்காற்சொல்வர்
தப்பறக்கற்றீசன் சலமலத்தரையிலுண்டோ. ௪௧

உண்டெனிற்றரையிற்கானீ ரூன்றவுமொண்ணுதென்று
ர், மிண்டர்களவரைச்சேட தாசையர்வெகுண்டுநோக்கி
யண்டமூர்கதிர்போனிற்கு மத்தனேயில்லையென்ற,குண்
டர்கள்வாயேகேளாக் குறியதாங்குணமொன்றில்லீர்.

அலைமனத்தமணர்வாயை யடித்ததுபோலவேநன்
னிலையதாஞ்சேடதாசர் நிகழ்த்துவாரறியீரோநீர்
மலைமகள்கேழவன்றன்னைமதிக்கலாசசமண்சண்டாளர்
தலைகளுமவர்கள்மார்புந்தகரயாமிதிப்பேமென்றார்.௪௩

இவ்விடமிரண்டுமல்லா தெவ்விடந்தொறுந்தானுகி
வவ்வியேநின்றுநில்லா மகிமைநற்குணத்தனித்தன்
செவ்விதா வனைத்துந்தோன்றச் செய்தரன் செனியான்
றேற்று,மவ்வவைகளைநடத்தி யவையுடனடவானுவன்.

சகலமுமழியும்போது தானழியாதநித்தன்
சகலமுந்தன்னுணிற்கத் தானழுக்கிலாதசுத்தன்
சகலமுந்தன்னேவற்குட் டங்குமுற்றறிவுவல்லோன்
சகலசங்காரதீயிற் றண்டவலீலைசெய்வோன். ௪௫

உளனெனுமவர்க்கங்குள்ளோ னுணர்வினைக் கடந்து நிற்போ, னளவினையர்க்குத்தன்னை யளிப்பவனளவொன்றில்லோன், வளமைநன்பெருமைசற்று மதிக்கலான் வரல்போக்கில்லான், களநெறிகூடான்மெய்யிற் கலப்பவன்காரணந்தீண்டான். சசு

விருப்புடன்வெறுப்பிலாதான் விழிப்பொறிமேவாநுண்மை, யருட்கணுலறியநிற்போ னுசையற்றோர்கணெஞ்சி ருப்பவன்பத்தரானோர்க் கெளியவனநாதியாதி, திருத்துவோனுவமையில்லோன் பெரும்புகழ்நியர்க்காமோ

அருமறையாகமங்கட் கன்னியசமணர்க்கிந்தப்
பொருவில்வேதாகமத்திற் பொருளினையறியொணுதான்
மருவியாமிசைக்குநாலே மனந்தினிரவமதிந்தாற்
றெரிதருந்திட்டத்தானுஞ் சினலயங்களைச்சிதைப்பன்.

பாருமென்றளவில்பொல்லாப் பறிதலைக்கையர்பொய்யர்
சோருநீர்நுளைவாய்க்குண்டர் துகில்வறும்பாயாய்க்கொ
ள்வோர், சாருமாகுடிலகன்ம மந்திரவியந்திரத்தர்
கோரமாரணங்கள்வல்லோ ரனைவருமொன்றுய்க்கூடி.

திட்டமதாலேநந்தஞ் சினலயஞ்சிதைப்பேமென்ற
துட்டனைவஞ்சத்தாலே தோற்பிப்பமென்ற துணிந்து
மட்டறுகாளகூட மாசுணஞ்சிங்கியேற்றிக்
கட்டரோர்கடத்தடைத்துக்காவலன்சபைமுன்வைத்தே

வெறுங்கட மெனவேவஞ்ச மிகச்செய்திக் கும்பத்து ள்ளே,மிறைந்தநின் சிவலிங்கத்தை நீயினிக்காட்டுவாயெ ன், றுறைந்தனர்காட்டி னிரோன் றருகுவீ ரன்னக்குண்ட, ரிறைஞ்சுநஞ்தெய்வம்பொய்யென் றேகுவமெனவிசைத தாா. ருக

திருபனுநல்லதென்று னின்றசற்குணமாதேவி
மருவுளமகிழ்ந்தெதாப்பென்றுண் மதிமுடியத்தனம்பாங்
திருவுளசேடதாரர் திறலுளங்கனிர்தெழுந்தங்
கருளரன்கருணைநீங்கா ரடிகளையகத்திலுன்னி. ருஉ

படத்தராக்கடத்தைநக்கிட்டிப் பரமனேபூரணத்தோ
னடுக்கிலாரவன்றனன்பா ணர்பார்க்காளலாமோ
யடக்கரும்பாதகத்தோ ராபெனிலவைர்முன்னிக்
கடத்துளோரமலலிங்கங் கரம்வரவெனக்கையிட்டார்.

வேறு.

இட்டளவிற்றுட்டவராப்படி கலிங்க மெனச்சமைந்து சமணிருளை யிரிக்குஞ்சோதி, விட்டுவிளங்கிட வெடுத்து ச்சேடதாசர் மேதினிமன்னவன்காண விபுலர்காண, ம ட்டறுபூமலர்மாரி வானாசிந்த மறச்சமணரிரிந்தோட ம கிழ்ந்துகாட்ட, வுட்டருநேயந்தருசற் குணமாதேவி யுவ ப்பொடுதேசிகர்தாளி னுறப்பணிந்தாள். ருச

வல்லபராயன்சேட தாசர்தாளின் வந்துபணிந் திரு மைபெற வாழ்த்திநின்று, னல்லவராமாருகத ரப்பனே

நினையபொனவடிவணங்கிப் பஞ்சலித்தா, றொல்லையினிற்
சைவவுபதேசமன்னரு வந்துபெற்றங்குத்தரத்தாலுற்ற
லிங்ச, நல்லபெயருந்நசோச் பரமதென்ன நாட்டியமண்
பாழியெலாநாசஞ்செய்தான். ௫௫

அந்தவெய்யசமணனாநஞ் செடதாச ரனன்பராக்கி
ஞான்றிமற்று, மிந்தமண்ணவின் மாறுடிகையென் னுமூரி
லிரியநாச்சையபொன்பா ரிசாநேயந், தந்தருமமனமல்லா
ற் பிறர்க்குந்தோன்றுந் தன்மையராயிருக்கவந்தத் தல
ந்நிலைந்நுறா, றுக்கொருநாறமண்பாழியுளவவைக்கு ளொ
யையொருபாகன்கோயி லொன்றுகண்டார். ௫௬

இதுகண்டுபொருராயி யமணரொல்லா மேகமாய்க்கு
ழுமியஃதேதஞ்செய்தா, ரதுகண்டுநாச்சையரகத்துவெ
ம்பி யையிருநாடனிலமண்வே ரறுந்தேனின்றேன், மத
னங்கியுறவிழித்தோ னடிமையல்ல னெனமதித்துமாறு
டிகைப்பதியைநீங்கிப், பதிதோராயிரத்துடனொஞ்ஞா
றந்த னன்பருடன்கூடிவந்தப் பதிபுகுந்து. ௫௭

சைவசைவலந்தனிற்புக்கநட வேழுய்போற்காரமணரொ
ருவரூர் கடவாவண்ணஞ், செய்தவரிற்றலைவராந்தோ
ராரேறர் சென்னிகளை முதற்றுணித்துச் செங்கையேந்
தி, யுய்தருமமறியாதமற்றவரையோர்க மொன்றொழியாதரி
ந்தேந்தி யுறந்துப்பாரா, நெய்தருவெண்ணிணந்தெறிப்

பகிலத்தெறிந்து நேரொருவர்க்கொருவர்நின்று நிமலற்
பாடி. ருஅ

ஆடிவிளையாடியபி னவ்வூர்த்தங்கு மாயிரத்தோடெ
ழுநூறுமமணப்பாழி, யூடிருக்குமாருகதவுருவமெல்லா
மொன்றொழியா தெடுத்தெறிந்தங் கொளிகொண்மீது,
நீடுசிகரங்களெலா மிடித்துத்தள்ளி நித்தலிங்கங்களைப்
பதிட்டை நெறியாற்செய்து, சோடுடை யநந்திகளைத்தா
பித்தேத்திக் குண்டர்தலைத் தொகைமரமேற் குலுங்கத்
தூக்கி. ருகூ

தேரர்கூற்றிவரொன்ன வுலகோர்பேசுந் திறலராய்மா
றுடிகை சேரவெண்ணீ, ருரவருளிரியநாச் சையர்செய்
தி யறிந்திலிரோவமணரோயத்தனன்பர், பாரவெஞ்சமத
னிறு னுங்கடெய்வம் பட்டபங்கம் பணிபதிக்கும் பக
ரொணுதா, வீரறியவின்னமொன்று நிகழ்த்தக்கேண்மி
னிகரில்புலிக்கறையென்னு நீரேர்தன்னின். சுய

சோவணரொன் றொருபத்தர் முக்காலத்துந் துங்கலிங்
கதரிசனஞ்செய்தல்லாதன்ன, மாவலிறைலருந்தாதநியம
ந்தப்பா தாதரித்துவருநாளிலவாகண்ணேவாற், பாவை
பங்கன்றிருக்கோயிற் செல்லொணுமற் பசித்திருக்கமை
ந்தரமண்பத்தராவார்,கோவமனங்கொண்டரன்றன்கோ
யிலியாங்கள் கொடுபோவேம் வரவுணவு கொள்ளும்வ
ண்ணம். சுக

என்றுநா முடையழுந்துக் கொடுபோய்ந் நகர் விரு ஞ்சிறையைப் பதுளரிமாற் றிதுவிலவா, பின்று பிசிந்திறை ஞ்சு கென்றானாபா நிபமரெறி பாடிெயபது நேயராக, ம ன்றுடையானென வணங்கி யெழுந்து ஊபாலே வாழத்துங் கான்மைநகரெங்கள் சினறுபணிநதாய், நமறிதுகாணெ னமகிழ்ந்து நமபனபதி நலமல்லவெனக்கோப்போனட ப்பாயென்று. சுஉ

உய்யலாநெறியிதென வுகாந்தாரன்ப ருலவாதசினத் தாரயுமமாலேநதும, பொயயமனைறகெனகரஙக டொ றாதுபேபிர போதுமென வுட்போயக்கண் பொதிவாச ததைக், கைபதனுல்வாரயிரு விழிநோக்காடு கருநாம றறிறந்துநின்று கண்டவாறே, வெயயபினனை மேனியெ லாம் விடவிடெனன வெடிநதுடைந்து பலதுண்டாய் வீழ்ந்ததன்றே. சுஙு

மெயப்பததா சோவணாதம் விரியாவுகக்கு வீழ்ந்தசி னஞலயததுள் விமலனன்பா, லெய்பாறற விடையேறி யவாக்குமுன்னின் றினிதளிதநுப புலிககலறசசோடீச னின்ன, மப்பொற்பாறதிருமேனி யொனமிறைக * வகங் கையிற கஙகணத்துக் * காடியெனறு, ஞெப்பதாரணி யெல்லாஞ் சென்றிறைஞ்ச வுனறுமின்பங் கொடுப்பது னை யுணரவீாகாள. சுசு

* அகங்கையிற கங்கணத்துக்கு - உள்ளங்கையிற் பொன்னுக்கு.
* ஆடியென - கண்ணாடியென.

பரிவளிகையெனுமூருண் மற்றோர்மாதா பரன்பத்தி வைசவ்வை யென்னும்பேராள், புருடனெறியாருகதசம யியாகப் பொருந்தலாலவ்வூரிற் சமணர்க்கோர்நாட், சரி கையிட்டமனைவிகையி லடிசில்வர்க்கு சமைப்பித்துச் சாரணரையழைக்கச்சென்று, னரிவையந்தவரியகறியமு தைநோக்கி யரனன்பர்க்காய்த்திலையென்றழுங்குங்காலை

ஈசனொரு மாதவவேடத்தனாகி யெழுந்தருள வைசவ் வை யெதிர்கொண்டேத்தி, வாசமலர்ப் பதம்விளக்கிப் பாததீர்த்த மகிழ்ந்தருந்தியாதனத்துள் வனப்பால்வை த்து, நேசமுடன்கதலிபன்ன நீளப்போட நிறைசுவை யும்படைத்ததிக பத்தியாலே, யாசகலப்படைத்திறைஞ் சியையாவுய்ந்தே னமுதுசெய்வாயெனத்தவத்தோ ரரு ந்தும்போழ்தின். சுரு

அருந்தவத்துச்சாரணர்மூன்றுன்பின்னுவர் தகம்புகு ந்தங்கரதவத்தரயிலக்கேழ்வன், பொருஞ்சினத்தாற்கண் டளவி லெந்தையார்தாம் போனவெல்லையின்னதெனத் தெரியார்போன்றார், பெருந்தகைவை சவ்வைதனைவெகு ண்டுபாவி பிழைசெய்தாயாண்டியையெங் கொளித்தாய் காட்டென், றருங்கிரகம்புகுந்ததன்றி யவன்காணொண் ணு வன்னத்தையருத்தியென்னி லழித்தாயன்றே. சுசு

நாவதனைக்காட்டெனக்குச்சாகாதேயெச் சார்பொளி த்தாய் சதிபுதியைத் தப்பனன்றோ, பாவியுனக்கவனிட

ந்துநேயமுண்டோ பகர்தியெனவைசவையைப் பலகா ன்மோத, வோவிலடியனே ந்தினையுமொன்றுயுள்ளா து மையொருபாகாகநிதீ யென்றுண்மின்னுள், கோவியடி கொடியிடைமேலணைந்துந்நாக்காக் கொடியவமண்கோ லவொலாங் குமையும்வண்ணம். சுஅ

சொக்கர்மேற்பிரம்படிபோ லகங்கடோறுந் தொடர்ந் தமணப்பாழிதொறுந் தெருக்கடோறு, மெக்கர்கணூ லோதிடமங்கடிகடோறு மேரிகுளநதிதாருவனங்கடோ றும், புக்கவாருகதருடல் புடைபுடைப்பப் பொறிகல ங்கப்படுதலினுற் றுடைத்துக்கொள்வார், பக்குவிட்ட துடலென்பார் பதைததுவீழவார் பாவியேமெனவுட ம்பு முறுக்கிச்சாய்வார். சுகூ

ஒளிக்கவிடங்காண்கிலே மென்பார்கையா லோட்டு வாரோட்டியகை யொடிந்ததென்பார், நெளித்துநிற்பார் சுழன்றுசுழன் றிரங்கிவீழ்வார நெடிதுயிர்ப்பார்சினுலய மேலேறியங்குஞ், சுளிக்கவடிபடத்துடைப்பார் துணைக் காதற்ற துண்டங்கண்ணிதழ்போய்த்துத் தோள்போய் த்தென்பார், விளித்தொருவர்க் கொருவர்தம்மி லென்ன கேடு விளைந்ததுகெட்டேமென்பார் விழிநீர்கொள்வார்.

ஒருவருடம்பினையொருவ ரோடிப்பார்ப்பா ருன்னுட ம்பிலென்மேனி யுடைந்ததென்பார், வருமுறைமை வங்

ததென்பார்மடிவுகாலம் வந்ததென்பாரமறைச்சினன்பா
றபுருந்தேமவந்து, மிருமடியாய நடியெனபா ரினியென
னென்பா ரெரிகுளமுழுகுவா ரிரண்டுங்கையாற், சிரமதிர
வடித்தழுவா ருபயபாதமலமந் தெரியாத செயலென்
றே சினனேயெனபார். எக

ஆயநெறியாருத்த ரமுகரமடி லையையோ விசயமா
முனிகளோடித, தீயபடுவீழுந்திறந்தார் தபனதேவா தி
ண்டாடிக்கிணற்றிறந்து சென்றுபோனு, மேயபுகழுத்த
பனமுனி பிண்டியேறி யிவ்வியாற்றேனெனவீழுந்தார் சம
ணவேந்த, போயதிக்கிகரந்தி வேறிரசாயந்தார் பொரு
விலமரோர்திரனு போதபோதகார. எஉ

சந்திரமாமுனிவரகமு தணலில்வீழுந்தார் தருமகுருவி
ந்திரனு தமைட றந்தார், ந்தருசந்திரகீர்த்தி முனிவர்செ
ய்தி யறிந்திலேமிரசவிந்திராககாட்டே னனரு, தெந்தமு
னிவிமளவிந் திராமெய்யெல்லா மெள்ளிருக்கவிடமில்
லை யில்லந்தோறுந், சந்தமடவார்முகங்க ளங்கனெல்
லாந் தண்டிடப்புமுதிரமுமாயந்தகாநதுபோன. எங

என்றுருகதொல்லாந் துயருற்றேங்கி யெமக்கல்லாற்
பிறாக்கொலி தானில்லாதென்னென், றென்றுக்கூடியு
ழுந் தோலமிட்டா ருளளவாறறிந்தொருவ னுரைப்பான்
வி[illegible]ணீர், மின்றுமிடைடபினளவை சவ்வைதன்னை வெ
குண்டுபெதியடிக்கவிது விளைந்ததென்று, சென்றுச்சி

னத்தினை விலக்கப்பொல்லாத் தியமணர்மேலடியுந்தீ
ர்ந்ததம்மா. எ௪

அடியொழிந்த வளவினில்லை சங்வைநன்னை யன்ப
ன்வெருண்டறைவானென் னறிக்கையின்றிப், பொடிய
ணிவார்க்கன்னமிட்ட பொல்லாப்பானுன் போதவடித்
தாலதனைப்பொறுமலெங்க, ணெடியநவர்க்ககிதமின்று
நினைத்தபாவி நினக்கரனுண்டெனிலெதிராய்நில்லேலெ
ன்று, கடிதுதள்ளச்சென்றுசினாலயத்தைநத்தங்கள் கண்
ணுதலென்றிறைஞ்சலிங்கா காரமாய்த்தால். எ௫

புந்தியினிற்சிவபத்திபொருந்தாக்கேழவர்ப்பொருந்தா
மறசிவநேசம் பொருந்துமின்று, நந்தகலமொழிபதியை
மீறினோகட் களவிறந்தவடலமுத்தி யாகும்ன்றே, மூங்
தையினிலாயையென்றுஞ் குணயென்று மொய்குழலா
ரிருவர்தத்தம் பதியைமீறிச, சந்திரவேணியைப்பூசித் த
ரியமுத்தி நனைப்பெற்றுனெனப்பெரியோர்சாற்றுகிற்பர்.

அன்றிமற்றும் திலகவ்வை யென்றேரய்மை யரன்பத்
தியில்லாத பதியைநீங்கக், கொன்றிடுவெனெனவெருண்
டுதுரக்கநித்தன் கோயில்புக்கங் கத்தன்முன்னர் கூசிநி
ன்றுண், மென்றுகிலேயவன்பற்றி யிர்க்குமுன்ன மின்பு
ருடவடிவானு ளென்பர்நல்லோ, ரின்றருள்சேர்வைசவ்
வை யிதயத்தீச னெழினேசப் பத்தியையா மின்றுகண்
டேம். எஎ

எனத்துதிப்பார்வணங்குவாராகநிற்கு மெல்லையினிற்
சமணரும்வந் திறைஞ்சியேத்தி, மனத்தகந்தை யற்றுவி
ன்றராம்மைமஹேச மகிமையினுலந்தலிங்க வளஞ்சேர்நா
மங், கனத்தருள் வைசேச்சுரனென் றுலகோரின்னங் கா
தலினலுமைசெய்வர் கதியிலீராகா, னினைப்பரிய சிவன
டியார் பெருமைதன்னை நீரறியநதக்கதன்று நிகழ்ந்து
ங்காலை. ௭௮

வேறு.

அந்நாளிலெங்கள்பிரா னந்தனின்றிங்கில்லையோ, மு
ன்னாளின் மெய்ப்பத்தி முறைமை யின்றுண் முடிந்த
தோ, வொனறு மாயன்றுகொன்றார்க் கொத்தாரிப்போ
தில்லையோ, வெனவுனருமைந்நெறுவா னொளிதுசற்று
மெண்ணேமால். ௭௯

எம்மையன்றங்கப்பானு ரெல்லீருநீர்வெகுண்டு
விம்மிவந்தவாறுமாயால் வென்றதனையொப்பாமற்
செம்மைதருங்காட்சியன்றித் தெளிகிலேமெனநம்மா
லும்மினியசினனுடனே யாலயமுழுக்கதால். ௮௰

அன்றதன்றிக்கலியாணந் தமண்பாழியனைத்தினையும்
பொன்றுவிப்ப னென்மொறட வங்கையர்தாள் போற்று
தொண்ட, ரென்றுபழங்கதைகளையிங் குரைப்பதிலெ
னுலகர்முன்ன, மென்றலையை யரிந்தரற்கீந் தெழுதின
மூர்வலம்வந்து. ௮௧

மற்றுமெங்கள்பரனருளால்வைத்துக்கொண்டுய்குவனீ
பற்றுதெய்வப்பாழிமுற்றும் பாழாகப்பறிப்பிப்பன் [ர்
செற்றுமையான்கொன்றநஞற் றீரமென்னென் றுணைக்
குமங்க,ணுற்றசெய்திவசவேசருணர்ந்தரசருடனணையா

மன்னவனுநந்திகளும் வாதிறுவேனியம்புமெனத், த
ன்னுடையசிரமிந்நச் சைவனரிந்தங்கையிற்கொண், டி
ன்னகரம் வலம்வந்தா லியாங்கள்சைவ மாதுமென்றே,
மென்னவமண்குண்டர்சொன்ஞ ரிறைவனுநன்றெனவி
யந்தான். அரு

எழுந்தெமையாளேகாந்த ராமையரொழிற்சைவக், கொ
ழுஞ்சுடர்போனின்றுமுகங் குளிர்கமலமனையரா, யழுந்
துநெஞ்சால்வசவேச ராதியன்பர்க்கஞ்சலித்துச், செழு
ஞ்சுடர்வாள்கைக்கொண்டு சிவாயவெனச் சிரித்தரோ.

சிரந்தனையோர்காத்திறற் சிறுமுறுவலுடன்பற்றி
யரிந்துகையிலேந்தியஃ தரகரசங்கரவென்ன
விரிந்தபுகழ்வசவேசர் விரும்பிநின்றுதுதித்தருளப்
பரிந்துபத்தர்வணங்கிமிகப் பரவிமகிழ்ந்தாலிக்க. அ௫

கைப்படையைக்களிப்பிறைற் கவினென்ன விதிர்த்தார்த்
து, மெய்ப்பரிவாலக்கரத்தான்மெய்யன்பர்களைத்தொழு
துங்,தப்பறநற்சரணென்னத் தலைமொழியவடிப்பாய்ந்து
ஞ்,செப்பிலரசயவென்னுஞ்சிரமெறிந்துதெளிந்தேற்றும்

அளவிலியமெழுந்தாப்ப வனைவோருந் தொழுதேத்தக்
கிளர்மறையால்வானவர்கள் கீர்த்திநறுமலர்வீச
வள்மைதிகழ்கலியாண வண்டபதிமாமறுகெல்லாந்
தளர்வறவேயேழுநாட் சவியாயல்வலம்வரலும். ௮௭

அந்நகரின்மன்னவனு நந்திகளுமலமலமென்
றின்னதன்மையாவர்செய்வாரெனப்பணிந்தாரேத்தினார்
தன்னிகரிலேகாந்த ராமையாதயநிடமா [வார்.
வுன்னரனற்கோயில்புகுந் தமணரைப்பார்த்துரைசெய்

ஆருகதமுனிவரோ யசடரோயறிவிலரோ
நீருரைத்தவாதினு னிகழ்த்தியசொல்வந்ததாற்
பாருமெனக்கரச்சிரமோர் பால்சாய்த்துவைத்தினரு
ரோரிலரனேதெய்வ மெனவொத்தோர் சென்னிபோல்.

ஏகாந்தராமைய ரெண்ணில்புகழ்பதினாலு
லோகாந்தமானதென லோகரொலாங்கொண்டாடிப்
போகாந்தற்கெளியசிவன்புவியில்வந்தானெனத்துதித்தா
ர்,வாகாந்தஞ்செயவோலை மன்னவன்கைவாங்கினார்.௯௦

சமணரெலாஞ்சிவகணத்தோர் தருக்குரசைக்கட்டா
ங்கக், கமழுடனேபணிந்தெழுந்து கரங்குவித்தங்கெதி
ரிருந்தா, ரமலநந்திமுத்திரையை யவர்களெற்றியனைத்
துமணிந், துமையொருபாகனைத்துதிப்பா ருளங்களிப்
பாராகியே. ௯௧

சென்றமணப்பாழியெலாஞ் செயிர்த்தெழுந்தங்குடைய
தன்றுகலியாணனக ராருகதர்பாழியொன்று [விடித்
மின்றெண்வேமுருக்கியபி னேகாந்தராமைய
ரொன்றியசீர்வசவேச ருவந்தேத்தவுடனிருந்தார். கூஉ

ஏகாந்தராமையர் வாது
முற்றிற்று.
ஆக திருவிருத்தம் - கஙூகூ.

உ
திருச்சிற்றம்பலம.

விடமுண்டவாது.

மாதிராசையர்வாச்சி தேவையர்மடிவாலையர்
பேதமிலாதமும்மைப் பிரமையமொன்னும்பேரா
ரோதுமோளிகைமாளய ரோரிருசவுண்டதேவர்
மேதரகேதிதேவர் மிக்ககக்கையர்கொக்கையர். க

இருளுமாசமணமாய்க்கு மேகாந்தராமதேவர்
மருவுமப்பண்ணர்சென்ன வசவராசையதேவ
ருண்மதுவையரோது மல்லையர்சிவநாகையர்
தெருளுறுதெசரிதேவர் சித்தராமையர்சோமையர். உ

ஆதியாமற்றுமுள்ள வதிகமாயேசரொல்லா
நீதியார்தண்டநாதர் நெடுந்திருக்கூட்டத்தெய்திச்

சோதியாமீசர்திட்டச் சொற்பிரமாணமுன்னே
வோதுநால்வகையுங்காட்டி யொப்பிலராகிவானுள். ௩

பரனையாதரிக்குஞ்சைவர் பாசுபதாதியானோர்
திரமுறுவீரசைவர் செய்திபோனுமீசன் [மைப்
பொருவருஞ் சேடந்தன்னைப் புரிந்தயின் றுலகோர்தம்
பரிசனைசெய்யப்பார்க்கப் பருகவுமிசையேமென்றார். ௪

கூடலசங்கமேசன் கோயில்காவலராயுள்ள
வேடரெல்லோரும்வந்து விச்சலன்முன்வணங்கி
நீடருஞ்செல்வமுள்ள நிருபனேநின்றனுட்டி
னுடருமுற்பாதங்க ணண்ணிற்றுக்கேட்பாயென்று. ௫

வேறு.

பரமசிவர்தன்மசிவா சீகண்டேசர் பாசவரசிவரருளீ
சானதேவர், துரிதமோசன சிவர்மெய்ச் சாந்தஞானர்
சோமசிவர்கோரசிவர் சுமானதேவர், திரிபுராந்தகதேவ
ர்விசுவமூர்த்தி திகழ்மோனசிவர்விடைய விசயதேவர்,
பிரமசிவர்விமலசிவராகமேசர் பிறங்குவித்தியாநிதிகளி
வர்களெல்லாம். ௬

வீரசைவர்போற்றுமுஞ் சிவசேடத்தை விடாதருந்தி
யெங்கட்குக் கொடோமபோமென்றார், பாரவசவேசனை
யுமவரைசூழ்ந்த பத்தரையும்பார்த்திருந்தேம் பராமரி
ப்பீர், நீரமில்லாமல்விசிய னென்றும்பொல்லி சீயனெ
ன்றுங்கல்விசிய னென்றுநீங்க, ளாரிதனுக் கென்றிறம்
மையகற்றுகின்ற ராசனேயனியாயமபயமென்று. ௭

தண்டிபெறுஞ்சேடமரன் மேனிகாக்குந் தன்மையரா
ம்யாங்கள்பெறத் தக்கதென்றார், தொண்டிகவாங்கியா
ரதைமறுப்பார் சொயம்புலிங்கமவாணலிங்கஞ் சொர்ண
லிங்க, மொண்டிகழ்மாணிக்கலிங்கம்வெள்ளிலிங்க மூல
வுசலலிங்கமிவைக்குவந்தங்கள் பால், மண்டியளித்தவை
நிருமா லியங்களன்றா மாதலாற்றண்டிபெற வழக்கன்
றாகும். அ

ஆதலினாலமரர்முனிகணங்சண்டாந்த ரரக்கரன்பாற்
றாபிக்கு மிலிங்கங்கட்கு, நீதியினானிவேதித்ததே தொன்
றன்ன நிருமாலியங்களவை தண்டிக்காகு, மோதுமிது
சொயம்புலிங்க மிதன்றன்சேட முமக்களியேமன்னகே
ளானமையோர்பாகன், மூதுணாயாகமமீதென மொழிந்த
வாறே மூடமுற்றவேடரொல்லா முனிந்துசொல்வார். கூ

ஆதியினிற்பரம்பரமாக்கோயில்காக்கு மனைவருநாம்
பெற்றுவரு மத்தன்சேட, மாதனையீயாள்கின்ற காலந்த
ன்னில் வாங்காமலிழப்போயோ வசவத்தேவ, ரோதியவப்
போதங்கொண் டெம்மையென்னாதுலகத்தோர்க்கீயே
மென் றுணாக்கின்றார்க, ளீதினையீகேளாயே னுன்றன்
முன்ன நெருப்பைவளர்த்ததில்வீழ்வமென்னவேந்தன்.

தண்டநாயகனையழைத்திவர்க்கெப்போதுந் தந்துவரு
ஞ்சுதந்திரத்தைத்தவிர்க்குமாறென், பண்டுபோனடத்தி
விடுகிந்தத்தூறேன் படைக்கின்றாய்முன்பூபின்பு பராம

ரித்து, மிண்டரிவர் தள்ளவொண்ணு வேறொன்றுண்
டேல் விளம்புகெனவசவேசா வேநதேயாஙக, ளண்டா
பிராற்காலத்தை யமுதுசெய்வித தளிக்கினறேமயின்ற
ணறோற் கொடுப்பேமெனருா. ௰க

இந்தமொழிகேட்டளவில்வேடொல்லா மெய்மைவச
வேசர்கொல்ல வெண்ணுகினருர், வந்தவுணாநன்றுயிரு
ண்டாகிலுப்பு மாறியாயினுமவயிறுவளாப்பேமண்மே,
ணந்தமுடலிறந்ததற்பின் காணியாஙக ணண்ணுமதெ‌ன
துகுடில நாஙகளவலலே, நிஙதையிதுவிடந்தன்னே யார்
தாமுனன நிததாககுநிவேதித நார்நிருபகேண்மோ. ௰உ

அன்றுபரனயின்றவிட மாாதானுண்டா ரமுதமெலா
ந்தாமருநதியாலமெங்கட், கினறுதருவேமென்னில் யா
ங்கள்வெண்டே மிறைககருததி யிவாகண்முன மினிதி
லாாந்து, பொனறுதலிலாதிருந்தாற பின்புயாஙகள் புக்
கயில்வமீதெவாக்கும பொருத்தமென்ருா, நன்றிதெ‌ன
வசவேசரிசைந்தாரந்த நானிலமனனனுமகிழ்ந்துநலமே
யென்று. ௰௩

வேறு.

விச்சலேசன்றன் மெய்ப்பரிவாரமோ
டிச்சையாலர னுலயததெய்தின
னச்செடுத்த மகாவந்தகாரமோ
நச்சுநீல கிரிாடைபெற்றதோ. ௰௪

கரியமேகங்கள் காசினிவந்ததோ
பருவிரும்பினிற் பண்ணுபல்கோபுர
முரியகால்படைத் தூருவதோவென
விரிவின்வேடா மிகவந்துமேவினா. ௰௫

தண்டநாத ருடனுமந்நாபத
ரொண்டருஞ்சத நூறுடனெண்பதா
மண்டுமாயிர மாதவர்தாமெலாங்
கண்டபேர்கண் களிக்கவந்தெய்தியே. ௰௬

வேதபோத வியாதன்கரத்தையு
நீதிநந்தி நெடுந்துவசத்தையு
மாதவத்தை யணையப்பிடித்தபின்
மாதுபாகனை வாழ்த்தியிருந்தரோ. ௰௭

மிக்கவெய்ய விடங்களெலாம்விளைஇ
நக்கனன்பர் மயக்கவரைத்திடு
மக்கணத்தி லமரரைப்போலநெஞ்
சுக்குவேட ருலைந்துபினோடினர். ௰௮

விடத்துநேரொதிர் மேலாம்பறவைக
ளடித்துவீழ்ந்துயி ரற்றங்கிறந்தன
நடத்தனன்பரா நந்திகணக்கெழுந்
தடித்தபொற்கொப்பளைகளுளாக்கியே. ௰௯

பரமனன்பர் பதங்களருச்சியா
வுருகுதோத்திர மோதியெழுந்தபி
னெரியதென்ன வெரிந்துபுகைந்துறு
மரியவாலத்தை யன்பிறகலநதரோ. உ0

வேறு.

சங்கரன்கூடல சஙகமேசுர
னங்கணன்முப்புர மெரித்தசேவகன்
வெங்கடல்விடந்தனை விரும்பியுண்டவ
னெங்கடம்பிரான்முன மிருத்தியேததியே. உக

விண்ணவர்தொகையுடன் விபுலருய்யவே
யண்ணனீவிடந்தனை யன்றருநதினை
திண்ணநின்னடியவா செய்திசிததியாம்
வண்ணமிஙகமுதுசெய் வள்ளலேயெனு. உஉ

விளம்பிநின்றமுது செய்விந்திறைஞ்சியே
யளந்திடற்கரியசீ ரன்பாபந்தியின்
றெளிந்தபண்டாரியா செல்லுநம்பிரா
ருளம்பெருமகிழ்வுற வுவந்திடம்பணும். உங

என்னநின்றிடம்பணி யிறைஞ்சிப்போற்றலு
மன்னர்தங்கரதலத் தரற்களித்தபின்
பன்னருமன்பினுற் பசித்தபோகள்போ
லுன்னருந்திட்டதரா யுவந்தருந்தலால். உச

தந்திரம்படைத்திடுந் தம்பிரார்களு
முந்தியிற்கீழுறு முதரபந்தனஞ்
சந்தமாங்கரத்தினுற்றளரப்பண்ணுவீர்
புந்தியான்மகிழ்ந்தினம் புரிந்தருந்துமின். ௨௫

மாச்சையர்தமக்கினம் வந்திடம்பணும்
பாச்சரசாக்கினம் பார்த்துப்பெய்திடு
நாச்சையரோசிவ நாகமையரோ
காச்சியபாலிது கரத்திலேற்றுணும். ௨௬

தேடருமன்பினுற் சிந்தலின்றியே
நீடியபசிகெட நிறையவார்ந்திடுங்
கூடலசங்கமர் கொடுத்தசேடமவ்
வேடர்கட்கிடவொணு மிகவருந்துவீர். ௨௭

சங்கரையற்கினஞ் சாலவூற்றுமி
னிங்கிருசவுண்டையர்க்கின்னம்வாருமி
னங்கரகங்களி னுரப்பெய்துகொண்
டுங்கடாகங்கெட வுவந்தருந்துவீர். ௨௮

உதரஞ்சோமயர்க் குயர்ந்ததில்லையேன்
பதறுதலின்றியே படைத்துக்கொண்டின
முதமுறக்கொள்ளுக முத்தசங்கையர்
சிதறிடாதருந்தினர் தித்திக்கின்றவோ. ௨௯

கன்னநற்பிரமையா கலைககேதநதையாகீ
ரொன்னதானுப சரிககின தீரிப்படி.
பின்னினம்வந்ததம பிராக்குவேண்டுமென்
றுன்னியோமிசைகிலீ ருண்டிதானமிக. ௩௰

இப்படிவிடமுணு மெண்ணிலாகளை
யொப்பருநந்திக ளுபசரிததபி
னப்பரசேட தனத யனபிறேகமேய
யெய்ப்பிலாந்துணையினை யெநதமவாழ்வினை. ௩௧

சத்துருசயநதனை சகலபாவமேவாக
கத்தரிதனைவெங காலகாலனை
யத்திராக்காலமா மமுறைதத்நாருமென
னுத்தமநந்திக ளேவந்தருந்தினர். ௩௨

படைததபண்டாரியா பருகுமெனறளித
தடுத்தசஙகரன் பததன்பராயினோர்
குடித்திடுமெனமிகக்கொடுததயின் றெழீ
விடத்தினைககண்டவெவ் வேடாசொல்லுவார். ௩௩

நன்றிலாருறவினு டயத்துளாபகை
யொன்றியநலமென வுனாததசொல்லினு
வின்றெனைமக்காத்தியென் றிறைஞ்சியென்றுநாஞ்
சென்றாறுலயச சேடஙகேட்கிலேம். ௩௪

கல்வினைமண்சிறு கட்டிவென்றிட
வல்லதோவெனவுற வணங்கிச்சென்றனர்
நல்லராநந்திக ணலத்தமேன்மையி
னெல்லையாரறிவரொன் றெவரும்போற்றினர். ௩௫

தண்டநாயகராவிச் சலனும்போறறிசெய்
தண்டராலும்முனை யசைக்கொணாதென
மண்டருங்காதலால் வாழ்த்திமீண்டுத
மெண்டரும்பதியில்வந் திருந்துவாழுநாள். ௩௬

விடமுண்ட வாது
முற்றிற்று.
ஆக திருவிருத்தம் - ௧௬௨௧.

உ
திருச்சிற்றம்பலம்.

சகதேவதண்டநாதர் புராணம்.

சகதேவத்தண்டநாதர் தம்பெயர்மறையோர்சாதி
யகமேவுமதமிலாதா ரானையர்ச்சித்துவாழ்வார்
சுகமேயவீரசைவா சுத்தர்நூல்வல்லோரோர்நாண்
மிகநேயராகுநந்தி தேவர்முன்விபூதிவையா. ௧

அடியனேன்மனையிற்போந்தங்கமுதுநீர்செய்யினுய்யும்
படியுளேன்றேவேனென்னப் பணிந்தபின்வசவதேவர், து
டியிடைப்பாகனன்பர்தொகைத்திரள்வல்லையாயிற், கடி
தினிற்சமைப்பாயென்னக் களிந்துதம்மனையிற்சென்று.

அறுவகைச்சுவையினாலு மைவகையமுதினாலுங்
குறைவறச்சமைத்துவைத்துக்குவலயமெழுகிப்பின்னர்
மறையவர்காலினீரா வார்த்தெழின்மலரிட்டேத்துஞ்
சிறுமையையவசவதேவர் திருவுளமதனாற்றேர்ந்து. ௩

சினத்தராயவன்முகத்தைத்தெரிசிக்கவொண்ணாதெ
ன்று, மினைத்தருந்திரையிற்புக்கு நிகரிலாதனைத்துமித்த
ன், றனைக்கணியிருந்நார்வந்து சகதேவர்வாயில்புக்கா,
ருனக்கிவண்செல்லவொண்ணாதொதுங்கிநில்லென்றார்
நின்றார். ௪

தண்டநாயகர்வெகுண்டுசாற்றுவார்சிவத்துரோகி
யொண்டரும்வீரசைவத் துறுதியையிகழ்ந்தாய்செல்தி
கண்டர்கள்பவிகள்காலைக் கழீஇயவெங்கட்டாதுட்டா
மண்டனிலிழிவுசெய்த மதியிலிமடவோயென்றும். ரு

கொடியிடைப்பாகனேநங்குலத்துக்குமெமக்குந்தெய்வ
த், திடமெனுதவமார்க்கத்திற் செல்லுதல்செல்லாதத்த
னடியருச்சித்தஞ்ஞானர்க் கஞ்சலித்தன்னஞ்செய்தல்
படியிலெத்தருமம்வீர சைவநூல்பகராதன்றே. சா

சங்கரனன்பர்தீர்த்தந் தாங்கியசிரத்தின்மீதே
பங்கராமுலகர்காலிற் பானியம்படுதல்பாவ
மங்கயற்கண்ணிபாகர்க் கஞ்சலிசெய்தகையாற் [ல்லா.
பொங்கியசிவத்துரோகர்தமைத்தொழிற்பொல்லாபொ

உத்தமலிங்கசேட முண்டநன்றவினலே
வெத்தராமந்தணாளர் மிச்சிலைமிசைதல்குற்றம்
புத்திகூழ்பத்தரில்லுட் புத்திரரொக்கலில்லா
னத்தனையருச்சியார்பா லணைதல்மித்திரவெம்பாவம். அ

ஆதனஞ்சயனமன்னம் பரிசனஞ்சினேகஞ்செய்த
லோதுமுற்பவிகடம்பா லுத்தமபத்தருன்னிற்
காதலித்திடாரனங்கற் காய்ந்தவனன்பர்தம்மிற்
றீதிலாலேசக்கெத்தர்செய்திறையைச்செப்பக்கேட்பாய். கூ

சந்ததியொக்கலில்லா டம்மணையடிமைவர்க்க
நந்துகோமேய்ப்போர்பூசை ஞமலிகளானவெல்லா
மந்தருமிலிங்கதேக மாக்கியேபவியைத்தாமுஞ்
சந்தியாரவர்முனின்று சாற்றிடாருரையுங்கேளார். ய

அவர்கிலஞ்சென்றுசேரா ரவர்கையிலீயாரேலா
ரவர்கையில்வில்லார்கொள்ளா ரிரவிலுமந்தவாறே
யவர்கையிற்கடனும்வாங்கா ரவர்கையினதுதானல்கா
ரவர்களையிந்தமார்க்கத் தகன்றன்பர்க்கன்புசெய்வார். யக

இவர்செயல்கண்டுலோகரெண்ணத்திற்பொருதாராகிக்
கவலையிங்கிவர்க்குச்செய்வா மெனவுன்னிக்கடிதியற்று
மவர்களையஞ்சாராகி யன்பரைப்பேணிவாழுந்
தவர்மனைவிதையின்கூட்டிற் றழலினைத்தந்தங்கிட்டார்.

எரிந்தவவ்வித்தையெல்லா மிலேசக்கேத்தையர்நோக்கி
ப், புரிந்தநேயத்தராகிப்பொறையராய்வாரிவாரித், தெரி
ந்துவெவ்வேறெடுத்துச் செய்தொறும்வித்திமுன்னில்,
விரிந்தொன்றுகோடியாக விளைந்ததுகண்டுமாந்தர். ௰௩

இதுமிகப்புதுமைமுன்னேபொம்மையொன்பார்வித்தா
ததிகமாய்விளைவித்தானொன் றனறவரின்றழகாக்கண்டே
நதிமுடியத்தனன்பர் பெருமையார்நவில்வாரொன்றூர்
கதியிலாவன்னோர்மற்றுங் கருத்தில்வெங்காளையத்தால்

அன்பரோலேசக்கெத்த ராவினமானவெல்லாந்
துன்புறக்கள்வராலே துணிந்துதாங்கவரச்செய்தார்
பின்பவைநம்மைச்சோர பேணிமேய்த்தாலுமேயா
வின்புறப்புற்றந்திட்டா லிவிதுணைநீராருந்தா. ௰ரு

ஆகநின்றிளைததல்கண்டங் கற்புதமெய்திசசோரர்
மோகநீருண்ணுமேயா புற்றினும்முன்றுநாளாச்
சாகுமிப்பெற்றமிந்தப் பாவநாந்தரிக்கவொண்ணு
போகவேவிடுத்துமென்றுவிடமுனம்போந்தவாறே௰சு

திரும்பிவாடலெடுத்துக்கொண்டு திரண்டுபாய்ந் தாவி
த்தோடி, வருந்திமுன் றுங்கள்மூன்று வாரத்திற்சென்
றதூரம், பொருந்துமோர்சாமந்தன்னிற் புரிந்துவந்தன்
பரின்மு, னிருந்துய ரகன்றுநிற்க லேசக்கேத் தையர்க
ண்டு. ௰எ

தங்கள்சிலங்கடப்பித் தாம்வந்ததிப்பெற்றங்க
ளிங்குநங்கொட்டிறசாரா திடுங்கநவெனவடைத்தா
ரங்கவைபசித்தல்கண்டே வயலுளோரறத்தைநோக்கிப்
பொங்கவைபுறந்திட்டார் புந்தியிறபொருந்தாவாகி.

மோப்பதுபார்ப்பதின்றி முன்னையெஞ்சிலந்தப்பேங்
காப்பரிவுடனையென்று காட்டுவார்போலக்கததா
கோப்பலதலையெடுத்துக் கொட்டிலைநோக்கிவிங்க
மாப்பரிவொடுபூசிக்கு மடநதனைசசூழ்ந்துசூழ்ந்து. ௰௯

ஐயரிலேசக்கேத்த ரங்கலிங்கத்தை நாடிப், பையெனச்
சென்னிதாழ்ந்துப் பரிவிறைபலகால்பார்த்துப், பொய்
யலவெங்கணிட்டை போனதிலெம்மை நோக்கென், று
ய்யவந்தெதிரநிற்பார்போ லுவந்துமுன்னுருகிநின்று.

கதறியவோசையுள்ளே கட்டியகன்றினங்க
ளிதமுறக்கேட்டுங்கோளா தென்னவேவிரதமெல்லாம்
விதறினதாய்களொன்று விரும்பிமுனைக்காகத்தா
பதறியேப்பையாவாகிய பரிவின்றிநிற்கக்கண்டு. ௨௧

கன்றினமதனைமெல்லக் கருணையானேக்கியொன்றுங்
இன்றிடாநிற்கும்பெற்றத் திரளினைமகிழ்ந்திவற்று
லின்றுதப்பிலவென்றுன்னி யிருங்கொட்டிற்கபாடநீக்க
நின்றவானினங்களெல்லா நேயத்தாலதனுட்சார்ந்து.

பிரியமேல்கொண்டுநோக்கிப் பெரிதுவால் சுழற்றித்தங்
கள், பரிசமாவிலிங்கந்தன்னைப் பரிசித்துவலமாய்வந்து,
வெருவிமுன்கள்வராலே மேய்ச்சலுநீருமின்றி, யொரு
விநின்றதற்குச்சான்றிவ் வுரிமையேயென்னக்காட்டி.

எந்தைலேசக்கேத்தையர்க் கினிதுறச்சென்னிதாழ்த்து
பந்தமெய்புளகமெய்திப் பசியினுனிறையமேய்ந்து (ப்
வந்துநீர்குடித்துத்தத்த மடிசுரந்தாவலாலே
சிந்தனைக்கன்றைத்தேடச்செய்யமெய்யன்பரானோர் உச

ஆக்களையிரங்கியன்பி னணைத்தலுநன்றினங்க
னோக்கிலுலறிந்துதாயை நோக்கலும்விடுத்தவாறே
யூக்கமாயோடித்தத்தந் தாய்முலையுண்டுநின்ற
தீக்குணப்பவியைப்பூசை செயக்குருச்சேர்ப்பினானே.

சகதேவர்தண்டநாதர் புராணம்

முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - கசுருச.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

கலிகணநாதர் புராணம்.

கருதுமின்னரல் லாற்கலிகணநாதனொன்ன
மருவுபேரினோர் மன்னவர்வையகம்புரப்பார்
பரவுதம்புவி யிடத்திலோர்பவிகளுமின்றி
யருளிலிங்காங்க ராக்கிடுநியமமேயடைந்தார். க

வெத்தராம்பலி சனத்தனைவிளித்துநீரிலிங்க
மொத்தமேனிய ராமினென்றுரைத்துடம்படுத்தி
யத்தரத்துளங் கொளாகலேயாரணுகமத்தாற்
சித்தமொப்பவே செய்ததிற்றெளியலார்தேற. ௨

செய்யதிட்டத்தி னலவர்நம்பவேசெய்து
கையகத்தொளிர் தனங்கொடுத்திலிங்கமுங்காயந்
துய்யவாம்படி தரிப்பிப்பரிவற்றினுந்துணியா
மையமாமயவெவ் வாளினல்வதைத்துவாணளின். ௩

சங்கரன்னிவர் திண்மையைத்தனாயுளோர்தெளியக்
கங்கைவேணிமு னைதன்னுருவங்கள்கரந்து
துங்கசூததிர வடிவினைத்துகளறச்சமைத்து
நங்கடங்கண நாதனாதிருமுனைநண்ணி. ௪

அரசனின்னதி காரிகளநீதியுமவர்பால்
வரைதருநகர ணிக்காசெய்வஞ்சனையனைத்து
முரைதரிற்பெரி துலகினிற்குடிகளெனுந்துரைத்தா
லெரிசினத்தெறி யென்பர்மன்றுட்டென்பதில்லை. ௫

குற்றமில்லவ ரிடங்களிறகுற்றங்கள்குறிப்பர்
பற்றியேயவ ருற்பத்தியுள்ளனபறிப்பர்
கொற்றவாமற்று மிருதலைவாரமுங்கொள்வ
ரொற்றுபொன்வரி யிடுகென்பர்கேழ்வியோவில்லை. ௬

கொடுத்தகுத்தகைப் படியன்றியதிகமேகொள்வ
ரடுத்தமஞ்சியாள் விடுகென்பராயங்களெஞ்சர்

கடுத்துரைப்பரெக் காலமுங்கட்டாயமென்ப
ரிடுக்கணின்னவா செய்வனமுறையிலேயென்றார். ௭

அந்தநங்கடைக் காவலரறிவுறுதிவணீ
வந்ததெப்படி கவுண்டரின்வரத்துமண்ணனைத்து
மிந்தநாண்முத லிறையிலேயெனச்செய்துமினிநீ
வந்துமாதொரு பாகனைவழிபடிலென்றார். ௮

என்னமானிட வடிவினரொங்கள்கோத்திரத்தோர்
மின்னொர்பாகனை வழிபடின்மிடிவிடாததனு
லன்னசெய்யயா னஞ்சுவனரசவென்றலுநீ
பொன்னகன்றிடா திருக்கயாம்பிணையெனப்புகன்று. ௯

இசைந்தலிங்கதாரணம் பெறுகெனப்புவியெலாநின்
வசம்விடுத்தெழில் வாழ்வுநல்குவனெனமறுத்தே
குசைந்துபேசலுங் கோமிக்கோபமுற்றெழுந்து
கசந்தசொல்லுடன் கைப்படைகவினெனவிதிரா. ௰

சிரந்துணிப்பனென் றெறியுமுன் றிருநுதல்விழியுங்
கரந்தரித்தமான் மழுவுடன்காளகண்டமுமா
யுரங்கொளன்பர்மு னுமாபதிநின்றினமுயர்வாழ்
வரந்தைநீங்கவே யருளுதுமனுபவியென்றார். ௰௧

என்றசொல்லிதற் கிசைதராதிலிங்கதாரணமே
லொன்றுகென்றலு முழைழக்கரனவர்கருத்துறுதி
வென்றிதாபிக்க நாமலால்வேறிலேயென்று
நன்றிலிங்கநீ நமக்களியெனக்கொண்டுநயப்பால். ௰௨

நம்முடன்கயி லாயநீநண்ணவாவென்றங்
கம்முனேக்கண நாதனாயரன்கணநாதர்
தம்முடன்கொடு சார்ந்தனன்றுகொண்டவிரதஞ்
செம்முறைக்கணே நிறுத்திஞோசிவன்றனசகினியோர்

வேறு.

நன்றிவர்போறசவதாநாச் சையனொன்பார்க் காண்மக
வொன், றின்றியிரங்குறுகாலந் திவர்மனேவிக் கிரண்டு
கொப்ப, மொன்றிமுன்னம்பெண்மகவந் துநயத்திலுய்
யலிங்கஞ், சென்றுதரித்திடுமபோதி லான்குழவிசெனி
த்ததால். ௰௪

அம்மகவைச்சவதாநாச சையர்தாம்பாாக்கவொண்ணு
நம்முறைமைக்கரணன்பர் நவிற்றுசெயந்திக கென்றெண்
ணிம்மடத்திலிராவண்ண மிநரோமறுறுமெனச் (ணி
செம்மையினூற்றுறந்தசெய்தி தெளிந்த நீகேளாயே. ௰௫

மேலானசித்தபத்தி மிகும்பெருமைசாதிதன்ம
மாலானற்கறிவித்தால் வருவதன்றேமருள்கொண்டோ
னேலாதகருமத்தை யிகழ்வனேசுத்தபந்தான்
சீலாசரணையறிந்து செய்யுமோசையாதால். ௰௬

அதிகவின்பாற்சுவையினைக்கொக கறியுமோகீராழ
மிதுவெனத்தான்மண்டூக மிழிந்தறியவல்லதோ
கதிரவனைச்சகோரங்கள் காணுமோகதிநானச்
சதிரிலர்க்குச்சிவானந்த சமாதிநெறிதெரிந்குமோ. ௰௭

அங்கணத்தினிதியமென வாவினையிற்றேனதெனச்
செங்கரத்திலமுதமெனச் சிவலிங்கங்கரத்திருக்கப்
பங்கமுறு துன்மார்க்கப் பகுதியினைக்காதலித்தன்
மஙகலமாமணியிருக்க வளையின்மணிதரித்தல்காண்.

கொட்டிலின்கண்சுரதேனுக் கூடிநிற்கமலடதனைக்
கட்டியுற்றுக்கறப்பரோ கனமதுரநவரசமுந்
திட்டிமுனமிருக்கமற்றுந் தவிடதனைத்தின்பரோ
வெட்டருவச்சிரமிருக்கவிருப்புவாளெடுப்பரோ. ௰௯

இனியசுரதருநிழல்விட் டிலவநிழலெய்துவரோ
நனிகொடெப்பமுன்னிருக்கச் சுரையதனைநச்சுவரோ
புனிதபத்திசன்மார்க்கம் பொருந்திமற்றுந்துன்மார்க்க
மனிதருடன்கூடுவரோ மறந்தாலுஞ்சகதேவா. ௨௰

வேறு.

போற்றியேசுவாவினைப் பூக்கைகொண்டுகும்பிடாக்
காற்றனைக்கழீஇயிருந்து கடைமனத்தர்போலவே
யேற்றுவாகனற்கலாத வீனவந்தணர்க்குநீ
யாற்றநின்றிறைஞ்சில்வெவ் வரும்பிறப்பகன்றிடா. ௨௧

பூதலத்திலந்தணாளர் மேலொன்றுபோற்றிநீ
யாதரித்தவர்க்குமுன் னருந்தவன்னமிட்டபின்
போதகக்குருக்கடாம் புகுந்துதுய்ப்பனொன்பதா
லேதமுற்றகோவதத்தி னிற்பெருத்தவிடரதாம். ௨௨

கோடியந்தணர்க்கிதத்த குறைவிலன்னமிடுபலன்
நீடருஞ்சிவன்றனன்பர் நின்மலாக்குநின்றிடும்
பீடிலநகுபிச்சையிற் பெரும்பலமொறனைத்தரா
மூடநீமுயன்றசெய்தி மூககணற்குமூளிவுகாண். உ௩

என்றுபல்விதங்களா யியம்புசொற்கிளையந்தியைக்
தொன்றுதம்பயதொடன்பொடொழுகுநீர்கொள்விழி
நின்றியங்கியங்கமட்டு நிலனுறப்பணிந்தபி [யரா
னன்றரன்கணத்தாமுன் னயந்துகைகுவித்திடா. உ௪

கட்டணீள்களத்தன்வெய்ய கன்மிதுன்மலத்தனேன்
மூட்டனிததசீலமில்லி மொழிகுருத்துரோகியான்
றுட்டரிட்டனட்டமா மதந்துதைந்தநெஞ்சினன்
சிட்டாகட்கிதஞ்செயாத தீயினத்தினஞ்சினன் உ௫

பத்திநிட்டையற்றவன் பரப்பகநதைபெற்றவன்
வெததாசொற்கள்கற்றவன் விடாதலோபமுற்றவன்
சித்தமொன்றினிற்றிறம் பெறத்தெளிந்துபற்றலேன்
பொத்தையங்கமுற்றையும பொடிபடுததியெற்றுகோ.

வேறு.

என்னையென்செய்துகொள்கே னென்னிருங் குற்றநீ
ங்க, வன்னியிற் சென்றுபாய்கோ மாகட லிடைக்குதிக்
கோ, வுன்னருங்கிரியின்வீழ்கோவுடற்றிபத்தெதிர்போ
ய்ச்சாகோ, சின்னமாயுடலைக்கொய்கோ திரைக்கடலுல
கஞ்சூழ்கோ. உ௭

பொருவருங்குருநற்பத்தி போனவிக்குற்றம்போமா, றரு ளுதியெனனனின்றங் கழுஞ்சகதேவாதம்மைக், கருணை யால்வசவதேவர் கண்டுயாபெரியோர்வாக்கா, லுறைசெ ய்வாரஞ்சேல்முன்னே யொருசிவததுரோகமுண்டாம்.

அந்தவெந்தியன்றன்னை யறிந்திநீயெமக்கொப்பாகு
நிந்தையிலுன்செயற்கு நிததலுங்கருணைகூர்வன்
பந்தமில்பததாசெஞ்சிற் பக்கமுமபெறுதியான்பால்
வந்தருந்தெனவடிக்கு மாறுகாண்மகத்தோர்கோபம்உகூ

நம்புவாயிதுதப்பாது நன்மைநீபெறவுரைத்தார்
சம்புவினருளினாலே சாதிந்திதவமுதென்னச்
செம்பெருங்கரங்குவித்துத் திடம்பெறவுடல்பூரித்து
விம்பமார்வீரசேடம் விரும்பியேவாங்கிக்கொண்டு. ௩௰

சகதேவரகத்தின்மற்றோர் நாளினத்தண்டநாத
ரகமேவிமகத்துந்தாமுமணைந்தவர் செய்யும்பத்தி
மிகமேனிபுளகமெய்தி விருப்புடன்கைக்கொண்டன்பா
ற், சுகமேயபத்தர்சூழத் துன்னவந்தினிதிருந்தார். ௩க

கலிகணநாதர் புராணம்

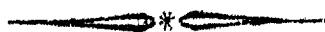
முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - ககூஅரு.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

அல்லையா மதுவையர் புராணம்.

நல்லவர்வாழ்கலியாணநகர்க்கே
யல்லையர்மதுவையரென்றறைபெயரார்
சொல்லருமனுபவஞானசுகத்தார்
வெல்லருமேடணைமூன்றவைவென்றார். ௧

நற்பரலிங்கநயந்தவர்தம்பா
லற்புதசேவையினுவலருதார்
சொற்பரமூவிதசேடசுகத்தார்
சற்புகழ்நந்திகள்சார்வுறுநாளின். ௨

விச்சலனுக்குயிர்வீயுறுநாளா
னச்சுறுகந்தரநந்திகடோற்ற
நிச்சயபத்திநெடுந்திறல்கண்டு
பொச்சமிலாதவகந்தையினம்மா. ௩

இத்தவர்நீதியநீதியதென்று
சத்தியவல்லையர்மதுவையர்தம்மை
யத்திரமன்னனழைத்தறிவின்றி
யொத்துவெகுண்டவரொண்கணிடந்தான். ௪

இந்நெறிகண்டவர்மன்னனிறந்தான்
றன்னகர்கெட்டதுவென்றுசபித்தார்
நன்னெறியன்பர்கணந்திகள் கேளா
வெந்நெறிவஞ்சமிகுந்துணர்செய்வார். ௫

இத்திரகீனனிவன்சிவபுநதிச்
சித்திபெறும்படிசெய்குமாசார்
மெய்த்தவர்தம்மைமிவகுண்டவாசாவா
ஞதகிவஷைதத்திடுமெனறவுளாகரும். ௬

தண்டிபிதாவுயிாசாயவஷைத்நு
மெண்டிகழமுத்தியையெய்திடலாணுங்
கண்டகனிவ்விறைகாவலனென்றே
கொண்டிடொணுதுகொலந்தகுமென்று. ௭

அம்பகமற்றுமவர்க்கருள்செய்தே
வம்பனிவன்பதிவைகலமென்று
நம்பரநந்திகணற்றவரெல்லாம
வெம்பரவாதியைவீட்டுதுமென்றே. ௮

வன்றிறலார்சகதேவனைவாவென்
றன்றுமகத்தரறைந்ததுவின்னுற்
கொன்றிடல்கொல்கெனநீறுகொடுத்தார்
நின்றனிநிட்டைநிறுத்துதியென்றா. ௯

சந்திரசேகரர்தம்மருளாலே
யந்தநராதிபனுவியொடாக்கப்
பந்தவெழுத்தவைபாறநினைத்தார்
நந்திகளுன்னியநாவிலுரைப்பார். ௰

எய்ப்பறுமாதவர்பத்தர்களெல்லா
மொப்பநவிற்றுவனென்றதுகேண்மி

னிப்பதிமன்னவிருந்திருவின்னே
தப்பறவற்றதுவென்றனாபின்றும். ௰௧

வேறு.

மாதரசர்மடிவால மாச்சர்சென்னவசவையர்
காதன்மும்மைப்பிரமரிரு சவுண்டையர்கக்கைய
ரோதமிலாவாச்சைய ரோகாந்தராமைய
ராதிநல்லோருடனிலககத தெண்பதினுயிரத்தவரும்௰௨

கூட லசங்கமமேவக் குலவியுடன்செல்லுங்கா
னீடுமன்னன்செல்வமெலா நிலேகுலேந்துகலியாண
பாடநகர்வளமழிந்து மண்ணதிர்ந்துகொடியினங்க
ளூடியிராபுமூநரறற நரியூளேபகலொலிப்ப. ௰௩

கன்மாரிமிகப்பொழிந்து கதிரமதியாமிருவளையுந்
துன்மார்க்கப்பரிவேடஞ்சூழந்தவர்களலேந்துசெந்தூண்
முன்மாந்தாதெரியாமன் மொய்த்துமஞ்சுபகன்மூடி
யுன்மாகமடைந்துநகாக் கருகுயமன்றேன்றியரோ. ௰௪

கம்பறிந்தமுண்டமன்னன் கண்டுதயகாலத்து
விம்பமுறும்பிரதிபகன் மிகத்தோன்றவெருவினுன்
றபபெரியோருரைதப்பாச் சகதேவர்நந்திகள்பா
லம்பரிவால்விடைகொடுநம மகத்தணேயவன்னேயார்.

வந்தமைந்தன்முகநோக்கிவந்ததென்னேச்சிவகணத்தோ
மூந்தவுரைசெய்தபடி முடியாமலெனமுனிந்து [ர்
நிந்தகனேக்கொல்லவஞ்சி நித்தனன்பர்சென்றுரோ
விந்தவுலகவர்வெருண்டாற் பிரளயம்வந்தெய்தாதோ.

நின்குற்றநீக்கவன்றோ நின்னையிதுசெய்கென்றார்
முன்குற்றஞ்செய்ததக்கன் முனிந்துசிவநிந்தைசொல்ல
தன்குற்றமில்லாத தன்மெய்யைசசங்கரியன
றென்குற்றங்கேட்டயா வென்றெரியிலெரிவித்தாள். ௰௭

வேறு

அன்றுபமன்னியன்றோ னத்தனைநிந்தைசொன்ன
குன்றுனைகேட்டேமென்று கொடியதீககினையதாகத்
தன்றணியுடலநீறுயத தகிநதனன்சண்டியோநீ
சென்றரநிந்தைசெய்த தீயனைகொலாதுவந்தாய். ௰௮

உன்பிழைப்பென்லவிந்த வுடலினைலாவதென்னந்
தின்புறத்திருந்துஞானி சிசரியெனறங்குலததாற்
றுன்புறநொடிததழைத்துத தாய்தலாமுன்றின்மண்மே
லன்புறப்பயந்தாளன்ன மனிககவப்படியேநின்று. ௰௯

மெல்லெனவருந்தும்போாவ் வீதியின்விமலனன்பா
மொல்லையொன்றுந்தீர முறறுபொபமையொன்று
மெல்லையில்வீரபததி யிரைந்துளாரிதனைக்கேட்டங்
கொல்லையிற்சகதேவர்ச்சோர தநதவூண்டாமுமுண்ணு.

வீரசின்னந்தரித்து விமலவெண்ணீறணிந்து
பாரவாளெடுத்துவீர பத்திரர்மூவரொன்னத்
தீரவுக்கிராயனனை செய்யதாளிறைஞ்சவாழ்த்திக்
கோரமிக்கவராய்வெல்வீ ரெனவிடைகொடுத்தவாறே.

மனையினுமவீதிசென்று வரமுன்னோரிடபயவந்தங்
கனைவருமகலுமவண்ண மாய்பரிதிவாக்குமாககம்

துணைவிளிற்காட்டிச்செல்லத் துணிந்துடன்முடிப்பேந்த
ப்பா,மூணைவனுருநிருய்மின்முந்தினனென்னுங்களிப்பால்.

கடிதுவாள்விதிர்த்துச்செல்லக் கரியினப்பாகர்வாசி
முடுகுராவத்தரொல்லா முனிவறப்பின்விலங்கித்
திடமிழந் ருண்டெதிப்பத் தீரமாதானைதங்கைப்
படைக ட்ன்மறந் து பயந்துபின்வாங்கிநிற்ப. உரு

விருந்தவ லர்தோளின் வென்றிமாலைகடரிந்தோர்
பொருட யெனிற்புயங்கள் பூரிக்கும்பொருவில்வீர
ரொருவ ியாருவரொண்ணுதொளிர்மணியாரங்கன்ன
மருமமா ரிற்சோதி வயங்குவோர்தமையுந்தள்ளா.

விலங்கிட ரொல்லாம் விலங்கவாள்வீசிவாயிற்
றலங்களிற் வலாளர் சாயவுட்புகுந்துசோதி.
துலங்குமிந்திரோலக்கம்போற் றுளுவர்மாளவர்மராடர்
வலங்கொளாரியர்களாதி மன்னவர்வணங்கிநிற்ப. உ௫

இருப்புடைப்பந்தக்கார ரொழினிலவினம்போற்பற்றத்
திருமலியாலவட்டஞ் சாமரைத்திரளிரட்ட
விரிகதிர்ப்பீடமேவும் விச்சலன்வெருவமுன்சென்
றுருவுகாயங்களாக வாயம்பார்த்துடற்றிக்குத்தி. உசு

மீண்டுமெப்படியேசெல்வார் விச்சலன்படைகடம்மை
யாண்டவன்பாவமென்னு மந்தகாரங்களாலே
நீண்டகண்டெரியாநின்ற நீர்மையோதண்டகாதர்
மூண்டிடுஞ்சாபந்தானே மூகர்போற்பார்த்துநின்றார்.

திரிதனுச்தன்னைப்பாண்டு ரங்கன்முன்செயித்துவந்த
பெருமைபோலாய்த்திதென்று பெரிதுநற்பத்தர்போற்ற
வரியசெய்மூவருந்தாஞ் சகதேவரகத்திற்சார்ந்தங்
குரியதாய்க்கிறைஞ்சியாங்க ளுன்னியமுடிந்ததென்று.

இகபரநரகசீவி யென்போனையீசனன்பர்
பகைவனையுடனேகொல்லாப் பாவத்துக்கென்சிரத்தை
யகமகிழ்ந்தறுப்பனென்ன வங்கைவாள்பூட்டிக்கொய்ய
நகமயில்கேழ்வன்வந்து நண்புடனடுத்தகம்மா. ௨௯

நீயுனதன்னைதேவி நின்மைந்தர்மற்றுஞ்சுற்ற
மாயுளோரடையவிந்த வருநிதிமணிவிமான
நேயமாவேறிவம்மி னித்தனங்கயிலைக்கென்று
பாயுநீரவேணியெம்மான் பண்பினாலழைக்கச்சென்றார்.

தருநெறிவசவதேவர் சாபித்தபடியேமன்னன்
பொருபடையனைத்துந்தம்முட் பொருதிறந்தரசன்மக்க
ளொருவரோடொருவருடி யொழிந்தனர்கல்லியாணத்
திருநகரந்தகாரஞ் செறிந்ததிச்செய்தியெல்லாம். ௩௧

தண்டநாயகர்க்கவ்வீர ரிருவருஞ்சென்றுசாற்றக், கொ
ண்டலூர்கோயில்வைகுங் கூடலசங்கமேசன், புண்டரீ
கத்தாள்போற்றும் புந்தியாற்புகுந்துகண்டு, தெண்டனி
ட்டெழுந்தாரன்பாற் சிவகணத்துடனேநிற்பார். ௩௨

வேறு.

தேசிகன்பதஞ்சேருமிச்சையராய்ச் செய்யதோத்திர
ஞ்செய்துறக்கலுழ்வார், பாசநாசவென்னாசையேசரண

ம் பத்திதந்தெனைப்பற்றினேய்சரண, நாசமொன்றிலாத ன்மையேசரண நாரிபாகனேயாரியசரண, மீசவெங்கரு த்தின்பயோரண மெனையாளின்னிடத் திருத்துவாய்சர ணம். ௩௩

தற்பராபரசங்கராசரணஞ் சற்பபூடணா தாணுவேசர ணஞ், சிற்பராதிகசெல்வனேசரணந் தெளிவிலேனருந் தேசிகாசரண, மற்பெனக்குமின் னடிகளேசரண மத்த பூரணானந்தனேசரண, மெறபுடற்கியா னஞ்சினேன்சர ண மெனையாளின்னிடத்திருத்துவாய்சரணம். ௩௪

நீதியன்பர்பானேயனேசரணநிந்தைவாழ்க்கையினிற் கிலேன்சரணங், கோதிலாரணக்கோலமேசரணங்குறை விலாவருட் குன்றமேசரணம், போதநின்பணி போற்றி னேன்சரணம் பூணையென்றினிப்புகலுவாய்சரணம், யா தொரச்சினு மினிப் புகேன்சரண மெனையாளின்னிடத்தி ருத்துவாயசரணம். ௩௫

சங்கமேசவேதாந்தனேசரணந் தாரணிக்கணொன்றரிக் கிலேன்சரணங்,கங்கைநாதவெங்கண் ணுளாய்சரணங்க ரணவாதனைகழித்தனைசரணம், பங்கவிந்தியம்பாற்றினே சரணம் பரிந்துவாவெனப்பணித்தருள்சரண, மிங்கெம க்குமுனின் றுகாசரண மென்னையாளின்னிடத்திருத்துவாய் சரணம். ௩௬

வேறு.

என்றுறவணங்கியேத்தி யிருவிழியருவியாழுய்த
துன்றமெய்புளகமெய்தித் தூயதாகோயஞபாய்
நின்றழுநந்தியாமே னீடருண்மிகுத்துநித்தன்
முன்றன துருவநீங்கித் தேசிகமுதல்வனுகி. ௩எ

அருள்விழியாளனங்கொண் டகததிலன் பதிகனுகிக்
கருணைமெய்வசவதேவர் காணமுன்னின்றவாறே
யுருகிநெஞ்சங்கமெட்டு மொண்டனையுறப்பணிந்தங்
கிருநிலம்பணிந்தெழாளை யிருகையாலெடுத்துமோந்து.

ஆதரவுடன்கரத்தா லமுந்தநின்றணைத்தவாறே
பேதமதின்றியொன்றுய்ப் பேரருளிலிங்கமாகி
மாதவர்காணுவண்ண மறைந்தனர்மக; தனைத்து
மீதெனற்புதமதென்று ராலயமெங்கும்பார்த்தார். ௩சு

தெரிவிலராகிநின்று செப்புவார்வசவதேவ
ருரிமையாலத்தனுசா னுருவுகொண்டுவந்திரங்கி
யரியதன்றிருமேனிக்கு ளடக்கினனிந்தப்பேறுர்
பரிவினுற்பெற்றுரொன்று பரவினுர்பரவசத்தால். சய

தேவதூரியங்கறங்கத் திருமறைமிகமுழங்கக்
காவின்மாமலர்கள்விண்ணோர் கனமங்கழுயெனச்சொரிந்
ரோவமிலிலிங்கமீது மெண்பதினுயிரத்தா [தா
ராவலாலரகொன்றுா பத்தர்களாடியார்த்தார். சக

அம்மைநாகாம்பையார்தா மண்ணலார்வசவதேவர், செ
ம்மை[illegible]த்தைச்சேரச் சிந்தைநைந் துருகித்தேம்பி,
விம்மித்தறபுர[illegible]யென்றன் விழியுபிரன்னநந்தி, மெய்ம்
மையுன்னிதயதநுற்றான் வினையளோ தமியேனென்று.

சடக்கெனத்தண்டநாதர் தாமூறுமொழியைச்சேர்ந்தா
ளடப்பத்தப்பண்ணராதி யாமபலதவநதோரந்தச்
சுடர்க்குளேமறைந்தாரன்ன சோதியுளல்லமையர்
விடற்கருங்கதலிநீங்கி மேவிமெய்ப்பொருளாய்நின்றார்.

கக்கையர்மோளிகையர் கன்னநற்பிரம்தேவர்
மிக்க' ங்கலைக்கேத்தையர் விரகோகாந்தராம
ரிக்கனதவத்தோராதி யெழுநூற்றெடழுபானன்பர்
தொக்கருட்சோதிபொங்கச் சத்தனங்கயிலையுற்றார். சுஉ

மாதிராஜையர்சென்னவசவதேவையர்தீரப்
போதராமடிவாலையர் புகழ்தருங்கின்னரைய
ராதியாம்பெரியோர்தம்மி லகமகிழ்ந்தன்பிஞலே
நீதியார்வசவதேவர் முத்தியினிலைமைசொல்வார். சுரு

காலின்மேற்காலுந்துய்ய கஞ்சபலங்கமலத்துள்ளுஞ்
சாலமின்மேகத்தூடுஞ் சனித்ததிலடங்குமாபோற்
கோலநற்குருவின்பாலே குலவியேதோன்றிமற்றுஞ்
சீலநந்திகளார்புக்கார் தேசிகனிடத்திலென்றார். சுசா

இவர்சிவாங்கிசராய்மண்ணி லெய்தியெம்மானையேத்தி
யுவமையினையபத்தி யுததியினூற்றமூழ்கி

நவபரசீர்த்தியெங்குங் காட்டிநத்தந்திருப்பேர்காட்டிச்
சிவகுருவுருவின்மற்றுஞ் சென்றனனொளத்துதித்தார்.

பணியணிபரமன்பத்தா பாக்யபக்தவத்தீர்சிந்தா
மணிசரணர்க்காதார மருவுசைவாம்புயங்கட்
கணிதருமிரவியோர்முன் றுயநற்பந்திவித்துத்
தணிதருஞானச்சோதி தருமணியெனமண்டங்கி. ௫௮

பாணியும்பாலுநெய்யும் பரிந்துதந்தம்மிற்கூடிக்
காணிலொன்றாகின்ற காட்சிபோல்வசவதேவர்
வாணிலாவேணிமித்தன் வரகுருத்திருமேனிக்குட்
பேணிநீபுகுந்தாயுன்றன்பெருமையார்பேசவல்லார்௫௯

என்றுதற்பரத்திலுற்றங் கிசைந்தநந்திகளையேத்தி
வென்றிசேர்மாதிராசர் மகத்தனைமிகவணங்கித்
துன்றலர்ச்சோலைசூழுஞ் சங்கமேசுரத்தைநீங்கிச்
சென்றனர்பருப்பதத்தே மல்லிகார்ச்சுனனைச் சேர்ந்தார்.

தத்துவமகத்தோர்பத்தர் தம்மொடுமடிவாலையர்
வித்தகவசவதேவர் மேன்மையைமிகவுமேத்தி
வத்துவையகலாச்சென்ன வசவராசையர்சமூகத்
தொத்துயருளுவையென்னு மோங்குமாதலத்திலுற்றார்

வளர்தருஞானர்சென்ன வசவதேவையராசார்
நளினபாதங்கணெஞ்ச நற்கமலத்திறுடி
யளவிலாப்பரமானந்தவநுபவமகலாராகி
யுளமகிழ்மடிவாலைய ருடனினிதுவந்திருந்தார். ௬௨

... சவசாரித்திரத்தை
வி... ார்கேட்டோரவிமலரறப்பத்திசோவ
ர், ... தோரத்தன் றிருவுளக்கருணைமேவி
சேந்த... த்தி டேயமேணிணைவொன்றுவர். ருங

அல்லவேலாயிராரோக இயந்திருந்தட்டசெல்வம், புல்
லுமெண்சித்திநானுமபொருந்துமாதோறறமபொஙகும்
வெல்லுமாபதஙகளேது விருப பினும்வினையவெய்து
மல்லணிகண்ட னித்த னருளினலனைத்துஙகூடும். ருச

சிஙகமாதங்கம்பாம்பு தீவளிபிடிபேய்வஞ்ச
மெஙகுளபாரிடங்கள் பிரமராககதாகளாதி
வெஙகதபயஙகளொன்று மேவலாவினைக்கடறகுள்
வங்கமாம்வெடுககவல்ல வசயழுவெழுத்தாலமமா. ருரு

புஙகவாவசவதேவர் புகழினைவிரித்துமண்ணோ
ரங்கமதகலமுன்னம பகர்ந்தபாலககுறுககி
தங்குசோமேசன்றுயய தாண்மலர்வணஙகவந்த
பிஙகிதவிப்பிறபபை யினறஞ்சினைறேத்தல்செய்வார்.

வேறு.

சரணதருணதபசரணாத்தி சமணவிருணசனசரண
ததி, விரணதிரணனல சரணர்ததி விமலவருணடக
சரணர்ததி, கவுகரணதித சரணர்ததி கடியபொருண
டலசரணாததி, மருளௌனரணசலசரண(த்தி வசவக
நணதிதி சரணர்த்தி. ருசு.

வேறு.

கொண்டல்பெய்யக் குலமன்னனீ
வண்டபோதனர் மாதவர்மல்குக
வொண்டருந்திரு வஞ்செழுத்தோங்குக
பண்டைநூனமறை யாகமம்பல்கவே. ௫௮

வேறு.

உத்தமநற்சிவமொன்றெனவோதிய
சதமொராயிரம்வர்வேசர்சரித்திர
மெய்த்திறமாயிரமுஞ்சதமேழிறை
பத்துடனோர்பாவெனவேபகருவா. ௫௯

அல்லியா மதுவையா புராணம்
முற்றிற்று.

வசவ புராணம்
முற்றுப்பெற்றது
ஆக திருவிருத்தம் - ௧௱௪௪

அறிவித்தல்.

இவ் வாதுச்சருக்கத்துக்கு, இனி வேதாகமபுராணங்களு ளடங்கியாயநூலையுந் தழுவி சற்சம்பிரதாயம்வழாது அகலவுரை யியற்றி தனியே புதிப்பிக்கப்போகின்றமையின், இச் சருக்கத் திற்கு சரித்திரமின்றி மூலத்தைமாத்திரம்பதிப்பித்தனம்.